ՈՒՐԲԱԹ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1
VENDREDI
1er NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Փրաճսա : Տար. 1·100 Ֆ. — Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 18·975 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.975

ԹՈՒՐՔ ՄԱՄՈՒԼ

ՏԷՄԻՐԷԼ.- «ԿԱՐՍԻ ԱՆՑՔԸ ՊԻՏԻ ՎԵՐԱԲԱՑՈՒԻ»

Կարսի պրաւման 76-րդ տարին նշելու համար հոն գտնուած է Թուրքիոյ Հանրապետութեան նախագահը ու խօսք ա-ռած ռազմակատարութեան ընթացքին: Ան կարեկիներուն խոստացած է որ չուտով պիտի բացուի Հայաստանի հետ սահմանային դուռը ու զարկ տայ քաղաքին տնտեսական բարգաւաճումին: Տէմիրէլ ը-սած է որ Տաչկենդի եւ Մոսկուայի մէջ հանդիպում ունեցած է Ալիեւի ու Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի հետ ու երկուքին ալ թելադրած որ առանց ժամանակ կորսընչելու խաղաղութիւն հաստատեն: Տէմիրէլ չարունակած է. «Այս անցքը պիտի վերաբացուի, անմիջապէս որ խաղաղութիւնը հաստատուի: Կարսը Միջին Ասիոյ եւ կովկասի դուռը պիտի ըլլայ: Շատ գեղեցիկ ծրագիրներ ունինք այս ուղղութեամբ»:

Թուրք մամուլը որ ամէն առիթով կը պէտք է Անգարա անցքին բացումին համար պայման կը դնէ ադրբեջանական «դաւաճան» հողերու վերադարձը, Տէմիրէլի այս խօսքերը մեկնաբանելով կ'ըսէ թէ Հայաստանի ու Ադրբեջանի նախագահներուն հանդիպումը որոշ զարգացում արձանագրած է խաղաղութեան հոլովոյթին մէջ:

Ս. Տէմիրէլ Կարսի մէջ տեսակցութիւն ունեցած է տեղական պատասխանատու-ներու հետ ալ որոնք դանդաղած են փակ պահուած սահմանային անցքին պատճառած վնասներէն: Անոնցմէ մէկը նոյնիսկ բաց է որ սահմանային անցքին փակուելէ ի վեր ամբողջ իմաստը ունեցաւ ոչ թէ Հայաստանի, այլ՝ Կարսի համար, քանի որ Հայաստանցիները Թուրքիա ելումտուտ ունեցան, բայց Կարսեցիները նոյն կարելիութիւնը չունեցան:

*
**

«Հիւրրիյէթ» (Հոկտեմբեր 31) այս լուրին հետ կը տեղեկացնէ նաեւ թէ Ադրբեջանի Անգարայէն դեսպանը վրդովում յայտնած է Թ. Զիլլէրի, հայեւթուրք սահմանին բացումին մասին թրքական եւ ռուսական մամուլին լուրերուն ակնարկելով: Ան բաց է թէ Ադրբեջանի միակ յոյսը Թուրքիան է ու Հայաստանի հետ յարաբերութիւններու կանխահաս մեղմացում մը չատ աննպաստ ազդեցութիւն կ'ունենայ Բաքուի վրայ: Թ. Զիլլէր պատասխանած է որ Ադրբեջանցիները մտահոգուելու պատճառ չունին եւ թէ Թուրքիա պիտի չարունակէ անոնց հզօրացման նեցուկը ըլլալ:

ՆԵՖԵՐԹԻԹԻ ԾՈՎԱՄՈՑՆ ԳԱՆՁԸ ԳՏՆՈՒԱ՞Ծ

Թուրքիոյ Հարաւ-արեւելեան ծայրամասին՝ Գաչի ծովափէն 14 տարի առաջ հանուած նախապատմական չրջանի նաւու մը բեկորներուն ուսումնասիրութիւնէն յայտնի եղած է որ ան կը փոխադրէր Եգիպտոսի Նեֆերթիթի թագուհիին գանձը: Ամերիկացի եւ Թուրք հնախոյզներու աշխատանքները յանգած են այն եզրակացութեան որ նաւը ընկղմած է Տրոյական անկումէն 150 տարի առաջ Ն.Ք. 1316 թուականին երբ կը նաւարկէր Ցունաստանի, Եգիպտոսի, Պաղեստինի, Ափրիկէի եւ Կիպրոսի միջեւ:

ՀԱՅԱՍՏԱՆ ԱՐՑԱԽ

ՔՈՉԱՐԵԱՆ ՉԻ ՉԻՋԻՐ

Ղարաբաղի ներկայ նախագահը, որ նաեւ թեկնածու է իր յաջորդութեան, երեւանի հեռատեսիլէն արտայայտուած է պատասխանելով լրագրողներու հարցումներուն: Ան չեշտած է թէ հրադադար խաղաղութիւն չի նշանակեր եւ թէ բանակցութիւնները պէտք է յանգին վերջնական համաձայնութեան մը որ կ'ապահովէ Ղարաբաղի անկախութիւնը: Ր. Քոչարեան կը գտնէ որ Ղարաբաղի նախագահական ընտրութիւնը մեծ հարցի կը վերածուի ամէն կողմ, ինչ կը վերաբերի Ադրբեջանի (Ա-լիեւ ապօրինի գտած էր), անոր հակազեցութիւնը աւելի տրամաբանական կը դանէ, քանի Բաքուի համար նպատակ չէ որ Արցախի նախագահը ընտրուի ժողովուրդին կողմէ: Այս ընտրութեան համար, դէտեր ալ հրաւիրուած են եւ կարգ մը երկիրներ դրական պատասխան տուած են: Թեկնածուները բոլորն ալ (4) նոյն դիրքն ունին հիմնական հարցերու նկատմամբ, ընդդիմութիւն չկայ:

Ներկայ վիճակը, կ'ըսէ Քոչարեան, դոհացուցիչ չէ, հարկ է բարելաւել եւ այդ ուղղութեամբ կը խորհի որ 21-րդ դարու սեմին, տնտեսութիւնն ալ աւելի լաւ վիճակի մէջ կ'ըլլայ: Քոչարեան մեծ յոյսեր չունի Լիպպոնի (Օ-ԼԻ-ՍԻ-Ը) վեհաժողովէն, քանի որ որեւէ լուծում փոխադարձ զիջում կ'ենթադրէ, ուրեմն բանակցութիւնները չեն կրնար յաջողիլ: Նախագահին դիրքը շատ յստակ է: Ղարաբաղ երբեք պիտի չընդունի Ադրբեջանին կախում ունենալ: Աւելի արդիւնաւոր կը նկատէ ուղղակի բանակցութիւններ Ղարաբաղի եւ Ադրբեջանի միջեւ, ինչ որ Բաքու չուզեր: Քոչարեան անկարելի չի նկատեր որ պատերազմը վերսկսի ինչ որ վատթարագոյն լուծումն է, բայց, պէտք չէ որ ժողովուրդը անտեսէ այդ հաւանականութիւնն ալ:

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Հոկտեմբեր 30 / 31)

ԿԵՆՍՈԼՈՐՏԻ
ԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Հայաստանի կենսոլորտի պահպանման կեդրոնը այս տարուան երրորդ եռամսեային կատարած է օդի ապականութեան գնահատման աւելի քան 9 հազար քննութիւններ: Երեւանի մէջ ածխածնի օքսիտի, ազոթի, պիօքսիտի եւ ֆորմալտէհիտի թոյլատրելի չափերու բազմաթիւ գերազանցումներ արձանագրուած են 1·6-էն 4·7 աստիճանի միջեւ: Այս ապականութեան որպէս գլխաւոր պատճառ ցոյց կը տրուին փոխադրամիջոցներու արտաքսած կազերը, մանաւանդ վատորակ պէնզինը եւ մեքենաներու անսարքութիւնը:

*
**

ԵՐԿՈՒ ՀԱՏՈՐՆԵՐ
ՌՈՒԲԷՆ ՍԵՒԱԿԷՆ

Երեւանի «Լոյս» հրատարակչութիւնը լոյս ընծայած է Ռուբէն Սեւակի գործերու երկհատորեակը, որու տպաղրական ծախքերը հոգացած է Ժընեւի «Ղուկաս» հայ եղբայրները» հիմնադրամը: Ժողովածուն կազմած եւ ծանօթագրած է գրականագէտ Ալեքսանդր Թոփչեան: Հոն տեղ գտած են գրեթէ ամբողջ եւ անտիպ քառեակներ, արձակ եւ հրապարակախօսական էջեր,

*
**

ԳԻՒՄՐիի ԳՈՐԾԱԶՈՒՐԿՆԵՐԸ

Գիւմրիի աշխատանքի կեդրոնին տուեալներով Սեպտեմբերին Գիւմրիի Նրպաստառու գործազուրկներուն թիւն էր

ՄԱՄՈՒԼ

«TRIBUNE POUR L'EUROPE»

(Septembre 1996)

GEL DES CREDITS A LA TURQUIE

«Թրիպիւն փուր լ'Էօրոփ» լրատու պաշտօնաթերթն է Եւրոպական Խորհրդարանին: Ամսակաց հերթականութեամբ կը հրատարակուի Պելժիոյ մէջ, հրապարակի վրայ չի վաճառուիր: Ներբեւ թարգմանաբար տրուող գրութիւնը տեղ գտած է Սեպտեմբերի թիւին առաջին էջին վրայ: Թուրքիոյ հասցէին հոն տարազուած են ծանր ամբաստանութիւններ:

*
**

Խորհրդարանը 1995 Դեկտ. 13-ին նպաստաւոր կարծիք կու տար Եւրոպական Միութեան եւ Թուրքիոյ մէջեւ մաքսային Միութեան մը համար: Այսուհանդերձ, Թուրքիային կ'ակնկալուէր որ իրագործէր նախկին վարչապետուհի Թ. Զիլլէրի խոստացած բարեփոխումները՝ ժողովրդավարացման եւ մարդկային իրաւանց գետնի վրայ, ինչպէս նաեւ կիպրական հարցին մէջ յառաջդիմութեանց եւ քրտական խնդրին խաղաղ կարգադրութեան ուղղութեամբ: Արդ, դժբախտաբար ոչ մէկ խօսք կայ այս մասին, եւ Թուրքիոյ մէջ մարդկային իրաւանց տեսակէտէն կացութիւնը վատթարացած

---

7 հազար, որոնցմէ 6311-ը ստացած են գործազրկութեան նպաստ: Մինչեւ Հոկտեմբերի սկիզբը որպէս գործազուրկ արձանագրուածներու թիւն էր 30059 որոնցմէ միայն 23·985-ը ստացած են այդ կարգավիճակը: Անոնց 21·150-ը կիներ են:

*
**

«ԹԱՍԻՍ»Ի ՕԳՆՈՒԹԻՒՆԸ

Եւրոպական Միութեան ԹԱՍԻՍ (Թէքնիք օգնութեան անկախ պետութիւններու համագործակցութիւն) կազմակերպութիւնը 1996 – 1997 տարեշրջանին համար նախատեսած է 14 միլիոն էօրօ (18 միլիոն տոլար) թէքնիք օգնութիւն ցոյց տալ Հայաստանի: Տարբեր ծրագիրներու միջոցով իրագործելի այս օժանդակութիւնը կը վերաբերի ձեռնարկատիրութեան եւ գործարարութեան զարգացման, հաշուապահական դպրոցի մը ստեղծման, միջազգային կազմակերպութիւններուն Հայաստանի անդամակցութեան, Հայաստանի ոչ միջազգային հարստութիւններու օգտագործման եւայլն:

*
**

ԱՐՏԱԿԱՐԳ ԴԵՍՊԱՆԻ
ԵՒ
ԼԻԱԶՕՐ ՆԱԽԱՐԱՐԻ ԱՍՏԻՃԱՆԻ
ՇՆՈՐՀՈՒՄ

Նախագահ Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի հրամանագրով արտակարգ դեսպանի եւ լիազօր նախարարի դիւանագիտական աստիճան շնորհուած է Թաթուլ Մարգարեանին, որ կը վարէ Միացեալ – Նահանգներու մօտ Հայաստանի դեսպանութեան ներկայացուցչութեան պաշտօնը:

*
**

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

Գիւմրիէն կարէն Ղազարեան (67 ք.) եւ Աչտարակէն Մարատ Թովմասեան (91 ք.) եւս մեկնած են Հաւանա, մասնակցելու կռիմարտի աշխարհի պատանեկան առաջնութեան: Նախապէս մեկնած էին Արամ Ռամզադեան (51 ք.), Տիգրան Յակոբեան (60 ք.) եւ Աշմէն Ենդոյեան (75 ք.): Առաջնութիւնը տեղի կ'ունենայ Նոյեմբեր 1 – 10:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐՈՒՆ

ՀԵՏ

ԵԼՑԻՆԻ ՄՐՏԻ ԳՈՐԾՈՂՈՒԹԻՒՆԸ ԿԱՄ՝ ԴԱՐՈՒՆ ՀԵՌԱՍՓՌՈՒՄԸ

Լեհ լրագրող մը որ վստահարար ձանձրացած է նախագահ Ելցինի առողջական վիճակին մասին տրուած հակասական լուրերու յորձանքէն, նիւթը ճեղք կ'առնէ երգիծական անկիւնէ մը, երեւակայելով ուղղակի հեռասփռումը վիրաբուժական

(Շար.ը կարդալ Դ. էջ)

է: Եւրոպական Խորհրդարանը մտադիր չէ իրերը այս վիճակի մէջ ձգելու, եւ կ'առաջադրէ կորովի կերպով հակադարձել: Ան կ'ակնկալէ Թրքական կառավարութենէն որ հաստատէ՝ մաքսային Միութեան ստորագրութենէն բխող իր պարտաւորութիւնները:

Նկատելով որ Թուրքիոյ մէջ չարունակուող մարդկային իրաւանց բռնաբարումները կը հակասեն մաքսային Միութեան համաձայնութեան որքան տարին, նոյնքան ալ ոգին, եւ անհաչտ են Ֆինանսական օժանդակութեան վաւերագրերուն եւ MEDA ծրագրին հետ, Խորհրդարանը որոշեց Եւրոպական Համայնք – Թուրքիա Ֆինանսական համաձայնութեան նախատեսած վարկերը կասեցնելու արձանագրութեան ձեւակերպութիւնները սկսիլ:

Նոյնպէս, ան կը հրաւիրէ Ցանձնախումբը առկախելու յատկացումը բոլոր այն վարկերուն, որոնք MEDA ծրագրին շրջանակին ներս Թուրքիոյ մէջ հանրօգուտ ծագիրներուն իրագործման համար նախատեսուած են. բացառութիւն պիտի կազմեն քաղաքային ընկերութեան, մարդկային իրաւանց եւ ժողովրդավարացման զօրացման համար նախատեսուած ծրագիրները:

Խորհրդարանը անհրաժեշտ կը նկատէ բանակցութիւններ բանալ մէջ-կառավարական ժողովին աւարտէն վեց ամիս ետք, առաջքը առնելու համար կիպրոսի մէջ պայթուցիկ կացութեան մը. կը շեշտուի թէ Կիպրոսի երկու համայնքներուն ապահովութիւնը նախապատիւ պէտք է համարուի ուրիշ ամէն նկատառումէ:

Ան կը դատապարտէ Իրաքի հիւսիսը ապահովութեան գօտի մը ստեղծելու Թուրքիոյ մտադրութիւնը եւ Խորհուրդը կը հրաւիրէ ճնշում բանեցնելու Թուրքիոյ վրայ, որպէսզի հրաժարի այդ ծրագիրէն:

*
**

ԿԻՊՐՈՍ

Նոյն թերթին չորրորդ էջին վրայ կայ հետեւեալ լրատուութիւնը Կիպրոսի վերաբերեալ:

*
**

Խորագիր ցնցուած՝ այն սպանութիւններէն, որոնք Կիպրոսի մէջ գործուեցան անցեալ Օգոստոսին, Կղզիին վերամիացման ի նպաստ խաղաղ ցոյցի մը ընթացքին, Եւրոպական Խորհրդարանը զօրավիգ կը կանգնի կիպրական կառավարութեան առաջարկին, որ կը նախատեսէ Կղզիին ապազինումը, եւ կը հրաւիրէ Թուրքիան՝ քաշելու զրաւման իր ուժերը եւ ենթարկուելու Կիպրոսի վերաբերեալ ՄԱԿ-ի բանաձեւերուն:

ԳՐԱԽՕՍԱԿԱՆ

«ԳԵՂԱՐԴ» ՍՈՒՐԻԱՀԱՅ ՏԱՐԵԳԻՐՔ – Ե. ՀԱՏՈՐ

(ԱՇԽԱՏԱՆՔ ԵՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ՝ ՀԱԼԷՊԻ «Վ. ՃԷՊԷՃԵԱՆ» ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ – 1996)

(Բ. եւ վերջին մաս)

Ինչպէս որ սովորութիւն է տարեգիրքերու պարագային, «Գեղարդ» ալնոյ չէ ըրած դաղութին երեւելի դէմքերը: Լուսանկարներու ընկերակցութեամբ՝ ներկայացուած են սուրիահայ համբաւաւոր կապալառուները (Թօփճեան եղբարք, դամասկոսաբնակ Եագուպեաններ, Արամ Սալաթեան, Մինքայէլեան եղբարք, Պօղոսեան եղբարք, Նուպար Գարամանուկեան, Յակոբ Աղամեան, Եր-ջանիկ Կարպուշեան եւայլն), սուրիական Խորհրդարանի հին ու նոր հայ երեսփոխանները (Հրանդ Միւլահեան, Մովսէս Տէր – Գալուստեան, Լեւոն Ղազէլ, Հրաչ Փափազեան, Տիգրան Զրաճեան, Գրիգոր Խալիլաթեան, Սիմոն Լիպարեան եւայլն), կրօնական, կրթական եւ ազգային տասնեակ դէմքեր: Դեռ կան տեղեկագրական նշմարներ սուրիահայ հրատարակիչներու, հայերէնէ – արաբերէն թարգմանչական աշխատանքներու, մշակութային միութիւններու, առեւտրական հաստատութեանց մասին եւայլն, եւայլն: Այլ խօսքով, հաւաքագրումի շրջանակներ, նորհակալ ճիգ մը, որ ինչպէս ըսինք, անհրաժեշտ առաջ մը պիտի ըլլայ դաղութին համբնդհանուր պատմութեան դրառումին:

***

«Գեղարդ»ի նման ծաւալուն հատոր մը, իր ընդգրկած տարածուն բովանդակութեամբ, պարզ է որ պիտի ունենար իր թերիները: Պակասաւոր տեղեկութիւններ, անճիշդ արձանագրութիւններ, մոռացումներ թէ վրէպները «ընթացիկ»ի կարդն անցած են այլեւս ու մենք պիտի չզարգիչնք անոնցմով՝ հակառակ պատմա-պրական նման գործերու պարագային այդ մեղանչումներուն անընդունելիութեան:

Կան սակայն այնպիսի թերացումներ, որոնք տակաւին մը կը զեղչեն գործին հանդէպ ընթերցողէն ակնկալուած հա-մարումը ու մինչեւ իսկ խրչում կը յա-ռաջացնեն անոր մօտ: Նչենք հիմնական քանի մը կէտեր. –

Ա) – «Գեղարդ» լոյսին եկած է խիստ անխնամ տպագրութեամբ: Օգտագործուածը վատթարագոյն տառատեսակն է հայերէն այբուբենին, ժամանակաշրջանի մը մէջ՝ երբ հայ տպագրութիւնը (աւելի ճիշդ՝ տպագրական արուեստը) կ'ապրի իր վառքի օրերը, զեղատիպ, ակնախտիղ ու աննախադէպօրէն ճաշակաւոր մատեաններու հրատարակութեամբ: Տառատեսակի միօրինակութիւնը, էջադրումի չգոյութիւնը եւ գեղարուեստական ներքին ճեւաւորումի անտեսումը մեծապէս վնասած են նորատիպ այս գրքին արտաքին երեւոյթին:

Բ) – «Գեղարդ»ի 650 էջերը ազատ լուսաղան մը զարճած են ուղղագրական եւ լեզուական բազմահարիւր սխալներու-թեանց: Տարեգիրք մը, որ հեւք չի պահանջեր օրաթերթերու նման, եւ որուն պատրաստութիւնը խլած է քանի մը տարիներ հանդարտ ու դանդաղ աշխատանք, արդարանալի՞ է մինչ որ փոյթ չընէ լեզուական մաքրութեան: Վերջին հաշուով, որպէս սիւնագահայ, ի՞նչ ունինք աւելի նուիրական, քան մեզի փոխանցուած միակ աւանդը՝ լեզուն, իմա՝ արեւմտահայերէնը, ինչո՞ւ չզուրզուրալ անոր վրայ, տեղ-տեղ լղճելով զայն...:

Գ) – Ակներեւ խառնաչփոթութիւնը, դասաւորումի պակասն ու նիւթերու համակարգումի անտեսումը կ' նաեւ այլ թերացում մը: Մատուցուած յօդուածները չարաղաստուած են դրեթէ ըստ քախտի, առանց ժամանակագրական հետեւողականութեան կամ պատմագրական նուազագոյն մեթոտի, ինչ որ չուարումի կը մատնէ ընթերցողը ու անելանելի բաւիղի մը մէջ գտնուած ըլլալու տպաւորութիւնը կը թողու յաճախ...:

Դ) Հատորին յառաջաբանը, որպէս տեսակէտ թէ գաղափարախօսութիւն, անյարիր կը գտնենք տարեգիրքին բովանդակութեան: Խմբագրին կողմէ ստորագրուած 2 էջանի այդ գրութեան մէջ, աւաղելով Սորհրդային Միութեան անըսպասելի վախճանը, կ'ըսուի թէ «Դաշնակցային բազմազգ այդ համակարգի փլուզումով, Հայաստան վերադարձաւ առանձնացումի նախկին իր գոյավիճակին: Յանկարծ ինքզինք գտնելով խոցելի, ան սկսաւ դիմել տարբեր միջոցներու, յարաբերական անվտանգութիւն մը ապահովելու նպատակաւ. անգա՛մ ձեռք երկարեց երդուելու ռասխին»:

Այնուհետեւ, «անհաշուենկատ անջատում» որակելով Հայաստանի անկախացումը, խմբագիրը կը շարունակէ. –

«Ապախորհրդայնացումէն ետք, Հայաստանի Հանրապետութիւնը չուշացաւ պատժական տեսանկիւնէ դատապարտել Գլոտ Ժօրատ, Փուաթիէ–ի համալսարանի իրաւաբանութեան դասախօս Միշէլ Մասէ, փաստաբան Ռոլան Ռափափորը, Փարիզի վճռաբեկ տեսանին առաջին նախագահ Փիէռ Թրիւշէ: Կիրակի օր, առնոց կ'ընկերանար նաեւ փաստաբան Ալէն Օթթան և «Մարդկային իրաւունքներու պաշտպանութեան դաշնակցութեան» նախագահ՝ փաստաբան Անրի Լըքլեռ: Իրաքանչիւր բանախօս նիւթ մը եւ հարցադրում մը սահմանած էր մեկնելով իր անճնական մասնագիտութենէն կամ փորձառութենէն: Իրաւաբաններուն պերակիւս ներկայութեան պատճառով հաւաքոյթին մասնակցողները հարեւանցիօրէն միայն անդրադարձան զուտ պատմական եւ բոյական հարցերուն: Պատմութեան մէջ անցած կարեւորագոյն «անմարդկութիւններուն» շարքին բազմաթիւ անդամներ յիշատակուեցան Հայոց ցեղասպանութիւնը ինչ որ «հաճելի» անակնկալ մը եղաւ մեզի համար քանի որ ակնարկողները, Հայերու բացարձակ բացակայութեան, բոլորն ալ «օտարներ» էին:

Փիէռ Թրիւշ «Մարդկութեան դէմ գործուած ոճիրին ծագումը» զեկուցումին մէջ անդրադարձաւ Սեւրի դաշնագրերի միջոցաւ նախատեսուած թուրք պատասխանատուներուն դատավարութիւնը կազմակերպող յօդուածներուն եւ նչեց որ այդ յօդուածները միջազգային դատական առեան մը կազմելու առաջին փորձը, եւ նոյն ժամանակ ալ առաջին ձախողութիւնը կը հանդիսանան. այսինքն ձեւով մը Սեւրի պայմանագիրը կը նախապատրաստէր Նիւրենպէրգը: Անրի Լըքլեռ ու Փիէռ Թրիւշին կը յաջորդէր Կ'անդրադառնար «Մեծ Տէրութիւններու պատասխանատուութեան» կարգ մը միջազգային ոճիրներուն մէջ յատկապէս կանգ առնելով 1915-ի Հայոց Մեծ եղեռնին վրայ: Ան յատակ ձեւով կը հաստատէր որ այդ կարեւոր դէպքին անտեսումը եւ միջազգային կազմակերպութիւններուն -- Ազգերու Դաշնակցութիւնը Ա. Աշխարհամարտէն յետոյ եւ ՄԱԿ-ը, մեր օրերուն-- անտարբերութիւնը հասկնալի դառնութիւն մը ստեղծեցին Հայերուն մօտ եւ պատճառ եղան ահռելիական արիւնալի բազմաթիւ արարք ներու որոնք նոյնպէս դատապարտելի են: Ռոլան Ռափափոր որ Գլոտս Պարպէի դատավարութեան ժամանակ Տիկին Սափին Զլաթինին պաշտպան փաստաբանն էր որպէս օրուան նախագահ ուղղեց «անցնող տարիները բան մը չեն փսխեր. ժողովուրդ մը, համայնք մը, որ ցեղասպանութեան մը զոհ եղած է եւ աշխարհին խարտեչն սրբուելու եզերքը հասած է, չի կրնար այդ դէպքը մոռնալ եւ իր պատմութիւնը շարունակել իր բնական ընթացքով»: Յաջորդող «Հարց - պատասխան» բաժինին մէջ Պերնար Ժոաննօ յանուն «Ճիշդութիւն 2000» միութեան խօսք կ'առնէր ըսելու համար որ մարդկութեան դէմ գործուած ոճիրները հատասարապէս չեն գնահատուիր միջազգային հասարակութեան կողմէ՝ «որոշ ցեղասպանութիւններ յաճախ ուրիշներէ կը գերադասուին»:

Փաստաբան Ա. Ժադիւպովիչ, նախկին քաղաքապետ Միշէլ Նուարի պաշտօնավարութեան շրջանի երեւելի դէմքերէն մին կ'աւելցնէր այս մասին նոր՝ «հայկական ցեղասպանութեան հարցը դիւանագիտական շրջանակներուն կեղծատրութեան գագաթնակէտը պէտք է նկատել»: Լուրը ինքնին նորութիւն մը չէր անշուշտ, նամանաւանդ Հայերուս համար: Ի վերջոյ բոլոր խօսք առնողները կը յանդէին նոյն եզրակացութեան ըստրուն միջազգային օրէնսդրութեան մը ստեղծումը սերտօրէն կախուած կը մնայ նայ մեծ տէրութիւններու չահերէն: Այստեղ ալ մասնաւոր նորութիւն մը չկայ...

Այս հատատումը ձեւով մը ներկանիրը կը բերէր դիտաժողովին զրած բուն հարցադրումին՝ կարելի պիտի ըլլայ արդեօք միջազգային անկողմնակալ օրէնսդրութիւն մը եւ պատժական մնայուն դատարան մը ստեղծել եւ զանոնք պարտադրել բոլոր -հզօր եւ նուազ հզօր- պետութիւններուն:

Հարցը յոյժ այժմէական է այս օրերուն երբ միջազգային հասարակութիւնը մխրճուած կը մնայ Պոսնիոյ կամ Պուրունտիի խնդիրներուն մէջ: Այս երկու վերջին երկիրներուն օրինակէն եզրակացնելով դատաւոր Գլոտ Ժօրատ եւ Ալէն Օթթան («Juristes sans Frontière»-ի նախագահը) իրենց անձնական վկայութիւնը դրած էին բերին ապացուցանելու համար որ հակառակ հազար ու մէկ տեսակ դժուարութեանց, աղէկ կամ գէշ, միջազգային արդարադատութիւնը իր ճամբան կանուխէն կամ պատմագրական նուազագոյն մեթոտի, ինչ որ չուարումի կը մատնէ ընթերցողը ու անելանելի բաւիղի մը մէջ գտնուած ըլլալու տպաւորութիւնը կը թողու յաճախ...:

Դ) Հատորին յառաջաբանը, որպէս տեսակէտ թէ գաղափարախօսութիւն, անյարիր կը գտնենք տարեգիրքին բովանդակութեան: Խմբագրին կողմէ ստորագրուած 2 էջանի այդ գրութեան մէջ, աւաղելով Սորհրդային Միութեան անըսպասելի վախճանը, կ'ըսուի թէ «Դաշնակցային բազմազգ այդ համակարգի փլուզումով, Հայաստան վերադարձաւ առանձնացումի նախկին իր գոյավիճակին: Յանկարծ ինքզինք գտնելով խոցելի, ան սկսաւ դիմել տարբեր միջոցներու, յարաբերական անվտանգութիւն մը ապահովելու նպատակաւ. անգա՛մ ձեռք երկարեց երդուելու ռասխին»:

Այնուհետեւ, «անհաշուենկատ անջատում» որակելով Հայաստանի անկախացումը, խմբագիրը կը շարունակէ. –

«Ապախորհրդայնացումէն ետք, Հայաստանի Հանրապետութիւնը չուշացաւ

ՄԱՐԴԿՈՒԹԵԱՆ ԴԷՄ ԳՈՐԾՈՒԱԾ ՈՃԻՐԸ

CRIME CONTRE L'HUMANITE

Հոկտեմբեր 19–ին եւ 21–ին նախ էն նահանգի Իվրէօ քաղաքին մէջ հաստատուած «երախաներուն Յուշահամալիր – Թանգարանին» մէջ (1), հուսկ Լիոնի Ecole Normale Supérieure բարձրագոյն դպրոցին ընդարձակ ամփիթատրոնէն ներս վեց հարիւրէն աւելի հոգիներ մասնակցեցան «Մարդկութեան դէմ գործուած ոճիրներուն» նուիրուած գիտաժողովին: Կազմակերպիչներուն նպատակն էր այս առթիւ քով քովի բերել իրաւաբաններ եւ պատմաբաններ խորհրդածելու համար միջազգային օրէնսդրութեան մը ստեղծումին անհրաժեշտութեան մասին: Նիւթը ընդարձակ ու բարդ էր անշուշտ եւ բոլոր մասնակցողները նախօրօք դիտէին որ նախատեսուած երկու օրերը բաւարար պիտի չըլլային զայն սպառելու համար ... Նոյն ձեւով ալ դժուար պիտի ըլլար եղած բոլոր ճառերը քանի մը խօսքով ամփոփել (2): Կ'ուզենք չեչտել մին այստեղ որ բոլորն ալ կուռ ու բովանդակալից եղան, առանց կրցաւորութեան:

Շարաթ օր, մասնակիցները առիթը ունեցան Իվրէօյի թանգարանին ծանօթանալու չնորհիւ Անն Կրինպերկի տուած տեղեկութիւններուն (3): Տեղւոյն վրայ տեղի կ'ունենար նաեւ առաջին նիստը մասնակցութեամբ հրաւիրուած չորս իրաւաբաններու՝ Լա Հէյ–ի միջազգային պետութեան ներկայացուցիչներ, իրենք պէս կրցած է ոչինչ նկատել: Ատկէ ալ կը փորձէ եզրակացնել թէ քանի որ ոչինչ նշմարուած է, ապօրինի ոչինչ պատահած է:

1990–ին երբ Ընկերային գործերու ընդհանուր վերաքննիչները ԱՐՖ–ի մասին քաւական մտահոգիչ տեղեկագիր մը պատրաստած էին, Գրոզմարի նախորդ տարուան, վարչական իր գործունէութեան համար վայլուն բարեխիղճ մը կը ստանար. հոն չեչտուած էր յատկապէս տարեկան հաշուեյարդարին կանոնաւոր, բացայայտ բնոյթը...: Եւ ըսել որ այդ բարեխիղճը տրուած էր հաշուեքննիչ պաշտօնատարի մը կողմէ: Ներկայիս նոր վարիչները այդ հաշուեքննիչին ալ պաշտօնազրկումը կը պահանջեն ու դիմած են դատարան: Բաւական զարմանալի է որ խնդրոյ առարկայ պաշտօնատարը զարմանք յայտնած է այդ որոշումին առթիւ:

Լրատուիւններու մէջ այս մասին արտայայտուողներէ ոմանք ամբաստանեալներուն նոր պաշտպանողական մը կ'առնչարկեն: Ինչո՞ւ չամբաստանել նուիրատուները «դեղձարարութեան մղելու» մեղքով: Այդքան մեծ դումարներու կեղրոնացումը անխուսափելիօրէն փորձութեան կ'ենթարկէ մարդս:

ՔԱՂՀԱՆ

զգալու թէ ինչ «փոքր ածու» է իրօք, տէր՝ սահմանափակ միջոցներու: Ուստի հրաժարեցաւ մինչ այդ գետին շահած ազգային հիմնական ծրագիրներէ՝ հովանաւորումը աշխարհացրիւ իր հատուածին, ազգահաւաք ու Հայ Դատ:

... Դժուար է նախատեսել յուսադրիչ հեռանկար այս կացութենէն դուրս գալու, որքան ատեն որ Հայաստան մնայ մէկուսացուած՝ յամառելով ժամանցուած «բացարձակ անկախութեան» մը վրայէն», եւայլն, եւայլն:

Յարդելով հանդերձ իրաքանչիւր Հայու տեսակէտը, կը տարուինք հարց տալ թէ առանց պարզաբանման կամ վիճաբանումին համար այլ ամպիոն չէ՞ մնացած պատմագրական տարեգիրքի մը դատ...: Ի՞նչ առընչութիւն այդ յառաջաբանին ու անոր յաջորդող էջերուն միջեւ:

«Անհաշուենկատ անջատում» մը, իրաւամբ, որուն զոհ գացած է «Գեղարդ»ի ծերունազարդ խմբագիրը...:

ԼԵՒՈՆ ՇԱՌՈՑԵԱՆ

Հ ա լ է պ

— ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ —

ԳԱՀԻՐԷԻ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր տաճարին մէջ, Հոկտեմբեր 6–ին տեղւոյն յուշարկաւորութիւնը կատարուած է Թեմական Ժողովի Բ. առենապետ՝ եղբայր Զարդարեանի, որ իր մահկանացուն կնքած էր Հոկտեմբեր 2–ին, Աթէնք: Արարողութեան նախագահած է Թեմին առաջնորդը՝ Գաւէն Արք. Զինչինեան, զոր ժանակականներ խօսած են տոքթոր Սուրէն Գայրամեան, յանուն Ազգային Իշխանութեան, «Արեւ»ի եւ անոր ենթակայ միութիւններու կողմէ՝ Վահագն Տեփոյեան:

***

ՊՈԼՍՈՑ մէջ, Հոկտեմբեր 20–ին, վերացուած է Բանկալթիի Մխիթարեան Հայրերու վերանորոգուած «Անարատ Յղութիւն» Եկեղեցին, կրօնական տպաւորիչ արարողութեամբ մը: Նախագահած եւ քարոզած է Հայ Կաթողիկէ Հայոց վիճակաւոր՝ Ցովհ. Արք. Զոլաքեան: Խօսք առած է Միաբանութեան հայրերէն՝ Հ. Յակոբոս Վ. Զօխուրեան որ չնորհակալութիւն յայտնած է նուիրատուներուն եւ դաս հրաւիրած դլխաւոր նուիրատուն՝ Սերովբէ Զուպուքչեանը որ մեծաւոր Հ. Աղիատակէս Վ. Պոհճալեանէ առացած է օրհնութեան չնորհակալագիր մը:

***

ՊՈԼՍՈՑ Գումգաբուի Մայր Եկեղեցւոյ յատգապօրհնութիւնը եւ Պէզճեան վարժարանի լ նոյատ սարքուած սիրոյ սեղանը ներմ ընդունելութիւն պատած են Հոկտեմբեր 20–ին: Հանդիսութեան նախագահած ու քարոզած է Պատրիարքը: Պատարագած է Շահան Արք.: Գաղաղ Արթին Ամիրա յարեզարդուած սրահին մէջ տեղի ունեցած է սիրոյ սեղանը որուն եւս նախագահած է Գարեգին Արք.: Թաղային Խորհուրդի առենապետը՝ Փիլոս Եալընի բարի գալուստի խօսքէն ետք, առենադպիրը՝ Նազարէթ Դաւլեթեան կարդացած է տեղեկագիրը: Եղած են առատաձեռն նուիրատուութիւններ վարժարանին լ նպատակ: Խօսք առնելով, Պատրիարքը իր գնահատանքը յայտնած է այս առթիւ եւ կոչ ըրած է տէր կանդնիլ օրաթերթին, դիրքերուն, հայ մշակոյթին:

***

ԹՈՐՈՆԹՈՑԻ Հայ կեդրոնի համալիրը այցելած են, Հոկտեմբեր 18–ին, երեսնի Շոտալ Օգնութեան դիտա – բժշկական կեդրոնի գլխաւոր անօրէն՝ տոքթոր – փրոֆէսէօր Արա Մինասեան, ընկերակցութեամբ Հայաստանի մանուկներու կամ օժանդակութեան Թորոնթոյի յանձնախումբի անդամներէն Պ.Պ. Փիլոսի Թորիկեանի եւ Ցակոբ Մայոոսեանի: Փըրոֆ. Մասէ վերջին խօսողը եղաւ «օրիճինէն չյուսահատիլ» բնաբանին չուրջ: Ան յիշեցուց որ տակաւին չատ ընելիքներ կան գոհացուցիչ վիճակի մը հասնելու համար սակայն պէտք չէ միջազգային օրհնդրութեան մարդին մէջ կատարուած յառաջադացումները թերագնահատել ընդունելով հանդերձ որ «դո գոյութիւն չունի միջազգային, բազմակիրք, այսինքն բրտութենէ զերծ հասարակութիւն մը: Ան պիտի կերտուի բրտութեան նահանջով միայն»: Բանախօսին համաձայն ճամբան տակաւին երկար է քանի որ «զօրաւորին իրաւունքը» ի զօրու կը մնայ, ուժով յաղթողը, իր կամքը եւ իր «արդարութիւն»ը կը պարտադրէ տկարին ու պարտուողին:

Անդամ մը եւս օրինակ բերելով Հայոց ցեղասպանութեան պարագան, փըրոֆ. Մասէ կը կրկնէ որ միջազգային օրհնդրութեան մը եւ դատական համակարգի մը գոյութիւնը կրնան միայն նպաստել բրտութեան զսպումին ու նահանջին, աւելի քաղաքակիրթ դարձնելով միջազգային հասարակութիւնը:

ՍԱՀԱԿ ՍՈՒՔԻԱՍԵԱՆ
Լիոն, Հոկտ. 23

---

(1) 1944, Ապրիլ 6-ին, Իզիէօյի մէջ, գերմանական ոստիկանութիւնը Գլաուս Պարպիի գլխաւորութեամբ 44 երախաներ եւ 5 մանկավարժներ կը ձերբակալէր: Բոլոր ալ Հրեայ: Սապին Զլաքին – հաստատութեան տնօրէնին կինը – միակ վերապրողն էր: Այս վերջին վկան մահացաւ 1996-ին: Մինչեւ կեանքին վերջը ան հաւատարիմ մնաց իր ամուսնին՝ Միրոն Զլաքինին եւ իրեն հետ ճահատակուած երախաներուն եւ մանկավարժներուն յիշատակին, հիմնելով Իզիէօյի «երախաներու յուշահամալիր – թանգարան»ը: Այս հաստատութեան բացումը կատարուեցաւ... 1994 Ապրիլ 24-ին, ձեռամբ նախագահ Ֆ. Միթերանի:

(2) 1997-ի գարնան «Գոմփլէքս» հրատարակչականը պիտի լոյս ընծայէ գիտաժողովին ժամանակ ներկայացուած զեկուցումներուն ամբողջական բնագիրները:

(3) Անն Կրինպերկ, «ժամանակակից հրէական պատմութիւն» կը դասաւանդէ Փարիզի Արեւելեան Լեզուներու եւ Քաղաքակրթութեանց Ազգ. Հիմնարկին (INALCO) մէջ:

ԶԱՅՆԵՐ ԳԱՒԱՌԷՆ

ՄՇԱԿՈՑԹԻ ՇԱՒԱԹԸ ՄԱՐՍԷՑԼԻ ՄԷՋ

Հոկտեմբեր ամիսը նուիրական է ամերուս համար: Այս ամսուան ընթացքին է որ կը տօնենք Ս. Թարգմանչաց տօնը, ուրկէ՝ Մշակոյթի չաբաթը:

Մարսէյլի Ս. Թարգմանչաց Մայր Եկեղեցւոյ կողքին գործող Սահակ-Մեսրոպ Մշակոյթի Կեդրոնը, ամէն տարի կը ջանայ տօնել մշակոյթի չաբաթը իր անունին վայել կերպով:

Այս տարի Հոկտ. 18-ին բացումը կատարուեցաւ մշակոյթի չաբթուան հանդիսաւոր ծաղրանկարիչ՝ Հովիւի ցուցահանդէսով: Երեկոյթը կը հովանաւորէր տեղւոյն առաջնորդի տեղապահ Տաճոն Եպիսկ. ձէրէճեան: Ողջոյնի խօսքը արտասանեց Մշակոյթի Կեդրոնի անօրէն Պ. Խաչիկ Եըլմազեան եւ ըսաւ.– «ամէն տարի Հոկտեմբերին կը կազմակերպենք Մշակոյթի չաբաթը տօնախմբելու համար մէկ կողմէ յիշատակը հայ դրաւոր մշակոյթի ստեղծիչ եւ հիմնադիրներուն՝ Մեսրոպ Մաշտոցի, Սահակ Պարթեւի, Եղիշէ Քերթողի, Մովսէս Խորենացիի, Դաւիթ Անյաղթ փիլիսոփայի եւ միւս կողմէ առիթը տալու այն բոլոր արուեստագէտներուն, որոնք յամառօրէն կը պայքարին վառ պահելու համար հայ մշակոյթը, այսօր»: Պ. Եըլմազեան յայտնեց նաեւ իր ուրախութիւնը Ֆրանսայի ամենամեծ ծաղրանկարիչներէն մէկուն՝ Հովիւի ներկայութիւնը վայելելու Մշակութային կեդրոնի յարկէն ներս եւ խօսքը աւարտեց ըսելով՝ «յարդանք եւ ակր մեր մշակոյթի անցեալի եւ ներկայի մշակներուն»:

Ապա խօսք առաւ եկեղեցւոյ վարչութենէն Մշակոյթի Կեդրոնի պատասխանատու Պ. Ժիրայր Միհրանեան: Ցայտարերեց թէ Մշակոյթի չաբաթը բացուած է Հովիւի ցուցահանդէսով, կը չարունակուի դասախօսութիւններով եւ համերգով ու վերջ կը գտնէ Հոկտ. 28-ին, մինչ այդ ցուցահանդէսը բաց մնալով առիթը կու տայ մեր համայնքին, մօտէն ծանօթանալու Հովիւի արուեստին: Ցետոյ, տուաւ ծաղրանկարիչին կենսագրականը:

Հովիւ –Ռընէ Հովիւեան– ծնած է 1929-ին Վիէն: 1946-ին կը հրատարակէ իր առաջին երիզպիճը: Լիոնի դեղարուեստական վարժարանը կիսաւարտ թողլով 1947-ին կը մեկնի հայրենիք, ուր ապրելէ ետք գործատուներու եւ տարազրութեան կեանքը, 1957-ին կը հաստատուի Մոսկուա: Հոն, երգիծական աշխատանքի կողքին կ'ընդգրկէ նաեւ իր բուն արհեստը՝ գուարթախոհ ծաղրանկարչութիւնը եւ իր գործերը կը հրատարակուին տեղւոյն գլխաւոր պարբերաթերթերուն մէջ: 1964-ին կը վերադառնայ Ֆրանսա, հոս եւս կը տեսնենք իր նկարները օրաթերթերու, ամսաթերթերու մէջ եւ ի մասնաւորի 1983-էն սկսեալ քաղաքական ծաղրանկարները կարեւոր տեղ կը գրաւեն Փարիզի օրաթերթերու մէջ: Իր գործերը հրատարակուած են նաեւ Եւրոպայի զանազան երկիրներու մէջ, նաեւ Ամերիկա, Արժանթին: Նոյնպէս մասնակցած է միջազգային մրցումներու եւ պարգեւատրուած:

«Հայկական ժպիտ – Rire arménien» որակումով այս ցուցահանդէսը կ'ամփոփէ իր վերջին տարիներու աշխատանքները: Ինչպէս անունէն յայտնի է, հոն դանք՝ Ազնաւուրը, Պալատիւրը, Մալաքեանը եւ չատ մը նշանաւոր անձեր, որոնց քով դանք նաեւ ամէն մէկերնիս՝ մեր դէմքը կամ մեր ապրած մէկ դէպքը եւ Հովիւ սապէս կը մեկնաբանէ իր այս վերջին աշխատանքները՝ նուիրուած Հայերու. «ճիշդ է թէ մարդ քանի ծերանայ իր արմատներուն կը մօտենայ, եւ այս նկարները լաւագոյն ապացոյցն են»:

***

Մշակոյթի չաբթուան երկրորդ ձեռնարկը եղաւ բանախօսութիւն մը:

Հոկտ. 22, երեքշաբթի դիշեր, Սահակ–Մեսրոպ մշակոյթի կեդրոնի Ա. Ջրբաչեան սրահը լեցուած էր ունկնդրելու համար «Երկիր եւ Մշակոյթ» կազմակերպութեան կեդրոնական վարչութեան ատենապետ Պ. Գեղամ Գեւոնեանը որ բանախօսութեան նիւթ առած էր՝ «Հայոց պատմութեան մէջ վանքերը եւ այսօրուան դերը»:

Երեկոյեան բացման խօսքը կատարեց, անդամ մը եւս Պ. Խաչիկ Եըլմազեան, ծանօթացնելով բանախօսը տուաւ նաեւ տեղեկութիւններ «Երկիր եւ Մշակոյթ»ի մասին որ հիմնուած ըլլալով 1977-ին ունի մասնաճիւղեր զանազան քաղաքներու մէջ եւ կեդրոնն է Փարիզ: Կազմակերպութեան նպատակն է կապ հաստատել հայ երիտասարդներու եւ երկրի մէջեւ, արմատներուն իջնելով, դանելու իրենց ինքնութիւնը:

Պ Գեւոնեան իր բանախօսութիւնը բաժնեց երկու մասերու եւ առաջինին մէջ արտայայտուեցաւ Ֆրանսերէնով: (Նկատի ունենալով թէ կային Ֆրանսայի ունկնդիրներ): Գրաւիչ եւ դիւրըմբռնելի ոճով տուաւ Ս. Թադէոս–Բարթուղիմէոս եւ Գրիգոր Լուսաւորչի շրջաններէն սկըսեալ մինչեւ ԺԲ. դար կառուցուած վանքերը իրենց պատմական եւ աշխարհագրական մանրամասնութիւններով: Շեշտեց վանքերու կարեւորութիւնը հայ հոգեւորական եւ մշակութային կեանքին մէջ եւ ուելյուց. «Միջին դարուն կեանքը կազմակերպուած էր վանքերու չուրջ, վանքը եղած է դպրոց, որբանոց, դրատուն եւ յատկապէս հոն մշակուած է մանրանկարչութիւնը, քանդակագործութիւնը, ճարտարապետութիւնը եւ միքը, հոն դրուած եւ պահուած են ձեռագրերն ու յիշատակարանները: Բայց դժբախտաբար Ի. դարը տեսաւ անոնց ոտպատումը: Իսկ այսօր ի՞նչ դեր ունին վանքերը: Բան մը դեր խաղալու համար նախ եւ առաջ պէտք է դոյութիւն ունենայ, ուստի պէտք է պատռել այն ինչ որ կարելի է: Քրիստոնէութեան 1700-ամեակին առիթով ձրագրուած են վանքերը պատռելու աշխատանքներ, ինչ որ տարիներէ ի վեր տարուած աշխատանքին կ'աւելցնէ նոր թափ»:

Բանախօսութեան երկրորդ մասը տեղի ունեցաւ հայերէն: Նոյնքան հաճելի բայց չատ աւելի տպաւորիչ, ուր երիզներու լուսարձակումով դիտեցինք վանքերը եւ մասնաւորաբար կազմակերպութեան տարած աշխատանքները: Ի մասնաւորի Սուրիոյ Քեսապ դիւղաքաղաքին մէջ տարուած դլուխ–գործոց աշխատանքը, որու մասին Պ. Գեւոնեան արդարացիօրէն մեծ ոգեւորութեամբ արտայայտուեցաւ ըսելով՝ «այն կտոր մը հողը որ էչ անցած Թուրքին ձեռքը եւ մնացած հայրենակ, պիտի չանանք պահել նոյնութեամբ. հոն կը դնենք հողեր, ունինք արդէն բանջարանոց մը, կը շինենք տուներ հայկական ոճով, ուր այս տարի Հայաստանէն բերել տուինք խումբ մը երախաներ արձակուրդի, միաժամանակ կատարուեցաւ անոնց խմբական մկրտութիւնը»:

Ցետոյ տեսանք Գոզարանի աւերակ եկեղեցին վերակառուցումը, տարուէ տարի քչուած նկարներով աշխատանքին յառաջդիմութիւնը ուր «Երկիր եւ Մշակոյթ»ի զանազան երկիրներէ եկած երիտասարդները, տեղացիին հետ կողք կողքի քրտնաջան, յաջողեցան աւարտել 1996-ին եւ Օգոստոսին Գարեգին Ա.ի ձեռամբ Ս. Աստուածածին անունով օծուեցաւ: Պ. Գեւոնեան վերջ տուաւ իր չահեկան բանախօսութեան հետեւեալ նախադասութեամբ. «իրաւունք չունինք մոռնալու թէ ուրկէ եկած ենք. պէտք է պահենք կապը մեր հողին եւ այդ հողին վրայի մարդուն հետ»:

Սահակ–Մեսրոպ Մշակութային կեդրոնի տնօրէն Պ. Խաչիկ Եըլմազեան, յանուն ներկաներուն չնորհաւորեց բանախօսը, տարուած աշխատանքը եւ ապդուած արտասանեց այն ինչ որ մեզմէ մի քանիներ խորհած էին. «վնահատելի են այն երիտասարդները որ կ'ընտրեն դժուարը՝ տեղւոյն պայմանները ինչ որ ալ ըլլան, հոն կը ստեղծեն մեր պատմական ասանդութիւնը եւ ոչ թէ –տեղւոյն պայմանները այս կը պահանջեն– պատճառաբանութեամբ կ'ընտրեն դիւրինը, ինչ որ կը պատահի մեր մօտ...»:

ԱՆԻ ՑՈՎՍԷՓԵԱՆ

(Շար. Ա. Էջէն)

անոր գործողութեան:

Նման բան բնաւ զարմանալի պիտի չըլլայ. ի վերջոյ Թափանցիկ իրականութիւններու, հրապարակայնութեան գալը կ'ապրինք. լեհ ժողովուրդն ալ իրաւունք ունի պիտանալու թէ ի՛նչ կ'անցնի կը դառնայ իր սահմանէն քայլ մը անդին, իսկ Արեմտեանքը յատկապէս մտահոգ է այլեւս բարեկամ Ռուսաստանի բարեփոխումներուն երաշխաւոր դէմքին առողջական վիճակին մասին. չէ՞ուկներու համաձայն, Գլինթըն եւ Քոհլ կ'ուզեն միասին դիտել հեռատեսութիւնը:

Նման նախաձեռնութիւն ամբողջովին հաշտ պիտի ըլլայ ժամանակի ոգիին, հեռատեսիլը այդ ուղղութեամբ արդէն կարեւոր քայլեր առած է գրեթէ ուղղակի հաղորդելով Ծոցի պատերազմը եւ Ափղամբ–Թափլին դաշինքին ստորագրութիւնը: Հաւանական կը նկատուի որ վիրաբուժական գործողութիւնը կատարուի առաւօտեան ժամը 5–ին որպէսզի Թէքեան ու Գալիֆորնիան կարենան յարմար ժամու դիտել զայն:

Ամբողջ աշխարհը կը մաղթէ որ գործողութիւնը ամենայաջող ձեւով տեղի ունենայ. Ելցինի առողջութիւնը առաջնահերթ է բոլորին համար: Սակայն ռուս բժիշկները մեծ վտահութիւն չեն ցուցներ, գլխաւորաբար Կրեմլինի կողմէ: Ամբողջ աշխարհի – ռուս, ճափոնացի, ամերիկացի եւ այլ – մասնագէտ վիրաբոյժները պիտի դիտեն գործողութիւնը որ պէտք է կատարեն ռուս անձնաւոր վիրաբոյժներ, չըլլանաւարտ՝ Խարկովի, Սվերտլովսկի, կամ Մոսկուայի համալսարանէն, յարգելու համար ժողովրդավարութեան սկզբունքը: Արդէն ռուս բժիշկները դժգոհ են որ օտարներ կը կանչուին խորհրդակցութեան, ինչպէս Միացեալ – Նահանգներէն Տը Պաքէյն, ու բոլորը լրջենց քննքը կը խոթեն Ռուսաստանի ներքին հարցերուն մէջ: Քաղաքական աւելի յստակ կեցուածքի տէր մասնագէտներ կը վախնան որ ամերիկացի ու գերմանացի վիրաբոյժները գաշինք կազմեն. անոնք որոնք արդէն մէկէ աւելի անգամներ ուզած են Ռուսաստանը վիրահատել: Արեան հիւանդութիւններու մասնագէտ մը որ կը յիշէ տակաւին Ս. Պետերբուրգի չըլչափակումը, կ'ըսէ· «միայն ճափոնացիները պակաս են»: Ազատականներու համախոհութիւնը կ'ուզէ որ վիրահատութեան ներկայ գտնուի Միջազգային դրամական հիմնարկն ալ, քանի որ ռուս պըրտաբանները միայն կարմիր գնդիկներով հետաքրքրուած են: Լեհական հեռատեսիլի ազդային կայանին թղթակիցը կարծիք կը յայտնէ թէ վիրահատութիւնը նոյնիսկ եթէ ուղղակի հեռատփռուի, Զէչնոյ մէջ ոչ ոք կրնայ համոզել: Լեհական հեռատեսիլի խումբը արդէն ապահոված է երկրին առաջնորդին նեցուկը եւ սկսած է հովանաւորներու մրցակցութիւնը: Ելցինի գործողութիւնը յեռահզուեցաւ, ոչ որովհետեւ ինչպէս կեղծաւորութեամբ ծանուցուեցաւ, հիւանդը լաւագոյնս պատրաստելու համար, այլ այն պատճառով որ հեռատեսիլը պատրաստ չէր ուղղակի հեռատփռումին: Ճնշում բանեցուցին բժիշկներուն վրայ որպէսզի հինգ վայրկեանը անգամ մը դադար տան ու ճղեն որ ծանուցումներու տեղ տրուի: Այս մէկը բարեբախտաբար չիրականացաւ, չ՞նորհիւ քանի մը մեծ մասնագէտներու կատարած հանրագրութեան, այդ անմարդկային սովորութեան դէմ: Մոսկուայի հեռատեսիլը չունի բաւարար թիւով այն գործիքներէն որոնք անհրաժեշտ են նման հաղորդումի մը, ինչպէս նաեւ երկլեզու բժիշկ – լրագրողները որոնք քաջատեղեակ ըլլան անգլերէնի ու գերմաներէնի: Ռուսերէն գիտնալու անհրաժեշտութիւն չկայ, քանի որ հիւանդը պղպջակիկ ու անպիտակից վիճակի մէջ պիտի գտնուի. իր տեղը մեկնաբանութիւնները պիտի ընէ կրեմլինի բանբերը:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՀԵՐՆԻԻի լրտեսական անցեալին յայտնաբերումը բուռն բանավէճի նիւթ դարձած է Ֆրանսայի քաղաքական շրջանակներուն մէջ: Որքան ալ փաստերը վաւերական բնոյթ ունենան, չատեր, մանաւանդ ընկերվարականները չեն ուզեր հաւատալ եւ կը խորհին որ դաւ մըն է: Ժ. Տըլոր չմած է եւ ճշդիւրա փաստեր կ'ուզէ տեսնել: Էլիզէ եւ Մաթինեոն դեռ լուռ էին Հոկտ. 31-ին, միայն Էմ--Փէ--Էմ երեսփոխան մը՝ Ժ. Պոմէլ յայտնած է որ խոր քննութիւն մը անհրաժեշտ է, մինչ Ազգ. ձակատը կը դատապարտէ այն «հոդատարութիւնը» զոր վայելած է Հերնիւ Միթերանէն Պալատիւր, անցնելով Փասքուայէն: Լիպերասիոն (Հոկտ. 31) կ'անդրադառնայ Հերնիւի կենսագրութեան վայրէն եւ չուքի մէջ մնացած չրջաններով: Կը յիշէ որ հինգ անգամ ամուսնացած է եւ 20 տարի իր երեք կրտսեր տղոցմէ զաղանի պահած է որ զաւակ մը ունէր իր առաջին կնոջմէն: Ժ. Ֆուրնէ Տէ--էմ--Թէ-ի նախկին անօրէնը որ Թղթածրարը յանձնած էր Միթերանին 1992-ին, կ'ըսէ թէ փաստաթուղթերու վաւերականութիւնը կասկած չի վերցներ, բայց բովանդակութեան ճշմարտութիւնը կարելի չէ եղած հաստատել:

ՋՈՒՔԱՅԻՍ գործարար անձ մը նշանակած է Լերէդի պաշտօնին, այսինքն՝ Ապահովութեան Խորհուրդի կցորդ, ինչ որ բաւական իրարանցում առեղծած է քաղաքական շրջանակներուն մէջ: Դուման նախագահը՝ Սեզեդնեւ կ'ամբաստանէ նախագահական ղեկավարութեան պետը, Զուբայիսը, որ նման պաշտօն մը կը յանձնէ ռուսական հեռատեսիլի ՕՌԹ կայանին գլխաւոր բաժնետիրոջ եւ կը մերժէ մասնակցիլ վերջերս ստեղծուած Խորհրդակցական Խորհուրդին ցորչափ Զուբայիս չպաշտօնազրկուի: Բորիս Բերեզովսկի, նոր մեծահարուստ մըն է եւ իրեւ գործարար ալ չատ մաքուր համբաւ մը չի վայելեր: Համայնավարները «ծիծաղելի» կը գտնեն իր նշանակումը, ուրիշներ ալ պարզապէս՝ դայթակղեցուցիչ:

ԵԼՑԻՆԻ սրտի գործողութիւնը անմիջական կը նկատուէր Հոկտ. 31-ին, թէեւ չի ծածկուիր որ բարդ պարագայ մըն է: Ո՛ր վիրաբոյժներն ալ ընեն գործողութիւնը մեծ պատասխանատուութեան տակ են: Ռուսական հիւանդանոցներն ալ չատ գերարդիական կազմածներ չունին, բայց տանելի կը նկատուին: Երբ փրոֆ. Պորսթի առաջարկուած է գործողութիւնը կատարել, ան պայման դրած է որ իր կազմածներով գայ, իշխանութիւնները մերժած են, ազգային հպարտութեան պատճառով:

ՋԱՅԻՐԻ դաղթականներու վիճակը ահաւոր է եւ անոնց թիւը հասած է աւելի քան 600 հազարի: Թխմուած են Մուկոնկայի դաղթականը, որ աչխարհի «մեծագոյն կայանը» դարձած է:

ԱՆԳԱՐԱՅԻ մէջ, Իրաքի քիւրտ մրցակից երկու խմբաւորումները հանդիպում ունեցած են ի ներկայութեան Միացեալ-Նահանգներու Արտաքին նախարարին կը ցորդին: Պարզանիի եւ Թալապանիի ներկայացուցիչները առաջին անգամն է որ կը բանակցին 13 տարիներէ ի վեր, բայց, բաւական բարդ էր լուծումի ճամբան:

ԳԱՀԻՐէի մէջ աչքերու չհատակութիւն մը երեւան եկած է: Հիւանդանոցի մը դիւրանին պատասխանատուն ձերբակալուած է, որովհետեւ մեռելներուն աչքերը կը հանէր եւ հիւանդներու կը ծախէր: Ոտիկանութիւնը երկու աչք ալ գտած է սառնարանին մէջ:

ՄԵՐ ՅԱՋՈՐԴ ԹԻԻԼ՝

«ՅԱՌԱՋ-ՄԻՏՔ ԵՒ ԱՐՈՒԵՍՏ»

ԱՄԵՆԱՅՆ ՍՐԲՈՑ ոօնին առթիւ, «Յառաջ» լոյս չի տեսներ Ուրբաթ օր (Շաբաթ, Նոյեմբեր 2–ի թիւ): Մեր յաջորդ թիւը՝

«Յառաջ միտք եւ արուեստ»

***

«Յառաջ միտք եւ արուեստ»ի նոր (220) թիւը լոյս կը տեսնէ Կիրակի, Նոյեմբեր 3 թուականով եւ հետեւեալ բովանդակութեամբ.–

վարպետին (Կոմիտաս)
արժանաւոր աշակերտը (Կանաչեան)
Կ. ԱՓՐԻԿԵԱՆ

Յուշեր Բ. Կանաչեանէն,
ՇԱՒԻՒ ՄԻՆԱՍԵԱՆ

Բարեկեղ Կանաչեան
կենսագրական գիծեր

Michelet, les Augustins
et les toiles d'Arachné
CHAKÉ MATOSSIAN

Ս· ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ
ՓԱՐԻԶ

Շաբաթ, Նոյեմբեր 2
Տօն է Ամենայն Սրբոց Հնոց եւ Նորոց,
Յայտից եւ Անյայտից

Այս առթիւ, փարիզի Ս· Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ, ժամը 10–ին պատարագ կը մատուցուի:

Կը պատարագէ՝
ՆԵՐՍԵՀ Ծ· ՎԱՐԴ· ԲԱՊՈՒՃԵԱՆ

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԲԱՐԳԱՒԱՃՄԱՆ
ՀԱՄԱՐ
ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՄԲ ՍՏԱՑԱՆՔ

ԿՐՃՆՈՊԼԸ· – Տիկին Շաքէ Մանուկեան 100 Ֆր·:

Իսլ – Լէ – Մուլինոյի
Թարգմանչաց Վարժարանը
կը ներկայացնէ
Յովհաննէս Թումանեանի
«ԱԳԱՀԻՆ ՎԵՐՋԸ»
հէքեաթը
բեմականացուած
ՆԱՐԵԿ ՏՈՒՐԵԱՆԻ
եւ
ՎԱՆԱՁՈՐԻ ՏԻԿՆԻԿԱՑԻՆ ԹԱՏՐՈՆԻ
կողմէ

Կիրակի, Նոյեմբեր 10, ժամը 16-ին
Դպրոցին սրահին մէջ
19-27, Sentier des Epinettes,
Issy-les-Moulineaux

Մանրամասնութիւններու համար տեսնել յայտարարութիւնը:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ
ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ
ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ
ՄԱՐՏԵԼ

65-ԱՄԵԱԿ
ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ
ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ

Ամենայն Սրբոց տօնին առթիւ կիրակի, Նոյեմբեր 3–ին, ժամը 10–ին օրուան հանդիսաւոր պատարագը մատուցանելու եւ քարոզելու հրաւիրուած է՝
ԳԱՐԵԳԻՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՊԵՐՃԱՆԵԱՆ
Առաջնորդ Հայոց Գերմանիոյ

Յաւարտ պատարագի կը կատարուի Մատաղօրհնութիւն համայն ննջեցելոց հոգւոց ի յիշատակ:

Երգեցողութիւնը կը կատարէ Սահակ-Մեսրոպ երգչախումբը, ղեկավարութեամբ՝ Խաչիկ Եըլմազեանի:

"ՇԷՆ"Ը
Ձեզի կը դիմէ
իր վաճառքին համար:
"ՇԷՆ"ին ճուիրեցէք
արժէքաւոր իրեր,
հին թէ նոր, գեղոր, գիրք,
գորգ, գոհարեղէն եւլն. եւլն...
téléphonez dès maintenant au
01 47 50 40 47

CROIX BLEUE
DES ARMENIENS DE FRANCE
«THEYASSEGHAN»

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE
Section «*Astrig*»
d'Arnouville / Gonesse / Sarcelles / Villiers-le-Bel

vous informe qu'elle organise un
«*THEYASSEGHAN*»
le Dimanche 17 Novembre à partir de 15h
dans la salle de l'église catholique, rue Henri Barbusse, à Arnouville.
Toutes les personnes sont cordialement invitées ainsi que toutes les sections *Paris et Région Parisienne* de la Croix Bleue.

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

ԿԻՐԱԿԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 3
DIMANCHE
3 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՀԱՅԱՍՔ

ՄԻՏՔ ԵՒ ԱՐՈՒԵՍՏ

Թիւ 220

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ -- ԹԻ 18·976 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.976

ԾՆՆԴԵԱՆ 110-ԱՄԵԱԿԻՆ ԵՒ ԻՐԵՆ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ՀԱՄԵՐԳԻՆ ԱՌԹԻՒ

ՅՈՒՇԵՐ ԲԱՐՍԵՂ ԿԱՆԱՉԵԱՆԷՆ

ԲԱՐՍԵՂ ԿԱՆԱՉԵԱՆ
ԿԵՆԱԳՐԱԿԱՆ ԳԻԾԵՐ

Բարսեղ Կանաչեանը ճանչցած եմ չատ փոքր տարիքէս: Ինքը, տիկինն ու երեք աղջիկները Պէյրութի մէջ մեր ընտանիքին հարազատ բարեկամներն էին: Անոնց վերաբերող ամէնէն հեռաւոր յիշատակս այն է, որ զրեթէ ամէն կիրակի մեզի կ'ըլլայինք:

Մայրս Պոլսոյ մէջ Կոմիտաս Վարդապետի երգչախումբին մաս կազմած տարիներէն ծանօթ էր Բարսեղ Կանաչեանին: Այս վերջինի Պէյրութ հաստատուելէն եաք, նախկին պարզ ծանօթութեան է հետեւանք սկսած պաշտօնական այցելութիւններ չուտով վերածուած էին ընտանեկան մտերմիկ յարաբերութիւններու, տրուած ըլլալով որ հայրս անմիջապէս «որդեգրած»էր իրեն պէս անկեղծ ու ազնիւ բնաւորութեան տէր «Կանաչ»ը: Միւս կողմէ, երկու ընտանիքներու զաւակներու տարիքներն ալ մօտաւորապէս նոյն դասաւորումը ունենալով՝ առջինեակը՝ Սեդան իմ ընկերուհիս դարձած էր, երկրորդը՝ Այտան եւ եղբայրս մեր խաղերուն մասնակից կ'ընէինք, երրորդը՝ Ռիթան եւ քոյրս մեծերէն չատ չէին հեռանար: Երբ խաղալէն ձանձրանայինք,

Գրեց՝
ՇԱՔԷ ՏԷՐ-ՄԵԼՔՈՆԵԱՆ-ՄԻՆԱՍԵԱՆ

մենք եւս մեծերուն քով կը վերադառնայինք եւ ականջ կտրած՝ անոնց խօսակցութեան կը հետեւէինք:

Ծօսակցութեան նիւթերը չէին պակսեր. -- հին օրերու Պոլսոյ մշակութային կեանքէն ու Կոմիտասի խումբէն յիշատակներ, Պէյրութի հանրային կեանքը ուզող խնդիրներ, եւ մանաւանդ՝ Բարսեղ Կանաչեանի տաղանդը հնարաւորի չափ չուտով այս նոր միջավայրին մէջ եւս արդիւնաւորելու միտող ծրագիրներու շուրջ միտքերու փոխանակութիւն: Իսկ որպէս վերջաբան՝ օրուան «ծանր հոգերը քիչ մը մոռնալու համար» նարտիի խաղ, որ միշտ կ'աւարտէր Կանաչեանի պարտութեամբ եւ հօրս կատակներով.

-- Մանկապարտէզ բացած ենք... Կանաչ, սիրելիս, այս խաղը ե՞րբ պիտի սորվիս...

Նարտիի խաղն ու կատակը իրենց հերթին: Սակայն հիւրերու մեկնելէն չետոյ, այդ օրերուն իրե՛նք ալ նիւթական համեստ պայմաններ ունեցող ծնողներս կը չարունակէին ափսոսալ, որ Բարսեղ Կանաչեանի պէս երաժշտագէտը ստիպուած էր կօշիկի ներկ պատրաստելով հոգալ իր ընտանիքին ապրուստը... Այս պարագան խորապէս տպաւորած է զիս:

Պէտք է ընդգծել սակայն, որ այդ տարիներու լիբանանահայ գաղութին միջոցներն ալ չափազանց սահմանափակ էին: Բայց եւ այնպէս՝ համեմատաբար քիչ ատեն անց՝ Բարսեղ Կանաչեան պիտի կազմէր «Գուսան» երգչախումբը, նաեւ պիտի սանձէր «Համազգային»ի ձեմարանին ներս երաժշտութեան ուսուցիչի պաշտօնը: Միեւնոյն ատեն ջութակի, դաշնակի ու հարմոնիի անհատական դասեր տալով՝ ան գոնէ պիտի վերադառնար երաժշտութեան հետ կապ ունեցող զործունէութեան մը, թէեւ՝ նիւթապէս միչտ սեղմ եւ ստեղծագործելու համար նոյնքան դժուարին պայմաններու տակ:

Սակայն ան նաեւ կը ստեղծագործէ՛ր: Վաղ պատանի տարիքէս իրեն առընչուող յիչատակներուս մաս կը կազմէ «Գուսան» երգչախումբի այն համերգը, որու ընթացքին կատարուեցաւ Բարսեղ Կանաչեանի կարեւոր խմբերգներէն «Վարդերի հետ»ի հրապարակային առաջին ունկընդրութիւնը: Երբեք պիտի չմոռնամ finale-ին մէջ երեք անգամ կրկնուած «Քեզ համար, քեզ համար, քե՛զ -- համ՛ -- մա՛ր»-ի վերջին «մա՛ր»ին հետ պայթած որոտընդոստ ծափահարութիւնները: Ուրիչ անմոռանալի յիչատակ մըն ալ համերգէն՝ տիկին Քրիստինէ Կանաչեանի մեներգած «Օրօր»ն էր, զոր ըստ իս մինչեւ այժմ ոչ ոք կրցած է նոյնքան առինքնող չեչտերով եւ յուզականութեամբ մեկնարկել:

Աչնուհետեւ մէջս մտասեւեռում մը ծագեցաւ. -- «Ե՞րբ պիտի մեծնամ, որպէսզի ես ալ մաս կազմեմ այս երգչախումբին»:

Անհամբերութեամբ կը սպասէի այդ օրուան, մինչ այդ՝ ձեմարանէն ներս Պ. Կանաչեանի տուած երաժշտութեան դասերուն առընթեր կազմուած դպրոցական համեստ երգչախումբին մէջ երգելով: Ակէ զատ՝ ջութակի անհատական դասեր եւս սկսած էի առնել իրմէ, աւելի մօտէն ծանօթանալով երաժշտութեան հանդէպ իր տածած բծախնդրութեան:

Այսպէս՝ տարիները անցան, եւ վերջապէ՛ս տասնըհինգ տարիքս թեւակոխելէս անմիջապէս յետոյ «Գուսան»ի անդամ դառնալու երազս իրականացաւ: Մեր ծանօթներու չրջանակէն հեռաքրքրական տիկիններու եւ պարոններու հետ այդ խումբին մաս կազմելը՝ ընկերային առումով հաճելի եւ երաժշտական տեսակէտէն հըպարտութիւն պատճառող զործունէութիւն մըն էր ինծի համար:

Մտանակի փորձերու ատեն՝ Կանաչեան կը բացատրէր տուեալ կտորին կառոյցը եւ զայն արժեւորելով երգելու ձեւը: Իսկ ընդհանուր փորձերուն ու բեմի վրայ՝ ան կը ղեկավարէր ձեռքերու եւ մանաւանդ մատներու չատ նուրբ ու պարզ չարժումներով, որոնց արտայայտչական բնոյթը մինչեւ այսօր կը հիացնէ զիս: Ոչ մէկ ծեքծեքում, ոչ մէկ թատերական թեւածում, սակայն ճչգրտօրէն կը փոխանցէր իր բոլոր պահանջները, իսկ եթէ դոհ մնար ստացած արդիւնքէն, դէմքը կը ճառագայթէր անոյշ ժպիտի մը եաին կուտակուած զուսպ վերացումի ազնուական արտայայտութեամբ մը: Ղեկավարած պահուն զինք ներկայացնող լուսանկարը որ տպուած է իր առաջին սալի կողքին վրայ, բաւական լաւ կը պատկերացնէ այն ինչ որ կը փորձեմ նկարագրել «նուրբ, զուսպ, վերացած» բառերով: Այս յորջորջումները առաւել եւս կը պատչաճին կոմիտասեան երգերու իր բիւրեղացած մեկնարկումին, որու բաղդատմամբ՝ ականջիս որքա՜ն խորթ կը հնչեն մերօրեայ կարգ մը խմբավարներու կողմէ այդ երգերուն մէջ կամայական կերպով ներմուծուած «զգայացունց» եւեւէյները:

Ցաւուկ զուրդուրանքով կը սորվէինք նաեւ «Գուսան»ի համերգներուն համար Բարսեղ Կանաչեանի յօրինած նոր կտորները: Իսկ ունկնդիր հասարակութիւնը որ միչտ վերանորոգուած հաճոյքով կը լսէր արդէն դասական դարձած իր զործերը -- Դալիլօ, Հոյ Նար, Օրօր, եւլն... չերմ ընդունելութեան կ'արժանացնէր նորերը եւս: Կը յիչեմ Նաւօրի պարագան, որու պատրաստութեան համար ամիսներով փորձ կատարեցինք: Սովորականէն երկար այս կտորը կը ներկայացնէ ուխտաւորներու խումբի մը յառաջխաղացքը, ճամբայ ելլելու պահէն մինչեւ տեղ հասնիլը, հանդրուանէ հանդրուան տեղի ունեցած այլազան դէպքերուն համապատասխանող երաժշտութեամբ: Հայկական մեներգային ու խմբերգային կտորները ընդհանրապէս քերթուածներ կ'եղանակաւորեն: Անկախ քերթուածի արժէքէն, կամ զայն երգի վերածող մեղեդիի որակէն, առաջին «տուն»ի եղանակը կը կրկնուի յաջորդ բոլոր «տուն»երուն, պարտադրաբար սահմանափակելով այլազանութիւն պարունակող ուրիչ հնարաւորութիւններ: Արդ, Բարսեղ Կանաչեանի այն խմբերգները որոնք իրր մեկնակէտ ունին ժողովրդական երգի մը մի քանի չափերը, արդէն կը հեռանային «տուն էն տուն» պարտադիր կրկնութեան այս տիպարէն, բայց Նաւօրը չատ աւելի յախուռն կերպով կ'անջատուէր անկէ, մեր խմբերգային երաժշտութեան մէջ նոր լայն ակօս մը բանալով: Առաջին ունկընդրութենէն իսկ անոր վերապահուած հիացական գնահատանքը փաստեց, թէ ամէն ոք կ'ըմբռնէր այս նորարարութեան տարողութիւնը:

Բարսեղ Կանաչեան, առաւել եւս ընդլայնելով իր թռիչքը, Լեւոն Շանթի «Հին Աստուածներ»էն մեկնելով յօրինեց «Աբեղան» վերնագրով օփերան, որ չատ առինքնող արիաներ եւ խմբական երգեր կը պարունակէ: Մինչեւ հիմա դեռ չեմ հաչտուած այն իրողութեան հետ, որ Պէյրութի մէջ մի քանի ներկայացումէ եաք, այլեւս ուրիչ անգամ եւ ուրիչ տեղ չլսուեցաւ այս օփերան: Կ'ըսեն թէ Կանաչեան կը ծրագրէր կարգ մը փոփոխութիւններու ենթարկել զայն, այդ պատճառով յետաձգել կու տար հատնական այլ ներկայացումները: Բայց ինչքան դիտեմ, ձեռագիրը մինչեւ վերջ անփոփոխ մնաց: Ցամենայն դէպս, կ'արժէ որ թէկուզ իր սկզբնական վիճակին մէջ այդ դործը մեր ներկայ սերունդին հրամցուի: Անոր մէկ (թէ՞ միակ) օրինակը Հայաստան ուղարկուած էր: Արդեօք պիտի գտնուի՞ խմբավար մը որ, թէկուզ համերգային ներկայացման նուազ ծախսալի ձեւին տակ, մօտացումէ փրկէ այս երկը:

Վերադառնալով յիչատակներուս, ընդգծեմ, որ հօրս հետ Բարսեղ Կանաչեանի նարտիի խաղերն ալ հետզհետէ ստացած էին «ստեղծագործական դրաւ»ի հանդամանք մը:

-- Կանա՛չ, ձրի խաղալէն ձանձրացայ: Եթէ պարտուիս՝ Լիբանանեան փաստեր-

ՎԱՐՊԵՏԻՆ (ԿՈՄԻՏԱՍ) ԱՐԺԱՆԱՒՈՐ ԱՇԱԿԵՐՏԸ (ԿԱՆԱՉԵԱՆ)

Երբ կը մտածեմ հայ երգեցողական եւ թաժչուԹեան մասին, առաջին հերԹին իմ միտքս կու գայ Կոմիտասը, Ալէմշահը եւ Կանաչեանը: (Անշուշտ որ կան ուրիշ հայ տաղանդաւոր երգահաններ, զորս չեմ արհամարհեր):

Հայ երգեցողական երաժչուԹիւնը դարեր շարունակ եղած է միաձայն (monodique) --ԵրԹէ զանց առնենք Թխմփաձայնբռնողները, մանաւանդ կրօնական երգեցուն մէջ:

Ժո. դարու վերջը եւ սկիզբը Ի. դարուն է որ բազմաձայն երաժչուԹիւնը մուտք գործած է մեր երգեցողուԹեան մէջ: Կոմիտասի բերած նպաստը յայտնի է մեր բոլորին:

Վերոյիշեալ երեք երգահաններն ունին նմանուԹիւններ ու տարբերուԹիւններ: Երեքն ալ ներշնչուած են հայ ժողովրդական երաժչուԹեան իւրայատկուԹիւններէն: Օգտագործած են զանոնք ու տրուած արուեստի գործեր: Երեքն ալ իրենց դաշնաւորումով (harmonisation) պարզ են, մատչելի բոլորին, բայց նաեւ ազդու (efficace): Երեքին ալ գործերը հաճոյքով կ'ունկնդրուին եւ հայ, եւ օտար հասարակուԹեան կողմէ: Օգտագործած են Արեւմուտքի դիւուԹիւնը (harmonie--contrepoint) բայց պատշաճեցուցած մեր երաժչուԹեան ոգիին, չատ ճարտար կերպով, բայց տարբեր ոճերով:

ԵԹէ Կոմիտասի մեներգները ու խմբերգները ամբողջ ժողովուրդի մը կեանքն ու ապրելակերպը կը ցոլացնեն, Գ. Ալէմշահի(1) գործերը արուեստագէտին հոգեվիճակն ու զգայնուԹիւնը:

Իսկ Կանաչեան, ի՞նչ նորուԹիւն, ի՞նչ տարբերուԹիւն:

Ցարդելի ընԹերցողը Թող ներէ ինծի, որ ես -- որպէս երաժիչտ բէֆիֆ կերպով արտայայտուիմ այս մասին:

Հայ բազմաձայն (polyphonique) խմբերգները ու մեներգները գրուած են, ընդհանրապէս, մէկ տունի (couplet) համար ու կ'երգուին յաջորդաբար, առաջին, երկրորդ, ի հարկին երրորդ տունը:

Կոմիտասի վարպետօրէն մչակած ու դաշնաւորած խմբերգներն ալ նոյն են: (Կան բացառուԹիւններ -- «Կալէ երգ»ը, «Երկրագործի երգ»ը եւլն.): Ան այլազանուԹիւն (varié) մտցնելու համար կազմած է զանազան երգերու փունջեր: Դամդաշէն յետոյ արագը, որոնց իրարու հետ միակ կապը, tonalité-ն է: Զկայ բնեղէն (thème) ծաւալումը (développement):

Բարսեղ Կանաչեան այլ կերպ կը մօտենայ իր ստեղծագործուԹիւններուն:

Ա.) Ունի իր բնեղքը (thème) ժողովրդական կամ անձնական, եւ ունի անոր ծաւալումը (développement): ՀնարամտուԹիւնը ունեցած է --բառը գործածելով որպէս onomatopée-- ձերբազատիլ խօսքի, չեչտի հրամայականէն: Լաւագոյն օրինակներն են «Տալիլօ»ն, «Նանօր»ը:

Բ) Գլխաւոր բնեղքը (thème) կը պարտի երգչախումբի բոլոր մարզերուն մէջ, անցնելով առաջին ձայնէն երկրորդին, երրորդին, չորրորդին, եւ կամ հակառակը: Որով ստեղծագործուԹիւնը, մբնալով հանդերձ մէկ միաւոր, կը դառնայ այլազան(2):

Գ) «Տալիլօ»ն, «Վարդերի հետ»ը եւ մանաւանդ «Նանօր»ը տեսարաններու պարզ նկարագրուԹիւններ չեն (description): Ունին գործողուԹիւն (déroulement). կարծես կարճ ֆիլմեր ըլլային:

Ահա «Նանօր»ի («ուխտադնացուԹիւն») գործողուԹիւնը (կամ ընԹացքը). --

Առաջին օր. --

ա) Առաւօտ կանուխ ուխտաւորները կը հաւաքուին, կը պատրաստուին ու կը կազմեն կարաւան մը:

բ) Կարաւանը ճամբայ կ'ելլէ, ուրախ ու զուարԹ:

գ) Ճամբու ընԹացքին կ'իմանանք «Սուրբ Կարապետ»ի ուղղուած վանահայրանոց մը: (Ստորագծեցի ճամբու ընԹացքին, որովհետեւ միայն partition-ը կարդալով, գժուար է հասկնալ այս պարագան ու չատը կը սխալին անոր մեկնաբանուԹեան մէջ):

դ) Երկար ճանապարհէ յետոյ, կարաւանը կանգ կ'առնէ, ուխտաւորները կը հանդստանան ու կը զուարճանան: ՄուԹ գիչեր է:

Երկրորդ օր. --

ա) Ուխտաւորները զարձեալ կը կազմակերպուին:

բ) Կարաւանը ճամբայ կ'ելլէ, ուրախ ու զուարԹ:

գ) Երկար ճանապարհէ յետոյ, հեռուէն կ'երեւի Սրբ. Կարապետ վանքի գմբէԹը: Կ'իմացուին եկեղեցւոյ զանգերը:

դ) Սկսած է եկեղեցական արարողուԹիւնը, կը սկսին ուխտերը:

ե) Վերջ եկեղեցական արարողուԹեան, ժողովուրդը դուրս կու գայ բակը:

զ) Փոքր խառնիճաղանճէ մը յետոյ, ուխտաւորները կը զուարճանան, կը պարեն ու կը խմեն: (Ինչպէս սովորուԹիւն է բոլոր ուխտադնացուԹեանց): Վերջ:

Բ. Կանաչեանի գլխաւոր ստեղծագործուԹիւնն է «Նանօր»ը եւ որպէս մեծ բանի արտայայտուԹիւն, ես նուագախմբագրած եմ (orchestré) զայն, ոչ Թէ դիւրացնելու համար երգչախումբին կատարողուԹիւնը(3) (interprétation), այլ աւելի մեծ ծաւալ (dimension) տալու համար:

Անձեր եղան որ զիս մեղադրեցին Թէ որոչ փոփոխուԹիւններ մտցուցած եմ գործին մէջ:

Մուսորկսքիի «Ցուցահանդէսի մը նկարները»ը (Tableaux d'une Exposition) որ գրած է դաշնակի համար, Մորիս Ռավէլ նուագախմբագրած է ու տրած նոր դունաւորում մը, որ չատ աւելի արտայայտիչ է: Այժմ նուագախումբերուն չատ աւելի կը լսենք Ռավէլի տարբերակը (version) քան Մուսորկսքիի բնագիրը:

Բիմաքի Քորսաքով, չատ մեծ փոփոխուԹիւններ կատարած է Մուսորկսքիի Բորիս Գոտունով օփերայի մէջ, -- նոյնիսկ արարներ իրենց տեղը փոխած են: Մինչեւ այսօր վէճի առարկայ է, բայց եւ այնպէս իր տարբերակն է որ աւելի կը նուագուի քան Թէ Մուսորկսքիի բնագիրը: Աւելորդ է չարքը երկարել: Իրերն ալ գործը սիրած ըլլալուն համար է, որ ճղնած են տարբեր արտայայտական միջոցներով փայլ տալ կտորին:

Իսկ մեր մէջ:

Հայ հասարակուԹիւնը անչուշտ ախԹը ունեցած է ունկնդրելու կոմիտասի քառեակը:

Նկատո՞ծ է արդեօք, Թէ Ալամդարեանը ի՛նչ փոփոխուԹիւններ ըրած է, Թէ կչռոյԹով եւ Թէ դաշնաւորումով, յարմարցնելու համար լարային քառեակի մը: (Գեղեցիկ ստեղծագործուԹիւն):

ՓոփոխուԹիւնները ստիպողական են:

Հարցը սա է: Ինչպէ՞ս վերախմբագրել առանց կորսնցնելու իր սկզբնական (initial) գործին ոգին, նկարագիրը, մթնոլորտը:

«Նանօր»ի նոր նուագախմբագրուԹեամբ ուղեցի յարգանքի իմ տուրքը վճարել կոմիտասին, -- պարզ, դիւրին գործադրելի եւ չատ քիչ փոփոխուԹիւններով, կը խորհիմ Թէ «ուխտադնացուԹիւն»ը կ'ունենայ նոր դունաւորում ու փայլ:

Ցաջողա՞ծ եմ Թէ ոչ... ժողովուրդը եւ ժամանակը պիտի վճռեն:

---

(1) Ալէմշահ ունի *symphonique* նուագախումբի համար գրուած շատ կարեւոր երկեր: Ափսոս որ Բիչ կը նուագուին այսօր: «Ազարայրի Պատերազմը», «Հէֆսօր: «Ազարայրի Պատերազմը», «Հէֆեաթ», «Արեւելեան Գիշերներ» եւլն.:

(2) Իմբինի գիւտ մը չէ, Բանի որ ամբեւմտեան երգահաններն դարեր առաջ գործածած են, *cantate*-ներու, *oratorio*-ներու մէջ: Կանաչեան ճարտար կերպով ներմուծած է մեր խմբերգներուն մէջ:

(3) Երգչախումբ մը աւելի ճկուն պէտք է երգէ, երբ արհեստավարժ նուագախումբ մը կը մասնակցի կատարողուԹեան:

ԳՐԵՑ՝
ԿԱՐՊԻՍ ԱՓՐԻԿԵԱՆ

...դը քառաճայն երգչախումբի համար պիտի դաշնաւորես...

Կամ՝ Հալէպի մէջ համերգի մը նախօրեակին՝ սուբիական փառերգին համար միեւնոյն պայմանը: Այսպէս ալ սկսաւ Բարսեղ Կանաչեանի «արաբական» շրջանը, երբ քառաճայն երգչախումբի համար դաշնաւորեց նաեւ լիբանանեան գեղջկական երգեր, որոնց շնորհիւ ան արժանացաւ ֆրանսական Palme académique չքանչանին, ինչպէս աւելի յետոյ՝ իր ամբողջ գործունէուԹեան համար՝ Լիբանանեան Մայրիներու Ա. կարգի պատուանշանին:

Նարտիի այս խաղերուն հետեւանքով Կանաչեանի կրած «պատիժ»ներէն մէկն ալ եղաւ՝ իր գլխաւոր երկերուն մասին բացատրական յօդուածաշարքի մը չարադրուԹիւնը, որ առեներ լոյս տեսաւ Մանուկ Սալանեանի «Ագդարար» չաբաԹաԹերԹին մէջ: (Ներկայ սերունդի եւ երաժչտասէրներուն եւ խմբավարներուն համար օգտակար պիտի ըլլար այդ յօդուածաշարքին վերահրատարակումը):

Միեւնոյն շրջանին ան յօրինեց քանի չափ մանկական երգեր, մեծ մասամբ ձօնուած իր «հոգեկան թոռնիկներուն», այսինքն՝ «Գուսան»ի անդամներու զաւակներուն: Այս երգերը չուտով լայն տարածում գտան դպրոցական երգչախումբերու եւ դաշնակի սկսնակներու մօտ: Իսկ ամէնէն յաջողներէն «Ծիծեռնակիս բոյնը», «Խաղաղ գիշեր»ը եւ ուրիշներ մեր պաշտօնական համերգներուն ալ կ'երգէինք, ջերմ ծափեր խլելով եւ անոնց ժողովրդականացումը ապահովելով:

Մինչ այդ՝ Բարսեղ Կանաչեանի տեսուԹիւնը մեծապէս տկարանալ սկսած էր: Հակառակ ասոր՝ ան կը չարունակէր նոր կտորներ յօրինել, զորս կաւիճով կ'արձանագրէր պատին ամբացած գրատախտակի մը վրայ՝ կէս Թիզ մեծուԹեամբ նօթաներով: Այս պայմաններու տակ ստեղծուած կտորներէն է «Շուշօ»ն, զոր ես հետզհետէ ընդօրինակած եմ ԹուղԹի վրայ: Տիկին Քրիստինէ Կանաչեան նոյնը ըրած է վերջին չրջանի միւս հեղինակուԹիւններուն պարագային:

Այդ միջոցին կազմուած էր նաեւ Ցոբելենական Կեդրոնական Ցանճնախումբ մը, որուն գլխաւոր ծրագիրներէն մին կը հանդիսանար Բարսեղ Կանաչեանի ամբողջական գործի հրատարակուԹիւնը: Ցանճնախումբին ժողովները մեր տան մէջ տեղի կ'ունենային, տրուած ըլլալով որ ծնողներս ոչի ի բոլին եւ ամէն ճեւով նեցուկ կանգնած էին այս ծրագրին, որու իրականացման մէջ ես ալ բաժին մը ունիմ: Կանաչեանի ճեռագիրը նօթագրուԹիւնը համեմատաբար գժուար ընԹեռնլի ըլլալով՝ հարկ նկատուած էր որ երգերը լաւ գիտցող, երաժչտուԹենէ որոշ չափով հասկցող եւ ժամանակ տրամադրելու պատրաստ անձ մը նախ եւ առաջ հատիկ-հատիկ ընդօրինակէ զանոնք: Այդ աշխատանքը ես կատարեցի, որմէ հետ Տիրան Ամէմեան տպագրուԹեան համար պատրաստեց ամբողջուԹիւնը:

Շատ աւելի գժուար եղաւ սակայն Տիկին Կանաչեանը համոզել, որ չընդդիմանայ համերգներէն մէկը ճայներիզի վրայ արձանագրելէ հետ սալի մը պատրաստուԹեան դործին: Ան կը վախնար, որ երիզը ապօրինի կերպով կրնայ օգտագործուիլ, կամ եԹէ մարդիկ սալը գնեն՝ համերգներուն չեն գար: Մինչ այդ, հայրս մահացած էր, ես Փարիզ հաստատուած էի: ՊէյրուԹ մնացած հարազատներս չարունակեցին Բարսեղ Կանաչեանի հանդէպ նուիրուածուԹեան մեր ընտանեկան աւանդուԹիւնը: Սալի հարցին ամբողջական պատասխանատուուԹիւնը եղբայրս ստանձնեց, իրականացման բոլոր քէֆիֆ կարգադրուԹիւններն ու կոդքի ճեւաւորումը քոյրս կատարեց: Այսպէս աւարտեցաւ նաեւ այդ ծրագիրը, որ կատարեալ յաջողուԹիւն մը եղաւ:

Այնուհետեւ՝ Կանաչեան ամոլը փոխադրուեցաւ Պաղտատ, հոն հաստատուած միջնեկ եւ կրտսեր աղջիկներուն մօտ:

1966-ի ամառը անոնք իրենց մեծ աղջկան այցի եկած էին Լիբանան, ուր ես ալ արձակուրդս կ'անցընէի: Սիրտ ճմլող բան էր Բարսեղ Կանաչեանը տեսնել բոլորովին կուրացած եւ գրեԹէ քայքայուած առողջուԹեամբ այդ վիճակին մէջ: Հնարաւորի չափ յաճախ կը տեսնուէինք: Փարիզ վերադարձէս օր մը առաջ մբնաք-բարովի այցելուԹիւն մը տուի իրենց: Հրաժեչտի պահուն՝ տիկին Կանաչեան ինծի յանձնեց նչանաւոր ճայներիզի այն մասը, որ առաջին սալին մէջ չէր օգտագործուած:

-- Երկուքս ալ կը փափաքինք, որ ասիկա քովդ պահես, -- ըսաւ:

Մեր վերջին տեսակցուԹիւնը պիտի ըլլար:

1967-ի սկիզբը՝ Բարսեղ Կանաչեանի մահուան գոյժը հասաւ:

Մի քանի ամիս յետոյ, Փարիզէն Մոնրէալ փոխադրուելու պատրաստուԹիւններս կը տեւնէի, ուԹ--տասը օրէն պիտի մեկնէի, երբ Պաղտատէն ուղարկուած հեռագիր մը ստացայ տիկին Կանաչեանէն: Կը խնդրէր որ ինծի յանձնած ճայներիզով երկրորդ սալ մը պատրաստել տամ Փարիզի մէջ: Այսքան անյարմար պահ կարելի չէր երեւակայել, մանաւանդ որ սալ պատրաստելու մասին ոչ մէկ բան գիտէի: Բայց եւ այնպէս՝ ժամանակին դէմ արշաւի լծուեցայ: ՏեղեկուԹիւններ քաղել, սալ տպող ընկերուԹիւններու հասցէներ հաւաքել, իւրաքանչիւրին հետ սակարկել, եզրակացնել, սթիւտիօ-ի մէջ սալին կաղապարը ունկընդրելու ապա ամբողջ գործը մի քանի օրէն աւարտած տեսնելու պայմանները կրկին ու կրկին յիչեցնել: Նաեւ՝ այլ ընկերուԹիւններով սալերը ՊէյրուԹ եւ իմ ապրանքներս Մոնրէալ ուղարկելու կարգադրուԹիւնները ընել, Թուականները ճչդել: Եւ ահա հասաւ կաղապարը ունկնդրելու պահը: Ամէն բան լաւ ընԹացաւ մինչեւ վերջին խմբերգը, որ Կոմիտասի «Հօnօlօ»ն էր: Ցանկարծ՝ երգի երկրորդ կէսին՝ «Հօ՛...» ըսաւ ուլոց: Այս ի՞նչ բան է: Ես՝ մարդիկը կը յանդիմանեմ, որ ճայներիզը փճացուցեր են, անոնք՝ երգում--պատառ կ'ըլլան, որ իրենց տրուածը այդպէ՛ս էր: Տէր Աստուա՛ծ: Հիմա ի՞նչ ընեմ... Ամէն բան առկախել տուի, մինչեւ որ Պաղտատ հեռաձայնեմ, ընելիքս ճչդուի: Ես՝ կմկըմալով հազար ձեւ կը փնտռեմ, որ եղելութիւնը հնարաւոր նրբուԹեամբ տեղեկացնեմ, պատասխանը կ'ըլլայ՝

-- Այո, գիտենք որ երգը կիսատ կը մնայ: Վնաս չունի, այդպէս ալ Թող տպուի...

Իմ յուղումներս ինծի մնացին:

Կարճ կապեմ: Ժամանակին դէմ վազքս կրկնակի Թափով վերսկսայ: Սալերը ծայրը ծայրին տպուեցան: Ցաջորդ օրը՝ կէսօրէն առաջ զանոնք ՊէյրուԹ ուղարկեցինք, կէսօրէն յետոյ իմ ապրանքներս եկան տարին, իրիկունը Մոնրէալ մեկնեցայ...

Այդ օրերուն չափազանց վրդոված էի երդի կէսին վերջացող սալին համար: Բայց հիմա կը մտածեմ, Թէ լաւ որ կայ: «Զի՛գ տո՛ւ, ֆաշի՛»ն ալ կը պարունակէ: Ընդմիչտ արձանագրուած կը պահէ Բարսեղ Կանաչեանի ճպռոին տակ կոմիտասեան այս երկու մեծ գործերուն հարազատ կատարումը, Թէկուզ կիսատ մնացած «Հօnօlօ»յով:

Ցետագային՝ նորարծարծ վրդովմունքով տեղեկացայ, որ արդէն հազիւ 1000 տպաքանակ ունեցող այս սալէն երեք հարիւր օրինակները՝ պէյրուԹեան պահեստանոցի մը մէջ խոնաւուԹենէն ծռմռտկելով փճացեր են: ԲացատրուԹիւն. -- պահեստանոցը բաղնիքի մը վրայ կը գտնուի եղեր... Մխիթարական պարագայ. -- Սկզբնական ճայներիզը խնամքով պահած եմ: Առ ի գիտուԹիւն անոնց, որոնք, Կանաչեան ընտանիքի արտօնուԹեամբ, պիտի ուզէին զայն վերակենդանացնել cassette-ի կամ CD-ի ճեւին տակ:

Ցամենայն դէպս՝ Բարսեղ Կանաչեան յաւէտ կենդանի կը մնայ իմ յիչողուԹեան մէջ՝ որպէս աղնիւ, բարի, մարդասէր, սիրելի ՄԱՐԴ, ինքզինք հայ երգի պաչտամունքին ու տարածման նուիրած մեծատաղանդ ԱՌԱՔԵԱԼ, համաչխարհային առումով մեծարժէք ԵՐԳԱՀԱՆ, մեր արդի խմբերգային եւ մեներգային երաժչտուԹեան ՎԱՍՏԱԿԱՇԱՏ, ՆՈՐԱՐԱՄ եւ ԲԱՅԱՌԻԿ ՎԱՐՊԵՏՆԵՐԻՆ ՄԻՆ:

ՇԱՒԻՂ ՏԷՐ-ՄԵԼԻՔՈՆԵԱՆ -- ՄԻՆԱՍԵԱՆ
Մոնրէալ, Հոկտեմբեր 1996

Le piège de l'image :

Michelet, les Augustins et les toiles d'Arachné

par
Chaké MATOSSIAN
Docteur en philosophie et théorie de la communication
Professeur à l'Université Nouvelle de Lisbonne

Michelet a décrit sa renconte avec l'histoire comme un choc ayant eu lieu dans un endroit précis, le Musée de Monuments français qui lui procure sa deuxième «plus forte imppression d'enfance»(1), terme qu'il convient de prendre à la lettre dans ce contexte de l'atelier d'imprimerie propre au livre, *Le Peuple*. L'impression d'enfance ressortit bien à l'impression de l'imprimerie; il s'agit d'un souvenir gravé qui circule et s'agence dans l'élaboration de l'œuvre. En rappelant l'importance du Musée des Monument français pour sa pensée, Michelet signale, en filigrane, que la direction de sa pensée, l'orientation à la fois révolutionnaire et religieuse, à la fois populaire et aristocratique, est aussi une empreinte du lieu qui ne saurait être neutre, ni par son architecture, ni par son histoire. Cette première impression, l'image du musée ou la gravure gravée, demeure par conséquent comme une ombre, comme un tableau d'arrière-plan, un tableau dans le tableau du *Peuple*, une gravure à regarder de plus près, comme l'une des clefs du tableau.

Le Musée des Monuments français a été installé, ainsi que le rappelle Paul Viallaneix dans une note, «sous les voûtes du cloître des Petits Augustins, dont l'école des Beaux-Arts occupe depuis 1820 l'emplacement»(2). L'architecture religieuse apparaît comme l'ordonnance spatio-temporelle archétype du processus de représentation chez Michelet(3) qui la retrouve aussitôt dans son lieu de travail, l'atelier dans lequel il a passé son enfance, dans lequel il a, comme typographe, «fabriqué» des livres(4). Cette ressemblance entre les deux espaces ou, mieux, entre ces deux représentations d'un espace de structure semblable agissant de façon simultanée sur la pensée de Michelet se donne à voir à travers plusieurs correspondances entre les éléments des deux images.

Au royaume des ombres qu'évoquent les tombeaux et la vie des morts à travers les marbres du musée, correspond l'obscurité de l'atelier qui n'est «guère moins sombre»(5). L'atelier, décrit comme «cave» du côté du boulevard et comme rez-de-chaussée du côté de la «rue basse» renvoie aux «voûtes basses» du musée dans lequel sont présents les ancêtres, Dagobert, Chilpéric et Frédégonde, tout comme apparaît, dans l'atelier, le grand-père de Michelet : «Pendant quelque temps, ce fut une cave, cave pour le boulevard où nous demeurions, rez-de-chaussée pour la rue basse. J'y avais pour compagnie, parfois mon grand-père, quand il y venait, mais toujours, très assidûment, une araignée laborieuse qui travaillait près de moi, et plus que moi, à coup sûr»(6). La différence entre les deux espaces réside dans le rythme; alors que les aïeux du musée dorment --sans être vraiment morts puisque Michelet les «sent»— l'araignée de l'atelier, elle, sa fidèle compagne, ne cesse de travailler. Mais cette différence n'est qu'apparente en ce que les ancêtres tissent une toile qui se déroule, l'histoire, à laquelle Michelet et le Peuple, participent.

Qu'en est-il de cette impression? Les souvenirs d'enfance de Michelet ne seraient-ils pas, plus que des souvenirs gravés, des gravures de souvenir, c'est-à-dire la mise en scène du souvenir dans un système de représentation relevant de la gravure ou du trait, du graphisme? Ne serions-nous pas face à la construction du souvenir en image? Loin d'être la narration du vécu, le souvenir d'enfance de Michelet ressortit bien davantage à une construction —dont l'araignée serait l'indice— à la mise en place d'une toile de fond solide, sur laquelle l'historien peindra le peuple, le vrai portrait de la France.

L'araignée joue un rôle important dans le contexte du livre et dans le décor du souvenir d'enfance, l'atelier. En mettant en évidence sa relation de voisinage avec l'araignée, Michelet tisse des liens entre son œuvre et la tradition mythologique, picturale et philosophique, il transforme sa vie en légende

Une ressemblance s'établit dès les premières pages du *Peuple* entre les deux lieux d'origine des souvenirs et de la pensée de Michelet, l'atelier (avec l'araignée) et le Musée des Monuments français, rue des Petits-Augustins, qui évoque, pour Michelet, *Le Philosophe* de Rembrandt(7). Et c'est le style du maître hollandais, la maîtrise des ombres contre la cruelle clarté d'une espèce d'hyperréalisme dont font montre tous les auteurs, que Michelet a choisi afin de peindre le portrait du Peuple —c'est-à-dire le portrait de la France(8). L'atelier se présentant, à l'instar du musée, comme un lieu «bas», une cave, renvoie donc, lui aussi, à l'atmosphère de la gravure du maître hollandais. Michelet transforme de cette manière l'atelier en décor propice à la philosophie —le caveau et la cave comme cavernes— et renforce le lien entre les deux architectures par l'association du nom, Augustin. Au cloître des Petits-Augustins semble faire écho, via le tableau de Rembrandt, la chambre du philosophe saint Augustin dont le travail d'élévation spirituelle exige une lutte quotidienne contre les futilités, contre les images pièges qui excitent la concupiscence des yeux et qu'illustre l'araignée tissant son piège dans lequel tombent les mouches, image du piège dans lequel le philosophe risque en permanence de tomber.

Le philosophe et l'araignée

Dans les *Confessions*, saint Augustin examine la curiosité en la différenciant de la volupté. Alors que la volupté se rattache à l'esthétique (poursuivre «le beau, l'harmonieux, le suave, le savoureux, le mœlleux») la curiosité, quant à elle, ressortit à la maladie et se définit comme «désir malsain qui fait exhiber dans les spectacles tout ce qui peut etonner»(9), tel le spectacle d'un «cadavre déchiqueté». Cette maladie engendre le goût du théâtre, encourage les recherches astrologiques et magiques et nous pousse aussi à réclamer de Dieu des signes et des prodiges. Si Augustin a pu se détacher de la curiosité en ce qui concerne les spectacles et les fausses sciences, il demeure encore prisonnier d'un désir diabolique l'entraînant à demander «un signe» à Dieu. Augustin indique par ces propos l'entrelacement entre le signe verbal et le signe visible, le rapport intime entre savoir voir et savoir parler et, par conséquent, a contrario, le rapport tout aussi intime entre le bavardage et la curiosité(10).

La connaissance résulte, pour Augustin, d'un travail, un travail constant, de tous les instants. Dès que l'effort cesse, on glisse vers le lieu commun, on s'éloigne du sens des mots, on laisse les signes se perdre dans le bruit: «Que de fois, quand on nous raconte des futilités, nous commençons par faire semblant de les tolérer pour ne pas choquer les faibles, et insensiblement nous finissons par nous y intéresser volontiers»(11). Il y a une difficulté du quotidien. Comment ne pas être attiré par le «cri» des choses quotidiennes, comment échapper à la séduction du quotidien? Lorsqu'Augustin pose ces questions, il remarque quelque chose d'essentiel, à savoir que nous sommes irrésistiblement attirés par le futile, que celui-ci nous hante : «comme notre cœur se fait le réceptacle où se conçoivent les choses de ce genre et porte en lui-même un épais foisonnement de futilités, de là vient que même nos prières sont souvent interrompues et troublées, et qu'en ta présence, tandis que nous dirigeons vers tes oreilles la voix de notre cœur, des pensées frivoles, faisant irruption de je ne sais où, coupent court à une action si auguste»(12). Le frivole surgit comme énigme en ce qu'il fait partie de notre essence et acquiert, par là-même, une profondeur. Le rôle essentiel que jouent le futile et le frivole dans la connaissance constitue leur profondeur. Augustin a le courage de poser une question très gênante et encombrante: qu'est-ce qui fait que lorsqu'on sait où se trouve la pensée, lorsqu'on sait ce qui vaut la peine qu'on parle ou qu'on en parle, qu'est-ce qui fait que, malgré tout, on aille encore vers la futilité, qu'on y aille en sachant et qu'on tienne au frivole? En admettant la nécessité du frivole, Augustin établit en filigrane une distinction importante entre la superficialité des choses frivoles et le phénomène de la frivolité qui dévoile une profondeur du frivole. Il y a une profondeur de la futilité et de la frivolité qui s'avèrent, en dernière instance, une condition de l'accès au sens. L'évêque d'Hippone signale le rôle de la frivolité dans le surgissement du signe, dans son ouverture et sa possibilité d'échange, il repère dans la frivolité la «congénitale entame» du signe, ainsi que le disait Derrida à propos de Condillac(13).

Le futile n'est pas une question d'échelle, mais bien une question de direction de pensée, d'objet de pensée. L'exemple que choisit Augustin pour illustrer les chutes dans le piège de la futilité au sein d'une atmosphère de méditation consiste en l'image du piège de l'image se retournant en image piège : «Eh quoi! Je suis assis chez moi, et un lézard qui cherche à prendre des mouches, une araignée qui les entortille dans ses toiles dès qu'elles s'y jettent, suffisent souvent à capter mon attention! Est-ce que par hasard, parce que ces animaux sont petits, il faut en conclure qu'il ne s'agit pas de la même chose?»(14). L'image de l'araignée nous semble particulièrement intéressante en ce qu'elle est l'image paradigmatique de l'image-piège qui nous renvoie au mythe d'Arachné.

Le piège de l'image : Arachné et la scène originaire

Le mythe d'Arachné, tel que nous le conte Ovide(15), met en évidence le mécanisme du pouvoir en montrant qu'il se base sur la condition leurrable du sujet dont la base est physiologique, sexuelle : la séduction est le modèle du pouvoir. Arachné est l'anti-pouvoir (pas de nom, pas de rang), elle n'accepte pas l'échelle en peinture, elle refuse donc toute forme de hiérarchie, n'obéit à aucune instance parentale, n'a pas de honte ou très peu. Le mythe met en place une dualité à travers l'histoire d'un concours. que l'on pourrait dire de peinture, puisqu'il est bien question de tableaux.

Le tableau d'Arachné représente Europe et peut-être, avec l'histoire de son viol, de cette séduction, donne-t-il aussi une représentation de la trame du discours/figure européen? Quoi qu'il en soit, Ovide raconte la lutte entre la déesse Pallas et l'humble mortelle Arachné, qui n'a ni rang, ni origine et ne doit donc sa célébrité qu'à son travail, à son art du tissage. Elle se veut autodidacte, refuse tout assujettissement, affirme n'avoir reçu aucun enseignement, pas même celui de Pallas qu'elle ose défier. Quelques indices montrent l'orgueil démesuré d'Arachné, c'est-à-dire la disproportion, d'une même point de vue que l'on pourrait dire «lainеux», entre, d'une part, sa condition humble —son père est pratiquement un marginal puisqu'il s'occupe du travail méprisable de la teinture de la laine : il «teignait avec la pourpre de Phocée, la laine spongieuse»— et, d'autre part, son art d'enrouler la laine qui la mène vers la sphère céleste, en créant des «flocons semblables à des nuages». Arachné défie Pallas après avoir refusé le discours œdipien —celui de la soumission à l'autorité parentale— que la déesse lui tient en se camouflant sous l'apparence d'une vieille femme. Pallas base son argumentation sur une valeur stéréotypée qui fonde la tradition du respect envers les personnes âgées, ils sont faibles mais possèdent l'expérience. Arachné est une insoumise, hors du respect, elle renvoie agressivement la vieille et ses leçons de morale en signifiant clairement qu'elle n'est là fille de personne et n'a rien à voir, par conséquent, avec ce genre de discours. Elle a même l'audace de défier à nouveau Pallas laquelle, quittant son camouflage, se fait apparaître elle-même et déclare: «Elle est venue». Arachné a rougi, signal de honte, bien vite passé. Ce rougissement rétablit la position d'Arachné dans la hiérarchie, elle a rougi parce qu'elle se trouve face à ce qui la perturbe; il s'agit à la fois de violence agressive et de plaisir, puisqu'elle a visiblement un malin plaisir «vouloir se confronter à la déesse. Mais le rougissement d'Arachné est bien le signal éphémère de son infériorité; en outre, il nous ramène à son père, teinturier, qui s'occupe de pourpre, situation sociale minable et à l'opposé de celui de Pallas dont Ovide rappelle qu'elle est «la fille de Jupiter». Pallas et Arachné au travail sont à la fois mêmes et autres. On peut dire qu'elles sont inverses. Elles ont en tous cas en commun le fait de n'avoir pas de mère.

Elles tissent chacune leur tableau, dans le style qui leur est propre, elles représentent des scènes mythiques. Pallas ordonne un tableau central avec les douze dieux du ciel, installés, comme douze étoiles, autour de Jupiter. Ce tableau central «le rocher de Mars qui se dresse sur la citadelle de Cécrops», dans lequel elle inclut un autoportrait en guerrière victorieuse et admirée des dieux, se trouve encadré par quatre autres scènes placées aux quatre coins du tableau, représentant, sur une échelle réduite, la fin tragique des mortels qui ont osé défier les dieux. Pallas encadre enfin ces quatre tableaux-cadres par une «bordure de rameaux d'olivier», soit encore par l'arbre qui lui est consacré, l'arbre qui a créé l'admiration des dieux. Elle signe le tableau, l'achève dans un supplément d'autoportrait. Dans ce tableau, l'échelle est essentielle : les figures des mortels qui ont osé défier les dieux se caractérisent par leur «petitesse».

Arachné, quant à elle, s'écarte de l'ordre établi : aucune référence à une question d'échelle n'apparaît et le seul cadre, aux extrémités du tableau, surgit comme une limite floue, une bordure embrouillée, un remplissage où s'entremêlent fleurs et rameaux. La première ▸●

figure, celle d'Europe, souligne le thème traité par Arachné, celui du pouvoir de l'image qui n'est pas sans rapport avec l'image du pouvoir. Elle dessine «Europe abusée par l'image d'un taureau; on croirait voir un vrai taureau, une vraie mer». Arachné a démonté le mécanisme du pouvoir de l'image en le mettant en représentation : elle représente le trompe-l'œil qu'est le pouvoir par la technique du trompe l'œil, «on croirait voir». Aux côtés d'Europe trompée par Jupiter, Arachné représente d'autres épisodes mythiques qui ont ceci de commun qu'ils concernent tous des femmes trompées par les dieux métamorphosés pour séduire. Toutes ont été leurrées, Astérie et Léda, Danaé, Antiope, Alcmène et Egine, Mnémosyne, Proserpine et tant d'autres encore... Ce qu'Arachné met en scène en dérobant aux dieux leur propre technique, celle du trompe l'œil, du simulacre, c'est le fondement du pouvoir de l'image —la séduction et la condition leurrable du sujet— sur lequel s'étaie le pouvoir dont l'autorité —essentiellement masculine— passe par la représentation, l'image du pouvoir. Pour cela, certainement, Pallas, furieuse de n'avoir su vaincre Arachné sur le terrain de l'art où le pouvoir ne suffit pas à faire autorité, ne peut qu'affirmer son pouvoir par la violence (déchirer la tapisserie d'Arachné, la mener au suicide) et la magie (réduire Arachné au format d'une araignée). Ce qu'Arachné dénonce à travers le trompe l'œil ou le pouvoir de l'image, c'est donc bien le lien intrinsèque qui unit l'image, la séduction et le pouvoir. Et ce que révèle Pallas est la condition temporelle de l'image, le maintien dans la suspension comme apogée du pouvoir du tableau «vis, dit-elle, mais reste suspendue, misérable!».

Nous pouvons donc considérer le mythe d'Arachné comme le mythe par excellence de la peinture, montrant, dans l'élaboration de la toile, la fabrique d'une image-piège et ce n'est peut-être pas par hasard que, à l'arrière-plan des *Menines*, Velazquez ait placé —en accord avec un processus rhétorique qui était déjà une coutume au XVIIe siècle, le tableau dans le tableau —deux tableaux, *Minerve et Arachné*, d'une part, *Apollon et Marsyas*, de l'autre, deux tableaux citant des copies de Rubens et Jordæns exécutées par Mazo(16). Pour de nombreux commentateurs, ces deux tableaux, très sombres, à peine visibles, permettent de considérer les *Menines* comme une apologie de la peinture, à une époque où certains nobles s'opposaient encore férocement à son caractère libéral. Velazquez reprend du reste le thème du rapt d'Europe dans *Les Fileuses*, tableau assez riche en citations puisqu'on y trouve, dit Julian Gallego, les éphèbes michelangesques de la Chapelle Sixtine et, au fond, le *Rapt d'Europe* d'après Titien, sans doute à travers la réplique de Rubens qui se trouve au Prado. Et, cachant presque cette scène qu'il faut déchiffrer se trouve un personnage casqué avec une lance, Minerve reprochant à Arachné son audace(17). Au-delà d'une utilisatian métaphorique à portée sociale revendicatrice, la fable d'Arachné pose la problématique du pouvoir de l'image fondé sur la séduction, elle nous révèle en tant que nécessairement prisonnier de la «pulsion scopique» comme d'un cadre à travers lequel, ainsi que l'a montré Hubert Damish, non seulement nous recevons les œuvres d'art ou leur exposition, mais à travers lequel nous en construisons aussi le souvenir d'enfance(18).

L'araignée permet la consolidation de l'entrelacement du pictural et du philosophique en ce qu'elle est à la fois la compagne silencieuse du philosophe laborieux et l'emblème de l'artiste tissant sa toile. En composant un livre-tableau, Michelet s'inscrit dans la lignée d'Arachné dont le sort demeure indissociable d'un contexte social et d'une attitude de révolte profonde envers le pouvoir abusif. Mais par cette filiation, Michelet construit aussi ses souvenirs d'enfance, son histoire et l'histoire.

l'araignée, la tapisserie, l'association

L'expérience à la base de l'écriture, le travail de composition typographique exercé par Michelet enfant se situe dans un lieu, l'atelier, une cave sombre dans laquelle travaille également une araignée. Loin de considérer l'animal comme un créature répugnante ou inquiétante, Michelet la décrit bien plutôt comme un modèle et un compagnon de travail; l'«araignée laborieuse» se trouve immanquablement dans l'atelier, travaille près de Michelet et plus que lui(19).

L'aspect positif du travail de l'araignée devient transposé par la suite dans l'activité du tissage et de la filature à laquelle Michelet fait référence dans la 3e partie du livre, au IIIe chapitre intitulé «De l'association». D'emblée, l'association se trouve exemplifiée par le travail de l'entrelacs, celui du filet de pêche normand qui apparaît comme modèle historique, esthétique, social et même psychologique de l'association. C'est la trame de la France à jamais imprimée dans la tapisserie de Bayeux à laquelle il faudrait redonner vie. En convoquant la célèbre tapisserie, Michelet rappelle un fait historique, la victoire effective de Guillaume sur Harold, la conquête de l'Angleterre par les Normands qui devrait servir d'encouragement au présent. A travers tout le livre, Michelet ne cesse d'opposer la France à l'Angleterre, de renforcer l'inimitié qui se traduit dans une différence de style radicale. La France industrielle devrait parvenir à vaincre le machinisme de l'Angleterre, comme Guillaume avait vaincu Harold. La victoire d'Hastings est à répéter et, en ce sens, la tapisserie de Bayeux, cette broderie narrative de 70 mètres de long, ne devrait cesser de se dérouler et de servir de leçon, ce que, semble-t-il, auront compris aussi bien Napoléon que le IIIe Reich(20). Or, le présent auquel assiste Michelet témoigne bien plutôt d'un renversement des rôles, d'un déroulement inverse de la tapisserie. Les flèches des soldats ne percent plus l'ennemi, elles percent l'auteur ou, pis encore, son organe d'écriture, le cœur; quant à la construction de la flotte et au chargement des vaisseaux, ils animent désormais la côte d'en face : «Qui n'a le cœur percé, en passant des falaises aux dunes, de nos côtes si languissantes à celles d'en face qui sont si vivantes, de l'inertie de Cherbourg à la brûlante et terrible activité de Portsmouth?»(21).

En manifestant son admiration pour la place prépondérante que l'association authentique développée par les Normands accorde aux filles, Michelet signale en chacune d'elles l'actualité du modèle ancestral, la présence généreuse de la Reine Mathilde qui avait financé l'exécution et la construction du vaisseau du roi, le Mora, de même qu'elle financera l'exécution de la broderie de Bayeux, longtemps appelée «Tapisserie de la reine Mathilde»(22). Ce sont les filles de Normandie qu'admire Michelet en Jeanne d'Arc et en Charlotte Corday, à laquelle il s'apparente, notamment par l'intermédiaire du livre de Plutarque, les *Vies*, «la bible des forts», le seul ouvrage qu'elle emporte à Paris(23) et auquel il aura, quant à lui, consacré une thèse(24) en 1819. Michelet retrace un portrait de Charlotte Corday en soulignant certains détails qui permettent de l'inscrire dans une trame, dans le fil de la filiation : Charlotte Corday, à l'instar de Jeanne d'Arc, a une voix unique d'enfant, elle n'a pas de mère et a été élevée dans une Abbaye fondée par la Reine Mathilde; lorsque, dans le but d'assassiner Marat, elle se rend à Paris avec son Plutarque sous le bras, elle descend à l'Hôtel de la Providence, c'est-à-dire, précisément «rue des Vieux-Augustins, N° 17». En prison, elle est munie d'«un dé et du fil»(25) qu'elle avait prévus.

Michelet attribue dignité et noblesse au travail de la tapisserie, il en fait une activité manuelle valorisée socialement et esthétiquement en ce qu'elle est produite par des «femmes distinguées»(26). Simultanément, il établit une ressemblance entre la tapisserie et son travail de compositeur typographe, ce qui lui permet, d'une part, d'affirmer que l'imagination reste libre et se développe par ce genre d'activité manuelle qui n'exige ni concentration ni force, et d'autre part, plus subtilement, d'anoblir la typographie, de lui donner, au sens propre, ses lettres, de noblesse, une «distinction» aristocratique à laquelle il prétend aussi. Michelet, issu du peuple, appartient aussi à l'aristocratie, par une sorte de propension naturelle, une grande sensibilité «à l'harmonie majestueuse et royale du latin»(27). Devenu distingué, grâce à sa ressemblance avec le tissage, le travail typographique, activité noble et stimulus de l'imagination, met en évidence le pouvoir de l'image dans le discours et, simultanément la construction de l'image comme discours, celui du livre, sur une base mécanique naturelle.

CHAKÉ MATOSSIAN

---

(1) *Michelet*, Le Peuple, (*introduction et notes par Paul Viallaneix*), *Paris, Garnier Flammarion*, 1974, *p.* 57. *La première impression lui est donnée par quelques pages de l'*Imitation.

(2) Ibid., *p.* 67, *note c*).

(3) «*Je remplissais ces tombeaux de mon imagination, je sentais ces morts à travers les marbres, et ce n'était pas sans quelque terreur que j'entrais sous les voûtes basses où dormaient Dagobert, Chilpéric et Frédégonde*». Ibid., *p.* 68.

(4) Le Peuple, *p.* 58 : «*Avant de faire des livres, j'en ai* composé *matériellement; j'ai assemblé des lettres avant d'assembler des idées...*».

(5) «*Le lieu de mon travail, notre atelier, n'était guère moins sombre*», ibid., *p.* 68.

(6) Ibid., *p.* 68.

(7) *Cf. également la leçon du jeudi* 29 *décembre* 1842 (*Cours de* 1843), Cours au Collège de France, *Paris, Gallimard*, 1995, *t. I, p.* 521 : «*il y avait alors, rue des Petits-Augustins, une vilaine porte basse, une petite cour pleine d'herbe et de débris, petite église, petit cloître et petit jardin*».

(8) Le Peuple, *p.* 63. *Michelet marque aussi son admiration pour Rembrandt à la note* 1, *p* 189.

(9) *Saint Augustin*, Confessions, *X, xxxv*, 55 *à* 57, *Desclée de Brouwer*, 1962, *p.* 241.

(10) *Heidegger qui établit un lien nécessaire entre bavardage et curiosité ne se réfère à Augustin qu'au sujet de la vision comme sens privilégié, cf.* L'Etre et le Temps, *Paris, Gallimard*, 1964, *p.* 211. *Or, il s'agit bien, dans le tete augustinien, d'une distinction d'images (volupté et curiosité) en relation avec un certain type de discours : aux «bagatelles» visibles correspondent exactement les «futilités» qu'«on nous raconte». L'idée de la «Chute» présente dans le texte d'Augustin se retrouve dans celui de Heidegger qui parle de «déchéance de l'être-là»* (*p.* 205) *et du bavardage comme discours «dégénéré»* (*p.* 208).

(11) *Saint Augustin*, Op.cit., *p.* 243. *On pourrait mettre en parallèle ce que dit Heidegger : «L'être-là n'arrive jamais à s'affranchir de cette explicitation quotidienne, dans laquelle il lui faut d'abord grandir. C'est en elle, à partir d'elle et contre elle que s'accomplissent toute compréhension authentique...».* Op.cit., *p.* 209.

(12) *Augustin*, Op.cit., *p.* 245.

(13) *Jacques Derrida*, L'archéologie du frivole, *Paris, Denoël Gonthier*, 1976, *p.* 103.

(14) *Saint Augustin*, Op.cit., *p.* 245.

(15) *Ovide*, Les Métamorphoses, *livre VI, trad. G. Lafaye, Paris, Gallimard, (folio)*, 1992, *pp.* 191-196.

(16) *Anne-Marie Lecoq rappelle : «Les commentateurs voient généralement aujourd'hui dans* Les Menines *un "éloge de la peinture", dont la clé intellectuelle est fournie par les deux tableaux des collections royales accrochés au mur du fond, les deux copies de Martinez del Mazo :* Pallas et Arachné (*d'après Rubens*), Apollon et Marsyas (*d'après Jordæns*), *deux illustrations de la punition méritée par l'artiste inférieur». Cf. P. Georgel et A.-M. Lecoq*, La Peinture dans la peinture, *Musée des Beaux-Arts de Dijon*, 1983, *p.* 183.

(17) *Julian Gallego*, El cuadro dentro del cuadro, *Madrid, Catedra*, 1991, *pp.* 164-170. *Il convient de souligner que, dans les* Menines, *là où se trouvent les deux tableaux, Michel Foucault n'a vu que des taches permettant de faire ressortir le miroir dont il a besoin pour son analyse : «Or, exactement en face des spectateurs —de nous-mêmes—, sur le mur qui constitue le fond de la pièce, l'auteur a représenté une série de tableaux; et voilà que parmi toutes ces toiles suspendues, l'une d'entre elles brille d'un éclat singulier... Les autres tableaux ne donnent guère à voir que quelques taches plus pâles à la limite d'une nuit sans profondeur. Celui-ci au contraire s'ouvre sur un espace en recul où des formes reconnaissables s'étagent dans une clarté qui n'appartient qu'à lui. Parmi tous ces éléments qui sont destinés à offrir des représentations, mais les contestent, les dérobent, les esquivent par leur position ou leur distance, celui-ci est le seul qui fonctionne en toute honnêteté et qui donne à voir ce qu'il doit montrer». Cf.* Les Mots et les Choses, *Paris, Gallimard*, 1966, *p.* 22.

(18) *Hubert Damish*, «*L'Amour m'expose*», *in* Les Cahiers du Musée National d'Art Moderne, *N°* 29, *Paris*, 1989, *pp.* 80-90.

(19) Le Peuple, *p.* 68.

(20) *Cf. Henri Coulonges*, «*La Telle du conquest*», La Tapisserie de la Reine Mathilde à Bayeux, (*Chefs-d'œuvre de l'art, n°* 4, *Hachette-Fabbri-Skira*, 1969, *p.* 3 : «*La tapisserie représente la narration de la seuile conquête de l'Angleterre qui ait jamais eu lieu. A ce titre, elle a intéressé des personnalités qui avaient cette idée derrière la tête : Napoléon l'a fait venir à Paris en* 1803; *les autorités du IIIe Reich pendant l'Occupation l'ont ardemment étudiée*».

(21) *Michelet*, Le Peuple, *pp*, 211-212.

(22) *Cf. Simone Bertrand*, «*...Une toile de lin au grin assez fin...*», *in* La Tapisserie de la Reine Mathilde à Bayeux, Op. cit., *pp.* 4-9.

(23) *Michelet*, Histoire de la Révolution française, *Livre XII, ch.iii, Paris, Robert Laffont, (Bouquins)*, 1979, *t.2, p.* 519: «*Elle distribua ses livres, sauf un volume de Plutarque qu'elle emporta avec elle... Elle rentra chez elle, et passa le jour à lire tranquillement les* Vies de Plutarque, *la bible des forts*» (*p.* 519).

(24) *La thèse française de Michelet s'intitule:* Examen des «Vies des hommes illustres» de Plutarque; *cf. Roland Barthes,* Michelet, *Paris, Seuil*, (1954) 1995, *p.* 14.

(25) *Michelet*, Histoire de la Révolution française, *Livre XII, ch.iv., p.* 523.

(26) Le Peuple, *p.* 66: «*J'ai connu plusieurs femmes distinguées qui disaient ne pouvoir bien penser, ni bien causer, qu'en faisant de la tapisserie*».

(27) Ibid., *p.* 68.

Imprimé sur les Presses du Journal «HARATCH» — 83, Rue d'Hauteville - 75010 Paris Commission Paritaire: N° 55935

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 5
MARDI
5 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1.100 Ֆ. – վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1.400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1.250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ -- ԹԻՒ 18.977 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.977

Ա Ր Ց Ա Խ

Հ Ա Յ Ա Ս Տ Ա Ն

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆ.–

«Ունենք առաւելագոյն հնարաւորը».

«Ընտրութիւնները Ղարաբաղում կը լինեն քաց եւ արդար»

Սեպտեմբեան տնտեսական համագործակցութեան Մոսկուայի վերջին հանդիպումը (Հոկտեմբեր 25) որուն Հայաստան մասնակցեցաւ նախագահ Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի գլխաւորած պատուիրակութեամբ, առիթ եղաւ որ անդամ մը եւս արծարծուի Ղարաբաղի հարցը: Մոսկուայի մէջ ինդրին մասին տեսակցելու կարելիութիւն ունեցան Հայաստանի, Թուրքիոյ, Ադրբեջանի նախագահները: Իսկ Հայաստանի նախագահը հոլոր կողմերը վարձք յայտնեցին հրադադարը զինադադարի վերածելու, չէզոքով այդ նպատակին համար բարձր մակարդակի նման հանդիպումներու օգտը:

Այսուհանդերձ, ադրբեջանական կողմէն թէ նախագահի գլխաւոր խորհրդական վաֆա Կուլիզատէի եւ թէ Ազատքին դրծոց նախարար Հասան Հասանովի մօտ ցոյները ցոյց տուած են որ գինեալ պայքարին մէջ պարտուելով հանդերձ, Բաքու չա տրամադիր չի թուիր վոխադարձ զիջումներով երկուստեք ընդունելի լուծումի մը յանգելու: Վ. Կուլիզատէ կըրկնած է թէ իրենք պատրաստ են Ղարաբաղին տալու «ինքնավարութեան ամենաբարձր օրինավիճակ» եւ պատրաստ են Ռ. Քոչարեանի հետ տեսակցութեան երթալ ան ուզէ իրենց հետ քննարկել այդ օրինավիճակին պայմանները: Իսկ Հ. Հասանով յայտնած է թէ Հայաստան «Ղարաբաղի հարցը շահարկելով» առիթը կը կորնցնէ Ադրբեջանի գործընկերը դառնալու քարիւղի ներդրումներու աստիճին մէջ, քանի այս վերջինը «պատրաստ է գործակցելու Հայաստանի հետ երէ վերադարձուին բոլոր գրաւեալ տարածքները, ինչպէս նաեւ Լաչինը ու Շուշին» (Առաւօտ», Հոկտեմբեր 29):

Հոկտեմբեր 28–ին Հայաստանի հեռատեսիլին «Դէմ առ դէմ» հաղորդումին պատասխանելով լրագրողներու գլխաւորաբար այս նիւթին մասին իրեն ուղղած հարցումներուն, Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան նախագահ Ռ. Քոչարեան ըսած է թէ Ադրբեջան այսօր Ղարաբաղին տալիք չունի. «մենք ունենք ազատութիւն, անկախութիւն եւ ինքնավարութեան նկատմամբ որեւէ ձգտում չունենք: Ադրբեջան առաջարկում է Ղարաբաղին տալու այն, ինչը չունի, իսկ Ղարաբաղից պահանջում այն, ինչը ոչ Ղարաբաղի ձեռքին է»: Ան այս կացութեամբ բացատրելով բանակցութիւնները տեղքայլը, ըսած է. «պատերազմում տանուլ տուող կողմն աւելի շատ հարցեր ունի, քան յաղթողը եւ աւելի շատ հարցեր ունեցողը պէտք է առաջին քայլը կատարի»: ԼՂՀ նախագահը աւելցուցած է թէ հրադադարէն յետոյ ԼՂՀ–ն Ադրբեջանի հետ որեւէ ուղղակի կապ չունի եւ նման բանի անհրաժեշտութիւն ալ չի զգար:

Ինչ կը վերաբերի ԼՂՀ–ի Նոյ. 24–ի նախագահական ընտրութեան մասին Ադրբեջանի արտայայտած դժգոհութեան որուն անդրադարձած էինք Նոյ. 1–ի մեր թիւով, Ռ. Քոչարեան տրամաբանական կը նկատէ այդ կեցուածքը, ըսելով որ ԼՂՀ–ի նախագահական ընտրութիւնը չատերու հաճելի չէ, որովհետեւ այդ ընտրութեամբ հանրապետութիւնը կ'ուզենայ իր նախագահը՝ օժտուած լիազօրութիւններով եւ իշխանութիւնը տացած ուղղակի ժողովուրդին:

Նախագահական ընտրութեան, ինչպէս տեղեկացուցած է Ռ. Քոչարեան, դիմում եղած է մինչդատային ոչ կառավարական կազմակերպութիւններու որպէսզի դէպքեր ղրկեն. որոշ երկիրներ արդէն համաձայնութիւն տուած են: Նախագահը չեչաած է. «մենք շահագրգռուած ենք որպէսզի աշխարհում խաղաղ, ընտրութիւնները Ղարաբաղում կը լինեն քաց եւ արդար»:

Խօսելով ներկայ կացութեան մասին, Ռ. Քոչարեան ըսած է թէ ԼՂՀ–ի օրինակը իրենց գոհացում չի կրնար տալ, բայց զիտեն որ կրնայ աւելի դէշ ըլլալ ու գիտեն նաեւ որ այսօրուան համար ունին «առաւելագոյն հնարաւորը»: Ինք գիտակից է որ ԼՂՀ–ի ճանաչման հարցը տարիներու գործ է ու կ'իրականացուի քայլ առ քայլ: Վատահ է որ 2000 թուականին երկիրը կ'ունենայ բնականոն դործող տնտեսութիւն եւ չատ աւելի լաւ վիճակով բանակ:

ԵՐԵԻԱՆ

«31» ԵՐՈՒ ԴԱՏԸ

Նոյեմբեր 1-ին, Ազատութեան հրապարակը տեղ ունեցաւ նոր հանրաժողով մը, ուր խօսք առին Հրայր Կարապետեան (Հ.Ց.Դ.) եւ Վազգէն Մանուկեան: Ցոյզրդ հաւաքոյթը՝ Նոյեմբեր 8-ին:

*
**

«31»երէն Վահան Ծովհաննիսեան Հոկ. 29 թուակիր նամակ մը ղրկած է Գերագոյն Դատարանին ուր կը յայտնէ թէ դատավարութեան տեւական ձգձգումները, անկախ այն հանգամանքէն որ որո՞ւ թելադրանքով կ'ըլլան, այլեւս բոլորովին աւելորդ եւ անխմաստ կը դարձընեն իր եւ իր ընկերներուն ներկայութիւնը:

Ցիշենք որ նոյն օրը, վեց օրուան ընդհատումէ ետք, երբ դատը կը վերսկսէր, նիստին նախագահող դատաւորը՝ Դաւիթ Աւետիսեան յայտնած էր որ պետական մեղադրող՝ Զարխիֆալաքեան հիւանդանոց փոխադրուած էր ուր գործողութեան պիտի ենթարկուէր, ուրեմն դատը կրկին կը յետաձգուէր:

Իր նամակին մէջ, Վ. Ծովհաննիսեան կը յայտնէր նաեւ թէ հայցադուլի կը դիմէ, բայց այդ հայցադուլի հետ առընչուղ որեւէ պահանջ չունի, որովհետեւ դիտակից է որ դատաւորը հնարաւորութիւն չունի որեւէ հարց քննարկելու:

Այս «31»երու հարազատներն ալ դիմում կատարած են Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին եւ օտար դեսպաններու մօտ խնդրելով անոնց միջամտութիւնը: 25երու այս խումբը գլխաւորած են Վահան Ծովհաննիսեանի եւ Մանուէլ Եղիազարեանի մայրերը եւ առաջին առթիւ դիմած են Միացեալ-Նահանգներու դեսպանին, ապա նաեւ՝ Գերմանիոյ, Ռուսաստանի, Ֆրանսայի, Մեծն-Բրիտանիոյ,

ՕՐՈՒԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐԸ

ՄԷԿ ՄԻԼԻՈՆ ԳԱՂԹԱԿԱՆ՝ ԱՆՕԹԻ-ԾԱՐԱՒ

ԱՇԽԱՐՀ ԿԸ ԴԻՏԷ ԵՒ ԺՈՂՈՎՆԵՐ ԿԸ ԳՈՒՄԱՐԷ

Ձայիրի արեւելեան չրջանը, մէկ միլիոն անձեր երեսի վրայ ճգուած են, անօթի – ծարաւ, ենթակայ անխուսափելի համաճարակներու եւ մահուան սպառնալիքին տակ, ահաւոր պայմաններու մէջ: Եւ այս կը պատահի 1996–ի վերջ, երբ աշխարհ կ'ապրի դերարդիական պայմաններու մէջ, հաղորդակցութեան միջոցները, մեքենաները բազմազան եւ բազմաթիւ են:

Ինչ որ կը պատահի ափրիկեան այդ չրջանին մէջ նախատեսելի էր եւ այդ իսկ պատճառաւ միջազգային հաւաքականութեան պատասխանատուութիւնը աւելի մեծ է: Կռիւները պատճառ եղան որ մարդասիրական բոլոր կազմակերպութիւնները, բացի ԻՒՆԻՍԷՖԷն, մեկնին եւ բանբերներն ալ չվարանին տարօրինակ տարազով մկրտել ինչ որ կը պատահի՝ «մարդասիրական աղէտ», Կոմայի Ցբրանագի հիւպատոսն ալ կը ճշդէ՝ «մարդասիրական մեծագոյն աղէտը որ երբեք արձանագրուած ըլլայ»:

Սրտաճմլիկ խօսքեր կ'արտասանուին, վրդովմունք կ'արտայայտուին եւ խիղճերը հանդարտացնելու համար, կը յայտարարուի որ ժողով մը պիտի գումարուի Երեքշաբթի, Նոյեմբեր 5–ին, Նայրոպի, ուրիշ մըն ալ Հինգշաբթի՝ Պրիւսէլ: Մինչ այդ, զաղթականները կրնան մխիթարուիլ որ չեն մոռցուած, իրենց մասին մտածող կայ, խօսող կայ:

Այս զաղթականները մեծ մասամբ Հութուներ զբուեցան Ռուանտայէն, երկու տարի առաջ, ապաստանեցան Զայիր որ դիրենք չուզեր: Իոլորն ալ անմեղ չեն, քանի անցեալին իրենցմէ մանք մարտանուած են որպէս զարդոզ, բայց այսօր, ոչ մէկ տեղ ունին երթալիք: Զայիրը կը քշէ, Ռուանտան չուզեր: Արդէն, վարչապետը ըսած էր նախօրօք՝ եթէ Զայիր չուզեր դիրենք, պէտք է դիմանայ որ հոգերն ալ մնասին պէտք է վերադարձնէ: Զայիր, որ հինգ անդամ Ցբրանագի տարածութիւնն ունի չի կրնար դէմ դնել յարձակման երկրի մը՝ Ռուանտայի, որ Պրըթանեայի մեծութիւնն ունի:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԷՔՍ – ԱՆ – ՓՐՈՎԱՆՍԻ մէջ (Մարսէյլի կողքին) ոճրափորձ մը գործուած է Նոյեմբեր 4–ի առաւօտեան 2–ին Թղթատարութեան կեդրոնին դէմ: Նիւթական ծանր վնասներ կան, Նոյն առաւօտը ոչ ոք տէր եղած էր արարքին, բայց, հաւանական կը նկատուէր որ գործիքական ՅԼՆՍ–ի գործն ըլլայ: Այս արարքը կը կատարուէր հազիւ քանի մը ժամ առաջ, Մարսէյլ գումարուելիք Ֆրանքեւսպանական տարեկան գերատիճան հանդիպումէն որ նախագահ Շիրաքի եւ վարչապետ Ալանարի գլխաւորութեամբ 22 նախարարներ կը համախմբէր: Մարսէյլի մէջ, ապահովութեան արտակարգ միջոցներ ձեռք առնուած են: Որոշ թաղերու մէջ, երթեւեկը արգիլուած է:

ԳՈՐԾԱԶՐԿՈՒԹԻՒՆԸ կրկին զգալի յաւելում կրած է Սեպտեմբերին Ցրանսայի մէջ, 27.700 նոր գործազուրկներով: Եւ այս յաւելումը կը վերաբերի մանաւանդ երիտասարդներուն: Մէկ տարուան ընթացքին, աշխատանք չունեցողներու համեմատութիւնը 5.8% աւելցած է (170 հազար նոր գործազուրկներ):

ԱՆԳԱՐԱՑԻ մէջ, հիւսիսային Իրաքի մրցակից քրտական երկու խմբակները (Պարզանի եւ Թալապանի) յաջողեցան հարթել իրենց տարաձայնութիւնները մէկ մասը եւ հաւանեցան հրադադար մը հաստատելու:

ԹՐՔԱԿԱՆ ՍԱՊԱՆՁԸ խումբը 40%–ով բաժնետէր դարձած է Գաղբֆուրի Թուրքիոյ մասնաճիւղին, մնացեալ 60%–ը կը մնայ Գաղբֆուրի ձեռքը: Թուրքիոյ մէջ, Գաղբֆուր 14.000 քառակուսի մեթր վաճառատուն մը ունի Գաղբիւզ: Սապանճը, որ 1994–ին 26 միլիառ Ցրանքի դործառնութիւն ունեցած է, կը զբաղի դրամատան, ապահովագրութեան, քիմիայի, կերպասեղէնի, կրաւիւսի, Թուղթի,

(Շար.ը կարդալ Դ. էջ)

ՇՈԳԻՆ ԿՈՒՏԱԿԵԼԷ ԵՏՔ ԻՆՁՈ՛Ւ ԱՆՁՐԵՒԷՆ ԳԱՆԳԱՏԻԼ

«Յառաջ»ի Հոկտեմբեր 5–ի թիւով արձագանգ մը տրուած էր «Ուաշինկթըն Փոսթ»ի Հայաստանի յատկացուցած մէկ էջէն (Հոկտեմբեր 1)։ Հոն կ'ըսուէր թէ Հայաստան Միացեալ – Նահանգներէն ամէնէն աւելի օժանդակութիւն ստացող երկիրն էր Իսրայէլէն ետք եւ թէ նախագահական ընտրութեան պայքարի փուլը եւ արդիւնքներու մասին յարուցուած վէճը ստուերած էին ժողովրդավար երկրի առջեւ համբաւը որ մեծագոյն դրաւարկն էր յիշեալ օժանդակութեան ստացումին։ Գրութիւնը կ'աւարտէր յայտնուած ցաւով որ «տխուր բայց արի պատմութեան տէր փոխ ժողովուրդէ մը կը խլուի ինքնակառավարման կարելիութիւնը»։

Հետաքրքրական է այս հրապարակումին մասին կարդալ «Ազգ» օրաթերթի գլխաւոր խմբագիր Յ. Աւետիքեանի անդրադարձը (Հոկտեմբեր 22) որ ուշագրաւ ծալքեր կը յայտնաբերէ այդ էջին խորքերուն մէջ։ Ան նախ կ'ըսէ թէ «Ուաշինկթըն Փոսթ»ը միակը չէ եղած Հայաստանի ընտրութիւնը ժխտական արժեւորող նման ոգիով յօդուածներ լոյս տեսած են ամերիկեան այլ թերթերու մէջ եւ որոնց բոլորն ալ ունեցած են ժողովրդավարութեան տեսակէտէ բացասական արժեւորում։

Այս կեցուածքին առընչութեամբ Յ. Աւետիքեան չատ տեղին ակնարկով մը կը դառնայ «կարծրամիտ պաշտօնեաներ»ու շարքին որոնք «այդճաւ անպատասխանատու խաղացին ու դեռ խաղում են Հայաստանի միջազգային վարկի հետ, դրդուած անձնական կամ կլանային շահերից»։ Այս շարքին կը վերագրէ ան պատասխանատուութիւնն ալ 1995 Յուլիս 5-ի ընտրութիւններուն «ազատ բայց ոչ արդար» ընորոշումին որ տրուեցաւ միջազգային դէտերու կողմէ։

Յ. Աւետիքեան այս բոլորին մէջ կը դատապարտէ ընդդիմութիւնն ալ որ օտար մամուլին միակողմանի տեղեկութիւն կը հաղորդէ, օրինակ՝ կատարուած ապօրինութիւններուն հետ չհօսնելով նաեւ Մօրհըղտեանը դրաւելու, նախագահը խոչոտանդելու եւայլն ընդդիմադիրներու ծանօթ արարքներուն մասին։ Անընդունելի կը նկատէ Հ.Յ.Դ.–ի ու Հայ դատի գործառնականներուն ընթացքն ալ որոնք «հազարաւոր օրինակներով տարածում են Հայաստանի իշխանութիւններին, այսինքն մեր երկիրը ու մեզ բոլորս վարկաբեկել փորձող այդ յօդուածները»։

Ինչ կը վերաբերի ամերիկեան թերթին, որուն վերյիշեալ հրապարակումին հակադրած է Միացեալ – Նահանգներու դեսպան Ռ. Շուդարեան նամակով մը լոյս տեսած Հոկտեմբեր 15–ի թիւին մէջ, կը կարդանք հետեւեալները. Թերթին վրայ մեծ ազդեցութիւն ունին ամերիկեան «ռազմարդիւնաբերական» եւ «նաւթարդիւնաբերական» շրջանակները։ Թերթին հրապարակումները երկու թիրախ ունին. Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի եւ Գրիգորեանի վարչախումբերը որոնց երկրորդը կ'ըսուի թէ հայ – ազերբէջանական հակամարտութեան մէջ հակած է դէպի Հայերու կողմը։ Եւ արդէն, «Ուաշինկթըն Փոսթ»ի այս կարգի խմբագրականներէն երկուքը նոյնութեամբ արտատպուած են Լոս – Անճելըսի ազդրբէջանական անգլերէն «Ազերպէճան Ինթերնէշընըլ» հանդէսին ամառնային եւ աշնանային թիւերուն մէջ։ Որպէս զի աւելի յստակ ըլլայ յարաբերութիւններու բնոյթը, Յ. Աւետիքեան կ'աւելցնէ թէ ազդրբէջանական նոյն թերթին նոյն հրատարակիչը քարիւղի բրիտանական ընկերութիւնն է (Պրիթիշ Փէթրոլիում) եւ ծանուցում կուտան անոր քարիւղի մեծագոյն ընկերութիւնները, ինչպէս Շըվրոնը, Ամոքոն, Աժիվը, Մոպիլը, եւայլն։ Եւ ի՞նչ է անոնց ուղածը. «անշուշտ տարածաշրջանում կայունութիւն ու խաղաղութիւն, որպէսզի փոխադրեն ու շահարկեն ադրբեջանական նաւթը։ Իսկ ո՞րն է արգելքը ըստ նրանց. Լեռնային Ղարաբաղը։ Այսինքն՝ «խաղաղութիւն»՝ Հայերին իրաւազրկելու գնով»։

Ինչպէս կը գրէ «Ազգ»ի խմբագիրը, Հայաստանի վարչակարգը «բռնատիրական» ներկայացնելէ ետք, ամերիկեան թերթին վարպետ լրագրողներուն համար դժուար չէ Հայաստանը ներկայացնել յարձակողական դիրքէ, խե՛ղճ Ադրբեջանին դէմ։

Սակայն այս աւելի հեռաւոր նպատակէն առաջ կայ մօտաւորը. պէտք է Հայաստանը զրկուի Միացեալ – Նահանգներու օժանդակութենէն. ատոր կը միտի արդէն բացայայտօրէն այն նշումը թէ Հայաստան Իսրայէլէն ետք ամէնէն աւելի օժանդակութիւն ստացողն է. մինչդեռ, ինչպէս կը բացատրէ Յ. Աւետիքեան, Իսրայէլ անցեալ տարի ստացած է 3·2 միլիառ տոլար, նակ Հայաստան միայն վերջերս 95 միլիոն։ Իսկ Իսրայէլի այդ դումարէն օգտուող բնակչութեան թիւը զրեթէ հաւասար է Ղարաբաղի բնակչութեան թիւին։

Եզրակացնելով, Յ. Աւետիքեան կ'ըսէ թէ իշխանութիւններու կապիտ սխալներն ու ընդդիմութեան անմիտ, անբարոյ եւ անհեռատես գործողութիւնները կը փորձեն դատրեցնել ժողովուրդին համար կենսական օժանդակութիւնը։ Ա՛յդ ուղղութեամբ կը չարժի «Ուաշինկթըն Փոսթ»ը։

Այսուհանդերձ, թէ՛ օժանդակութիւնը կասեցնելու եւ թէ Ղարաբաղը իրաւազրկելու ախորժակներ զրդռող մեր ընթացքին քով, դիւրին չէ անմիջապէս յստակ պատասխան գտնել հարցումին թէ ի՞նչ պատճառ գլխաւոր դատապարտելիները «Ուաշինկթըն Փոսթ»երն են...։

ԱՐՓԻ ԹՈՓՈՑԵԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

ՄԱՏՆԵՐԻ ԱՐԱՆՔՈՎ ԵՆՔ ՆԱՅԵԼ

ԱՆԱՀԻՏ ՍԱՀԻՆԵԱՆ

Ծանր նստեց բոլորիս վրայ նախագահական այս ընտրութիւնը։ Ընտանիքներ եղան, որ ճաքեր տուեցին, ճաքեր ունեցող ընտանիքներ եղան, որ փլուեցին, կինը թեկնածուներէն մէկի ջերմեռանդ կողմնակիցն էր, ամուսինը՝ միւսի։ Վաղեմի ընկերներ եղան, որ թշնամացան։ Ես էլ կորուստներ ունեցայ։ Կորցրեցի իմ չատ տարիների ու չատ սիրելի ընկերներից երկուսին։ Մէկը երես դարձրեց ինձանից զործող նախագահին՝ միւսը՝ նրա հաւանական յաւակնորդին քուէս չտալու համար։ Իսկ խոհեմ, խոհուն, տունուն մեր ազգը ամբաստանուեց եւ աչխարհով մէկ խռովարար հռչակուեց։ Ժողովուրդը տարիներ էր, ինչ լռելեայն տոկում էր սովին, ցրտին, խաւարին, ատմոսները սեղմած վկայ լինելով իշխանութիւնների բացայայտ, օրը ցերեկով, ծանր զոհողութիւնների, ծանր քրտինքի գնով վաստակած համաժողովրդական սեփականութեան ալան-թալանին։ Գործարանային մանկ սարքաւորումների ըստեղծման համար մի կաթիլ քրտինք չթափած խաժամուժը այն իրերեւ մետաղի ջարդօն դուրս հանեց Հանրապետութիւնից։ Ինչն էլ հնարաւոր չէր դուրս հանել, աւերեց եւ չարունակում է աւերել տեղում։ Վերջերս պատմեցին մեր Հանրապետութեան փառքերից մէկի՝ Արարատի գինու կոմբինատի գլխին եկածը։ Դեռեւս ցարական տիրապետութեան օրերին, Արարատեան դաշտի խաղողի որակը ռուս կապիտալիստ Շուստովին յուշել էր Երեւանում հիմնել կոնեակի գործարան, որը իր արտադրանքով հռչակուեց աչխարհում։ Այդ գործարանը իր մառաններում ոսկու պէս թանկ պարունակութեամբ, անարատ վիճակում փոխանցուել էր Հայաստանի իշխանութիւններին, դարձել հայ ժողովրդի սեփականութիւնը։ Այնուհետեւ, բազմապատիկ ընդարձակուելով, հայ գիտնական գինեգործների ջանքերով ու աչխատանքով բազմապատկուել էր նրա համբաւն ու փառքն աչխարհում։ Նրա մառաններում ամբարուած վիթխարի տակառների բազմամեայ պարունակութիւնը անգնահատելի ազգային հարստութիւն էր, որը դուցէ կարելի էր համեմատել միայն մեր Մատենադարանի դրապահոցներում պահպանուող հազարամեայ, բազում, բացառիկ ձեռագիր մատեանների հետ։

Գիտնականների սերունդներ էին աճել ու մխրճիկով մէկ անուն հանել այդ ձեռնարկութիւնում։ Այսօր մասնագէտները փոխարինուած են ոչ մասնագէտ նորերով, տնօրէնից սկսած։ Իսկ մառաններում չարուած վիթխարի տակառների պարունակութիւնը, ինչպէս Մատենադարանի դրապահոցներում պահպանուող ձեռագիր մատեանները, համարուում են կենդանի օրգանիզմ, ըստ մասնագէտների վկայութեան, մանկան նման ամէնօրեայ խնամք են պահանջում։ Բաւական է երեք օր աչքաթող անել, եւ ոսկու արժոգութեան, տարիների հնութեան հոմքը զառնում է հասարակ քացախ։ Ընդամքը վերացել է, այդ էլ քիչ է, դատարկուել են տակառները կամ կեղծուել իրենց անյարիր տեսակների խառնուրդով։ Օբյեկտը ենթակայ է սեփականաշնորհման։ Ենթադրւում է, որ տնօրինութիւնը ուզում է այնքան արժեզրկել այն, որ ջրի գնով իր ձեռքը դցի։ Ասել է, թէ իր մի չամփուր խորովածի համար եզը մորթել։ Նոյնը չի՞ անում մի ամն Բլէեան կրթութեան համակարգի հետ։ Օրերս Գրողների Միութիւնում քննարկման էին դրուել լեզուի եւ դրականութեան նախկին եւ բլէեանական, նախարարութեան հրամանով դպրոցներին պարտադրուած, այսպէս կոչուած դասագրքերը։ Հանդէս եկան մայրենի լեզուի եւ դրականութեան ամենահեղինակաւոր մասնագէտ ակադեմիկոսներ, դոկտորներ, վաստակաչատ ուսուցիչներ, որոնք մի-աբերան վրդովուած, համոզիչ հիմնաւորումներով ծառանում էին տարիների քննութիւն բռնած դասագրքերը բլէեանական խոտանով փոխարինելու դէմ։ Ներկայ էր Բլէեանը՝ խակ ու յանդուգն ուսուցիչների թիկնապահ խմբով, որոնք յարձակումներ էին գործում դահլիճի վրայ, ակադեմիկոսներին, դոկտոր-փրոֆեսորներին, գրողներին փորձում դրական ճաշակի դասեր տալ, փորձում էին բռնանալ պատկառելի ընդդիմախօսների վրայ՝ Բլէեանի գլխաւորութեամբ, որը բանավէճը վերածեց չուկայական կռուբշտուքի, եւ սահմաններն այնքան անցաւ, որ վաստակաչատ ուսուցիչներից մէկը էլ չդիմացաւ, աղաղակեց՝ «Ապիկա՛ր, ես նախագահին դէմ եմ բուէարկել միայն ու միայն նրա համար, որ ֆո նմանին դրել է մեր գլխին՝ եւ այսքան բողոքներին ուշադրութիւն չդարձնելով, շարունակում է թողնել, որ դպրոցը հիմնայատակ բանդես»։ Ահա Բլէեանի ծառայութիւնը Հանրապետութեան նախագահին։

Զարալեզու ինչ-որ մէկը, ինչ-որ ժամանակ ասել է՝ «Ամէն ժողովուրդ արժանի է իր իշխանութիւններին»։ Աւելի արդար կը լինէր ասել՝ «Ոչ մի իշխանութիւն արժանի չէ ժողովրդին»։ Ամէն ժողովուրդ արժանի է աւելի լաւին, քան ունի։ Սակայն անզօր զայրոյթի պահերին մենք էլ ենք յաճախ ասում եւ լսում՝ «Իրօք, ամէն ժողովուրդ արժանի է իր իշխանութիւններին, մենք էլ մերին, նրա անհոգի անտարբերութեանը, նրա ստեղծագործ անկարողութեան չափ անյարգալից վերաբերմունքին դէպի մեզ, որովհետեւ այսքան դիմանալ ու համբերել կը լինի՞, որ դիմանում ու համբերում ենք՝ "Բայց ինչ անենք, նա չլինի, ո՞վ լինի"»։ Քաղաքական լարերի վրայ խաղացողները ամէնօրեայ հանրահաւաքներում իրենց հերթին կչռամբում էին՝ «Քմբիրից դուրս եկ, ժողովուրդ, իշխանութիւնը այս ապիկարներից վերցրու՝ տուր մեզ, մենք էեզ դրախտ ենք խոստանում»։ Ժողովուրդը լսում էր, կռնակը դարձնում, հեռանում, իր հոգսերի բեռի տակ կքում։ Ձմեռ է գալիս, փողոցներում, պուրակներում էլ ծառ չմնաց կտրելու։ Երեխան կօչիկ չուներ, որ դպրոց գնայ... Եւ վերջապէս՝ ինչ երաչխիք, որ մրից չենք ելնի, մրաջուրն ընկնի։

Բայց եկաւ մի պահ, երբ թուաց ճակատագրին կարելի է դէմ գնալ։ Քաղաքական լարերը գնդում էին ուժգին՝ առաւօտից երեկոյ ու միաճայն, եւ արդեօ՞ք այնքան տպաւորիչ, որ մոգութեան պէս բան կատարուեց, եւ արթնացաւ յոյսը, թէ կարելի է բան փոխել։ Գոնէ կարելի լինէր իշխանութիւններին նիրվանայից հանել, որ տեսնեն ու սարսափեն ժողովրդի եւ իրենց միջեւ գոյացած անդունդի խորութիւնից։

Ակնկալիքներն ու անակնկալները տակաւին առջեւում, Հանրապետութեան, հաւասարակշռուածութիւնն ու զպրուածութիւնը բազմից երաչխաւորած նախագահը անհասկանալի չոտպղպականութեամբ հանդէս եկաւ հեռուստատեսութեամբ, չամփանների պատաթը ձեռին եւ հրապարակով չնորհակալութիւն յայտնեց «իր թիմին» արդիւնաւէտ աչխատանքի համար, որի չնորհիւ ինքը վերահաստատուել է Հանրապետութեան նախագահ, չահելով քուէների 56 տոկոսը, ինչը համապատասխանում է միջազգային չափանիչներին եւ իրեն լիովին գոհացնում է։ Ակնկալւում էր, որ ընտրութիւնների վերջնական արդիւնքում այդ թիւը կ'աճի, կը հասնի 57–58 տոկոսի։ Ընտրութիւնների վերջնական արդիւնքների ամփոփումը պահանջեց եւս 6–7 օր, եւ յայտնի դարձաւ, որ նախագահի չահած քուէների տոկոսը աճելու փոխարէն նուազել է։ Ի՞նչ էր հետապնդում իր կանխագուշակումներում անսխալականի համարում ունեցող նախագահը՝ վաղաժամ արած յայտարարութեամբ, որը ռումբի պայթիւնի ներգործութիւն ունեցաւ։ Հետեւում առաւօտեան թատերական հրապարակում միկրոֆոնը որոտում էր ուժգնօրէն. «Ընտրութեան արդիւնքները կեղծուած են։ Գործող նախագահը չափազանց քիչ պարտութիւն է կրել, բուէների մեծ մասը շահել է ազգային համաձայնութեան միասնական թեկնածուն, եւ ան է Հանրապետութեան օրինական՝ ազգընտիր նախագահը»։ Այ քեզ փորձանք։ Նախագահական ընտրութիւնները երկուորեակ են ծնել, որոնք կարող են ազգի համար դլխակեր լինել։ Դէպքերի ընթացքն կդրան էր տանում։

Կողմերից ամէն մէկը բռունցքները պրկում էր, միւսի ազդեցութիւնը հանրային կարծիքի վրայ չէզոքացնելու ձիգը անում. «Մենք կեղծիքը բացայայտելու եւ արդարութեան հասնելու համար լի ենք վճռակամութեամբ», յատուկ ընդգծում էին հանրահաւաքում հանդէս եկող հռետորները՝ Հայրիկեանից սկսած, որը դլխաւոր արարողապետի դերում էր։ Նա հրապարակ ծովացած բազմութեանը հրահանգում է իր հետ վանկարկել՝ «նախագահ Վազգէն, նախագահ Վազգէն», ողեւորուած արձագանգները լինում։ «Իսկ հիմա շարժւում ենք Հանրապետութեան հրապարակ։ Ներքին ու թոյլերը կարող են չգալ եւ մեզ այս տեղ սպասել»։ Մարդկային յուզախառն զանգուածը Հայրիկեանի եւ նրա թիմակից խմբի առաջնորդութեամբ թումանեանով չարժուեց Աբովեան, Հանրապետութեան հրապարակում պատյան կատարելու եւ վերադառնալու համար։ Դրա խմաստը չըմբռնելով, չսպասեցի նրանց վերադարձին, որից յետոյ, պարզուեց, նոյն ոգով չարունակուել էին ճառերը։ Հետեւեալ օրը հրապարակն աւելի բազմամարդ էր, ափէափ լեցուն, աւելի ալեկոծուած։ Ճառում էին նոյն մարդիկ, ասում նոյնը՝ «ջախջախիչ մեծամասնութեամբ յաղթանակ է տարել ազգային միասնութեան թեկնածուն, մենք բոլոր ընտրական տեղամասերից ստոյգ տեղեկութիւններ ստացել ենք, կեղծիքը բացայայտելու ենք, թոյլ չպիտի տանք մեզ խաբեն, չենք նահանջելու, բայց եւ գործելու ենք միայն ու միայն բաղաքակիրթ ոգանակներով»։ Այսօր հանրահաւաքի մասնակիցներին հրահանգուեց չարժուել ոչ թէ նորից Հանրապետութեան հրապարակ, այլ Ազգային ժողովի (նախկին կենակոմի) չէնքը։ Շարժուելուց առաջ, Հայրիկեանը որ զարճեալ դլխաւոր արարողապետն էր, բազմութեանը բազմիցս զգուչացրեց. «Լսում եւ հետեւում էք միայն ու միայն հանրահաւաքի կազմակերպիչների հրահանգներին, ուրիշներից հրահանգ լսելու դէպքում մօտեցէք ինձ կամ հանրահաւաքի միւս կազմակերպիչներին եւ ցոյց տուէք, թէ անծանօթ կամ կողմնակի ով ինչ հրահանգեց, լսե՞լ, թէ՞ ոչ»։ Սա նշանակում էր, որ հանրահաւաքի կազմակերպիչները չէին բացառում բազմութեանը ապակողմնորոշելու չարանենգ փորձերի հնարաւորութիւնը եւ իրաղրութիւնը զգաստօրէն վերահսկելու պարտաւորուածութիւն էին զգում։

Ցուզախառն բազմութիւնը չգիտեմ ինչու այդպէս արագաքայլ մտաւ Բաղրամեան փողոցն ու վարար դեմ պէս գնաց դէպի Ազգային ժողովի չէնքը, ընթացքում մէկ-երկու այլ չէնքերի մօտով անցնելիս սուլոցներ, դոռում-դոչիւններ արձակելով՝ «ամօ՛թ, ամօ՛թ...»։

Մութ լուսամուտների վարագոյրների ծերպերից գլուխներ էին մթնում ուրուագծուում, ովքե՞ր են, ի՞նչ են զգում։ Ոչ մի արձագանգ։ Ոչ մի դիմադրութիւն։ Բազմութիւնը գնաց, ծովացաւ չէնքի առջեւ։ Բերանից-բերան հաղորդուեց,

որ կենսաբոնական ընտրական յանձնաժողովի հետ բանակցելու համար խումբ առաքուեց: «Կը բացուի՞ պարպի դուռը, ներս կը թողնե՞ն բանակցելու զնացողները»: «Այո, բացուեց, ներս թողին, ահա քարտբանում եմ ատիլձաններով»: Հանդստութիւն իջաւ մարդկանց վրայ, հանգիստ, համբերատար, ախորժակով պրպտելով սպասում են: Անցաւ բաւական ժամանակ, արդէն մթնում էր: Ովքեր համբերութիւն եւ ոտքերում զեռ ուժ ունեն, չարունակեցին սպասել, ովքեր ոչ, գրուեցին: Հետեւեալ օրն իմացուեց, որ բանակցութիւններն արդիւնք չեն տուել եւ պէտք է չարունակուեն այսօր:

Սեպտեմբերի 25-ն է: Թատերական հրապարակում նորից ծով բազմութիւն, աւելի քան երէկ ու նախորդ օրը, աւելի յուզախռով. «Մեզ էշի տեղ թող չդնեն»: Պարտզապետը զարձեալ Հայրիկեանն է: Դարձեալ չնահանջելու կոչ, զարձեալ յաղթանակի հաստնել միայն ու միայն քաղաքակիրթ միջոցներով: Մէկ էլ խօսքն ընդհատելով, նա փոքր – ինչ վրդովուած ու պաթետիկ ազազումով է՝ «Ձանապարհ բացէք, ճանապարհ բացէք, վազգէն Մանուկեանը՝ Հանրապետութեան նախագահն է գալիս»: Անցուդի բացուեց, եւ փոքրիկ մի թափօր, դրօշակներ պարզած, առջեւում Վազգէն Մանուկեանը, ծափերի ուղեկցութեամբ, ոգեմաճակատից յաղթանակով վերադարձող զօրավարի պէս խրոխտ քայլերով բարձրացաւ հարթակ:

Դա մանկական խաղի, մանկական թատերախաղի էր նման, նաեւ համարժէք գործող նախագահի վարմունքին՝ ընտրութեան արդիւնքները զեռ չամփոփուած ու պաշտօնապէս չհրապարակուած, չամփանելի զաւեթը ձեռքին հանդէս գալ հեռուստատեսութեամբ եւ ազգարարել իր յաղթանակի մասին: Այսքան իրար նման, այսքան պարզունակ, ասես նոյն ձեռքով գրուած թատերախաղեր, նոյն դերակատարներով խաղացուող:

Հայրիկեանը ոգեւորուած, հանդիսաւորապէս յայտարարում է, թէ Հանրապետութեան որ շրջանի ներկայացուցիչները այս պահին մէկը միւսի յետեւից, դրօշակներով ու համապատասխան պատառներով, ժամանեցին անձամբ հաւաստելու, որ իրենց ձայնը տուել են Վազգէն Մանուկեանին: Բայց չուտով պարզորոշ զարձաւ, որ եռօրեայ այս հաւաքներում, իսկ զրանից էլ առաջ, ընտրարշաւի ընթացքում, ընդդիմութեան բանակը մսխելով սպառել է ասելիքը, զուցէ եւ ուժերը, եւ հանրահաւաքի կոչած այս ծով բազմութեանը չդիտի, թէ ինչպէս ու ինչով զբաղեցնի, եւ միկրոֆոնը ձեռքը տալով, ասպարէզ է հանում մի կրօնաւորի: Կրօնաւորները մեծ մասամբ յայտնի է, որ լաւ ճարտասաններ են, խօսելու անդուսպ սիրահարներ, սկսում են խօսել, իրենց սահուն խօսքով ու ճարտասանութեամբ իսկ հրապուրուած, խօսում են ու խօսում, ունկնդրին մոռացած: Ահա այս յարդարժան հոգեւորականը նոյնպէս, որ իրօք ճարտասան էր, թէեւ չատ էլ յատակ չէր, թէ ինչ էր ուզում ասել, սկսել ու չէր վերջացնում: Ունկնդիրները պահանջեցին յատակեցնել ասելիքը: Չկարեցաւ կամ չկամեցաւ: Ունկնդիրները տրտնջային: Փորձեց նըրանց սրտով դնալ, յայտարարեց՝ «իմ ուզածն էլ ձեր ուզածն է», ունկնդիրները չզգացին, չհաւատացին, որ իր ուզածն էլ նրանց ուզածն է:

Քարոզչութիւնը քրիստոնէական աստառ ունէր, մի երեսիդ ապտակում են, միւս երեսդ զարձրու, որ ապտակեն: Աղմկեցին, սուլեցին, չհանդուրժեցին, մինձեւ որ արարողավարները ստիպուած միկրոֆոնը առան նրա ձեռքից: Կարծեմ Վազգէն Մանուկեանն էր, որ դիմելով աղմկոտ բազմութեանն, ասաց՝ «Նա կրօնաւոր է, այլ բան ներանից չպէտք է պահանջել»: Կրօնաւորից առա՞լ էր, թէ՞ յետոյ, միկրոֆոնը արտադրեց մի կնոջ, որը նոյնպէս սկսել էր խօսել ու այլեւս չէր պոկում միկրոֆոնից: Նա սիրտ կեղեքող մանրամասներով պատմում էր ու պատմում, թէ ազատ անկախ Հայաստանի բանտերում ինչ կատանքների են ենթարկում Ղարաբաղում կռուած քոչ տղաները, այդ թուում իր եղբայրը: Սրան լսելու համբերութեան բաժակն էլ լցուեց, աղմուկ-աղազակով նրան էլ լռեցրին: Թատերական հրապարակից ղէպի Ազգային ժողովի շէնքը չարժուելու ժամը վերջապէս հասաւ: Շարժուելու հրահանգը Վազգէն Մանուկեանն էր տալիս. «Գնում ենք, դուք դրսում սպասում էք, մենք մտնում ենք՝ մեր պահանջները ներկայացնելու»: Կողքից մէկը՝ «եթէ մերժեն, ի՞նչ ենք անում»: Պատասխանը լաւ չեմ ընկալում: «Պատասխանատուութիւնը վերցնո՞ւմ ես ձեզ վրայ»: «Այո՛»: Հարցնողը Հայրիկեանն է, պատասխանողը՝ Վազգէն Մանուկեանը: Երբէք թէ հարցնողից եւ պատասխանողից բացի, քչերը հասկացան, թէ ինչ էր նըշանակում այդ:

Ա. Ս.

(Մնացեալը յաջորդով)

«Ազգ», Հոկտ. 22

ՏՏԱՑԱՆՔ

ՍՐՏԻ ԽՕՍՔ
ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ
ՁԱՐԵՀ ԽՐԱԽՈՒՆԻ

Ցառաջաբան՝ Ռ. Հատտէճեան

Հրատարակութիւն՝ Մխիթարեան Սանուց Միաբանի, Նոր Սաղ մատենաշարի պոլիս, 1996

ԼՌԵԼԸ ՄԻՇՏ ՈՍԿԻ ՉԷ

Փիլիպպեանցի Սառային ոգիսականը մտքերու մէջ թարմ է տակաւին. պատանուհին որ Աբարական էմիրայութիւնները պացած էր մեծատունի մը աղախինին պաշտօնով, դաշունահարած էր իր զործատիրը ու մահուան դատապարտուած, երբ այս վերջինը հետեւելով երկրին սովրական բարքերուն, պինք բռնաբարած էր: Այսօր Սառայի պարագան օրինակելի կը նկատուի մարդկային իրաւանց նորակոչ մարտիկներուն համար: Առանց կորովի կնոջ մը միջամտութեան ու յամառութեան, այսօր աղջնակը կախաղան բարձրացած պիտի ըլլար արդէն, ընդհանուր անտարբերութեան մէջ. մինչդեռ ան վերադարձած է իր երկիրը, ձեռնարկելու համար իրաւագիտական ուսումի:

Այդ կինը կը կոչուի Մարի – Գլէո Մէնտէս – Ֆրանս: Ան է որ յաջողած է փոխել երիտասարդ փիլիպպեանուհիին ճակատագրին ընթացքը: Պէտք է ըսել որ իրեն օգնական եղած են երեք աղջկներ ալ որոնք անհրաժեշտ են անարդարութեան մը սրբագրութեան համար: Առաջինը լրատուիւնն են որոնք պէտք է ահազանգեն, երկրորդ ահազանգը լսող մըն է որ պէտք է իր անձնական հարցը նկատէ կատարուածը ու պայքար զանայ եւ վերջապէս, երրորդ զործօնը հանրային կարծիքն է որ պէտք է չարժման անցնի այդ պայքարին ուղղութեամբ:

Սառայի պատմութեան նուիրուած իր հատորին մէջ Մ. Գ. Մէնտէս – Ֆրանս զոյց կուտայ այս ներորդութեան զոյութիւնը: Գրեթէ հրաչքով մը նախ լրատու զործակալութիւնը տուած է աղջնակին դատապարտութեան լուրը. ան արձագանգ կը զտնէ լրագրողներու զրիչին տակ, պատճառ դառնալով Տիկին Մէնտէս – Ֆրանսի միջամտութեան: Ան խորապէս վրդոված պատահարէն, կ'ընդունի նախագահել Սառայի պաշտպանութեան կոմիտէին:

Փափուկ առողջութեան, բայց երկաթեայ կամքի տէր 75 տարեկան այդ կինը կը յաջողի հանրային կարծիքին փոխանցել անպատուած պատանուհին փրկելու իր խոր փափաքը: Կրկնակի կոչեր ընկերացած՝ պատանուհիին լուսանկարին, զօրակցութեան տասնեակ հազարաւոր նամակներ տեղացուցին Պաշտպանութեան Կոմիտէին: Անոնց մէջ մեծ էր թիւը լիսէականներու հանրագրութիւններուն որոնք զօրակցութիւն կը յայտնէին իրենց մէկ տարեկիցին, յաճախ ընկերացնելով համեստ դրամարներ ալ:

Այս կարեւոր եւ յուզիչ նեցուկին չնորհիւ Տիկին Մէնտէս – Ֆրանս յաջողեցաւ վիզա մը տանալ ներկայ զտնուելու համար Սառային Գ. դատավարութեան: Ճիշդ է որ դատավարութիւնը տեղի ունեցաւ զռնիակ, բայց ան կրցաւ էմիրայութեան նախագահին տղուն հետ տեսակցութիւն մը ունենալ ու պաշտպանել Սառային դատը, եթէ ան չըլլար յարգարժան այն կինը որուն անունը մեծ վարկ կը վայելէ նաեւ Միջին – Արեւելքի մէջ եւ եթէ Ֆրանսական հանրային կարծիքը նեցուկ չկանգնէր անոր, հաւանօրէն կարելի պիտի չըլլար յաջողութեամբ պըսակել նման առաքելութիւն:

Սառային պատմութիւնը լոյսին բերաւ նման ուրիչ պարադայ մը որ արձանագրըուած էր Ֆրանսայի մէջ: 1990–ին 20 տարեան բանտարկութեան դատապարտուած էր իվուառցի երիտասարդուհի մը որ նոյն պայմաններուն մէջ սպանուած էր իր զործատէրը. սակայն անոր պարագան չէր յաջողած հանրային կարծիքի ուշադրութիւնը զրաւել, հակառակ իր պաշտպան փաստաբանին ջանքին: Բարեբախտաբար Սառային ի նպաստ կատարուած քարոզչութիւնը իր բարերար ազդեցութիւնը ունեցաւ անոր համար ալ ու նախագահ Շիրաք 1996 Յուլիսին ներում չնորհեց:

ՔԱՂՀԱՆ

ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896 – 1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Կարելի չէր այդ մարդոց խօսք հասկըցնել. ուստի խոհեմութիւն համարեցինք հեռանալ, առանց վէճ յարուցանելու:

Բայց խնդիրը այսչափով չըմնաց, իրիկունը երբ Ազիոս Աէոտորա հրապարակը մեր ժամադրավայրը եղող սրճարանը նստած էի, քանի մը հոգի սպառնագին վրաս խուժեցին՝ պահանջելով Լանտոնէն եկած հազարաւոր ոսկիները:

Բարեբախտաբար Բարեպաշտը այդ յարձակումին հոտը նախապէս առած է եղեր եւ իսկոյն մէկ քանի հոգիի հետ օդնութեան հասաւ ինծի եւ զիս ազատեց տապնապալի կացութենէ մը:

Հետեւեալ օրը, բազմաստորագիր հանրագրութիւն մը, դրեթէ ամբողջ վրանաբնակներու կողմէ, մեր պաշտօնանկութիւնը կը պահանջէր սպառնագին ձեւով:

Աւիկա անչուշտ մեզի համար հիանալի առիթ մըն էր անտանելի զործէ մը ազատելու: Անմիջապէս որոշեցինք Ցանձնաժողովէն հրաժարիլ, բայց որովհետեւ միեւնոյն ժամանակ ամբաստանութիւն մը կար մեր վրայ՝ պէտք համարեցինք երթալ փախստականներուն քով՝ հասկընալ անոնց իրենց սխալմունքը, պարզել մեր մինչեւ այդ օր ունեցած հասոյթի ազբիւրները եւ յետոյ քաշուիլ զործէ:

Այդ բացատրութիւնները տալու պաշտօնը յանձնուեցաւ ինծի որ, ինչպէս ըսի, Ցանձնաժողովին առենապետն էի:

Ամէնքս միասին զացինք վրաններու դաշտը: Հոն հրաւիրեցինք բոլոր զժգոհները, եւ ծառի կոճղի մը վրայ ելայ եւ սկսայ բացատրել իրաց վիճակը մանրամասնօրէն եւ «փաստացի կերպով» եւ մեզի դէմ ամբաստանութիւն ընողը ուղեցի որ զայ եւ ինքն ալ իր կարգին՝ իր ամբաստանութիւնը հաստատէ:

Ասդին անդին փնտռեցին եւ ըսին որ մէջտեղ չկայ:

Ի վերջոյ յայտարարեցի թէ մենք հրաժարած էինք այլեւս մեր պաշտօնէն:

– Չէ, զոչեցին ամէն կողմէ, չենք ընդունիր ձեր հրաժարականը, մենք ձեզ կ'ուզենք, ձեր վրայ վստահութիւն ունինք:

– Բայց ձեր ստորագրութեան տակ զո՛ւք պահանջած էք որ հրաժարինք, զոչեցի:

– Այդ կարեւորութիւն չունի՝ մեզի ըստորագրէ ըսին, մենք ալ ստորագրեցինք, պատասխանեցին զժգոհներուն պարագլուխները, մենք արդէն պիտի որ ըսածները սուտ են:

– Ուրեմն ինչո՞ւ ստորագրեցիք:

– Ստորագրի՛ ըսաւ ստորագրեցինք, ի՞նչ կ'ըլլայ միւսիւ Վահրամ, հիմա դուն անոր հակառակ բան մը զրէ, ան ալ ստորագրենք...:

Այդ վայրկեանին հասկցայ թէ ինչ էր «գիտակից ժողովուրդ»ը, չհապաղիլ – ներու սիրական դիտակից ժողովուրդը...:

Այդ թուականին տակաւին թարմ երիտասարդ, եռանդուն ու քիչ մըն ալ բանի մը հաւատացող, երբ նկարագրի այդ հաւաքական զծումը տեսայ, փոխանակ իմաստնաբար մտովի խնդալու այդ խեղճութեան հանդէպ՝ բուռն բարկութիւն զգացի եւ գոչեցի ամէնուն երեսին:

– Ո՛չխարամի՛ տ ապուշներ, մէկ օրէն միւսը ի՞նչպէս ձեր համոզումները կը փոխէք ... ի՞նչպէս իրարու հակառակ հանրագրութիւններ կը ստորագրէք, դուք է՛ս եմ ստախօսը եւ միւսն է որ իրաւունք ունի...,

Բայց արդէն անոնք զլխացեալ, պատռտուին, մեր ձեռքերը կը համբուրէին, որպէս զի զերենք չլքանենք:

Բնականաբար ստիպուեցանք մեր պաշտօնը չարունակել որքան դժնդակ ըլլար այն:

Այդ միջոցին մեզի օգնութեան հասաւ Եգիպտահայ մը, Գրիգոր էֆէնտի Մէօհթէմէեան, Զակազիկ հաստատուած՝ բնիկ Թօքաթցի Հայ մը, որ կրցած էր այնտեղ հարստութիւն դիզել եւ Ցունաստան եկած էր օդափոխութեան:

Օր մը, հեռաքրքրութեան համար, այցելած էր վրանի տակ բնակողներուն եւ ահա՛ իր սրտին խորը հնչած էր ցեղին ձայնը, եւ այդ մարդը որ երկար տարիներէ ի վեր հայրենի հողէն հեռու, օտարութեան մէջ, մոռցած էր իրենները, յանկարծ զգածուած էր տեսնելով անոնց վիճակը եւ ամէն բան մոռնալով՝ ինքզինքը նետած էր անոնց մէջ, ամէնուն ալ ձեռք զարկած, ամէնուն ալ սիրտ տուած, ամէնուն ալ յոյս ներշնչած:

Ան ինծի ըսաւ. «Ես ալ ձեզի պէս ունեցած-չունեցած կորսնցուցած եմ, ես ալ ձեզի պէս ամէն բան սկսած եմ, ես ալ ձեզի պէս ամէն բան յաջողած եմ, ես ալ ձեզի պէս ամէն բան կորսնցուցած եմ, ես ալ ձեզի պէս ամէն բան նորէն սկսած եմ, ես ալ ձեզի պէս ամէն բան նորէն յաջողած եմ, ես ալ ձեզի պէս ամէն բան նորէն

(Շար. Ա. Էջէն)

եղեկտրականութեան, ծխախոտի, պան-դոկի ճիւղերով, Դրամատան ճիւղի մէջ իր ընկերակիցն է Պանք Նասիոնալ որ փարին։

ԵՐԵՔ ՀԱՋԱՐ ՔԻՒՐՏԵՐ ցոյց մը ըրած են, Կիրակի, Նոյեմբեր 3-ին, Պրիւաէլի մէջ զօրավիգ կենալով ՓՔՓ-ի եւ բողոքելով պելժիական իշխանութիւննե-րու դէմ որոնք որոշած են վաճել քըր-տական հեռատեսիլի կայանը։

ՊՈՔԱՍԱ որ կեդրոնափըրիկեան Հանրա-պետութեան նախագահ էր 1966-ին եւ ինքզինք կայսր հռչակած էր Նոյ. 4-ին յանկարծամահ եղած Պանկիի մէջ, զոհ սրտի տագնապի մը։ 76 տարեկան էր։

Բ. ԲԵՐԵԶՈՎՍԿԻ որ Լեբէդի պաշտօ-նին կոչուեցաւ (Ապահովութեան Խոր-հուրդ) մեծ դայթակղութիւն առեղծելով, Նոյեմբեր 3-ին հանդիպում ունեցած է Չէչէն անկախապաշտ պարագլուխին՝ Մասխադովի հետ պատրաստելու համար Չերնոմիրտինի այցելութիւնը։

ԱՄԵՐԻԿԱՀԱՅ ՍՐՏԱՖԱՆԸ՝ Միքայէլ Տըպաքէ Մոսկուա հասած է Նոյեմբեր 3-ին, նոր քննութիւններու եւ խորհըր-դակցութեան համար Ելցինի վիրաբու-ժական գործողութեան կապակցութեամբ եւ որոշելու Թուականը։

ՊՈՒԼԿԱՐԻՈՑ նախագահ ընտրուեցաւ ձայներու 61%-ով, ընդդիմութեան թեկ-նածուն՝ Սոցյանով։

ՄԱՐՍԷԼ ԴԱՒՆԷ, ֆրանսական չարժա-նկարի վերջին մեծը մեռաւ 90 տարեկա-նին։ Իր ամէնէն համբաւաւոր ֆիլմերն են՝ Լէ գ'Անֆան տիւ Փառատի, Տրոլ որ Տոամ, Քէ տէ Պրիմ, Լը ժուռ որ Լէվ, Հոթէլ որ Նոռ, Լէ Փորթ որ լա Նիւի, յաճախ գործակցաբար Ժագ Փրէվէրի։ Իր այս ֆիլմերը (սեւ-ճերմակ) դասա-կանները են, որոնք ֆրանսական չարժա-նկարի պատմական էջերը գրած են։

ՌՈՒՍ ԳԻՏՆԱԿԱՆ ՄԸ անձնասպան ե-ղած է, ապրուստի միջոց չունենալով այլեւս։ Վլադիմիր Նեռչայ, հիւլէական հետազօտութեան (Ուրալի շրջան) հիմ-նարկի անօրէնը նամակ մը ձգած է, ուր կ'ըսէ՝ «այլեւս կարելի չէ այսպէս ապ-րիլ»։

ԺԱՆ - ՓՕԼ ՊԵԼՄՈՆՏՕ որ ֆէտայի լա փիւս ա լ'Օռէյը կը խաղայ ներկայիս, Փարիզի իր թատրոնին մէջ, չատ դժգոհ է քննադատներու առաջին յօդուածնե-րէն եւ որոշած է այլեւս հրաւէր չղրկել թատերական քննադատներուն։ Ըստ ե-թեւոյթին - եւ բաւական զարմանալի է - միայն Հայերը չեն որ քննադատութեան չեն հանդուրժեր։

ՈՒԿՐԱՆԱՑի երեսփոխան մը՝ Եւգենի Շերբան սպաննուած է երեք անծանօթնե-րու կողմէ երբ Դոնեցկի օդակայանը օդա-նաւէն կ'իջնէր։ Նախագահն է Ատոն ձեռ-նարկի մը եւ չրջանի ամէնէն հարուստ անձերէն մէկը կը նկատուէր։

«ԽՆԵՆ ԿՈՎԻՆ» եաք, նոր ահազանգ մը կը հնչէ Ֆրանսայի մէջ, սոժայի ներա-ծումին հետեւանքով։ Մէյոցեալ - Նա-հանգներէն հսկայ քանակութեամբ սոժա հասած է Եւրոպա եւ կը հաստատուի որ այդ բանջարեղէնը, որ կը զործածուի պաղպաղակ, պիւրը եւայլն), ծնաբա-նական փոփոխութիւններու ենթարկուած է որոնք վնասաբեր են։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կապոյտ Խաչէ Իսիխ մասնաճիւղի թա-տերական երեկոյթը՝

«La Belle-Mère d'Erevan»

Նոյեմբեր 19-ին։

Մանրամասնութիւնը յետագային։

*
**

Իսի-ի նորաբաց

ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

ԿԱՂԱՆԴԻ ՃԱՇԸ

Կիրակի, Դեկտեմբեր 15, ժամը 12·30-ին

INFORMATIONS ARTISTIQUES

GALERIE ET ATELIERS D'ART
LES NABIS
8, cours A. Briand, 69300 CALUIRE
tél. 04 78 08 21 07

Exposition du 4 au 24 NOVEMBRE

ALINE ETMEKDJIAN

Avec un souci constant du détail et une recherche esthétique très poussée, les aquarelles d'Aline ETMEKDJIAN sont d'une finesse et d'une fragilité si intenses qu'elles communiquent au visiteur une émotion spontanée, nimbée de brume, nous dévoilant une vie intérieure fascinante de ses personnages.

La facture rappelle l'école proche-orientale et remonte, par delà les décennies, à l'époque du drame arménien.

Vernissage le Jeudi 7 Novembre de 18 h 30 à 21 h

Galerie ouverte tous les jours
de 9 h à 12 h et de 14 h à 19 h
Fermé lundi matin.
Dimanche de 15 h à 18 h 30

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

«THEYASSEGHAN»

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE
Section «*A s t r i g*»
d'Arnouville / Gonesse / Sarceilles / Villiers-le-Bel

vous informe qu'elle organise un

«*T H E Y A S S E G H A N*»

le Dimanche 17 Novembre à partir de 15h

dans la salle de l'église catholique, rue Henri Barbusse, à Arnouville.

Toutes les personnes sont cordialement invitées ainsi que toutes les sections *Paris et Région Parisienne* de la Croix Bleue.

ՃՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Իր տան չինութեան 20-րդ տարեդարձին ուրախ առիթով, Ալֆորվիլի Հայ Մշա-կոյթի Տան վարչութիւնը չնորհակալու-թեամբ ստացած է հետեւեալ նուիրա-տուութիւնները։ -

Բժիշկ Սեդա Թիւրեաքեան 5000 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Անանիկ Անանեան, Պր. Ար-ման Թիւյսիւզեան, Տիկին Սիւրմէլեան 200-ական Ֆր., «Հայ եմ» կազմակեր-պութիւն, Տիկին Անահիտ եւ Մարի Պաղ-տասարեան 300-ական Ֆր., Օր. Տէր - Պարսամեան 500 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Գրիգոր Փափազեան 300 Ֆր., Տիկին Սի-զան Զօրաբարէլեան, Տիկին Սրբուհի Քէչիչեան 200-ական Ֆր., Տիկին Սոնա Երամեան, 1000 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Կի-րակոսեան 200 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Վար-դան Մալաթեան, Տէր եւ Տիկին Մելքոն-եան, 1000-ական Ֆր., Տէր եւ Տիկին Ալպէր Անդրէասեան 300 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Տա-տանեան 200 Ֆր., Տիկին Մարի Գարա-ճեան 500 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Լորիս Անդ-րէասեան 1000 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Գա-րապետեան 500 Ֆր., Ներսեհ Վրդ. Բապուճեան 200 Ֆր., Տիկին Գաթրին Ռէֆֆ 1000 Ֆր., Տիկին Մարիժան Խաչա-տուրեան, Նազելի Խաչատուրեանի յիչա-տակին 500 Ֆր.։

ՄԱՏԱՂՕՐՉՆՈՒԹԻՒՆ ԻՍԻԻ ՀԱՅ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ

Կիրակի, Նոյեմբեր 10-ին Իսիի Ս. Մարիամ Աստուածածին Հայ Առաքե-լական Եկեղեցւոյ Աննուանակոչու-թեան Տօնն է եւ Օծումի 21-րդ տա-րեդարձը։

Այս առիթով հանդիսաւոր պատա-րագ կը մատուցուի։ Հոգեհանգըստա-եան մաղթուր պաշտօն կը կատարուի, ապա՝ աւանդական Մատաղը կ'օրհնուի։ Պատարագը ժամը 10-ին։ Ներկայութիւնը կը կատարեն Եկե-ղեցւոյ երգչախումբն ու Տարօն Մը-չակութային Միութեան մխանական խումբերը. դեկավարութեամբ՝ Սահ-պան Սրկ. Յօրկանճեանի։

Ժամը 13-ին՝

ԺողովրդականՃաշ

Իսիի Փ.Ա.Ս.Ի.-ի սրահին մէջ
25 Աւիւնիւ Վիքթոր Հիւկօ

Տեղեկութեանց համար դիմել քար-տուղարութեան

Հեռ. - 01 - 46 - 44 - 28 - 52

-GALA-

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

section «*Agnouni*» d'Asnières organise

pour son 60ème anniversaire

UN GALA ARTISTIQUE

au GRAND THEATRE D'ASNIERES

le 22 Novembre à 20 heures 30

avec l'ensemble folklorique
N A V A S A R T

et *SONIA N I G O G H O S S I A N*
(*Mezzo-Soprano*)

Les billets sont en vente au :

—MCA PARIS : 17, rue Bleue, 1er étage

—MCA ALFORTVILLE 9, rue de Madrid

—MCA SEVRAN — LIVRY-GARGAN 17, rue Charles Péguy

—EPICERIE KAROUN 21, rue Victor Hugo, Gare de Colombes

—EPICERI EVAROUJ 49, Grande Rue Charles de Gaulle, Asnières.

Renseignements :
01 42 42 85 87 / 01 39 82 65 91
01 43 33 88 93.

Un autocar sera à disposition à 19 h 30 Square Montholon, rue La Fayette, Paris 9ème et le retour sera assuré après le spectacle.

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

LES AMIS DE LA FONDATION MARIE NOUBAR

Dîner annuel

au profit des étudiants boursiers de la Maison d'Arménie

le 25 JANVIER 1997, au YAN'S CLUB

Prière de noter.

Իսի - Լէ - Մուլինոյի
Թարգմանչաց վարժարանը
կը ներկայացնէ
Յովհաննէս Թումանեանի

«ԱԳԱՀԻՆ ՎԵՐՋԸ»

հէքեաթը

բեմականացուած
ՆԱՐԵԿ ՏՈՒՐԵԱՆի
եւ
ՎԱՆԱՁՈՐԻ ՏԻԿՆԻԿԱՑԻՆ ԹԱՏՐՈՆի
կողմէ

Կիրակի, Նոյեմբեր 10, ժամը 16-ին Դպրոցին սրահին մէջ

19-27, Sentier des Epinettes,
Issy-les-Moulineaux

Մանրամասնութիւն։

COURS D'ARMENIEN

L'école TEBROTZASSERE informe ses anciens élèves ainsi que tous ceux qui préparent le Baccalauréat, que les inscriptions aux cours d'arménien en vue de la préparation à cet examen seront ouvertes à partir du :

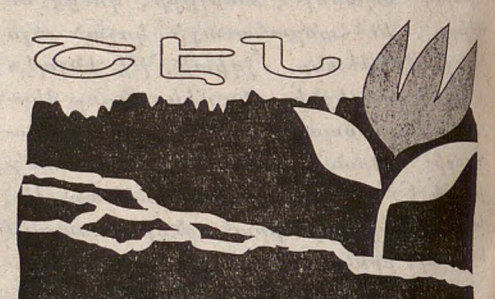
mercredi 6 Novembre à 16h30
dans l'établissement
1, Boulevard du Nord, 93340 LE RAINCY
Tél. : 01. 43. 81. 01. 72.

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապոյտ Խաչի Պօմոնի Նայիրի մասնա-ճիւղը չնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները. - Պո-րիս Միսայէլեանի մահուան առթիւ՝ Գին-ակրեան ընտանիք 100 Ֆր., Ազատուհի Տէր - Վարդանեան եւ զաւակները 50 Ֆր.։

Հայկ Մարգարեանի մահուան քառա-սունքին առթիւ՝ Տէր եւ Տիկին Վարու-ժան Տէր - Վարդանեան 50 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Տը Լիւքա 100 Ֆր.։

Երասուհի Ձգնաւորեանի մահուան առ-թիւ՝ Ձգնաւորեան ընտանիք 500 Ֆր., Գինակրեան ընտանիք 100 Ֆր.։

AIDEZ
L'ASSOCIATION
pour la réussite
de sa
BRADERIE DE NOËL
les 14 et 15 décembre 96
en donnant
objets neufs et anciens:
cadeaux, bibelots, jouets, disques, maroquinerie, tableaux, etc...
NOUS COMPTONS SUR VOUS
PARTICIPEZ AINSI
À LA RECONSTRUCTION
DES VILLAGES
EN ARMÉNIE

CHENE

"ՇԷՆ"ը
Ձեզի կը դիմէ
իր վաճառքին համար:
"ՇԷՆ"ին Գուիրեցէք
արժէքաւոր իրեր,
հին թէ նոր, գեղոր, գիրք,
գորգ, գոհարեղէն եւլն. եւլն...
téléphonez dès maintenant au
01 47 50 40 47

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 6
MERCREDI
6 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1.100 Ֆ. - Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1.400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1.250 Ֆ. (շաբաթաթերթ առաքում) - Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ -- ԹԻՒ 18.978 Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN 72e ANNEE — N° 18.978

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՋԱՅԻՐԻ արեւելեան չրջանի ըմբոստներու ինքնակոչ պետը՝ Լօրան – Տէվիրէ թողիլա երեք շաբթուան հրադադար հռչակեց, ճշդելով թէ իր մարտիկները պիտի յարգեն այդ հրադադարը, թոյլ տալու համար որ 1.2 միլիոն Հութուներ, ուռանտացի թէ պուրունտուկի, որոնք կը ներեն տաճն քշուեցան դէպի ներսի հողերը կարենան վերադառնալ իրենց վայրերը: Այս հարցին կապակցութեամբ, Ֆրանսայի Արտաքին նախարարը յայտարարեց թէ անմիջական ժողով մը պէտք է գումարուի արեւմտեան պետութեանց, ՄԱԿ-ի եւ ափրիկեան կազմակերպութեան մասնակցութեամբ, որոշելու համար թէ ի՞նչ միջոցներ անհրաժեշտ են Զայիրի արեւելեան գաւառները ապահով դարձնելու համար:

ՉԻՉՆԻՈՑ երեսփոխանական եւ նախագահական ընտրութիւնները տեղի պիտի ունենան Յունուար 27-ին: Ռուսաստանի վարչապետը համակերպած է այս կարգադրութեան: Անկախապաշտներու նախայապատն այն էր որ ռուսական զօրքը պէտք է ամբողջովին հեռանայ, որպէսզի այդ ընտրութիւնները իսկապէս ժողովրդավար ըլլան:

ԳՈՐՍԻՔԱԿԱՆ ՑԼՆՈՒ – պատմական նիւղը տէր եղաւ էքս – ան – Փրովանսի ոռմբակոծման, Թղթատարի կեդրոնին դէմ, Նոյեմբեր 4-ի վաղ առաւօտեան: Անդամ մը եւս, անկախապաշտ չարժումը ապստամբդ կը կարդայ Պետութեան: Ալէն Ժիւպէ կը կարդայ պետութիւնը չի փութար կը կրկնէ թէ պետութիւնը չի հրաժարիր կարգն ու կանոնը ապահովելու իր որոշումէն:

ԵԼՑԻՆի վերաքուժական գործողութիւնը կատարուեցաւ երեքշաբթի, Նոյեմբեր 5-ի առաւօտեան: Նախագահը իր բոլոր լիազօրութիւնները փոխանցած էր վարչապետ Զերնոմիրտինի, նախքան գործողութեան սրահը մտնելը, ներառեալ հիւլէական ռումբի «քանալին»:

ԹՈՒՐՔԻԱ աւելի քան երեք միլիառ տոլար պիտի յատկացնէ, գալ տարի, զինուորական կազմածներու զննման համար: Պիտի արդիականացնէ նաեւ ունեցածը: Այս նպատակին յատկացուած իր պիւտճէն 200 միլիոն տոլար աւելի է քան 1996-ին:

ՄԻԱՑԵԱԼ – ՆԱՀԱՆԳՆԵՐԸ յաջողած են առաջքն առնել գործադրկութեան վերջին տարիներու ընթացքին: 1993-էն ի վեր աշխատանքի 10.5 միլիոն պաշտօններ ստեղծուած են, մանաւանդ ոչ պետական չրջանակներու մէջ, ամիսը 200 հազարի միջինով մը: Անհաւասարութիւնները չեն անհետացած սակայն, եթէ նոյնիսկ նահանջած են:

ՊՈՒԿՈՒՐԻՈՑ վարչապետը (նախկին համայնավար) կը մերժէ հրաժարիլ հակառակ ընդդիմութեան թելկնածուին՝ Սօյանովի յաղթանակին նախագահական ընտրութեան: Վարչապետը՝ Վիդենով կ'ըսէ թէ միայն դասալիքները կը ձգեն ռազմաճակատը:

ԼԸ ՄՈՆՏ ներողութիւն խնդրեց (Նոյեմբեր 5) Մաթրա – Հաչէթի նախագահ՝ Ժան – Լիւք Լակառէրէ որու մասին երկուշաբթի, Նոյեմբեր 4-ին նախագահական հրովարտակով, Լ. Տէր-Պետրոսեան նախարարապետ նշանակեց Արմէն Սարգսեանը, որ ցարդ Հայաստանի դեսպան էր Մեծն-Բրիտանիոյ, Պելժիոյ, Վատիկանի եւ Լիւքսանպուրկի կառավարութիւններուն մօտ:

Այլ հրովարտակով մըն ալ, նախագահը պաշտօնէն հեռացուց Հրանտ Բագրատեանը «իր դիմումին» վրայ:

Հրանտ Բագրատեան վարչապետ նշանակուած էր 1993 Փետրուար 12-ին, յաջորդելով Մոսրով Յարութիւնեանի: Նախապէս եղած էր վարչապետի առաջին տեղակալ եւ նախագահ անտեսութեան պետական Կոմիտէի (1990) իսկ 1991-էն ալ՝ փոխ-վարչապետ եւ Տնտեսութեան նախարար:

Նոր վարչապետը, Արմէն Սարգսեան ծնած է Երեւան 1953-ին: 1976-ին աւարտած է Պետական Համալսարանի բնագիտութեան ճիւղը, 76 -- 79 Փիզիքի, մաթեմաթիկի դիտութեան թեկնածուի ասպիրան է, 1979 – 1984 եղած է պետական համալսարանի տեսական ֆիզիքայի ամպիոնի ասպետնդ, 1985-էն 90 դասախօս է Երեւանի Համալսարանի Ֆիզիքայի ճիւղին, 1991-92 կը դասաւանդէ Լոնտոնի համալսարանը, 1992-էն կ'անցնի դիւանագիտական ասպարէզ, նախ դրօճառար, 1993-էն արտակարգ դեսպան է, ապա նաեւ աւագ եւ լիազօր դեսպան կը նշանակուի: Անդամ է Մեծն-Բրիտանիոյ արքայական զանազան հասարակութեանց, ինչպէս՝ Քէմպրիճի, Օքսֆորտի (ռազմավարական հետազօտական կեդրոն): Հեղինակ է բազմաթիւ գիտական աշխատութեանց: Ամուսնացած է եւ ունի երկու զաւակ: Նախագահ Լեւոն Տէր-Պետրոսեանի ամէնէն վստահելի անձերէն կը նկատուի:

Նոր վարչապետը մամուլի ասուլիս մը կու տար Նոյեմբեր 5-ին եւ կը սպասուէր որ յաջորդող 48 ժամերու ընթացքին նշանակէր նորակազմ կառավարութեան անդամները:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԴԵՍՊԱՆԱՏԱՆ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՍՈՒԼԻՍԸ

Նոյեմբեր 4, Երկուշաբթի երեկոյեան, հայ մամուլի չատ սակաւաթիւ լրագրողներ ընդառաջած էին մամուլի հերթական ասուլիսի հրաւէրին: Ներկաներու կրկնապատիկ թիւով դեսպանատան անձնակազմէն դեսպան Պ. Վ. Զիտէչեան նախ ներկայացուց մշակոյթի նոր կցորդ տիկին Գրիգորեանը, ապա խօսեցաւ «Ալքաթէլ»ի տնօրէն Սերժ Ձիւրիւքի չորս հոգինոց խմբակով մը Հայաստան կատարած այցելութեան մասին: Եռօրեայ այցը նպատակ ունեցած էր Ֆրանսական Ցրամաթոմէն, Թոմսոնէն եւ Ալքաթէլէն ալ ներդրաւել Հայաստանի չուկան: Սատրագրուած էր 80 հազար դիծերով հեռաձայնի ցանցի նորոգութեան պայմանագիրը: 300 հազար դիծերով ամբողջական ցանցին մնացեալ մասին նորոգութիւնը ստանձնած է Սիմֆնոը: Ս. Զիւրիւք այցելած էր նաեւ Գիւմրի, Սեւանայ, ուր բացումը կատարուած էր Ալքաթէլի հիմնած հեռաձայնի կայանին: Ան առաջարկներ ըրած է «Մարս» պերարդիական գործատան աշխատութեան ուղղութեամբ: Հաչուիչ համակարգերու այդ գործատունը որ հիմնուած էր խորհրդային չրջանին, ներկայիս չի գործեր:

Պ. Զիտէչեան չատ կարեւոր կը նկատէր Ֆրանսայի Արտաքին նախարար Հ. ոը Շառէթի Երեւան այցը, տնտեսական ու քաղաքական արդիւնքներու հեռանկարով:

Պատասխանելով հարցումներու, Հայաստանի դեսպանը տեղեկացուց վարչապետ Հ. Բագրատեանի հրաժարականը, Անգլիոյ դեսպան Ա. Սարգսեանի նշանակումը: Ըսաւ թէ ընտրութեան արդիւնքներու դէմ Վազգէն Մանուկեանի Սահմանադրական դատարան ներկայացուցած բողոքը յետ Սահմանադրութեան քննութեան, ճշդուած էր թէ արդէպք չէր Լ. Տէր-Պետրոսեանի նախագահական երդումի արարողութեան որ տեղի կ'ունենայ Նոյեմբեր 11-ին: Դատարանը արդէն բողոք ներկայացուած 164 ընտրաշրջաններու մէջ սկսած էր ատուգումներ կատարել· ատուգումները կ'ըլլային ընդդիմութեան, մամուլի ներկայացուցիչներու մասնակցութեամբ:

ԳՐԱԿԱՆ ՄՐՑԱՆԱԿՆԵՐՈՒ ժամանակաշրջանը սկսած է: Նոյեմբեր 4-ին, Ֆեմինան չնորհուեցաւ Ժընվիէվ Պրնաքի «Ուիֆ – էնտ տը շաս ա լա մեռ» դիրքին համար, որ պատմութիւն է մօր մը եւ տղուն բաժանման: Մեխիս մրցանակին արժանացան երկու գրողներ՝ Ժագլին Հարիսման «Օրլանտա» վէպին եւ Ժան Ռոլէն «Լ'օրկանիզասիոն» ինքնակենսագրական հատորին համար:

ՓԱՔԻՍՏԱՆի նախագահը պաշտօնական ըրաւ վարչապետը՝ Տիվէն Պենազիր խաւտրաբար Զինագիները, 400 հոգիներն ալ օրինաւոր կեցութեան արտօնութիւն չունէին, այսինքն «առանց թուղթի» էին:

ԳՐԱԿԱՆ ՄՐՑԱՆԱԿՆԵՐՈՒ ժամանակաշրջանը սկսած է: Նոյեմբեր 4-ին, Ֆեմինան չնորհուեցաւ Ժընվիէվ Պրնաքի «Ուիֆ – էնտ տը շաս ա լա մեռ» դիրքին համար, որ պատմութիւն է մօր մը եւ տղուն բաժանման: Մեխիս մրցանակին արժանացան երկու գրողներ՝ Ժագլին Հարիսման «Օրլանտա» վէպին եւ Ժան Ռոլէն «Լ'օրկանիզասիոն» ինքնակենսագրական հատորին համար:

ՓԱՔԻՍՏԱՆի նախագահը պաշտօնական ըրաւ վարչապետը՝ Տիվէն Պենազիր Պութօ եւ լուծեց Ազգային ժողովը: Երեսփոխանական նոր ընտրութիւնները կրնան տեղի ունենալ Փետրուար 3-ին: Փոխանցման չրջանին համար, վարչապետ նշանակուեցաւ Մերաժ Ֆալիտ: Երկրին ամէնէն բազմամարդ գաւառին՝ Փենժաբի արդարադատութիւնը վերահաստատած էր որպէս տեղական գաւառապետ անձ մը զոր Տիվէն Պութօ պաշտօնազրկած էր, ինչ որ քաղաքական ապտակ մըն էր իրեն համար:

ՏՕՎԻԼի գաղենոյին դէմաւոր դանձապահը ձերբակալուած է: Կասկած կայ որ 600 հազար Ֆրանք չորթած է: Հոն կ'աշխատէր եօթը տարիէ ի վեր, բայց, հաշուապահութեան կրկնակ տետրակներ կը գործածէր:

ՕՐՈՒԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԻՆ ՀԵՏ

Ո՛ՒՐԿԷ Կ'ԱՆՑՆԻ ԻՍՐԱՑԷԼԵԻՍՈՒԻԱԿԱՆ ԽԱՂԱՂՈՒԹԵԱՆ ՁԱՄԲԱՆ

Մէջին – Արեւելքի խաղաղութիւնը որ արդէն չատ հաստատ հիմեր չունի, վտանգուած կը թուի դիւաւորաբար Իսրայէլի եւ Սուրիոյ հակամարտութեան պատճառով: Դիտերը ուշադրութեան կը յանձնեն իսրայէլեւսուրիական հաչտութեան բանակցութիւններու խզումը եւ Աստի համոզումը թէ Նեթանիահուէն լաւ որեւէ բան կարելի չէ յուսալ: Իսրայէլացիներն ալ դիտեն կուտան թէ սուրիական զօրաժիններ ու ռազմամթերք կուտակուած են Լիբանանեան Պէքայէին մէջ: Այդ երեւոյթը պատճառ եղած է որ իսրայէլեան զօրք դրկուի երկրին հիւսիսային սահմանին վրայ: Իսրայէլցի մտաւոգէտներ ալ կան որոնք սուրիական տեղաշարժերը անպայման մտահոգիչ չեն նկատեր, ըսելով որ ատոնք զինուորական տարեկան ռազմափորձերուն մաս կը կազմեն:

Այս վերջիններս կիրքերը հանդարտեցնելու համար կ'ըսեն թէ չատ վախ պէտք չէ ունենալ Սուրիայէն որ չունի 70-ական թուականներու ռազմական հզօրութիւնը: Այն տարիներուն երբ Դամասկոս Մոսկուայէն անհաչիւ կը տանար ամէն ուզածը, ուզած վարկերով, մինչեւ իսկ ամէնէն արդիական խորհրդային զինամթերքը: Բայց Ելցինի Ռուսաստանը վարկով բան մը ծախելու կողմնակից չէ: Սուրիական հրասայլերը, սաւառնակները հինցած են, պահեստի կտորները կը պակսին: Կարգին են միայն չինական եւ հիւսիսային զորէական հրթիռները: Այլ խօսքով՝ Աստ գիտէ թէ չի կրնար չափել Իսրայէլի հետ որուն գինուորական գերակայութիւնը ակներեւ է:

Այս նշումը անտեղի կը դարձնէ վախերը Աստի յարձակողական ախորժակներէն: Թէեւ ահազանգ հնչեցնողները կը յիշեցնեն 1973 Հոկտեմբերի բեմադրութիւնը երբ եգիպտասուրիական յարձակում մը պատճառ եղած էր մեծերու միջամտութեան: Այսօր ալ Սուրիա կոչնայ վրայ յարձակում մը գործելով կըրնայ չարժման մղել Միացեալ – Նահանգները որոնք կը միջամտեն պատերազմի մը արգելք ըլլալու համար: Նման ընդ-

(Շար.ը կարդալ Դ. էջ)

ՈՒՐՈՒԱԳԻՇ ԱՐԹԱՆԹԻՆԻ ՀԱՅ ԳԱՂՈՒԹԻ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ

ՎԱՐԴԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

Հարաւային Ամերիկայի գաղութներուն մէջ, Արժանթինի հայ համայնքը առաջին տեղը կը գրաւէ թուաքանակով եւ կազմակերպական վիճակով: Սփիւռքի համապատկերին մէջ կը յատկանշուի կարգ մը երեւոյթներով, որոնք յատուկ գնահատութեան արժանի են: Սակայն, համեմատաբար քիչ ուսումնասիրուած է: Ներկայ դրութիւնը նպատակ ունի ընդհանուր ակնարկ մը նետել այս գաղութի պատմութեան եւ ներկային վրայ, վաստակաւոր առեւթներու արձանագրութեամբ, որոնք կրնան ընթերցողին ծառայել որպէս ընդհանուր ուղեցոյց, եւ հիմնուելով տարբեր հեռատեսողներու, ինչպէս եւ մեր պրպտումներուն վրայ: Իր ներածական բնոյթին պատճառով, պիտի խուսափինք դրութիւնը ծանրաբեռնելէ մանրամասն ծանօթագրութիւններով:

ՄԱՏԵՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

Հայերէն լեզուով գաղութի պատմութիւնը գրելու միակ փորձը կը պարտինք Աշոտ Արծրունիի, որ 1943–ին հրատարակած իր «Տարեցոյց Հարաւային Ամերիկահայոց» Ա. (միակ) հատորը մեծաւ մասամբ տրամադրած է այս նիւթին: Հրատարակած նախանիւթ եւ հաղորդակից լուսանկարներ մէկտեղուած են հոն: Յետագային նոր աշխատանքներ չեն արձանագրուած գայն այժմէականացնելու համար:

Սպաներէն լեզուով, նիւթի ռահվիրան եւ ցարդ գլխաւոր հետազօտողը եղած է Նարսիսօ Պինայեան (որդի): Ան հրատարակած է «Հայ գաղութը Արժանթինի մէջ» (1974) եւ «Անցեալի եւ ապագայի մէջեւ Հայերը Արժանթինի մէջ» (1996) հատորները: Հոն նկատի ունեցած է սպաներէն լեզուով դրաւոր ու բանաւոր հարուստ աղբիւրները, նաեւ՝ հայերէն լեզուով: Իր առաջին հատորը եղած է մեկնակէտ՝ յետագայ բոլոր ուսումնասիրողներուն համար:

Պինայեանի այդ հատորին այժմէականացած ու աւելի ժողովրդական տարբերակ մը ստեղծելու փորձ ըրած է Լեւ Թապափեան («Հայերը Արժանթինի մէջ», 1988): Իր գլխաւոր արժանիքը կարգ մը վկայութիւններու եւ հին լուսանկարներու մէկտեղումն է:

Տարբեր բնոյթի ուսումնասիրութիւններու ժողովածու մըն է «Հայերը Հարաւային Ամերիկայի մէջ» (1991), մեր կողմէ խմբագրուած, ուր ներկայացուած են Հարաւային Ամերիկայի հայ գաղութներուն նուիրուած Ա. զիւտաժողովին (Պուէնոս Այրէս, 1989) զեկուցումները: Բ. զիւտաժողովին (Թորոտօպա, 1991) նիւթերը կը մնան հրատարակելի:

Աղատուհի Թըլըսըմեան հրատարակած է «Հայկական Ցեղասպանութիւն. ներկայ առանց սահմաններու» հատորը (1994), ուր աշխատած է արժանթինահայ գաղութի հոգեբանական հարցերուն վրայ: Վերլուծական աշխատանքի առաջին փորձն է:

Անգլերէն լեզուով անհրաժեշտ է յիշել Նիւ – Եորքի «Արարատ» եռամսեայի յատուկ յաւելուածը՝ «Հայերը Լատինական Ամերիկայի մէջ» (Աշուն, 1984), խմբագրութեամբ՝ Ալէք Եղեկեանի եւ Լէօ Համալեանի:

Հայերէն, սպաներէն, անգլերէն եւ ֆրանսերէն լեզուներով որոշ թիւով համառօտ կամ մասնակի բնոյթի յօդուածներ, ուսումնասիրութիւններ եւ յուշագրութիւններ հրատարակուած են կամ ներկայացուած են որպէս համալսարանական աշխատանքներ,

ՆԱԽԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ըստ տեղեկութիւններու, Երեւանի Մատենադարանի ձեռագիրներուն մէջ կան հայ ուղեւորներու անտիպ գործեր, որոնք Արժանթինի ներկայ հոգամասը այցելած կ'ըլլան ժէ. դարուն: Յարդ, հայկական ներկայութեան, ամենահին վկայութիւնը կը թուագրուի 1729–ին, երբ Գաթիքայէն մեկնած նաւու մը անտեսը՝ անանուն հայ մը, կը ժամանէ Պուէնոս – Այրէս:

1806 – 1807–ին տեղի ունեցած անգլիական արշաւանքներէն ետք, Պուէնոս – Այրէսի քաղաքապետական խորհուրդը առաղձադրած Իգնատիոս Զարդարեանին կը յանձնարարէ քաղաքի կամուրջներէն մէկուն վերաշինութիւնը: Իր անունը այնուհետեւ բացակայ է քաղաքի փնակիչներու ցուցակներէն: 1835–ին, Պուէնոս – Այրէսէն գալով, Մոնթէվիտէօ (Ուրուկուայ) կը հաստատուի Յովհաննէս Աքսարեան, ծնունդով՝ Փրանսահայ:

1860–ին Պուէնոս – Այրէս հաստատուած է հունգարահայ զօրավար Եանոչ Յեց (1822 – 1904), Հունգարիոյ մէջ ազատագրական չարժումի հերոսներէն: Եղաւ Զինուորական Վարժարանի հիմնադիրն ու առաջին տնօրէնը (1870 – 1874), այնուհետեւ՝ Զինուորական Ակադեմիայի հիմնադրական Հիմնարկի տնօրէնը (1885 – 1895):

1896–ին, կարճ ժամանակով, Պուէնոս – Այրէս ժամանած են Պանք Օթոմանի գլխաւորին մասնակցած 16 գաղնակցական գինեալներ, գլխաւորութեամբ՝ Վարդան Շահպազի: Արաբներ ընդունած եւ հիւրասիրած են զիրենք: Խումբին մէկը՝ Զարեհ Մանկալճեան, հաստատուած է Պուէնոս – Այրէս, ուր իր հետքերը կը կորսուին: Միւսները, չուրջ երկու ամսուան կեցութենէ ետք, մեկնած են դէպի Լոնտոն: Նշելի է, որ քաղաքին մէջ հանդիպած են երկու Հայերու:

1904 – 1905–ին յատնի են երեք Հայեր, մէկը՝ Գորտոպա, եւ երկուքը՝ Պուէնոս – Այրէս (Յովակիմեան, հաւսած՝ 1905–էն առաջ, եւ Մկրտիչ Պինայեան, ժամանած՝ 1905–ին):

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Գաղութին բուն ծնունդը տեղի կ'ունենայ Առանայի Լարդերէն ետք: Օսմանեան կայսրութեան մէջ տիրող անապահովութեան մթնոլորտը պատճառ կ'ըլլայ, որ արտագաղթը սաստկանայ: Որոշ թիւով Հայեր կը մեկնին դէպի Պուէնոս – Այրէս, ոմանք՝ չկարենալով Միացեալ – Նահանգներ մտնել, առողջական պատճառներով: Ժամանողներու թիւը կը նկատուի չուրջ 200:

1911–ին կը հիմնուի առաջին կազմակերպութիւնը՝ «Հայ Բարեգործական Ընկերութիւն Արժանթինի», որ երկու տարի ետք պիտի վերածուի Հ. Բ. Ը. Մ.–ի Պուէնոս – Այրէսի մասնաճիւղին: 1912–ի սկիզբները կը ստեղծուին Հ. Ց. Դաշնակցութեան եւ Ս. Դ. Հնչակեան Կուսակցութեան Պուէնոս – Այրէսի Կոմիտէները: Նոյն չրջանին կը ժամանէ գաղութի առաջին եկեղեցականը՝ Պաղտասար Քահանայ Պարասաքեան, որ Ապրիլ 19–ին Արժանթինի հայկական առաջին պատարագը կը մատուցանէ: Վարձու սրահի մը մէջ կը հիմնուի եկեղեցին, ու նաեւ՝ եկեղեցական վարչութիւն մը:

1912 – 1914 թուականներուն, գաղթականներու հոսքը կը ծաւալի, եւ Ա. Աշխարհամարտի օրերուն, Հայերու թիւը կը դնահատուի 2000–ի չուրջ: Պատերազմը զգալի կերպով կը վատթարացնէ Արժանթինի անտեսական վիճակը, եւ գաղութի կէսէն աւելին կը մեկնի դէպի Միացեալ – Նահանգներ: Մնացորդները նիւթական որոշ օգնութիւն կը հանգանակեն ի նպաստ Եղեռնէն ազէտեալներու եւ կը չանան կանգուն պահել նորաստեղծ կառոյցները: Սակայն, ներքին պատակտումներու չրջան մը կ'անցընէ գաղութը, որուն հետեւանքով եկեղեցին չուրջ հինգ տարի, մինչեւ 1922 կը փակուի, թէեւ եկեղեցական վարչութիւն մը կը չարունակէ գոյութիւն ունենալ:

1918–ին կը հիմնուի Հայ Ազգային Միութիւնը, իբրեւ համազգային համախմբում, որ կարեւոր աշխատանք կը տանի Հայ Դատին ի նպաստ: Արժանթին կը ճանչնայ Հայաստանի անկախութիւնը 1920 Մայիս 3–ին: Հայ Ազգային Միութիւնը կը կազմալուծուի նոյն տարին:

Հետաքրքրական է նշել, որ Արժանթինի եւ Խորհրդային Միութեան սկզբնական չրջանի (1918 – 1921) կապերուն մէջ դեր ունեցած է Պեսարապուրգի Արժանթինի դեսպանատան դիւանապետը՝ Փեդրո Նավէյրան (1875 – 1935), որ Զիլի ծնած էր, Ֆրանսական հպատակութիւն ունէր, եւ, ըստ աղբիւրներու, հայկական ծագում: Նավէյրան, որ 1910–էն պաշտօն կը վարէր դեսպանատան մէջ, դեսպանի ետ կանչուելու պատճառով որպէս պատասխանատու մնացած է: Բոլշեւիկ կառավարութեան կողմէ բանտարկուած է որպէս «հակայեղափոխական» եւ, որոշ տեղեկութիւններու համաձայն, օժանդակած է Հայաստանի Հանրապետութեան: Այնուհետեւ, տակաւին մութ պարագաներու տակ, կրցած է դուրս գալ Ռուսաստանէն:

Հայաստանի Հանրապետութեան վերջնական եւ կիլիկիոյ պարպումէն ետք, գաղութի վերաչխուժացում մը կը սկսի 1922–ին: Կը հիմնուի Հայ Գաղութային Կեդրոնը, որպէս համազգային հաստատութիւն, եւ կը վերաբացուի եկեղեցին: Նոյն թուականին եւ մինչեւ 1930–ական թուականներու սկիզբը գաղթականներու մնայուն ներհոսք մը կ'արձանագրուի: Այս տասնամեակին, գաղութի թիւը կը դնահատուի չուրջ 1500 հոգի:

1927–ին Հայ Գաղութային Կեդրոնը կը պատակաւուի երեք յարանուանութիւններու բաժանումով. 1930–ին կը գաղթի գոյութիւն ունենալէ, երբ 1925–ին ծնունդ առած Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Հոգեւարձութիւնը պետական ճանաչումի կ'արժանանայ: Կեդրոնը փաստօրէն եղած է Հոգեւարձութեան կուրիզը, վերջին չրջանի իր անդամներն ու Հոգեւարձութեան անդամները նոյնն էին, եւ հետեւաբար կարելի է ըսել, թէ մէկը միւսէն սերած է:

1932–ին, Հոգեւարձութիւնը կը հաստատուի իր ներկայ կառուածը, ուր այդ տարին հիմնուած են Արսլանեան կեդրոնական վարժարանը (այժմու Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Տաճարը: 1933–ին, գաղութը վարչական օրէնքին կը բաժնուի Հիւսիսային Ամերիկայի թեմին, իսկ 1937–ին, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Խորէն Ա. կը հիմնէ Հարաւային Ամերիկայի թեմը, որպէս Հայրապետական Պատուիրակ նշանակելով Գարեգին Արք. Խաչատուրեանը:

Պատերազմի տարիներուն, 20·000 հոգի հաչուող գաղութը կարուած գաղթաշխարհէն, իր նիւթական օգնութիւնը կը բերէ համազգային տարբեր հանգանակութիւններու: 1945 – 1947 թուականներու ներգաղթի չարժումը, թէեւ խանդավառութիւն կը ստեղծէ, սակայն գործնական արդիւնաւորում չունի: Ընդհանրապէս, 1946 – 1952 թուականներուն տեղի կ'ունենայ նոր գաղթաշրջիկ դէպի Արժանթին, յատկապէս Պաղքանեան երկիրներէն (Ճունաստան, Ռումանիա, Պուլկարիա), Ֆրանսա եւ Միջին Արեւելք (Սուրիա – Լիբանան): Անոր վրայ պէտք է գումարուի, 1953 – 1960 թուականներուն, Պոլսոյ 1955 Սեպտեմբերի դէպքերէն ետք տեղի ունեցած գաղթականութիւնը: Այս երկրորդ հոսանքը, որ մօտաւորապէս 10·000 հոգի կը հաչուէ, այսինքն, «Հին Հայեր»ու գրեթէ կէսը, զգալի վերաչխուժութիւն կը ստեղծէ եւ ցարդ անոր ներգործութեան չնորհիւ գաղութը զարգացած է: Այնուհետեւ, բացառելով զուտ սպրած է: Այնուհետեւ, բացառելով Հայաստանէն ու Միջին – Արեւելքէն հայաստանէն ու Միջին – Արեւելքէն չնչին քանակութեամբ (թերեւս 2000 հոգի) արտագաղթը 1970 – 1990–ական թուականներուն, որ գործնական ազդեցութիւն չէ ունեցած, կարեւոր տեղաչարժեր չեն եղած գաղութի ընդհանուր դիմագիծին մէջ:

(Շար. 1)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

ՄԱՏՆԵՐԻ ԱՐԱՆՔՈՎ ԵՆՔ ՆԱՅԵԼ

ԱՆԱՀԻՏ ՍԱՀԻՆԵԱՆ

(Բ. եւ վերջին մաս)

Երէկուանից, թէ նախորդ օրուանից կառավարութեան չէնքի առջեւ, սանդուխներից սկսած մինչեւ մայթեզրեայ պարսպին հասնելը ղինուորներ են չարուած՝ վահաններով ու ռետինէ մահակները ձեռքերնին: Այ քեզ ազատ, անկախ Հայաստան, որի բանակը երէկ Հանրապետութեան հրապարակում իր ուժն էր ցուցադրում, ցնծագին տպաւորութիւն թողնելով մեզ վրայ, իսկ այսօր մռայլադէմ կանգնել էր մեր դէմ յանդիման, օտարի պէս, սպառնական. «Դուք մեր քալեցն էք, դուք մեր քալեցն էք», աղաղակում էին կանայք, տղամարդիկ, պարբսպի մետաղեայ ճաղերի արանքից ղիմելով նրանց: Իսկ նրանք ձեւացնում էին, որ իրենք իրենք չեն, ձեւանում էին մանկուրա, ռոբոտ: Ամաչում էին ստանձնած դերի համար: Ինչ ապաշնորհ, ապուշ, խելապար ուղեղից ծնուած ներկայացում:

Բազմութիւնն այսօր թուում է երէկուանից էլ սուռաւ: Բայց թուում է աւելի խաղաղ: Երէկուայ չէնքերի առջեւով անցնում էին անաղմուկ, ոչ այլեւս գոռում-գոչիւնով ու սուլոցներով:

Ահա եկաւ, ծովացաւ նոյն երէկուայ տեղը: Նա, ով այլեւս պատասխանատուութիւնը իր վրայ է առել եւ միանձնեայ կարդադրիչն է՝ Վազգէն Մանուկեանը, յայտարարում է բոլորիս լսելի, յստակ ձայնով՝ «Ժողովուրդ, ես գնում եմ բանակցութիւնը վերսկսելու: Քսան-երեսուն րոպէից եթէ չգամ, գալիս էք իմ յետեւից», այսինքն՝ համարէք ձերբակալուած, եկէք ինձ խլէք իշխանութիւնների ձեռքից: Եւ ուղեկից խմբով նա գնում է: Նրանց գնալը չեմ տեսնում, լսում եմ, բազմութեան մէջ մէկից հաղորդւում է միւսին: Այնուհետեւ միկրոֆոնն անցնում է հանրութեան հակակրանքը դեռեւս նախորդ Խորհրդարաններում չհաճած մէկին, եւ նա բերանի կապերն արձակած, թոյն է, որ ժայթքում է իշխանութիւնների հասցէին, որի մէջ էր երէկ, ու սա հիմա յայտնուել է դուրս մղուածների մէջ. ոչ մի տպաւորութիւն լսողների վրայ: Նոր բան չի ասում՝ լուսնահաչ է տալիս եւ բաւական երկար: Կարծեմ հէնց նա էլ յիշեցրեց, որ սահմանուած ժամանակն անցել է. «Ի՞նչ անենք, չգնա՞նք»: «Գնանք»: Ազգանչանը տրուած է: Վայրկեան չանցած ժայռոնացների ճարպկութեամբ, դուցէ հէնց ժայռոնացների վարժեցուած մի խումբ մագլցեց մետաղեայ պարիսպն ի վեր, յայտնուեցին վերեւում, դարպասը ցնցին ու ինչ հեչտութեամբ այն տապալուեց: Մի քանի տասնեակ մարդիկ, համոզուած եմ, պրկուեցին ոչ բազմութիւնից, այլ նախապատրաստուած սպրանքի՝ սլացան առաջ: Զինուորները տեղի տուին, սպրիչները նետուեցին վերեւ: Տպաւորութիւնը նոյնիսկ այնպիսին էր, որ ժողովրդին ծուղակը քաչելու սպրանքը նախապատրաստուած էր թէ ներսից, թէ դրսից: Դուցէ եւ ներս խուժողների մէջ կային խուլիգանական տարրեր, ծեծկռտուք փնտռող, նաեւ թմաչյաչիներ, որոնց թիւը մեծ չէր: Մարդկային զանգուածը հրչէջ մեքենաների հոսանքների եւ օդում արձակուած կրակոցների ուղեկցութեամբ քամու բերանն ընկած խաչամի պէս քչուեց Բաղրամեանի վար, եւ վայրկեաններ անց Ա.ժ չէնքի առջեւ հաղիւ թէ մէկը մնացած լիներ: Իսկ թէ ներս խուժած խուժանը ինչ խժդժութիւններ էր արել ներսում, յայտնի դարձաւ հետեւեալ օրը, եւ մարդիկ խոկոյն ճանաչեցին ծանօթ ձեռադիրը այդ նրանք են եղել, ովքեր մի քանի տարի առաջ խուժել էին նախկին կառավարութեան չէնքը, նախկին կառավարութեան նախագահի աշխատասենեակը տակնուվրայ արել, եւ նախագահին ծեծել ու մնացել էին անպատիժ: Նախկին Գերագոյն Խորհրդի նախագահը՝ Հրանտ Ոսկանեան մարդն ու պետական գործիչն, իր ունեցած իշխանութիւնը չգործադրել խուլիգաններից վրէժ լուծելու համար: Նաեւ ունեցաւ մարդու եւ պետական գործչի արժանապատուութիւն՝ չարդուած գլխով ու ըղկտուած մարմնով չներկայացաւ մեր հեռուստաէկրաններին եւ չցուցադրեց մեզ: Մինչդեռ այսօր ուրիշներ, երէկուայ թիմակիցների կողմից արժանանալով նոյնպիսի վերաբերմունքի, հառաչելով ու տնքալով, ստացած մարմնական վնասուածքները՝ ամէն մի քերծուածք առանձին-առանձին, բժիչկների անհարկի վկայող, հասատող խօսքի ուղեկցութեամբ, այն էլ ոչ թէ մէկ անգամ

Նավէյրան (1875 – 1935), որ Զիլի ծնած էր, Ֆրանսական հպատակութիւն ունէր, եւ, ըստ աղբիւրներու, հայկական ծագում: Նավէյրան, որ 1910–էն պաշտօն կը վարէր դեսպանատան մէջ, դեսպանի ետ կանչուելու պատճառով որպէս պատասխանատու մնացած է: Բոլշեւիկ կառավարութեան կողմէ բանտարկուած է որպէս «հակայեղափոխական» եւ, որոշ տեղեկութիւններու համաձայն, օժանդակած է Հայաստանի Հանրապետութեան: Այնուհետեւ, տակաւին մութ պարագաներու տակ, կրցած է դուրս գալ Ռուսաստանէն:

Հայաստանի Հանրապետութեան վերջնական եւ կիլիկիոյ պարպումէն ետք, գաղութի վերաչխուժացում մը կը սկսի 1922–ին: Կը հիմնուի Հայ Գաղութային Կեդրոնը, որպէս համազգային հաստատութիւն, եւ կը վերաբացուի եկեղեցին: Նոյն թուականին եւ մինչեւ 1930–ական թուականներու սկիզբը գաղթականներու մնայուն ներհոսք մը կ'արձանագրուի: Այս տասնամեակին, գաղութի թիւը կը դնահատուի չուրջ 1500 հոգի:

1927–ին Հայ Գաղութային Կեդրոնը կը պատակաւուի երեք յարանուանութիւններու բաժանումով. 1930–ին կը գաղթի գոյութիւն ունենալէ, երբ 1925–ին ծնունդ առած Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Հոգեւարձութիւնը պետական ճանաչումի կ'արժանանայ: Կեդրոնը փաստօրէն եղած է Հոգեւարձութեան կուրիզը, վերջին չրջանի իր անդամներն ու Հոգեւարձութեան անդամները նոյնն էին, եւ հետեւաբար կարելի է ըսել, թէ մէկը միւսէն սերած է:

1932–ին, Հոգեւարձութիւնը կը հաստատուի իր ներկայ կառուածը, ուր այդ տարին հիմնուած են Արսլանեան կեդրոնական վարժարանը (այժմու Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Տաճարը: 1933–ին, գաղութը վարչական օրէնքին կը բաժնուի Հիւսիսային Ամերիկայի թեմին, իսկ 1937–ին, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Խորէն Ա. կը հիմնէ Հարաւային Ամերիկայի թեմը, որպէս Հայրապետական Պատուիրակ նշանակելով Գարեգին Արք. Խաչատուրեանը:

Պատերազմի տարիներուն, 20·000 հոգի հաչուող գաղութը կարուած գաղթաշխարհէն, իր նիւթական օգնութիւնը կը բերէ համազգային տարբեր հանգանակութիւններու: 1945 – 1947 թուականներու ներգաղթի չարժումը, թէեւ խանդավառութիւն կը ստեղծէ, սակայն գործնական արդիւնաւորում չունի: Ընդհանրապէս, 1946 – 1952 թուականներուն տեղի կ'ունենայ նոր գաղթաշրջիկ դէպի Արժանթին, յատկապէս Պաղքանեան երկիրներէն (Ճունաստան, Ռումանիա, Պուլկարիա), Ֆրանսա եւ Միջին Արեւելք (Սուրիա – Լիբանան): Անոր վրայ պէտք է գումարուի, 1953 – 1960 թուականներուն, Պոլսոյ 1955 Սեպտեմբերի դէպքերէն ետք տեղի ունեցած գաղթականութիւնը: Այս երկրորդ հոսանքը, որ մօտաւորապէս 10·000 հոգի կը հաչուէ, այսինքն, «Հին Հայեր»ու գրեթէ կէսը, զգալի վերաչխուժութիւն կը ստեղծէ եւ ցարդ անոր ներգործութեան չնորհիւ գաղութը զարգացած է: Այնուհետեւ, բացառելով զուտ սպրած է: Այնուհետեւ, բացառելով Հայաստանէն ու Միջին – Արեւելքէն Հայաստանէն ու Միջին – Արեւելքէն չնչին քանակութեամբ (թերեւս 2000 հոգի) արտագաղթը 1970 – 1990–ական թուականներուն, որ գործնական ազդեցութիւն չէ ունեցած, կարեւոր տեղաչարժեր չեն եղած գաղութի ընդհանուր դիմագիծին մէջ:

(Շար. 1)

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

1896 - 1909

ԲՈՒՐԱՆ ՕՏԵԱՆ

ՊԱՀՈՒ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Տիգրան Միհաթ. – Իր բանտակոծութիւնը. – Հիւանդութիւնը. – Ճնշումներ. – Դիւրացուցիչ յանգամանք. – Ընտրութեան ընթացքը. – Դիմադրութիւն. – Ընտրողներ. – Ընտրութեան արդիւնքը. – Ընտրողներու վերաբերմունքը. – Ընտրողներու ցոյցերը. – Ընտրողներու ցոյցերը. – Ընտրողներու ցոյցեր

(Շար. Ա. Էջէն)

հարուստ մը միայն կընայ քաղաքական յաջողութիւն նշանակել Սուրիոյ համար: Որովհետեւ Ամերիկացիները խորքին մէջ զօրավիղ են «խաղաղութեան փոխարէն տարածք» սկզբունքին զոր Նեթանիահու կը մերժէ: Աշղարեւ, Ուաշինկթընի համաձայն իսրայէլեան զօրքը պէտք է հեռանայ Կոլանէն Իսրայէլի համար ապահովութեան եւ խաղաղութեան երաշխաւորութեան փոխարէն:

Կայ ուրիշ վարկած մըն ալ որ կ'ենթադրէ Ասատի կողմէ յարձակում մը, կանխելու համար իսրայէլեան յարձակում մը: Հաւանակա՞ն է նման քայլ մը: Նեթանիահու միշտ կը կրկնէ թէ Սաբաները հաշտութիւն կը կնքեն միայն հզօր Իսրայէլի մը հետ. ան համոզուած է որ իր երկիրը անցեալին չափ վախ չի պատճառեր անոնց: Կը հաւատայ որ Ռաբին ու Փերէս լրջօրէն ակարացուցին Իսրայէլի տարհամոզիչ ուժը: Այդ դիրքը կրկին չահելու եւ Սուրիոյ դաս մը տալու համար իսրայէլեան յարձակում մը լաւագոյն միջոցը կրնայ ըլլալ: Մանաւանդ որ Սուրիա Հեզպոլլահին միջոցով կը նետատացնէ Իսրայէլն ու կորուստներ կը պատճառէ անոր. 1996-ի սկիզբէն ի վեր Լիբանանի հարաւային չորքանին մէջ իսրայէլցի 23 զինուորականներ սպաննուած են, 80 հոգի ալ վիրաւորուած:

Նեթանիահուի խորհրդականներէն մէկուն կարծիքով Սուրիացիներուն պարտադրելիք պարտութիւն մը պիտի վերահաստատէ Իսրայէլի տարհամոզիչ հզօրութիւնը ու սկիզբ ըլլայ երկկողմ արդիւնաւոր բանակցութիւններու որոնք խաղաղութեան փոխանակման սկզբունքով պիտի տարուին. այսինքն՝ առանց կոլանի յանձնումին: Նման թեմադրութիւն մը որոշ ժամանակի համար Նեթանիահուն պիտի փրկէ Պաղեստինցիներուն հետ Օսլոյի համաձայնութեան վերջին տուեալները կիրարկելու պարտաւորութենէն ալ:

Պ. Ներսէս Մխճեան եւ զաւակը,
Տօքթ. եւ Տիկին Պօղոս Գայաբեան եւ զաւակը,
Տիկին Սրբուհի Փեչտմալճեան եւ զաւակները,
Տիկին Լինտա Աբելեան եւ զաւակները,
Տէր եւ Տիկին Պեքարեան եւ զաւակները
եւ բոլոր պարագաները ցաւով կը ծանուցանեն իրենց մօր, մեծ-մօր եւ ազգականին՝

ՏԻԿԻՆ ՇՆՈՐՀԻԿ ՄԽՃԵԱՆ-Ի

(ծնեալ Աբելեան)

մահը որ պատահեցաւ Նոյեմբեր 3-ին, 95 տարեկանին:

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Հինգշաբթի, Նոյեմբեր 7, ժամը 15-ին, Փարիզի Ս. Յովհ.-Մկրտիչ եկեղեցին՝
15, rue Jean-Goujon, Paris 8e
ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Գաշտնի գերեզմանատունը:

Որեւէ մահազդ դրկուած չըլլալով, կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել:

«ՅԱՌԱՋ»-ս Մեր ցաւակցութիւնները Պ. Ներսէս Մխճեանի:

COURS D'ARMENIEN

L'école TEBROTZASSERE informe ses anciens élèves ainsi que tous ceux qui préparent le Baccalauréat, que les inscriptions aux cours d'arménien en vue de la préparation à cet examen seront ouvertes à partir du :

mercredi 6 Novembre à 16h30
dans l'établissement
1, Boulevard du Nord, 93340 Le Raincy
Tél. : 01. 43. 81. 01. 72.

Ս. Դ. Հ. Կ.

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Սոցեալ Դեմոկրատ Հնչակեան կուսակցութիւնը, կ'իմացնէ փարիզահայ դաղութին թէ այսուհետեւ իր վարչական հասցէն է՝

HENTCHAKIAN
97, rue La Fayette
75010 Paris
Tél. et Fax : 01 46 45 20 48.

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Ֆրանսահայ կապոյտ Խաչի չարաթաթոր-եայ դպրոցի կաղանդի կէսօրուան ճաշը, կիրակի, Դեկտեմբեր 22-ին,

ՄԱՏԱՂՕՐՉՆՈՒԹԻՒՆ ԻՍԻԻ ՀԱՅ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ

Կիրակի, Նոյեմբեր 10-ին Իսիի Ս. Մարիամ Աստուածածին Հայ Առաքելական Եկեղեցւոյ Աղուանակոչուցեան Տօնն է եւ Օծումի 21-րդ տարեդարձը:

Այս առիթով հանդիսաւոր պատարագ կը մատուցուի: Հոգեհանգստեան մաղթանք պիտի կատարուի, ապա՝ ազգային Մատաղը կ'օրհնուի: Պատարագը ժամը 10-ին: Եկեղեցութիւնը կը կատարեն Եկեղեցւոյ երէցախումբն ու Տարօն Մշակութային Միութեան մխիթարական խումբերը. դիւանապետութեամբ՝ Սահակ Մրկ. Եօրկանճեանի:

Ժամը 13-ին՝

Ժողովրդական ճաշ

Իսիի Փ.Ա.Մ.Ի.-ի սրահին մէջ
25 Աւիւնիւ վիքթոր Փոէտոն

Տեղեկութեանց համար դիմել քարտուղարութեան

Հեռ. – 01 – 46 – 44 – 28 – 52

LA MAISON ARMENIENNE
DE LA JEUNESSE
ET DE LA CULTURE
ET
LE CENTRE
KERAM BAGHDASSARIAN
présentent
POUR LA PREMIERE FOIS
EN FRANCE,
SOUS LA DIRECTION
DE HERATCHIA MURADIAN

MUSIQUES ET CHANTS TRADITIONNELS D'ARMENIE

PAR L'ENSEMBLE MURADIAN

Mardi 12 Novembre
à 21 heures précises

à la Maison Arménienne
de la Jeunesse et de la Culture
12-14, rue Saint-Bazile —
13001 Marseille

Renseignements : 04. 91. 50. 15. 09.
P. A. F. : 70 F.

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

ՄԱՐՍԷՅԼ. – Կապոյտ Խաչի Պուլվար-Օտտոյի Լէօլա Սասունի մանաճիւղը հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կու տայ, իրմէ յաւէտ բաժնուած ընկերուհիներու անմահ յիշատակին, կիրակի, Նոյեմբեր 10, ժամը 10-ին Պուլվար-Օտտոյի Ս. Յակոբ Եկեղեցւոյ մէջ:

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

«THEYASSEGHAN»

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE
Section «*A s t r i g*»
d'Arnouville / Gonesse / Sarceilles / Villiers-le-Bel

vous informe qu'elle organise un

«*T H E Y A S S E G H A N*»

le Dimanche 17 Novembre à partir de 15h

dans la salle de l'église catholique, rue Henri Barbusse, à Arnouville.

Toutes les personnes sont cordialement invitées ainsi que toutes les sections *Paris et Région Parisienne* de la Croix Bleue.

Իսկ – Լէ – Մուլինոյի
Թարգմանչաց վարժարանը
կը ներկայացնէ
Յովհաննէս Թումանեանի

«ԱԳԱՀԻՆ ՎԵՐՋԸ»

Հէքեաթը
բեմականացուած
ՆԱՐԵԿ ՏՈՒՐԵԱՆԻ
եւ
ՎԱՆԱՁՈՐԻ ՏԻԿՆԻԿԱՑԻՆ ԹԱՏՐՈՆԻ
կողմէ

Կիրակի, Նոյեմբեր 10, ժամը 16-ին
Դպրոցին սրահին մէջ
19-27, Sentier des Epinettes,
Issy-les-Moulineaux

Մանրամասնութիւնը յետագային:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Շաւիղի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը չնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները.–

Զապէլ Մագգասեանի *մահուան քառասունքին առիթով.–*

Տէր եւ Տիկին Միքայէլ Զորուր, Տէր եւ Տիկին Թորոս Զորուր, Տէր եւ Տիկին Գրիգոր Սեմերճի 500-ական Ֆր., Պր. Պօղոս Ներսէսեան 400 Ֆր.:

Եկեղեցւոյ Պայծառութեան.–
Պր. Սիմոն Պէրպէրեան 400 Ֆր., Պր. Քերովբ Գուլումճեան 300 Ֆր., Օրիորդ Աննիկ Էքպէրեան, Տիկին Լուիզ Տարա 100-ական Ֆր.:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կապոյտ Խաչի Իսիի մասնաճիւղի թատերական երեկոյթը՝

«La Belle-Mère d'Erevan»

Նոյեմբեր 19-ին:
Մանրամասնութիւնը յետագային:

*
**

Իսկ–Լէ Նորաբաց
ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ
ԿԱՂԱՆԴԻ ՃԱՇԸ
Կիրակի, Դեկտեմբեր 15, ժամը 12·30-ին

-GALA-

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

section «*Agnouni*» d'Asnières organise

pour son 60ème anniversaire

UN GALA ARTISTIQUE

au GRAND THEATRE D'ASNIERES

le 22 Novembre à 20 heures 30

avec l'ensemble folklorique
N A V A S A R T
et *SONIA N I G O G H O S S I A N*
(*Mezzo-Soprano*)

Les billets sont en vente au :
—MCA PARIS : 17, rue Bleue, 1er étage
—MCA ALFORTVILLE 9, rue de Madrid
—MCA SEVRAN — LIVRY-GARGAN 17, rue Charles Péguy
—EPICERIE KAROUN 21, rue Victor Hugo, Gare de Colombes
—EPICERI EVAROUJ 49, Grande Rue Charles de Gaulle, Asnières.

Renseignements :
01 42 42 85 87 / 01 39 82 65 91
01 43 33 88 93.

Un autocar sera à disposition à 19 h 30 Square Montholon, rue La Fayette, Paris 9ème et le retour sera assuré après le spectacle.

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
Siret: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

ԾՆՆԴԵԱՆ

ՄԿՐՏՈՒԹԵԱՆ

ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԵԱՆ

ԵՐԿԼԵԶՈՒ ՉԵՐ ՀՐԱՒԷՐՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

ԴԻՄԵԾԷ'Ք «ՅԱՌԱՋ»Ի ՏՊԱՐԱՆԸ

ԽՆԱՄՈՒԱԾ ԱՇԽԱՏԱՆՔ,
ԱՐԱԳ ՅԱՆՁՆՈՒՄ

Տեղւոյն վրայ ճոխ խաթալոկ

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 7
JEUDI
7 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1.100 Ֆ. — Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1.400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1.250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 18.979 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.979

Օրուան հարցեր

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ ԳՐԱՒՆԵՐԸ

Տնտեսութեան բնագաւառին մէջ Զինաստանի մեծ նուաճումները սկսած են տիրել նաեւ արեւմտեան չուկաներու։ Սակայն առայժմ պիտի չսպասենք ծայրագոյն արեւելքի ազդեցութիւնը արեւմուտքի վրայ։ Տնտեսականով սկսած հետաքրքրութիւնները անպայման պիտի յանգին նաեւ մշակութային մարզին։ Այս ուղղութեամբ կ'ընթանան չինացի լրագրողներու նախատեսութիւնները։

Ձիշդ է որ ներկայիս արեւմուտքցիները արհամարհացած եսակեդրոնութեան մը մէջ վակուած են։ Աւիկա զարերով իշխած է անոնց մտածելակերպին ու ասիական մշակոյթներու մասին նախապաշարումներ թելադրած։ Անոնցմով Արեւմուտքը միշտ մղած է արեւելքցիները որ հրաժարին իրենց աւանդական արժէքներէն, բարքերէն։ Բայց, այսօր, ազդեցութեան հակառակ ուղղութիւն մը կ'ենթադրուի։

Զինական մշակոյթին տիեզերական ներշնչակութեան յարգանքի ըմբռնումը յատկապէս օգտակար կրնայ ըլլալ խաղաղութեան ու բարգաւաճման ձգտող աշխարհին։ Զինացիները ասկէ զատ վըստահ են որ այս ըմբռնումին հետ չինական քաղաքակրթութիւնն ալ հրաշալի գարձնք մը պիտի ունենայ։ Արեւմտեան թէքնիքին բոլոր արտադրութիւնները օրը օրին կը հասնին աշխարհի ամէն մէկ անկիւնը։ Մեծ թափով կը շարունակուի արեւմտեան քաղաքակրթութեան տիրապետութիւնը։ Մայրագոյն արեւելքի մէջ ալ երիտասարդներ ճինզ կը հագուին, Մարլլօրօ կը ծխեն. ու աւիկա միայն նորոյթի հետեւելու մղումով չէ։ Մարդիկ կ'օրինակեն նաեւ ամերիկեան ապրելակերպը։

Կայ անդիմադրելի գործածութեան համար տրուած բնոյթը որ կ'օգնէ արեւմտեան ամերիկեան մշակոյթին տիրապետութեան։ Մեծ մասով այդ լեզուն կը դործածուի նաեւ համակարգիչներու կողմէ։ Արեւմտեան լրատուիւներու ծաւալումն ալ կը սպառնայ զարգացման ընթացքի մէջ գտնուող երկիրներու մշակոյթներուն։

Այսուհանդերձ, արեւելեան ասիական չրջաններու յարաճուն զարգացումը խըթանած է ինքնավստահութիւնը. նաեւ վստահութիւնը՝ աւանդութիւններու, ազգային մշակութային ինքնութիւններու նկատմամբ։ Ասիական երկիրները հետզհետէ աւելի կը դիտակցին տնտեսական զարգացման մէջ իրենց մշակոյթին ու աւանդական արժէքներու դերին։ Սակայն, անոնք հետզհետէ կը պահանջեն որ նոյն իրաւունքները ունենան միջազգային գործերու մէջ։

Չինաստան 17 տարիէ ի վեր տնտեսական վերելք ու քաղաքական կայունութիւն կ'արձանագրէ։ Աւիկա թոյլ կուտայ որ աշխարհի մնացած մասին վրայ ալ ակնարկ մը նետէ։ Չինական բարեփոխումներու առաջին չրջանի մշակութային մեծ ցնցումէն ետք զոր պատճառած է արտաքին աշխարհին հետ չփումը, հասունցած են արեւմուտքի հետ մշակութային յարաբերութիւնները։ Այսօր Չինացիներուն միջեւ պակասած է թէ՛ արեւմտականացումը եւ թէ արեւմուտքցիին ուղղուած օտարատեացութիւնը։

ԳԼԻՆԹՐԸՆ ՎԵՐԸՆՏՐՈՒԱԾ

ԲԱՅՑ ԳՈՆԿՐԷՍԸ (ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆ) ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿԸ ՄՆԱՅ

ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ԱՄԷՆԷՆ ՑԱԾ ՏՈԿՈՍԸ

49% է միայն Միացեալ-Նահանգներու նախագահական, խորհրդարանական եւ այլ ընտրութեան մասնակցութեան տոկոսը, ինչ որ ամէնէն ցածն է իր պատմութեան։ Ընդհանրապէս չատ չի խօսուիր ձեռնպահութիւններու մասին, հակառակ անոր որ չատ բան կը նշանակեն եւ խորքին մէջ բուն կարծիքն ունեցողները անոնք են որ չեն քուէարկեր ոչ ոքի, համոզուած որ մէկը միւսէն աւելի լաւ չէ եւ ոչինչ կը փոխուի։ (Փակագիծի մէջ, նոյնն էր Հայաստանի պարագան ուր ժողովուրդին զրեթէ կէսը քուէատուփ չդիմեց եւ ոչ ոք ծանրացաւ ա՛յս երեւոյթին վրայ)։

Ուրեմն, քուէ տուող այդ 49%-ին մեծամասնութիւնը իր քուէն տուաւ Պիլ Գլինթընի եւ այդ արդիւնքը ծանօթ էր Նոյեմբեր 5, ժամը 21·01-ին տեղւոյն ժամով ու քիչ ետք վերընտրուած նախագահը խօսք կ'առնէր եւ չնորհակալութիւն կը յայտնէր նախ իր «հրաշալի կընոջ», աղջկանը, Աստուծոյ եւ քուէարկողներուն, վառքը հիւսելով Ամերիկայի, աշխարհի մեծագոյն ազգը որակելով Ամերիկացին (որ, ի դէպ, ազգ ալ չէ), մեծարելով իր հակառակորդը՝ Պոպ Տոլ, եւլն. եւլն.։ Պոպ Տոլ ալ, իր կարգին ելոյթ ունենալով կը յայտարարէր.— «Վաղը, կեանքիս առաջին օրն է ուր ընելիք պիտի չունենամ», ու կ'աւելցնէր թէ չնորհաւորած է Գլինթընը որ իր հակառակորդն է, բայց ոչ՝ թշնամին։

Միացեալ -- Նահանգներու նախագահական ընտրութիւնը անուղղակի է, այսինքն քաղաքացիները կ'ընտրեն մեծ քուէարկողներ եւ անոնց թիւէն --ըստ հոսանքի-- կը պարզուի արդէն որ ո՞վ պիտի յաղթէ։ Երբ դեմոկրատ մեծ ընտրողներու թիւը 270-ը անցած էր -- անհրաժեշտ միջինը -- արդէն յայտնի էր որ Գլինթընն ընտրուած է։ Առաջին դեմոկրատ նախագահն է, Ֆր. Ռուզվելթէն ի վեր, որ կը վերընտրուի։

Մասնակի, բայց ոչ վերջնական, արդիւնքները 50% տոկոս մը կը հաստատեն Գլինթընի համար, 42%՝ Տոլի եւ 8% միայն մեծահարուստ Ռոս Փերոյի (Բարենորոգման կուսակցութիւն)։

Գլինթընն ունէր անչուշտ տարիքի առաւելութիւնը Տոլի վրայ (50 եւ 73), բայց անկէ զատ չորս վերջին տարիներու անտեսական զարթնումը եւ մանաւանդ գործազրկութեան զգալի նուազումը դեր խաղացած են։ Տոլ, ծեր կը նըկատուէր ոչ այնքան տարիքով, որքան մտայնութեամբ եւ պէտք է ըսել թէ չատ ձախաւեր ընտրապայքար մըն ալ ըրած է եւ զիջած է կափերը։ Այսպէս, ողջունած է Սան--Ֆրանսիսքոյի բնակիչները երբ Սան--Տիէկօ կը դառնուէր, քանիցս չեչոը դրած է Սպիտակ Տան հիւրերուն վրայ, որոնք թմրեցուցիչի չհատակողներ են եւլն. եւլն.։ Կրնայ մխիթարուիլ սակայն անով որ ամերիկեան Գոնկրէսը (Ներկայացուցչական ժողով եւ Ծերակոյտ) իրենց հանրապետական մեծամասնութիւնը կը պահեն։ Ծերակոյտին մէջ, նոյնիսկ այդ մեծամասնութիւնը կ'ամրապնդուի։

Նախագահական եւ խորհրդարանական ընտրութիւնները զատ, ամերիկացի քաղաքացին բազմաթիւ այլ ընտրութիւններ ալ կ'ընէ, ըստ նահապետու եւ որոնք տեղական բնոյթ ունին։

-- Գլինթընին հետ, ընտրուած է նաեւ Ալ Կոր, որպէս փոխ--նախագահ։ Իր առաջին ելոյթը կը նկատուի 2000-ի նախագահական ընտրապայքարի առաջին ճառը, քանի Կոր արդէն իսկ կը ներկայանայ որպէս ժառանգորդը։

-- Ֆլորիտան, որ ցարդ հանրապետական դիմագիծ ունէր, առաջին անգամ ըլլալով դեմոկրատ Գլինթընի քուէարկած է, կիներու պատճառաւ, որոնց 55%-ը իր քուէն տուած է Գլինթընի։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԱԴՐԲԵՋԱՆի Արտաքին փոխ — նախարար Ձիւլֆիքեարով խօսելով Ղարաբաղի հարցին Մոսկուայի վերջին բանակցութիւններուն մասին, ըսած է թէ հայկական կողմը հաշտարար ընթացք ցոյց չէ տուած ու հանդիսպատմը աւարտած է առանց արդիւնքի։ Ադրբեջան կը պնդէ «դրաւեալ» հողերէն հայկական ուժերու քաշուելու եւ երկու կողմին զաղթականներուն ալ վերադարձի պարագաներուն վրայ։

ԵԼՑԻՆի վիրաբուժական գործողութիւնը որ կատարուեցաւ Նոյեմբեր 5-ին, 7 ժամ տեւած է։ Նախագահը ենթարկուած է հնդապատիկ կամրջումի (փոնքաժ) մը եւ յայտարարուեցաւ թէ գործողութիւնը յաջողութեամբ պսակուած է, ինչպէս կը պատահի ընդհանրապէս, բայց, առաջին 48 ժամերը ճակատագրական բնոյթ ունին։ Ելցին Նոյեմբեր 6-ի առաւօտն իսկ, նոր հրովարտակով մը, ետ առած է այն բոլոր իրաւասութիւնները զոր փոխանցած էր Չերնոմիրդինի, գործողութեան ընթացքին։ Գործողութիւնը կատարած է Ռենատ Ակչուրին որ երկրին մեծագոյն վիրաբոյժն է սրտի մարզին մէջ։ Գործողութեան ընթացքին սակայն, կողքի սենեակը կը դտնուէին ամերիկահայ մեծ մասնագէտը՝ Տըպագէ (88 տարեկան) եւ երկու Գերմանացիներ։

ԱԼԺԻՒի արեւմտեան մէկ գիւղակին՝ Տուաուտայի մէջ, 10 կիներ եւ երեք մանուկներ մորթուած են Նոյեմբեր 2-էն 3-ի լուսնալիք գիշերը, մոլեռանդ մահմետականներու զինեալ խումբի մը կողմէ։ Գիւղը խորապէս ցնցուած է եւ թնակիչները սուգ բռնած են յաջորդ օրը։ Միայն մէկ օրաթերթ մը կայ՝ «Վիպերթէ» որ որոշ մանրամասնութիւններ կուտայ այս ջարդին մասին։ Կ'ըսէ թէ յարձակողները նախ ձեռնաուումբ մը նետած են տունին վրայ ուր կը բնակէին կիներ ու մանուկներ, ապա ձեռնարկած ջարդին, յուռ մնալով զոհերու պաղատանքներուն, մինչ իրենցմէ ոմանք գուրանէն հատուածներ կը կարդային։

ԳԵՐՄԱՆԻԱ կ'ուզէ որ վերնայ եւրոպական օդնութեան արդելքը Թուրքիոյ։ Արտաքին նախարարն է՝ Քինքէլ որ հարցազրոյցի մը միջոցաւ Նոյը Օնսապրիւքը Ցայթունկի կը դանէ որ եւրոպական Հորհրդարանին որոշումը որ առկախած է նիւթական նպաստը դէշ որոշում մըն է։ Այս միջոցին Տէմիրէլ չորս օրուան այցելութիւն մը կը կատարէ Գերմանիա։ Եւրոպական Հորհրդարանը որոշած էր առկախել 350 միլիոն ֆրանքի օդնութիւնը որ պէտք է կատարուէր Թուրքիոյ, որպէս հետեւանք իր անդամակցութեան մաքսային միութեան։

ՖՐԱՆՍԱՑԻ Արդարադատութեան եւ Ներքին նախարարին միջեւ նոր բանավէճ մը ծագած է, իրրեւ հետեւանք Փարիզի դատական ոստիկանութեան պետին չըներհաղրկման (մերժած էր, հակառակ անոր որ օրէնք է, որ ոստիկաններ ընկերանդատաւորին Թիպէրիի տան խուզարկութեան տանեն), զոր Ներքին նախարարը՝ Ժ. Լ. Տըպրէ նկատի չէր ուզած առնել եւ պաշտօնին դլուխը պահած էր ենթական։ Նոյեմբեր 4-ին, երկու բարձրաստիճան դատաւորներ, մէկը՝ Փ. Թրիւշ, նախագահ Բեկանիչ Ատեանին, անընդունելի որակած են որ Ներքին նախարարը միջամտէ ըլլայ արդարադատութեան գործերուն։ Նախարար Թուպոն իրաւունք կուտայ իր դատաւորներուն։

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ Եպիսկոպոսական Ժողովի նախագահ ընտրուեցաւ Էքս — ան — Փրովանսի Արքեպիսկոպոսը՝ Լուի — Մարի Պիյէ, Լուռեի եպիսկոպոսական ժողովին կողմէ։ Կը յաջորդէ դերպ· Ժոզէֆ Տիւվալի։

ԷՌ — ՓԷ — ԷՌ-ի Ազգային Ժորհուրդը որոշեց տարիքի սահմանափակում ճչդել քաղաքական ասպարէզի թեկնածուներուն համար։ Բուռն վէճերը պատճառ եղան որ միջին ճամբայ մը գտնուի։ Այսպէս, 1998-ի երեսփոխանական ընտրութիւններուն համար սահմանափակ տարիքն է՝ 75 եւ 70 յաջորդներուն։ Բողոքողները չատ են, փրոֆ. Գապրոլ (71 տարեկան) կ'առարկէ որ ժամանակները փոխուած են, ինչպէս մարզկային կազմը եւ այսօրուան 70 — 75 տարեկան անձը անցեալի 50 -- 55-ին կը համապատասխանէ։

ԱՄԵՐԻԿԱՑի գործարար անձ մը, 40 տարեկան, Փօլ Թաթըմ սպաննուած է Մոսկուայի մետրոյին մէջ, տարճանակի 11 զնդակներով։ Ամերիկեան Ամերիքըմ ընկերութեան նախագահը դատական եւ դրամական վէճ մը ունէր։ 40% բաժնետէր էր Մոսկուայի Ռատիսոն — Սլաւիանսկի պանդոկին, մնացեալ 50%-ը կը պատկանէր մայրաքաղաքի իշխանութիւններուն եւ 10%-ն ալ Ռատիսոնի։ Դատական վճիռ մը դինք կ'արտաքսէր իր դրասենեակէն ալ, մինչ Թաթըմ կը պընդէր որ ընկերակիցները 4 միլիոն տոլար կը պարտէին իրեն։ 16 թիկնապահ ունէր եւ վախով կ'ապրէր պանդոկին մէկ սենեակը ուր կը մնար։ Կիրակի օր, ծուղակ մը լինկած է։

ՈՒՐՈՒԱԳԻՈ ԱՐԺԱՆԹԻՆԻ ՀԱՅ ԳԱՂՈՒԹԻ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ

ՎԱՐԴԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

ԹՈՒԱԲԱՆԱԿ

Արժանթինի մէջ Հայերու տեղաբաշխումը բաւական միատարր է: Ընդունուած իրողութիւն է, որ մօտ 90 առ հարիւրը համախմբուած է մայրաքաղաք Պուէնոս – Այրէսի մէջ, իսկ մնացեալը՝ գլխաւորաբար Գորտոպա (երկրին երկրորդ քաղաքը): Շուրջ 2 առ հարիւր համամասութիւնը կ'ապրի Մար տէլ Փլաթա եւ Ռոսարիո (երկրին երրորդ քաղաքը): Այս չորս քաղաքներէն դուրս, ուր կազմակերպուած ազգային կեանք կայ (Պուէնոս – Այրէս, Գորտոպա եւ Մար տէլ Փլաթա) կամ եղած է (Ռոսարիո), հայ տուչենտ Հայեր ցրուած են տարբեր վայրերու մէջ:

Պուէնոս – Այրէսի մէջ, պէտք է զանազանել քաղաքն ու արուարձանները: Բուն քաղաքին մէջ, հայաշատ թաղամասեր կը մնան, հինէն ի վեր, Փալէրմօ (հայկական ղլխաւոր հաստատութիւններու կեդրոնավայրը) Ֆլորէս – Վիլլա Սոլատթի – Նուէվա Փոմպէյա եռանկիւնը; Սրուարձանները՝ Վալենթին Ալսինա – Լանուս – Աւելլանեդա (հին թաղամաս), հարաւային կողմը, եւ Վիսենթէ Լոփէս – Օլիվոս (1960–ական թուականներէն): Սակայն, ընկերա – տնտեսական տեղաշարժերը կը պարտադրեն Հայերու զանգուած շարժում մը հարաւէն դէպի հիւսիս, ինչ որ կ'ենթադրէ նաեւ ատանդական միատեմի փոփոխութիւնը, որուն համաձայն Հայերը սկսած են հեռանալ իրենց համախմբումի կեդրոններէն, հետզհետէ աւելի ցրուելով քաղաքի ոչ – հայաշատ թաղեր ու հիւսիսային արուարձաններ:

Գորտոպայի մէջ, Փուէյրեդոն թաղամասը հայահոծ թաղամաս մըն է, ուր կեդրոնացած են հայկական բոլոր հաստատութիւնները:

Աշխարհագրական տեղաբաշխումը թէեւ մօտաւորապէս յստակ է, սակայն կարելի չէ նոյնը ըսել թուաքանակի կապակցութեամբ: Երբեք տեղի չէ ունեցած կանոնաւոր մարդահամար, եւ բոլոր հաշուարկները հիմնուած են մօտաւոր կամ մասնակի տուեալներու վրայ: Սակայն, նկատի ունենալով վերը բերուած թիւերը 1940 – 1960 թուականներուն համար (20 հազար հոգի՝ մինչեւ Բ. Աշխարհամարտի աւարտը, եւ 10·000 ներգաղթողներ), ինչպէս եւ ծնելիութեան տոկոսի նուազումը (մէջինը՝ 1·5, փոխանակ 1930–ական թուականներու երեքին), կարելի է 40·000–ի չուրջ դնել Արժանթինի Հայերու թիւը: Բնակչագրական այս դնահատումը (Ն. Պինայեան), թէեւ կրնայ ճշդրտումի ենթարկուիլ, հիմնուած է լուրջ դիտարկումներու վրայ, ինչ որ պարագան չէ այլեւայլ դնահատումներու, որոնք կը չրջին առանց որեւէ փաստական հիմքի (70·000–էն մինչեւ 120–հազար):

Գաղութի մեծամասնութեան արմատները կ'երթան մինչեւ 1910–ական թուականները, թէեւ պատմական ստոյգ տուեալներ չունինք: Ամենահին յիշատակումը որպէս կազմակերպուած տարր 1918 թուականէն կուգայ: Պուէնոս – Այրէսի մէջ, բողոքականները 1929–ին բաժնուած են երկուքի, այնուհետեւ ստեղծելով Հայ Աւետարանական Եղբայրութեան եւ Հայ Աւետարանական Ժողովական Եկեղեցիները, որոնք յաջորդաբար 1949–էն եւ 1945–էն ի վեր իրենց ժողովարանները ունին Ֆլորէս թաղամասին մէջ: Սակայն, Արժանթինահայոց բողոքական ամենահին ժողովարանը Գորտոպա կը դտնուի, հիմնուած՝ 1933–ին, որ մինչեւ օրս կը դործէ:

Արժանթինի կաթողիկէ համայնքի կազմաւորումը սկսած է 1924–ին, Մկրտիչ Վրդ. Գալէչեանի ժամանակով Պուէնոս – Այրէս: 1942–ին հաստատուած է առաջին կեդրոն մը Փալէրմօ թաղամասին մէջ, որուն տեղը 1980–ին կառուցուած է Նարեկաց Ս. Տիրամօր Եկեղեցին: 1981–ին, Յովհաննէս Պօղոս Բ. պապը ստեղծած է Լատինական Ամերիկայի Հայ կաթողիկէ հովուարութիւնը, զոր մինչեւ օրս կը դլխաւորէ Վարդան Եպիսկոպոս Պօղոսեան: Պուէնոս – Այրէսի կաթողիկէ համայնքի ներկայ ժողովրդապետն է Պօղոս Վրդ. Հէքիմեան:

ԴՊՐՈՑՆԵՐ

Պուէնոս – Այրէսի դլխաւոր դպրոցը ծագում կ'առնէ 1923 – 24–ին, երբ Գաղութային Վարչութեան ծիրին մէջ Դպրոցական Յանձնախումբ մը կը ստեղծուի եւ հայերէնի դասընթացքներ կը հաստատուին երեք թաղամասերու մէջ: Պուէնոս – Այրէսի մեծամասնութիւնը՝ Պերիսո երբեմնի հայաշատ քաղաքին մէջ աղգային վարժարան հիմնուած է 1924 – 25–ին, իսկ Գորտոպա՝ 1925–ին:

1929–ին գոյութիւն ունէին չորս դպրոցներ Պուէնոս – Այրէս եւ շրջակայքը, 1934–ին՝ 15, իսկ 1938–ին՝ 19: 1930–ական թուականներուն, դպրոցականութիւնը կը հասնէր մօտաւորապէս 1000 հոգիի: Չոս պէտք է նկատի ունենալ, որ «դպրոց» կոչուածները, բացառելով Արսլանեան կեդրոնական վարժարանը, ընդհանրապէս չատ համեստ պայմաններու մէջ ծագած կառոյցներ էին, նիւթական թէ կազմակերպական առումով, ուր սովորաբար մէկ ուսուցիչ հայկականութիւնը կը դասաւանդէր տարբեր տարիքի աշակերտներու, որոնք օրեան մէջ նաեւ կը յաճախէին արժանթինեան դպրոց մը:

Գաղութի տեղաշարժերը, պատակառումներու դարմանումը եւ նիւթական միջոցներու անհրաժեշտութիւնը պատճառ եղան, որ ժամանակի ընթացքին այդ դպրոցներէն չատեր սկսէին անհետանալ, ուրիշներ՝ կորիզ դառնալով արդի վարժարաններուն:

1950–ական թուականներուն, գաղութի վերաչխուժացումը պատճառ եղաւ, որ նորեկները ձեռնարկէին դպրոցական դանդի վերակազմութեան: Այս գործին մէջ խթանող ուժը եղաւ Վենեսուէլի Մխիթարեան Միաբանութենէն Ստեփան Վրդ. Ֆերահեանը, որ եօթնամեայ պայքարէ ետք 1956–ին յաջողեցաւ բանալ գաղութի առաջին ամբողջօրեայ վարժարանը՝ Մխիթարեանը: Ասիկա կը նշանակէր, որ յետայսօրիկ հայ աշակերտները պիտի կրողանային նոյն յարկին տակ ստանալ պետական եւ հայկական իրենց դաստիարակութիւնը: Երեւոյթը վարակիչ եղաւ եւ 1960–ական թուականներուն չորս վարժարաններ վերակազմուեցան, ամբողջօրեայ դառնալով. նոյնը պատահեցաւ Գորտոպայի մէջ: Այսպէս, Պուէնոս – Այրէսի մէջ ներկայիս դոյութիւն ունին 7 վարժարաններ (եօթը մանկապարտէզ – նախակրթարան, հինգը՝ երկրորդական-նով), որոնք են. – Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Կրթական Հաստատութիւն (Փալէրմօ թաղամաս, հիմնուած՝ 1932–ին Արսլանեան անունով), Հ. Բ. Ը. Մ.–ի Մարի Մանուկեան Կրթական Հաստատութիւն (Փալէրմօ թաղամաս, հիմնուած՝ 1974–ին), Մխիթարեան Վարժարան (Պելկրանօ թաղամաս, հիմնուած՝ 1956–ին), Արծրունի Ազգային Վարժարան (Ֆլորէս թաղամաս, հիմնուած՝ 1928–ին), Պահէտճեան Ազգային Վարժարան (Վիլլա Սոլատթի թաղամաս, հիմնուած՝ 1962–ին, հնագոյն Սահակեան եւ Մեսրոպեան ղպրոցներու միաձուլումով), Վիսենթէ Լոփէսի Ազգային Վարժարան (Վ. Լոփէս արուարձան, հիմնուած՝ 1965–ին), Արմենիա Մշակութային Ընկերակցութեան (Վալենթին Ալսինա արուարձան, հիմնուած՝ 1930–ին, կը պատկանի Արմենիա Մշակութային Ընկերակցութեան): Արծրունի եւ Պահէտճեան վարժարանները երկրորդական չունին:

Գորտոպայի մէջ դաղութը կը պահէ Սահակ – Մեսրոպ Ազգային Վարժարանը՝ ամբողջօրեայ նախակրթարան, եւ «Մանուէլ Պելկրանօ» երկրորդականը, ուր հայկական երկու առարկաներ կը դասաւանդուին:

Դպրոցական գնահատութիւնը չուրջ երկու հազար հոգի է ներկայիս, ներառնելով՝ ոչ – Հայեր: Պետական ծրագրի կողքին, հայկական ծրագիրը կը գործադրուի առանց որեւէ սահմանափակումի: Անոր կազմը միատարր չէ, տարբերելով դպրոց – դպրոց, ոչ ալ ներկայիս գոյութիւն ունի համակարդող մարմին մը: Վերջին տարիներուն, հայապետական առարկաներէն չատեր կը դասաւանդուին սպաներէն լեզուով:

1988 – 1992–ին գոյութիւն ունեցած է «Վահէ Զընոպեան» հայկական ուսուցչանոցը:

Հայկական իւրայատուկ նախաձեռնութիւն մըն է Պուէնոս – Այրէսի «Արմենիա – Արխենթինա» դպրոցը (նախակրթարան), որ բացուեցաւ 1968–ին, նուիրատուութեամբ՝ Պօղոս եւ Սիրանոյշ Արզումանեան եղբայրներու: Ան կը պատկանի Պուէնոս – Այրէսի քաղաքապետութեան: Անոր հայաստանեան տարբերակին է երեւանի «Արգենտինայի Հանրապետութիւն» վարժարանը, որ 1993–ին բացուած է «Պօղոս Արզումանեան» հիմնարկութեան նըւիրատուութեամբ:

(Շար. 2)

Օրուան Հարցեր

ՊԵԼՃԻ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ՍՊԻՏԱԿ ՁԱՅՐՈՅԹԸ

Հոկտեմբեր 20–ի աւելի քան 300 հազար Պելճերու լուռ ցոյցը մեծ անակնկալ մը եղած է նոյնիսկ երկրին լրատուականութեան, քանի ընդհանուր կարծիքը այն էր որ մարդիկ անտարբեր են ամէն բանի հանդէպ: Ցոյցին մղիչ ազդակ եղաւ երախաներու առեւանդումի եւ մահուան ծանօթ թղթածրարին յանձնուած դատաւորին փոփոխութիւնը. վողոց իջան դործաւորները, ուսանողները, ամէն դասու մարդիկ. Ֆլամանները, Վալոնները, բոլորը: Բողոքին թիրախը ընկերային արդարութեան բացակայութիւնն էր: Երեւոյթը նոյնիսկ զարմանք պատճառած է արհեստակցական միութիւններու որոնք չեն հասկցած թէ երբ իրենք ցոյցի կոչ կ'ընեն աշխատանքի, վճարումներու հարցերով, մարդիկ չեն չարժիր, մինչ արդարութեան պահանջքով հարիւր հազարաւորներ փողոց կ'իջնեն զոհելով իրենց մէկ օրականը:

Հանրութիւնը անտեսական, աշխատանքի, Եւրոպայի Միութեան հարցերուն հանդէպ իր անտարբերութեամբ անվըստահութիւն յայտնելէ ետք զեկավարները, մէկ մարդու նման ճակատ կազմած է դատաւորի մը անարդար չէզոքացումին դէմ: Իրենց համար ան մարմնացումն էր արդարադատութեան, փողոց իջնող բազմութիւններուն համար ոչ մէկ իմաստ կը ներկայացնէր այդ նոյն բնագաւառին վերագրումը թէ հասարակ ժողովուրդը իրաւազիտական հարցերու ներքութենէն բան չի հասկնար:

Ժողովուրդը իր լուռ ցոյցով խօսելու իրաւունք եւ լսելու կարելիութիւն կը պահանջէր քաղաքական, արդարադատութեան, արհմիութենական իշխանութիւններէն: Կը պահանջէր որ փոխուին արժէչափերը, դնահատումի ձեւերը:

Այս անակնկալ պոռթկումին դիմաց ուր տասնեակ հազարաւորներ առանց դեկավարի, առանց յստակ արարողակարգի իրենց բողոքը, ընդվզումը, կը բանաձեւեն, լուռ են դեկավարները. իշխանաւոր դասակարգը չուարած է, խուճապի մատնուած: Երկրորդ հազարամեակի առաջին Պելճիան չէ միայն որ տագնապներու աշխատանոցի մը վերածուած է, ցայրոյթը չարժելով բազմութիւններու:

Կերպով մը իսկական ժողովրդավարութեան սուր պահանջն է որ վերջապէս կ'ուղղուի պատասխանատուներու. պէտք է ընկալուի որպէս այդ, եթէ նոյնիսկ պահանջը պոհացնելու անհրաժեշտ միջոցները, ձեւերը չատ սուղ արժէն պատասխանատուներու: Ոչ մէկ բանի պիտի ծառայէ պոռթկումը արհամարհել կամ ըսել որ բազմութիւնները չեն հասկնար արդարադատութեան, կամ քաղաքական նրբութիւններէն:

ՔԱՂՀԱՆ

Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆԸ ՊԱՇՏՕՆԻ ԿԸ ԿՈՉԷ ՆՈՐ ՏՆՕՐԷՆՈՒԻՀԻ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱԺՆԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՄԸ ՄԵԼԳՈՆԵԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԵՆԷՆ ՆԵՐՍ

Մելգոնեան Կրթական Հաստատութիւնը կը նախապատրաստուի նոր ոդիով ու չունչով իր ծառայութիւնները մատուցանելու աշխարհասփիւռ հայ ուսումնասիրէ պարման – պարմանուհիներու յառաջիկայ հարիւրամեակին եւս, առաջնորդուելով իր նոր տնօրէնուհիին Օր. Անի Լաչինեանին, որ այս պատասխանատու պաշտօնին համար մասնաւորաբար հրաւիրուած է Պէյրութէն: Աւելի քան տարիներ մը երկար փնտռտուքէ ետք, Հ.Բ.Ը. Միութեան Կեդրոնական Վարչութիւնը իր վերջոյ ընտրեց Օր. Անի Լաչինեանը, նախ ան ունենալով անոր բացառիկ կարողութիւնները եւ նոյնպէս հետաքրքրութիւնը՝ Մելգոնեան Կրթական Հաստատութիւնը առաջնորդելու դէպի ապագան: Ըստ կեդրոնական վարչութեան, Օր. Լաչինեան առակ է թէ պահպանելու Մելգոնեան Կրթական Հաստատութեան բարձր մակարդակը եւ թէ առնելու այն անհրաժեշտ քայլերը՝ Հաստատութեան համաշխարհային մակարդակի կրթութիւն ապահովելու համար:

Օր. Լաչինեան վարած է վարչական եւ ուսուցչական պաշտօններ Միջին – Արեւելքի մէջ: Իր փորձագիտութիւնը վար-

ական աշխատանքներու, ուսումնական դպրոցի եւ ուսուցիչներու վերապատրաստման առընչութեամբ անհրաժեշտ պահանջք մըն է Մելգոնեան Կրթական Հաստատութեան համար: Իբրեւ ճանչցուած անհատականութիւն մը իր մարքին ներս, եւ իբրեւ ուսումնական խորհուրդի նախագահ, Օր. Լաչինեան օժանդակած է ընդհատում, Օր. Լաչինեան օժանդակած է ընդհատում մը հաստատութիւններու եւ կազմակերպութիւններու, ի շարս որոնց Իինինկի-ին, Լիբանան, եւ Մելգոնեան Կրթական Հաստատութեան, Կիպրոս, եւ Քանան Հաստատութեան հովանաւորած է միշտ այժմէական լուծումներ գտնել կրթական բոլոր հարցերու մէջ: Ան հետեւած է Առեւտրագիտութեան եւ Քաղաքագիտութեան դասընթացքներուն Պէյրութի Հայկազեան Գոլէճին մէջ, սանձուով Պահակաւոր Արուեստից Միութեամբ: Այնուհետեւ անդլերէնը որպէս օտար լեզու ուսուցանելու յատուկ վկայական ստացած է Լիբանանի Ամերիկեան Համալսարանէն, ինչպէս նաեւ Մագիստրոսի Արուեստից կոչումը Կրթութեան մէջ՝ Պէյրութի Ամերիկեան Համալսարանէն: Մանաւանդ Քծով ունեցած հետաքրքրութիւնները զարգացնելու համար, ան հետեւած է յետընթացաւարտի (post-graduate) դասընթացքներու Անգլիոյ եւ Միացեալ — Նահանգներու մէջ:

Օր. Լաչինեան կարեւոր մասնակցութիւն կը բերէ նաեւ հայ կեանքին՝ հանդիսանալով ծառայութեանց միջոցով: Ան անդամ է Լիբանանի Հ. Բ. Ը. Մ.-ի Կրթական Յանձնախումբին, եւ նախքան նոր պաշտօնին կոչուիլը, անդամ էր նաեւ Հ. Բ. Ը. Մ.-ի Մելգոնեան Կրթական Հաստատութեան հովանաւորութեան: Նոր պաշտօնին ակնարկելով, Օրիորդ Լաչինեան հետեւեալ վկայակոչումը ստացած է. «Մելգոնեանի հարուստ եւ հպարտ պատմութիւնը պէտք է չարուածի դէպի 21-րդ դար ընթացող մեր ճամբուն վրայ: Ես իմ բոլոր կարողութիւններս ի գործ պիտի դնեմ, որպէսզի Մելգոնեանը յաջողի եւ յարատեւէ իր առաքելութեան մէջ»:

Մելգոնեան Կրթական Հաստատութեան յետագայ ծրագիրներու իրագործման ուղղութեամբ, եւ Օր. Լաչինեանի իրրեւ օգնական եւ մղիչ ուժ, Հ. Բ. Ը. Մ.-ի կեդրոնական Վարչութիւնը նշանակեց Պր. Կարապետ Տաքէսեանը, սահմանելու դէմառդրաբար Հայկական բաժնի պատասխանատուութիւնը: Պր. Տաքէսեան, բնիկ Պոլսեցի, երկար տարիներ եղած է Թուրքիոյ Պետական Համալսարանին եւ իր տոքթորայի կոչումը ստացած է Փարիզի Պետական Համալսարանէն: Ան դէմառդ աշխատակիցը եղած է Փարիզի «Ռատիօ — Ազգ» ձայնասփռող կայանին, եւ մինչեւ վերջերս պատասխանատուն էր տեղւոյն Ալեք Մանուկեան կեդրոնի կրթական եւ մշակութային գործունէութիւններուն: Ան երկար տարիներ վարած է նաեւ Փարիզի Հայոց Օգնութեան Միութեան Համալսարանական Հեռաւոր Դասընթացքներուն, ինչպէս նաեւ Մագիստրոսի կոչումը Կրթութեան մէջ՝ Պէյրութի Ամերիկեան Համալսարանէն: Մանաւանդ Քծով ունեցած հետաքրքրութիւնները զարգացնելու համար, ան հետեւած է յետընթացաւարտի (post-graduate) դասընթացքներու Անգլիոյ եւ Միացեալ — Նահանգներու մէջ:

Օր. Լաչինեան կարեւոր մասնակցութիւնը

ՄԱՐՍԻԼԻԱ. —

Պ. Միշել Մկրտիչեան եւ զաւակները՝ Մանուէլ եւ Ժիւլի,

Տէր եւ Տիկին Ժագ Զարզաւաթճեան եւ աղջիկը՝ Քրիսթին,

Տիկին Վիքթորիա Ալփունարեան, զաւակներն ու թոռները,

Տէր եւ Տիկին Լէոն Զարզաւաթճեան եւ զաւակները,

Տիկին Սոֆի Մկրտիչեան եւ զաւակը,

Տէր եւ Տիկին Ժերար Պաղալեան,

Տէր եւ Տիկին Միհրան Անդրէասեան եւ զաւակները,

Ինչպէս նաեւ ընտանեկան բոլոր պարագաները խոր ցաւով կը ծանուցանեն իրենց կնոջ, մօր, զաւկին, քրոջ, զարմուհիին եւ աղգականին՝

ԺՈՍԻԱՆ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ-Ի

(ծնեալ՝ Զարզաւաթճեան)

մահը որ պատահեցաւ Նոյեմբեր 5-ին։

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Հինգշաբթի, Նոյեմբեր 7, ժամը 8·30-ին Սբրոց Թարգմանչաց Մայր Եկեղեցին՝

339, avenue du Prado, Marseille

ՈՐԵԻՔ ՄԱՀԱՍՔԴ ՂՐԿՈՒԱԾ ՉԸԼԼԱԼՈՎ ԿԸ ԽՆԴՐՈՒԻ ՆԵՐԿԱՑՍ ԻԲՐԵԻ ԱՑԴ ՆԿԱՏԵԼ։

MARSEILLE. —

Monsieur Michel Meguerditchian et ses enfants Manuel et Julie,

Monsieur et Madame Jacques Zarzavatdjian et leur fille Christine,

Madame Victoria Alpounarian, ses enfants et petits- enfants,

Monsieur et Madame Léon Zarzavatdjian et leurs enfants,

Madame Sophie Meguerditchian et son fils,

Monsieur et Madame Gérard Bakalian,

Monsieur et Madame Mihran Antréassian et leurs enfants,

Et toute la famille

ont la douleur de vous faire part du décès de

JOSIANE MEGUERDITCHIAN

(*née Zarzavatdjian*)

leur épouse, mère, sœur, belle-sœur, cousine.

Les obsèques auront lieu le Jeudi 7 Novembre 1996, à 8 heures 30 en la Cathédrale Apostolique Arménienne des Saints-Traducteurs :

339, avenue du Prado, Marseille

CET AVIS TIENT LIEU DE FAIRE-PART.

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

ՄԱՐՍԻԼԻԱ. — Կապոյտ Խաչի Պուլվար— Օտտոյի Լէօլա Սասունի մասնաճիւղը հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կու— տայ, իր մէջ յաւէտ բաժնուած ընկերուհի— ներու անմահ յիշատակին, Կիրակի, Նոյեմբեր 10, ժամը 10-ին Պուլվար--Օտտոյի Ս. Յակոբ Եկեղեցւոյ մէջ։

IN MEMORIAM

En souvenir de leur père, *Manuel ENXÉRIAN*, fidèle et constant lecteur de «Haratch» jusqu'à son décès le 27 février 1964 et en mémoire de leur mère, *Pergrouhi ENXÉRIAN, née PILIDJIAN*, décédée le 19 Octobre 1996, leurs enfants, Hélène et Jacques, leurs petits-enfants, Emmanuelle, Christophe et Philippe ainsi que leur arrière-petit-fils, Louis, font un don de 1.000 F. au Journal «Haratch», en soutien de son action.

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

ՏԻՍԻՆ. —

Այրի Տիկին Թանիա Պայլընտրեան, Տէր եւ Տիկին Տիգրան Պայլընտրեան եւ ընտանեկան պարագաները,

ի սրտէ շնորհակալութիւն կը յայտնեն, Ռօն—Ալփ հրշեջներ կաթողիկոսական պատուիրակի փոխանորդ եւ Լիոնի առաջնորդ Նորվան Եպիսկոպոս Զաքարեանի, Լիոնի Ազգային Միութեան պատուակալ նախագահ Պր. Սեպուհ Սարեանի, Լիոնի Ս. Յակոբ Եկեղեցւոյ հոգաբարձութեան անդամ՝ Պր. Պետրոս Գասպարճեանի, Տէր Խոսրով եւ Տէր Ղեւոնդ Քահանայ Հայրերուն, Պր. Վաղինակ Մխիթեանի, Տիկնիկ Ս. Աստուածածին Եկեղեցւոյ Կրօնական ընկերակցութեան վարչութեան նախագահ՝ Պր. Մանուկ Մինդոյեանի եւ վարչականներուն, եւ բոլոր անոնց որոնք անձամբ, գրաւոր կամ ծաղիկով իրենց յարգանքն ու համակրանքը մատուցին եւ ընտանիքին սփոփից եղան՝

ՄԵՍՐՈՊ ՊԱՃԸՆՏՐԵԱՆի

մահուան առթիւ։

l'ECOLE
TARKMANTCHATZ
D'ISSY-LES-MOULINEAUX

présente

NAREK DOURIAN

et

LE THEATRE DE MARIONETTES
de VANADZOR

dans

«L'AVIDE»

d'après le conte de H. Toumanian

Dimanche 10 Novembre à 16 heures

dans la salle de l'école
19-27, Sentier des Epinettes,
Issy-les-Moulineaux

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

UGAB-Paris IDF

EXPOSITION
DE TABLEAUX

Le Comité de Paris — Ile-de-France de l'UGAB

présente

une exposition de tableaux

de l'artiste peintre arménien du Canada

Hagop KHOUBESSERIAN

au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles, Paris 17e

Vernissage le Mardi 12 Novembre à 19 heures

Exposition du 12 au 30 Novembre
du lundi au vendredi, de 18h à 22h

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԳՐԱԿԱՆ — ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ
ՑԱՆԶՆԱԽՈՒՄԲ

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՕՐ

ԳԻՐԵՐՈՒ ԳԻՒՏ
ԵՒ ԹԱՐԳՄԱՆԻՉՆԵՐ
ԿԸ ԽՕՍԻՆ՝
ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿ. ՉԱՒՌԱՐԵԱՆ
ԵՒ
ՓՐՈՖ. Ժ. Փ. ՄԱՀԷ
Կ'ԱՐԹԱՍԱՆԵՆ՝
ՍԻԼՎԱ. ՀԱՍՊԻՇԵԱՆ — ԱՐԱՔՍ
ԵՒ
ՌԱՋՄԻԿ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ
Երեքշաբթի, Նոյեմբեր 26, երեկոյեան ժամը ճիշդ 20·30-ին Հայ կաթողիկէ Ս. Մեսրոպ Մշակութային կեդրոնին մէջ
10 bis, rue Thoin, 75005 Paris
Métro Cardinal-Lemoine
Ձեռնարկը կը սկսի որոշեալ ժամուն

Séminaire de A. Ter-Minassian

L'EGLISE APOSTOLIQUE ARMENIENNE
(XIXe - XXe siècles)

1er et 3ème Mercredi de chaque mois
(à partir du 27 Novembre 1996)
de 18h à 20h.

Salle 507

Maison des Sciences de l'Homme
54, Bd Raspail, 75006 PARIS

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

-GALA-

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

section «*Agnouni*» d'Asnières organise

pour son 60ème anniversaire

UN GALA ARTISTIQUE

au GRAND THEATRE D'ASNIERES

le 22 Novembre à 20 heures 30

avec l'ensemble folklorique
NAVASART

et *SONIA NIGOGHOSSIAN*
(*Mezzo-Soprano*)

Les billets sont en vente au :

—MCA PARIS : 17, rue Bleue, 1er étage

—MCA ALFORTVILLE 9, rue de Madrid

—MCA SEVRAN — LIVRY-GARGAN
17, rue Charles Péguy

—EPICERIE KAROUN 21, rue Victor Hugo, Gare de Colombes

—EPICERI EVAROUJ 49, Grande Rue Charles de Gaulle, Asnières.

Renseignements :
01 42 42 85 87 / 01 39 82 65 91
01 43 33 88 93.

Un autocar sera à disposition à 19 h 30 Square Montholon, rue La Fayette, Paris 9ème et le retour sera assuré après le spectacle.

COURS D'ARMENIEN

L'école TEBROTZASSERE informe ses anciens élèves ainsi que tous ceux qui préparent le Baccalauréat, que les inscriptions aux cours d'arménien en vue de la préparation à cet examen seront ouvertes à partir du :

mercredi 6 Novembre à 16h30
dans l'établissement
1, Boulevard du Nord, 93340 LE RAINCY
Tél. : 01. 43. 81. 01. 72.

GRANDE SOIREE DANSANTE

AU PROFIT DE

L'ECOLE SAINT-MESROB D'ALFORTVILLE

Sous la présidence de Monsieur le Maire
RENÉ ROUQUET
Sénateur du Val-de-Marne

DINER DANSANT

avec
BARTEV
LE SAMEDI 30 NOVEMBRE
Salle Roger Delmas
rue de Toulon, 94140 Alfortville
à partir de 20 h 30

ՄԱՏԱՂՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԻՍԻ ՀԱՑ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ

Կիրակի, Նոյեմբեր 10—ին Իսիի Ս. Մարիամ Աստուածածին Հայ Առաքելական Եկեղեցւոյ Աւետարանչական Տօնն է եւ Օծումի 21—րդ տարեդարձը։

Այս առիթով հանդիսաւոր պատարագ կը մատուցուի։ Հոգեհանգստեան մաղթանքը կատարուելէ, ապա՝ աւանդական Մատաղը կ'օրհնուի։ Պատարագը ժամը 10—ին։ Երգեցողութիւնը կը կատարեն Եկեղեցւոյ երգչախումբն ու Տաթեւ Մքսչակութեան Միութեան մխանական խումբերը. դեկավարութեամբ՝ Յոհաննէսեանի։

Ժամը 13—ին՝

Ժողովրդական ճաշ

Իսիի Փ.Ա.Մ.Ի.—ի սրահին մէջ
25 Աւիւնիւ վիֆթոր Հիւկոյ

Տեղեկութեանց համար դիմել քարտուղարութեան

Հեռ. — 01 — 46 — 44 — 28 — 52

LA MAISON ARMENIENNE DE LA JEUNESSE ET DE LA CULTURE

ET

LE CENTRE KERAM BAGHDASSARIAN

présentent

POUR LA PREMIERE FOIS EN FRANCE,
SOUS LA DIRECTION DE HERATCHIA MURADIAN

MUSIQUES ET CHANTS TRADITIONNELS D'ARMENIE

PAR L'ENSEMBLE MURADIAN

Mardi 12 Novembre à 21 heures précises

à la Maison Arménienne de la Jeunesse et de la Culture
12-14, rue Saint-Bazile —
13001 Marseille

Renseignements : 04. 91. 50. 15. 09.
P. A. F. : 70 F.

ՈՒՐԲԱԹ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 8
VENDREDI
8 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1.100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1.400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1.250 Ֆ. (շաբաթաթերթ առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ - ԹԻՒ 18.980 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.980

ՔԱՇԱԹԱՂԻ ՀՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆՆԵՐԸ

Քաշաթաղ (նախկին անուանումով Լաճին) հայկական պատկանելութեան վերադարձէն ի վեր աստիճանաբար «կը հայանայ»: Զանազան ճեւերով, կարելի նեղուկը կը տրամադրուի բնակիչներուն օրական օր առաջ բնականոնանալ անոնց առօրեան: Դպրոց կը բացուի, գործի կոչելիութիւնները կը ստեղծուին, եւայլն: Ապրողներու ուղղուած այս հետաքրքրութենէն իրենց բաժինը կ'առնեն նաեւ հոն իրենց բաժինը ունեցող հայրենակցական յուշարձաններն ալ, «Առաւօտ»ի Հոկտ. 26-ի թիւին մէջ Վահան Գայթեան կ'ամփոփէ Քրջանին մէջ կատարած հնագիտական ուսումնասիրութիւնները: Առաջին տուեալը այն է որ Քաշաթաղը առ հարուստ է այդ առումով: Շալվա, Աղանոյ եւ Հոչանց գետերուն ափերուն յայտնաբերուած են մեծ թիւով յուշարձաններ – դամբարան, բնակատեղի, բնակելի քարայր, ամրոց, եւայլն:

Ցատկապէս հարուստ է Կարաքէչիճ գիւղի շրջակայքը ուր քով քովի են ք.ա. 6. հազարամեակէն մինչեւ Ա. հազարամեակ երկարող ժամանակի յուշարձանները որոնց մեծ մասը ափերուած է:

Ըստ 5 հէքթար տարածութեամբ հնավայրին դամբանադաշտերէն մէկ քանին յայտնուած է թէ արդէն պեղուած են, կամ պանձագողութեան դոհ եղած: Հայկական խումբը պեղած է համեմատաբար անվնաս մնացած դամբանադաշտերէն մէկը, հնավայրին հիւսիս – արեւելեան մասին մէջ: 2·2 մեթր բարձրութեամբ ու 15 մեթր տրամագիծով դամբարանին մէջ անվթար մնացած է թաղման երկարկ տաուածը: Բուն թաղումը, ստուգուած է որ վերին խուցին մէջ եղած է ուրկէ դանուած են քարէ երկու կուռքեր: Արձիւներ են անոնք 60 եւ 55 սմ. բարձրութեամբ: Առաջինը մասամբ քանդուած է. երկրորդը կատարեալ ձեւերով, արտաքսաչականութեամբ եւ մշակումի թէքնիկով վաղ պրոնզի դարու քարարուեստին լաւագոյն նմոյշներէն է: Արձիւը կերտուած է տեղական պազալտէ. նըստած դիրքով է, կուրծքը ցցուած, գլուխը բարձր: Ամէնէն հետաքրքրականն է գլխուն ձեւը: Պարզուած է որ չորս կողմէն նայելու պարագային ալ արձիւին դէմքը միշտ դիտողին ուղղուած կը մնայ: Ակնկ հետեւցուած է որ ցեղի պաշտպան այս թոթեմը աշխարհի չորս ծագին ու ցեղին խաղաղութեան հսկելու յատկութեամբ օժտուած էր:

Ծանօթ է որ արձիւի մեծարումը, պաշտամունքը լայնօրէն տարածուած էր հնդեւրոպական ցեղերու մէջ: Հայերու պարագային կը բաւէ յիշել Արտաշիսեաններու եւ Արշակունիներու գինանշանը՝ երկգլխանի արծիւով:

Միւս կարեւոր գտածոն 12 մ. բարձրութեամբ պրոնզէ գաւազանն է որ վաղ պրոնզէ դարու մշակոյթին առայժմ միակ օրինակը կը հանդիսանայ, Հաւանական կը նկատուի որ գինական իմաստ ունեցող գաւազանը պետական իշխանութեան խորհրդանիշը ըլլայ:

Պեղումներէն ձեռք ձգուած են ապառաժներ, մատանիներ, օղեր, կայծքարէ եւ ոսկորէ գործիքներ, խեցեղէն անօթներ, եւայլն: Ասոնք կը պատկանին նուր – Արաքսեան մշակոյթին վերջին փուլին: Գտնուած ոսկորներուն նախնական ուսումնասիրութիւնը ցոյց տուած է որ հոն թաղուած են 25 – 50 տարեկան չորս այր մարդ, 16 – 20 տարեկան կին մը եւ մինչեւ 8 տարեկան երախայ մը: Չկան դանկերը: Մեծ թիւով կենդանիներու ոսկորներ ալ գտնուած են (ձի, այծ, ոչխար, օձ):

Քաշաթաղի կայծքարի սար հնավայրին այս դամբարանը որ մեծ հաւանականութեամբ պատկանած է հոն բնակած հրնդեւրոպական ցեղի առաջնորդին, կը ըստպասուի որ նոր լոյս սփռէ տուեալ ժամանակաշրջանի պատմութեան վրայ:

ԹՈՒՐՔ ՄԱՄՈՒԼ

ԱՆԻ ՔԱՂԱՔԸ ԶԲՕՍԱՇՐՋՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴՐՈՆ

Նոյեմբեր 7-ի «Հիւրրիյէթ» օրաթերթը «Արեւելեան Անատոլու զբօսաշրջիկներու տարափին կը սպասէ» խորագրուած պատկերազարդ դրութեամբ մը կը տեղեկացնէ թէ Անին սկսած է թուրք դիտնականներու հետաքրքրութիւնը շարժել: Քաղաքը որ Թուրքիոյ եւ Հայաստանի սահմանագծին վրայ կը գտնուի, դիւրական գօտի ըլլալով փակ էր այցելուներու առջեւ: Ներկայիս հոն տեղի կ'ունենան պեղումներ. գանոնք կը ղեկավարէ համալսարանական մօտ 100 հոգինոց խմբակ մը վրոփէսէօր Գարամազարալըի ղեկաւորութեամբ: Պեղումները սկսած են 9 տարի առաջ: Անոնց չնորհիւ յայտնաբերուած են պալատ մը, իշեւան մը, բանտիք մը եւ չուկայ մը: Թուրքիոյ Մշակոյթի նախարարութիւնը կ'ըսուի թէ ձեռնարկած է քաղաքին պարիսպներուն նորոգութեան,

«Աթաթիւրք» համալսարանին տեսուչը յայտնած է թէ մեռաքի ճամբուն վրայ կառուցուած Անին Ք. դարէն քաղաքական ու առեւտրական չատ կարեւոր կեդրոն մը եղած է, ինչպէս եւ նոյնքան կարեւոր քառուղի մը Կովկասի ու Անատոլուի միջեւ: Տեսուչը կ'ըսէ. «Անին թէ՛ քրիստոնեաներու, թէ՛ մահմետականներու համար չատ կարեւոր կեդրոն մըն է: Կովկաս – անատոլեան մշակոյթին խաչաձեւումի այս կէտին վրայ ծաղկած քաղաքակրթութիւնը մեծ հետաքրքրութեան առարկայ է»: Կարսի կուսակալն ալ յայտնած է թէ կը ջանան անյապաղ Անին բացօթեայ թանգարանի մը վերածել որպէս Թրքական զբօսաշրջութեան ամէնէն տեսարժան մէկ կեդրոնը: Ան աւելցուցած է թէ Անիի կից Օճաղլը դիւղին մէջ կը շինուին չատուկ կառոյցներ որպէսզի այցելու զբօսաշրջիկները կարենան առօրեայ իրենց պահանջները գոհացընել, քանի որ քաղաքը առաջին աստիճանի դիւնուորական գօտի ըլլալով անչարմար կը նկատուի հոն գիշերելու պարագան:

Թուրք մամուլին մէջ այս էջը առաջինն է որ Գրիգոր Ապուղամրենցի եկեղեցիին (980) լուսանկարը մակագրած է. «Անիի մէջ հայկական ճարտարապետութեան գեղեցկագոյն նմոյշներէն ուր եկեղեցի կը գտնուի»: Գրութեան ընկերացած է Մանուչէհի մզկիթին ալ մէկ լուսանկարը:

ՄԱՄՈՒԼ

«LA PROVENCE LIBEREE»

(26 Octobre)

HISTOIRE : *L'AUTRE GENOCIDE, CELUI DES ARMENIENS*

Հարաւային այս թերթը որ լոյս կը տեսնէ Էքս-ան-Փրովանս, ամբողջ էջ մը տրամադրած է Կապրիէլ Վահանեանի վերոյիշեալ խորագիրը կրող յօդուածին: Ան հեղինակն է ծանօթ հատորի մը՝ «La Mort de Dieu»: Ան, գրութեան սկիզբը, կ'անդրադառնայ կառոյիի եւ Աբբայ Փիէրի յայտարարութեանց, վերլուծում մը ընելու համար Հրեաներու ցեղասպանութեան եւ այդ առընչութեամբ արտայայտուած կարծիքներուն յանգելու համար միւսին՝ Հայերու ցեղասպանութեան:

ՀԱՑԱՍՏԱՆ

ՎԱՆՕ ՍԻՐԱԴԵՂԵԱՆ ԵՐԵՒԱՆԻ ՔԱՂԱՔԱՊԵՏ

ԱԼԵՔ ԱՐԶՈՒՄԱՆԵԱՆ ԱՐՏԱՔԻՆ ՆԱԽԱՐԱՐ

Հինգշաբթի, Նոյեմբեր 7-ի առաւօտը, ժամը 10-ին Երեւանի ժամով, պաշտօնական ոչինչ կար վերոյիշեալ խորագրերով տրուած լուրերու մասին, բայց, եթէ նոյնիսկ այդ կապակցութեամբ դեռ հրամանագրեր չկային, կարգ մը երեւոյթներ եւ յայտարարութիւններ կը հաստատէին անոնց ճշդրտութիւնը:

Այսպէս, նոյն թուականը կրող (Նոյեմբեր 7) «Առաւօտ» օրաթերթը հրատարակած էր Ներքին նախարար Վանօ Սիրադեղեանի այն յայտարարութիւնները զրոս ան ըրած էր նախորդ օրը լրագրողներուն: Կ'ըսէր թէ Ներքին նախարարի պաշտօնէն իր հրաժարականը Ցունուարէն ի վեր նախագահին սեղանին վրայ է և այսօր ալ, ուրեմն, «չի ժխտեր իր պաշտօնաթողութեան» մասին տարածուած լուրը, Պիտի ստանձնէ Երեւանի քաղաքապետի պաշտօնը, աւելցնելով թէ պիտի տեսնուի թէ ի՛նչ դիմագիծ կ'ունենայ Երեւանը յառաջիկայ Մայիսին: Նոյեմբեր 7-ին, ոչ մէկ անուն կը տրուէր Ներքին նախարարութեան պաշտօնին նոր կոչուղին մասին: Կը թուէր, սակայն, որ Վազգէն Սարգսեան պիտի մնար Պաշտպանութեան նախարարութեան գլուխը:

Երեւան կանչուած էր, Հայաստանի ՄԱԿ-ի դեսպանը՝ Ալեք Արզումանեան որ, չատ հաւանաբար, անմիջական կերպով պիտի ստանձնէր Արտաքին նախարարութիւնը յաջորդելով Վահան Փափազեանի: Այս վերջինին պիտի յանձնուի դեսպանութիւն մը Եւրոպա կամ Միացեալ – Նահանգները:

*
**

Իրենց զօրակցութիւնը յայտնելու համար բանտարկեալ Վահան Ցովհաննիսեանին, որ հացադուլի ձեռնարկած էր եւ կը մերժէր այլեւս ներկայանալ դատարան, ութ անձեր ալ հացադուլի չարժում մը սկսած են, Երեքշաբթի, Նոյեմբեր 5-ին, Ազատութեան հրապարակը: Նոյեմբեր 6-ին, Վահան Ցովհաննիսեան, հակառակ իր առողջական տկար վիճակին, բռնի դատարան տարուած է:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

Գլինթընի վերընտրութիւնը ընդհանրապէս լաւ ընդունելութիւն գտած է: Աբեմտեան Պետութիւնները չնորհաւորած են նորընտիր նախագահը, Շիրաք, Քոհլ, Մէյճըր ուրախ են որ պիտի չարունակեն միասին աշխատիլ, նոյն կարծիքը արտայայտած է Ելցին հիւանդանոցի իր անկողինէն: Այս ընտրութեան կապակցութեամբ փոփոխութիւններ պիտի կատարուին կառավարութեան մէջ: Արտաքին նախարար՝ Քրիսթոֆըր եւ Պաշտպանութեան նախարարը արդէն իրենց հրաժարականը ներկայացուցած են:

ՄՈՊՈՒԹՈՒ, Զայիրի նախագահը, որ Լիբրդի վիրաբուժական գործողութեան մը ենթարկուելէ ետք Զուիցերիա, ապաքինման չրջան մը կ'ապրի Քոթ տ'Ազիւրի իր ապարանքին մէջ, հաւանեցաւ որ բազմազգեան ուժ մը երթայ գաղթականներու օգնութեան: ՄԱԿ-ի բանագնացին հետ տեսակցութեան մը ընթացքին է որ Մոպութու այս համաձայնութիւնը տուած է, բայց, տեղւոյն վրայ, ապստամբ (Թութսի) ուժերը կը համաձայնին միայն ափրիկեան ուժերէ կազմուած ներկայութեան մը:

ԵՈՒ-ԷՍ-ԷՌ ամերիկեան ընկերութիւնը 400 էռ-պիւս պիտի գնէ: Այս ապսպրանքին 120-ը վերջնական բնոյթ ունի, մնացեալ 280-ն ալ յետադային պիտի հասատուի: Կարճ եւ միջին ճամբորդութիւններու համար, Ա. 319, Ա. 320 և Ա. 321 այս էռ-պիւսներուն ընդհանուր գումարը 80 միլիառ Ֆրանքի կը հասնի: Մեծադոյն ապսպրանքն է որ ցարդ կատարուած է:

Շ. ՓԱՍՔՈՒԱ, Ֆրանսայի Ներքին նախկին նախարարը որ նախագահական ընտրութեան Պալատիւրի կոմմնակից էր, ահազանգ կը հնչեցնէ, յայտարարելով թէ իշխանութիւնը անանկութեան մէջ է եւ թէ՝ «կը գտնուինք 1788-ին, ֆրանսական ընկերութիւնը ըմբոստութեան նախօրեակին»: Փասքուա այս եւ այլ նմանօրինակ յայտարարութիւններ ըրած է, մինչ կը գումարուէր ԷՌ-ՓԷ-ԷՌ-ի ազգ. խորհուրդի նիստը: Փասքուա չատ յոռետես է, կը խորհի որ ժխտիկ գրասենեակի լաւ պետ է եւ այդքան, կը քննադատէ կրկին Մաաստրիխթը, դրսեվքական հարցերուն կապակցութեամբ տարուած քաղաքականութիւնը, «Փասքուա օրէնքներ»ու բարեփոխման ծրագրերը այն պատրուակով որ չեն յարմարիր դաղթողներու (ինք կ'առարկէ՝ կը բաւէ զանոնք դործադրել) եւլն. եւլն.: Ժխտիկի կոմմնակիցները և Միչել Փերիքար որ ԷՌ-ՓԷ-ԷՌ-ի խումբին նախագահն է Ազգ. ժողովին մէջ, կ'ըսեն թէ Փասքուա «առանձին մնացած, անդործ մարդ մըն է որ յարմար նկատեց տկարացնել ԷՌ-ՓԷ-ԷՌ-ը խօսքերով որոնք, վաղը, կը մոռցուին»:

ԱԼԺԻՒ արեւմտեան չրջանը 10 կիներու եւ 3 մանուկներու չարդէն ետք, իսլամ ծայրայեղականները, այս անգամ Պլիտայի մօտ, երկու ահաւոր չարդեր եւս գործած են: Վեց ընտանիքներ մորթուած են: Սպաննուած 36 անձերուն մէջ կան անչուչտ կիներ եւ մանուկներ:

ԲԵՌՆԱՏՄ ԿԱՌՔԵՐՈՎ փոխադրութեանց գործադիրները քաղաքի ցոյց մը ըրին Նոյեմբեր 7-ի առաւօտը, 600 կառքերով փակելով չրջանային ուղիներէն Փարիզի մուտքը, ինչ որ մեծ խճողում

(Շար.ը կարդալ Դ. էջ)

ՈՒՐՈՒԱԳԻՇ ԱՐՃԱՆԹԻՆԻ ՀԱՅ ԳՂՈՒԹԻ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ

ՎԱՐԴԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

(Գ. եւ վերջին մաս)

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Պուէնոս – Այրէսի մէջ, գաղութին առանցքը կը գառնայ Փալէրմօ թաղամասի Սրմենիա վողոցին շուրջ, ուր 200 մեթրի երկայնքին հաստատուած են Ազգային Առաջնորդարանը, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Տաճարը, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եւ Մարի Մանուկեան Կրթական Հաստատութիւնները, Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Հոգաբարձութիւնը, Սրմենիա Մշակութային Ընկերակցութեան, Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան, Թէքէեան Մշակութային Միութեան եւ Մարաշի Հայրենակցական Միութեան չէնքերը: Նոյն թաղամասին մէջ, կը գտնենք Ուրժանթինահայ Մշակութային Միութեան, Շարժուամ Մշակութային Միութեան, Հաճնոյ Հայրենակցական Միութեան, Նարեկայ Ս. Տիրամօր Եկեղեցիի եւ Հայ Կաթողիկէ Առաջնորդարանի չէնքերը:

Գորտոպայի պարագային, Փուէյրէտոն թաղամասի 400 մեթրի առանցքին մէջ կը գտնուին բոլոր հաստատութիւնները. Ս. Գէորգ Եկեղեցի, Սահակ – Մեսրոպ եւ Մանուէլ Պելկրանօ վարժարան, Սրմենիա Մշակութային Ընկերակցութեան «Անդրանիկ» ակումբ, Հայկական Բարեգործական Ընդհ. Միութիւն եւ Հայ Եղբայրութեան Միացեալ Ժողովարան:

Պուէնոս – Այրէսի մէջ, գոյութիւն ունեցած են աւանդական չորս հոսանքները, Հ. Ց. Դաշնակցութիւնը, Ս. Դ. Հնչակեան Կուսակցութիւնը, Ռամկավար Ազատական Կուսակցութիւնը եւ «Ցառաջդիմական»:

Հ. Ց. Դաշնակցութիւնը, որ սկսած է գործել 1912–ին, իրաւական ճանաչում ունի Սրմենիկ Մշակութային Ընկերակցութիւն անունով: Գոյութիւն ունին Հ. Ց. Դ. Սրմենիա Երիտասարդական Միութիւնը (1941) եւ Համազգայինի մասնաճիւղ (1979), առանց իրաւական անձ ըլլալու: Իրեն կը պատկանի Խրմհան կրթ. Հիմնարկութիւնը: Որպէս առանձին կազմակերպութիւններ, կան Հ. Մ. Ը. Մ.–ը (1927) եւ Հ.Օ.Մ.–ը (1933): Երիտասարդական Միութիւնը եւ Հ.Օ.Մ.–ը մասնաճիւղեր ունին քաղաքին մէջ, եւ բոլորն ալ մասնաճիւղեր ունին Գորտոպայի մէջ:

Ռամկավար Ազատական Կուսակցութիւնը սկսած է կազմակերպուած գործել 1974–ին, թէեւ Սահմանադիր Ռամկավար Կոմիտէ եղած է 1919–ին: Իրաւական ճանաչում ունի Թէքէեան Մշակութային Միութիւն անունով: Իր գլխաւոր գործունէութիւնը «Սարտարապատ» չաթաթաթերթի հրատարակութիւնն է:

Ս. Դ. Հնչակեան Կուսակցութիւնը ըսկսած է գործել 1912–ին. իրաւական ճանաչում ունի Շարժուամ Մշակութային Միութիւն անունով: Անցեալին ունեցած է աչքառու գործունէութիւն, բայց «Շարժուամ» չաթաթաթերթի (1991) դադրեցումը փաստական անհետացումի դատապարտեց զայն:

«Ցառաջդիմական» տարբը սկսած է գործել 1927–ի Հայաստանի Օգնութեան Կոմիտէի (ՀՕԿ) հիմնումով: Տարբեր անձանափոխումներէ ետք, իրաւական ճանաչում ստացած է Ուրժանթինահայ Մշակութային Միութիւն անունով: Իր գործունէութիւնը կը կեդրոնանար «Սեւան» չաթաթաթերթի հրատարակութեան շուրջ, որուն դադրեցումէն ետք (1990) կը շարունակէ պահել «Գայանէ» պարախումբը որպէս հիմնական աշխատանք:

Գաղութի ուրիշ կազմակերպութիւններ.

– Հայկական Բարեգործական Ընդհ. Միութիւն. – Պուէնոս – Այրէսի մասնաճիւղը հիմնուած է 1911–ին, իսկ Գորտոպայի մասնաճիւղը՝ 1924–ին: Որպէս առանձին կազմակերպութիւն, կը գործեն Հ. Բ. Ը. Մ.–ի Հայկական Երիտասարդաց Ընկերութեան (Հ.Ե.Ը.) Պուէնոս – Այրէսի եւ Գորտոպայի մասնաճիւղերը (1940):

– Հաճնոյ Հայրենակցական Միութիւն. – Հիմնուած է 1915–ին:

– Մարաշի Հայրենակցական Միութիւն. – Հիմնուած է 1924–ին:

– Ուրժանթինահայ Առեւտրական Գրասենեակ. – Հիմնուած է 1986–ին:

– Հայադիտական Ուսմանց Հիմնարկ. – Հիմնուած է 1986–ին:

– «Հայաստան» Համահայկական Հիմնադրամի Ուրժանթինի յանձնախումբ. – Հիմնուած է 1992–ին:

Գոյութիւն ունին սկաուտական երեք խումբեր. «Արարատ» (Հ. Մ. Ը. Մ.–ի), «Ս. Վարդան» (Մխիթարեան վարժարանի) եւ «Զօրավար Անդրանիկ» (Հ. Բ. Ը. Մ.–ի),

Պէտք է մասնաւորաբար յիշել Տեփորթիվօ Սրմենիոն, որ հիմնուած է 1962–ին, եւ որ 1970–էն կը մասնակցի Ուրժանթինի Ֆութպոլի բարձրագոյն ախոյեանութեան: Ներկայիս կը գտնուի երրորդ դասակարգը, 1988 – 1990–ին հասած ըլլալով բարձրագոյնը:

ՄԱՄՈՒԼ

Հոս պիտի տահմանափակուինք յիշելով մամուլէն կարգ մը անուններ, երենց պատմական կամ հանրային կարեւորութեան, եւ կամ՝ տեւողութեան համար:

Ուրժանթինահայ հնագոյն թերթը սպաներէն լեզուով լոյս տեսած է Մենտոսա քաղաքը, 1915 – 1920–ի շուրջ, եւ կը կոչուէր «Արմենիա», խմբագրութեամբ՝ Սարգիս Տէր – Սարգիսեանի: Անոր հետեւած է «Ազգային Հայաստան» անունով հայատառ թերթ մը, որ ենթադրաբար լոյս տեսած է 1922–ին: Երկու պարագաները դեռ կը կարօտին տուումի:

«Ազգային Հայաստան»ի չարունակութիւնը եղած է «Ուրժանթինեան Մամուլ»ը, որպէս հնչակեան պաշտօնաթերթ (1923 – 1924), որ իր կարգին չարունակուած է «Նոր Երկիր» չաթաթաթերթով: Ցետագային, Հնչակեան Կուսակցութիւնը հիմնած է «Շարժուամ» չաթաթաթերթը (1937 – 1991):

Հ. Ց. Դաշնակցութեան առաջին հրատարակութիւնը եղած է «Բոգոթի Ձայն» խմորատիպ երկչաթաթաթերթը (1924 – 1925): Ցետագային, հիմած է «Արմենիա» չաթաթաթերթը (1931–ին), որ 1954 – 1991–ին Հարաւային Ամերիկայի միակ հայկական օրաթերթը եղած է: Ներկայիս վերածուած է չաթաթաթերթի:

«Ցառաջդիմական» հոսանքը ունեցած է «Խորհրդային Հայաստան» (1924), «Շիրակ» (1933 – 36), «Վերելք» (1937 – 39), «Հայ Մամուլ» (1945 – 50, 1955 – 58), «Հայ կեանք» (1960 – 61), «Սեւան» (1961 – 1990) չաթաթաթերթերը:

Ռամկավար Ազատական Կուսակցութիւնը ունեցած է «Սուրհանդակ» չաթաթաթերթը (1960 – 1963) եւ ներկայիս՝ «Սարտարապատ» չաթաթաթերթը (1974–էն):

Հաճնոյ Հայրենակցական Միութիւնը 1933–էն կը հրատարակէ «Նոր Հաճըն» պարբերաթերթը:

Մամուլի պատմութենէն կարգ մը յիշատակելի անուններ. –

«Արժեքին»՝ անկախ պարբերաթերթ, 1927 – 1931 (մօտաւորապէս):

«Լա Ռեվիստա Արմենիա» կաթողիկէ համայնքի ամսաթերթ (1929 – 1957, անկանոն՝ մինչեւ 1971, 1971 – 75):

«Հայ Կեդրոն»՝ Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Հոգաբարձութեան ամսաթերթ (1932 – 1969):

«Նոր Սերունդ»՝ «Հայ Կեդրոն»ի մանկական յաւելուած (1935 – 42):

«Արարատ» մշակութային անկախ պարբերաթերթ (1943 – 47):

«Մասիս»՝ «Հայ Կեդրոն»ի մանկական յաւելուած (1945 – 55):

«Կամք»՝ Սրմենիա Երիտասարդական Միութեան պարբերաթերթ (1949 – 1995):

«Նաւասարդ»՝ Հ. Մ. Ը. Մ.–ի ամսաթերթ (1953 – 58):

«Կռունկ»՝ Ուրժանթինահայ Համալսարանականներու Կաճառի պարբերաթերթ (1954 – 1956, 1957 – 1964, 1964 - 1967):

«Մարաշ»՝ Մարաշի Հայրենակցական Միութեան պարբերաթերթ (1954 – 1966):

«Վոսփոր»՝ Պոլսահայ Հայրենակցական Միութեան պարբերաթերթ (1960 – 1962):

«Ներկայ»՝ անկախ պարբերաթերթ (1961 – 1970):

«Երջանիկ Ցոյս»՝ Հայ Աւետարանական Եղբայրութեան պարբերաթերթ (1961 – 1983, կը չարունակուի Փաստախնայի մէջ, Միացեալ – Նահանգներ):

«Համագգայինն»՝ անկախ երկչաթաթաթերթ (1964 – 1968):

«Հուրհրուս»՝ անկախ պարբերաթերթ (1980 – 1985):

«Հարաւ»՝ անկախ պարբերաթերթ (1992):

1928–ին հիմնուած է Ուրժանթինի հայկական առաջին տպարանը՝ «Մասիս», զոր կը վարէր Ս. Գրամ Երկանեան (մահացած Գորտոպա՝ 1934–ին), եւ որ 1931–էն դարձած է «Արմենիա» տպարանը, ուր կը հրատարակուէր համանուն թերթը: 1930–ին հիմնուած է «Ազատ» տպարանը, 1933–ին՝ «Հայ Կեդրոն» տպարանը, 1945–ի շուրջ՝ «Արարատ» եւ «Սիփան» տպարանները, 1950–ական թուականներուն՝ «Փարոս» եւ «Արաքս» տպարանները: Այսօր, «Արմենիա» եւ «Արարատ» տպարանները դադրեցած են, բայց այլեւս գիրքի տպագրութեամբ չեն զբաղիր:

Ներկայիս չորս ռատիոժամեր կան (չաթը մէկ – երկու ժամ), երեքը Պուէնոս–Այրէսի մէջ՝ «Հայ Ձայն» (1956–էն), «Հայկական Ժամ» (1959–էն) եւ «Ինթերկրասիոն Արմենիա» (1992–էն), եւ մէկը՝ Գորտոպա («Տէ օրիխենէս ի դունաս», 1989–էն):

Ուրժանթինեան կարեւորագոյն թերթերուն մէջ գործած կամ գործող լրագրողներէն պէտք է յիշել Նարսիսօ Պինայեանը (որդի), Գարլոս Ալէմեան, Խուան Պեռոյեան, Աւետիս Հաճեան, Էնրիքէ Կարապետեան, Քրիստափոր Սիրուեան, Գարլոս Պօղոսեան, եւայլն:

ՄՇԱԿՈՑԹ

Ուրժանթինահայ կեանքին մէջ, զբաղական – խմացական կեանքը կարեւոր տեղ ունեցած է: Սակայն, կարգ մը գրողներ ու մտաւորականներ որոշ հետք ձգած են իրենց գործով: Հայերէն գրողներու շարքին պէտք է յիշել Գարեգին Սրք. Խաչատուրեանը (1880 – 1961), Ցարութիւն Ատտուրեանը (1880 – 1950), Վարդան Գէորգեանը (1892 – 1978), Ս. Սեւանը (Յովհաննէս Տէվէճեան, 1892 – 1976), Ռիւնը (Ռուբէն Վարդանեան, 1893 – 1958), Ասող Արծրունին (1902 – 1978): Այդ խումբին պատկանող ներկայ անուններէն են Վարուժան Ամմունեան, Պետրոս Համեան, Նաչիկ Տէր – Ղուկասեան եւ ուրիշներ:

Սպանուածներու շարքին նշելի են Նարսիսօ Պինայեանը (հայր) (1896 – 1970), Էմէ Շահպարոնեան – Ռամոս Մեխիան (1898 – 1983) եւ Ալեւտին Դաւիթեանը (1939 – 1990): Այսօր գործողներու մէջ պէտք է յիշել Ֆելիսա Գույոմճեանը, Նարսիսօ Պինայեանը (որդի), Փասքուալ Օհանեանը, Աւիսխա Կիրակոսեանը (այժմ՝ Միացեալ – Նահանգներ), Գարլոս Ալէմեանը, Յովհաննէս Ելանկէզեանը եւ ուրիշներ:

Թարգմանիչներու մէջ, նշելի են Ստեփան Գալայճեան, Գէորգ Սարաֆեան, Պերճ Ամմունեան, Յովսէփ Մուսայեան, Սիսակ Գալայճեան եւ ուրիշներ:

Աւետաստգէտներու կարգին, ի շարս այլոց, յիշատակելի են՝ Ալիսիա Թերզեան, Ժան Ալմուհեան (երաժիշտներ), Յորիկ Տէմիրճեան, Մանուկ Ղրղեան, Սարգիս Աչճեան, Խոսրով Մարգարեան (նկարիչներ), Լասարօ Ճիպլիեան (քանդակագործ):

Թատերական ներկայացումներ կայացած են 1920–ական թուականներէն ի վեր: Պուէնոս – Այրէսի մէջ ապրած ու գործած են հայ թատրոնի դէմքեր, ինչպէս՝ Լեւոն Ցարութ, Ցովհաննէս Զարիֆեան եւ Մանուէլ Մարութեան: Եղած է թատերական գործունէութիւն, սակայն առանց լուրջ հետքի: Ներկայիս Պուէնոս – Այրէսի մէջ երկու թատերախումբեր կան՝ Համազգայինի «Փոլժ Սարգիսեան»ը (1985–էն) եւ Հայ Կեդրոնի «Մեր Մկրտչեան»ը (1995): Գորտոպայի մէջ գոյութիւն ունի «Լեւոն Շանթ» թատերախումբը (1991–էն):

Երգչախումբերուն մէջ, Պուէնոս – Այրէսի ամենահինը «Կոմիտաս»ն է (1929–էն): Անոր կողքին, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ զբօսաց դասն ալ կը ծառայէ Հայաստանեայց Եկեղեցիի արարողութիւններուն: Պէտք է յիշել Հայ Երաժշտութեան Բարեկամներու Միութեան «Արաքս» երգչախումբը (1956–էն): Աւելի նոր են Հ. Բ. Ը. Մ.–ի «Շնորհալի» (1980–էն), «Արեւագալ (1990–էն) երգչախումբերը:

Պարը մնայուն հիմքի վրայ դրած է Ուրժանթինահայ Մշակութային Միութեան «Գայանէ» պարախումբը (1960–էն), Աւելի ուշ, հիմնուած է Հ.Օ.Մ.–ի «Նայիրի» (1978–էն) եւ Ազգային Առաջնորդարանի «Մասիս» (1994) պարախումբը: Գորտոպայի մէջ, Համազգայինի «Սասուն» պարախումբը կայ (1985–էն):

1992–էն, գոյութիւն ունի Հայադիտական ամպիոն Տէվ Սալվատոր Համալսարանի Արեւելագիտական Դպրոցին մէջ: 1988 – 1995–ին, հայկական ճարտարապետութեան դասընթացք եղած է Պուէնոս – Այրէսի պետական համալսարանի ճարտարապետական ճիւղին մէջ:

ԱՐԺԱՆԹԻՆԵԱՆ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԿԵԱՆՔԻՆ ՄԷՋ

Հայերու մասնակցութիւնը Ուրժանթինի հանրային կեանքին մէջ եղած է բաւական աննշան, մինչեւ վերջին երեսնամեակը: Ամէն պարագայի, հոս պիտի թուարկենք կարգ մը անուններ, շուրջ երեսուն հոգինոց ցանկ մը. –

Միսաք Մարապեան (1958 – 1962), Գորտոպայի նահանգային երեսփոխան:

Ռիքարտօ Ալաճիա Սիսլեան (1983 – 1989), Պուէնոս – Այրէսի գաշնակցային երեսփոխան:

Խաչօ Պաղրճեան (1985 – 1989), Պուէնոս – Այրէսի գաշնակցային երեսփոխան:

Մուրատ Իօրնէգեան (1988 – 1989), Ուրժանթինի ճարտարարուեստի պետական քարտուղար:

Ամմանօ Կոստանեան (1989–էն), Ուրժանթինի դրամահատարանի տնօրէն:

Լեւոն Գ. Արսլանեան (1991 – 1992), Ուրժանթինի Արդարութեան նախարար:

Անտրէս Մարութեան (1994 – 1996), Ուրժանթինի բանտային քաղաքականութեան պետական քարտուղար:

Ցիշեալ «Արմենիօ – Արխենթինա» վարժարանէն զատ, հայկական անուններ կան տարբեր վայրերու մէջ: «Արմենիա» անունով փողոցներ կան Պուէնոս – Այրէս, Գորտոպա, Գոռնէյթէս քաղաքներու եւ Պուէնոս – Այրէսի երեք արուարձաններու՝ Վալէնթին Ալսինայի, Վիլլա Սարմիէնթոյի եւ Մունթրոյի մէջ: Գորտոպայի մէջ կայ նաեւ «Զօրավար Անդրանիկ» անունով փողոց մը: Պուէնոս – Այրէսի մէջ գոյութիւն ունին «Արմենիա» եւ «Արարատ Լեռ» հրապարակները, իսկ Գորտոպայի մէջ՝ «Հայաստանի Հանրապետութիւն» հրապարակը:

Պուէնոս – Այրէս

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

ԱՐՁԱԳԱՆԳՆԵՐ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՖՈՒԹՊՈԼԷՆ

ՎԱՂԻՆԱԿ ՄԻՍՔՃԵԱՆ

ՆՈՐ ԿԱՆՈՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒՐՈՊԱՑԻ ԲԱԺԱԿՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

Ֆութպոլի մրցաշրջանը, Եւրոպայի մէջ, բաւական յառաջացած է արդէն եւ կարելի է նախատեսել թէ ո՛ր խումբերը, ազգային ախոյեանութիւններու մէջ, պիտի կարենան մրցակցիլ ի խնդիր առաջնութեան:

Ծանօթ է որ ախոյեանի տիտղոսը դուռը կը բանայ Եւրոպայի բաժակի մրցում-

ներուն՝ որոնք չահաբեր են եւ տակաւին կուտան ակումբին վարիչներուն նոր ներդրումներ ընելու եւ զօրացնելու խումբը մանաւանդ յաջորդ մրցաշրջանին համար եւ երբեմն ալ, եթէ ոչ յաճախ, դռնելու տարուան պիւտճէին բացը:

Ներկայիս, արդարեւ, այս մակարդակի վրայ մանաւանդ, Ֆութպոլի խաղը սերտ կապեր ունի գրամին հետ: Լաւ խաղացողները կը վաճառուին ու կը վաճառուին մեծ գումարներով՝ զորս կ'ապահովեն հանդիսատեսները, քաղաքապետութիւնները, բայց նաեւ առեւտրական մակնիշներ, եւ մանաւանդ՝ հեռատեսիլը:

Ֆութպոլը հետզհետէ գործած է չատ

վեր: Պուէնոս – Այրէսի մէջ ապրած ու գործած են հայ թատրոնի դէմքեր, ինչպէս՝ Լեւոն Ցարութ, Ցովհաննէս Զարիֆեան եւ Մանուէլ Մարութեան: Եղած է թատերական գործունէութիւն, սակայն առանց լուրջ հետքի: Ներկայիս Պուէնոս – Այրէսի մէջ երկու թատերախումբեր կան՝ Համազգայինի «Փոլժ Սարգիսեան»ը (1985–էն) եւ Հայ Կեդրոնի «Մեր Մկրտչեան»ը (1995): Գորտոպայի մէջ գոյութիւն ունի «Լեւոն Շանթ» թատերախումբը (1991–էն):

Երգչախումբերուն մէջ, Պուէնոս – Այրէսի ամենահինը «Կոմիտաս»ն է (1929–էն): Անոր կողքին, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ զբօսաց դասն ալ կը ծառայէ Հայաստանեայց Եկեղեցիի արարողութիւններուն: Պէտք է յիշել Հայ Երաժշտութեան Բարեկամներու Միութեան «Արաքս» երգչախումբը (1956–էն): Աւելի նոր են Հ. Բ. Ը. Մ.–ի «Շնորհալի» (1980–էն), «Արեւագալ (1990–էն) երգչախումբերը:

Պարը մնայուն հիմքի վրայ դրած է Ուրժանթինահայ Մշակութային Միութեան «Գայանէ» պարախումբը (1960–էն), Աւելի ուշ, հիմնուած է Հ.Օ.Մ.–ի «Նայիրի» (1978–էն) եւ Ազգային Առաջնորդարանի «Մասիս» (1994) պարախումբը: Գորտոպայի մէջ, Համազգայինի «Սասուն» պարախումբը կայ (1985–էն):

1992–էն, գոյութիւն ունի Հայադիտական ամպիոն Տէվ Սալվատոր Համալսարանի Արեւելագիտական Դպրոցին մէջ: 1988 – 1995–ին, հայկական ճարտարապետութեան դասընթացք եղած է Պուէնոս – Այրէսի պետական համալսարանի ճարտարապետական ճիւղին մէջ:

ԱՐԺԱՆԹԻՆԵԱՆ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԿԵԱՆՔԻՆ ՄԷՋ

Հայերու մասնակցութիւնը Ուրժանթինի հանրային կեանքին մէջ եղած է բաւական աննշան, մինչեւ վերջին երեսնամեակը: Ամէն պարագայի, հոս պիտի թուարկենք կարգ մը անուններ, շուրջ երեսուն հոգինոց ցանկ մը. –

Միսաք Մարապեան (1958 – 1962), Գորտոպայի նահանգային երեսփոխան:

Ռիքարտօ Ալաճիա Սիսլեան (1983 – 1989), Պուէնոս – Այրէսի գաշնակցային երեսփոխան:

Խաչօ Պաղրճեան (1985 – 1989), Պուէնոս – Այրէսի գաշնակցային երեսփոխան:

Մուրատ Իօրնէգեան (1988 – 1989), Ուրժանթինի ճարտարարուեստի պետական քարտուղար:

Ամմանօ Կոստանեան (1989–էն), Ուրժանթինի դրամահատարանի տնօրէն:

Լեւոն Գ. Արսլանեան (1991 – 1992), Ուրժանթինի Արդարութեան նախարար:

Անտրէս Մարութեան (1994 – 1996), Ուրժանթինի բանտային քաղաքականութեան պետական քարտուղար:

Ցիշեալ «Արմենիօ – Արխենթինա» վարժարանէն զատ, հայկական անուններ կան տարբեր վայրերու մէջ: «Արմենիա» անունով փողոցներ կան Պուէնոս – Այրէս, Գորտոպա, Գոռնէյթէս քաղաքներու եւ Պուէնոս – Այրէսի երեք արուարձաններու՝ Վալէնթին Ալսինայի, Վիլլա Սարմիէնթոյի եւ Մունթրոյի մէջ: Գորտոպայի մէջ կայ նաեւ «Զօրավար Անդրանիկ» անունով փողոց մը: Պուէնոս – Այրէսի մէջ գոյութիւն ունին «Արմենիա» եւ «Արարատ Լեռ» հրապարակները, իսկ Գորտոպայի մէջ՝ «Հայաստանի Հանրապետութիւն» հրապարակը:

Պուէնոս – Այրէս

արդիւնաւէտ յենակ մը ամէն տեսակ ապրիլեան համար, մանաւանդ ապրանք ծախելու: Ու, ամէն երկիրներու մէջ, տեղական կազմակերպութիւնները կը պայքարին իրարու հետ ձեռք ձգելու համար մրցումներ սկսելու իրաւունքը:

Այդ իրաւունքին տէրն են, բնականաբար, Ֆութպոլի ազգային, եւրոպական եւ համաշխարհային դաշնակցութիւնները:

***

Անցալով հեռատեսիլներու խնդրանքին եւ, անշուշտ, նկատի առնելով Ֆութպոլի ակումբներուն բաժին իյնալիք եկամուտները, Եւրոպայի Դաշնակցութիւնը՝ ուեֆան անզամ է նաեւ Հայաստան, փոխանակութիւններ մտցուց վերջերս իր կազմակերպած բաժակախաղերու կանոնագրքին մէջ:

Յանուն է որ, մինչեւ այժմ, Հայաստանի ախոյեանը կ'ընդունուէր միայն ԻՖԿՖ-ի բաժակի մրցաշարքին մէջ, որուն բաժակախաղերու կանոնագիրքը (Սէ–3) մրցակցութեան:

Յիշենք որ, այս տաբի, Հայաստանէն երկու խումբեր կային մրցաշարքին մէջ. Ալրոյ անցնիլ առաջին շրջանէն անդին: Երեւանի «Փունիկ»ը, ախոյեան, պարտուեցաւ Ֆինլանտական խումբէ մը եւ Գիւմրիի «Շիրակ»ը՝ Ցամակուսթայի (Կիպրոս) ակումբէն:

***

Դեր ախոյեաններու տրուած կարելիութիւնը մտնելու ախոյեաններու լիկային մէջ կ'ընծայէ նոր հրապոյր մը, ապացի չհեղանութիւն ազգային մրցաշարքերուն, Ֆութպոլի առաջնակարգ երկիրներուն մէջ մանաւանդ: Դասաւորուելիք երկրորդ տեղին համար պայքարը պիտի ըլլայ այնքան խիստ որքան ախոյեանի տիտղոսին համար:

Այսպէս Ֆրանսայի մէջ, Փարի – Սէն Ժէրմէնի վերջնական յաղթանակը միշտ աւանական կը նկատուի. կը մնայ աշաւոր, հակառակ որ, Հոկտեմբեր 25–ին կրեց առաջին պարտութիւնը մէկնի մէջ (2 – 1): Իսկ դասաւորումին երկրորդ տեղին համար ոչինչ կարելի է նախատեսել: Տասնեակ մը խումբեր կրնան հանդիլ հոն մրցաշարքին աւարտին:

Մարեյլ անզամ յուսալքուած չէ, թէեւ նախկինօրէն մնացած է ետ, հակառակ արիական բաւական կարեւոր պիւտճէի մը՝ 120 միլիոն ֆրանք: Պզտիկ պիւտճէ մը սակայն, բաղդատմամբ Փարիզի ակումբին ունեցած նիւթական միջոցներուն՝ տարեկան երեք հարիւր միլիոն ֆրանք: Այդ է յայտարարուած գումարը. Ալրոյ ահիլ ալ մինչեւ մրցաշրջանին աարտը: Այդ մարզին մէջ, Փարի – Սէն – Ժերմէն ախոյեան է արդէն...

***

ՀԱՑԱՍՏԱՆԻ ՁՈՐՐՈՐԴ ՄՐՑԱԿԻՑԸ՝ ԱԼՊԱՆԻԱ

Փայլուն ընդհանրապէս Ֆրանսայի ախոյենութեան մէջ, Փարի – Սէն Ժէրմէնն՝ որ անցեալ մրցաշրջանին չհասած էր Եւրոպական բաժակը, Բաժակակիրներու բաժակը, նոյն մրցաշարքին ի հաշիւ ախորժ տկարութիւն մը ունեցաւ Պոլոյ մէջ, յաղթուեցաւ Կալաթա – Սարայէն (4 – 2):

Ձիշդ է որ, այս մրցման, վարիզեան խումբը չունէր իր հռչակաւոր քերդապահը, Լաման, բայց պէտք չէ մոռնալ որ դժուար է յաղթել թրքական հողի վրայ՝ ուր տասնեակ հազարաւոր հանդիսատեսներ, խանդավառ, կողմնակալ եւ ազմկարար, կը քաջալերեն իրենց խումբը, ժամուկէս,

Ֆրանսական խումբին պարտութենէն քանի մը օր առաջ, Անգլիացիները – Մանչէսթըրի խումբը՝ որուն աստղերէն է նաեւ Ֆրանսացի Քանթոնա – յաջողած էին, նոյնպէս բաժակախաղի մը մէջ, ի հաշիւ ախոյեաններու լիկային – պարտութեան մատնել Ֆէնէր–Պահչէն (0–2):

***

Ֆէնէր – Պահչէ եւ Կալաթա – Սարայ աւանդաբար կը չարունակեն մնալ Թուրքիոյ լաւագոյն խումբերը. մեծ է եղած եւ՝ յաճախ կրծոտ մրցակցութիւնը այս երկու ակումբներուն միջեւ՝ որոնք թրքական Ֆութպոլին գլխաւոր ներկայացուցիչները կը նկատուին: Աւելնօք կար նաեւ «Իւնիոն Քլիւպ» մը՝ որ դարուն սկիզբը կը վայելէր Իթթիհատի հովանաւորութիւնը, անոր հեռքը չէ մնացած: Ներկայիս Պէշիկթաշ եւ, երբեմն, Տրապիզոն կը չանան եւ կը յաջողին լուրջ մրցակցութեան մէջ մտնել Կալաթա – Սարայի եւ Ֆէնէր – Պահչէի հետ:

Անցեալ մրցաշրջանին, Ֆէնէր – Պահչէ չհասած էր ախոյեանի տիտղոսը եւ Կալաթա – Սարայ՝ բաժակը:

Այս մակարդակի Թուրքիոյ ակումբները կը վայելեն մեծահարուստ գործարարներու հովանաւորութիւնը եւ ունին միջոցներ՝ զօրացնելու իրենց խումբերը օտար խաղացողներով: Շնորհիւ ասոնց, թերեւս Ֆէնէր – Պահչէի եւ Կալաթա – Սարայի կազմերը աւելի զօրաւոր են քան՝ Թուրքիոյ Ազգային խումբը՝ որ, կը յիշէ, մեծ տպաւորութիւն մը չգործեց վերջերս Փարիզ եւ Փարք տէ Փրէնսի դաշտին վրայ, պարտուեցաւ Ֆրանսայէ՝ 4 – 0:

***

Թուրքիոյ ազգային խումբն ալ, ինչպէս Հայաստանի կազմը, կը պայքարի որակ աւելու համար 1998–ին Ֆրանսայի մէջ տեղի ունենալիք աշխարհի ախոյենութեան: Իր խմբակին մէջն են Հոլանտա եւ Պելժիա որոնք համբաւ ունին եւրոպական Ֆութպոլին մէջ:

Թուրքիոյ յաջորդ մրցումը Սէն – Մարէնի դէմ պիտի ըլլայ: Ըսուեցաւ որ Հայ մը, Հայաստանցի, պիտի վարէ այս խաղը, երկու եզրային իրաւարարներով, անոնք ալ Հայեր:

ԻԻ–Է–ՖԱ–ի որոշումն է: Շատ խելացի որոշում մըն ալ չէ...

Ի հաշիւ նոյն զտողական չարքին, Հայաստանի չորրորդ մրցումը յայտագրուած է Նոյեմբեր 9–ի համար, Թիրանայի մէջ, Ալպանիոյ դէմ:

Ալպանիոյ երկրորդ էլոյթը պիտի ըլլայ այդ: Նոյնպէս Թիրանայի մէջ, յաղթուած է Փորթուկալէ՝ 0 – 3: Այս արդիւնքը կրնայ յուսադրել ըլլալ Հայերուն համար, բայց պէտք չէ չատ լաւատես ըլլալ, մանաւանդ որ Ալպանացիները (Առնաւուտ...) կրնան քարկանալ...

Վարիչները բարկացած ալ են արդէն ու պաշտօնական ըրած խմբին պատասխանատու մարզիչը, Նոր մարզիչ մըն է որ պիտի պատրաստէ ուրեմն խումբը՝ որ պիտի մրցի Հայերուն հետ:

Ցիշենք Հայաստանի երեք արդիւնքները, ի հաշիւ աշխարհի ախոյենութեան զտողական չարքին.

Հայաստան – Փորթուկալ	0 – 0
Իրլանտա – Հայաստան	1 – 1
Հայաստան – Գերմանիա	1 – 5

Նոյեմբեր 9–ին, ուրեմն, չորրորդ մրցումը, իսկ յաջորդին համար՝ պէտք է սպասել գարնան՝ Ապրիլ 30–ին Երեւանի մէջ, Իրլանտայի դէմ:

Հայաստանի ազգային ախոյենութիւնն ալ կ'ընդմիջուի ձմրան պատճառաւ: Մրցաշարքին կը մասնակցին 12 ակումբներ:

Հիմակուհիմա «Երեւան» եւ «Փունիկ» (Հ. Մ. Ը. Մ.) որոշ առաւելութիւն մը ցոյց կուտան իրենց մրցակիցներուն վրայ: «Արարատ» չկրցաւ դանել տակաւին խորհրդային չրջանի իր վայրն ու որակը. եւս մնացած է:

***

Առաջատար են, Լիբանանի մէջ, Հ. Մ. Ը. Մ. եւ Հ. Մ. Մ. որոնք, երկրին ախոյենութեան բարձրագոյն դասակարգին մէջ, տարիներէ ի վեր, կը խանդավառեն լիբանահայ մարզասէրները:

Մրցաշարքը նոր սկսած է. առաջին մրցման Հ.Մ.Ը.Մ. յաղթած է Ռասինկի՝ 0 – 3. Հ.Մ.Մ. ալ՝ Սաֆայի 5 – 3. Լիբանանի բարձրագոյն դասակարգի առաջնութեան կը մասնակցին 14 ակումբներ՝ երկուքը հայկական՝ որոնք աւանդաբար, կարեւոր դեր կ'ունենան ամէն մրցաշրջանին,

Աւարտենք տալով արձագանգ մըն ալ Լոս – Անճըլըսէն:

Հոկտեմբեր 20–ին, Պոսթընի մէջ, տեղի ունեցած է Ուաչինկթըն. Լոս – Անճըլըս մրցումը, Միացեալ – Նահանգներու ախոյենութեան աւարտականը: Քալիֆորնիոյ խումբին յառաջապահներէն մէկը կարապետեան էր, անկասկած կարող խաղացող մը՝ որուն մասին ոչինչ լսած էինք մինչեւ այդ: Լոս – Անճըլըս պարտուած է մէկ կոլի տարբերութեամբ, երկու ժամուան պայքարէ մը յետոյ:

Կարապետեան, նոր ուժ մը արդեօ՞ք Հայաստանի ազգային խումբին համար, կամ, աւելի հաւանական, Միացեալ – Նահանգներու...

Վ. Մ.

× Ծանօթ է որ, զարճի մրցումներուն, Կալաթա – Սարայ պարտուեցաւ Փարիզի մէջ (4 – 0), իսկ՝ Ֆէնէր – Պահչէ, անակնկալօրէն յաղթեց Մանչէսթըրի (1 – 0) անգլիական հողին վրայ: Սակայն Կալաթա – Սարայ դուրս կը մնար զաժան կախաղերէն կոլերու տարբերութիւնը իրեն նպաստաւոր չըլլալով իսկ Ֆէնէր – Պահչէ ալ չատ յոյս չունի որակուելու իր խմբակին մէջ:

ԳՈՂՈՒԹԷ ԳՈՂՈՒԹ

Ա֊ԹԻՆԻ քաղաքապետարանի «Աթինայքօ» սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 19–ին նչուած է երջանկայիշատակ Գրիգոր – Պետրոս Ժե. Կաթողիկոս – Պատրիարքին ծննդեան 100–ամեակը: Հանդիսութեան բացումը կատարած է Հայ կաթողիկէ առաջնորդ՝ Նշան Ծ. Վրդ. Քեհէյեան: Կարդինալ Աղաճանեանի կեանքին ու գործին կարեւոր հանդրուանները, յունարէն ներկայացուցած է Յակոբ Ճէլալեան: Ցաջորդաբար խօսք առած են թեմական առաջնորդ Սահակ Ածք. Այվազեան, լատինածէս եկեղեցւոյ առաջնորդ՝ Նիքոլայոս Ածք., Հայ Աւետարանական եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ վերապատուելի Վիքէն Զոլաքեան եւ կարդինալի մասին բանախօսելու հրաւիրուած Ներսէս Ածք. Սէթեան, Գործադրուած է նաեւ պեղարուեստական բաժին մը: Յաջորդ առաւօտը, Հոկտեմբեր 20–ին ալ, Հայ կաթողիկէ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ մէջ պատարագած ու քարոզած է Ներսէս Ածք. Պետրոսեան:

***

ՆԻՒ – ԵՈՐՔ ժամանած է Հոկտեմբեր 24–ին, երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքը՝ Թորգոմ Ածք. անցեալին առաջնորդ Միացեալ – Նահանգներու արեւելեան թեմին: Հրաշափառով մուտք գործած է Ս. Վարդան Մայր Տաճարը որ լեցուած էր հաւատացեալներով: Ածրադրութեան աւարտին աչհամբոյր տեղի ունեցած է Հայկ եւ Ալիս Գալուստեան արահը: Հոկտեմբեր 25, Թորգոմ Պատրիարք հանդիպում ունեցած է թեմին հոգեւորականներուն հետ, ապա նախագահած է ճաշին: Թորգոմ Ածք. այցելած է ՄԱԿ–ի կեդրոնը ուր տեսակցութիւններ ունեցած է բարձրաստիճան անճնաւորութիւններու հետ: Հոկտեմբեր 27–ին Պատրիարքը պատարագած է Ս. Վարդան Եկեղեցին, նաեւ քարոզած օրուան առնչութեամբ՝ Գիւտ Խաչի առթիւ: Պատարագէն ետք, ճաշ մը տեղի ունեցած է Հայկ եւ Ալիս Գալուստեան արահին մէջ, դպրաց դասերու կազմակերպութեան համագումարին առթիւ: Եղած են ելոյթներ եւ գործադրուած է պեղարուեստական յայտագիր մը:

ՍՏԱՑԱՆՔ

ԵՒՈՎՊԱՀԱՑ ԳԱՂՈՒԹ
1941 – 1975 Երջաց
Գրեց՝ ՄՈՒՇԵՂ ԵՐԵՒԱՆԵԱՆ

Sarko Printing Press,
Glendale, California
2414 Front St.
San-Diego,
CA 92101 — 1437.

ՄԻԼԱՆՈՅԻ «ՀԱՑ ՏՈՒՆ»Ի ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ ԱՄՍՈՒԱՆ ՅԱՅՏԱԳԻՐԸ

1955–ի Ցունիս ամսուան սկիզբին, Ցուրիխի Պոլիտեխնիկական Ինստիտուտի ճարտարապետական Ֆաքիւլթէյին, քառասուն հոգինոց խումբ մը ուսանողներ, դասախօսներ եւ օդնական դասախօսներ ուղորինութեամբ փրոֆ. տոքթոր Օթթօ Քունղլէի, մեկնեցան Հայաստան 10 օրուան սեմինարական աշխատանքներու համար:

Նախքան այս ճամբորդութիւնը տեղի ունեցած էին չարք մը պիտաժողովներ եւ ներկայացուեր էին հանրութեան՝ հայկական մշակոյթին ու ճարտարապետութիւնը:

Վերոյիշեալ հիմնարկին գլխաւոր նպատակն էր ընծայել ուսանողներուն ու ապագայ դասախօսներուն, այդ հաղուագիւտ պատեհութիւնը, որ ընդլայնէն իրենց դիտելիքները ու խորթաթափանցեն հայկական միջնադարեան ճարտարապետութեան մէջ եւ նամանաւանդ մօտէն ճանչնան հայ ժողովուրդը Մայր Հայրենիք Հայաստանէն ներս:

Այս ծրագրին իրականացման օժանդակեցին Հ. Բ. Ը. Միութիւնը Նիւ – Եորքէն, Գալուստ Կիւլպէնկեան հաստատութիւնը ի Լիզպոն եւ վիչենարեակ Պր. Կարպիս Փափազեանը:

Այս առթիւ լոյս տեսած դիրքը՝ «ARMENIEN — TAGEBUCH EINER REISE IN DAS LAND DES ARARAT» գրուած գերմաներէն, իտալերէն եւ անգլերէն լեզուներով – հրատարակիչներ՝ Մօրչնօ Փիդզօլօթթօ եւ Սարգիս Շահինեան, Ներկայացուեցաւ Միլանոյի Հայ Տան մէջ, Հինգշաբթի, Հոկտեմբեր 3–ին, բացուած համաբերով միաժամանակ Հայ Տան 1996 – 1997–ի վերամուտը:

Միլանոյի հայութիւնը եւ իտալացի բարեկամները մեծ հետաքրքրութեամբ եւ խանդավառութեամբ հետեւեցան ճարտարապետ Սարգիս Շահինեանի զեկուցման ու սահիկներու ցուցադրութեան:

Գնահատելի ու բծախնդիր աշխատանք մըն էր կատարուածը: Բարի ցանկութիւններով ու յաջողութեան մաղթանքներով եւ ճոխ հիւրասիրութեամբ վերադարձանք Երեւան:

***

Ուրբաթ, Հոկտեմբեր 25–ին Հայ Տան մէջ այս անգամ տեղի ունեցաւ ուրիչ հետաքրքրական հանդիպում մը: Տիկին Սիմա Փափազեան խօսեցաւ «Արեւելեան դորգ»ի մասին, կեդրոնանալով մանաւորաբար հայկականին վրայ:

Տիկին Փափազեան մատչելի ու հասկնալի լեզուով ըրաւ պատմականը, սահիկներու օդնութեամբ, դորգի արուեստին: Սկսաւ հնուսուր Չինաստանէն, անցնելով Թուրքմէնիստանէն, Պարսկաստանէն մինչեւ Կովկաս եւ ապա Կիլիկիա: Ցոյց տուաւ կովկասեան ամենահին դորգը 5–րդ դար Ք. Ա., որ կ'ըսուի թէ հայկական է:

Բացատրեց թէ ինչպէս ծնունդ կ'առնէ դորգ մը, ինչպէս կը դասաւորուին պատկերներն ու զոյները, ինչպէս կը չրջափակուին այն բոլորը, յատուկ եւ ուսումնասիրուած խթիպներով, որոնք իրենց հերթին կը պարունակեն այլ զոյներ եւ այլ երկրաչափական պատկերներ:

Տարբեր ժողովուրդներու տարբեր առանդութիւններու, կրօնքներու եւ ապրելակերպերու ցոլացումն է ամէն մէկ դորգ, զոր վարպետ գորգաչխատողներ, ներչնչուելով իրենց հաւատքէն ու միջավայրէն, կը հիւսեն ու կը ներկայացնեն պուտտաներ, խաչեր, վիշապներ, թռչուններ, ու ծաղիկներ ու կենդանիներ առանց տալով այլ եւ այլ զոյներ ու ձեւեր:

Համոզուած ենք որ ներկաները իմացան, տեղեկացան եւ ինչու ոչ սորվեցան նոր բաներ, աչխարհի հնագոյն արուեստներէն գորգի արուեստի մասին, զոր չէին գիտեր մինչեւ այդ երեկոն:

Կ. Ի.

(Շար. Ա. էջէն)

ստեղծեց: Կը պահանջէն որ «արհեստի վառելանիւթի» դրութիւն մը ստեղծուի անմիջապէս, որպէսզի հիւրեն քարիւղային նիւթերու վրայ նախատեսուած ներքին տուրքերու յաւելումը:

ՓԱՓՐԻՔ ՏԻՎԻՃԵԱՆ, Անթոնիի երեսփոխան--քաղաքապետը Ելմտական Յանձնախումբի տեղեկատու նշանակուեցաւ, Թոմսընի սեփականաշնորհման քննիչ յանձնախումբի կազմութեան մը դիմումին վրայ: Կառավարութիւնը, մինչեւ տարեվերջ, պէտք է փակէ այս թղթածրարը, այդ թուականէն ետք, Մաթրա -- Հաչէթի անօրէն--նախագահին ընտրման առաջարկն ալ կը դադրի ի զօրու ըլլալէ: Տիվիճեան հարցազրոյց մըն ալ տուած է «Լա Թրիպիւն» թերթին (Նոյեմբեր 7) ուր կ'ըսէ թէ կողմնակից չէ քննիչ յանձնախումբի մը ստեղծման եւ կը թելադրէ որ լակառաէր Թոմսընը -- Միւլհի մեռեալի ալ (որ Գորբաչիւին պէտք է ծախսի) դրամագլուխին բաժնեհէր ըլլայ յաւելեալ երաշխաւորութեան մը համար:

ՓԱՐԻԶԻ ՔԱՂԱՔԱՊԵՏԻՆ ԿԻՆԸ՝ կը զաւխէտ թխպերի քննութեան տակ առնուած է Լիոն նահանգի ընդհ. խորհուրդէն ստացած «աշխատավարձերուն» համար: 1994-ին 200 հազար Ֆր. ստացած էր 36 էջնոց տեղեկագրի մը պատրաստութեան համար:

ՔՐՏԱԿԱՆ ԼՐԱՏՈՒ ԱՂԲԻՒՐՆԵՐՈՒ համաձայն Թուրքիոյ հարաւ-արեւելեան չըրջանին մէջ Թրքական զինեալ ուժերը ծանր կորուստներ կը կրեն ու յաճախ կը նահանջեն, քիւրտ զինեալներու հետ բախումներու ընթացքին: Կը տեղեկացուի նաեւ թէ Թրքական բանակի ուժերը բազմաթիւ զոհեր կու տան:

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

ՀՈԳԵՇԱՆԳԻՍՏ

ՄԱՐՍԻԼԻ. — Կապոյտ Խաչի Պուլվար--Օտառյի Լէօլա Սասունի մասնաճիւղը հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կու-տայ, երմէ յաւէտ բաժնուած ընկերուհի-ներու անմահ յիշատակին, կիրակի, Նո-յեմբեր 10, ժամը 10-ին Պուլվար--Օտառյի Ս. Յակոբ Եկեղեցւոյ մէջ:

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

«Դպրոցասէր Տիկնանց Վարժարան»ի խնամակալութիւնը կը կազմակերպէ մը-չակութային դասախօսութիւն մը, Շա-բաթ, Նոյեմբեր 16, երեկոյեան ժամը 20·30-ին «Դպրոցասէր Վարժարան»ի սը-րահին մէջ.

Դասախօս՝
ՏՈՒՔԹՈՐ ԱՐՄԱՆ ՀԱՒՆԱԶԱՐԵԱՆ
(Գերմանիայէն)

Նիւթ. — Հայաստանի քնութեան եւ «Խոսրովի Անտառ»ի պահպանման հար-ցերը (սահիկներու ցուցադրութեամբ):

Մուտքը՝ ազատ է:

Հասցէ. —
1, Boulevard du Nord, Le Raincy

65EME ANNIVERSAIRE
DE LA CATHEDRALE ARMENIENNE
DE MARSEILLE

Jeudi 14 Novembre à 20 heures 30

RENCONTRE / DEBAT

avec

MGR KAREKIN BEKDJIAN
Prélat des Arméniens d'Allemagne

sur le thème :

« STRUCTURES COMMUNAUTAIRES ARMENIENNES EN ALLEMAGNE »

Centre Culturel SAHAK-MESROP
339, avenue du Prado, 13008 Marseille
Tél : 04. 91. 77. 84. 70.

Entrée libre

L'ASSOCIATION NATIONALE DES ANCIENS COMBATTANTS ET RESISTANTS ARMENIENS

vous convie au :

dépôt de gerbe

sur la tombe du GENERAL ANTRANIK
LUNDI 11 NOVEMBRE
à 14 heures 30

dépôt de gerbe

en présence des autorités
sur le Monument aux Morts Arméniens
à 15 heures 15

L'hymne arménien sera exécuté par la musique militaire.

RASSEMBLEMENT à 14 heures
Cimetière du Père Lachaise
Entrée Coté Place Gambetta Paris 20e

Soyez nombreux
à honorer nos héros.

SOIREE
THEATRALE

organisée par
la CROIX BLEUE
Section «D. Serengulian»
d'Issy-les-Moulineaux

le Mardi 19 Novembre à 20 heures 30

à l'Auditorium d'Issy-les-Moulineaux
11-13, rue Danton

NAREK DOURIAN
présente

«La Belle-Mère d'Erevan»

par la Troupe d'Arménie.

CONCERT
EXCEPTIONNEL
DU
Chœur
SIPAN-KOMITAS

à l'OPERA COMIQUE
2, Place Boieldieu, 75002 PARIS — M° Richelieu-Drouot

SAMEDI 30 NOVEMBRE à 20 heures 30 précises
ouverture des portes à 19 h 30

Sous la présidence d'honneur de Monsieur
Philippe DOUSTE-BLAZY
Ministre de la Culture et de la Francophonie

AU PROGRAMME :

NANOR
de P. GANATCHIAN
(Nouvelle orchestration
de G. APRIKIAN)
Première Audition.

NAISSANCE de DAVID de SASSOUN
Oratorio de G. APRIKIAN

Solistes :
Fabienne Chanoyan (soprano)
Sonia Nigoghossian (mezzo)
Philippe Fourcade (baryton)
Bardassar Ohanian (baryton)

Chœur SIPAN - KOMITAS **Chœur Français d'Oratorio**
Chœur des Elèves du Collège Arménien «Tebrotzassère»
Orchestre Symphonique BELL'ARTE

l'ensemble sous la direction de **GARBIS APRIKIAN**

Prix des places : 350 F. — 300 F. — 250 F. — 200 F. — 150 F. — 100 F.

Réservations : Auprès des membres de la Chorale;
A l'Opéra Comique : Tél.: 01. 42. 44. 45. 46.

Réservations et renseignements: Tél. : 01. 48. 59. 65. 07 / 01. 34. 61. 94. 97

ՄԱՏԱՂՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԻՍԻԻ ՀԱՅ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ

Կիրակի, Նոյեմբեր 10–ին Իսիի Ս. Մարիամ Աստուածածին Հայ Առաքելական Եկեղեցւոյ Անուանակոչու-թեան Տօնն է եւ Օծումի 21–րդ տա-րեդարձը:

Այս առիթով հանդիսաւոր պատա-րագ կը մատուցուի: Հոգեհանգըստեան մատնաւոր պաշտօն կը կատարուի, ապա՝ ազանդական Մատաղ կ'օրհնուի: Պատարագը ժամը 10–ին: Երգեցողութիւնը կը կատարեն եկե-ղեցւոյ երգչախումբն ու Տարօն Մը-չակութային Միութեան մխոնական խումբերը. պեկավարութեամբ՝ Սահ-վան Սրկ. Եօրկանճեանի:

Ժամը 13–ին՝

Ժողովրդական Ճաշ

Իսիի Փ.Ա.Մ.Ի.–ի սրահին մէջ
25 Աւիւնիւ վիֆթոր Հիւկոյ

Տեղեկութեանց համար դիմել քար-տուղարութեան

Հեռ. – 01 – 46 – 44 – 28 – 52

l'ECOLE
TARKMANTCHATZ
D'ISSY-LES-MOULINEAUX

présente

NAREK DOURIAN

et

LE THEATRE DE MARIONETTES
de VANADZOR

dans

«L'AVIDE»

d'après le conte de H. Toumanian

Dimanche 10 Novembre à 16 heures

dans la salle de l'école
19-27, Sentier des Epinettes,
Issy-les-Moulineaux

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

UGAB-Paris IDF

EXPOSITION
DE TABLEAUX

Le Comité de Paris — Ile-de-France de l'UGAB

présente

une exposition de tableaux

de l'artiste peintre arménien du Canada

Hagop KHOUBESSERIAN

au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles, Paris 17e

Vernissage le Mardi 12 Novembre à 19 heures

Exposition du 12 au 30 Novembre
du lundi au vendredi, de 18h à 22h

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

«THEYASSEGHAN»

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE
Section *«Astrig»*
d'Arnouville / Gonesse / Sarceilles / Villiers-le-Bel

vous informe qu'elle organise un

«THEYASSEGHAN»

le Dimanche 17 Novembre à partir de 15h

dans la salle de l'église catholique, rue Henri Barbusse, à Arnouville.

Toutes les personnes sont cordialement invitées ainsi que toutes les sections *Paris et Région Parisienne* de la Croix Bleue.

ՇԱԲԱԹ - ԿԻՐԱԿԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 9-10
SAMEDI - DIMANCHE
9-10 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1.100 Ֆ. - Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1.400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1.250 Ֆ. (շաբաթաթերթ առաքում) - Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ -- ԹԻՒ 18.981 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.981

Անիի գոյութեան գինը

Մեր նախորդ թիւով արձագանգած էինք Յունաց մամուլի այն տեղեկատուութեան թէ Անին չանկարծ գոյութեան իրաւունք տացեր էր, գրօսաշրջութեան հեռանկարներու սիրոյն: Ցայտնուած այս բացատրութեան եաին թերեւս անկարելի չէ քաղաքական ազդակ մըն ալ տեսնել հայեւյունք յարաբերութիւններու բնականոնացման ուղղութեամբ: Այսուհանդերձ, պիրականը դարերու անդիտացումին նոք Անիին տրուած ճանաչումը ու անոր գոյութեան իրաւունքն է:

Հարատեւութիւններու անկումէն ի վեր հարիւրամեակ եկեղեցիներու մայրաքաղաքը տքի կոխան եղաւ արշաւանքներու, ամէն մէկուն հետ քար առ քար քանդուելով. գաժան ձմեռներն ու ամրան տօթերը, ինչպէս եւ երկրաշարժերը, նեղքեր գոյացուցին անոր տաճարներուն, պարիսպներուն գմբէթներուն ու պատերուն վրայ: Շատ ու չատ բաներ գետնին հաւասարեցան, հեռաւոր ժամանակներու գեղեցկութեան, հրաշքի մը առասպելը ձգելով Անիէն: Անոր պարիսպներուն չուրջին գիւղեր բուսան, յաճախ անկէ փոցուած քարերով: Մարդիկ դացին ապրելու անոր չուրջբոլորը, իրենց անասուններն արածեցնելով հայ արքաներու երբեմնի նիստավայրերուն, արքունի սրահներուն տարածքները ողողած մարդերուն վրայ:

Ալ հնագէտները, ճարտարապետական գիտի հետազօտողները որոնք ուզեցին անպատմաճ այցելել հոն, սեփական աչքերով տեսնել, չօշափել ամեհի համայնապատկերին մէջ մարդուն ու ժամանակին աւերներուն դիմադրող մայրաքաղաքը, տարի ու մէկ փորձութենէ անցան: Դիմումներ ներկայացուցին պատկան անձերու համար իշխանութիւններու, արտօնութիւն ունենալու համար: Ցաճախ դիմորդականներու ընկերակցութեամբ պարտաւոր եղան հոն երթալու եւ հանդուրժելու դանազան սահմանափակումներու: Իսկ ամէն անդամ որ քաղաքին նոր տեղերը Անիի մասին խօսելու պարտաւոր եղան, «Անը»ի վերածուած անունէն ըսկրած, անոր տաճարներուն թիւին չափ աստերով ներկայացուցին անցեալն ու ներկան: Ու քաղաքը տարուէ տարի իր պատերէն քարձրացող հողին հետ թաղուեցաւ նաեւ ուրացումին, անդիտացումին մէջ:

Այսօր, յայտնապէս, փոխուած է քաղաքականութիւնը. ճերմակի վրայ սեւով կը դրուի թէ Անին հայկական անցեալի տէր ոստան է ու հոն կը գտնուին հայկական ճարտարապետութեան դեղեցկագոյն նմոյշները: Աւելի՛ն. կ'ըսուի նաեւ թէ որոշուած է պարիսպները, դեռ կանգուն մնացած կոթողները նորոգել, քայլ մը դիտակցութեամբ որ Անին գրօսաշրջիկներու մեծ հոսք պիտի ապահովէ. հետեւաբար նաեւ ոչ արհամարհելի եկամուտ Թուրքիոյ պիւտճէին,

Տխուր էր ու մանաւանդ արժանապատուութիւն վիրաւորող այն անարդ վերաբերումը զոր ներկայի տէրերը ունեցան հայկական գեղեցկագոյն մայրաքաղաքին նկատմամբ: Տխուր էր տարիներու ընթացքին լուսանկարներէ, տեսերիզներէ, լուսապատկերներէ հետեւիլ անոր աստիճանական քայքայումին, Հայաստանէն տպիւ չունէ մը անդին:

Տարօրինա՞կ է որ Անիի ուրացումին պատճառ դառնութեան երանգը կ'աւելցնէ այսօր անոր ճանաչումին, նորոգութեան մասին Թուրք մամուլին վերյիչեալ լուրը...:

Ա. ԹՈՓՈՃԵԱՆ

1918-ի ՉԻՆԱԴԱԴԱՐԻ տօնին առթիւ, «Ցառաջ» լոյս չի տեսներ երկուշաբթի, Նոյեմբեր 11-ին (Նոյեմբեր 12-ի թիւ)։ Մեր յաջորդ թիւը՝ Ցորեքշաբթի, Նոյեմբեր 13:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՉԱՑԻՐԻ աւելի քան մէկ միլիոն գաղթականներու վիճակը օրէ օր աւելի ողբերգական բնոյթ կ'առնէ եւ սովէ մեռնողներու թիւն ալ կ'աւելնայ: ՄԱԿ-ը, Եւրոպական Միութիւնը եւ Ամերիկեան Միութեան Կազմակերպութիւնը կ'ուսումնասիրէին, Նոյ. 8-ին, բազմազգեան ուժերու առաքման հարցը: Ֆրանսա ծրագիր մը ներկայացուցած էր Ապահովութեան Խորհուրդին, ուր պիտեալ միջամտութիւն մըն ալ կ'առաջարկէ: Տեղւոյն վրայ, ականատեսներ կ'ըսեն. -- «Գաղթականները ճանճի պէս կը մեռնին»: Կըռւիներն ալ վերսկսած են կոմայի մօտ, ապստամբներուն եւ բանակին միջեւ:

ՊՈՐՏՈՑԻ մէջ Ֆրանքեւանգլիական վեհաժողով մը տեղի ունեցաւ Նոյ. 7-ին, սիրալիր մթնոլորտի մը մէջ: Շիրաք եւ Մէյճըը խօսած են զանազան հարցերու մասին, սկսելով Զայիրէն: Եւրոպական ճակատի վրայ, տարակարծութիւնները կը վերաբերէին միակ դրամին, ընկերային ճիւղին, խենթ կովին թղթածրարին: Անգլիա միշտ դէմ է արեւմտեան Եւրոպայի Միութեան (պաշտպանութեան միակ լիազօր կազմ) ձուլման Եւրոպական Միութեան մէջ:

Փ. ՍԱԼԻՆՃԷՐԻ (անցեալին նախագահ Քենըտիի խորհրդական) համաձայն, Յուլիսին չախջախուած Պօլինկը (Նիւ-Եորք) թիրախ եղած էր ամերիկեան նաւէ մը սխալմամբ արձակուած հրթիռի մը: Մխայեալ-Նահանգներու Պաշտպանութեան նախարարութիւնը կը հերքէ, մինչ Սալինճէր կ'ըսէ թէ իր տեղեկութիւնը հիմնուած է զաղտնի փաստաթուղթի մը վրայ: Մօտ 250 հոգի մեռած էր, որոնց մէջ 38 Ֆրանսացիներ:

ԹԼԱՄՍԷՆԻ (Ալժերիա) մօտ ռումբի մը պայթումէն հինգ հոգի մեռած է, որոնց մէջ են Պենի Ուարսուս գիւղի քաղաքապետը, իր կցորդը:

ԵՐՈՒՍԱղԷՄԻ երեսփոխան-քաղաքապետը մեղադրուած է հաշուեցոյցերու գեղծարարութեան համար Թել-Աւիվի դատարանին առջեւ: Կասկած կայ որ 1988-ին կեղծ հաշուեցոյցեր ներկայացուցած է Լիքուտի ընտրապայքարին նիւթական միջոցներ ապահովելու համար:

ԻՏԱԼԻՈՑ ուր քաղաքներու մէջ, իտալական ոստիկանութիւնը 17 ալժերացի իսլամապաշտներ ձերբակալած է, յետ երկարատեւ հետապնդումներու: Կը կարծուի որ կ'օգնէին ալժերական գինեալ ընդդիմութեան:

ՓԱՐԻԶԻ ԲԱՂԱՔԱՊԵՏԻՆ ԿՆՈՋ՝ կգալիէռ Թիպէրիի Խնդրոյ առարկայ տեղեկագիրը որու համար 200 հազար Ֆր. տուգացած էր, մեծ մասամբ քանագողութեան մը արդիւնք է, ըստ Լիպերասիոնի հրատարակած լուրերուն (Նոյ. 8): Արդարեւ, թերթը կողք կողքի կը հրատարակէ 1989-ին էֆոնմիթայի կողմէ լոյս տեսած հատորի մը մէկ էջը եւ Տիկին Թիպերիի տեղեկագրին մէկ էջը, որպէս փաստ:

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՆՈՐ ՎԱՐՉԱՊԵՏԻՆ ԵԼՈՅԹԸ

Ցորեքշաբթի, Նոյեմբեր 6-ին է որ Հայաստանի նոր վարչապետը՝ Արմէն Սարգսեան կը ներկայանար Ազգ. Ժողովի նկատին, հին կառավարութեան կազմով: Հերթական այդ նիստը նուիրուած է բեսափոխանութիւններու հարցումներուն կառավարութեան անդամներուն:

Այս առթիւ, ելոյթ ունեցած է Ա. Սարգսեան եւ գծած կառավարութեան ծրագիրը: Ան ըսած է որ կառավարութիւնը պիտի չարունակէ նախորդ կառավարութեան կողմէ սկսած տնտեսական վերափոխումները, ջանալով նոր գործ տալ ատնոնց: «Անկախութեան առաջին հինգ տարիները կարելի է բնութագրել իբրեւ գոյապայքարի տարիներ, յոյս ունիմ, որ յաջորդ հինգ տարիները զագացման տարիներ են լինելու» չեշտած է վարչապետը, որ կ'ըսէ նաեւ թէ կը դրուի արդէն 21-րդ դարու Հայաստանի Հանրապետութեան հիմքը եւ յառաջիկայ տարիներուն պէտք է համախմբուի ամբողջ ազգային ներուժը եւ ստեղծուի ժամանակակից մրցունակ արդիւնաբերութիւն եւ գիւղատնտեսութիւն, այլապէս Հայաստան 21-րդ դար մուտք կը գործէ իբրեւ տարածաշրջանի տնտեսական եւ առեւտրական չուկաներու կողմէ կլանուած Պետութիւն:

Ա. Սարգսեան ծանրացած է նաեւ այլ կարեւոր կէտի մը վրայ որ կը վերաբերի բարենորոգումներու: Ըստ վարչապետին, պէտք է դիտակցիլ որ բարենորոգումները կ'իրականացուին մարդոց համար որոնք չատ զրկանքներ ունեցած են: Նոր կառավարութիւնը պիտի չարունակէ նաեւ նախորդին ծրագրերը Համաշխարհային Դրամատան, Դրամական Միջազգային Հիմնադրամին եւ Եւրոպական Դրամատան հետ: Անդրադառնալով նոր կառավարութեան ձեւաւորման սկզբունքներուն, վարչապետը նշած է որ կազմին համար յատակ պէտք է նկատի առնուին պաշտօնատարներու արհեստին հետ կապ ունեցող յատկութիւնները, անոր բարոյական յատկանիշները, ապա միայն՝ պետական եւ ազգային նուիրումը:

Այս ելոյթէն ետք է, որ երբ ինք եւ նախարարները դուրս կ'ելլէին հարցուփորձի ենթարկուած են լրագրողներու կողմէ եւ Վանօ Սիրադեղեան ըսած է ինչ որ լոյս տեսած է յաջորդ օրուան «Առաւօտ»ի մէջ (տես՝ «Ցառաջ» Նոյ. 8) եւ Վահան Փափազեան ալ ըսած է որ իր տեղը պիտի անցնի Ալեք Ազդումանեան: Ուրբաթ իրիկուն է, Նոյ. 8-ին, որ հատնարար պաշտօնապէս հաղորդուէր կառավարութեան նոր կազմը:

***

Նոյ. 7-ին, կրկին յետաձգուած է «31»-երու դատավարութիւնը, Վահան Ցովհաննիսեանի առողջական վիճակին պատճառաւ: Ազատութեան հրապարակը 8 հայցադուլ ընդդիմներուն միացած էին 10 ուրիշներ:

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Նոյեմբեր 7 / 8)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՄԱՐ ԱԼ ԿԵՆՍԱԿԱՆ ԿԱՄՈՒՐՋԻ ՄԸ ԲԱՑՈՒՄԸ

Վրաստանի Մարնէուլի չրջանին մէջ Նոյեմբեր 5-ին բացումը կատարուած է Բանուչա գետի նոր կամուրջին, որ Երոպան Ասիոյ կապող երկաթուղիի ամէնէն կարճ ճամբան է: Կամուրջը կառուցած է ՄԱԿ-ի համաշխարհային պարէնի ծրագրի, Հայաստանի, Վրաստանի, Գերմանիոյ, Ցունաստանի, Զուիցերիոյ, Մեծն Բրիտանիոյ եւ Միացեալ Նահանգներու համագործակցութեամբ, Հայաստանի Փոխադրութեան եւ Հաղորդակցութեան նախարար Հենրիկ Գոչինեան խօսելով այս նորակառոյց կամուրջին բացումին մասին, ըսած է թէ ան թոյլ կուտայ լուծել կենսական հարցեր, ինչպէս բեռներու մեծ քանակով փոխադրութիւն եւ մարդասիրական օգնութեան արագ եւ ապահով ճեւով Հայաստան առա-

(Շար.ը կարդալ Դ. էջ)

Թրխպատում

Թուրքիոյ մէջ մեծ գայթակղութիւն մը ծագած է որ խորագրել կատար «Իմամ-նիքէ»ի (Նոյեմբեր 8)՝ «Մաֆիան՝ Պետութիւնն է»: Արդարեւ, Թրքերէն թերթերը կ'արձագանգեն հսկայ խորագիրներով՝ «Մեծ փոսութիւնը» («Միլլիյէթ»), «Մաֆիա - Պետութիւն - խմբակ՝ սահմանադրական եռանկիւնը» («Ենի Եիւզեյլ») եւայլն, եւայլն: Ի՞նչ պատահած է: Նոյեմբեր 2-ին, Պուրսա, արկածի մը հետեւանքով, Մերսէդէսի մը մէջ գտնուած են երեք մեռեալ եւ մէկ վիրաւոր: Երեք մեռեալներէն մէկը «Գորչ գայթերու» մէկ նախկին զինուորեալն է որ մաֆիայի մէջ մտած է յետագային, Ապտուլլահ Զաթլը, երկրորդը՝ Պոլսոյ ոստիկանութեան մէկ նախկին տնօրէնը՝ Հիւսէյին Գոճատաղ եւ իր բարեկամուհին: Վիրաւորը Թանսու Զիլլէրի կուսակցութեան (Արդար Ուղի) երեսփոխան մըն է՝ Ս. Պուճաք որ Ուրֆայի Սեւերէկ գաւառի հազար Քիւրտերու հրամանատարն է: Այս Քիւրտերը՝ «գիւղի պահակները» վճարուած են Պետութեան կողմէ պայքարելու համար ՓՔՔ-ի դէմ: Ամէնէն հետաքրքրականն այն է որ Ապտուլլահ Զաթլը 18 տարի է կը փնտռուի Պետութեան կողմէ 11 ձախ գինուորեալներու սպանութեան համար, նաեւ Էնթէրփոլի կողմէ՝ Թմրեցուցիչի չահատակութեան, իր անունը խառնուած է Պապին դէմ մահափորձի հարցին ալ (1982): Մեզ պատրաստած էր որ գինքը ինք հայթայթած էր, ձերբակալուած էր եւ ի չգոյէ փաստի, ազատ արձակուած: Համակառակ այս բոլորին, իր վրան գտնուած է ոստիկանական քարթ մը եւ «կանաչ անցագիր» մը որ կը չնորհուի միայն պետական բարձրաստիճան պաշտօնատարներու: Մաֆիայի տարրերու ներկայութիւնը Պետութեան մէջ, երեւան եկած էր Սեպտեմբերին, տեղեկագրի մը մէջ որ կը վերագրուէր ՄԻԹ-ի (գաղտնի սպասարկութիւն) եւ հրատարակուած էր ձախ չաթաթաթերթ «Այտընլըք»ի կողմէ: Հոն, Զաթլը կը ներկայացուէր որպէս «Թիւ մէկը» գաղտնի կազմակերպութեան մը պայքարելու համար ՓՔՔ-ի եւ ծայրայեղ ձախի դէմ: Այս կազմակերպութիւնը կը զրաղէր Թմրեցուցիչի չահատակութեամբ, ռաֆէթով, ոճիրով, եւայլն: Սերտ կապեր ունէր Պուճաքի հետ եւ այս ամբողջը կը դեկավարուէր Սճարի կողմէ, Ներքին նախարար, որ այն ատեն ուրացած էր ամէն բան: Այժմ, ամէն ինչ կը հրատարակուի եւ բոլոր ոճրային գործունէութիւնները կազմակերպութեան, ի մասնաւորի Թմրեցուցիչի չահատակութեան Գերմանիոյ եւ Աղբրբէյճանի մէջ: Կը մեղադրուի նաեւ դործակցութեան համար Թմրեցուցիչի քըրտական մաֆիային հետ:

Այս գայթակղութիւնը նոր դժուարութիւններ կը ստեղծէ Թուրքիոյ համար Եւրոպական Միութեան հետ իր յարաբերութիւններուն առընչութեամբ:

ՅԵՏՀՆՏՐԱԿԱՆ ՍՊԱՍՈՒՄՆԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ

Հայաստանի նախագահական ընտրութեան յաջորդած հակազդեցութիւնները կը շարունակուին երկու հունով: Ընդդիմութիւնը հանրահաւաքներու շարքի մը ձեռնարկած է, հաւանօրէն խօսքի հարթակ մը ունենալու համար ժողովուրդին հետ, միւս կողմէ քննադատական արտայայտութիւնները կ'ունենան ՀՀՇ–ական ու Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի մօտ չրջանակէն անձնաւորութիւններ, քաղաքական փոփոխութիւններու պահանջները ալ ներկայացնելով: Եւ հասկնալի է որ հանրահաւաքներէն աւելի այս երկրորդներն են որ ուշադրութիւն կը գրաւեն լրատուութիւններուն մէջ:

Այս դէմքերէն առաջինը եղաւ Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի նախկին խորհրդական ու Ազգային ապահովութեան վարչութեան նախկին ղեկավար Դաւիթ Շահնազարեան: Հեռատեսիլի անոր առաջին ելոյթը որ տեղ գտած է «Լրագիր»ի Հոկտեմբեր 15 – 16–ի թիւերուն մէջ, հաւանաբար կը մատնանշէ թէ՛ ընդդիմութեան, թէ՛ իշխանութեան կեցուածքին թերի կողմերը՝ ընտրապայքարի ընթացքին ու յետընտրական առաջին օրերուն: Իր խօսքին ամէնէն հետաքրքրական կէտը այն է որ Դ. Շահնազարեան դժգոհ է Ազգային ժողովի ներկայ վիճակէն: Կ'ըսէ թէ հոն «կարծես թէ բազմակարծութիւն չկայ, քաղաքական բախումներ չկան, եւ այն ամէնը ինչ պէտք է տեղի ունենայ խորհրդարանում, կատարւում է հրապարակներում»: Ցետոյ, կ'եզրափակէ. «այս Ազգային ժողովը ապագայ չունի»:

Իր կողմէ կատարուած քննադատութեան ծանրութեան երկրորդ կէտերուն ալ «ուժային» կոչուած նախարարներու՝ Վ. Սիրադեղեանի (Ներքին) եւ Վ. Սարգսեանի (Պաշտպանութեան) դէմ առնչ այլեւայլի արձակուած ժխտական արժեւորումն է: Դ. Շահնազարեան յարմար կը գտած որ անոնք հրաժարին, կամ փոխարինուին,

Իշխանութեան մօտիկ նոյն չրջանակէն· նման դիրքէ արտայայտուող մը եղած է նաեւ Եգուարդ Եգորեան: ՀՀՇ–ի գլխաւոր զազափարախօսներէն ու յատկապէս Սահմանադրութեան «Կնքահայր»ը նկատուած այս գործիչը եւս դժգոհութիւններ ունի ու ՀՀՇ–ն կարեւոր բաժին մը ունի անոնց մէջ: Անդրադառնալով Հոկտեմբեր 17–ի վարչութեան նիստին ան փորձած է արտակարգ համագումար որոշել, բայց 22 ներկաներէն միայն 4–ը քուէարկած են այդ առաջարկին ուղղութեամբ:

«Մոլորակ»ի Հոկտեմբեր 22–ի թիւին մէջ, Ազգային ժողովի Իրաւական հարցերու պետական յանձնաժողովին նախագահ Ե. Եգորեանի «Ազատութիւն» կայանին տրուած հարցազրոյցը տեղ գտած է: Խօսելով բարեփոխումներու իր տարբերակներուն մասին, նախ հարկաւոր կը նկատէ Ազգային ժողովի լուծարումը եւ նոր ընտրութիւններու կազմակերպումը: Կ'ըսէ թէ հոն գործող խմբակներու դոյութիւնը ձեւական է: Չկայ նաեւ «ՀՀՇ–ի դիծ». ազատական ժողովրդավարութիւն եւ անտեսութիւն: Կայ անանուն նոր խմբակ մը որ ինք կը կոչէ «նեոմենկլատուրային կապիտալիզմի խմբակցութիւն». ան կը բաղկանայ «Հանրապետութիւն» կոչուած կորիզէն ու անոր արբանեակ մէկ – երկու կազմակերպութենէ: Այդ «կապիտալիզմ»ը «հովանաւորչութիւն է որ իրականացուում է ձեռնարկութիւնների, տնտեսութիւնների նկատմամբ Ուժային նախարարութիւնների կողմից: Հայաստանի ամբողջ տնտեսութիւնը տիրապետում են իշխանութիւնների կողմից հովանաւորուող մի խումբ մարդիկ»: Աւելի մանրամասնելով, Ե. Եգորեան կ'ըսէ թէ կան մեծ ու փոքր ձուկեր· առաջինները իշխանութեան չուքը կը վայելեն, մեծ արտօնութիւններ ունին, իսկ միւսները հարկերը վճարողներ են: Այս կացութեան մէջ տնտեսական յարաբերութիւնները չեն կրնար ազատ զործել:

Ինք անցեալ տարուան աշնան վերջին փորձ մը ըրած է ապակեղրօնացնելու ոստիկանական իշխանութիւնը որ իր կարելիութիւնները ի գործ կը դնէ «խաղաքանութեան ու տնտեսութեան մէջ լծակներ ձեռք բերելու համար»: Այս կացութիւնը պատճառ եղած է որ հակաստութիւնները չեչտուած են ընկերային անապահով խաւերու եւ վերին իշխանութեան միջեւ: Ու այդ պայմաններուն մէջ «իշխանութեան յղփացածութեան ակնյայտ նշան» նկատուած է դէեակներու կառուցումը: Նոյնիսկ արտաքին աշխարհին ոչ անծանօթ այս նշումներէն աւելի տխուր ու ընդվզեցնող է կարդալ Եգորեանի ըսածը թէ «այն, ինչ ասացի, առնուազն վերջին մէկուկէս տարում տարբեր ձեւերով մշտապէս ասել եմ նախագահին: Նախագահը երեւի թէ համարում է որ ես որոշակիօրէն չափազանցում եմ ընթացող երեւոյթները»:

Ե. Եգորեան «նշմարտութեան մօտ» կը նկատէ այն ընորոշումը թէ իրմով «ՀՀՇ–ն ձեռք բերեց եւս մի ընդդիմադրի»: Ասիկա, դատելով իր խօսքերէն, չի մտահոգեր զինքը, կարեւորը այն է որ կացութիւնը չտկուի:

Հարցազրոյցին մէջ հետաքրքրութիւն արթնցնող վերջին կէտ մը կը չօշափէ նոր կուսակցութեան մը հաւանականութիւնը, Այնուհետեւ հարց կուտայ թէ եթէ ձախողին կիրարկուող քաղաքականութեան ներազդելու Եգորեանի չանքերը, կարելի՞ է որ իրմով, Դ. Շահնազարեանով եւ ուրիշներով նոր կուսակցութիւն մը յայտնուի: «Կ'ապրենք, կը տեսնենք» կ'ըլլայ պատասխանը, ինչ որ թաւական թելադրական տարազ մըն է, երբ մանաւանդ նկատի առնուի քաղաքական բազմաթիւ սպասումներու գոյութիւնը:

Դ. Շահնազարեանի ու Ե. Եգորեանի քաղաքական այս կեցուածքները պատճառ եղած են որ Այնուհետեւ ղրոյցի հրաւիրէ ՀՀՇ–ի նախագահ Տէր Յուսիկ Լազարեանը: Ան մերժելով Շարժումին վերնախաւին ուղղուած ամբաստանութիւնը, մեղաւոր կը նկատէ կառավարութիւնը, վարչապետին գլխաւորութեամբ: Իր դժգոհութիւնը արտայայտելով, կ'ըսէ· «մէկ տարի է ինչ, կառավարութիւնը սկսել է աւելի վատ աշխատել, բայց Յուլիս – Օգոստոս ամիսներն էին որից յետոյ առայսօր կառավարութեան գործունէութիւնը չեմ զգում»: Այսուհանդերձ, երբ հարց կը տրուի թէ «ուժայիններու հովանաւորչութեան» երեւոյթը իրականութեան հիմնովի՞ն դէմ է, պատասխանը կտրուկ ժխտական չէ· «ճիաճ երեւոյթներ իրօք կան» կ'ըսէ ան:

Տեղեկանալէ ետք ՀՀՇ–ի նախագահին կողմէ կառավարութեան ուղղուած քննադատականին որուն տասը օր ետք յղուեց Հ. Բագրատեանի հրաժարականը, դժուար չէ հետեւցնել որ «քաղաքային լուրջ փոփոխութիւններ»ու սպասումը չընթացաւ Շահնազարեան – Եգորեան զոյդին պահանջին ու ակնկալութիւններուն ուղղութեամբ: Քաղաքային փոփոխութիւնը եղաւ պահելո՛ւ համար «ուժային» կոչուած ու դժգոհութեան զլխաւոր թիրախ ներկայացուած Ներքին ու Պաշտպանութեան նախարարները, Ասիկա յատկօրէն ցոյց կուտայ Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի նախընտրութիւնը: Այլ հարց է թէ այդ նախընտրութիւնը ի՞նչ համեմատութիւններով կը բաղկանայ Հայաստանի քաղաքական չահերէն, խնդրոյ առարկայ նախարարներու ազդեցութեան կչիռէն, կամ նախագահին որոշումներուն մէջ դեր ունեցող զործօններէ, Նոյն նախընտրութիւնը հետաքրքրութիւնները չեչտող ազդակ է նաեւ դժգոհներու խմբաւորումին նոր կուսակցութեան մը վերածուելու հեռանկարին հանդէպ: Ասիկա՝ անշուշտ եթէ նոր նշանակուած վարչապետը՝ Ա. Սարգսեան նոր կառավարութեան կազմութիւնն ալ զետեղէ նախագահին նախընտրութեան ուղղութեան վրայ, հակառակ Վ. Սիրադեղեանի հրաժարականին մասին Նոյեմբեր 7–ին հասած առաջին լուրերու:

Փոփոխութիւններու քաղաքական մասը եթէ նոյնիսկ այս ձեւով փակուած նկատուի, կը մնայ կաչառակերութեան, տնտեսական մեծ չթաղներու տիրացած մենաշնորհակալ խաւի մը պատճառած զանգատներուն հարցը: Նոյնիսկ Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի համիկն մօտիկ անձնաւորութիւններ ու իշխանութեան բարձրաստիճան դէմքեր չեն ժխտեր այդ երեւոյթները ու զանոնք դնեն սահմանափակելու անհրաժեշտութիւնը: Այս վերջիններէն եղած է մինչեւ իսկ Ազգային ժողովի փոխնախագահը որ «Հայք»ի Հոկտեմբեր 26–ի թիւին մէջ կ'ըսէ թէ «ընդհանրապէս Հայաստանում կաշառակերութիւն կայ, բայց փնտռելով այնտեղ, որտեղ այն չկայ, հովանաւորում ենք իսկապէս կաշառակեր, զեղծարար տիպարները եւ այդ մարդիկ օր օրի փող են դիզում՝ օգտագործելով պետական պաշտօնը»: Ան խիստ վտանգաւոր կը նկատէ Հայաստանի նման փոքր երկրի մը մէջ իշխանութեան ու դրամատիրի կեդրոնացումը քանի մը ձեռքերու մէջ. ու նախագահէն կը սպասէ նպաստել տնտեսական մենաշնորհները բեկանելու չարժումին:

Նախագահական ընտրութեան արդիւնքներու հրապարակումով ցոյցի ելած հազարաւորները եթէ հրաժարած ըլլալ կը թուին իրենց քաղաքական պահանջներէն, հաւանական չէ որ նոյնքան դիւրութեամբ մոռնան տնտեսական բնագաւառէն ունեցած իրենց սպասումները, Գաղտնիք չէ որ քաղաքական դէմքերու չայրերուն մեծ յոյսեր կապող չէ մնացած հոն. բայց տարբեր է կաչառակերութեան, զեղծարարութեան մարզը որուն չաճախ ապօրինի տիրակալները կը մնանին ու կը պարարտանան ամէնէն համեստ ու ամէնէն մեծազանգուած խաւին ի հաշիւ:

ԱՐՓԻ ԹՈՓՈՑԵԱՆ

ՀՈՂՎԱԾՔ

ՏԷՍԻՆ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂ ՄԵՍՐՈՊ ՊԱՅԸՆՏՐԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Հոկտեմբեր 29–ին, Երեքչաբթի, կէսօրուան մօտ, Հայ մը եւս թաղեցինք Լիոնի կիզ, Տէսին քաղաքի գերեզմանատունը՝ ուր կը հանդչէին արդէն «եան»երու մէկ – երկու սերունդներ:

Հանդուցեալը, Մեսրոպ Պայընտրեան ծանօթ դէմք մըն էր Ռոն – Ալփ չրջանի Հայերուն մօտ եւ Տէսին՝ թերեւս ամենածանօթը քաղաքին մէջ, տեղացիներուն թէ այլազգիներուն, Տէսին բազմազգ բնակչութիւն ունի:

Ծնած էր զարուս սկիզբը Սեբաստիա, բազմանդամ ընտանիքի մը մէջ՝ որուն պետը, առեւտրական եւ հողատէր, աքսորուս դիրք ունէր քաղաքին մէջ եւ չուրջերը այդ իսկ պատճառաս, դուցէ, առաջին զոհերէն մին եղած է Եղեռնին, Այդ չրջանէն, միակ վկայ կը մնայ ներկայիս, դերզատաստանէն, հանդուցեալին կրտսեր եղբայրը Տիգրան. կը բնակի, իր կնոջը հետ, Տէսին:

Ծնողազուրկ պատանի Մեսրոպ ապաստան կը գտնէ որբանոցներու մէջ, Սուրիա եւ պահ մը՝ Հայաստան, յետոյ՝ Պոլիս: Վերջին հանգրուան՝ Ֆրանսա, Տէսին· նախ զործաւոր յետոյ՝ փոքր վերակացու զործարանին մէջ:

Իր հանրային զործունէութիւնը, ի նպաստ իր ազգակիցներուն կը սկսի արդէն զործատեղիին մէջ՝ ուր եկած են աշխատելու հայ դաղթականներ՝ անտեղեակ տեղւոյն կանոններուն եւ անկարող արտայայտուելու Ֆրանսերէնով: Պր. Պայընտրեան կը դառնայ հետզհետէ, Տէսինի մէջ, անհրաժեշտ, բայց միչտ հաճեստ միջնորդ մը, պաշտօնական կամ անպաշտօն թարգման մը, նորեկ, անփորձ դաղթականներու եւ տեղական իշխանութիւններու ի սպաս:

***

1915–էն առաջ, հայրը պատեհ դաղափարը ունեցած էր փոքրիկ Մեսրոպը ղրկելու Սեբաստիոյ ժէզուիթներու դըպրոցը՝ ուր տղեկը, ուշիմ, կրցած էր առաջին մտերմութիւն մը հաստատել Փըրանսերէնի հետ՝ զոր զարդացուցած է յետոյ ինքնօգնութեամբ:

Մեսրոպ Պայընտրեան կը կատակէր, սրամիտ՝ կը սիրէր ըսել· «Տէսին, կար առեն մը՝ ուր Մեսրոպ միակ Հայն էր՝ որ Փրանսերէնն կրնար խօսիլ· այժմ միակ Հայն է՝ որ կրնայ հայերէնն լեզուով արտայայտուիլ...»: Կը չափազանցէ՞ր· հաւիք թէ...

Իր հայերէնը ճոխ էր· Պր. Պայընտրեան վարժ էր հրապարակախօսութեան: Ունէր ձիրք: Իր ելոյթները, զանազան համագումարային հաւաքոյթներու մէջ, կ'ունկնդրուէին հաճոյքով: Անհրաժեշտ էր, սակայն, լայն մտերմութիւն ունենալ հայկազեան բառամթերքին հետ...

***

Իր ազգասիրական զղացումները չէին կրնար զոհանալ միայն անձնուէր թարգմանի զերով: Երկար տարիներ եղած է, Տէսինի մէջ, հայանպաստ զործնէութեան զերակատարներէն մէկը: Եղած է քարտուղար Տէսինի Եկեղեցական միութեան: Եղած է, մանաւանդ, նախագահ քաղաքին զլխաւոր հրապարակին վրայ կանգնած Հայերու ցեղասպանութեան յիչատակարանին չինութեան յանձնախումբին,

Մեսրոպ Պայընտրեանի ձեռնարկուողին եւ յամառ չանքերուն կը պարտինք զոյութիւնը այդ տպաւորիչ կառոյցին՝ մօտը՝ «1915 Ապրիլ 24» անունը կրող փողոցին:

Պաշտպան ազատ խօսքի եւ՝ անկախ զործնէութեան, Պր. Պայընտրեան չէր կրնար չունենալ հակառակորդներ իր շուրջը, այսուհանդերձ արժանացած էր չատերու յարգանքին, եթէ ոչ միչտ անխառն համակրանքի:

Ստացած էր Ս. Ներսէս Շնորհալիի չքանչան 1986–ին: Ունէր Ֆրանսական պատուազիրեր: Մասնակցած էր պատերազմին, մնացած էր Գերմանիա իբրեւ պատերազմական գերի, բայց չուրջ տարի մը միայն, կանուխ վերադարձած էր տուն, որովհետեւ հիւանդապահ խումբերու մէջն էր ծառայած:

***

Յուղարկաւորութիւնը կատարուեցաւ Տէսինի Հայ Առաքելական Եկեղեցիին մէջ, նախապահութեամբ Նորվան Եպիսկոպոսի, իր չուրջը ունենալով Հեթմեան եւ Ցարութիւնեան քահանայ հայրերը ու չրջանին դպիրները: Երգչախումբը, բաղկացած մեծ մասամբ կիներէ, ներկայ էր լաւագոյն կազմով, հանդուցեալին զերդաստանէն Պր. Պայընտրեանի ղեկավարութեան տակ: Կար քարմութիւն՝ եկած Լիոնէն ու ուրիշ տեղերէ ալ:

Կրօնական արարողութենէն յետոյ, խօսք առին Նորվան Եպիսկոպոս, Լիոնի Ազգային Միութեան պատուոյ նախագահ Սեպուհ Սարեան, Տէսինի Եկեղեցականի Միութեան նախագահ՝ Մանուկ Միրզեան ու հանդուցեալին հաւատարիմ զոյեան ու հանդուցեալին հաւատարիմ ընկերներէն՝ Պետրոս Գասպարեան: Վերյիչեցին Մեսրոպ Պայընտրեանի զործունէութենէն զրուագներ, չեշտը զրին անոր ազգասիրութեան եւ հաւատարմութեան վրայ:

***

Սեբաստացի Մեսրոպ Պայընտրեան, մահացած իր բնակարանը Հոկտեմբեր 26–ին, կը հանդչի ընտանեկան դամբարանին մէջ, իր կնոջ Նուարդի մօտ, Տէսինի թիւ 2 գերեզմանատունը:

Գաղթականութեան առաջին սերունդէն, «պատմական» որակուելու արժանի դէմք, Մեսրոպ

Գերմանահայ համակաւի

■

Եւրոպայի Միութեան դաղթականներու ֆորումը հիմնուած է Նոյեմբեր 1991-ին Եւրոպայի Խորհրդարանի նախաձեռնութեամբ: Այսպիսով դաղթականներու ֆորումը Եւրոպայի Խորհրդարանի եւ Միութեան դաղթականներու հարցերուն դիտաւոր խօսակիցն է: «Դաղթականներու ֆորում»ին կ'անդամակցին Եւրոպայի մէջ դործող երեք հայ կազմակերպութիւններ.- Գերմանահայոց Կեդրոնական Խորհուրդ, Ֆրանսահայ Կազմակերպութիւններու Ֆորումը, Հայաստան Համահայկական Հիմնադրամի Հոլանտայի մասնաճիւղը: Գերմանահայոց Կեդրոնական Խորհուրդի ներկայացուցիչը Պ. Արմին Ափիւղ ընտրուած է «Դաղթականներու ֆորում»ի վարչութեան անդամ եւ Ափիւղեան Եւրոպայի բաժնի նախագահ: Պ. Երուանդ Խոտրամեան ընտրուած է Գերմանիոյ մասնաճիւղի վարչութեան անդամ: Նոյնպէս Օր. Ռիմա Սահակեան ընտրուած է Գերմանիոյ մէջ դործող տարբեր օտար կազմակերպութիւններու կեդրոնի (BAGIV) վարչութեան անդամ:

***

Հայաստանի Գերմանիոյ դեսպանութեան խորհուրդի անդամ նշանակուած է Պ. Թուբէն Սաֆրաստեան: Պ. Սաֆրաստեան Վանեցի Թոռնիկ է: Աւարտած է Երեւանի Պետական Համալսարանի արեւելագիտութեան բաժինը: Աշխատած է համալսարանին մէջ որպէս դասախօս, Գիտութիւններու Ակադեմիայի Սփիւռքի բաժնին մէջ, Քաղաքական վերլուծութիւններու կեդրոնին մէջ, նաեւ որպէս նախագահի խորհրդական: Իր դլխաւոր մասնագիտութիւնն է Թուրքիոյ ժամանակակից պատմութիւնը: Պ. Սաֆրաստեանի պարտականութիւններէն պիտի ըլլայ Գերմանահայ միութիւններու հետ յարաբերութիւններու մշակումը:

***

Հայաստանի Հանրապետութեան 5-րդ տարեդարձին առթիւ Պոնի Հայաստանի դեսպանատունը կազմակերպած էր ընդունելութիւն մը որուն մասնակցեցան օտար դեսպանատուներու, հայ միութիւններու ներկայացուցիչներ եւ գերմանացի բիրեր: Գերմանահայոց Կեդրոնական Խորհուրդի վարչութիւնը նոյնպէս մասնակցեցաւ այս ընդունելութեան:

***

Սեպտեմբեր 28-29-ին Քելընի մէջ Գերմանահայոց Կեդրոնական Խորհուրդը կազմակերպած էր սեմինար մը նուիրուած գերմանահայութեան ապադայի հեռանկարներուն: Այս սեմինարին մասնակցեցան Գերմանիոյ տարբեր չէջանիներէն 25 հայրենակիցներ: Այս առիթով արտայայտուեցան երկու ծանօթ կարծիքներ՝

1- պէտք է փոխադրուիլ Հայաստան-Արցախ,

2- պէտք է դիտակցիլ թէ Սփիւռքը մնայուն իրականութիւն է եւ այդ ուղղութեամբ կազմակերպել ու օրացոյցային:

Կատարուեցաւ կեդրոնական Խորհուրդի մինչեւ այսօր անցած ճամբուն քննարկումը. Կեդր. Խորհուրդի նպատակներն ու պարտականութիւնները բաժնուեցան երեք մասերու.-

1- երիտասարդական աշխատանք եւ տեղական միութիւններու ուժեղացում եւ դործունէութեան համադրում:

2- Քարերու պատրաստութիւն / հայերէն - գերմաներէն թերթի հրատարակութիւն:

3- Քաղաքական ներկայացուցչութիւն:

Որոշուեցաւ կառուցուածքի փոփոխութիւն չկատարել եւ անդամակցութիւնը մնայն միութիւններու թոյլատրել: Օր. Իվէթ Սաժանեան կարդաց տեղեկադիր մը Երեւանի ուսանողական համաժողովին մասին:

Տեղի ունեցաւ հանդիպում երիտասարդական յանձնախումբի անդամներու հետ: Տեղի ունեցաւ նաեւ կլոր սեղանի չուրջ միտքերու փոխանակում՝ Հայաստանէն եկած հայրենակիցները դաղութային կեանքին մէջ ներդրուելու կարելիութիւններուն մասին: Ներկայիս Գերմանիոյ մէջ կը գտնուին Հայաստանէն 14000 «քաղաքական ապաստանեալ»ի դիմում տուողներ, նաեւ ուսանողներ եւ դիտնականներ որոնք կը կազմեն դաղութի մէկ-երրորդը սակայն մեծ մասամբ հեռու կը մնան միութենական կեանքէ:

Առաջարկուեցան.-

- Հայաստանցի արուեստագէտներու համար կազմակերպել համերգներ:

- Հայաստանցի հայրենակիցներու հետ երկխօսութիւնը չարունակել միութիւններէն ներս եւ կազմել տեղական յանձնախումբեր:

- Ստեղծել ուսանողներու եւ ակադեմականներու չրջանակ:

- Ամառնային արձակուրդի ընթացքին կազմակերպել երկու չաբթուան խըտացեալ սեմինար քարերու պատրաստութեան համար:

- Հայերէն - գերմաներէն երկլեզու թերթի հրատարակութիւն:

- Ստեղծել հայկական հեռատեսիլի կայան արբանեակի միջոցով: Այս առաջարկը տանիլ Հայաստան Համահայկական Հիմնադրամին:

***

Գերմանահայոց Կեդրոնական Խորհուրդի հրաւէրով Հայաստանցի ծանօթ երդիչ Ցովհաննէս Բաղալեան դաչնակի ընկերակցութեամբ Նատէլլա Պողոսեանի, Հոկտ. 11-20-ին Գերմանիոյ եւ Աւստրիոյ վեց քաղաքներու մէջ ունեցաւ համերգներ (Մանհայմ, Ֆրանքֆուրթ, Քէօլն, Վիէննա, Միւնիխ եւ Համպուրկ): Սրահները ամէնուրեք բերնէ-բերան լեցուն էին: Աւելի քան 1200 հայրենակիցներ առիթը ունեցան ունկնդրելու երդիչը:

***

Գերմանահայոց Կեդրոնական Խորհուրդի նորընտիր վարչութիւնը ունի հետեւեալ կազմը.-

Րաֆֆի Պետիկեան, *առենապետ*,
Մասիս Նահապետեան, *փոխ-առենապետ*,
Ռիմա Սահակեան, *առենադպրուհի*,
Ռուբէն Վասիլեան, *դանձապահ*,
Նուպիկ Վիքտուս, Վերա Մովսէսեան, Ռազմիկ Խուրավեան, *խորհրդականներ*,
Անդամ միութիւններ՝ Պէռլինի Հայ գաղութ, Պրաունշուայկի Ռայն - Աբաֆս բարեկամական Միութիւն, Տուիսպուրկի Հայ համայնք, Քէօլնի Սիլվա Կապուտիկեան կանանց Միութիւն, Քէօլնի Հայ Մըշակութային Միութիւն, Պոնի Աքովեան Համայնք, Հեսսընի Մշակութային Միութիւն, Սաառ Հայ-Գերմանական Բարեկամական Միութիւն, Մանհայմի Արարատ Միութիւն:

Կապի հասցէն.-

ZENTRALRAT DER ARMENIER
IN DEUTSCHLAND, *RAFFI BEDIKIAN*
Hanielstr. 88, 46539 DINSLAKEN,
GERMANY.
Tél. : 02064 / 49340
Fax : 02064 / 49342.

ՐԱՖՖԻ ՊԵՏԻԿԵԱՆ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

ՀԱՅԿ. ԿԵԱՆՔԸ ԼՈՍ-ԱՆՃԵԼԵՍԻ ՄԷՋ

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻԻՆ
ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

Լա Քրեսենթայի Մխիթարեան վարժարանի սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 17-ին, տեղի ունեցած է դասախօսութիւն մը՝ «Հայաստանի քաղաքական, դիւանագիտական կացութիւնը անցեալին ու ներկայիս» նիւթին չուրջ: Բացումը կատարելով փոխ - առնօրէն Հ. Ներսէս Վրդ. Սապայեան, անդրադարձած է Մխիթարեան Միաբանութեան դերին՝ ազդային - ազատագրական եւ հայրենակերտման գործին մէջ: Դասախօսած է Հայաստանի Հանրապետութեան Լոս - Անճելըսի հիւպատոս Արմէն Բայբուրդեան, անդրադառնալով մեր պատմութեան իւրաքանչիւր չրջանի հայ պետականութեան եւ անկախութեան դաղափարախօսութեան, ներկայ օրերու հայրենիքի վիճակին, դիւանագիտական աշխատանքներուն, Արցախի եւ տարածաչրջանի հարցերուն, իր վստահութիւնը յայտնելով որ մեր հայրենիքը եւ պետութիւնը այս անդամ յաւիտեան պիտի մնան եւ մեր ժողովուրդին ապագան աւելի լաւ պիտի ըլլայ:

***

ՏԷՐ ԵՒ ՏԻԿԻՆ
ՁՈՐՁ ԵՒ ՖԼՈՐԱ ՏՈՒՆԱՅԵԱՆՑ
ՊԱՐԳԵՒԱՏՐՈՒԱԾ

Փասատինայի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ մէջ, Հոկտեմբեր 27-ին, չընթացս պատարագի, առաջնորդ Վաչէ Արք. Ցովսէփեան Տէր եւ Տիկին Ձորձ եւ Ֆլորա Տունայեանցի չանձնած է Սմեծայն Հայոց Կաթողիկոսին կողմէ առնոց չնորհուած Ս. Ներսէս Շնորհալի չքանչանը: Տունայեանց ամոլը Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ բարեզարդման նուիրեալներէն է եւ միշտ գործակից եղած է Ալֆրէտ եւ Մարկրիթ Ցովսէփեան վարժարանին, առատաձեռն նուիրատուութիւններով:

***

Հ. Մ. Ը. Մ.-Ի
ԱՐեւՄՏԵԱՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ
17-ՐԴ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՉԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

Մոնթէբելլոյի Հայ Կեդրոնին մէջ, Հոկտ. 11 - 13-ին դումարուած է Հ. Մ. Ը. Մ.-ի Արեւմտեան Ամերիկայի Շրջանի 17-րդ ներկայացուցչական ժողովը, մասնակցութեամբ 15 մասնաճիւղերու 110 լիազօր ներկայացուցիչներուն եւ 42 հը րաւիրեալներու: Ընթացաւարտ Շրջ. Վարչութիւնը ներկայացուցած է նիւթաբարոյական իր տեղեկագիրը: Ժողովականները ընդհանրապէս գնահատած են Շրջ. Վարչութեան յատկապէս մարզական եւ նաւասարդեան խաղերու կազմակերպման եւ իրագործման աշխատանքները, նոյն ատեն դժգոհութիւն յայտնելով դաստիարակչական, կազմակերպչական եւ յատկապէս սկաուտական մարզերու մէջ արձանագրուած թերութիւններուն նկատմամբ: Ժողովի ատարճին ընտրուած է Շրջանային նոր Վարչութիւնը:

***

ՀԱՑ ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏՆԵՐՈՒ
ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ
ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՑՈՒՑԱՀԱՆԴԷՍԻ

Լոս-Անճելըսի Գոնվենչըն Սկնթերի մէջ Հոկտ. 18-21-ին, տեղի ունեցած է արուեստի ցուցահանդէս մը, մասնակցութեամբ զանազան ազդերէ բազմաթիւ արուեստագէտներու: Ցուցահանդէսին մասնակցած են նաեւ հայ չորս արուեստագէտներ՝ Անահիտ Թիւթիւնճեան, Արտաշէս Թարումեան, Սուզաննա Սեւոյեան եւ Եուրոպ:

***

ԻՐԱՆԱՀԱՅ ԿՆՈՋ
ՁԵՌԱՐՈՒԵՍՏԻ ՑՈՒՑԱՀԱՆԴԷՍ

Իրանահայ Միութեան Կլենտէյլի սրահին մէջ, Հոկտ. 31-ին, տեղի ունեցած է ձեռարուեստի ցուցահանդէս մը, ուր ներկայացուած են Իրանի տարբեր չըրջաններու ձեռագործներ, տարազներ, սփռոցներ, արձանագործութիւններ, ասեղնագործութիւններ եւայլն:

ԼՐԱՏՈՒ

ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896-1909

ԵՐՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

- Մանաւոր ծրագի՞ր մը ունիք արդեօք,

- Բնականաբար ... հիմա պիտի բացատրեմ եւ պիտի տեսնէք թէ որքա՜ն պարզ եւ որքա՜ն ալ ազդեցիկ է միտքս այն: Այդ ծրագրին գործադրութեան համար երեսուն հոգի եւ քսան հազար ֆրանք պէտք է, դրամը պատրաստ է. մասը հազար ֆրանք ես իմ անձնական դրամս ունիմ եւ միւս մասը հազար ֆրանքն ալ վեց ընկերներս պիտի հայթայթեն ... կը մնայ պակասած մարդիկը դտնել:

- Եթէ ձեր ծրագիրը իրագործելի է՝ ո՛չ թէ քսան երեք՝ այլ երեք հարիւր մարդ կրնանք ձեզ հայթայթել իսկոյն. պատասխանեց Տիգրան Երկաթ: Հիմա բացատրութիւն տուէք տեսնեմ ձեր ընելիքին նըկատմամբ:

- Ծրագիրը ես յղացած եմ եւ կ'ուզեմ որ բացարձակապէս գաղտնի պահուի, ըսաւ Պելժիացին խորհրդաւոր լրջութեամբ մը:

Պատուոյ խօսք կուտանք այդ մասին:

- Լաւ ուրեմն, ուշադրութեամբ մտիկ ըրէ՛ք: Երեսուն հոգին ոտքերնէն մինչեւ դլուխնին պիտի զինեմ, յետոյ առագաստանաւ մը պիտի վարձեմ ու ամէկէ ճամբայ պիտի ելլեմ դէպի Փոքր Ասիոյ ափերը եւ Զանազ Գալէէն սկսելով՝ մինչեւ Եաֆա պիտի երթամ մի առ մի հանդիպելով բոլոր նաւահանգիստները եւ ծովեզերեայ քաղաքները:

- Ի՞նչ ընելու համար:

- Հոն դտնուած բոլոր փաչաները եւ պէյերը դերի բռնելու եւ նաւ բերելու համար...

- Առաջաստանաւին մէջ ի՞նչպէս կարելի է այդքան բազմութիւն պահել ու կերակրել:

- Անոր ալ ճարը խորհած եմ, պատասխանեց խանդավառ Պելժիացին, զանոնք մաս մաս պիտի փոխադրեմ Սբշիպեղագոսի յունական կղզիներէն մէկը, յանձնելով տեղացիներուն պահպանութեան:

- Յետո՞յ...:

- Յետոյ, երբ ամբողջ փաչաներն ու պէյերը ժողվենք բերենք, այն ատեն բանակցութեան կը մտնենք Ապտիւլ Համիտի հետ եւ մեր պայմանները կը պարտադրենք իրեն: Ակէ զատ՝ երբ Քրիստոնեայ մը սպաննուի, անոր փոխարէն մենք ալ մեր դերիներէն մէկը կը սպաննենք:

Կարելի չէ ըսել թէ պարոն Անթուան խենթ մըն էր այսուհանդերձ իր մտային բորբոքումը, մոլեռանդութիւնը, արկածորոշումով, ծախնդրական խառնուածքը իրար զալով, լրջականութեան պետակցութիւնը կորսընցուցած կը թուէր:

Տիգրան Երկաթ համբերութեամբ բացատրեց իրեն թէ որքան ալ նպատակը բարի՝ սակայն բացարձակապէս անդործադրելի էր, մանաւանդ որ փաչաներն ու պէյերը խեցիի պէս ծովեզերքներէն կարելի չէր հաւաքել:

Երիտասարդը յուսախաբ մնաց եւ սըրտմտութեամբ գոչեց.

- Կը տեսնեմ որ դուք ճշմարիտ յեղափոխականները չէք...

Եւ սակայն չհրաժարեցաւ իր խորհուրդէն եւ գնաց ուրիշներու պարզել իր ծրագիրը:

Յետոյ, ամիսներ եաքը, երբ եգիպտոս էի, լսեցի որ պարոն Անթուան նաւ մը վարձած եւ 8 - 10 զինեալ Հայերու հետ ճամբայ ելած էր ու մինչեւ կիպրոս գացած:

Հոն արշաւախումբը ցրուած էր եւ զէնքերը գրաւուած էին անդլիական իշխանութեան կողմէ,

Տիգրան Երկաթ քաւական կզդուրուելէ եաքը՝ մեկնեցաւ Աթէնքէն ու գնաց Փարիզ, ուր «Ռըվիւ ատ Ռեվիւ» ծանօթ հանդէսին մէջ կարդ մը ուսումնասիրութիւններ հրատարակեց Աթէնքի եւ Ցոյն ժամանակակից գրականութեան վրայ, որոնք յունարէնի թարգմանուեցան եւ իր անունը ժողովրդականացուցին Ցունաստանի մէջ, այն աստիճան որ Աթէնքի քաղաքապետութիւնը «Աթենացի քաղաքացի»ի տիտղոսը տուաւ տաղանդաւոր Հայ երիտասարդին, որուն վաղահաս մահը անփոխարինելի կորուստ մը եղաւ Հայութեան համար:

Հազիւ թէ ոտքս Աթէնք դրած էի՝ երբ Ռէթէոս Մուրատեան ինձ առաջարկեց «Միութիւն» թերթին խմբագրապետութիւնը՝ ի փոխարէն օրական երկու ճաշի, որ իր հաշուոյն պիտի ուտէի իր ներկայացուցած մէկ ճաշարանը:

Պարոն Ռէթէոս կարճուկ հասակով ու քառակուսի դէմքով մարդ մըն էր, որ տասնըչորս տարիէ ի վեր Աթէնք կը գըտնուէր ու վճռակրութեամբ իր ապրուստը կը ճարէր:

(Շար. 33)

(Շար. Ա. էջէն)

քումբ: Շինարարութեան համար մատակարար երկիրները տրամադած են 420–հազարական տոլար, իսկ Հայաստան եւ Վրաստան՝ 150–հազարական տոլար:

*
**

«ԱԶԳ. ՀԱՄԱՁԱՅՆՈՒԹԵԱՆ»
ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՍՈՒԼԻՍԸ

«Ազգ. Համաձայնութեան» մամուլի կեդրոնին մէջ տեղի ունեցած հերթական ասուլիսին, Սահմանադրական Դատարանի մօտ Վազգէն Մանուկեանի ներկայացուցիչները՝ Շ. Քոչարեան եւ Հ. Խաչատրեան հաղորդած են որ Նոյեմբեր 5–ին Սահմանադրական Դատարանը կեդր. Ընտրական Յանձնաժողովէն ստացած է մարզային յանձնաժողովներու արձանագրութիւնները ու անոնց յարակից փաստաթուղթերը: Անոնք նշած են թէ միջնորդութիւնները ապարդիւն կը մնան եւ այս հարցով դիմող դատաւորներն ալ կը յայտնեն թէ ատոր պատճառները կը տրուին դատական նիստերու ընթացքին միայն, սակայն այդ նիստերուն ալ թուականները դեռ չեն ճշդուած: Ապա Հ. Խաչատրեան ընտրութիւններու ընթացքին տեղի ունեցած օրինախախտումներու որոշ ապացոյցներ ներկայացնելով ըսած է թէ անոնց թիւը չատ աւելի մեծ է սակայն առ այժմ չեն հրապարակուիր: Ինչ կը վերաբերի վկաներու հարցին, Վ. Մանուկեանի ներկայացուցիչները ըսած են թէ ապահովութեան նկատառումներով անոնց ինքնութիւնները չեն հրապարակուիր:

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

«Դպրոցասէր Տիկնանց Վարժարան»ի խնամակալութիւնը կը կազմակերպէ մշակութային դասախօսութիւն մը, Շաբաթ, Նոյեմբեր 16, Երեկոյեան ժամը 20·30-ին «Դպրոցասէր Վարժարան»ի սրահին մէջ.

Դասախօս՝
ՏՈՔԹՈՐ ԱՐՄԱՆ ՀԱՒՆԱԶԱՐԵԱՆ
(Գերմանիայէն)

Նիւթ. – Հայաստանի քնութեան եւ «Ռոսրովի Անտառ»ի պահպանման հարցերը (սահիկներու ցուցադրութեամբ):

Մուտքը՝ ազատ է:

Հասցէ. –
1, Boulevard du Nord, Le Raincy

SOIREE THEATRALE

organisée par
la CROIX BLEUE
Section «D. Serengulian»
d'Issy-les-Moulineaux

le Mardi 19 Novembre à 20 heures 30

à l'Auditorium d'Issy-les-Moulineaux
11-13, rue Danton

NAREK DOURIAN
présente

«La Belle-Mère d'Erevan»

par la Troupe d'Arménie.

65EME ANNIVERSAIRE
DE LA CATHEDRALE ARMENIENNE
DE MARSEILLE

Jeudi 14 Novembre à 20 heures 30

RENCONTRE / DEBAT

avec

MGR KAREKIN BEKDJIAN
Prélat des Arméniens d'Allemagne

sur le thème :

« STRUCTURES COMMUNAUTAIRES ARMENIENNES EN ALLEMAGNE »

Centre Culturel SAHAK-MESROP
339, avenue du Prado, 13008 Marseille
Tél : 04. 91. 77. 84. 70.

Entrée libre

ՇԱՐՎԻԷՕ – Ս. ՆՇԱՆ

ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍԱՒՈՐ ՊԱՏԱՐԱԳ

Ս. Եկեղեցւոյս Օծման 14–րդ տարեդարձին առթիւ Փօն – տը – Շէրիւ Շարվիոյի Ազգային Միութեան Վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Կիրակի, Նոյեմբեր 17–ին տեղի պիտի ունենայ եպիսկոպոսական պատարագ Ս. Նշան Եկեղեցւոյ մէջ:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝
ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԶԱՔԱՐԵԱՆ
Հայրապետական Պատուիրակի Փոխանորդ
Լիոնի եւ Շրջակայից

Այս առթիւ հոգեհանգիստ կը կատարուի՝ Ս. Եկեղեցւոյս պլխաւոր բարերար՝ Տէր եւ Տիկին Ճիպրայէլ եւ Ազատուհի Պահատուրեանի էրենց ծնողաց՝ Նշան եւ Ֆիլոր Պահատուրեանի հոգիներուն համար, ինչպէս նաեւ Պահատուրեան, Պաթմաղեան, Խարբութլեան, Թիւթիւնճեան, Ցարութիւնեան զերդաստանաց հին եւ նոր ննջեցեալց հոգիներուն ի հանգիստ՝ նաեւ կը յիշատակուին Եկեղեցւոյս միւս բոլոր բարերարներուն, նախկին հոգեւոր հովիւ վախճանեալ Հմայեակ Ծ. Վրդ. Պաղտասարեանի, Խաչատուրեանի, Պալեանի, Ճընկըլտրեանի, Գարակէօզեանի, Մելգոնեանի, Մուկհամեանի, Աղէկեանի, Սաթուլլօի, Զիզակեանի, Զիլինկիրեանի – Զիլինկիրեանի, Թիլպիեանի, Տէյիրմէնճեանի, Հիլպազեանի, Պաթմաղեանի, Զատէեանի, Տիրանեանի, Ցարութիւնեանի, Մարղարեանի, Գարիպեանի, Պէճքճեանի, Պազըրճեանի, Պեարոսեանի, Կիւրէղեանի, Մուրատեանի, Սօմունճեանի, Սրտաչէս Մուրատեանի, Ժիրայր Քէլիքթէնճեանի, Վարիչ Յակոբ Աբրահամեանի, Արաքսի Սարեանի, Վաղամեռիկ Ֆրէտէրիք – Վարդան Թէրզեանի եւ Երէցկին՝ Հերմինէ Տէրտէրեանի զերդաստաններուն սիրեցեալ հարազատներուն հոգւոյն ի հանգիստ:

Պատարագի երգեցողութիւնները պիտի կատարուին Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր Եկեղեցւոյ Կոմիտաս երգչախումբին կողմէ, ղեկավարութեամբ՝ վարիչ Պր. Յովհաննէս Պէրպէրեանի:

Պատարագի ժամը 10·15–ին:

Ժամը 12·30–ին Ազգային Տան Ճիպրայէլ Պահատուրեան սրահին մէջ տեղի պիտի ունենայ ժողովրդական հացկերոյթ: Անոնք որոնք որ կը փափաքին մասնակցիլ ճաշին կրնան հեռաձայնել Ազգային Միութեան նախագահ՝ Պր. Թէրզեանի եւ կամ՝ Եկեղեցւոյս հոգեւոր հովիւին:

Հեռաձայնել նախագահին՝
04 – 78 – 32 – 65 – 55
Հեռաձայնել Տէր Հօր՝
04 – 72 – 02 – 31 – 18

CONDOLEANCES

La Section «*Araxe*» de Lyon-Villeurbanne de la Croix Bleue présente ses sincères condoléances à la famille et aux amis de son enguerouhie *Aghavnie Tcheumlekdjian*, décédée fin Octobre. Sa disparition laissera un grand vide au sein de la communauté arménienne de Villefranche ainsi qu'au sein de la section de la Croix Bleue de Lyon, dont elle était membre depuis 1950.

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Կիրակի, Նոյեմբեր 17, առաւօտեան ժամը 10–ին, Պօմոնի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ մէջ պատարագ եւ մատաղօրհնութիւն կը կատարուի, Կապոյտ Աչի Պօմոնի Նայիրի մասնաճիւղի ողբացեալ ընկերուհիներու յիշատակին:

ՀԱՅ ԹԱՏԵՐԱԳԻՐՆԵՐՈՒ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐՈՒ Բ. ՇԱՐՔ

կազմակերպութեամբ՝
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ
«ԴԻՄԱԿ» ԹԱՏԵՐԱԽՈՒՄԲԻՆ
եւ
ՀԱՅ ԹԱՏՐՈՆԻ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԵԱՆ

ղեկավար՝
ԱՐԲԻ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ

ՄԻՒԱՅԵԼ ԿԻՒՐՃԵԱՆԻ «Տուրքը» եւ ՎԱՀԱՆ ԹԷՔԷԵԱՆԻ «Մայրերը» իրարու արձագանգող երկու թատերախաղեր մէկ երեկոյթի մէջ:

Կիրակի, Դեկտեմբեր 1, ժամը 16–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տուն
17, rue Bleue, 75009 Paris
M° Cadet

*
**

ՎԱՀԱՆ ԹՈՓՈՎԵՆՑԻ «Յերկու Սուր»ը
Կիրակի, Դեկտեմբեր 8, ժամը 16–ին
Ալֆորվիլի Հայ Մշակոյթի Տուն
9, rue de Madrid, 94140 Alfortville
RER D. station Vert de Maison

*
**

ԵՂԻԱ ԳԱՍՊԱՐԵԱՆԻ «Երեւանի Մէջ»ը
Կիրակի, Դեկտեմբեր 22, ժամը 16–ին
Հ. Բ. Ը. Մ.–ի Ալեք Մանուկեան Մշակութային Կեդրոն
118, rue de Courcelles, 75017 Paris
M° Courcelles
Մուտք՝ 30 Ֆրանք:
Հեռաձայն. –
01 – 43 – 70 – 62 – 95

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Իսի–ի Նորաբաց
ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ Վ.ԱՐԺԱՐԱՆԻ
ԿԱՊԱՆԳԻ ՃԱՇԸ
Կիրակի, Դեկտեմբեր 15, ժամը 12·30–ին

*
**

Ֆրանսահայ կապոյտ Աչի Հաբաթօրեայ ղպրոցի Կաղանդի Հէսօրուան Ճաշը, Կիրակի, Դեկտեմբեր 22–ին,

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

L'ASSOCIATION NATIONALE DES ANCIENS COMBATTANTS ET RESISTANTS ARMENIENS

vous convie au :

dépôt de gerbe

sur la tombe du GENERAL ANTRANIK
LUNDI 11 NOVEMBRE
à 14 heures 30

dépôt de gerbe

en présence des autorités
sur le Monument aux Morts Arméniens
à 15 heures 15

L'hymne arménien sera exécuté par la musique militaire

en présence de
M. VIGUEN TCHITETCHIAN
Ambassadeur d'Arménie en France

RASSEMBLEMENT à 14 heures
Cimetière du Père Lachaise
Entrée Coté Place Gambetta Paris 20e

Soyez nombreux
à honorer nos héros.

L'ECOLE
TARKMANTCHATZ
D'ISSY-LES-MOULINEAUX

présente

NAREK DOURIAN

et

LE THEATRE DE MARIONETTES
de VANADZOR

dans

«L'AVIDE»

d'après le conte de H. Toumanian

Dimanche 10 Novembre à 16 heures

dans la salle de l'école
19-27, Sentier des Epinettes,
Issy-les-Moulineaux

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

UGAB-Paris IDF

EXPOSITION DE TABLEAUX

Le Comité de Paris — Ile-de-France de l'UGAB

présente

une exposition de tableaux

de l'artiste peintre arménien du Canada

Hagop KHOUBESSERIAN

au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles, Paris 17e

Exposition du 12 au 30 Novembre
du lundi au vendredi, de 18h à 22h

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

UGAB Jeunes Marseille — UGAB Jeunes Paris
en partenariat avec l'U.C.P.A.

SOS BOUFFEE D'OXYGENE

Réserve vite ton séjour ski **du 21 au 25 décembre 1996**

LES ORRES

Pour seulement **1.100 F.** tu bénéficies de :

- l'hébergement en pension complète,
- le réveillon du 24 décembre,
- les forfaits remontées mécaniques + assurance,
- la location du matériel,
- les cours de ski,
- l'animation.

—Plus qu'une dizaine de places. Réservez au plus vite ! ! !—

Coupon réponse à envoyer avec 300 F. d'arrhes

NOM, Prénom : .....
AGE : .....
Adresse : .....
..... Tél. : .....

327, Boulevard Michelet — 13009 MARSEILLE — Tél. : 04. 91. 22. 10. 45.

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

«THEYASSEGHAN»

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS
DE FRANCE
Section «*Astrig*»
d'Arnouville / Gonesse / Sarceilles / Villiers-le-Bel

vous informe qu'elle organise un

«*THEYASSEGHAN*»

le Dimanche 17 Novembre à partir de 15h

dans la salle de l'église catholique, rue Henri Barbusse, à Arnouville.

Toutes les personnes sont cordialement invitées ainsi que toutes les sections *Paris et Région Parisienne* de la Croix Bleue.

ՋՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 13
MERCREDI
13 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ցրացնա : Տար. 1·100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթաթերթ առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ -- ԹԻՒ 18·982 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.982

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՆՈՐ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԵԱՆ ԿԱԶՄԸ

ՆԵՐՔԻՆ ՆՈՐ ՆԱԽԱՐԱՐՆ Է ՍԵՐԺ ՍԱՐԳՍԵԱՆ

ՎԱՆՕ ՍԻՐԱԴԵՂԵԱՆ՝ ԵՐԵՒԱՆԻ ՔԱՂԱՔԱՊԵՏ

«ԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՄԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ»Ը ՁՈՒԶԵՐ ՏԵՍՆՈՒԻԼ ՆՈՐ ՎԱՐՉԱՊԵՏԻՆ ՀԵՏ

Նոյեմբեր 8-ի հրամանագրով նախագահ Լեւոն Տէր-Պետրոսեան պաշտօնազրկած է Աչոտ Մինասեանը Երեւանի քաղաքապետի իր պաշտօնէն եւ այլ հրամանագրով մը այդ պաշտօնին կոչած ներքին նախկին նախարարը՝ Վանո Սիրադեղեան։

Նոյն թուականին Լ. Տէր-Պետրոսեան հրամանագրով նշանակած է կառավարութեան անդամները, զոր կը ներկայացնենք ստորեւ.

ԱՐԱ ԲԱԲԼՈՑԵԱՆ	Առողջապահութեան նախարար
ԳԱՌՆԻԿ ՆԱՆԱԳՈՒԼԵԱՆ	Առեւտուրի, Սպասարկումներու եւ Զբօսաշրջիկութեան նախարար
ՄԱՐԱՏ ԱԼԵՔՍԱՆԵԱՆ	Արդարադատութեան նախարար
ԱՇՈՏ ՍԱՖԱՐԵԱՆ	Արդիւնաբերութեան նախարար
ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ԱՐԶՈՒՄԱՆԵԱՆ	Արտաքին Գործերու նախարար
ՍՈՒՐԷՆ ԱՒԵՏԻՍԵԱՆ	Բնապահպանութեան նախարար
ՎԼԱԴԻՄԻՐ ՄՈՎՍԻՍԵԱՆ	Գիւղատնտեսութեան նախարար
ՎԱՀՐԱՄ ԱՎԱՆԵՍԵԱՆ	Էկոնոմիկայի նախարար
ԳԱԳԻԿ ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆ	Էներգետիկայի նախարար
ԳՐԻԳՈՐ ՊՈՂՊԱՏԵԱՆ	Կապի նախարար
ԱՐՏԱՇԷՍ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ	Կրթութեան եւ Գիտութեան նախարար
ԱՐՄԷՆ ՍՄԲԱՏԵԱՆ	Մշակոյթի, Երիտասարդութեան հարցերու եւ Սպորտի նախարար
ՍԵՐԺԻԿ ՍԱՐԳՍԵԱՆ	Ներքին Գործերու եւ Ազգային Անվտանգութեան նախարար
ՎԱԶԳԷՆ ՍԱՐԳՍԵԱՆ	Պաշտպանութեան նախարար
ՆՈՐԱՅՐ ԽԱԶԱՏՐԵԱՆ	Սեփականաշնորհման եւ Օտարերկրեայ ներդրումներու նախարար
ՀՐԱՆՈՑՇ ՅԱԿՈԲԵԱՆ	Սոցիալական Ապահովութեան նախարար
ՀԵՆՐԻԿ ՔՈՉԻՆԵԱՆ	Տրանսպորտի նախարար
ՖԵԼԻՔՍ ՓԻՐՈՒՄԵԱՆ	Քաղաքաշինութեան նախարար
ԼԵՒՈՆ ԲԱՐԽՈՒԴԱՐԵԱՆ	Ֆինանսներու նախարար
ՍՏԵՓԱՆ ԲԱԴԱԼԵԱՆ	Արտակարգ Իրավիճակներու Վարչութեան պետ-նախարար
ԵԴՈՒԱՐԴ ԱՂԱՋԱՆՈՎ	Վիճակագրութեան, Պետական ռեգիստրի եւ Վերլուծութեան Վարչութեան պետ-նախարար
ԳԱԼՈՒՍՏ ԳԱՄԱՋԵԱՆ	Տարածքային կառավարման նախարար
ԳԱԳԻԿ ՇԱՀԲԱԶԵԱՆ	Կառավարութեան աշխատակազմի ղեկավար-նախարար

ՆԱԽԱԳԱՀԻՆ ԵՐԴՄԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆԸ

Երկուշաբթի, Նոյեմբեր 11, ժամը 10-ին Ազգ. ժողովի արտակարգ նիստով մըն է որ տեղի կ'ունենար Լ. Տէր-Պետրոսեանի երդման արարողութիւնը։

Նիստին բացումը կը կատարէր Ազգ. ժողովի նախագահը՝ Բարգէն Արարքեան քանի մը հակիրճ խօսքերով։ Նախագահը իր երդումը կը կատարէր ըստ ասնդուիթեան Մատենադարանը պահուող հնագոյն ձեռագրերէն 7-րդ դարու Աւետարանի եւ Սահմանադրութեան վրայ։

Սոանձնելով նախագահի պաշտօնը, Լ. Տէր-Պետրոսեան կ'ելոյնու.

«- Սրբութեամբ կատարել Հայաստանի անկախութեան, տարածքային ամբողջականութեան եւ անվտանգութեան երաշխաւորի առաջնահերթ պարտականութիւնը,

- գործել բացառապէս Սահմանադրութեան եւ օրէնքների շրջանակում,

- առաջնորդուել ժողովրդավարութեան եւ համամարդկային արժէքների գերակայութեան գիտակցութեամբ,

- ջանք չխնայել երկրի խաղաղութիւնը, քաղաքական կայունութիւնը եւ քաղաքացիական համերաշխութիւնը ապահովելու ուղղութեամբ,

- մշտական հոգածութեան առարկայ դարձնել ժողովրդի բարեկեցութեան բարձրացման, սոցիալական վիճակի բարելաւման խնդիրները,

- չկորցնել զգօնութիւնը, իրականութեան զգացողութիւնը, պատասխանատուութեան գիտակցութիւնը,

- հեռու մնալ արկածախնդրութիւնից, անիրատես ծրագրերից ու շուտափոյթ որոշումներից,

- մերժել ծայրայեղականութիւնը, ամբոխավարութիւնը, ժողովրդահաճոյութիւնը եւ սին խոստումները,

- ժողովրդին գերծ պահել ահաբեկչութեան, թմրամոլութեան, աւազակութեան վտանգներից,

- բարձրացնել ազգի բարոյական ոգին, ամրապնդել ու խորացնել նրա հաւատը սեփական ուժերի նկատմամբ,

- պետականութիւնը վեր դասել ազգային ու քաղաքական բոլոր գաղափարներից, գիտակցել պատասխանատուութիւնը համայն Հայութեան առջեւ,

Այսօրանից ի պաշտօնէ, մնացեալը զուտ մարդկային առումով.

- որեւէ ֆայլով չարատաւորել ազգի պատիւը, չդիպչել մարդու արժանապատուութեանը,

- յարգել այլակարծութիւնը, բայց նաեւ տէր կանգնել սեփական կարծիք ունենալու իրաւունքին,

- պահպանել լսելու եւ խորհրդակցելու ունակութիւնը,

- չյաւակնել դատաւորի դերի, խուսափել անիմաստ բանավէճերից ու շատախօսութիւնից,

- չընկրկել դժուարութիւնների առջեւ, չշփոթուել անորոշ կացութիւններում,

- տուրք չտալ պատեհապաշտութեան եւ էժանագին քաղաքական շահադիտութեան,

- մերժել թէ՛ ազգային սնապարծութիւնն ու գերազանցութիւնը, թէ՛ օտարամոլութիւնն ու աշխարհաքաղաքացիութիւնը,

- ատել քոնութիւնը, սպառնալիքը, սադրանքը, դաւադրութիւնը,

- չհանդուրժել սուտը, կեղծիքը, բամբասանքը, մատնութիւնը, զրպարտութիւնը, անօրէնութիւնը,

- արհամարհել պերճանքը, ընչասիրութիւնը, ցոփութիւնը,

- վանել փառասիրութիւնը, գոռոզամբտութիւնը, յոխորտանքը,

- օտարել բծնանքը, շողոքորթութիւնը, երեսպաշտութիւնը,

- ոչինչ չանել շնորհակալութեան, երախտագիտութեան կամ հատուցման ակնկալիքով»։

Ապա, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը՝ Գարեգին Ա. իր օրհնութիւնը տուած է ու իր ելոյթին մէջ, չեչաած է ի մէջայլոց.-

... «Այս երկրորդ անգամն է, սիրելի Պր. Նախագահ, որ Դուք ներկայանաք ձեր պաշտելի ժողովրդին եւ «յամենայն սրտէ ձումմէ, եւ յամենայն անձնէ ձումմէ, եւ յամենայն մտաց ձոց եւ յամենայն զօրութենէ ձումմէ» (ՄԱՐԿ. ԺԲ. 30) կը կատարէք Ձեր երդումը, որուն երջանիկ վկաներն ենք մենք բոլորս այստեղ եւ մեր հայրենիքի չորս ծագերուն։ Երբ առաջին անգամ այս երդումը կատարեցիք, այստեղ էր կանգնած մեր երջանկայիշատակ նախորդը՝ Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը, որ իր օրհնութեան խօսքին մէջ Ձեր ճանապարհը բնորոշեց Գողգոթա բառով։ Պատուով չալկեցիք ազգին խաչը անցնող հինգ տարիներու ընթացքին։ Երբ Մենք ընտրուեցանք Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս՝ ինքնատոհոգութեան նոյն զգացումներով Դուք ըսիք, ակնարկելով նաեւ իմ ստանձնած Գողգոթաղնաց խաչակրութեան՝ «պիտի մեր գլուխը մատաղ անենք այս ժողովրդին»։

... Պատմութիւնն է որ մեզ կը դիտէ այս պահուն։ Անցնող հինգ տարիները եղան կերպարանափոխութեան տարիներ։ Լինք դէրի՝ դարձանք ազատ։ Լինք ենթակայ՝ դարձանք անկախ, տէր ու տիրական։ Լինք կաչկանդեալ՝ դարձանք ինքնիշխան եւ ահա հասանք Աւետեաց երկրի դռնակիցականին։ Անշուշտ կաթ ու մեղր չէ մեր երկիրը եւ ոչ ալ վարդ ու բուրմունք։ Մեր ժողովուրդը կարիքն ունի իր կեանքի պայմաններուն բարելաւման, իր մարդկային կարիքներուն արժանի դոհացման։ Դուք ձեր հինգ տարիներու փորձառութեան զօրութեամբը զօտեպնդուած՝ յառաջդիմութեան ճանապարհով պիտի առաջնորդէք մեր հայրենիքն ու ժողովուրդը։ Ինչպէս բանաստեղծը ըսեր է. "Մենք ենք մեր ապերը" այսօր ես ալ կ'ըսեմ ձեզի, "մե՛նք ենք մեր հայրենիքը, մե՛նք ենք մեր պետութիւնը, մե՛նք ենք մեր եկեղեցին"։ Այդ "ՄԵՆՔ"ը կը նշանակէ՝ միասնութիւն, համայնութիւն, ամբողջականութիւն։ Կը յիշեցնեմ ձեզի մեր պայծառամիտ պատրիարքներէն մէկուն խորիմաստ խօսքը "Միաբանութեամբ փոքրերը կը մեծնան. անմիաբանութեամբ մեծերը կը փոքրանան" (Յ. Նալեան)։ Այդ նշանաբանի յարացոյց հրամայականին տակ եւ անոր դաղափարին ու զգացումին կշռոյթովը քալենք դալիք տարիներու ընթացքին, միասնական կեցուածքով, ընդհանրական

ՓՈՒԹՊՈԼ

ՓՐԱՆՍԱ – 98

ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ԲԱԺԱԿԻ ՋՏՄԱՆ ՄՐՑՈՒՄՆԵՐ

ՀԱՑԱՍՏԱՆ ՄԷԿ ՄԻԱՒՈՐՈՎ ԿԸ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱՑ ԱԼՊԱՆԻԱՑԷՆ՝ 1-1

Շաբաթ, Նոյեմբեր 9-ի գիշերը Փութպոլի Հայաստանի հաւաքականը ի հաշիւ Փրանսա – 98 համաշխարհային բաժակի ջոման խաղերուն, իր երրորդ մրցումը կ'ունենար Թիրանայի մէջ, Ալպանիոյ դէմ։

Շուրջ 7·000 հանդիսատեսներու առջեւ հետեւեալ կազմով դաշտ իջած է Հայաստանի խումբը.-

Պետրոսեան, Սուքիասեան, Խաչատրեան, Յովսէփեան, Ա. Աւետիսեան (Տէր-Պետրոսեան՝ 46-րդ), Վարդանեան (Վ. Աւետիսեան՝ 72-րդ), Արա. Պետրոսեան, Տոնոյեան (Մինասեան՝ 46-րդ), Մխիթարեան, Ասատուրեան, Միքայէլեան։

Փրանսահայ ծանօթ խաղացող Ալէն Պողոսեան (ներկայիս Նավթալի) որու մասնակցութիւնը կը սպասուէր Հայաստանի

(Շար.ը կարդալ Դ. էջ)

չահերու հետապնդման իմաստուն եւ քաջարի վճռակամութեամբ եւ համախումբ ու համակարգեալ աշխատանքով»։

*
**

ԸՆԴԴԻՄՈՒԹԻՒՆ

«Ազգ. Համաձայնութեան» Նոյեմբեր 8-ի մամուլի ասուլիսի ընթացքին, Շաւարշ Քոչարեան հաղորդած է լրագրողներուն որ վարչապետ Ազմէն Սարգսեան հրաւիրած է Ա.ԺՄ-ի ղեկավարութիւնը եւ երեսփոխանական խմբակցութիւնը հանդիպում մը ունենալու իրեն հետ։

Ա.ԺՄ-ի ղեկավարութիւնը քննած է հարցը եւ որոշած է ընթացք չտալ վարչապետին հրաւէրին։ Ըստ Շ. Քոչարեանի ընդհանրապէս իշխանութիւններու հետ որեւէ չափում անկարելի կը նկատուի քանի որ դեռ վիակ կը մնայ Ա.ԺՄ-ի չտաբլ չէնքը եւ անուղղակի կասեցուած է կուսակցութիւնը, Նոյն ասուլիսի ընթացքին Հրանտ Խաչատրեան անդրադարձած է Ազգ. Համաձայնութեան դիմումներուն օտար դեսպաններուն, յայտնելով թէ անոնց յանձնուած է Սահմանադրական Դատարանի ներկայացուած թղթածրարը։

Նոյն օրը, Ուրբաթ Նոյեմբեր 8-ին, տեղի ունեցած է Ազգ. Համաձայնութեան հերթական հաւաքոյթը Ազատութեան հրապարակը, որու ընթացքին ալ կազմակերպիչները տեղեկացուցած են իրենց կատարած դիմումներուն մասին Միացեալ – Նահանգներու, Մեծն – Բրիտանիոյ, Ֆրանսայի, Գերմանիոյ եւ այլ դեսպանութիւններուն նախագահական ընտրութիւններու ընթացքին կատարուած գեղծարարութեանց վերաբերեալ։ Վազգէն Մանուկեանի կատարած դիմումին մասին Սահմանադրական Դատարանին, խօսք առնողները չեն ծածկած որ շատ վերապահ են անոր հանդէպ, չեչտելով. – «Այնտեղ ոյնպէս կեղծիքներ ու փաստաթղթերի շտկումներ են աւուր»։

Վահան Յովհաննիսեան Նոյեմբեր 7-ին վերջ դրած է իր հացադուլին, որ սկսած էր Հոկտեմբեր 29-ին։ Տասը օրուան ընթացքին միայն եռացած ջուրով անուշդ առած էր։

ՂԱՐԱԲԱՂԵԱՆ ՕՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՀԷ ՕՇԱԿԱՆ

ԺԱ.

Երեք տարի առաջուան կացութեան բաղդատմամբ, Շուշին փոխուած է – Ղարաբաղի եկեղեցիին նորոգութիւնը բաւական յառաջացած է, փողոցներու երթեւեկը աւելի շատ է, նորոգուած են շատ աւելի թուով չէնքեր։ Փողոցներուն վիճակը նոյնն է։ Ինչպէս Մտեփանակերտի մէջ, հոս ալ ոչ ոք կ'ուզէ կանաչ եկեղեցին հասնիլ ժամ առաջ, պատարագը չլմնցած։ Ի վերջոյ տընկըլ տընկըլ թաքսին կը հասնի եկեղեցիին բակը։ Կը մտնենք, պինուորներով լեցուն է։ Պզտիկ եկեղեցիին դուռը բաց է տակաւին ու կ'ածապարեմ ներս մտնել։ Պատերը լերկ են, գեղինը զորդ չկայ ու նաստարան ալ չէ ղրուած։ Խորանը զարգարող վարդապետ մը պատարագ կը մատուցանէ։ Դպրաց դասը վեց–եօթը աղջիկներէ բաղկացած է, մեծ մասով պարմանուհիներ, մինչ ժամուորներու թիւը տասը–երկուքը չանցնիր, մեծ մասը կին ու պատանի։ Քանի մը պինուոր ալ եկած են։ Լուսաւոր, պարզ, զրեթէ մերկ եկեղեցի մը։ Ամէն ինչ ձգուած է երեւակայութեանս եւ յիշատակներու քերելիք քարիքին։ Ինչ որ կը սիրեմ այս կացութեան մէջ այն է որ իմ ու բացարձակին (կամ այն ոյ մարդիկ սովորաբար Աստուած կը կոչեն եւ մեծ խնամք կը տանին որ բառը գլխատիր դրեն) միջեւ՝ նուազագոյն խօչընդոտները կան հոս։ Ի վերջոյ, եկեղեցին խորհրդանշան մըն է պարզապէս, եւ ինչ որ աւելցուած է վրան – եկեղեցիին չէնքը, երգ եւ աղօթք, արուեստ, պարզ ու ծէս, հաւատք ու Աստուած – խեղճ ու կրակ մարդկային էակի մտքին ու ձեռքին գործն է։ Ինչ որ էն կարեւոր բանն է կեանքի մէջ՝ խաղի չզալն է, Աստուածային ու մարդկային թակարդը չէյնալն է, մտքի յստակութիւնն ու ազատութիւնը պահելն է։

Պատարագը յար եւ նման է մերինին, եւ հակառակ որ պիտեմ թէ ամէն տեղ ան միակ անփոփոխ իրականութիւնը եղած է հայ կեանքին մէջ դարերու ընթացքին, ներսէն ակնկալութիւն մը կայ որ, ինչպէս ամէն ինչ՝ պատարագն ալ տարբեր պիտի ըլլայ Ղարաբաղի մէջ։ Աւով հանդերձ, կ'ուրախանամ որ հին ու ծանօթ ինքնութիւնս կը վերագտնեմ, եւ ապահովութեան զգացում մը կը նուաճէ զիս։ Անհամբեր քարոզին կը սպասեմ։ Դժբախտաբար քարոզ չկայ, «հոգ չէ» կը խորհիմ «նորէն լաւ է որ կարգին կանոնին ժամերգութիւն ու պատարագ կայ»։ Հաղորդութեան պահն է ու կին մը եւ մարդ մը կը յառաջանան դէպի խորան։ Եկեղեցին գեղարուեստական, հոգեբանական եւ աղգային ապրումի առիթ եղած է միշտ ինծի համար ու իր ծէսը չէ անցած մտքիս «գոնդրոլ»էն։ Հաղորդութիւնը ծէսին մաս չի կազմեր այլ խորհուրդ ու խորհրդանշան է մարդկային առանձնութեան բանտը կոտրելու եւ կապ հաստատելու բացարձակին հետ։ Ապահովութեան ցանկութիւնն է, սիրոյ արարք մըն է, արուեստի գործին նման։ Ես Սփիւռքեան աշխարհին մէջ, յաճախ եկեղեցին հաղորդութիւն կ'առնէի ինձմէ դերիվեր էութեան մը հետ կապ ստեղծելու յոյսով, բան մը որ ներքին բացառիկ մթնոլորտ կը պահանջէ։

Այսպէս էր որ պահանջը ծնաւ մէջս հաղորդուելու այս իր տեսակին մէջ «բացառիկ» եկեղեցիին մէջ։ Կամաց մը կը քալեմ ու կը կայնիմ տարիքոտ մարդուն եւին։ Առջիս, վերը, պատարագիչ վարդապետը կը դիտեմ, ան որ միշտորդն է ձգձիմ անձիս ու բացարձակին միջեւ – թուխ ու մաղոտ գլուխ մը, ուժգին նայուածք մը, կարճ բայց մարզիկի կառուցուածքով, հաւատքով եւ հայկականութեամբ պրկուած երիտասարդ մըն է։ «Հոյակապ» կը խորհիմ «ասկէ աւելի դեղիկ պայմաններ չեն կրնար ըլլալ»։ Քայլ մը կ'առնեմ, առջին եմ, կը բանամ բերանս։ Ինծի կը նայի նիզակ աչքերով, բայց չի մօտեցներ սկիհը։ Կը սպասեմ, սրատարուի։ Սկիհը միշտ հեռուն է։ Հիմա ձայնը կը լսեմ, ջինջ ու կարծր։

– Ուսումնասիրանք եղա՞ծ էք։

Նչխարը մատներուն մէջ է, կը տեսնեմ։ կը սպասէ։

– Չէ, չեմ եղած։

– Այն ատեն չեմ կրնար հաղորդութիւն տալ։

Կամաց մը ետ կը քաշուի, կը չակուի եւ կ'ուղղուի դէպի խորան։ Շշմած եմ, վայրկեան մը անկարող տեղէս չարժելու։ Քրտինքը կը կոխէ ճակտիս ու չըը–ջապատիս պիտակութիւնը կը տարատարմի։ Կը զգամ թէ կը քալեմ ու գլուխս կախ, ետ տեղս կը դառնամ, պատին տակը,

Աննշան միջադէպ մը, անկասկած, վարդապետին կեանքին մէջ, բայց ցնցիչ դէպք մը, ինծի համար եւ որ կը զրաւէ մտքիս կեդրոնը մինչեւ պատարագին աւարտը։ Թէ՛ կ'ամչնամ եղածէն եւ թէ ալ կը հրճուիմ որ սա լերան գլուխը, ամայի ու կիսակործան քաղաքի ամայի եկեղեցիին մէջ՝ հայ վարդապետը տէրն է իր կոչումին, կը յարդուին հնադարեան օրէնքները եկեղեցիին ամենահամեստ պինուորին կողմէ։

Աւարտած է պատարագը։ Դուրս կ'ելլեմ ու կը գտնեմ վարդապետս, յանկապատի մը վրայ նստած, Ի՞նչ կրնամ ըսել բայց թէ մենք Սփիւռքի մէջ այդքան խիստ չենք եկեղեցական օրէնքներու կիրարկումին եւ հնազանդութեան մէջ։ «Կը հասկնամ» կ'ըսէ, ու կ'աւելցնէ՝ «հոս տարբեր է», Ուրախութիւնս կը յայտնեմ ակզբունքի իր կեցուածքին համար ու կը չնորհաւորեմ զինքը։ Չեմ գիտեր հասկըցա՞ւ ինչքան արտէն կուզար այդ գնահատումը արարքի մը՝ որ իրեն համար շատ սովորական թուելու էր։ Սակայն խնդուք կայ աչքերուն մէջ, հրաժեշտի վայրկեանին։

Վերադարձը անմիջադէպ է։ Ճամբան մէկ կտոր զառիվար է, սակայն կառքին մեքենան երկու – երեք անդամ նորէն կ'աւրուի, բայց վարորդը վարժ է այդ կացութիւններուն, Ջորս հոգի եւս ներս կ'առնենք։ Ճամբան խումբ մը բանտարկեալներու կը հանդիպինք որոնք զինուորներու հսկողութեան տակ կ'աշխատին, «թուրք ռազմագերիներ են» կը տեղեկացնէ վարորդը։ Կէս ժամէն տունս եմ։

Հինգ հազար դրամ արժած է երկու ժամուան այս պտոյտս։ «Շատ չէ՞» կը հարցնեմ վարորդին, գիտնալով թէ քիլօ մը հացը 160 դրամ է, քիլօ մը խոզի միսը՝ 1000 դրամ, հաւ մը՝ 2500 դրամ։ Ջորս հոգիանոց ընտանիքի մը միջին պիւտճէն ամսական, 4000–էն 5000 դրամ է։ Սահմանակերտ – Սիսնի հեռաճայնը, վայրկեանը 650 դրամ է (կարենալ գործածելու համար, մէկ օր առաջ կարօն պէտք է առնուի, այսինքն՝ կանխիկ վճարուի խօսելէք վայրկեաններուն գինը եւ, որոշեալ ժամուն՝ Օր. Գոհարը, անոյշ երկու խօսքով, կը ստեղծէ կապը Երեւանի հետ ու ատկէ ետք՝ կը բացուի գիծը դուրսի աշխարհին հետ։ Պայմանաւ որ՝ Ղարաբաղի կառավարութիւնը Հայաստանի հետ անվճար մնացած հեռաճայնային հաշիւները չունենայ։ Այդ դժբախտ պարագային՝ դուրսի աշխարհին հետ գիծ չկայ)։

– Չէ, շատ չէ, լաւն է, կ'ըսէ վարորդը, կը ձեռնուինք ու կը քշէ կ'երթայ։

Իրիկունը կը փորձեմ քանի մը ընկերներու հետ հանդիպում մը ունենալ, նըպիլ ու խօսիլ պարզապէս կեանքի անուշութիւններուն մասին։ Անկարելի է հեռաճայնային կապ հաստատել։ Կա՛մ սըխալ կը զարնէ, կամ ալ բնաւ չի զարներ։ Տեղացիք վարժուած են ու բնական կը գտնեն սա վիճակը, գոնէ զօրաւոր գտած չեմ լսեր։ Կը խորհիմ թէ իրենց համար մարդկային նշանակալից հաղորդակցութիւնը կա՛մ առանց խօսելու կը հասկըցուի, եւ կամ ալ, նեղ պարագային՝ դէմ դիմաց կայնած, աչքերուն մէջ նայելով է որ կ'ըլլայ։ Եւ միայն աննշան բաներն են որ հեռաճայնին կը վստահուին։ Այդ ըլլալու է պատճառը որ հեռաձայնը վերահաստատելու մեծ աճապարանք մը չեմ նշմարեր։

– Կ'ըլլայ, այդ ալ կ'ըլլայ, կ'ըսէ Ստեփանի, քիչ մը ծիծաղելով իրարանցումիս եւ անհամբերութեանս վրայ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՄԸ ՖՐԱՆՍԱՑԻ ՊԱՏԱՆԻՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

«"Կ'ամբաստանեմ"» շարքին նպատակն է բացայայտել մարդկութեան դէմ գործուած բոլոր բարբարոսութիւնները, ոճիրներն ու անարդարութիւնները»(1)։ Սիրոս հրատարակչատունը որ այս շարքին հրատարակութեան ձեռնարկած է, Ֆրանսահոս պատանիներուն համար մինչեւ այսօր 11 հատորներ հրապարակ հանած է։ Ցեղասպանութիւնները, ոչ–չափահասներուն սեռային եւ աշխատանքի շահագործումը, սովը, չարչարանքն ու թմրեցուցիչներու առեւտուրը՝ ահաւասիկ քանի մը նիւթերու օրինակներ որոնց մասին գրած են տասնեակ մը հեղինակներ։ Քանի մը շաբաթ առաջ լոյս կը տեսնէր նոր հատոր մը Միւռիէլ Փեռնենի ստորագրութեամբ՝ «Génocide, l'Arménie oubliée»(2)։ Ոմանք պիտի մտածեն գուցէ «հատ մը եւս···»։ Այդ մտավախութիւնը փարատելու համար կ'ուզենք անմիջապէս ըսել որ այս դիրքը ինքնուրոյն տեղ մը պիտի գրաւէ անկասկած Հայոց ցեղասպանութեան նուիրուած ծաւալուն գրականութեան մէջ։ Ինքնուրոյն, որովհետեւ Մ. Փեռնենի դիրքը պատմական ուսումնասիրութիւն մը չէ այլ պարզ վկայ մը հիմնուած Պատմութեան վրայ եւ պատանիներուն հասցէագրուած։ Չենք ուզեր այստեղ բովանդակութեան մասին աւելի խօսիլ, պիտի գոհանանք ըսելով որ վկային հերոսը արեւմտահայ Սփիւռքին մէջ ծնած եւ մեծցած, Արցախի մէջ կըռուղ հայ մարտիկ մըն է գնդապետ 0 անունով։ Դատական բանաձեւում մը օգտագործելով հեղինակը իր նախաբանին մէջ հարկ կը համարի չեշտել որ «որեւէ նմանութիւն իրական կեանքի էակներու հետ, զուտ պատեհականութիւն է», սակայն ընթերցումի ժամանակ իւրաքանչիւրիս միտքին ու չուրթներուն պիտի գան անշուշտ Մոնթէի եւ շատ մը ուրիշներու անունները ··· Մեղրիի մէջ ծառայող այս երիտասարդ, «ծագումով ֆրանսահայ» գնդապետին ոդիսականը կը սկսի Փարիզի մէջ ուր կը մտնէ գաղտնի կազմակերպութեան մը շարքերուն մէջ։ Մնացածը բոլորիս ծանօթ է՝ Փարիզէն Պէյրութ եւ Մատրիտ, Լուի Պալամեան alias Յովհաննէս Յովհաննէսեան, մէկ նպատակ կը հետապնդէ՝ ամէն գինով միջազգային հասարակութեան ուշադրութիւնը հրաւիրել հայկական հարցին վրայ։ Միւռիէլ Փեռնենի նախաբանին մէջ կը գրէ հեղեւալը «Այս գրութիւնը ահաբեկչութեան ջատագովութիւն մը չի կազմեր։ Ահաբեկչութիւնը, միւս բոլոր բռնութիւններուն նման, դատապարտելի է։ Սակայն ան ցոյց կու տայ թէ ուր կրնայ հասցնել միջազգային լռութիւնը···Թուրքիա կը շարունակէ լռել։ Աւելի գէշ՝ կը ստէ··· այս պուտը անընդունելի է։ Անընդունելի է Հայոց համար, անընդունելի է նաեւ բոլոր անոնց համար որոնք վերջ կ'ուզեն դնել անընդունելի սպանդներու ··· ամօթին մէջ ծնած այս դարը դառնութեան մէջ կը վախճանի»։

Հեղինակին ոճը հաճելի է եւ միամանակ մատչելի պատանիներուն։ Ոմանք Սլոքոմպի կատարած պատկերազարդումը ճաշակաւոր է եւ դիրքին ձեւաւորումը, տպագրութիւնը յաջող եւ որակաւոր են։ Հատորին առանցքին քանէ աւելի էջերէ բաղկացած տետրակ մը կը բացատրէ թէ ինչ է ցեղասպանութիւնը, կը ներկայացնէ Հայերուն, Հրեաներուն, Ցիւանները, Գամպոճցիներուն, Ռուանտացիները եւ Պոսնիացիներուն զանգուածային բնաջնջումը նաեւ Պոլսոյ, Նիւրնպէրգի եւ Լա Հէյի միջազգային դատական առեանները։ Քանի մը էջեր յատկացուած են Մեծ Եղեռնէն ծնած հայկական սփիւռքին։ Կայ նաեւ Պատմական Հայաստանի քարտէս մը։ Ուշադրութեան արժանի են յատկապէս «ահաբեկչական» կազմակերպութիւններուն եւ մանաւանդ ժխտողականութեան (négationnisme) նըւիրուած մասերը։ Մ. Փեռնեն այս մասին կը գրէ՝ «Aujourd'hui, la Turquie est responsable d'un négationnisme d'Etat qui prend des formes particulièrement dangereuses»։ Այս առթիւ Պէրնար Լէուիս եւս չէ մոռցուած···։

Ցուսանք որ այս հատորը կ'ունենայ փայլուն յաջողութիւն մը մանաւանդ ոչ–հայկական շրջանակներուն մէջ։ Անոր մուտքը դպրոցական եւ հանրային դրադարաններուն մէջ թոյլ պիտի տայ անտարակոյս, որ հայկական ցեղասպանութիւնը ճանչցուի, վերջապէս, երիտասարդներու լայն զանգուածներու մօտ իրենց համար գրուած վիպակի մը միջոցաւ։

ԿՈՐԻԻՆ

(1) Այս վերնագիրը կ'ակնարկէ անշուշտ հարիւրապետ Տրէյֆիւսին պաշտպանութեաց համար Էմիլ Զոլայի կողմէ գրուած *J'accuse* հռչակաւոր նամակ–յօդուածին։

(2) Muriel PERNIN: *GENOCIDE, L'ARMENIE OUBLIEE*, Ed. SYROS, Paris, 1996, 123 p.

Միւռիէլ Փեռնեն մօտէն կը ճանչնայ Հայերը· լրջօրէն ուսումնասիրած է հայկական ցեղասպանութեան պատմութիւնը եւ եօթանասունական թուականներուն ծրագրած հայկական գաղտնի կազմակերպութիւնները։ Երկու անգամ Հայաստան այցելած է։ Հեղինակ է Հայաստանի եւ Հայերուն նուիրուած բազմաթիւ յօդուածներու որոնցմէ երկու վերջիններն են՝

«L'Arménie à l'heure des bilans et de la reconstruction»...

«Révolution culturelle sur fond de commerce».

In: DIAGONALES EST-OUEST / N° 42, Septembre 1996 p. 12-14.
8, rue Fernand Rey 69001 Lyon.

«ՀԱՅԱՍՏԱՆ» ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ

ԳՈՐԻՍ – ՍՏԵՓԱՆԱԿԵՐՏ ՃԱՄԲԱՆ

1992, Մայիսին, Շուշիի ազատագրումով Լեռնային Ղարաբաղը աշխարհագրական օդային կապով կապուեցաւ Հայաստանին։

Երկու հանրապետութիւններուն միջեւ փոխադրութեան կապը բազմաեռակ չէ։ Հասկնալի է, չկայ ջրային ճամբայ։ Չկայ նաեւ երկաթուղիի հանգոյց։ Կայ օդային կապը որ սակայն առեւտրական, տեսակցութիւններու, փոխանակութիւններու համար ձեռնտու չէ։ Միակ ճամբան որ կը մնայ ցամաքն է։ Գոյութիւն ունեցող ճամբայով երեքէն երեք քառորդ ժամ երթեւեկն էորն, հինգ ժամ, ըստ եղանակին, տարակուսը է Գորիսէն Ստեփանակերտ երթալու, եւ ընդհամէնը եօթանասուն քիլոմեթր։ Գրեթէ անպործածելի ճամբայ մը մանաւանդ մեծ բեռնակառքերու համար եւ դոց ամրողջ ճամբը։ Ուստի, անհրաժեշտութիւն մըն էր այս ճամբային նորոգութիւնը, Հայաստան – Ղարաբաղ փոխադարձ կապը բնականոն դարձնելու, ամրացնելու հասկընալի անտեսական, ռազմավարական տեսակէտէն եւ նաեւ հոգեբանական։

Այս վինարարութիւնը յանձն առաւ իրագործել «Հայաստան» Համահայկական Հիմնադրամը։ Այն գարձաւ Հիմնադրամի գործունէութեան առանցքը։

1995 Ապրիլին, սկսաւ ճամբայի վինարարութեան առաջին փուլը։ Հինգ ու կէս քիլոմեթրի առաջին հատուած մը, ճամբային ամէնէն դժուար մասը, որուն բացումը կատարուեցաւ պաշտօնապէս Հոկտեմբեր 26–ին։

Գորիս քաղաքի ելքին, երկու հանրապետութիւններու «սահմանին» է որ կը սկսի ճամբան։ Երկու կողմերէն պատուիրակութիւնները հասան ժամը 12–էն քանի մը վայրկեան առաջ եւ ընդունուեցան Գորիսի քաղաքապետին Սուրէն Խաչատրեանի կողմէ։

Նախ հասաւ, առաւօտ կանուխ երեսնէն մեկնած կառքերու չարասիւնը «Հայաստան» Համահայկական Հիմնադրամի Գործադիր Մարմնի անօրէն՝ Մանուկ Պետրոսեանի գլխաւորութեամբ, չրխկ–

— ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ —

ԳԱԼԻՖՈՐՆԻՈՑ նախկին կառավարիչ՝ Ճորճ Տէօքմէճեան Նոյեմբեր 5–ի նախօրեակին նամակով մը ուղղուած Հ.Ց.Դ. Հայ Դատի Յանձնախումբին (Ուաշինկթըն) յայտարարած է որ կը խզէ իր կապերը յանձնախումբին հետ, «անհատապէս» զոհելով որ Հայ Դատի Յանձնախումբը զօրավիգ ըլլայ Պիլ Կլինթընի, երբ աւելի քան 35 տարի է Պոլ Տոլ կերմ ջատագովը եղած է հայ դատին եւ աշխատած ցեղասպանութեան ճանաչման համար: Ընտրապայքարի սկզբնական շրջանին Հ.Ց.Դ.–ն զօրավիգ էր Տոլի, բայց, վերջերս, հրապարակաւ, Հ.Ց.Դ. Հայ Դատի Յանձնախումբը կը յայտնէր իր զօրակցութիւնը Կլինթընի:

⁂

ՊՈԼՍՈՑ մէջ, Հոկտեմբեր 28–ին, իր մահկանացուն կնքած է նկարիչ՝ Վարդ Հաղբերեան, որ նաեւ մեծ աշխատանք տարած էր Պոլսոյ հայ նկարիչները ծանօթացնելու համար: Ողբացեալը աշխատակցած է նաեւ «Մարմարա»ի պատմական քներով, որոնք յետագային ամփոփուած են «Զրույց անդին հետ» հատորի մը մէջ: Զրաներկի եղակի վարպետ մը նկատուած է: Ծնած էր 1910–ին, Տիզճէ, նախնական կրթութիւնը ստացած էր Պէշիկթաշի Մաքրուհեան վարժարանը, ապա՝ յաճախած էր Ժընեւի Գալվէն Գոլէճը: Վկայուած էր արհեստի եւ արուեստի ակադեմիայէն որպէս զարդանկարիչ: Ցուղարկաւորութիւնը կատարուած է Հոկտեմբեր 31–ին, Պէյօղլուի Սուրբ Երրորդութիւն Եկեղեցին:

⁂

ԹՈՐՈՆԹՈՑԻ Ս. Աստուածածին Եկեղեցւոյ Ցովնանեան սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 21–ին, ղեկուցական հաւաքոյթ մը տեղի ունեցած է կազմակերպութեամբ Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջ. Վարչութեան: Բացման խօսքը արտասանած է մանաճախտին առեղնապետը՝ Արթիւ Աճէմեան եւ բացատրած հաւաքոյթին նպատակը ու հրաւիրած Շրջ. վարչութեան առեղնապետը՝ Մարօ Ֆրունճեան որպէսզի ներկայացնէ օրուան զեկուցաբեր հիւրերը: Առաջին առթիւ խօսած է ՀՕՄ.–ի կեդր. վարչութեան կողմէ Հայաստանի Որբերու Օգնութեան գործը կազմակերպող Ֆրանսահայ Օր. Սիրվարդ Սապունճեան, որ 1991–էն ի վեր ամէն տարի 6 ամիս Հայաստան մնալով քաջատեղեակ է կացութեան եւ մանրամասն պարզած է օգնութեան ծրագիրնեբը: Երկրորդ խօսողը եղած է Հայաստանի Օգնութեան Յանձի կողմէ որբերու պատասխանատու Անահիտ Մեսրոպեան որ զեկուցում տուած է տարուած աշխատանքներուն մասին:

⁂

ԹՈՐՈՆԹՈՑԻ Հայ Կեդրոնի Համազգայինի Ց. Մանուկեան գրադարանին մէջ, Հոկտեմբեր 25, 26, 27–ին, նախաճեռնութեամբ Համազգայինի գրատարածի յանձնախումբին տեղի ունեցած է մանկական եւ պատանեկան գիրքերու չարաթաւերջ: Վաճառուած են մանկական գիրքեր, դասագիրքեր, բառարաններ, քարտէսներ, հայկական զարդեր եւայլն, եւայլն:

⁂

ՎԱՌՆԱՅԻ (Պուլկարիա) Հայոց ղեպրոցի սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 11–ին, տեղի ունեցած է հանդիսութիւն մը նուիրուած Սրբոց Թարգմանչաց տօնին: Բացման խօսքը կատարած է Սիոն Վարդապետ, ապա խօսք առած է օրուան պատիւոջ՝ Գաբիկ Մելքոնեան, որ շրջան առ շրջան անդրադարձած է Թարգմանիչներու աշխատանքի պատմութեան: Գործադրուած է գեղարուեստական յայտագիր մը:

⁂

ԹՈՐՈՆԹՈՑԻ Հայ Կեդրոնի սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 27–ին, պաշտօնական բացումը կատարուած է Թորոնթոյի Հայ գործարարներու ցուցահանդէսին, կազմակերպութեամբ Գանատահայ Գործարարներու Խորհուրդին: Բացման խօսքով հանդէս եկած է Խորհուրդին նախագահը՝ Ժողէֆ Երեմեան, որմէ յետոյ խօսք առած է քաղաքապետը՝ Մէլ Լաստմէն: Ցուցահանդէսին իրենց մասնակցութիւնը բերած էին 28 հայկական հաստատութիւններ՝ մասնագիտական եւ արհեստագիտական զանազան ճիւղերէ:

⁂

ՄՈՆՐԷԱԼԻ Ս. Ցակոբ Մայր Եկեղեցւոյ չաբաթօրեայ վարժարանը, Հոկտեմբեր 26–ին, ունեցած է հայ դիրքի օրուան նուիրուած հանդիսութիւն եւ վաճառքի օր:

ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896–1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Մեր երթալէն առաջ, մէկոց մը, թուրք վախճականներու հետ «Վաքան» անուն վիմապիր թրքերէն թերթ մը հրատարակած էր, որ բաւական ազմուկ յարուցած՝ եւ ի վերջոյ, օսմանեան դեսպանատան ճնշումներովը յանգած էր մինչեւ պարոն Ռէթէոսի Աթէնքի մէջ բանտարկութեան եւ թերթին խափանման:

Բանտէն ելլելէն ետքը Մուրատեան ոչ միայն էր հայերէն թերթ մը հրատարակել եւ յաջողեր էր Պոլսէն գաղտնաբար տալ բերել տար, բայց դժբախտաբար մէկ քանի տառեր, Գ. եւ Հ. եւայլն ճամբան կորսուած էին եւ խեղճը ստիպուած էր իր «Միութիւն»ը հրատարակել այդ պակասաւոր տառերով:

«Միութիւն»ը չորս նեղ սիւնակներով պարզիկ թերթ մըն էր որ ամիսը անգամ մը լոյս կը տեսնէր եւ ձրի կը ղրկուէր ամէնուն: Ցոյսը նուէրներուն վրայ էր:

«Թերթը ձրի է, բայց նուէրը չնորհակալութեամբ կ'ընդունինք», կը գրէր տառեն տառեն, մինչ «Միութիւն»ի համակիրները պատած իր դործակիցներով, Զանգեզուր Թրանչին չինարարութեան ձեռնարկութեան տնօրէնն՝ Վաչագան Խուրշուդեանի որուն յանձնուած են աշխատանքները, եւ «Հայաստան» Հիմնադրամի տեղական յանձնախումբերու ներկայացուցիչներուն՝ Մխոյեան – Նահանգապետ արեւմտեան շրջանի, Ուրուկուայի, Մեծն – Բրիտանիոյ, Զուիցերիոյ, Հոլանտայի, Արժանթինի, Ցորտանայի (Պեռու Թերզեան եւ Կարօ Յովսէփեան) եւ պլժիհայ՝ Ժան Պօղոսեանի: Ապա, սահմանապահ ուժերու առաջնորդութեամբ համանց Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան նախագահը՝ Ռ. Քոչարեան ընկերակցութեամբ Լ. Ղարաբաղի կառավարութեան վարչապետ՝ Լէոնարտ Պետրոսեանի եւ պաշտօնեաներու:

Ձիւղ ժամը 12–ին, խանդավառ ծափահարութիւններու տակ, Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան նախագահ Ռ. Քոչարեան Ղարաբաղի հողին վրայ կանգնած եւ Մանուչակ Պետրոսեան Հայաստանի կողմէն կարեցին Եռագոյն ժապաւէնը: Ռ. Քոչարեան եւ Մ. Պետրոսեան յարձակելիներով չեչտեցին պահին պատմական խմասը, տարողութիւնը եւ խորհրդանիշներով լեցուն կատարուած ատարքը: Ներկայ գտնուեցաւ Քաչաթաղի վարչակազմի, որուն մաս կը կազմէ Լաչինը, նախագահը՝ Ալէքսան Յակոբեան:

Այս առաջին հատուածը արժած է 600 հազար տոլար:

Ապա, ներկաները կառքերով կարեցին այլ ճանապարհը: Լայն, ասֆալտապատած, ապահովուած անհրաժեշտ կազուցածքներով ու անվտանգութեան եւ ապահովութեան ազդանշաններով ճամբայ մը որ կ'ոլորուի լերան մը պատրաստին, լանջքերէն միւս լեռը, որ կը մատչի մէկ սարէն միւսը, զարճուածքներով, կամուրջով: Այս հատուածին մաս կը կազմէ Աղաւնոյ գետի կամուրջը որուն շինարարութիւնը զուգահեռ ենթարկուեցաւ լրիւ նորոգութեան,

Տանիքերէնուկէս քիլոմեթր երկարութիւն ունեցող երկրորդ հատուածին վրայ աշխատանքները մեծ թափով եւ դրեթէ առանց ընդհատումներու կ'ընթանան եւ վերջանալու վրայ են օգտուելով բարենպաստ եղանակէն: Աշխատանքները կ'արդիացան նոյնիսկ ձմեռուան ամիսներուն, 1997–ի գարնան առաջին ամիսներուն, եթէ այս տարուան ձմեռը խիստ չըլլայ, ասֆալտապատուած պէտք է ըլլայ ճամբան եւ յանձնուած երթեւեկի:

Կառքերով կարեցինք այս հատուածին միայն մասը, անշուշտ վոչինչերուն մէջ, մինչեւ Հաղարու գետը: Հաղարու գետը հատելու համար հարկ եղած է նոր կամուրջ մը կառուցել, հինը ըլլալով անտրծածելի կառքերուն եւ մանաւանդ ածանցանելի բեռնակառքերուն համար: Շինարարութիւնը սկսած է 1995 Մայիսին եւ վերջացած 1996 Յունիսին: Այս կամուրջին կառուցման ծախքերը հոգացին Մխիթարեան Միաբանութեան Վենետիկի մայր վանքը եւ Ամերիկահայ Ազգային Միութիւնը:

Հաղարու կամուրջը կը գտնուի Լաչինի մուտքին: Հոն, գետին եղերքը, աշնանային արեւի ճառագայթներով պեղեցիկ դոյներ հագած ծառերուն տակ սարքուեցան սեղաններ: Ներկաները, տեղացիներ եւ հիւրեր, ապրեցան հայկական ատամպական պահեր՝ յատուկ ճաշերով, բաժակաճառերով, նուագով ներկայացնելով Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան, Շրջանի, Հայաստանի վերջիվերջ անձնաւորութեանց ինչպէս նաեւ Սփիւռքէն ժամանած ծանօթ դէմքերու՝ Պերճ Մսըրլեան, Անդրանիկ Ուրֆալեան, Վահէ Ճաղմաճարեան, Ռուբէն Գրիգորեան, Արթիւր Քոչեան եւ ուրիշներ: Ճաշի ընթացքին հասաւ Շերակի Թեմի Առաջնորդը՝ Գրիգորիս Արք. Բունիաթեան:

Ժամանակի պակասէն հնարաւորութիւն չեղաւ Լաչին մտնել ուր կեանքը վերսկսած է բնակչութեան վերադարձով, չուրջ հինգ հազար հոգի, եւ երեք տարիէ ի վեր տիրող «խաղաղութեամբ»:

Երեկոյեան ժամերուն Հայաստանեան եւ սփիւռքեան պատուիրակութիւնները վերադարձան Երեւան ակնարկ մը ունենալով գողտրիկ Գորիս քաղաքին վրայ, եւ անցնելով Սիսիան, Եղեղնաձոր քաղաքներէն եւ հարազատ, հայաբոյր ու հայադրոշմ անուններ կրող գիւղաքաղաքներէն՝ Սարատան, Աղաւնաձոր, Վարդաշատ, Լուսաշող, Ամրակ, Այգաւան, Ոսկեհատ, Արտաշատ, Ազատաւան, Մարմարաշէն...:

Ահաւասիկ Գորիս – Ստեփանակերտ ճամբայի չինութեան, նորոգութեան աշխատանքներու վիճակը, 1996 Հոկտեմբերին՝

Փուլ	Հատուած (քիլոմեթր)	երկարութիւն (քիլոմեթր)	Ընթացք
I	0 -- 5,5	5,5	Աւարտած
II	5,5 -- 18,5	13	Ընթացքի մէջ
III	18·5 -- 30,1	11,6	Ընթացքի մէջ
IV	30,1 -- 54,1	24	Պատրաստ մրցոյթի
V	54,1 -- 64,1	10	Նախագծուած
կամուրջ	Աղաւնոյ	60 մեթր	Աւարտած
	Հագարու	80 մեթր	Աւարտած

Գորիս – Ստեփանակերտ ճամբայի լրիւ չհատգործումը կը նախատեսուի 1998 ամրան, եւ գինը չուրջ 18 միլիոն տոլար, ըստ չինարարութեան ճեռնարկութեան ծանօթագրութեան համար: Ողբացեալը աշխատակցած է նաեւ «Մարմարա»ի պատմական քներով, որոնք յետագային ամփոփուած են «Զրույց անդին հետ» հատորի մը մէջ: Զրաներկի եղակի վարպետ մը նկատուած է: Ծնած էր 1910–ին, Տիզճէ, նախնական կրթութիւնը ստացած էր Պէշիկթաշի Մաքրուհեան վարժարանը, ապա՝ յաճախած էր Ժընեւի Գալվէն Գոլէճը: Վկայուած էր արհեստի եւ արուեստի ակադեմիայէն որպէս զարդանկարիչ: Ցուղարկաւորութիւնը կատարուած է Հոկտեմբեր 31–ին, Պէյօղլուի Սուրբ Երրորդութիւն Եկեղեցին:

Ահաւասիկ այդ վերյիշումներէն ծնունդ առած էր «Միութիւն»ը, որ սակայն կատարեալ յուսախաբութիւն մը եղաւ իրեն համար, թէեւ պարոն Ռէթէոս յամառութեամբ չարունակեց գայն՝ կարծեմ մէկ քանի տարի՝ վիմագրութենէ չհաց ղբրամը թերթին ծախսելով:

Ես չորս ամիս միայն կարծեմ թերթին «խմբագրապետութիւն» ըրի: Բայց ամաթերթով չդոհացայ միայն եւ Ռէթէոսի առաջարկեցի որ «Ցաւելուած Միութեան» անունով տասնօրեայ վիմապիր թերթ մըն ալ հրատարակենք՝ միմիայն ազգային ու քաղաքական լուրերու նուիրուած: Այս յաւելուածը, որ բո՛ւն թերթէն աւելի մեծ էր, դրամով պիտի վաճառէր: Այդ վիմապիր թերթը կարծեմ 6 – 7 թիւի չափ հրատարակեցինք ու յետոյ դադրեցուցինք՝ մեր ակընկալութիւնները չպատկուելով:

Տիգրան Երկաթ լինքն ալ, Աթէնք ղրկուած միջոցին, մեր խնդրանքին վրայ յօդուած մը դրած է թերթին՝ բոլորովին անոր ուղղութեան հակառակ, որովհետեւ չմոռնամ ըսելու որ թերթը որոշ ուղղութիւն մը ունէր, որ է «միացնել բոլոր յեղափոխական կուսակցութիւնները»:

Տիգրան Երկաթի յօդուածին խորագիրն էր «Անմիաբանութեան օգուտները», որով ցոյց կուտար թէ մէկ քանի կուսակցութեանց գոյութիւնը աւելի օգտակար է, որովհետեւ բարի նախանձ, մըցում եւ կենդանութիւն յառաջ կը բերէ:

«Միութիւն»ի արտօնատէրն էր Քօքինօս անուն տեղացի մը, որուն անունը կ'երեւար թերթին ներքեւը եւ որուն դէմքը երբեք չէր երեւար, այնպէս որ գոնէ անձամ մը չեմ տեսած գինքը:

Գաւառի հեռաւոր անկիւններէն ընթերցողներ, որովհետեւ յեղափոխական միջոցներով թերթը կ'երթար Թուրքիոյ չատ կողմերը, սրտաճմլիկ նամակներով օգնութիւն կ'ակնկալէին «հայրենասէր պարոն Քօքինօս»էն զոր անշուշտ կ'երեւակայէին Հայ յեղափոխական ամենակարող պետ մը:

Այսպէս ուրեմն, Միութիւնը դէշ ազդկ փորս կը կշտացնէր եւ Աթէնքի մէջ փորը կշտացնելը բաւական ծանր հարց մըն է:

Աղքատ երկիր մըն է Յունաստան, ուր օտարականին համար գրեթէ ապագործ չկայ:

Աթէնքի մէջ լաւագոյն գիրքի տիրացող Հայը՝ Տօքթոր Աղաբեկ, արքունիքի պալատին առաջնաբոյժն էր որ սակայն չէր կրնար Եորկիոս Թագաւորէն իր առնելիքները դանձել:

Տեսնելու էր թէ հոն ապաստանող Հայերը ի՛նչ միջոցներու կը դիմէին համեստ ապրուստ մը ապահովելու համար իրենց:

Պատուելի Նշան Քէշիշեան, Գալուստ Արխանեանի սիրական ընկերը, որ տարիներով լեռները ապագաւակած էր, քարայրներու խոնաւութեան մէջ իր մարմինը մաշեցնելով ու անտանելի յօդացաւներու ենթարկուելով, ի սէր յեղափոխութեան, հիմա, Աթէնքի ու Փիրէայի մէջ պաղպաղակ կը ծախէր երկար ձողի մը տակ կքած:

(Շար. 34)

(Շար. Ա. էջէն)

հաւաքականին, մաս չէր կազմեր խումբին, մերժած ըլլալով իրեն եղած առաջարկը: Ան այդ որոշումին որպէս պատճառ ցոյց տուած էր վիրաւորուելէն ետք դաշտերէն երկար ժամանակ հեռու մնալը եւ հետեւաբար՝ անպատրաստ վիճակը:

Առաջին կիսախաղը 0 — 0 աւարտելէ ետք, Բ. կիսախաղին Ալպանացիները ուժելի վճռակամ սկսած են եւ 58-րդ վայրկեանին Ֆրահոլիի նշանակած կէտով առաջ անցած 1 — 0: Վայրկեաններու երկայնքին երբ Հայաստանցի տղոց հաւասարեցնելու ջանքերը ի դերեւ կ'ելլէին եւ կը կարծուէր որ արդիւնքը Ալպանացիներու ի նպաստ անփոփոխ կը մնայ, Տէր — Պետրոսեան վերջին՝ 90-րդ վայրկեանին արձանագրած է փրկարար կէտը Հայաստանի ապահովելով հաւասարութիւնը, հետեւաբար՝ 1 միաւոր ալ:

Այս 9-րդ խմբակին մէջ նոյն օրը կը խաղային նաեւ միւս բոլոր խումբերը: Այսպէս, բաւական մեծ անակնկալով մը Հիւսիսային Իրլանտա 1 — 1 արդիւնք մը ձեռք ձգած է Գերմանիոյ մէջ, ինչ որ անսպասելի էր: Իսկ Փորթուկալ որ ցարդ իրմէ ապասուածէն չատ հեռու խաղարկութիւն մը ցուցաբերեց յարաբերական ոչ չատ փայլուն արդիւնքներով այս անգամ իր դաշտին վրայ պարտութեան մատնած է Ուկրանիան որ լաւ ընթացքի մէջ էր եւ կը գտնուէր դասաւորման գլուխը: Ներկայիս Փորթուկալ 4 խաղերէ ետք 7 միաւորով գլուխն է դասաւորման, իրեն կը հետեւին Ուկրանիա 6 միաւորով (3 խաղ), Գերմանիա 4 միաւորով (2 խաղ), Հայաստան 3 միաւորով (4 խաղ), Հիւսիսային Իրլանտա 2 միաւորով (3 խաղ), Ալպանիա 1 միաւորով (2 խաղ): Այս խմբակին յառաջիկայ խաղերը տեղի կ'ունենան Դեկտեմբեր 14-ին. դէմ յանդիման կուգան Իրլանտա — Ալպանիա եւ Փորթուկալ — Գերմանիա:

Նոյեմբեր 9-ին մրցումներ կային նաեւ այլ խմբակներու մէջ. արդիւնքներն են՝

Խմբակ 1· — Հրուսթիա — Ճունաստան 1 — 1, Սլովենիա — Պոռնիա 1 — 2: Գլուխն է Ճունաստան:

Խմբակ 2· — Վրաստան — Անգլիա 0 — 2, Լեհաստան — Մոլդավա 2 — 1: Անգլիա կը գլխաւորէ դասաւորումը:

Խմբակ 3· — Զուիցերիա — Նորվեկիա 0 — 1, Ադրբեջան — Հունգարիա 0 — 3: Նորվեկիա գլուխն է:

Խմբակ 4· — Աւստրիա — Լատվիա 2 — 1, Սկովտիա — Շուէտ 1 — 0: Սկովտիա առաջին է:

Խմբակ 5· — Կիպրոս — Իսրայէլ 2 — 0, Լիւքսանպուրկ — Ռուսաստան 0 — 4: Ռուսաստան առաջատար է:

Խմբակ 6· — Եուկոսլաւիա — Չեխիա 1 — 0: Եուկոսլաւիա գլուխն է:

Խմբակ 7· — Հոլանտա — Կալլէս 7 - 1, Թուրքիա — Սան Մարինօ 7 — 0: Հոլանտա առաջատար է:

Խմբակ 8· — Լիխթընշթայն — Մակեդոնիա 1 — 11, Իրլանտա — Իսլանտա 0 — 0: Գլուխը կը գտնուի Մակեդոնիա:

Ցիշենք նաեւ որ վերոյիշեալ այս մրցումները կը վերաբերին միայն եւրոպական ցամաքամասին: Խմբակներու նամանատիպ դրութեամբ զուգահեռաբար ըրման այլ մրցումներ տեղի կ'ունենան միւս բոլոր ցամաքամասերուն մէջ եւս:

***

ՖԻՖԱ—Ի ԴԱՍԱԻՈՐՄԱՆ ՄԷՋ ՀԱՅԱՍՏԱՆ ԿԸ ԳՐԱԻԻ 112—ՐԴ ՏԵՂԸ

ՖԻՖԱ—ի կանոնաւորաբար հրապարակուած Ֆութպոլի համաշխարհային դասաւորման վերջին ցուցակին մէջ Հայաստան կը գրաւէ 112—րդ տեղը: Ա., Բ. եւ Գ. դիրքերը կը գրաւեն Պրազիլ, Գերմանիա եւ Ֆրանսա: Աւելորդ չէ յիշել թերեւս որ Ուզբեկստան, օրինակ, կը գրաւէ 115-րդ դիրքը, Մոլդովա՝ 118-րդը, Ադրբեջան՝ 123—րդը, Թիւրքմէնստան՝ 141—րդը, Ղազախստան՝ 157—րդը, Տաճիկստան՝ 162—րդը եւ Կիրգզստան՝ 166—րդը:

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

ԿԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԸՆԿԵՐՎԱՐԱԿԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆԸ Աղգային Խորհուրդի իր նիստին ընթացքին ճշդեց քաղաքական ծրագիրը մը, ցոյց տալու համար որ «ուրիշ քաղաքականութիւն մը կարելի է»: Երկու նպատակներ առաջ կը դրուին. — չաբաթական 35 ժամ աշխատանք առանց աշխատավարձի նուազումի եւ 700 հազար աշխատանքի տեղծում երիտասարդներուն համար: Լիոնէլ Ժոսփէն կը չեշտէր որ մեծամասնութեան պարզած պատկերը ողբալի է, պէտք է խզել՝ «Շիրաք-Փիւիէ քաղաքականութեան տրամաբանութեան հետ»: Ընկերվարականներու ներկայացուցած ծրագիրը պատճառ եղած էր որ, որոշ հեգնանքով Լիպերասիոն խորագրէր (Նոյ. 11) «Ընկերվարական կուսակցութիւնը ձախ կ'անցնի»: Երեսփոխանական ընտրութիւններէն 16 ամիս առաջ, կուսակցութիւնը կ'ուզէ ծրագիր մը ներկայացնել վերջ տալու համար եղած քննադատութեանց այդ ուղղութեամբ: Միակ դրամին համար, ընկերվարականները չորս նախապայման կը դնեն: Զեն ուզեր որ դրամական «կարծր» կորիզ մը ստեղծուի մառքի չուրջ, ուրեմն անհրաժեշտ կը դտնեն Իտալիոյ, Սպանիոյ եւ Մեծն-Բրիտանիոյ անդամակցութիւնը, կը պահանջեն զօրակցութեան ուխտ մը, պէտք է նաեւ դեր կատարել տոլարի եւ Եւրոդլի համեմատութեան վրայ, որպէսզի այս վերջինը չդերագնահատուի: Շըվէնմանն ծաղրեց այս ծրագիրը զայն որակելով՝ առանց կոթի դանակ մը որու կը պակսի չեղրը: Նոյնքան հեգնանքով արտայայտուեցաւ մեծամասնութիւնը, որ սակայն չատ փայլուն դիրքի մէջ չէ քննադատելու համար ուրիշները:

ՄՈՍԿՈՒԱՅԻ կոալիակովկի դերեզմանատան մէջ, խակաան ջարդ մըն է որ տեղի ունեցած է, Նոյեմբեր 10-ին, երբ արարողութիւն մը տեղի կ'ունենար ի յիշատակ Ա.Ֆղանիստանի հաշմանդամներու հիմնարկին նախագահին, որ ըսպաննուած էր երկու տարի առաջ: Ժամը 12·30-ին ռումբ մը պայթած է, որու հետեւանքով 14 մեռեալ կար (որոնց մէջ սպաննուած նախագահին այրին, զաւակը եւ իր յաջորդը հիմնարկին գլուխը) եւ 14 վիրաւոր: Կը պարզուի որ մաֆիական երկու խմբակներու հաշուեյարդարն է: Հիմնարկութիւնը պատակուած էր եւ զանազան ճիւղեր կ'ուզէին ղեկը ձեռք առնել: Պատճառն այն էր որ հիմնարկը հարկային եւ մաքսային առանձնաշնորհումներ կը վայելէր զանազան ապրանքներու ներածման եւ վաճառքին կապակցութեամբ, որոնց մէջ ալքոլը:

ԹՈՒՐՔԻՈՑ Ներքին նախարարը՝ Մեհմեթ Ազար իր հրաժարականը տուաւ, իբրեւ հետեւանք այն զայթակղութեան որ ծագած էր Պուրսայի մէջ պատահած արկածին առթիւ, որմէ պարզուած էին Պետութեան եւ մաֆիային կապերը («Ճառաջ», Նոյ. 9/10): Իրեն յաջորդ նշանակուած է կին մը՝ Մերալ Աքշէնէր որ թ. Չիլլէրի ընտանեկան չատ մօտ բարեկամ մըն է ու որպէս այդ, նշանակումը սաստիկ բողոքներու տեղի տուած է յատկապէս մամուլին կողմէ: Նոր նախարարուհին ծանօթ է մանաւանդ մամուլին ուղղուած իր սպառնալիքներով:

ԱՆԳԱՐԱՑԻ մէջ, չուրջ 30 հազար «աշխարհականներ» փողոց իջած են Նոյ. 10-ին, Կիրակի, բողոքելու համար իսլամականութեան տարածման դէմ Թուրքիոյ մէջ, օգտուելով Ա.թաթիւրքի մահուան 58-րդ տարելիցէն: Ցուցարարները տողանցած են բացագանչելով՝ «Մոլլաները Պարսկաստան», «Ո՛չ Շառիային» եւ խստօրէն քննադատած են էրպաքանի կուսակցութիւնը:

ՊՈԼՍՈՑ մէջ, Նոյեմբեր 9-ին ալ, ինչպէս ամէն չաբաթ օր, աւելի քան 50 կիներ նատացոյց մը ըրած են Կալաթա-Սարայի Ֆրանքեւերթքական լիսէին առջեւ, անհետացածներու նկարներով: 76րդ անգամն է որ կը հաւաքուին փերայի կեդրոնը: 16 տարիներու երկայնքին չուրջ 192 հոգի պաշտօնապէս անհետացած են, անոնց ձերբակալման խոստովանութենէն ետք ոստիկանութեան կողմէ:

ՀՌՈՄի մէջ, ալը փողոց իջաւ բողոքելու համար Փրոտիի «տուրքերու մեղմացման» դէմ: Ըստ կազմակերպիչներուն մէկ միլիոնի կը հասնէր ցուցարարներու թիւը եւ 500 հազար՝ ըստ նահանգապետարանին: Վարչապետ Փրոտի չատ իրար չէ անցած եւ հեգնանքով ըսած է՝ «Զգենք որ անցնինք»: Նոյն օրը, ծայրայեղ ձախն ալ 150-էն 200 հազար հոգի համախմբած էր Նափոլի, ի պաշտպանութիւն աշխատանքի:

ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆը քանի մը օրուան համար փակել տուաւ նոր տեսակի վաճառատուն մը՝ Գրէզի Ճորճ'ս որ նոր բացուած էր: Պատճառն այն է որ Նոյ. 9-ին իսկ Լիոնէլ Ժոսփէն խիստ կերպով արտայայտուեցաւ վաճառատան կիրարկած դրութեան դէմ որ աղքատներու ապաբարոյ չահագործման մէկ ձեւն է: Արդարեւ, Մեծն-Բրիտանիայէն ներածուած այս դրութիւնը հետեւեալն է. — ամէնէն չքաւոր անձն ալ կրնայ նըւազագոյն կանխավճարով մը (46 Ֆր., 50 Ֆր., 70 Ֆր.) հեռատեսիլ մը, սառնարան մը, լուացքի մեքենայ մը գնել, ապա չաբաթական համեստ վճարումներ կատարել, բայց ի վերջոյ 3170 Ֆր. արժող լուացքի մեքենան կը վճարուի 7176 Ֆր...: Այլ խօսքով չունեցողը չատ աւելի սուղ պիտի վճարէ...: Ապառիկի մասնագէտ հաստատութեան մը մօտ, ինչպէս Սէթելէմ, 10% ապառիկով, տասը ամսուան վրայ, նոյն մեքենան 3487 Ֆր. կ'արժէ, բայց, Սէթելէմ կամ որեւէ դրամատուն վարկ չեն բանար առանց երաշխաւորութեան, անձերու որոնք ոչ հաշիւ ունին դրամատան մէջ, ոչ կայուն քարտ, ոչ ալ աշխատանքի վճարման ֆիչ: Հոս է խաբեբայութիւնը եւ խարդախութեան հակակշռի կեդրոնը բացման օրն իսկ, Նոյեմբեր 9-ին, ահագանգ հնչեցուց եւ Պոպինեըի (փարիզեան արուարձան) բացուած խանութը առայժմ փակուեցաւ: Իրեն կը պարտադրուի որ բուն գիները յայտարարուին եւ վաճառատունը յարմարի օրէնքներու, ինչ որ յօժարեցաւ ընել: Սիւթեմը, խորքին մէջ, չատ պարզ է՝ առաւելագոյն դրամը առնել հոնկէ ուր նուազագոյնը կայ:

ՋԱԶԻՐի գաղթականներուն համար, միջազգային մարմինները, ՄԱԿ—ը, Եւրոպան չկրցան որոշում մը տալ եւ ամէն օր այդ որոշումը կը ձգձգուի: Մինչ այդ, ոչ կառավարական մարդասիրական կազմակերպութիւնները փորձեցին ճեղքել արգելքը եւ կոմայի մօտենալ, մասնակի օգնութիւն մը բերելու համար: Սովէն զատ, գոլեռան ալ սկսած է աւեր գործել:

ՆՈՑԵՄԲԵՐ 11—ի աւանդական արարողութենէն զատ, Ցաղթական Կամարի ծաղկեպսակի պետեղմամբ, նախագահ Շիրաք, այս տարի իր յարգանքը մատուցանած է նաեւ 1952 — 62 չրջանին ափրիկեան հողի վրայ ինկած բոլոր կռուողներուն, անխտիր, բացումը կատարելով Փարիզի 19—րդ թաղամասը բարձրացած յուշարձանի մը, անոնց յիշատակին:

ԱԼՃԻՒի արուարձանի մը մէջ, ոճրափորձ մը եւս գործուած է առջի օր, թակարդ կառքի մը միջոցաւ: Տասը մեռեալ եւ վիրաւորներ կան:

ՀՈԳԵՇՆԱՆԳԻՍՏ

Կիրակի, Նոյեմբեր 17, առաւօտեան ժամը 10—ին, Պօմոնի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ մէջ պատարագ եւ մատաղօրհնութիւն կը կատարուի, Կապոյտ Աչի Պօմոնի Նայիրի մասնաճիւղի ողբացեալ ընկերուհիներու յիշատակին:

65EME ANNIVERSAIRE
DE LA CATHEDRALE ARMENIENNE
DE MARSEILLE

Jeudi 14 Novembre à 20 heures 30

RENCONTRE / DEBAT

avec

MGR KAREKIN BEKDJIAN
Prélat des Arméniens d'Allemagne

sur le thème :

« STRUCTURES COMMUNAUTAIRES ARMENIENNES EN ALLEMAGNE »

Centre Culturel SAHAK-MESROP
339, avenue du Prado, 13008 Marseille
Tél : 04. 91. 77. 84. 70.

Entrée libre

MESSE-ANNIVERSAIRE

La PAROISSE ARMENIENNE CATHOLIQUE

vous prie de bien vouloir honorer la mémoire de

ARAM CHEHIGUIAN

Une messe de requiem sera célébrée pour le premier anniversaire de son décès le 17 Novembre à 10 heures 30, en l'église St.-Grégoire l'Illuminateur, 26, rue Sibié — 13001 MARSEILLE

ԸՄՊԱՐ ՊԱՐՏԱԿ

EREVAN CREDISSIMO

Ուրբաթ, Նոյեմբեր 15-ին, Փարիզի մէջ(*) կը ներկայացուի երաժշտական կատակերգութիւն մը (ֆամէտի միւզիքալ)՝ ԵՐԵՒԱՆ ԳՐԵՏԻՍԻՄՕ, որու յարմարեցումը ըրած են Զաւէն Աբրահամեան, Արայիկ Դրտիկեան եւ Նարեկ Տուրեան. բեմադրութեան, երաժշտութեան եւ խօսքերու հեղինակն է Նարեկ Տուրեան:

Նիւթը կը կազմէ անձնական դրամատան մը տէրը՝ Սանասար, որ որոշած է անհետանալ դրամին հետ: Իր տան մէջ, ընտանիքը կ'ապրի երեւանեան վերջին դիէները, քանի յաջորդ օրը հեռու կը մեկնին, մինչեւ Ալասքա: Հարցերը, սակայն, կը բարդանան, որովհետեւ «զօրաւորները» զինք կը փնտռեն հաշիւ պահանջելու համար...: Խաղացողներն են.— Նարեկ Տուրեան, Լեւոն Գասպարեան, Արայիկ Դրտիկեան, Սուսանա Պաղտասարեան, Գայեանէ Մկրտչեան, Սերգէյ Սարգսեան, Զաւէն Աբրահամեան, Փերուզա Խալտեան, Գայեանէ Սարգսեան:

(*) Salle Cortot — 78, rue Cardinet, 75017 PARIS, M° Malesherbes.

INFORMATIONS ARTISTIQUES

FRANCE-MUSIQUE

Voix Souvenirs, émission d'Archives Lyriques par Henri Goraieb, présentera le Dimanche 17 Novembre sur *France-Musique* (92.1 FM) à 20h05 une émission consacrée aux artistes arméniens.

Au programme :
Shahmouradian : de Komitas: Grung, accompagné par le compositeur. 1912 — — Aror Dadrak, enr. à New-York, 1915.
Luisa Bozabalian, soprano : Guiseppe Verdi. Aïda. Ritorna vincitor.
La Forza del Destino. Aria de Leonora: Pace, pace mio Dio.
Enr. à Paris salle Pleyel. Concert du 2 Novembre 1962 avec l'Orchestre Philharmonique, dirigé par Roberto Benzi.
Armand Tokatyan, ténor : Airs d'opéras de Manon de Massenet. Faust de Gounod, Carmen de Bizet et l'Africaine de Meyerbeer. Enregistremnts Vocalion en 1923 à New-York.
Komitas: Voix solo. Gutanyerg. Enr. Paris, 1912.

UGAB *Jeunes* — MARSEILLE

12 SEPTEMBRE :
Ma tatie débarque à Marseille...

29 OCTOBRE :
Ouverture du Grand Littoral...

23 NOVEMBRE :

SOIREE HAY

à partir de 22 heures 30
DJ : David & Co.
PAF : 80 F. + 1 consommation.
Membres: 60 F. + 1 consommation.

327, Bd Michelet — 13009 MARSEILLE
Tél. : 04. 91. 22. 10. 45

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 14
JEUDI
14 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ· — Վեցամսեայ : 560 Ֆ·
Ամերիկա եւ Գանատա : Տար. 1·400 Ֆ· (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ· (շաբաթաթերթ առաքում) — Հատը : 5,00 Ֆ·

ՇԲՐԴ ՏԱՐԻ -- ԹԻՒ 18·983 — Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN — 72e ANNEE — N° 18.983

ՀԱՑԱՍՏԱՆ

ՁԱՏՐԱԿ

ՀԱՅ ՊԱՏԱՆԻՆԵՐՈՒ ՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Սպանիոյ Մինորքա կղզիին մէջ տեղի ունեցած է ճատրակի աշխարհի պատանեկան ախոյեանութիւնը որուն մասնակցած են նաեւ Հայաստանի ներկայացուցիչները: Անոնք չհաշած են մէկ ոսկեայ եւ երկու արծաթեայ մետալ:

Երեւանցի 13 տարեկան դպրոցական Արարիլ Սարգսեան 11 կարելի կէտերէն 9 կէտ չհեղով արժանացած է ոսկեայ մետալի: Իրեն յաջորդած է Լեւոն Արոնեան սահնալով արծաթեայ մետալ: Երեքը ոչ մէկ պարտութիւն կրած են ամբողջ մրցաշարքին ընթացքին: Մինչեւ 16 տարեկաններու եղբափակիչ փուլին կանուխէն Արեան ձեռք ձգած է 8 կէտ, յաղթելով ամերիկացի մրցակիցին: Ան ալ ստացած է արծաթեայ մետալ:

***

ԵՐԵՒԱՆԻ ՄԵԹՐՈՅԻՆ 10-ՐԴ ԿԱՅԱՆԸ

Մինչեւ Դեկտեմբերի վերջը կը սպասուի որ գործածութեան մտնէ Երեւանի մետրոյին նոր կայանը որ քաղաքին կեդրոնը կը միացնէ քսան հազար բնակչութեամբ ծայրամասի Զարբախ թաղամասին: Շինարարական աշխատանքին 60%-ը արդէն աւարտած է:

***

«ԲՄԷՆՓՐԷՍ»

Նոյեմբեր 12 / 13)

ՏԵՂԱԿԱՆ ԻՆՔՆԱԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐՈՒ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Նոյեմբեր 11-ին տեղի ունեցած են Հայաստանի տեղական ինքնակառավարման մարմիններու (930 համայնք) ընտրութիւնները: Նախնական արդիւնքներու համաձայն, Երեւանի 9 համայնքներուն մէջ զեկավարները ընտրուած են, իսկ միւս երկուքին մէջ տեղի կ'ունենայ բ. փուլ մը:

***

Նոյեմբեր 8-ին կեդր. ընտրական յանձնաժողով այցելած են Եւրոպայի Խորհուրդի այն 11 ներկայացուցիչները, որոնք Հայաստան գացած էին որպէս օտար դիտեր վերյիշեալ ընտրութիւններուն:

***

ՊԱՐՍԿԱԿԱՆ ՊԱՏՕՒԻՐԱԿՈՒԹԻՒՆԸ ՆԱԽԱԳԱՀԻՆ ՄՕՏ

Նոյեմբեր 9-ին, նախագահ Լ. Տէր-Պետրոսեան ընդունած է Իրանեան պաշտօնական պատուիրակութիւնը՝ գլխաւորութեամբ Գիւղատնտեսութեան նախարար Իսա Կալանթարիի: Խօսակցութեանց ընթացքին եղած են դիւղատնտեսութեան արդիկն ներս համագործակցութեան, տարածաշրջանի իրավիճակին առընչուող հարցեր:

***

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԴՐԱՄԱՏՈՒՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ Բ. ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐԸ

Հայաստանի Դրամատուներու Միութեան Բ. համագումարին մշակուած են երկրին ֆինանսական չուկային մէջ տեղծուած տագնապէն դուրս գալու միջոցները, քննարկուած են դրամատունի հաճախորդի գարգացման հարցեր: Համագումարին մասնակիցները ողջունած եւ համագործակցութեան կոչ ըրած է վարչապետ Արմէն Սարգսեան: Միութիւնը

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՓԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՕԴԱՆԱՒԻ աննախընթաց արկած մը պատահած է Նոյեմբեր 12-ին, Հընդկաստանի վերեւ, երբ երկու օդանաւեր՝ Պոյինգ 747 մը եւ Տուպոլեւ 154 մը բախում ունեցած են երկնքին մէջ, Նոր-Տելհիի մօտ: Ոչ ոք ազատած է: 351 մեռեալ կայ: Պոյինգը կը պատկանէր սաուտական ընկերութեան մը եւ թռիչք առած էր Ինտրա-Կանտի օդակայանէն 312 ճամբորդով, Տուպոլեւը զաղթ բեռնատար օդանաւ մըն էր որ կը պատրաստուէր էջք կատարել Նոր-Տելհի:

ՖՐԱՆՍԱՑԻ ապահովագրութեան թիւ 2-ը՝ Ազատ պիտի ձուլուի Իւ.Ա.Փէ-ի հետ մինչեւ 1997 Յուլիս եւ այս ձեւով, նոր խմբակցութիւնը առաջին դիրքը պիտի գրաւէ համաշխարհային ճակատի վրայ եւ Փարիզի Սակարանին ամէնէն կարեւոր ընկերութեան պիտի վերածուի:

ՓՈԹՈՐԻԿԸ աւեր կը գործէ քանի մը օր է Ֆրանսայի հարաւ-արեւելեան շրջանը: Հովը եւ տեղատարափ անձրեւը մեծ վնասներ պատճառած են գլխաւորաբար Առաէլի եւ Տոմի նահանգներուն մէջ, ուր հրշէջներ աւելի քան 500 անգամ գործողութիւններու ձեռնարկած են, 24 ժամուան ընթացքին: Ծառեր արմատախիլ եղած են, ճամբաները փակ են, էլեկտրականութիւն չկայ եւլն. եւլն.:

ՖՐԱՆՍԱՑԻ ԼՐԱԳՐՈՂՆԵՐԸ յողոքի նոր ցոյց մը պիտի ընեն Նոյեմբեր 14-ին, գործադուլի դիմելով: Խնդրոյ առարկայ է միշտ 30%-ի դեղչի ընդումին հարցը, որու հետեւանքով, որոշ դասակարգեր ըզգալի յաւելումներ պիտի կրեն իրենց տուրքերուն համար, մանաւանդ ամուրիները, որոնք միշտ «պատժուած»ներն են այս ճիւղին մէջ: Ընդհանրապէս, լրագրող մը 11 հազար կը չահի 13 տարուան աշխատանքէ ետք, 13 ամսուան վերյայ. 30%-ի ընդումը 48%-ի յաւելում կը նշանակէ իր տուրքին վրայ, իսկ 15 հազար չահող լրագրողին համար յաւելումը՝ 61%-ի կը հասնի:

ՁԱՅԻՐԻ մէկ միլիոն գաղթականներուն օգնութեան հասնելու համար, Նոյ-

(Շար.ը կարդալ Դ· էջ)

կը հաշուէ որպէս անդամ առեւտրական 26 դրամատուներ:

***

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԵԱՆ ՅԵՂԱՓՈԽՈՒԹԵԱՆ ՆՇՈՒՄԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՈՄԿՈՒՍԻՆ ԿՈՂՄԷ

Երեւանի մէջ տեղի ունեցած է Հայաստանի կոմկուսի կենտկոմի եւ Երեւանի քաղաքային կոմիտէի համդիսաւոր նիստը, նուիրուած Հոկտեմբերեան Յեղափոխութեան 79-րդ տարեդարձին: Զեկուցումով հանդէս եկած է կենտկոմի Բիւրոյի անդամ, պատմական գիտութիւններու դոկտ. Սաեփան Սաեփանեան,

***

ՌՈՒՄԱՆԻՈՅ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

Ընդառաջելով Գարեգին Ա.ի փոխադարձ այցելութեան հրաւէրին, Ռումանիոյ Ուղղափառ Եկեղեցւոյ առաջնորդ Թէոկթիսթ Պատրիարքը էջմիածին գացած է:

ԹՈՒՐՔ ՄԱՄՈՒԼ

ԱՐԿԱԾԵԱԼ ԶԱՐԱԳՈՐԾԸ ԵՒ *Հայկական, աղրթէջանական առընչութիւններու պկռտումներ*

Պուրսայի մօտակայքը պատահած ինքնաշարժի արկածով թացայայտուած մաֆիա — պետութիւն յարաբերութիւնը կը չարունակէ պղտիգնել Թուրք մամուլը: Այդ բացայայտումին պատճառ եղած էր երեք մեռեալներուն ինքնութիւնը. անոնցմէ մէկը երեսփոխան մըն էր, երկրորդը ոստիկանապետ մը, իսկ երրորդը չարագործ մը որ տասնեակ մը տարիներէ ի վեր կը փնտռուէր թրքական ապահովութեան կողմէ:

Արկածով յայտնուած կապը «մաքուր ընկերութիւն» մը ստեղծելու չարժումի մը սկիզբ եղած է Թուրք մամուլին մէջ ու իրարու կը յաջորդեն մերկացումներ, բացատրութեան պահանջներ: Այդ բոլորին մէջ ամէնէն քննադատուած դէմքն է Թ. Չիլլէր որ նաեւ կ'ամբաստանուի չարագործներու նեցուկ տրամադրած ըլլալու մեղքով:

Նոյեմբեր 11-ի «Էօզկիւր Փոլիթիքա» քրտական թերթին մէջ այս առընչութեամբ տեղ տրուած է մամուլի ասուլիսի մը լուրին ուր խօսք եղած է նաեւ մաֆիական խնդրոյ առարկայ խմբակին հայկական ու հայաստանեան մարզի գործունէութեան մասին:

Մամուլի ասուլիսը տրուած է «Այտընկըֆ»ի անօրէնը խօսած է նաեւ Թմրեցուցիչի գործունէութեան մը մասին, առընչուած՝ Ադրբէջանի ու Հայաստանի: Ան ըսած է թէ Ադրբէջանի պետական հարուածէն միջոց մը առաջ, 1994-ի վերջին, կամ 1995-ի առաջին օրերուն Թ. Թիւրքէչ (Ալփասլան Թիւրքէչի զաւակը որ վերջերս տեսակցութիւն ունեցաւ Լ. Տէր-Պետրոսեանի հետ), Թմրեցուցիչի գործին Հոլանտայի դեկավարը որուն անունը չի յայտնուիր եւ Զաթլը Նախիջեւանի մէջ, էյէիպէյի գտնուած դիւղը հանդիպում ունեցան: «Ապրանքը» Թիւրքէչի կուսակցութենէն անդամ մը դիւանադիտական ինքնաշարժով Թուրքիա փոխադրեց. իսկ Հոլանտայի դեկավարը «Քիւրտերու հայաստանեան կապերը օգտագործելով, Զաթլի մարդիկը որպէս կարմիր մահիկի պաշտօնեայ, Հայաստան մտցուց»:

Կովկասեան անոնց գործունէութիւնը պատճառ եղած է որ Թուրքիոյ եւ Ադրբէջանի յարաբերութիւնները որոշ չափով լարուին: Ասկէ ետք է որ տեղի ունեցած է Լ. Տէր-Պետրոսեան — Թիւրքէչ հանդիպումը:

***

Նոյն արկածով յայտնուած կապերու առընչութեամբ լման էջ մըն ալ ունի նոյն օրուան «Հիւրրիյէթ»ը. հոն հարցազրոյց մը լոյս տեսած է իրաւագիտութեան ծածկումով ադրբէջանցի Թուրք դասախօս՝ Ֆ. Տէմիրքոլի հետ: Ան որպէս դասախօս 1991-ին հրաւիրուած է Բաքուի համալսարանէն ու հոն պետութեան կառուցումի փուլին եւս կարեւոր դեր ստանձնած: Ալիեւի դէմ 1995-ի պետական ան-

ԾԵՐԱԿՈՅՏԻ ՆԱԽԱԳԱՀԻՆ ՀՐԱՒԷՐՈՎ Բ. ԱՐԱՐՔՅԵԱՆ ՓԱՐԻԶ ԿԸ ԺԱՄԱՆԷ ՆՈՅԵՄԲԵՐ 14-ԻՆ

Այսօր, Հինգշաբթի, Նոյեմբեր 14-ին Փարիզ կը ժամանէ Հայաստանի Ազգային Ժողովի նախագահը՝ Բաբկէն Արարքցեան Ծերակոյտի նախագահ՝ Ռընէ Մոնորիի հրաւէրով:

Բաբկէն Արարքցեանի գլխաւորած պատուիրակութեան մաս կը կազմեն ակադեմիկոս Միկոս Ցադէյ Սարգսեան, նախագահ Գիտութեանց ակադեմիին, Յոսրով Յարութիւնեան (Ազգ. Ժողով բարեփոխումներ), Վազգէն Սաֆարեան (Համայնավար), Ժիւլիէթ Դաժոյեան (Շամիրամ) եւ Աշոտ Անտինեան:

Պատուիրակութիւնը Ծերակոյտ կ'ընդունուի Հինգշաբթի առաւօտ:

յաջող հարուածէն անմիջապէս ետք զայն ծրագրած ըլլալու ամբաստանութեամբ վարկաբեկուած էր ու Թրքական յատուկ օդանաւով մը Անգարա բերուած: Պուրսայի արկածը ներկայիս պատճառ եղած է որ իր անունն ալ յիշուի Զաթլըի կովկասեան գործունէութեան հետ. ատոր հակազդելու համար ալ ինք որոշած է պարզաբանել վերոյիշեալ պետական հարուածին ու Անգարա վերադարձին պարագաները:

Նախ կը ճշդէ որ պատահարը իսկական առումով պետական հարուած չէր. այլ այդպէս ցոյց տրուած բեմադրութիւն մը: Զայն պատրաստած էր Հ. Ալիեւ, գլխաւոր պատասխանատուի դիրքին վրան ալ Անգարան գետեղելով, այն տպաւորութիւնը տալու համար որ իրեն դէմ արտաքին դաւադրութիւն կայ, եւայլն: Աւիկա ըրած էր «պահպանելու համար ներքին բեմին վրայ իր ուժականութիւնը, քանի որ ոչ մէկ բարեփոխում կատարելու կը յաջողէր, քաղաքական ու տնտեսական ոչ մէկ առաջընթաց կրնար արձանագրել: Չէր կրնար Ղարաբաղի հարցն ալ լուծել: Այդ անկարողութեան որպէս պատճառ կ'ուզէր ցոյց տալ իր դէմ ներքին հարուածներն ու արտաքին միջամտութիւնները», ինչպէս կը բացատրէ Տէմիրքոլ: Թուրքիա իրեն վերագրուած դերը չհերքելով ու կերպով մը լռելեայն ընդունելով յանցանքի բաժինը, որպէս «վարձատրութիւն» Բաքուի քարիւղէն 5%-ի իրաւունք ստացած է:

Տէմիրքոլ, այսուհանդերձ, չի մերժեր պետական հարուածի մը խորհրդարանական ծրագիրը որուն պատրաստութեան մէջ կը թուի թէ դեր ունեցած է: Կը բացատրէ որ ազրբէջանական ընդդիմութիւնը պիտի չանար դէմ քուէարկութեամբ մը ապահովել Ալիեւի անկումը ու ձեռնարկէր փոփոխումներու. նախագահ պիտի դառնար էյէիպէյ ու անոր չորս օգնականներէն պիտի ըլլար Թուրք իրաւադէտը որուն կապուած պիտի ըլլային 15 նախարարներ: Ինք առաջարկած է որ նոր կազմին մէջ նախկին նախագահ Մութալիբով եւս ընդգրկուի, քանի որ ան ազդեցութեան մեծ գօտի մը ունի Բաքուի առեւտրական շրջանակներուն մէջ: Այս բոլորին մէջ Տէմիրքոլ կը մերժէ Զաթլըի եւս դեր ունեցած ըլլալու պնդումները: Ան կ'եզրակացնէ թէ եթէ Թուրքիա տրամադիր ըլլար ու միջամտած, Ալիեւ դիւրութեամբ ճամբուած կ'ըլլար: Այս զազափարը իր բացատրութիւնը կը գտնէ «Այտընկըֆ»ի անօրէնին արտայայտութեան մէջ ուր կ'ըսուի թէ Միթ-ի կովկասեան այս գործունէութիւնը տեղի կ'ունենար առաւելաբար Թ. Չիլլէրի ծրագիրներուն ուղղութեամբ որոնց համամիտ չէր նախագահ Տէմիրել. այս վերջինը տեղեակ ըլլալով հարուածի մը պատրաստութեան, լուր տուաւ Ալիեւի որուն Ներքին նախարարը Հասանովի առաջքը առաւ ընդդիմութեան ծրագիրներուն իրագործումին:

ՍՓԻՒՌՔՆԵՐՈՒ ՅԱՆՑԵՐԸ

Շուրջ երկու տասնեակ տարիէ ի վեր երկրագէտներ, պատմաբաններ եւ քաղաքագէտները յատուկ ուշադրութիւն կ'ընծայեն սփիւռքներու (1): Ճիշդ է որ երեւոյթը նոր չէ եւ «Սփիւռք» բառը որ յունական ծագում ունի (2), նախապարեան չրջաններուն սահմանած է հրեայ ժողովուրդին ցրուումը· յետոյ միայն զործածուած է յունական զաղութներուն համար որոնք ցրուած էին միջերկրականեան աշխարհին չուրջբոլորը: Սակայն Սփիւռքի երեւոյթը տարածում գտած է աշխարհով մէկ, ի· զարու ընթացքին: Այսօր աւելի քան 400 միլիոն մարդ, մինչ որ աշխարհի բնակչութեան 8%–ը կը կազմէ, կը պատկանի սփիւռքի մը:

Քանի մը չաբաթ առաջ, Սորպոնին ծանդումով յոյն երկրագէտ Ժորժ Փրէվէլաքիսի խմբագրութեամբ, Նիկոսիոյ Կիպրական հետազօտութեան կեդրոնին կողմէ հրատարակուած է «Սփիւռքներու ցանցերը» (3) հատորը որ կը խմբէ միջազգային դիտաժողովի մը զեկուցումները: Դիտաժողովը տեղի ունեցած էր Լառնաքա, 1993–ի զարնան: Հատորին նախաբանը զրած է ծանօթ երկրագէտ ու քաղաքական աչխարհագրութեան մասնագէտ Ժան Կոթման (1915 – 1994): Հատորը կը ներփակէ չուրջ երեք տասնեակ յօդուածներ որոնք նիւթ առած են արդիական սփիւռքները· յունականը, հրէականը, հայկականը, չինականը, ասորաքաղդէականը, թրքականը, սլովէնականը, լիբանանեանը, եւայլն:

Առանց անտեսելու քաղաքական, տնտեսական, զաղափարական հարցերը, բոնի կամ կամաւոր զանգուածային զաղթերը որոնք սփիւռքի մը կազմութեան կ'առաջնորդեն, զեկուցողները մասնաւորաբար չանացին սփիւռքներու տիպաբանութիւն մը ունենալ, ուսումնասիրել սփիւռքներու միջոցային դրութիւնը եւ վերլուծել սփիւռքներու յայտնութեան համար դրական պայմանները:

Սփիւռքները որոնք ցեղային, ընկերային եւ քաղաքական «անդրազգային», կամ աւելի ճիշդը՝ «անդրպետական» ամբողջութիւններ են, կազմակերպուած են ցանցերու ձեւով. այսպէս է, նոյնիսկ երբ անոնք կը թուին սեփականացուցած ըլլալ քաղաքի «հողամաս» մը, ինչպէս՝ Ալֆորվիլի, Պուրճ Համուտի, Մոնրէալի կամ Հոլիվուտի Հայերը, Փարիզի 13–րդ թաղամասին, կամ Սան – Ֆրանսիսքոյի Զինացիները, Պրոնքսի, Նիւ – Եորքի Հրեաները: Ցանցի յղացքը անհրաժեշտ մէկ բաղկացուցիչն է սփիւռքի զաղափարին· սփիւռքի մը զաղութները իրենց մշակութային աւանդութիւնները կը պահեն իրենց միջեւ հաստատուած չփումներու չնորհիւ: Ընտանեկան, մշակութային եւ տնտեսական այս յարաբերութիւններն ալ իրենց կարգին կը հանդիսանան Սփիւռքի մը մշակութային իւրայատկութեան պահպանումին հիմնական պատճառը եւ ուրեմն կ'ապահովեն անոր վերապրումն ու տեւողութիւնը, քանի որ Սփիւռքներն ալ բոլոր ապրող զոյութիւններու նման մահկանացու են:

Սփիւռքի մը, անոր հայրենի հողին ու հիւրընկալ երկրին միջեւ եռակողմ յարաբերութիւնները ծնունդ կուտան հարցերու որոնք Լառնաքայի մէջ տեւական կերպով արծարծուեցան: Գ. Հազարամեակի սեմին հաղորդակցութեան արագ փոխանցումով ու չրջանառութեամբ, զարգացած այս յարաբերութիւնները ա՛լ աւելի կը բարդանան երբ պետութենէ զուրկ ժողովուրդի մը սփիւռքը վկան կ'ըլլայ ազգային անկախ պետութեան մը ստեղծումին, ինչպէս եղաւ Հայերու պարագան, 1991–ին: Անոնցմէ առաջ, 1948–ին, Հրեաները, 1830–ին Յոյները, յիշելու համար միայն երկու ծանօթ օրինակ, ապրեցան նոյն հակազրութիւնը, որովհետեւ հողային զերիշխանութեան սկզբունքին վրայ հիմնուած Ազգ – Պետութիւնը եւ ցանցային կառոյցով սփիւռքը ազգի մը կազմակերպութեան արմատապէս տարբեր երկու ձեւեր են,

Հիւրընկալ երկրի մը մէջ համարկուած սփիւռքը չի կրնար արտաքին «կեդրոն»է մը զեկավարուելու կացութիւնը ընդունիլ, «ճեռնաւարելի փոքրամասնութիւն» (Minorité manipulée) նկատուելու անբաղձալի դիրքին չմատնուելու համար: Սակայն ան կարողական ուժ մըն է որ կրնայ չարժման մղուիլ ազգ. պետութեան մը նպաստ եւ կրնայ տաղնապի պահերու կշիռ մը ներկայացնել միջազգային յարաբերութիւններուն մէջ (այսպէս եղած է պարագան Հրեաներու՝ 1967–ին, Իսրայէլի վեցօրեայ պատերազմին ընթացքին, Ամերիկայի Յոյներուն՝ 1974–ին Թրքական ուժերու Կիպրոս ներխուժումին, Հայերու՝ 1988ին Ղարաբաղի հարցին ընթացքին): Իր կարգին, պետութիւնը որ չի կրնար ընդունիլ սփիւռքին բազմակեդրոնութիւնը եւ «բազմաճայնութիւնը» ու ոչ ալ կրնայ հանդուրժել ազգային հողատարածքին վրայ անոր քաղաքական միջամտութիւնները, կը փափաքի ունենալ անոր տնտեսական եւ նիւթական նեցուկը ու միջազգային բեմին վրայ օգտուիլ անոր «լոպի»ներուն միջամտութենէն:

Այսպէս կարելի է բացատրել անհամաչափ կացութիւնները, անախորժ ու լարուած կացութիւնները (1994–էն ի վեր) Հայաստանի ու սփիւռքի յարաբերութիւններուն մէջ որոնք սիւնակներ զրաւեցին «Յառաջ»ի մէջ: Այսպէս, կարելի չէ խօսիլ «հայկական բացառութեան» մը մասին, նոյնիսկ երբ հայկական «արդի» սփիւռքը որուն մեկնակէտը 1915–ի ցեղասպանութիւնն է, կը չարունակէ «վերապտնելի հայրենիք»ի մը, «մխաւորելի ազգ»ի մը երազները փայփայել: Եւ նոյնիսկ եթէ հայկական կրօնքին, լեզուին եւ ինքնութեան պահապան Հայ Առաքելական Եկեղեցին պետութեան օդնութեան կանչուեցաւ, որպէսզի «միջնորդ»ի դեր կատարէ Հայաստանի ու Սփիւռքին միջեւ:

Այս պատճառով ալ Հ. Լեւոն Զէքիեանի բացատրութիւնները որոնք Հայաստանի ու Սփիւռքի միջեւ յայտնուած լարուած կացութիւնները որպէս իշխանութեան «դասական» պայքար կը մեկնաբանէր ՀՀՇ–ի եւ ՀՅԴ–ի միջեւ, համոզիչ չթուեցան ինծի («Յառաջ», 1995 Սեպտեմբեր 1);

Ասոր հակառակն էր Արփի Թոթոյեանի, Գրիգոր Պըլտեանի եւ Մարկ Նշանեանի պարագան որոնք կը պաշտպանէին երկրին սահմաններէն դուրս ապրող հայկական մշակոյթի մը գոյութեան ու զարգացումին տեսակէտը. կը պաշտպանեն նաեւ սփիւռքի մշակութային ինքնավարութեան թէզը եւ որոնք կանխատեսեցին հայկական պետութեան մը կազմաւորումէն թեւդրուած (նոր լուծումներ ու նոր սահմանումներ պահանջող) նոր հարցեր («Յառաջ» Մարտ եւ արուեստ – 1995 Սեպտեմբեր):

Սակայն, Խաչիկ Թէօլէօլեանն էր որ Հայաստանի ու Սփիւռքի միջեւ ապագայ յարաբերութիւններու տեսութիւններ բերել փորձեց, մեկնելով Իսրայէլի եւ Սմերիկայի հրեայ սփիւռքին յարաբերութիւններուն վերլուծումէն («Յառաջ», 1995 Յունիս 27, 28, 29, 30):

Ամերիկահայ այս մտաւորականը որ ծնած ու դաստիարակուած էր ՀՅԴ–ի Մերձաւոր – Արեւելքի մտաւորական չրջանակին մէջ, տարիներէ ի վեր խորհրդածութեան նիւթ ըրած է հայկական սփիւռքին ներկան ու ապագան: Ամերիկեան համալսարանի պաշտօնէն զատ 1991–ի գարունէն ի վեր ան խմբագիրն է «Սփիւռք» (4) ամերիկեան պարբերականին որ կը կոչուի «Անդրազգային ուսումնասիրութիւններու ժուռնալ»: Հոս աւելորդ չէ յիշեցնել որ «Սփիւռք»ին նիւթականը կ'ապահովեն Զօրեան հիմնարկը եւ Թորոնթոյէն հայ երիտասարդ, մեկենաս Գուրգէն Սարգիսեան: Նոյն հիմնարկին հիմնադիրներէն ու նախկին տնօրէնը Ժ. Լիպարիտեան ներկայիս նախագահ Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի արտաքին քաղաքականութեան խորհրդականն է:

«Սփիւռք»ը միջազգային դիտական բարձրորակ պարբերաթերթ մըն է, յատկացուած՝ սփիւռքացած ընկերութիւններու, ցեղային կամ կրօնական փոքրամասնութիւններու զաղթերուն եւ անոնց մշակոյթներուն ուսումնասիրութեան: Պարբերաթերթը աւելի լայն տեղ կուտայ «միւսներուն» եւ հաղուադէպօրէն կ'ուսումնասիրէ Հայերու վերաբերող յօդուածներ: Ցատակ է թերթին նպատակը. Ազգ – պետութիւններու հետապնդած թիրախը՝ ցեղային եւ մշակութային միատարրութիւնը դատապարտել, ցոյց տալ բազմամշակութայնութեան երեսակներն ու արդիւնքները: Անոր նպատակներէն է նաեւ անուղղակի կերպով Հայերը մղել զաղութային նոր մարտավարութիւններու որոնումին երբ Խորհրդային Միութեան աւարտով ու անկախ Հայաստանի տնտեսական ու ընկերային տաղնապով հինգ տարիէ ի վեր անապատելի աճ արձանագրած է հայկական սփիւռքը:

Նախագահական վերջին ընտրապայքարին ընդդիմութեան ամէնէն զրական թէմանիներէն էր Հայաստանէն արտագաղթին դատապարտումը: Մինչ նախագահը կուտար մեկնողներու 400 հազար թիւը, ընդդիմութիւնը կ'ըսէր թէ 700 հազարէն 1 միլիոնի միջեւ մարդ մեկնած էր: Սփիւռքին բնորոչ վիճակագրական տուեալներու բացակայութիւնը մասամբ դարման դտաւ Լառնաքայի դիտաժողովին, չնորհիւ Մոսկուայի Գիտութեան ակադեմիայէն երկրագէտներու խմբակի մը որ նախկին Միութեան (5) հայկական եւ հրէական զաղութներուն նուիրուած ուսումնասիրութեամբ մը թուական ստոյգ տուեալները ներկայացուց:

1989–էն ի վեր արձանագրուած քաղաքական փոփոխութիւնները նախկին Խորհրդային Միութեան մէջ հայկական նոր սփիւռք մը ձեւացուցին, Մէկ կողմէ կան իրենց պատմական հայրենիքէն մեկնող Հայերը որոնք Թուսաստանի մէջ ամէնէն ցրուած ազգային խումբը կը կազմեն. միւս կողմէ կան նախկին զաղութներուն միացողները: Այսպէս է որ Կրասնոդարի հայ բնակչութեան թիւը յանկարծական ոստումով մը 1992 Սեպտեմբերին հասած է 230 հազարի, ըստ պաշտօնական տուեալներու որոնք վստահաբար նուազեցուցած են իսկական քանակը: Վերադարձի զաղափարը անհատականն է անոնց համար որոնց մեծ մասը նոր մեկնումներու սպասումին մէջ կը դտնուի: Այս մէկ օրինակը, ուրիշներու կարգին, կը հաստատէ հետազօտութիւններու նախատեսումը թէ հայկական սփիւռքը ապագայ ունի:

ԱՆԱՀԻՏ Տ�էՐ – ՄԻՆԱՍԵԱՆ

---

(1) – Վերջերս լոյս տեսած տասնեակ մը հատորներէ կարելի է ցնկատի ունենալ հետեւեալները.

G. Sheffer — Diasporas in World Politics, New York, 1986;

G. Chaliand et J.–P. Rangeau — Atlas des Diasporas, Paris, 1991;

M. Bruneau (ed). Diasporas, Montpellier, 1994;

La Revue *Herodote*, Géopolitique de Diasporas, Paris, 1989, N° 53.

Ասոնց ամէն մէկուն մէջ ուսումնասիրուած է հայկական սփիւռքի նիւթը:

(2) – Յունարէն «Սփէիրո» (ցանել) բառէն:

(3) – *G. Prevelakis* (դեկավար) «Սփիւռքներու ցանցերը»· գրուիչ հաստատութիւն «Հարմաթան». Փարիզ 1996, 444 էջ:

(4) – «Օքսֆորտ Փրէս» հրատ· Նիւ – Եորք:

(5) – Սփիւռքներու ցանցերը» էջ՝ 93 – 132:

ԵՐԲ ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԾԽԱԽՈՏ ԿԸ ՆԵՐԱԾԷ

Ռուսական Օրթոտոքս Եկեղեցին 1991ին ստացած է բարոյական անձնաւորութեան կարզավիճակ. այդ թուականին ալ սկսած է լրջօրէն զբաղիլ առեւտուրով: Արդէն փաքր սրբանկարներու, խաչելութիւններու եւ նուիրական այլ առարկաներու վաճառքէն եկեղեցին իր պիւտճէին 30%–ը կ'ապահովէ: Ասկէ զատ կայ պանդոկի զործունէութիւնը որ եկամտաբեր երկրորդ աղբիւր մըն է. Ռուսաստանի պատրիարքին բնակավայրին կից կայ հինգ աստղանի իջեւան մը որուն ամէնէն ժամանակը 200 տոլար է: Այս երկու պարագաներէն զատ, պաշտօնապէս ըսուածը այն է թէ մնացեալ եկամուտը կ'ապահովուի հաւատացեալներու նուիրատուութիւններէն:

Այսուհանդերձ, ռուսական մամուլը տիրացած է տեղեկութիւններու որոնց համաձայն ռուս օրթոտոքս եկեղեցին եկամուտի չատ տարբեր աղբիւրներ ալ ունի: Նախ այլասխոհ կրօնաւոր մը որ Դումային երեսփոխան է, յայտնած է որ պատրիարքը Դումային նախագահին դիմում ներկայացուցած է որ 200 թոն հաւու միսի համար մարզասիրական օժանդակութեան կարզադրութիւն ձեւակերպուի որպէսզի մաքսային հարկերէն զերծ մնայ ներածումը: Ատոր չարունակ է մամուլին տեղեկատուութիւնը թէ Մոսկուայի առաջնորդութեան Ֆինանսական վարչութիւնը զլխաւոր հիմնադիրն է քարիւղի արտադումի ընկերութեան մը: Մամուլին մէջ տեղ զտած են նաեւ խորհրդային ամենաչքեղ կառքերու բարձրաստիճան եկեղեցականներու պատկանելու լուրերը, ինչպէս նաեւ լուրերը թէ արտասահմանեան ծխախոտի ներածումի զլխաւոր հասցէն նոյնպէս եկեղեցին է:

Օգոստոսին պարբերաթերթ մը յայտնած է թէ ներածուած ծխիկներուն համար մաքսային տուրքի կարեւոր զեղչեր կիրարկուած են:

Կասկածներու տակ է եկեղեցիին արտաքին յարաբերութիւններու բաժինը որ հիմնուած է 1946–ին ՔՍ–կի–Պի–ին մասնակցութեամբ: Միչա յատուկ, արտօնեալ կարզավիճակ մը վայելած է այս բաժինը: Խորհրդարանի յանձնաժողովներէն մէկուն մէկ խորհրդականը օր մը մտնելով այդ բաժնին զրասենեակէն ներս, մեծ զարմանքով տեսած է սիկառէթը չրթունքին երիտասարդուհի մը որուն դիմելով պաշտօնեայ մը զոռացած է թէ պէտք է անմիջապէս մեքենագրէ Միացեալ – Նահանգներու նախագահին ուղղուած նամակը որպէսզի ստորագրել տայ առաջնորդին: Այդ բաժնին մէջ այսօր ալ Աստուածոյ տան վայել մթնոլորտ չկայ: Հասարակ զրասենեակներ տեղ զտած են հոն որոնց մէջ առձեռն հեռաձայններով զործ մարդիկ կը խօսին «հարկագերծ ապրանքներ»ու կամ «լեհ յաճախորդ»ներու մասին:

Ինչ կը վերաբերի ծխախոտի զործին, անոր արմատները կը զտնուին յետխորհրդային պետութեան եկեղեցիին պատճառած ամօթին մէջ: Որպէս թէ քաւելու համար անաստուածութեան տարիներու մեղքը, կուսակցութեան նախկին զեկավարները պարտք նկատեցին զօրավիգ կանգնիլ եկեղեցիին թէ՛ բարոյական, թէ՛ նիւթական մարզերուն մէջ:

Արտաքին յարաբերութիւններու բաժինը իր միջոցներով ծխախոտի արտասահմանեան մեծագոյն արտադրողներուն հետ չփում ստեղծած է որպէսզի ապրանք զրկեն եկեղեցիին հաստկէին: Այդ ներածումները նկատուած են մարդասիրական օժանդակութիւն եւ որպէս այդ զերծ մնացած յաւելեալ արժէքի տուրքէն:

1996–ի առաջին հինգ ամսուան ընթացքին 1·2 միլիառ Ֆրանք արժողութեամբ ծխիկ ներածուած է այդ ճամբով եւ ձեռնհաս անձերը կ'ըսեն թէ եկեղեցին չվճարած միլիոնաւոր տոլարներու մաքսային հարկը: Այս կացութիւնը պատճառ եղած է որ այլ կրօնքի պատկանողներ ալ մեծաչնորհներ ուղեն ծխիկ կամ նաեւ զինի ներածելու համար, բայց ոչ մէկ արտօնութիւն արուած է:

Աբտէնի Յունիսին կառավարութիւնը հրամանագիրով մը յայտնած է թէ ալքոլը եւ ծխիկները այլեւս չեն կրնար զերծ ըլլալ մաքսային հարկէն որպէս «մարդասիրական օժանդակութիւն»: Սեպտեմբերին ուրիչ հրամանագիր մըն ալ արդիլած է որպէս օժանդակութիւն ստացուած ապրանքին վաճառքը:

Սակայն, ամէն օրինք ունի իր բացառութիւնը, մանաւանդ ռուսական առեւտրական կեանքին մէջ, ու կասկած չկայ որ եկեղեցին ճարը պիտի զտնէ յարուցուած արգելքները չրջանցելու: Ատոր համար հաւանօրէն պիտի հրաժարի ծխախոտի վաճառքէն, որովհետեւ եթէ ուրիչներու նման հարկ վճարէ, իրեն ոչ մէկ չահ պիտի մնայ:

ՔԱՂՀԱՆ

ԶԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ԼԻՈՆ

«ՆԱԻԱՍԱՐԴ» ՎԻԼԷՕՐՊԱՆԻ ԲԵՄԻՆ ՎՐԱՑ

Յաճախ չէ որ զեղարուեստական հաւաքոյթ մը կ'արժանանայ Լիոնի չրջանի մեր ազգակիցներուն հետաքրքրութեան։ Ուրախալի է որ Փարիզի Նաւատարդ պատախումբը կրցաւ, դրեթէ ամբողջովին, նկնել Վիլէօրպանի մշակոյթի կեդրոնը՝ ուր կան չուրջ 550 նստատեղիներ։

Յերեկոյթը, Կիրակի, Հոկտ. 27–ին, կազմակերպուած էր Լիոն – Վիլէօրպանի Յայոց Մաչի մասնաճիւղին կողմէ՝ ուրուն անձնուէր տիկիններն ու օրիորդները կը չանան միշտ առիթներ տալ հայրենասիրական զգացումները, խանդավառուելու՝ ի տես հայկական արժէքներու։

Նաւատարդի անդամ ու անդամուհիները այնօրէն յաջողեցան եւ տուին իրենցմէ ակնկալուածէն աւելին խակ, թերեւս։ Ե – հայ ներկաները՝ որոնց մէջէն էին պատգամաւորութեան վարչականներէն մէկ քանիներ եւ նաեւ՝ ծերակուտական քաղաքապետը, Ժիլպէր Շապրու, յայտնեցին իրենց հիացումը ի տես դերակատարներու ճկունութեան, պարուհիներու ըզգեստներուն, գնահատեցին մեր ժողովրդական երաժշտութեան հմայքը։ «Քարը կարզի ներկայացում մը, սիրտերը այդպէս որակեց Պր. քաղաքապետը։

***

Ձոխ էր յայտագիրը՝ չուրջ երկու տասնեակ խմբական պարեր։ Նաւատարդցուն չարքերուն մէջէն անցած են մէկէ աւելի սերունդներ, երեսուն տարիներէ ի վեր, հասած է, հայրենի պարերու արհամին մէջ, նախանձելի, որակաւոր հարթակի մը։ Ոչինչ ունի նախանձելի, կը կարծենք, Հայաստանի խումբերէն՝ որոնք խորհրդային չրջանին, ուզային մեզի։ Բացի, երբեմն, ղեկավարներու քանակէն։

Տեղին է, սակայն, նշել, որ, Փարիզ, իւ քովի բերել վաթսուն – եօթանասուն հիասարդ, այր, կին, զանոնք մարզել, առաւարել զանոնք, այդ արդէն սխրագործութիւն մըն է խումբին վարիչներուն համար։ Ինչ որ հակցան,, անկասկած, Վիլէօրպանի հանդիսատեսները՝ որոնք երկարօրէն ծափահարեցին Նաւատարդը։

Ծափահարութիւնները կ'երթային նաեւ, առիթով դրեթական պիտոյքներ – պայուսակներ, դասագիրքեր, եւայլն – բաժնուած են աշակերտներուն։ Այդ բոլորը նուիրուած են Ցունահայերու կողմէ։

Սերպիոյ Հայոց Միութեան տեղեկատուութեան մէջ կ'ըսուի որ դասերը առայժմ միայն Շաբաթ օրերը տեղի կ'ունենան, որովհետեւ վայրը ամբողջ չաբաթուան համար վարձելու միջոցները չունին։ Բայց ընդհանուր է զոհունակութիւնը որ դպրոցը սկսած է գործունէութեան երկրորդ տարին։ Այդ զոհունակութեան հետ տեղեկատուութիւնը կ'աւարտի յուսահայ գաղութին եւ յատկապէս բժիշկ Անտրիկեանի ու Պ. Գալֆայեանի ուղղուած շնորհակալութեան խօսքով։

ԼՐԱՏՈՒ ԱՐԴԱՒԱՏՊԻ

16–ԱՄԵԱՅ ԴԱՇՆԱԿԱՀԱՐՈՒՀԻ

ԹԱՄԱՐ ԱՍԱՏՈՒՐԵԱՆԻ ՆՈՒԱԳԱՀԱՆԴԷՍԸ ԳԱՐՆԵԿԻ ՀՈԼԻ ՄԷՋ

Նիւ – Եորքի համբաւաւոր Գարնեկի Հոլլին մէջ Սեպտեմբեր 27–ին նուագահանդէս մը տուած է ամերիկահայ 16–ամեայ դաշնակահարուհի Թամար Ասատուրեան, մեկնաբանելով հետեւեալ գործերը եւ արժանանալով միահամուռ գնահատանքի.

Պախ – Փարթիթա թիւ 6, Փիրոմով – Փրելիւտ եւ Թոդգաթա, Պէթհովէն – Սոնաթ թիւ 32 – օփիւս 111, Շոփէն – Սքեռցօ թիւ 1 – օփիւս 20։

Թամար սկսած է դաշնակ նուագել 7 տարեկանին, իբր ուսուցիչ ունենալով Արթիւր Փափազեան եւ աւելի վերջ ալ՝ Օքսանա Եապլոնսքայա։ Թափնեկիր է չատ մը մրցանակներու։ Անցեալ տարի նուագահանդէսներ տուած է Հերթֆորտ, Նիւ – Եորք, Նիւ – Ճըրզի, Ուաշինկթըն, Օրլանտօ, Լոս – Անճըլըս եւ Փասատինա։ Ծրագրուած է յառաջիկայ տարի նուագել եւրոպական երկիրներու, Ռուսիոյ եւ Հայաստանի մէջ։

Ըստ երաժշտական քննադատութիւններու, Թամար կը խոստանայ մեծ ապագայ։ Թոռն է դրագէտ – երաժշտագէտ Յակոբ Ասատուրեանի, որ հեղինակ է Կոմիտաս Վարդապետի մասին ուսումնասիրութիւններու։

ԽՈՒՆԿ ԵՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵՐ ՄՏԱՒՈՐԱԿԱՆՆԵՐՈՒ ԴԱՄԲԱՆԻՆ

Ուրբաթ, Նոյեմբեր 1–ին, Ամենայն Սրբոց Տօնի օրը, կէսօրէ ետք Պանէէօ – Փարիզիէնի գերեզմանատան մէջ տեղի ունեցաւ հայ մտաւորականներու չիրիմի օրհնութեան արարողութիւնը զոր կատարեց Ժիրայր Ծ. Վրդ. Թաշճեան։ Դամբանին մէջ կը հանդչէին մեր մտաւորականներէն Լեւոն Բաչալեան, Յակոբ Տէր – Յակոբեան, Արշակ Չօպանեան, Մաննիկ Պէրպէրեան, Աշոտ Պարթեւեան, Տիգրան Պալեան եւ չատ ուրիչներ։

Դամբանին ճակատին, խորհրդանչական արձիւ մը կը ներկայացնէ այդ մտաւորականներուն մաքի խոյանքը։

Ներկաներուն մէջ կը գտնուէին Ֆրանսահայ մտաւորականներ եւ Հայաստանէն այցելու պատմաբան Ազատ Բողոյեան։

Եկեղեցական արարողութենէն ետք Տիկին Հիլտա Գալֆայեան – Փանոսեան խօսեցաւ գրողներու վաստակին եւ ժողովուրդին կեանքէն ներս անոնց ստանձնած դերին մասին։ Տիկին Գալֆայեան անդրադարձաւ նաեւ հայ գաղթոցի դպրոցի պահպանումին, մանաւանդ «Խսկ լէ Մուլինոյի» նորակառոյց վարժարանին։

Հ. Բ. Ը. Մ.–ի կողմէ արտայայտուեցաւ Մկրտիչ Պասմաճեան. յատկապէս ոգեկոչելով Բարեգործականի գործակատար Արթօ Համբարձումեանի յիշատակը։

Արարողութիւնը աւարտեցաւ Հ. Գալֆայեան – Փանոսեանի կողմէ պոլսահայ բանաստեղծ Զ. Արախունիի «Սրտի խօսք» հատորէն «Ծայրագրութիւն» բանաստեղծութեան ընթերցումով։

ՇԱՒԻՒ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ ՄԱՍԻՆ ՍԽԱԼ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

«Արմինիոն Ռիփորթըր»ի 1996 Հոկտեմբեր 12–ի թիւին մէջ, Երուսաղէմի կալուածներու մասին գրութիւն մը կը յայտարարէ թէ Երուսաղէմի Պատրիարքը կ'ամբաստանէ Կալուածոց Տեսուչ Ցուսիկ Եպիսկոպոս Պաղտասեանը զեղծարարութեան յանցանքով։

Պատրիարք Սրբազանի տեղեկագիրը, Երուսաղէմի Միաբանութեան Տնօրէն Յովղաննէս Երկայացուած Օգոստոս 8–ին, ընդհակառակն կը հաստատէ հետեւեալը. – «Կասկած չկայ որ փաստաբանները պիտի փորձեն մեղադրել Կալուածոց Տեսուչը, իբրեւ միջնորդ եւ Պատրիարքարանի ներկայացուցիչ։ Այս պատճառով, Ցուսիկ Սրբազանին հետ Ցուլիս 30–ի եւ Օգոստոս 6–ի մեր խորհրդակցութեանց ընթացքին, այս պարագան նկատի առինք, ապահով ըլլալու համար, եւ Սրբազանը մեզ հաւաստիացուց թէ ինք վստահ է որ մեղսակցութեանց որեւէ մեղադրանքէ ինքզինքը ազատ կը զգայ»։

«Արմինիըն Ռիփորթըր»ի նոյն գրութեան մէջ ուրիշ սխալներ եւս կան. –

– Սխալ է որ «Եաֆայի վանքի համար ձայնագրի պարագային» 750·000 տոլար կանխիկ դրամ մը պիտի տրուէր։ Տեղեկագիրը կ'ըսէ. – «Մտահոգուելու պատճառ ունեցանք, երբ Ցուսիկ Սրբազան մեզի ներկայացուց մեր վաստաբաններուն պատրաստած նոր մէկ համաձայնագիրը, եաֆայէն մեր ուրիշ մէկ կալուածի մասին, 99 տարուան պայմանագրով եւ 65%–ի դէմ 35% բաժին հանելով Պատրիարքարանին»։

– Տեղեկագրին մէջ Պատրիարք Սրբազանը երբեք չէ ամբաստանած Ցուսիկ Սրբազանը «վստահութեան խախտումի» մեղադրանքով։ Ընդհակառակն. «Փաստաբանները մեզի եւ Տնօրէն Յովղինին, Ցուսիկ Սրբազանի միջոցաւ, միայն 99 տարուան եւ Պատրիարքարանին տուելիք բաժիններուն մասին բացատրութիւններ տուին։ Եւ իրենց Յորհուրդին վստահելով, Տնօրէն Յովղինին մէջ մեր հաւատարիմութիւնը տուած ենք»։

Եւ այսպէս ուրիշ սխալ տեղեկութիւններ։

Տնօրէն Յովղինը իր 1996 Օգոստոս 8–ի նիստին մէջ նկատի առնելով Պատրիարք Սրբազան Հօր տեղեկագիրը, 99 տարի վարձու տրուած երեք կալուածները, վերանկատման մասին, որոշեց որ «Պատրիարք Սրբազանը օրինական միջոցներով պիտի հետապնդէ այս հարցը»։

ԴԻՒԱՆ ՍՈՒՐԲ ԱԹՈՌՈՑ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ

Հոկտեմբեր 19, 1996

ՊԵԼԿՐԱՏ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑ ՈՒՆԻ

Նոյեմբերը 2–ին Պելկրատի մէջ սկսած է գործել միւրեայ հայկ. դպրոց մը որ ունի մինչեւ 8 տարեկան 15 երախաներ ու 30 չափահասներ։ Բացումը նչուած է հանդիսաւոր կերպով, աշակերտներու, ծնողներու եւ Սերպիոյ Հայոց Միութեան անդամներուն ներկայութեան։ Շատեր յուզումով ու արցունքոտ աչքերով հետեւած են հանդիսութեան, ապրելով ու բախութիւնը՝ Հայոց դիրն ու լեզուն սորվելու կարելիութիւնը ունենալուն։ Այդ դպրոցը ունի նաեւ մանկապարտէզ մը։

Ծախահարութիւնները կ'երթային նաեւ, վճիռը չէ արձակած տակաւին։

Սիմոն Մանիկեան, Աթմանոցի վոսպանը, որ Պոլսոյ մէջ տասնեակներով գործաւորներ բանեցուցած ու վայելուն դիրք մը ունեցած է, փիրէյայի մէջ խուրու խահուէնիի փոքրիկ խանութ մը ունէր, որմէն հազիւ օրական ապրուստը կրնար ճարել։

Զարեհ Գոչեան, ինքն ալ Ատա Փազարցի ունեւոր ընտանիքի մը զաւակ մը և իր քաղքին մէջ իրրեւ վաճառական դիրք ունեցող մէկը, խեղճ ու կրակ կեանք մը կը վարէր Աթէնքի մէջ։

Անդրէաս Մկրեան կամ Բարեպաշտ իր արհեստը ի գործ կը դնէր թապէլաներ դրելով ճղճիմ օրականներով։

Ընդհանրապէս մեր սովորական կերպարն էր տօմաթէօ սալաթասին ու ձիթապտուղը, զոր մեծ ախորժով ու համմախմբուած կ'ուտէինք փիրէյայի՝ Սիմոն Մանիկեանի վարձած փոքրիկ տունը, որ փիրէյային անցնող բոլոր չքաւոր հայ գաղթականներու ժամադրավայրն էր եւ ուր սովորաբար ճաշի ու պատկելու համար 8 – 10 բացառիկ հիւրեր կը գտնուէին։

Իմ Աթէնք գտնուած միջոցիս Պոլսէն եկան նաեւ ուրիշ Հնչակեաններ՝ Սեդրակ Ամպարեան, Շահրիման, Սուրէն, եւայլն։

Շահրիմանը Պոլիս մէկ – երկու անգամ էի Վահէ Արզուեանի հետ, բայց տեսած էի Վահէ Արզուեանի հետ, բայց դիրքը աւելի մօտէն ճանչցայ Աթէնքի մէջ ուր մէկ քանի ամիս մնաց։

Պոլսէն փախչող եւ Աթէնք ապաստանողներուն մէջ կային նաեւ Տօքթոր Ճէլալեան, Տօքթոր Թիւրապ, որոնք առաւելութիւնով դրենական պիտոյքներ – պայուսակներ, դասագիրքեր, եւայլն – բաժնուած են աշակերտներուն։ Այդ բոլորը նուիրուած են Ցունահայերու կողմէ։

Սերպիոյ Հայոց Միութեան տեղեկատուութեան մէջ կ'ըսուի որ դասերը առայժմ միայն Շաբաթ օրերը տեղի կ'ունենան, որովհետեւ վայրը ամբողջ շաբաթուան համար վարձելու միջոցները չունին։ Բայց ընդհանուր է զոհունակութիւնը որ դպրոցը սկսած է գործունէութեան երկրորդ տարին։ Այդ զոհունակութեան հետ տեղեկատուութիւնը կ'աւարտի յուսահայ գաղութին եւ յատկապէս բժիշկ Անտրիկեանի ու Պ. Գալֆայեանի ուղղուած շնորհակալութեան խօսքով։

ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896 – 1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Արամ Բաղրատ, Միլքիէի չրջանաւարտ, ընկերներէն, փրանսերէն, անգլերէն ու դերմաներէն լեզուներու հմուտ, որ իմմիրլի մէջ կարեւոր պաշտօն մը վարելէ ետքը, հնդկոխական գործի մը հետեւանքով մէն բան թողած ու փախած էր Ցուսաստան, մեծ օթէլներու դրանց առջեւ ը սպասէր անգլիացի զբօսաշրջիկները տանողուելու համար՝ իբրեւ կիլիերոն՝ պիէնական հնութիւնները եւ քանի մը պախիի չահելու։

Ու յաճախ դառն փորձութիւններու կենթարկուէր խեղճը, որովհետեւ լաւ չէր ճանչնար այդ հնութիւնները եւ Ա– թիսպադոսի բլուրը՝ Սոկրատի բանտին, Պէյոսոսի տաճարը Բագոսի թատրոնին հետ կը չփոթէր։

Եւ երբ հետերնին «պէտէքէր» ունեցող զբօսաշրջիկները իր սխալը ցոյց կուտային պատմական աղբիւրի մը, սիւնի մը կամ տորի մը մասին՝ Արամ Բաղրատ անդրդուելի համարձակութեամբ մը կը պատասխանէր.

– Ներեցէ՛ք, պարոն, պէտէքէր կրնայ պատահիլ ընել՝ քանի որ հնադիտութիւնը այս կէտին նկատմամբ իր վերջնական

(Շար. Ա. էջէն)

յեմբեր 13-ին, որոշ յառաջդիմութիւն մը արձանագրուած էր խօսակցութիւններուն մէջ եւ դրեթէ հաստատ էր որ Միացեալ -- Նահանգները իրենց հաւանութիւնը պիտի տային բազմազգեան ուժերու (8000) առաքման համար պահառական հրամանատարութեան ներքեւ: Մինչ այդ մահերը կը բազմանան եւ ժանտախտն ալ աւեր կը գործէ:

ԳՐԱԿԱՆ ԿՈՆՖՈՒԻՒ մրցանակը չնորհուեցաւ կնոջ մը՝ փառքալ Ռոզի առաջին վէպին՝ Լը Շասէօր Ձերօ, ինչ որ անակնկալ մը եղած է, նաեւ հեղինակին համար: Իրընտրոն ալ տրուեցաւ Պորիս Շռայպէրի, հազար էջնոց իր վէպին համար՝ «Շուրջ կէս ժամուան լռութիւն մը»:

ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ 18,1 միլիոն դոլարի պարտք ունի, այլ խօսքով դոլարի տարբին 10,8%-ը: Ընդհանուր համեմատութիւնը չէ փոխուած Սեպտեմբերի վերջ բաղդատմամբ նախորդ երեք ամիսներուն, թէեւ աւելցած է Ֆրանսա, Սպանիա, Գերմանիա, բայց նուազած է Մեծն-Բրիտանիա, Փորթուկալ, Ֆինլանտա:

ԺԱԳ ՇԱՊԱՆ-ՏԷԼՄԱՍ, Ֆրանսական քաղաքականութեան եւ դիմադրական չարժումին կարկառուն դէմքերէն մէկը, Ազգ. ժողովի պատուոյ նախագահ դարձաւ Նոյեմբեր 12-ին: Ազգ. ժողովը, բոլոր հոսանքները միացած, ընդառաջ ըլնաց Ֆ. Մեկնիի առաջարկին: Ցիսուն տարի առաջ է, 1946, Նոյեմբեր 10-ին որ Ժ. Շապան-Տէլմաս առաջին անգամ երեսփոխան կ'ընտրուէր: 81 տարեկան է: Պորտոյի քաղաքապետի իր աթոռն ալ ժառանգեց Ա. Ժիւփէ:

ԼԱՆԿԸՏՈՒ-ՌՈՒՍԻՑՈՆԻ չրջանին մէջ ուղեվարներուն դործադուլը կը տարածուի եւ վախ կայ որ այլ գաւառներու եւ նոյնիսկ ամբողջ երկրին մէջ տարածուի: Անցեալ տարուան դործադուլի մղձաւանջը դեռ թարմ է բոլորին յիշողութեան մէջ: Ուղեվարները դէմ են անօրէնութեան նոր ծրադիրներուն:

ՓԱՐԻԶԻ ԲԱՂԱՔԱՊԵՏԻՆ ԿՆՈՋ 200 հազար Ֆր.-ի «աչխատավարձ»ի հարցը, աւելորդ տեղեկագրի մը համար որու մէկ մասն ալ բանադողութիւն էր, հասած է մինչեւ Հիմալայայի դագաթը...: Արդարեւ, տիկին Կոլվիէռ Թիւերի քննութեան առիթ առնուած էր անցեալ չաբթու, Խվրիի դատախազին կցորդին կողմէ, մինչ դատախազը՝ Տավընա Նեփալ կը մեկնէր ընկերներու հետ, Խվերէսթն ալ մոպլեյու ծրադրով: Այս դէպքը պատճառ եղած է որ Ներքին եւ Արդարութեան նախարարները, իրար անցած, ճար մը փնտռեն կասեցնելու համար կցորդին նախաձեռնութիւնը ու դեսպանատան մէկ ներկայացուցիչը թռանով մը լեռները պտըտած է դատախազը գտնելու համար եւ երբ յարաբերութիւն ստեղծուած է, դատախազը վախցած է կարծելով որ ընտանեկան աղէտ մը պատահած է...: Ի վերջոյ, հանդարտած է ու օրերս վերադարձած: Իր կցորդը չի ծածկեր որ օգտուած է անոր բացակայութենէն, քրքրելու համար թղթածրարները եւ տալու համար որոշումներ «գորս ան, թերեւս, չտար» կը խոստովանի:

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ որոշեց պայքարի անցնիլ աղանդներու դէմ որոնց թիւը 172-ի հասած է երկրին մէջ եւ որոնց կ'անդամակցին 300 հազար հոգի: Միջնախարարական Դիտարանը բազկացած է 30 անդամներէ եւ որու կը նախադահէ Ա. Ժիւփէ: Պաշտօնն է առաջարկներ ընել վարչապետին բարեւաւելու համար աղաղներու դէմ պայքարելու եղանակները:

ԻՏԱԼԱԿԱՆ ԳԻՆԻ մը կը դերազանցէ° ամէնէն ընտիր Պորտոները: Այս վարկածը մեծ իրարանցում ստեղծած է Ֆրանսական դինիի չրջանակներուն մէջ: Արդարեւ: «Եւրոպական մեծ դատակազմը» առջի օր նախապատուութիւն տուած է Թոսքանի չրջանի ոչ ալ այնքան համբաւ ունեցող դինիի մը՝ Սասիքայայի որ կը դերազանցէ նոյնիսկ այնքան հանրածանօթ Փեթրիւսները, Մարկօները, Հօ Պրիոնները, Մուխոն-Ռոչիլները: Դատակազմը կը բաղկանայ 21 անդամներէ, որոնց մէջ՝ Միչէլ Պեթան, Պորտոյի դինիներու լաւագոյն մասնագէտը:

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

ՇԱՐՎԻԷՕ — Ս. ՆՇԱՆ

ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍԱՒՈՐ ՊԱՏԱՐԱԳ

Ս. Եկեղեցւոյս Օծման 14-րդ տարեդարձին առթիւ Փօն – ը – Շէրիւ Շարվիոյի Ազգային Մխիթեան Վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ Կիրակի, Նոյեմբեր 17-ին տեղի պիտի ունենայ եպիսկոպոսական պատարագ Ս. Նշան Եկեղեցւոյ մէջ:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝
ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՋԱՓՋԱՐԵԱՆ
Հայրապետական Պատուիրակի Փոխանորդ
Լիոնի եւ Շրջակայից

Այս առթիւ հոգեհանգիստ կը կատարուի՝ Ս. Եկեղեցւոյս պլխաւոր բարերար՝ Տէր եւ Տիկին Ճիպըրայէլ եւ Ազատուհի Պահատուրեանի իրենց ծնողաց՝ Նշան եւ Ֆիլոր Պահատուրեանի հոգիներուն համար, ինչպէս նաեւ Պահատուրեան, Պաթմաղեան, Խարբութլեան, Թիւթիւնճեան, Ցարութիւնեան զերդաստանաց հին եւ նոր ննջեցեալց հոգիներուն ի հանդիստ՝ նաեւ կը յիշատակուին Եկեղեցւոյս միւս բոլոր բարերարներուն, նախկին հոգեւոր հովիւ վախճանեալ Հմայեակ Ծ. Վրդ. Պաղտասարեանի, Խաչատուրեանի, Պալեանի, Ճընկլտրեանի, Գարակէօվուրեանի, Մելկոնեանի, Մուկհամեանի, Աղէկեանի, Սաթուլլօի, Չիլտէեանի, Չիլինկիրեանի – Չիլինկիրեանի, Թիլպիեանի, Տէյիրմէնճեանի, Հիլպաղեանի, Պաթմաղեանի, Զաուէեանի, Տիրանեանի, Ցարութիւնեանի, Մարզարեանի, Գարիպեանի, Պչաքճեանի, Պագըրճեանի, Պետրոսեանի, Կիւրէղեանի, Մուրատեանի, Սօմունճեանի, Արտաչէս Մուրատեանի, Թիրայր Քէլլիէթէնճեանի, Վարիչ Ցակոբ Աբրահամեանի, Արաքսի Սարեանի, Վարդամեռիկ Ֆրէսէրիք – Վարդան Թէրզեանի եւ Երէցկին՝ Հերմինէ Տէրտէրեանի զերդաստաններուն սիրեցեալ հարազատներուն հոգւոցն ի հանդիստ:

Պատարագի երգեցողութիւնները պիտի կատարուին Լիոնի Ս. Ցակոբ Մայր Եկեղեցւոյ Կամիտաս երգչախումբին կողմէ, դեկավարութեամբ՝ վարիչ Պր. Յովհաննէս Պէրպէրեանի:

Պատարագ ժամը 10·15-ին:

Ժամը 12·30-ին Ազգային Տան ձիպրայէլ Պահատուրեան սրահին մէջ տեղի պիտի ունենայ ժողովրդական հացկերոյթ: Անոնք որոնք որ կը փափաքին մասնակցիլ ճաշին կրնան հեռաձայնել Ազգային Մխիթեան նախագահ՝ Պր. Թէրզեանի եւ կամ՝ Եկեղեցւոյս հոգեւոր հովիւին:

Հեռաձայնել նախագահին՝
04 – 78 – 32 – 65 – 55
Հեռաձայնել Տէր Հօր՝
04 – 72 – 02 – 31 – 18

MESSE-ANNIVERSAIRE

La PAROISSE ARMENIENNE CATHOLIQUE
vous prie de bien vouloir honorer la mémoire de
ARAM CHEHIGUIAN

Une messe de requiem sera célébrée pour le premier anniversaire de son décès le 17 Novembre à 10 heures 30, en l'église St.-Grégoire l'Illuminateur, 26, rue Sibié — 13001 MARSEILLE

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

ԿԱՊՈՑ ԽԱՉԻ Փարիզի եւ Անիէրի մատնաճիւղերը, միասնաբար, հոգեհանգիստ կը հրաւիրեն իրենց համակիրները, մեզմէ յաւէտ բաժնուած ընկերուհիներու յիչատակին, Կիրակի, ՆՈՅԵՄԲԵՐ 17, ժամը 13–ին

17, rue Bleue, Paris 9e

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

«Դպրոցասէր Տիկնանց Վարժարան»ի խնամակալութիւնը կը կազմակերպէ մըչակութային դասախօսութիւն մը, Շաբաթ, Նոյեմբեր 16, երեկոյեան ժամը 20·30-ին «Դպրոցասէր Վարժարան»ի սրբահին մէջ:

Դասախօս՝
ՏՈՔԹՈՐ ԱՐՄԷՆ ՀԱԽՆԱԶԱՐԵԱՆ
(Գերմանիայէն)

Նիւթ. – Հայաստանի քնութեան եւ «Խոսրովի Անտառ»ի պահպանման հարցերը (սահիկներու ցուցադրութեամբ):

Մուտքը՝ ազատ է:

Հասցէ. –
1, Boulevard du Nord, Le Raincy

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Կիրակի, Նոյեմբեր 17, առաւօտեան ժամը 10–ին, Պօմոնի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ մէջ պատարագ եւ մատաղօրհնութիւն կը կատարուի, կապոյտ Խաչի Պօմոնի Նայիրի մասնաճիւղի ողբացեալ ընկերուհիներու յիչատակին:

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԳՐԱԿԱՆ – ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՑԱՆՉԱՆԱԽՈՒՄԲ

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՕՐ

ԳԻՐԵՐՈՒ ԳԻԻՏ
ԵՒ ԹԱՐԳՄԱՆԻՉՆԵՐ

կը խօսին՝
ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿ. ՋԱՓՋԱՐԵԱՆ
եւ
ՓՐՈՖ. Ժ. Փ. ՄԱՀԼ

կ'արտասանեն՝
ՍԻԼՎԱ ՀԱՊԷՇԵԱՆ – ԱՐԱՔՍ
եւ
ՌԱԶՄԻԿ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ

Երեքչաբթի, Նոյեմբեր 26, երեկոյեան ժամը ճիշդ 20·30–ին Հայ կաթողիկէ Ս. Մեսրոպ Մշակութային կեդրոնին մէջ
10 bis, rue Thoin, 75005 Paris
Métro Cardinal-Lemoine

Զեռնարկը կը սկսի որոշեալ ժամուն

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

SOIREE THEATRALE

organisée par
la CROIX BLEUE
Section «D. Serengulian»
d'Issy-les-Moulineaux
le Mardi 19 Novembre à 20 heures 30
à l'Auditorium d'Issy-les-Moulineaux
11-13, rue Danton
NAREK DOURIAN
présente
«La Belle-Mère d'Erevan»
par la Troupe d'Arménie.

***

«THEYASSEGHAN»

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE
Section «*Astrig*»
d'Arnouville / Gonesse / Sarceilles / Villiers-le-Bel
vous informe qu'elle organise un
«*THEYASSEGHAN*»
le Dimanche 17 Novembre à partir de 15h
dans la salle de l'église catholique, rue Henri Barbusse, à Arnouville.

Toutes les personnes sont cordialement invitées ainsi que toutes les sections *Paris et Région Parisienne* de la Croix Bleue.

UGAB *Jeunes* — MARSEILLE

12 SEPTEMBRE :
Ma tatie débarque à Marseille...

29 OCTOBRE :
Ouverture du Grand Littoral...

23 NOVEMBRE :

SOIREE HAY

à partir de 22 heures 30
DJ : David & Co.
PAF : 80 F. + 1 consommation.
Membres: 60 F. + 1 consommation.

327, Bd Michelet — 13009 MARSEILLE
Tél. : 04. 91. 22. 10. 45

-GALA-

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE
section «*Agnouni*» d'Asnières organise
pour son 60ème anniversaire
UN GALA ARTISTIQUE
au GRAND THEATRE D'ASNIERES
le 22 Novembre à 20 heures 30
avec l'ensemble folklorique
NAVASART
et *SONIA NIGOGHOSSIAN*
(*Mezzo-Soprano*)

Les billets sont en vente au :
—MCA PARIS : 17, rue Bleue, 1er étage
—MCA ALFORTVILLE 9, rue de Madrid
—MCA SEVRAN — LIVRY-GARGAN 17, rue Charles Péguy
—EPICERIE KAROUN 21, rue Victor Hugo, Gare de Colombes
—EPICERI EVAROUJ 49, Grande Rue Charles de Gaulle, Asnières.

Renseignements :
01 42 42 85 87 / 01 39 82 65 91
01 43 33 88 93.

Un autocar sera à disposition à 19 h 30 Square Montholon, rue La Fayette, Paris 9ème et le retour sera assuré après le spectacle.

GRANDE SOIREE DANSANTE

AU PROFIT DE
L'ECOLE SAINT-MESROB D'ALFORTVILLE
Sous la présidence de Monsieur le Maire
RENÉ ROUQUET
Sénateur du Val-de-Marne

DINER DANSANT
avec
BARTEV
LE SAMEDI 30 NOVEMBRE
Salle Roger Delmas
rue de Toulon, 94140 Alfortville
à partir de 20 h 30

ՈՒՐԲԱԹ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 15
VENDREDI
15 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՀԱՅԿԱԿ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 18·984 — Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN — 72e ANNEE — N° 18.984

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿԱՌԱՎԱՐԱԿԱՆ ՆՈՐ ԿԱԶՄԸ

Առաջին ակնարկով գործնապաչա մօտեցումով կազմուած ըլլալու տպաւորութիւնը կը գործէ Հայաստանի նոր կառավարութիւնը: Կը բաղկանայ վարչապետը ներառեալ 24 անդամէ որուն երկուքը վարչութիւններու պետական նախարարներ են, մէկն ալ աշխատակազմի պետավար: Նախորդը վարչապետին կողքին ունէր անոր փոխանորդն ալ, 23 նախարար ու 8 վարչութեան պետեր: 1993 փետրուար 13–ի կառավարութենէն քանական այս տարբերութենէն եաք այս օրուանը ուշադրութիւն կը գրաւէ նախորդին փոխարգրուած 11 անունով, ինչ որ գրեթէ կէսն է ամբողջ կազմին: Սանգամ եօթը կը դիմաւորեն նոյն նախարարութիւնը. մնացեալ չորսը կամ նախարարութիւն փոխած են, կամ որոշ փոփոխութեան ենթարկուած է իրենց յանձնուած նախարարութիւնը: Նոյն պաշտօնին վրայ կը դանենք Ա. Բաբլոյեանը (Առողջապահութիւն), Ա. Սաֆարեանը (Արդիւնաբերութիւն), Վ. Սարգսեանը (Պաշտպանութիւն), Լ. Բարխուդարեանը (Ֆինանս), Հ. Քոչինեանը (Փոխադրութիւն), Գ. Պողպատեանը (Հաղորդակցութիւն) եւ Ս. Բաղալեանը (Արտակարգ իրավիճակի պետական վարչութիւն): Նախկին Պետական նախարար Գ. Շահպազեան նշանակուած է կառավարութեան աշխատակազմի ղեկավար – նախարար, Վ. Մովսիսեան որ գաղթականներու պետական վարչութեան պետ էր, ներկայիս դարձած է Գիւղատնտեսութեան նախարար, իսկ Գ. Մարտիրոսեան որուն յանձնուած էր Շինարարութեան նախարարութիւնը, այսուհետեւ Ուժանիւթի նախարար է: Կառավարութեան ներուն ամէնէն յատկանշականն է Ազգային ապահովութեան պետական վարչութեան ու Ներքին նախարարութեան միանալումը. այս վարչութեան նախորդ պետը Ս. Սարգսեան այս ձեւով կը կեդրոնացնէ Ներքին նախարարութեան պաշտօնն ալ, հանդիսանալով երկու ծանրակշիռ պաշտօններու միակ տէրը:

Կազմը լրացնող նոր անուններու մէջ ուշադրաւ է արտաքին գաղթականութեան նախարարի մեծարումը, Հրաժարեալ Արտաշէս Նախարար Վ. Փափազեանը կը վարչել ՄԱԿ–ի մօտ Հայաստանի ներկայացուցիչ Ա. Արզումանեան, իսկ Առեւտուրի եւ Զբօսաշրջութեան նախարար կարգուած է Գանատայի ներկայացուցիչ Գ. Նանագուլեան:

Զնջուած, կամ մօտակայ այլ նախարարութեան մը չընդգրկուած մնացած են նախորդ կառավարութեան աշխատութեան, Թեթեւ արդիւնաբերութեան, Սիւթական աղբիւրներու, լուսաւորութեան, պարէն–մթերումի եւ գաղթականներու նախարարութիւն կամ վարչութիւնները: Ստեղծուած է երկու նոր նախարարութիւն. մէկը կը կոչուի Տարածքային կառավարման, միւսը՝ Սեւեռանդնորհման եւ օտարերկրեայ ներդրումներու նախարարութիւն: Առաջինը հասկըցուելի է որ արդիւնք է գործադրուած տարածքային կառավարման նոր ձեւին, իսկ երկրորդը կը մատնէ հետեւելի քաղաքականութեան հիմնական գիծը որ կը վերաբերի սեփականաշնորհումները շարունակելու եւ արտաքին ներդրումներու դրաման:

Ամէն Սարգսեանի հետ աշխատելու կոչուած կառավարութիւնը փոխ – վարչապետի աթոռին հետ ղեղչած է միայն Պետական նախարարի աթոռն ալ: Պահպանուած է իշխանութեան սեռէն նախկի մըն ալ տեղ տալու «քծախնդրութիւնը»: Նախորդ կառավարութեան միակ կին նախարարն էր Կարինէ Դանիէլեան (Բնապահպանութիւն), նորին մէջ Հրանոյշ Յակոբեան նի յանձնուած է ընկերային ապահովութեան մարզը որուն աթոռը բաւական փշոտ պէտք է ըլլայ:

Կառավարութեան նորէն աւելի «նորոգուած» այս կազմը որոշ վերապահութիւն ներշնչող կողմերը ունի. կարելի է հարցատալ, օրինակ թէ հին նախարարներու պահպանումի որոշումին մէջ անոնց տարած գործունէութեան յաջողութի՞ւնը չափանիշ եղած է միշտ. նորերը բոլորն ալ կը համապատասխանե՞ն իսկապէս, մխիթարեան արհեստավարժութեան մակարդակի նկատառումով ընտրուածի սկզբունքին: Նման հարցականներու պատճառ են յատկապէս Ներքին նախարարութեան եւս յանձնումը Ս. Սարգսեանի որ արդէն կը գլխաւորէր Ազգահովութեան վարչութիւնը ու այսօր կը կոչուի ստանձնելու «ուժային» երկու նախարարութիւններէն մէկն ալ: Նոյնն է պարագան արտաքին գաղթականութենէն բերուած երկու նախարարներուն. ՄԱԿ–ի մօտ ներկայացուցչի փորձառութիւնը պիտի բաւէ՞ Արտաքին նախարարութիւն գլխաւորելու. եթէ նոյնիսկ անոր մայր գիծերը կ'որոշուին աւելի բարձր մակարդակներէ: Ցատկապէս Ղարաբաղի հարցին ու Թուրքիոյ հետ յարաբերութիւններու մարզին մէջ նոր զարգացումներու հեռանկարին առջեւ որքա՞ն անհրաժեշտ էր մէկդի ձգել վ. Փափազեանի առնուազն ձեռք ձգած փորձառութիւնը:

Հայաստան նախագահական ընտրութեան առիթով դժգոհութեան պոռթկումի օրեր ապրեցաւ. ու իշխանութեան ամէնէն բարձրաստիճան դէմքեր խոստովանեցան թէ ան հետեւանք էր տնտեսական ու ընկերային ծանր պայմաններու, անհաւասարութիւններու: Լեւոն Տէր – Պետրոսեան խոստացաւ կացութեան սրբագրութեան ուղղուած «քառորդային լուրջ փոփոխութիւններ»:

Նոր կառավարութիւնը նախորդէն փոխանցուած նախարարներու կարեւոր համեմատութիւն մը ունի. նորերու ընտրութեան մէջ կան երբեմն ոչ համոզիչ տարրեր. իսկ որոշ նախարարութիւններու նորովի ձեւաւորումը հարցականներու ծնունդ կուտայ: Այս պարագաներով դժուար է որ չեզոք ընտրական խոստումները լրիւ յարգած ըլլալու վստահութիւն ներշնչէ կառավարական կազմը:

Մտահոգութեան արտաքին դիւանագիտութեան մէջ լուրջ յաջողութեան տէր Ս. Սարգսեանի վարչապետութիւնը որմէ շատ բան կախում ունի անշուշտ, բաւական կրնա՞յ ըլլալ ակնկալութիւնները դնել որոշ չափով զոհացնելու: Երկրին ներկայի կացութեան մէջ շատ քիչ տեղ մնացած է անորոշութիւններու, սրբագրութիւններու յապաղումին ու մանանեայ խոստումներու մէկդի ձգուելուն:

Ա. ԹՈՓՈՃԵԱՆ

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՄՈՍԿՈՒԱՅԻ մէջ Հոկտեմբեր 30–ին հայ մը՝ Արկադի Աւետիսեան կրակ բանալով սպաննած է իր տան վրայ յարձակումի անցած ութ յեղուզակներէ երկուքը: Անոնք եկած էին միջոց մը առաջ մահացած իր հօրը պարտատիրոջ կողմէ, պահանջելու ութ հազար տոլարի պարտքը: Արդիական զէնքերով կատարուած յարձակումին Ա. Աւետիսեան պատասխանած է հօրը հին կալաշնիկովով:

ՊՈՍՆԻՈՅ հաւաքական նախագահութեան երեք անդամները՝ մահմետական Իզէթպեկովիչը, խրուաթ Զուպաքը եւ սերպ՝ Քրաժիսնիքը Փարիզ եկած են, Պոսնիոյ միջազգային ժողովին առթիւ որու ընթացքին պէտք է պատրաստուի «խաղաղութեան ամրապնդման ծրագիր մը»:

ԱԼԺԵՐԻՈՅ մէջ, չարդը կը չարունակուի: Պլիտայի մօտ է այս անգամ, որ եօթնչաբթիէն Զորեքշաբթի լուսնալիք գիշերը (Նոյեմբեր 12–էն 13) իսլամական պինեալ խմբակ մը մօրթած է 12 հոգի, որոնց մէջ 3 կիներ եւ չորս մանուկներ: Նոյեմբեր 1–էն ի վեր ոճրափորձերէ մեռնողներու թիւը 76–ի հասած է:

ԻՐԱՆԻ գաղթականները ապաստան գտած 65 հազար իրաքցի Քիւրտերու վիճակը տաղնապալի կը դառնայ ձմրան այս առաջին օրերուն: Ամէն գիշեր մէկ–երկու մանուկներ կը մեռնին Քլէյհի կայանը որ 2000 մեթր բարձրութեան վրայ կը գտնուի արեւմտեան Ատրպատականի մէջ:

ԵԼՑԻՆԻ արագընթաց ապաքինումը չմեղսուցիչ կը նկատուի նոյնիսկ մասնագէտ բժիշկներուն կողմէ եւ կը կարծուի որ նախատեսուածէն չատ աւելի առաջ պիտի վերստանձնէ իր պաշտօնը: Կրեմլինի բժշկապետն ալ յայտարարած է մամուլին որ կը հիանայ այդքան աշխոյժ հիւանդի մը որու «սիրտը սկսած էր բաբախել վիրաբուժական սեղանին վրայ առանց որեւէ խթանիչի մինչ որ կը պատահի հազարէն մէկ»:

ԷՐԶՐՈՒՄԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ... ՄԶԿԻԹԸ

Որքան ալ տարօրինակ կը թուի այս խորագիրը, կը խորհինք որ տարբեր բան չենք կրնար ըսել երբ հայկական եկեղեցի մը մզկիթի կը վերածուի Թուրքերուն կողմէ:

Այս առընչութեամբ, «Մարմարա» հեռեւեալը կը գրէր Նոյեմբեր 4–ի իր թիւին մէջ. –

«Հիւրրիյէթ» կը հաղորդէր որ Մշակոյթի նախարար Իսմայիլ Գահրամանի արտօնութեամբ մզկիթի պիտի փոխակերպուի Էրզրումի Հայկական Եկեղեցին: Եկեղեցին որ Տէմիրճիլէրի մզկիթէն 150 մեթր հեռաւորութեան վրայ կը գտնուի, մնացած է 17–րդ դարէն: Իշխանութիւնները արդէն իսկ սկսած են փոխակերպման աշխատանքներուն: Եկեղեցին ունի 22·5 մեթր երկարութիւն եւ 14 մեթր լայնք, յարմար է ընդունելու 250 հաւատացեալներ:

Թերթը կը դրէ որ, եթէ եկեղեցին մզկիթի փոխակերպուի, ամբողջովին պիտի սրբուին պատերու որմնադարդերն ու նկարները, որոնք Աննաստոլուի մշակոյթը կը յոլացնեն եւ ինքնին արուեստի գործի արժէք ունին: Բացի սակէ, որպէսզի աղօթասացութեան ուղղութիւնը ճշդուի, չէնքի յետսամասը պիտի փլցուի ու հոն նոր դուռ մը պիտի բացուի:

Եաղուպիյէի քաղաքապետ՝ Մուհիթթին Ադաք այս մասին սակէս արտայայտուեցաւ.

«Հայկական Եկեղեցին այսուհետեւ մահմետականութեան պիտի սպասարկէ: Օրթոտոքսները մինչեւ հիմա թող գային ու տէր թող կանդնէին»:

ՏԵՐՈՒՆԻ ՀԱՄԱԶԱՍՊ ՄՈՄՃԵԱՆ

Ցաւով իմացանք որ Չորեքշաբթի օր, Նոյեմբեր 13–ին, Փարիզի Պրուսէ հիւանդանոցը յանկարծամահ եղած է գաղթական ծանօթ եւ յարգուած անձերէն՝ Համազասպ Մոմճեան:

Ողբացեալը ծնած էր Մարսէյլ, 1925–ին եւ նախնական ու երկրորդական ուսումէն եաք, յաճախած էր Կրընոպլի Էլեկտրոքիմիայի Բարձրագոյն Վարժարանը (Ecole Supérieure d'Electro-Chimie) ուրկէ վկայուած էր որպէս ճարտարագէտ: Շնորհիւ իր բնածին ուշիմութեան՝ իր մասնագիտութեան կարուածին մէջ կը նկատուէր բացառիկ տաղանդ մը: Ստեղծած էր էլեկտրոնիկի ճարտարագիտութեան իր գործատունը:

Ինչպէս անցեալին իր հայրը՝ Գառնիկ Մոմճեան, ինք ալ կանուխէն իր մասնակցութիւնը բերած է Փարիզի ազգային կեանքին գլխաւորաբար նախ Բարեգործականի, յետագային, աւելի գործօն կերպով Փարիզի Եկեղեցւոյ: Անդամ ընտրուելէ եաք Կրօնական Ընկերակցութեան Ներկայացուցչական Ժողովին, եղած է վարչութեան անդամ, հուսկ վերջին տարիներուն կ'ապահովէր անոր առենապետութիւնը:

Աղնիւ նկարագրի տէր, Համազասպ Մոմճեան միշտ նուիրումով տարած է իր պաշտօնը, ծառայելով Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ եւ անոր կից կրթական մարդին, ինչպէս Իսկի Սրբոց Թարգմանչաց դպրոցի իրագործման: Հիմնադիր անդամներէն էր նաեւ «Հայաստանի Դեսպանութեան Բարեկամներ»ու յանձնաժողովին եւ անոր գլխաւոր վարիչը:

Բացակայ մը եւս մեր գաղութին հանրային կեանքին մէջ, ուր արդէն օրէ օր կը նուազին հայկական հիմնական արժէքներու՝ դպրոց, եկեղեցի, մշակոյթ, հանդիպակ ակնածանք ու նուիրում ունեցողներու թիւը:

Մեր ցաւակցութիւնները՝ Տիկին Ալիս Մոմճեանի, զաւակներուն, ինչպէս նաեւ Տէր եւ Տիկին Կարպիս Զրբաչեանի եւ զաւակներուն:

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Նոյեմբեր 14 / 15)

ԳԱՐԵԳԻՆ Ա.
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻՆ ՎԱՏԻԿԱՆ Կ'ԵՐԹԱՅ

Ամենայն Հայոց Գարեգին Ա. Կաթողիկոսը Դեկտեմբեր 10–ին Վատիկան կ'այցելէ: Ցովհ. – Պօղոս Բ. Պապը այս այցը կարեւոր կը համարի Հայ Առաքելական եւ Հռոմի Կաթոլիկէ եկեղեցիներու փոխյարաբերութիւններու ամրապնդման եւ զարգացման տեսակէտէն:

*
**

ՕՏԱՐ ԴԵՏԵՐՈՒ
ՏՊԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Երեւանի մամուլի Ակումբին մէջ տեղի ունեցած հանդիպումին Եւրոպայի Խորհուրդի դէտերը, որոնք եկած էին Հայաստան՝ տեղական ինքնակառավարման մարմիններու ընտրութիւններուն առթիւ, լրագրողներուն յայտնած են իրենց դիտարկումները արդիւնքները: Անոնք այցելած են Երեւանի, Արագածոտնի, Արարատի, Արմաւիրի, Կոտայքի եւ Շիրակի 110 ընտրական տեղամասեր, ուր արձանագրուած էին չուրջ 210 հազար ընտրողներ: Նշած են որ ընտրութիւնները լաւ կազմակերպուած էին, քուէարկու-

(Շար.ը կարդալ Դ. էջ)

ՂՐԻՄԻ ՀԱՅՈՒԹԵԱՆ 1939 - 44-Ի ՏԵՂԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Մոսկուայի «Լրտես» տարեգիրքը կը հրատարակէ խոհ. Միութեան հալածուած ժողովուրդներուն մասին բացուած թղթածրարներ: Այս կարգին տեղ տըրուած է նաեւ 40-ական թուականներու Ղրիմի հայ բնակչութեան եւ Դաշնակցութեան «հայ անդամներ»ուն վերաբերող նիւթերու: Տարեգիրքին մէջ կ'ըսուի. «Դաշնակցականներու խումբը, բնականաբար, կը ներկայացնէր հաստատուած խորհրդային իշխանութեան նկատմամբ այլընտրանքի ուժ մը, սակայն նոր կարգերը ընդունած դաշնակցականները իրաւունք ստացան մնալու իրենց բնական վայրերը: Անոնք որոնք չկրցան յարմարիլ նոր պայմաններուն, նկատուեցան թշնամի տարր ու արտաքսուեցան Խորհ. Միութեան արեւելեան շրջանները: Հայերը կը տարագրուէին "իրավիճակը կայունացնելու նպատակով": Առանձին խումբ կը կազմէին Ղրիմի եւ Կրասնոդարի Հայերը եւ Յոյները: Սակայն, երբ կրասնոդարէն կ'աքսորուէին միայն "ընկերային տեսակէտ վտանգաւոր" կամ "անվստահելի տարր"երը, Ղրիմէն արտաքսուեցաւ հայ եւ յոյն ամբողջ բնակչութիւնը» (Ագգ, Հոկտ. 4):

*
**

Գաղտնի

ԽՍՀՄ ԺՈՂԿՈՄԽՈՐՀԻՆ առընթեր անտեսական խորհուրդի որոշումը

1938 թ. Դեկտեմբեր

«Գործակիցների, Քրտերի, Հայերի, Իրանցիներուն վերաբնակեցման եւ տեղաւորման եւ Պայքալ–ամուրեան (ԲԱՄ) շինարարութեան շրջաններում 1939 թուականի պլանի մասին»:

Ժողկոմխորհրդին առընթեր տնտեսական խորհուրդը որոշում է.

Հաստատել ԽՍՀՄ հողժողկոմատի կողմից ներկայացուած Գործակիցներին, Քրտերին, Հայերին, Իրանցիներին ուղեկական եւ զաղախական Հանրապետութիւններ տեղափոխելու պլանը...

ԽՍՀՄ ԺՈՂԿՈՄԽՈՐՀԻՆ առընթեր անտեսական խորհրդի նախագահ՝

Վ. Մոլոտով

1944 թ., Մայիսի 29

Ի. Ստալինին

Ղրիմի Թաթարների արտաքսումից յետոյ Ղրիմում չարունակւում է ԽՍՀՄ ներքին գործերի ժողկոմատի կողմից հակասովետ տարրերի բացայայտման եւ հեռացման աշխատանքը: Ղրիմի տարածքում հաշուի են առնուած ներկայումս բնակուող Պուլկարները՝ 12075, Յոյները՝ 14300, Հայեր՝ 9919 մարդ:

Գերմանական օկուպացիայի ժամանակաշրջանում պուլկարական բնակչութեան զգալի մասը մասնակցում էր Գերմանացիների կողմից անցկացուող հակայեւ այլ աննպատակայարմար միջոցառումներին՝ գերմանական բանակի համար աջակցում էր գերմանական դինուորական իշխանութիւններին կարմիր բանակի զինծառայողների եւ խորհրդային պարտիզանների յայտնաբերման գործում...

Հայկական բնակչութեան խոշոր բնակավայրեր չկան: Գերմանացիների կողմից կազմակերպուած Հայկական կոմիտէն ակտիւօրէն գործակցում էր Գերմանացիների հետ եւ անց էր կացնում հակախորհրդային մեծ աշխատանք:

Սիմֆերոպոլում գոյատեւում էր Գերմանական «Իրմեղար» հետախուզական կազմակերպութիւնը, որը զբաղուում էր զաղտնի նախկին գեներալ Դրօն: Նա ղեկավարում էր կարմիր բանակի դէմ հետախուզական աշխատանքը եւ այդ նպատակով ստեղծեց մի քանի հայկական կոմիտէներ կարմիր բանակի թիկունքում՝ լրտեսական եւ քայքայիչ աշխատանքի եւ կամաւոր հայկական լեգէոնների կազմակերպմանը աջակցելու համար:

Հայկական ազգային կոմիտէները ըստմբուլից եւ Պէռլինից ժամանած զաղթականների ակտիւ մասնակցութեամբ «Անկախ Հայաստանի» քարոզչութիւն էին տանում:

Գոյութիւն ունէին այսպէս կոչուած «հայկական կրօնական համայնքներ», որոնք, բացի կրօնական եւ քաղաքական հարցերից, զբաղւում էին Հայերի միջավայրում առեւտրի եւ մանր արդիւնաբերութեան կազմակերպմամբ: Այդ կազմակերպութիւնները օգնում էին Գերմանացիներին, յատկապէս, Գերմանիայի «ռազմական կարիքների համար» միջոցների հանդանակումով:

Հայկ. կազմակերպութիւնների կողմից կազմաւորուել էր այսպէս կոչուած «հայկական լեգէոնը», որը պահւում էր հայկական համայնքների միջոցների հաշուին: Ներքին գործերի ժողկոմատը նրպատահայարմար է գտնում Ղրիմի տարածքից արտաքսել բոլոր Պուլկարացիներին, Յոյներին, Հայերին:

Լ. Բերիա

Մէկ ամսից մի քանի օր անց Բերիան զեկուցում էր «Ժողովուրդների առաջնորդին»:

Ընկեր Ի. Վ. Ստալինին

1944-ի Յուլիսի 4-ին ներքին գործերի ժողկոմատը զեկուցել էր, որ Թաթարների, Պուլկարների, Յոյների, Հայերի արտաքսումը աւարտուած է: Ընդամէնը արտաքսուել է 225·009 մարդ, այդ թըւում Թաթարները՝ 183·155 մարդ, Պուլկարները՝ 12·422, Յոյներ՝ 15·040, Հայեր՝ 9·621, Գերմանացիներ՝ 1·119, ինչպէս նաեւ օտարահպատակներ՝ 3·652: 38·802 Պուլկարներ, Յոյներ, Հայեր եւ Գերմանացիներ գտնւում են Բաշկիրիայի, Մարիայի, Կեմերովի, Սվերդլովսկի եւ Զազախստանի Դուրեւի մարզի ճանապարհին... Արտաքսման կատարման ժամանակ տեղերում եւ ճանապարհին պատահարներ չեն եղել:

Լ. Բերիա

Կրեմլինից եկող որոշումները օրէնք էին տեղական իշխանութիւնների համար: 1944 թուականի Նոյեմբերի 27-29-ին տեղի ունեցած Համկկ(բ) Ղրիմի մարզկոմի պլենումը նշում էր. «Կուսակցութեան կենտկոմը, նչելով մեր խնդիրները, յատուկ ուշադրութիւն դարձրեց Ղրիմի աշխատաւորների բարոյաքաղաքական միասնութեան ամրապնդմանը: Դրա համար անցկացուեցին Թաթարների, Յոյների, Հայերի՝ ֆաշիզմի գործակիցների արտաքսման յատուկ միջոցառումներ: Ուսոի պաշտպանութեան պետական կոմիտէն որոշում ընդունեց Ղրիմը վերաբնակեցնել 50 հազար կոլխոզնիկ -- վերաբնակիչներով՝ այլ երկրամասերից եւ մարզերից»:

Արտաքսուածները ենթարկւում էին առասելի զրկանքների նոր վայրերում: Ներքանց նկատմամբ ստեղծուած էր ծանր մթնոլորտ. չդիմանալով զրկանքներին, շատերը փորձում էին փախչել: Իշխանութիւնները զիմեցին նոր քայլի՝ վարկաբեկել արտաքսուածներին՝ «պորտարոյծներին» ենթարկելով զանազան պարսաւանքների: 1948 թուականի Սեպտեմբերի 13-ին զեկուցագրում ԽՍՀՄ ներքին գործերի նախարար Ս. Գրուիլովը նշում է, որ 1948 թուականի Յունիսի 2-ի հրամանագրի համաձայն, կոլտնտեսութիւնների եւ զիւղացիների ընդհանուր ժողովների որոշմամբ այս անգամ երկրի աւելի հեռաւոր շրջաններ են արտաքսուել 23·156 մարդ: Նրանց հետ ցանկացել էին մեկնել 9·207 հարազատներ:

ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒՆԵՐՈՒ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻ ՏԱՐԵԿԱՆ ՆԻՍՏ - ԵՐԵՒԱՆ

«ՀԱՅԱՍՏԱՆ»
ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ

Հոկտ 27–ին, տեղի ունեցաւ կառավարութեան ընդունելութիւններու Տան զբեղ դահլիճին մէջ «Հայաստան» Համահայկական Հիմնադրամի Հոգաբարձուներու Խորհուրդի տարեկան նիստը, 6–րդը:

Նիստին մասնակցեցան Հոգաբարձուներու Խորհուրդի անդամներէն 21–ը 26–ի վրայ, Լեւոն Տէր – Պետրոսեան՝ Հ.Հ. նախագահ եւ Հ.Ս. նախագահ, Բարլէն Արարքցեան՝ Հ.Հ. Ազգ. Ժողովի նախագահ, Գագիկ Յարութիւնեան՝ Հ.Ս. փոխ – նախագահ, Հրանտ Բազրատեան՝ Հ.Հ. վարչապետ, Վահան Փափազեան՝ Հ.Հ. Արտաքին Գործերու նախարար, Վահրամ Ալանեսեան՝ Հ.Հ. Տնտեսութեան նախարար, Լեւոն Բարխուդարեան՝ Հ.Հ. Ֆինանսներու նախարար, Բագրատ Ասատրեան՝ Հ.Հ. Կեդր. Դրամատան նախագահ, Հրանտ Մաթեւոսեան՝ անձնաւորութիւն – Հայաստան, Ռոբերտ Քոչարեան՝ Լ.Ղ.Հ. նախագահ, Լէոնարդ Պետրոսեան՝ Լ.Ղ.Հ. վարչապետ, Գաբրիէլեան Ա. Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց, Արամ Ա.՝ Կաթողիկոս Մեծի Տանն Կիլիկիոյ, Պետրոս Արք. Մուրատեան՝ ներկայացուցիչ Հայ Կաթողիկէ Եկեղեցւոյ, Ռուբէն Լեւոնեան՝ ներկայացուցիչ Հայ Աւետարանական Եկեղեցւոյ, Հրայր Յովնաննեան՝ Ս.Հ.Հ. ներկայացուցիչ, Վահրիճ Ճէրէճեան՝ Ս.Դ.Հ.Կ. ներկայացուցիչ, Յակոբ Գասարճեան՝ Ռ.Ս.Կ. ներկայացուցիչ, Փիրայր Մարկոսեան՝ Շառլ Ազնաւուրի ներկայացուցիչ, Պաւել Սաֆարեան՝ վերատուչիչ յանձնաժողովի (Հայաստան), Վահէ Ճաղմաճարեան՝ վերատուչիչ յանձնաժողով (Ֆրանսա): Իսկ տեղական յանձնախումբերու ներկայացուցիչներէն 7–ը 24–ի վրայ. Մխայեալ – Նախանձներ Արեւմտեան շրջան՝ Բաֆֆի Ուրֆալեան, Ֆրանսա՝ Պետրոս Թերզեան եւ Կարօ Յովսէփեան, Արժանթին՝ Յորիկ Վարդապետեան, Հոլանտա՝ Նուպար Սերոբեան, Զուիցերիա՝ Աւետիս Գիլիբեան, Մեծն – Բրիտանիա՝ Արմինէ Կարապետեան, Ուրուկուէյ՝ Ռոբերտ Քէօչկէրեան: Հիւրերու կարգին՝ Ժան Պողոսեան (Պելժիա), Մասիս Ինճէյեան (Զուիցերիա), Արմէն Մեծատուրեան (Արժանթին), Ռուբէն Մողեան (Արժանթին), Վահան Տէր – Ղեւոնդեան՝ Արժանթինի Հ.Հ. դեսպան, Պերճ Մարըլեան (Զուիցերիա), Ռուբէն Գրիգորեան (Ֆրանսա) եւ ուրիշներ:

Նիստը սկսաւ ժամը ճիշդ 14–ին, Նախագահ Լեւոն Տէր – Պետրոսեան խնդրեց մէկ վայրկեան լռութիւն յարգելու համար յիշատակը տարուան ընթացքին մահացած Հոգաբարձուներու Խորհուրդի անդամներէն՝ Վիկտոր Համբարձումեանի եւ Ալէք Մանուկեանի: Ողջոյնի խօսքերէն յետոյ լուսարձակուեցաւ «Հայաստան» Հիմնադրամի հաշուետու ժապաւէնը մը, ուր եւ խոր բովանդակութեամբ, պատկերալից բացատրութիւններով, ժապաւէնը մը որ կը համառօտէ եւ կը ներկայացնէ Հիմնադրամի ծաւալած գործունէութիւնները, իրագործումները եւ նպատակները:

Ցետոյ, «Հայաստան» Համահայկական Հիմնադրամի գործադիր տնօրէնը՝ Մանուշակ Պետրոսեան ներկայացուց տեղեկագիրը մը 1992–էն 1996 ծրագրային գործունէութեան եւ 1995 – 96–ի նիւթական հաշուետուութիւնը: Իր ներածականին մէջ ըսաւ թէ հայութեան միասնականութեան գործով պէտք է արտայայտել եւ արժեւորել, ու աւելցուց՝ "Հայաստան" Հիմնադրամը որ համազգային կառոյց է հնարաւորութիւնը կուտայ Եբեւանէն, Ստեփանակերտէն, մինչեւ Թեհրան, Մարսէյլ, Վանգուվըր կամ Սիտնէ եւ այլուր ապրող Հայերը իրարու մերձեցնելու, կապելու եւ մասնակից դարձնելու այսօր՝ Հայաստանի եւ Լեռնային Ղարաբաղի խնդիրները լուծելու, վաղը՝ այս եւ սփիւռքեան հարցերուն պատասխաններ բերելու, դպրոց, բնակարան, հիւանդանոց, ջրատար, ճամբայ ... ստեղծելու եւ այսպէսով պետականութիւնը զօրացնելու. Պետութիւնը ըլլալով հայութեան կազմակերպական ձեւերուն բարձրագոյնն ու կեդրոնականը»:

Կեդրոնանալով մինչեւ 1995 – 96 տարեշրջանին վրայ, «Հայաստան» Հիմնադրամը սկսած, չարունակած եւ աւարտած է երեսունէն աւելի ծրագիրներ Լ. Ղարաբաղի եւ Հայաստանի մէջ, յայտարարեց Մանուշակ Պետրոսեան եւ թուեց:

Լ.ԵՌՆԱՅԻՆ ՂԱՐԱԲԱՂ

– Կարեւորագոյն ծրագիրը Հայաստանը Ղարաբաղին կապող «Գորիս – Ստեփանակերտ» ճամբան (որուն մասին անդրադարձանք առանձին թղթակցութեամբ «Յառաջ», Նոյեմբեր 13):

– Շահագործման յանձնուած է «Մխրուչէն – Ազդուրհացի» 22 քիլոմեթր ճամբան:

– Սկսուած է «Բալլուչա – Ստեփանակերտ» ջրատարի շինարարութիւնը, ինչպէս նաեւ Ստեփանակերտի Ջրմուղ ցանցը:

– Կառուցուած է եւ կը գործէ Հաղրութի ջրատարի մաքրութեան կայանը:

– Աւարտին հասած է Ստեփանակերտի մանկական հիւանդանոցը:

– Ընթացքի մէջ է Ստեփանակերտի բնագիտութեան եւ մաթեմատիքի դիւրօթիկ դպրոցի ուսումնական մասնաշէնքի շինարարութիւնը:

– Մարդասիրական օգնութիւններ եղած են գիւղատնտեսութեան, կենսապահովութեան հաստատութիւններուն եւ ընկերային հարցերու համար:

– Ջեռք բերուած են հեռատեսիլի կայանին համար սարքաւորումներ:

– Հովանաւորուած է պետական թատրոնն ու պետական համալսարանը:

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

– Շահագործման յանձնուած է Գորիսի ճայնասփիւռ – հեռատեսիլի վերահաղորդիչ կայանի շէնքը:

– Գիւմրիի մէջ, կառուցուած են երկու բնակելի շէնք տասնըվեց բնակարաններով 1988–ի երկրաշարժէն անտուն մնացած ընտանիքներու համար:

– Վերանորոգուած է Գիւմրիի արուեստի ակադեմիան:

– Սկսուած ու աւարտած է Գիւմրիի Թիւ 1 դպրոցի վերանորոգութիւնը:

– Վանաձորի մէջ, վերականգնուած է «Տարօն 4» թաղամասի մանկապարտէզը եւ դպրոցը 22 դասարանով:

– Ընթացքի մէջ է «Տարօն 2» թաղամասի դարմանատունը:

– Սեւան քաղաքի մէջ բնակարաններու համար կառուցուած է բնակելի շէնք մը 24 բնակարանով:

– Ընթացքի մէջ է Թալինի շրջանի Ոսկեթաս գիւղի միջնակարգ դպրոցի վերանորոգման աշխատանքը:

– Վերջացած է Բաղրամեան շրջանի 5 գիւղերու ջրամատակարարման ցանցի շինարարութիւնը:

– Սկսած ու վերջացած է Հայաստանը Վրաստանին կապող ճամբուն հիմնանորոգման աշխատանքը:

– Սկսած ու վերջացած է Երեւանի պետական համալսարանի առընթեր ակադեմիկոս Շահինեան բնագիտութեան եւ մաթեմատիքի թեքումով դիւրօթիկ դպրոցի ուսումնական մասնաշէնքի շինարարութիւնը:

– Կառուցուած է Հայաստանի Հանրա–

պետութեան պաշտպանութեան նախարարութեան բարձրագոյն բազմաբնոյթ հրամանատարական ուսումնարանի նոր երդում չինքը:

– Իրականացուած են դիտական, կրթական, մշակութային ծրագիրները:

– Հովանաւորուած են Հայաստանի պետական երգչախումբը, Երեւանի սեներական թատրոնի նուագախումբը, Հայաստանի ռադիօ եւ հեռատեսիլի սիմֆոնիք նուագախումբը:

– Հովանաւորուած են մշակութային, մարզական միջազգային միջոցառումներու մասնակիցները:

– Ամսական նպաստ կը յատկացուի Լ. Վարդազի եւ Հայաստանի Հանրապետութեան գոհուած եւ առաջին կարգի հաշմանդամ ազատամարտիկներու երեխաներուն:

Ապա, վահէ Ճաղմատարեան ներկայացուց վերատուիչ յանձնաժողովի եզրակացութիւնը Հիմնադրամի տարեկան գործունէութեան վերաբերեալ:

Աթթիւր Գոչեան Amyot կազմակերպութեան ներկայացուցիչը տուաւ Հիմնադրամի ֆինանսական տարեկան գործունէութեան հաշուետուութեան պիւնքները՝ .

● կարծիք «Հայաստան» Համահայկական Հիմնադրամի հաշիւներու վերաբերեալ՝

«մենք հաստատում ենք, որ տարեկան հաշիւները հաշուեփակուած 1996 Յունիս 30–ին, որոնք կազմում են 6·792·954,38 տալար հաշուեկշռի ընդհանուր գումար, կանոնաւոր են ու անկեղծ եւ տալիս են Հիմնադրամի փիւնանսական իրավիճակի յստակ պատկերը տուեալ հաշուետու տարուան աւարտին»:

● կարծիք գործադիր վարչութեան հաշիւներու վերաբերեալ՝

«մենք հաստատում ենք, որ տարեկան հաշիւները հաշուեփակուած 1996 Յունիս 30–ին, որոնք կազմում են 528·464,22 տալար հաշուեկշռի ընդհանուր գումար, կանոնաւոր են ու անկեղծ եւ տալիս են գործադիր վարչութեան փիւնանսական իրավիճակի յստակ պատկերը տուեալ հաշուետու տարուան աւարտին»:

Ցետոյ, տեղական յանձնախումբերը ներկայացուցին իրենց տարեկան գործունէութիւնն ու հաշուետուութիւնը: Ցաջորդաբար ամպիոնի բարձրացան Րաֆֆի Աբգիալեան՝ Մխայեալ – Նահանգներու արեւմտեան չրջան, Պետրոս Թերզեան՝ Գրանսա, Ռուբէն Մոզեան՝ Արժանթին, Ալուկուէյ՝ Ռոպէրթօ Քէօչկէրեան, Նուպար Սերոյեան՝ Հոլանտա, Աւետիս Գիլիրեան՝ Զուիցերիա եւ Արմինէ Կապակեան՝ Մեծն – Բրիտանիա:

Կարճ դադարէ մը յետոյ, «Հայաստան» Հիմնադրամի Հոգաբարձուներու Խորհուրդի փոխ – նախագահը՝ Գագիկ Ցաւթիւնեան խօսելով կազմակերպչական աշխատանքներու մասին, դուաւ ընդհանուր առմամբ անբաւարար տեղական յանձնախումբերու գործունէութիւնը Լատի Գրանսայի Հայկական Հիմնադրամէն որոշ փորձ, աշխատանքի ձեւը, եւ արձանագրած արդիւնքները նչուեցան որպէս օրինակ: Գագիկ Ցարութիւնեան յայտարարեց որ տեղական յանձնախումբերու առանձին ժողով պիտի գումարուի առաջիկայ տարուան սկիզբը: Ցիչեցուց որ մատակարարման ծախքերը պէտք չէ անցնին մուտքերու հարիւրէն տասը եւ տեղական յանձնախումբերը պարտին փոխանցել գումարները կեդրոնական հաշիւին: Ապա, Գագիկ Ցարութիւնեան դիմեց յառաջիկայ տարեշրջանի հրամայականն նպատակները՝ չարունակել Գորիս – Սեւիանակերտ ճամբուն չինութիւնը եւ 1997–ի վերջաւորութեան հասնիլ Շուշի, Ղարաբաղի ներքին ճամբաները բարելաւել, ջրատարներու աշխատանքը չարունակել, ուարտել Սեւիանակերտի բնակութեան եւ մաթեմատիքի ուսումնարանի չինութիւնը, նպատակային ծրագիրներ իրականացնել Գիւմրիի մէջ մանաւանդ դուրսը մնացած գումարներով, գիւղական ծրագիրները չարունակել, նոյնպէս ընկերային ծրագիրները բազմապատկել եւ զոհուածներու զաւակները րուն արուած 2000 Դրամի ամսական օգնութիւնը բարձրացնել 4000 Դրամի, եւ ի վերջոյ երթալ դէպի ազգային տուրք,

Մանուչակ Պետրոսեան վերադառնալով տեղական յանձնախումբերու տկար աշխատանքին վրայ, անհրաժեշտ նկատեց կապը զօրացնել գործադիր մարմնի հետ, փոխել կամ բարեփոխել յանձնախումբերու կառոյցները որոնք պէտք է ըլլան, ըսաւ, անկախ դաղութի միութիւններէն:

Նիստի փակման խօսքը արտասանեց նախագահ Լեւոն Տէր – Պետրոսեան ըսելով՝ «Հիմնադրամը կայացած կառոյց է· իր առաքելութիւնը ցուցաբերած է· իր տեղը շահած է որպէս համահայկական կառոյց»: Նախագահը յայտարարեց որ Հիմնադրամը 1992–էն 1996 50 միլիոն տոլարի գործունէութիւն ծաւալած է: 1997–ին առաջարկեց «Թելեթոն» մը կազմակերպել Ղարաբաղին համար եւ աւելացուց՝ «եթէ կ'ուզենք պահել Ղարաբաղը հարկ է որ Ղարաբաղի ժողովուրդը ապրի երկու, երեք անգամ աւելի լաւ քան՝ Հայաստանի ժողովուրդը»: Լեւոն Տէր – Պետրոսեան չեչտեց Ղարաբաղի օգնութեան անհրաժեշտութիւնը ըլլայ հիմնադրամով, ըլլայ դուրսէն եկած նեդրումներով, ըլլայ նպատակային ծրագիրներով: Երկրորդ հրամայական մը ուն վրայ ծանրացաւ նախագահը աղէտի գօտիի բնակարաններու հարցն է: Ցորս հարիւր միլիոն տոլար պէտք է որպէսզի անոնք մնացածները ունենան բնակարան: Եւ Հայաստանը այսօրուան իր միջոցներով երեսուն – քառասուն տարիէն հազիւ կարողանայ այս հարցը լուծել: Լ. Տէր–Պետրոսեան կոչ ըրաւ որպէսզի աղէտի գօտիին համար հաւաքուած եւ պահ դրուած գումարները այս նպատակին յատկացուին: Օրինակ տուաւ Ժամակ Աբգ. Պարսամեանի (Միացեալ – Նահանգներ) մօտ եղած մէկ ու կէս միլիոն տոլարը, ինչպէս նաեւ 400 հազար տոլար Լիբանան, հարիւր քսան հազար տոլար Հալէպ եւ այլուր:

Նախագահ Լեւոն Տէր – Պետրոսեան փակեց «Հայաստան» Համահայկական Հիմնադրամի Հոգաբարձուներու Խորհուրդի այս նիստը, ըսելով՝ «յաջող ընթացք ունեցաւ ժողովը: Կը մաղթեմ յաջողութիւն: Շնորհակալութիւն ձեր եռանդուն գործունէութեան համար»:

ԿԱՐՕ ՑՈՎՍԷՓԵԱՆ

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՆԵՐՔԻՆ ՀԱՆԴԷՍ

Հոկտեմբեր 24, «Դպրոցասէր Վարժարան»ի սրահին մէջ տեղի ունեցաւ մշակութային ձեռնարկ մը, «Մշակոյթի Օր»ուան առիթով նուիրուած Թարգմանչաց տօնին:

Այս ձեռնարկը այս տարեշրջանի առաջինն էր, պատրաստուած՝ վարժարանիս հայկական բաժնի ուսուցիչներու կողմէ, նպատակ ունենալով քաջալերել աշակերտութիւնը, ընթերցանութեան եւ այլ մարզերու մէջ, հիմք ունենալով հայ նորահաս սերունդը հաւատարիմ պահել հայկական աւանդութիւններուն եւ անոնց մէջ վառ պահել հայկական ոգին:

Մօտ մէկ ժամ տեւողութեամբ դրծադրուեցաւ կոկիկ յայտագիր մը:

Սկ – 2 դասարանը ներկայացուց խմբական արտասանութիւններ, «Փոքրիկ Մեսրոպը», եւ «Հայրենի Երկիր»:

Սկ – ԽՄ 1 դասարանը ներկայացուց խմբական արտասանութիւններ «Մեսրոպ Մաշտոց»ին եւ «Մայրենի լեզու»:

Սկ – ԽՄ 2 դասարանը հանդէս եկաւ ներկայացնելով թատերական պզտիկ կտոր մը, նուիրուած դիւցերու դիւտին: Վերջաւորութեան երգեցին Կոմիտասի «Ի՛նչ անճաշակ դու լեզու»:

Զ. դասարանը յայտագրին մասնակցեցաւ երկու խմբական արտասանութիւններով, Սիլվա Կապուտիկեանի՝ «Ցօսք իմ որդուն» եւ Մուշեղ Իշխանի «Օրօր»ը:

Ե. կարգի աշակերտները հատկացողութեամբ եւ ապրումով արտասանեցին Սիամանթոյի «Գիւտին Փառքը» եւ «Ներողական»ը:

Այս տօնին առթիւ որպէս բանախօս հրաւիրուած էր Գառնիկ Քահանայ Գոյումնանը որ իր ելոյթով փայլը աւելցուց հանդիսութեան: Ան իրր քնարան ընտրած էր Աւետարանի խօսքը՝ ճանաչել ժամանակութիւն եւ ժամերթ, իմանալ ժրանս հանճարոյ ... չեչտելով Այբուբենի դիւտի կարեւորութիւնը մեր ազգային պահպանման գործին մէջ:

Այս տպաւորիչ յայտագրին մասնակցողներն էին վարժարանիս աշակերտութիւնը, առաջնորդութեամբ իրենց դասատանդ ուսուցիչներուն եւ ընկերդրողներն ու քաջալերողներն էին աշակերտութեան կողքին վարժարանիս տնօրէնուհին՝ Տիկին Զատիկեան, խնամակալութեան նախագահուհին Տիկին Վարդանեան եւ Տիկին Երամեանը, ինչպէս նաեւ հայ թէ օտար ուսուցիչները:

Ելոյթի վերջաւորութեան աշակերտութիւնը միաձայնութեամբ երգեց «Առաւօտ Լուսոյ» եւ «Տէրունական Աղօթքը»:

Օրուան մթնոլորտի տպաւորութեան տակ, վարժարանիս տնօրէնուհին յուզիչ խօսքերով քաջալերեց աշակերտութիւնը եւ չնորհակալական խօսքեր ըսաւ յայտագիրը պատրաստող ուսուցիչներուն:

Հանդիսութիւնը փակուեցաւ Տէր Հօր Պահպանիչով:

ՆԵՐԿԱՑ ՄԸ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

ՀԱՅԿ. ԿԵԱՆՔԸ ԼՈՍ-ԱՆՃԵԼԷՍԻ ՄԷՋ

ԻՐԱՆԱՀԱՅ ՄԻՈՒԹԵԱՆ 40–ԱՄԵԱԿԸ

Կլէնտէյլի Իրանահայ Մխուէեան սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 27–ին, տօնուած է Միութեան հիմնադրութեան 40–ամեակը: Ներկայ եղած են կազմակերպութեանց, միութեանց եւ մամուլի ներկայացուցիչներ: Բացումը կատարած է Ժանէթ Ծատուրեան: Կարդացուած են զոյգ Հայրապետներու կոնդակները: Ցօսք առած են Միութեան Կեդր. Վարչութեան նախագահ Հարմիկ Թաղէոսեան եւ Կլէնտէյլի Թաղապետական խորհուրդի անդամ Լէրի Զարեան: Գառասնամեայ գործունէութեան համառօտ ներկայացումը կատարած են Ժանէթ Ծատուրեան եւ Նորա Ղազարեան: Գործադրուած է գեղարուեստական յայտագիր մը:

***

ԴԱՒԻԹ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆԻ ՑՈՒՑԱՀԱՆԴԷՍԸ

Մոնթէպէլլոյի «Թումանեան» սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 20–ին, տեղի ունեցած է Դաւիթ Մկրտիչեանի նկարչական գործերու ցուցադրութիւնը: Ցուցահանդէսը այցելած են շուրջ 400 հոգի, որոնց մէջ՝ մամուլի, կազմակերպութեանց ներկայացուցիչներ եւ արուեստագէտներ:

***

Հ. ՆԵՐՍԷՍ ՎՐԴ. ՍԱԳԱՑԵԱՆԻ ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԹԵԱՆ 10–ԱՄԵԱԿԸ

Լա Քրեսենթայի Մխիթարեան վարժարանի Ծնողք – Ուսուցչական կազմը, Սեպտեմբեր 9–ին, դպրոցի սրահին մէջ հանդիսութեամբ մը նչած է Հ. Ներսէս Վրդ. Սագայեանի քահանայութեան 10–ամեակը: Ցօսք առնելով մշակութային միութիւններու ներկայացուցիչներ դերասած են Մխիթարեան Վարդապետին անձնազոհութիւնը, օրինակելի կեանքը եւ նուիրումը վարժարանին, որուն փոխանորդը կը վարէ այժմ: Տեսուչը՝ Հ. Օգոստինոս Վրդ. Սեքուլեան, մաղթած է երիտասարդ ուխտակիցին ըլլալ կղերական բոլոր առաքինութիւններուն կառչած առաքեալ մը: Գործադրուած է գեղարուեստական յայտագիր մը:

***

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՑԹԻՆ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԵՐԵԿՈՑԹ

Գալիֆորնիոյ Հայ Երիտասարդաց Միութեան Կլէնտէյլի սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 13–ին, տեղի ունեցած է հայ մշակոյթին նուիրուած երեկոյթ մը: Բացումը կատարած է Լալա Մարտիրոսեան: Բանախօսած է Պերճ Զատոյեան, ներկայացնելով «Նախամեսրոպեան հայ մշակոյթն ու գրականութիւնը» նիւթը: Գործադրուած է գեղարուեստական յայտագիր մը՝ երգ, արտասանութիւն, պար եւ նուագ:

***

ԱՐՈՒԵՍՏԻ ՑՈՒՑԱՀԱՆԴԷՍ – ՎԱՃԱՌՔ

«Ֆերահեան վարժարանի «Ա.Սեմիսեան» սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 27–ին, տեղի ունեցած է արուեստի ցուցահանդէս–վաճառք մը, կազմակերպութեամբ Համազգային: Մասնակցած են տասնեակ մը հայ արուեստագէտներ ներկայացնելով նկարչական, արձանագործութեան, լուսանկարչական իրենց գործերը:

***

ՀԱՃՆՈՑ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻՆ 76–ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

Փասատինայի «Աղաճանեան» սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 13–ին, նչուած է Հաճնոյ հերոսամարտին 76–րդ տարեդարձը: Բացումը կատարած է Յակոբ Կակոսեան: Ցօսք առնելով Լարա Գայայեան դրուատած է հերոսամարտի ոգին, Գեղարուեստական յայտագրի աւարտին ներկաներուն բաչխուած է հարիսա – հոդեճաչը:

***

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ԼՐԱՏՈՒԱԿԱՆ ԿԵԴՐՈՆԻՆ ԲԱՑՈՒՄԸ

Կլէնտէյլի «Սթարզ» թատրոնին մէջ, Հոկտեմբեր 30–ին տեղի ունեցած հանդիսութեամբ մը Հայաստանի Հանրապետութիւնը Լոս – Անճելըսի մէջ հիմը դրած է լրատուական իր կեդրոնին, որ պիտի դառնայ հայաստանեան լուրերու բաչխումի կեդրոն մը եւ գաղութին ազգային, մշակութային եւ քաղաքական կեանքը պիտի ծանօթացնէ հայրենի ժողովուրդին: Կեդրոնին տնօրէնն է Համլետ Մուչեան: Հանդիսութեան ընթացքին ողջոյնի խօսք արտասանած են Հայաստանի գլխաւոր հիւպատոս Արմէն Բայբուրդեան, «Արմիներ Օպզըրվըր» թերթի խմբագիր Օչին Քէշիչեան, «Նոր Օր»ի խմբագիր Ցակոբ Պօղոսեան եւ այլք: Գործադրուած է գեղարուեստական յայտագիր մը:

***

«ՑՕՇՈՏՈՒԱԾ ՀԱՅԱՍՏԱՆ»

ԳՐՔԻՆ ԳԻՆԵՋՕՆԸ

Կլէնտէյլի «Ամպրոզիա» ճաչարանին մէջ, Հոկտեմբեր 10–ին, տեղի ունեցած է ամերիկացի դրող Հենրի Կէյթի «Ցօշոտուած Հայաստան» գրքի հայերէն թարգմանութեան գինեճօնը: Հատորը, որ Նիւ – Եորքի մէջ հրատարակուած էր 1918–ին, կը ներկայացնէ 1915–ի հայկական ցեղասպանութեան արհաւիրքները վերապրած եւ մեծ ոճիրին ականատես եղած Աբշալոյս Մարտիկանեանի պատմածները: Հանդիսութեան բացումը կատարած է «Փարոս» երկչաթաթերթի հրատարակիչ – խմբագիր Սիւզան Բուրսալեան, նչելով թէ գիրքը, Գուրգէն Սարգսեանի թարգմանութեամբ, մաս առ մաս հրատարակուած է «Փարոս»ի մէջ: Ցօսք առած են Սարգիս Եափուջեան, Կարպիս Տէր - Եղիայեան, Ստեփան Սալաջեան եւ Օչին Քէշիչեան, անդրադառնալով գրքին արժանիքներուն: Գործադրուած է գեղարուեստական յայտագիր մը: Գիրքը լոյս տեսած է Ցարութիւն Նազլիկեանի եւ Վահէ Եափուջեանի մեկենասութեամբ:

ԼՐԱՏՈՒ

Տիկին Ալիս Մոմճեան,

Տէր եւ Տիկին Սարգիս Պալեան եւ զաւակները,

Տէր եւ Տիկին Արա Տանտիկեան եւ զաւակները,

Տէր եւ Տիկին Ռիչար Զարզավաթճեան եւ զաւակը,

Տիկին Էլիզ Կելիպոլեան և զաւակները,
Տիկին Շուշան Հերփէյնեի եւ զաւակը,

Տէր եւ Տիկին Կարպիս Ջրբաշեան եւ զաւակները,

Տէր եւ Տիկին Եդուարդ Պալեան եւ աղջիկը

Տիկին Ֆլորա Շիրեան եւ աղջիկը,

Տէր եւ Տիկին Լեւոն Զարզավաթճեան եւ զաւակները,

խոր ցաւով կը ծանուցանեն իրենց ամուսնոյն, հօր, մեծ-հօր, եղբօր, մօրեղբօր, քեռայրին, խնամիին՝

ՀԱՄԱԶԱՍՊ ՄՈՄՃԵԱՆ-Ի

յանկարծական մահը որ պատահեցաւ Նոյեմբեր 13-ին:

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի երկուշաբթի, Նոյեմբեր 18, ժամը 10·15-ին Փարիզի Սուրբ Յովհաննէս-Մկրտիչ եկեղեցին

15, rue Jean-Goujon, 75008 PARIS

եւ մարմինը կ'ամփոփուի՝

Cimetière Nouveau de Courbevoie
(Hauts-de-Seine)
Rue Révérand-Père-Cloarec

ընտանեկան դամբարանին մէջ:

ՈՐԵԻՒ ՄԱՀԱՋԴ ՂՐԿՈՒԱԾ ԶՐԱՒՈՒԼՈՎ ԿԸ ԽՆԴՐՈՒԻ ՆԵՐԿԱՅԻՍ ԻՐԵՐԻ ԱՅԴ ՆԿԱՏԵԼ:

Madame Alice Moumdjian
son épouse,

Monsieur et Madame Sarkis Balian et leurs enfants,
Monsieur et Madame Ara Dandikian et leurs enfants,
Monsieur et Madame Richard Zarzavatdjian et leur fille
ses enfants et petits-enfants,

Madame Elise Guelibolian et ses enfants,
Madame Chouchane Herpeignies et son fils
ses sœurs, neveux et nièces,

Monsieur et Madame Roger Tcherpachian et leurs enfants
ses beau-frère, belle-sœur, neveux et nièces,

Monsieur et Madame Edouard Balian et leur fille
Madame Flora Chirian et sa fille,
Monsieur et Madame Léon Zarzavatdjian et leurs enfants,
ses parents et alliés

ont la douleur de vous faire part du décès de

HAMAZASB-GABRIEL MOUMDJIAN

survenu le 13 Novembre 1996.

Les obsèques seront célébrées le Lundi 18 Novemre à 10 heures 15 en l'église apostolique arménienne Saint Jean-Baptiste
15, rue Jean-Goujon, 75008 PARIS
suivies de l'inhumation au Cimetière Nouveau de Courbevoie (Hauts-de-Seine)
Rue Révérand-Père-Cloarec
dans le caveau de famille.

LE PRESENT AVIS TIENT LIEU DE FAIRE-PART.

ՀԱՆԳԻՍՏ ՀԱՄԱԶԱՍՊ ԿԱԳՐԻԷԼ ՄՈՄՃԵԱՆ-Ի

Եւրոպայի Հայոց Կաթողիկոսական Պատուիրակ եւ Փարիզի Առաջնորդ՝ Բարձրաշնորհ Տ. Գիւտ Արքեպիսկ. ՆԱՒՍԱՃԵԱՆ,

Փարիզի եւ Շրջակայից Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Կրօնական Ընկերակցութեան Վարչական Մարմինը,

Ներկայացուցչական Ժողովը,

Փարիզի եւ Փարիզեան Շրջանի Հոգեւորականները,

Ս. Յովհաննէս-Մկրտիչ Առաջնորդանիստ Մայր Տաճարի, Ալֆորվիլի Ս. Պօղոս-Պետրոս, Առնուվիլ-լէ-Կոնէսի Վարագայ Ս. Խաչ, Իսի-լէ-Մուլինոյի Ս. Մարիամ Աստուածածին եւ Շաւիլի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցիներու Հոգաբարձութիւնները, Տիկնանց Յանձնաժողովներն ու Պաշտօնէութիւնը

խոր վշտով կը գուժեն վաղահաս եւ անակնկալ մահը իրենց սիրեցեալ Գործակցին, Ընտանիքի հօր, երախտաշատ Առենապետին, եկեղեցւոյն, Ազգին, Դպրոցին ու Հայրենիքին անսակարկ Նուիրեալին ու հաւատաւոր Ծառայականին՝

ՀԱՄԱԶԱՍՊ ԿԱԳՐԻԷԼ ՄՈՄՃԵԱՆ-Ի.

Ամէնքն ալ իրենց վշտակցութիւնը կը յայտնեն անոր կողակցին՝ Ալիս Մոմճեանին, աղջիկներուն ու անոնց ընտանիքներու՝ Սարգիս եւ Քնար Պալեաններուն, Արա եւ Գոհար Տանտիկեաններուն, Ռիչար եւ Ախահիտ Զարզաւաթճեաններուն, Ջրբաշեան ընտանիքին, քոյրերուն ու Մոմճեան ընտանիքի բոլոր հարազատներուն:

Հանգուցեալին յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Փարիզի Սուրբ Յովհաննէս-Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ, երկուշաբթի օր, 18 Նոյեմբեր 1996, առաւօտեան ժամը 10·15-ին:

«Ցիշատակն արդարոց օրհնութեամբ ե-ղիցի»:

ՎԱՌԵՋԼ· – (Իտալիա)

Այրի Տիկին Նիքօլ Մինասեան,
Քոյրը՝ Ափոտ Մինասեան, ամուսինը՝ Արամ եւ զաւակները՝ Անդրանիկ եւ Վրոյր Պալեան
անհուն կսկիծով կը ծանուցանեն՝

ԲԱԲԻՇԿ ՀԱՐՄԱ ՄԻՆԱՍԵԱՆ-Ի

մահը որ պատահեցաւ երեքշաբթի, Նոյեմբեր 12-ին երեկոյեան ժամը 8-ին իր բնակարանին մէջ, յետ երկարատեւ ու անողոք հիւանդութեան:

Յուղարկաւորութիւնը տեղի պիտի ունենայ Շաբաթ, Նոյեմբեր 16, առաւօտեան ժամը 11-ին Միլանոյի Ս. Քառասուն Մանկանց Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ մէջ Via Jommelli 30, ուրկէ մարմինը պիտի փոխադրուի Վառեզէ:

Փոխան ծաղկեպսակի նուիրատուութիւններ կրնան ըլլալ նոյն եկեղեցւոյ ի նպաստ:

«ՅԱՌԱՋ»· – Մեր ցաւակցութիւնները Տիկին Նիւոլ Մինասեանի եւ ընտանեկան պարագաներուն:

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Տէր եւ Տիկին Տիգրան Տէվէճեան Մարմ Պօյաճեանի մահուան առթիւ 300 ֆր. կը նուիրեն Անիէռ – Պուա – Գոլոմպի մասնաճիւղին (ստանալ «Յառաջ»էն):

ՇԱՐՎԻԷՕ – Ս. ՆՇԱՆ

ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍԱՒՈՐ ՊԱՏԱՐԱԳ

Ս. եկեղեցւոյս Օծման 14-րդ տարեդարձին առթիւ Փոն – տը – Շէրիւ Շարվիոյի Ազգային Միութեան Վարչութիւնը կը ծանուցանէ թէ՝ կիրակի, Նոյեմբեր 17-ին տեղի պիտի ունենայ Եպիսկոպոսական պատարագ Ս. Նշան եկեղեցւոյ մէջ:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՋԱՒՐԵԱՆ
Հայրապետական Պատուիրակի Փոխանորդ Լիոնի եւ Շրջակայից

Այս առթիւ հոգեհանգիստ կը կատարուի՝ Ս. եկեղեցւոյս գլխաւոր բարերար՝ Տէր եւ Տիկին Ճիպրայէլ եւ Ազատուհի Պահատուրեանի իրենց ծնողաց՝ Նշան եւ Ֆիլոր Պահատուրեանի հոգիներուն համար, ինչպէս նաեւ Պահատուրեան, Պաթմաղեան, Խարբութլեան, Թլեփիւճեան, Ցարութիւնեան գերդաստանաց հին եւ նոր ննջեցելոց հոգիներուն ի հանգիստ՝ նաեւ կը յիշատակուին եկեղեցւոյս միւս բոլոր բարերարներուն, նախկին հոգեւոր հովիւ վախճանեալ Հմայեակ Ծ. Վրդ. Պաղտասարեանի, Խաչատուրեանի, Պալեանի, Ճընկըտրեանի, Գարագէօվուրեանի, Մելգոնեանի, Մուկհամեանի, Աղէկեանի, Սաթուլլօի, Չիլոփեանի, Չիլինկիրեան – Չիլինկիրեանի, Թիւլպիեանի, Տէյիրմէնճեանի, Հիլպազեանի, Պաթմաղեանի, Զատէեանի, Տիրոնեանի, Ցարութիւնեանի, Մարգարեանի, Գարիպեանի, Պէաքճեանի, Պաղըճեանի, Պետրոսեանի, Կիւրէղեանի, Մուրատեանի, Սօմունճեանի, Աբրահէս Մուրատեանի, Ժիրայր Քէլիկճեանի, Վարիչ Յակոբ Աբրահամեանի, Սրապեան Սարեանի, Վաղամեռիկ Ֆրէտէրիք – Վարդան Թէրզեանի եւ Երէցկին՝ Հերմինէ Տէրտէրեանի դերդաստաններուն սիրեցեալ հարազատներուն հոգւոցն ի հանգիստ:

Պատարագի երգեցողութիւնները պիտի կատարուին Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր եկեղեցւոյ Կամիտաս երգչախումբին կողմէ, ղեկավարութեամբ՝ վարիչ Պր. Յովհաննէս Պէրպէրեանի:

Պատարագ ժամը 10·15-ին:

Ժամը 12·30-ին Ազգային Տան Ճիպրայէլ Պահատուրեան սրահին մէջ տեղի պիտի ունենայ ժողովրդական հացկերոյթ: Անոնք որոնք որ կը փափաքին մասնակցիլ ճաշին կրնան հեռաձայնել Ազգային Միութեան նախագահ՝ Պր. Թէրզեանի եւ կամ՝ եկեղեցւոյս հոգեւոր հովիւին:

Հեռաձայնել նախագահին՝
04 – 78 – 32 – 65 – 55
Հեռաձայնել Տէր Հօր՝
04 – 72 – 02 – 31 – 18

ՀՈԳԵՃԱՇ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Փարիզի եւ Անիէրի մասնաճիւղերը, միասնաբար, հոգեճաշի կը հրաւիրեն իրենց համակիրները, մեզմէ յաւէտ բաժնուած ընկերուհիներու յիշատակին, Կիրակի, ՆՈՑԵՄԲԵՐ 17, ժամը 13-ին

17, rue Bleue, Paris 9e

ՀՈԳԵՇԱՆԳԻՍՏ

Կիրակի, Նոյեմբեր 17, առաւօտեան ժամը 10-ին, Պօմոնի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ մէջ պատարագ եւ մատաղօրհնութիւն կը կատարուի, Կապոյտ Խաչի Պօմոնի Նայիրի մասնաճիւղի ողբացեալ ընկերուհիներու յիշատակին:

ԼՐԱՏՈՒ ԱՓՈՒԹՔ

Շաբաթ, Նոյեմբեր 16, ժամը 20·30-ին Ակն համոյթը ղեկավարութեամբ Արամ Քերովբեանի կը ներկայացնէ ապաշխարհութեան եւ յարութեան երգեր:
Eglise Saint Samson de Clérmont 60600
5, rue de la Porte Nointel.

(Շար. Ա. էջէն)

թիւններն ու քուէներու հաշուարկը կատարուած են օրէնքին համապատասխան: Դէտերը չեշտած են նաեւ որ ներկայիս հիմնական խնդիրը կառավարման մարմիններու բնականոն գործունէութիւնը ապահովելն է: Աւելցուցած են նաեւ որ Եւրոպայի Խորհուրդին կողմէ կը պատրաստուի ամբողջական տեղեկագիր մը որ կը ներկայացուի Հայաստանի իշխանութիւններուն:

*
**

ՄԱՐԶԱԿԱՆ ՊԱՐԻ
ԱՀՈՑԵԱՆՆԵՐ

Թիֆլիս տեղի ունեցած մարզական պարի միջազգային մեծ մրցաշարքին մասնակցած են նաեւ հայաստանցի 18 մարզիկներ: Հայ զոյգերը ընդհանուր առմամբ յաջող ելոյթներ ունեցած են, իսկ մինչեւ 14 տարեկաններու մէջ Էմիլիա Պօղոսեան – Յովհ. Ղանդեան զոյգը հանդիսացած է առաջին: Մարզական պարի Հայաստանի նորաստեղծ դաշնակցութիւնը հիմնուած է այս տարուան Ապրիլին: Նախագահն է Արամ Ցահրադեան,

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

CONFERENCE

Le Centre Culturel SAINT MESROB
recevra

M. CLAUDE MUTAFIAN,
Maître de Conférence à Paris XIII,

Pour une conférence, illustrée de diapositives, sur

« LA DIPLOMATIE ARMENIENNE FACE AUX MONGOLS AU XIIIe SIECLE »

le Jeudi 21 Novembre à 20 heures 45

Dans les locaux du Centre St-Mesrob
10 bis, rue Thouin, Paris Ve
M° Cardinal Lemoine / Monge

— Entrée libre —

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

«Դպրոցասէր Տիկնանց Վարժարան»ի խնամակալութիւնը կը կազմակերպէ մըշակութային դասախօսութիւն մը, Շաբաթ, Նոյեմբեր 16, երեկոյեան ժամը 20·30-ին «Դպրոցասէր Վարժարան»ի սրահին մէջ,

Դասախօս՝
ՏՈՔԹՈՐ ՍԻՄԻՆ ՀԱԽՆԱԶԱՐԵԱՆ
(Գերմանիայէն)

Նիւթ. – Հայաստանի քնութեան եւ «Խոսրովի Անտառ»ի պահպանման հարցերը (սահիկներու ցուցադրութեամբ):

Մուտքը՝ ազատ է:

Հասցէ. –
1, Boulevard du Nord, Le Raincy

ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՍԱՐԳՍԵԱՆ

Ծանր հիւանդութենէ մը ետք, Կիրակի, Նոյեմբեր 10-ին, Երեւանի մէջ կնքեց մահկանացուն Վարդապետ Սարգսեան:

*Ծնած էր 1911-ին Ալաշկերտ գաւառի Մեծ Մանթաշ գիւղը: Ուսանած էր Գէորգեան Ճեմարանի Աստուածաբանական Ճիւղը, ապա Մայր Աթոռի Գեղարդ վանքի Ս. Յակոբեան Ճեմարանը: Ձեռնադրուած էր վարդապետ 1936-ին: Ծառայած էր Մայր Աթոռի Ս. Էջմիածնի Ս. Գայիանէ մայր տաճարին մէջ, ապա Ս. Գայիանէ վանք

ՇԱԲԱԹ – ԿԻՐԱԿԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 16-17
SAMEDI - DIMANCHE
16-17 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 18·985 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.985

ԵՐԲ ԹԱՊՈՒՆԵՐԸ ԿԸ ՎԵՐՆԱՆ

ՉՐՈՅՑ ՄԸ ՈՒՆԵՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ՏՈՒՐՔԻՆ ՄԱՍԻՆ

Անհրանալի է որ վերջին տասնամեակին Թրքական հանրային կարծիքին ու լրատուական լրատուներուն մէջ, թապուները եթէ ոչ ամբողջովին վերցնելու, գոնէ անոնց վրայ որոշ չափով լոյս բռնելու երեւոյթներ կան: Ճիշդ է որ անոնք հեռու են տակաւին քաղաքակիրթ աշխարհին չափանիշներէն, բայց յոյսը կը ներչնչէն որ կարելի հոն ալ հասնիլ օր մը:

Թուրքիոյ յաջորդական իշխանութիւնները կողմէ նոյն խնամքով պահպանած հայկական թապու նիւթերէն մէկն է Ունեւորութեան տուրքը (1942): Ներկայիս ան ալ ըրոյցներու, յօդուածներու եւ նոյնիսկ հրապարակային ասուլիսներու նիւթ կ'ըլլայ: Լրագրող Ռըտվան Աքար հեղինակն է այդ նիւթին մասին հրատարակած (1992) հատորի մը. ան Նոյեմբեր 14–ին վարած է հրապարակային ըրոյց մը, խորագրուած՝ «Ունեւորութեան տուրքը եւ վճռքրամասնութիւնները»: Նոյն առիթով, ըրոյցին նախօրեակին Պոլսոյ «Ակօս» շաբաթաթերթը (Նոյեմբեր 8) հարցազրոյց մը հրատարակած է ինք:

Աքար նախ որպէս թապու կը սահմանէ այդ տուրքը, ինչպէս տեղահանութիւնը եւ Սեպտեմբեր 6 – 7–ի դէպքերը. թապու մը որուն մասին նոյնիսկ պրպտուած, փնտռուած փափաքելի չեն. կացութիւն մը որով յայտնի կ'ըլլայ թէ «պաշտօնապատմութիւնը այս ներքերը կը նկատէ "լուսնին մութը մնացած երեսը"»:

Մօտէն հետ Բ. աշխարհամարտի օրերու անտեսական նեղութիւններուն մասին, կ'ըսէ թէ տուրքը պաշտօնապէս կը հետապնդէր երկու նպատակ. թէ՛ տուրքի ենթակայ պիտի ըլլային պատերազմի հարուստները, եւ թէ այդ եկամուտը պիտի ծառայէր պիւտճէի բացը զոցելու: Ըրջանի վարչապետն էր նացիական Գերմանիոյ մօտ անձ մը Շ. Սարաճօղլու որուն հրահանգով տուրքին հրապարակումէն առաջ Ազգային ապահովութիւնը փոքրամասնութիւններու մասնաւոր ցուցակներ պատրաստած էր: Օրէնքը ընդունուեցաւ 1942 Նոյեմբեր 12–ին: Տուրքի դումարը անառարկելի էր. պիտի վճարուէր հնչուն դրամով, 15 օրուան ընթացքին: Անոնք որոնք պիտի չկարենային վճարել, պիտի ղրկուէին աշխատանքի ճամբարները, իսկ իրենց ստացուածքը պիտի ղրաւուէր ու ծախուէր:

Տուրքը որ «ժամանակակից հարկային օրէնքներու ոչ մէկ սկզբունքին կը համապատասխանէր» պատրաստուած էր լման կազմով մահմետական Թուրք դիւանակալներէ որոնք «ոչ մէկ ջանք խնայեցին առեւտրական մարզի ոչ – մահմետական փոքրամասնութիւններու պատկանող իրենց մրցակիցները տնտեսական ցեղասպանութեան մը ենթարկելու համար»:

Տուրքերու դումարները քանի մը պահին էին հնթականերու ունեցածին: Այսուհանդերձ, փոքրամասնութեան պատկանողները աժան – աժան ծախել իրենց ամբողջ ստացուածքը, չկանային վճարել պահանջուած տուրքը: Բ. աշխարհամարտի տարիներն էին ու «կեղրոնացման ճամբարներ»ու սարսափը կը տիրէր. «ճամբար»ի յիշողութիւնն անգամ բաւարար էր վախ պատճառելու: Բայց առով հանդերձ չատ չատեր էյսաղրացան պարտադրուած տուրքը վճարել ու Աչքալէի (Էրզրում) բռնի աշխատանքի ճամբարները ղրկուեցան. ատոնց ստացուածքը ղրաւուեցաւ եւ իբրեւ

ՕՐՈՒԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԼՐԱԳՐՈՂՆԵՐՈՒ Նոյեմբեր 14–ի դրծադուլին հետեւանքով ազգային օրաթերթերը լոյս չտեսան Ուրբաթ, Նոյեմբեր 15–ին բացի Լա Գրուայէն նուազ էջերով: Ծանօթ է որ լրագրողները դրծադուլով եւ ցոյցով կը բողոքեն 30% պետի ընդհումի օրինագիծին դէմ. պետ դոր, ցարդ կը վայելեն, տուրքերու յատարարութեան առեն:

ՆՈՅԵՄԲԵՐ 15–ԻՆ, որ տարեդարձի օրն էր Ֆիւհիէ ծրագրին, գործադուլի պանագան չարժումներ ծայր տուին երկրին մէջ, ինչպէս նաեւ ցոյցեր: Հանրակառքերու եւ մեթրոյի գործադուլը դրեթէ պղալի չէր, բայց տարբեր էր պատճառները եւ Լռ – Ֆրանսի պարագան: Դրամատուներու պաշտօնէութեան դրծադուլին պատճառն է 40·000 աշխատանքի ընդհումի նախատեսութիւնը: Ցոյց մըն ալ տեղի ունեցաւ ժամը 13–ին Օփերա, ուրկէ թափօրը գնաց վարչապետարան (Մաթինեոն):

ԻՄՐԱՑԻԼԻ ՎԱՐՉԱՊԵՏԸ յետադէմ Մխացեալ – Նահանգները կատարելիք իր ճամբորդութիւնը որ պիտի ըլլար նոյեմբեր 14–ին: «Հեպրոնէն իսրայէլեան զօրքին քաշուելու բանակցութիւնները վտանգի կ'ենթարկուի մը հասած են եւ Նեթանիահու կ'ուզէ օգնել անոնց յառաջընթացին Իսրայէլ մնալով» յայտարարած է վարչապետին մէկ բանբերը: Նեթանիահու հանդիպած էր կրօնական ազգային կուսակցութեան դեկավարներուն հետ որոնք «յուսախաբ» են Հեպրոնի շուրջ իրենց ներկայացուած համաձայնագրէն:

ԳԵՐՄԱՆԻԱ ապառած է գաղթողները ընդունելու իր կարելիութիւնը զործադրկութեան եւ «հոգեբանական պատճառներով» յայտարարած է Ներքին նախարարը «Փրանքֆուրթըր Ալկըմայնէ Ցայթունկ»ի մէջ: Գերմանիա 7 միլիոն օտար ընդունած է:

ԺԻՒԼԻԷՆ ԿՐԻՆ, 96 տարեկան ամերիկացի դրագէտը, Նոյեմբեր 14–ին դուռը քաշեց գնաց Ֆրանսական Կառաւէն իր հրաժարականը տալով, ինչ որ նախընթաց չունի: Կրին, 25 տարի է ակադեմականն է եւ այսօր հրաժարականին իրրեւ պատճառաբանութիւն կուտայ այն իրաւունքը որ ինք Ամերիկացի է եւ կառավար՝ Ֆրանսական, թէեւ ինք Ֆրանսաւիր դրագէտ մըն է:

ՇԱՒԼ Ա.ՋՆԱՒՈՒՐ տուլօցներու տարեթուած է, Նոյեմբեր 11–ին, երբ համերգ մը կուտար Օթթաուա ու կարգ մը երգեր անդլերէն կ'երգէր: Հանդիսականներու մեծ մասը ակած է բացագանչել՝ «Ֆրանսերէն, Ֆրանսերէն»: Վարչապետ՝ Ժ. Քրէթիէն զայրած է ու անճնապէս նեղուածին խնդրած արուեստագէտէն նաեւ յանուն գանատացի ժողովուրդին:

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆի Ապահովութեան Խորհուրդի նոր քարտուղարը (որ յաջորդեց Լեբէդի) Նոյեմբեր 13–ին քաղաքական միջանկեալ համաձայնագիր մը առաջարկած է Ռուսաստանի եւ Չէչէնիոյ միջեւ, մինչեւ Ցունուար 27–ի նախատեսուած ընտրութիւնները Չէչէնիոյ մէջ: Ըստ այս համաձայնագրին Ռուսաստան եւ Չէչէնիա «իրաւական եղակի չրջափոխի մը մէջ են»:

ՓՈՒԹՊՈԼ

Վալանսի Հայ Մարզականը 0 – 1 յաղթեց Թրուայի այս վերջնոյն դաշտին վրայ եւ բարելաւեց իր դիրքը դասաւորման մէջ: Նոյեմբեր 13–ի այս հանդիպումէն առք 15–րդ էր 24 կէտով: Գլուխն էր միշտ Մարթիկ 33 կէտով եւ վերջին՝ Էփինալ 14 կէտով:

ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ ԲԱՆԱՁԵՒԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

Նոյեմբեր 14-ի իրիկունը, Եւրոպական Խորհրդարանը հետեւեալ բանաձեւը քուէարկեց Հայաստանի նախագահական ընտրութեան մասին:

Բանաձեւին ծրագիրը ներկայացուած էր յանուն Բարեկործիչներու եւ Դեմոկրատ Ազատականներու Եւրոպական Կուսակցութեան ըստ կանոնագրի 47-րդ յօդուածի Ա. պարբերութեան, Պ. Լա Մալֆայի կողմէ. –

***

Résolution sur les élections qui se sont tenues récemment en Arménie :

LE PARLEMENT EUROPEEN,

A. Considérant que des élections présidentielles se sont déroulées le 22 Septembre 1996 en Arménie,

B. considérant que les observateurs internationaux, tels que la mission d'observateurs internationaux OSCE/ODIHR, ont constaté de nombreuses irrégularités et «quelques violations très sérieuses de la loi électorale», par exemple une disparité notable entre le nombre de votants et le nombre de bulletins de vote comptabilisés dans les résultats officiels,

C. considérant que selon les résultats officiels, le candidat président Levon Ter-Petrossian a été reelu à une faible majorité (51,75% des suffrages) et que les irrégularités et les violations constatées font douter de la légitimité globale des élections,

D. considérant que la presse a été en grande partie réduite au silence et qu'un des principaux partis d'opposition a été interdit durant l'année dernière,

E. considérant que huit membres du Parlement ont été arrêtés, que les sièges du parti du principal candidat ont été termes et que des troupes et des tanks ont été envoyés dans les rues d'Erevan en réponse aux manifestations provoquées par ces élections,

1. constate que l'Arménie a, depuis son indépendance, progressé notablement sur le plan économique et politique, mais déplore vivement le retour en arrière que signifient ces récentes élections;

2. réclame l'organisation de nouvelles élections dans les circonscriptions où des violations sérieuses de la législation électorale ont été constatées;

3. condamne le traitement peu démocratique auquel ont été soumis les partis et les média de l'opposition et invite instamment le gouvernement arménien à garantir la liberté des média ainsi que la liberté de parole et d'association;

4. charge son Président de transmettre la présente résolution à la Commission, au Conseil ainsi qu'au Président et au Parlement arméniens.

ուեցաւ Թուրք երիտասարդ քաղքենիութեան կողմէ: Ճամբարներուն մէջ 21 հոգի մահացաւ:

Պատասխանելով Ունեւորութեան տուրքին առջնորդող գաղափարականին մասին հարցումի մը Ռ. Աքար կ'ըսէ. «Տուրքը բացայայտօրէն ցեղապաշտական բնոյթ կրող կիրարկութիւն մըն էր: Հանրապետութեան ընտրանին ամով քրմական խաղերնիութեան ստեղծումին ու պատմական հակասութիւններուն վրէժը նախընտրած էր առնել»: Կ'աւելցնէ թէ Պոլսոյ գնահատման յանձնախումբին անդամներուն մեծամասնութիւնը իթթիհատական էր. անոնք զատըզիւղցի Ասատուրին տուրքը եռապատկեցին որովհետեւ Ասատուր Ս. աշխարհամարտի նախօրեակին Հ.Ց.Դ.–ի ծանօթ դէմքերէն էր: Ու երիտասարդ հանրապետութեան դիւանակալները զինք չէին մոռցած երբեք: Տուրքի համեմատութիւնը Յոյներու պարագային եղած է 156%, Հրեաներու՝ 179%, իսկ Հայերու՝ 232%: Ասիկա կը հերքէր այն վարկածը թէ Թուրքիոյ հանրապետութիւնը մարմնացումն էր Օսմանեան մերժումին: Տնտեսապէս քայքայուեցաւ, վճած վոքրամասնութիւնները սկսած են երկրէն հեռանալ: Ցետպատերազմեան կատարուած ուսումնասիրութիւնները ալ ցոյց տուած են թէ մնացողները մշտապէս խուսափած են ներդրումներէ ու ճարտարուեստի մարզի զործունէութենէ, նախընտրելով առեւտուրով զբաղիլ, ինչ որ կարելի կը դարձնէր ամէն պահու երկրէն մեկնիլ: Թուրք լրագրողը այդ չերջանկի ցեղապաշտական սերմերուն յետադայի պտուղը կը նկատէ 1955 Սեպտեմբեր 6 – 7–ի դէպքերը եւ 1964–ին Ցոյներու վտարումը:

Հետաքրքրական է կարդալ տակաւին թէ օտար պետութիւններէն միայն Նացիական Գերմանիան էր որ դէմ չարտայայտուեցաւ այս տուրքին. ընդհակառակն, որպէսզի Թուրքիոյ իր բարեկամները նեղութեան չմատնուին, 5 միլիոն մարք ղրկեց անոնց:

Զրոյցին վերջաւորութեան Ռ. Աքար կը խօսի պատահարին, նկատմամբ Թուրք ձախակողմեան ճակատին կեցուածքին մասին: Կ'ըսէ թէ անիկա պետականէն ոչինչով տարբերած է. «քրմական ձախակողմեան ճակատն ալ անցեալին փոքրամասնութիւնները նկատեց կեղեքիչ, հաղթենիութեան ու աշխարհակալութեան տնտեսական ուժը»: Ձախակողմեան «Թան» թերթը չքննադատեց տուրքը. իսկ յետագային չանաց զայն թացատրել զբաղքենութեամբ ու ճնշումներով: Սակայն այսօր Թուրքիոյ ձախակողմեան հատուածը չատ լաւ գիտէ թէ «ազգային» բոլոր տագնապներուն հիմը եղած է Թուրքիոյ Թրքացումի տրամաբանութիւնը: «Անատոլուի բազմատարր խճանկարը միշտ ճոյն աշխարհահայեացքին պատճառով հայհայելու ջանք տարուած է» կ'ամփոփէ Թուրք լրագրողը, եզրակացնելով որ այսօր չատ կարելի չէ հանդիսել անցեալի սխալներուն ձախի ճակատին մէջ:

ՂԱՐԱԲԱՂԵԱՆ ՕՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՀԷ ՕՇԱԿԱՆ

ԺԲ.

Մայիս 8: Շորեքշաբթի:

Այսօր մէկ դաս ունիմ համալսարանը, 4–րդ կուրսին: Նիւթը՝ Սփիւռքահայ գրականութիւն: Այս դասարանէն զատ, աւարտական 5–րդ կուրսին ալ դաս կուտամ – արեւմտահայ գրականութիւն: Անգլիական բաժնին մէջ ալ դաս ունիմ որ անգլիական գրականութիւն է, Շէյքսպիրի, Պայրընի եւ աւելի ժամանակակից գրողներու շուրջ: Այս երեք դասարանները ամէնէն հետաքրքրականը 4–րդ կուրսն է, վառվռուն եւ իրապէս չհասկցողութեան մատնուած աղջիկներու խումբ մըն է որ կը մոռնայ դասաժամին աւարտիլը լինելի ըսելու (զանգակ չկայ համալսարանին մէջ) եւ քանի մը դասէ ետք՝ սկսած է խելագի հարցումներ հարցնել:

*Նախա կարզապահութիւն հաստատած եմ դասարանի կեանքին մէջ մէկ վայրկեան ուշացում միայն կ'արտօնուի եւ ասկէ ետք՝ դասարանին դուռը ներսէն կը կղպեմ որպէսզի դասը չխանգարուի ուշ եկողներու պատճառաւ: Յաճախ մօտակայ դիւղերէն եկող ուսանողներ կ'ուշանան քիչ մը եւ անոնք բանական մը դուռը զարնելէ ետք կը քանամ ու ներս կ'ընդունիմ: Ցեղոյ ներկայ – բացակայի ընթերցում մը հաստատած եմ: Այս բաները իրենց տարօրինակին կուգան...: Դասի մեծագոյն դժուարութիւնը բարբառի տարբերութեան հետ կապ չունի, ոչ ալ ուսանողներու ղրական զգայարանքի նրբութեան հետ: Ընդհակառակն արեւմըտահայերէնին մեծ դիւրութեամբ վարժուեցան եւ առ հասարակ ղրական ըղդայնութիւնը միշտ արթուն ու սուր ղըտայ: Հիմնական դժուարութիւնը՝ քերնական ու քննադատական մտքի անբաւարար զարգացումն էր: Անճնական տեսակէտ, հարցում ու հարցադրում, լուսաբանութիւն պահանջելու կամ տարակարծիք ըլլալու կարի՞ք թէ համարձակութիւն, զուտ իմացական խանդավառութիւն – այս ու նման իմացական առաքինութիւններն էին որ էն շատ փորձեցի մշակել անոնց մէջ: Երեւակայութիւնը զերարժէք է, հետաքրքրութիւնը՝ վառ ու վաւերական, սակայն մտքի ու հաւատարիմ խառնուածքի կրաւորականութիւն մը զգայ որ ցնցումի կը կարօտի: Զգոյշ եմ սակայն այդ փափուկ մարդին մէջ, որովհետեւ դիտեմ թէ Ղարաբաղի կեանքին այս ճգնաժամային օրերուն՝ երկիրը իր բոլոր ուժերը զօրակոչի ենթարկած է եւ այս պայմաններուն մէջ տարակարծութիւնը կամ յանդուգն քննադատութիւնը կրնան վնաս բերել այդ միակամութեան: Դեռ մտքէս կ'անցնի որ այս ուսանողներուն մեծ մասը կուգայ նահապետական կամ դաւառական ընտանիքներէ եւ աւանդական բարոյականի հզօր ազդեցութեան տակ մեծցած աղջիկներ են: Օրինակ, քաղաքին մէջ, մինչ ապամարդիկը դրեթէ առանց բացառութեան կը ծխեն՝ շատ շատ հազուադիւտ է որ կիներ ծխեն: Ցեղոյ, այր ու կին մարդութիւն մը, իր նոյնիսկ ամէնէն զուսպ ձեւին մէջ, երբեք հրապարակաւ ցոյց չի տուիր: Անցեալ օր, երեկոյեան, եօթնուկէսի չուրջ, ի՜նչ անսպիտ ու մեծ հաճոյք էր ինծի համար երթ, Ազատամարտիկներու պողոտային մայթին, հանդիպեցայ իրենց երեսունները անց կիներ, բարեկեցիկ զոյգի մը: Կինը շատ չնորհալի ու ճաշակով հագուած՝ մարդուն թեւը անցեր էր եւ ազատ ձեռքով երախային կառքը կը քշէր, նոյն ատեն խօսակցելով ամուսնին հետ: Կըրնայի փարիզ դտնուիլ ... քովէս անցան դանդաղ քալուածքով: Կանգ առի եւ երկա՛ր նայեցայ այդ չնաչխարհիկ զոյգին ետեւէն, պուրժուա կեանքին պըզտիկ վայելքներուն կարօտս առնելով:

Դասարանիս ուսանողները չէն են ու իմ կողմէ փոքր իսկ կատակի մը առթիւ պղտիկ ժպիտը կը ծաղկի երեսնուն վրայ, իրար կը նային գլուխը կախ ու միայն ասկէ ետք կը սկսին խնդալ, հոս ու հոն: «Երեք տարի առաջ այս աղջիկները մահճակալին վտանգին ու յաճախ ալ նայուածքին ամէնօրեայ մտերմութեան մէջ ապրած են, շատ հաւանաբար իւրաքանչիւրին ընտանիքը զոհ մը տուած է հայրենիքի սիրոյն ու պաշտպանութեան ... լուրջ բան է կեանքը իրենց համար ... նորէն լաւ որ կրցած են այսքան չէն մնալ, խնդալ ու կատակել» կը խորհիմ: Կարզապահութիւնը կատարեալ է, քիչ մը շատ նոյնիսկ ...: Անցեալ օր իրենց չարաղբութեան երեք նիւթ տուած էի՝ իրենց հայերէնի մակարդակը հասկնալու համար: Այսօր ետ բերին ու մեծ հաճոյքով տեսայ թէ լեզուն մաքուր ու ճշդրիտ է, սրտերուն նման, Որպէս նմոյշ ահա մէկ հատ, ստորագրուած օր. Լուսիկ Պ.ի կողմէ, ու հակառակ սկզբունքիս՝ Հայաստանեան չինծու ուղղագրութիւնը երբեք չգործածելու Սփիւռքի մէջ՝ կուտամ զայն իր ուղղագրութեամբ, հարազատ մնալու համար օրիորդին լեզուական ինքնութեան:

«Հարգելի պարոն Օշական, երկար մը–տածում էի, թէ ձեր տրված թեմաներից որի մասին գրեմ, բայց այդպես էլ չկարողացա մեկը ընտրել: Սակայն ես ուզում էի ինչ – որ մի բան անպայման գրել: Ես գրում եմ ձեր դասի անմիջական տպաւորութեան տակ: Ընդհանրապես իմ կյանքը կարծես մի երազ լինի, եւ այդ երազները ես ինձս եմ ստեղծում: Ես նույնիսկ առօրյա, ամենասովորական դեպքի, առարկայի, երեվույթի, մարդու մեջ գտնում եմ խորհրդավորը, գեղեցիկը, հաճելին, եւ ես ինձս էլ ձգտում եմ այդպիսին մնալ: Սկսած այն օրից ինչ դուք եկել եք մեր համալսարանը, չգիտեմ մնացածների համար ինչպես, ինձ համար կարծես մի նոր աշխարհ է բացվել, մի նոր երազ: Ես այդ օրերը կ'անվանեի «Օշականյան օրեր»: Երբ ես տանը պատրաստվում եմ գալ համալսարան, դրա տակ կարելի է հասկանալ որ գալիս եմ ձեր դասախոսութիւնները լսելու: Բայց դաս էլ կա, դաս էլ: Ինչքա՜ն լավ կլիներ, եթե ձեզ նման մի բանի դասախօս լիներ մեր համալսարանում: Ձեր դասերը կարծես զրոյցներ լինեն, սակայն դրանցով մենք ավելի շատ բան ենք սովորում եւ հասկանում, թե գիտական կողմը եւ թե ընդհանրապես կյանքի մասին: Բայց ես զգում եմ, որ դուք էլ անպայման ձգտում եք մի որեւէ օգտակար բան հաղորդել ուսանողներին (տվյալ դեպքում մեր կուրսում բոլորը աղջիկներ են) եւ ձեր ասածները նրանք պիտի գնահատեն, դրանց կարեորությունը: Ցավոք սրտի, շատ աղջիկներ, հենց թեկուզ մեր կուրսից այնքան անտարբեր են ամեն ինչի նկատմամբ, նրանց համար ոչ մի լուրջ բան չկա, նրանք կարծես թե չգիտեն գեղեցիկը որն է, լավը որն է, հենց միայն նրանց պահելու ձեվը: Ես շատ անգամ նրանց տեղ եմ ասչում եմ: Ինչեվէ, սակայն լսողը, հասկացողը միշտ էլ կա: Եվ ես այնքան ափսոսում եմ որ դուք շուտով պիտի գնաք: Կցանկանայի, որ գոնե ժամանակ առ ժամանակ մեզ հիշեիք: Ձեր դասախոսութիւնների ժամանակ մի տեսակ կտրվում ենք իրականութիւնից, մտովի ձեզ հետ տեղափոխվում եմ ձեր նկարագրած բաղաքը, կարծես բայլում եմ Փարիզի գեղեցիկ փողոցներից մեկում: Ծիծաղելի է, չէ՞, երեւի: Բայց դուք չեք պատկերացնում, թեեվ զարմանալիորեն այսքան կարճ ժամանակամիջոցում իսկույն կարողացել եք ճանաչել Ղարաբաղցուն, զգալ մեր մթնոլորտը ինչով է շնչում, եւ այնպիսի դիպուկ նկարագրում եք եւ նուրբ բաներ եք նկատում, բայց երեւի դուք չզգաք, որ թեեվ արտաքինապես այդքան անհոգ ենք երեվում, բայց իրականում այնքան տխուր է, որ լացդ գալիս է: Իմ աչքերը այնքան են կարոտ գեղեցիկ, ուրախ բաներ տեսնելուն, վաղուց է, որ ես սրտանց չեմ ուրախացել: Եւ ես կյանքում միշտ փոքրիկ ուրախութիւններով բավարարվում եմ: Ես օրվա մեծ մասը անց եմ կացնում հեռուստացույցի մոտ, եւ երբ լսում եմ, որ իմ սիրելի կինոֆիլմը ցույց են տալու, դա ինձ համար մի փոքրիկ ուրախութիւն է: Կամ թե ամեն ինչ կարող եմ տալ մի 10 րոպե լավ երաժշտութիւն լսելու համար: Իմ կարծիքով ամեն ինչի մեջ կա մեղեդի, երաժշտութիւն, միայն թե այդ երաժշտութիւնը պիտի կարողանաս ունկընդրել, հասկանալ»:

Այս չարաղբութիւնը պատուհան մը կը բանայ Ղարաբաղցի աղջկայ մը ներքին կեանքին մէկ անկիւնին վրայ ու երբ կարզացի դասարանին, միւս ուսանողներուն լուռ հաւանութեան արժանացաւ ան: Կեանքը միօրինակ է, աշխարհի խեղճ թենալիք այլազանութենէն դրեթէ ոչինչ կը հասնի քաղաքի երիտասարդութեան: Պատերազմական վիճակը, ընկերային պարզունակ կացութիւնը, տըղաներու պակասը, առօրեայ մը՝ զրկուած քանի մը «անհրաժեշտ» պերճանքներէ – ահա երիտասարդ կեանքի մը օրակարգերը...: Նորէն բարձր գնահատանք Օր. Լուսիկին՝ որ երկրի հերոսական ճակատագրին մէջ իր բնական տեղը գտեր է, չի մտածեր դաղթելու մասին եւ աւելի պայծառ օրերու յոյսով՝ կը տանի կեանքի տաղտուկը: Բանաստեղծական հոգիի մը արձագանգը կուգայ անոր տողերէն եւ իր դասընկերներու վկայութիւններէն, Իրրեւ իրենց ուսուցիչ մեծ էր ուրախութիւնն ու յուզումը որ զգացի համալսարանի իմ դասերուս ընթացքին, անփոխարինելի փորձառութիւն՝ Սփիւռքի մէջ տարուելիք գործին համար: Նոյն ապրումը՝ բնակիչներու հետ սերտ ու յաճախակի կապերուս չնորհիւ: Հիմա այլեւս դժուար չէ չափել այն մեծ բարիքը որ Սփիւռքի Հայութիւնը կրնայ ընել այս աքանչելի ժողովուրդին, իմացական, ռազմական ու նաեւ անտեսական կալուածներէն ներս:

ՀԱՅԵՐՈՒ ՅԱՋՈՐԴԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅՈՒԹԻԻՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԵԱՄԲ ՊՈՒԼԿԱՐԱԿԱՆ ՀԱՄԱՀԱՐՈՂՈՎՆԵՐՈՒ ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ ԱՄՍՈՒԱՆ ԸՆԹԱՑՔԻՆ

Հոկտեմբեր ամսուան ընթացքին Պուլկարիոյ տարբեր քաղաքներու մէջ կազմակերպուեցան այլազան բնոյթի ու բովանդակութեամբ դիտական համաժողովներ՝ միջազգային մասնակցութեամբ, ուր իրենց ներկայութիւնը զգալի դարձուցին գեկուցումներով ու դիտական հաղորդումներով նաեւ Հայերը:

Այսպէս՝ Հոկտեմբեր 1 – 2–ի ընթացքին Ռուսէ (նախկին Ռուսճուք)՝ Դանուբի աջակողմեան ամենէն մեծ քաղաքին մէջ տեղի ունեցաւ միջազգային մասնակցութեամբ դիտական համաժողով մը նշանարան – խորագիրը ունենալով՝ «Ռուսէ Դարերու Ընթացիքին», Անոր կազմակերպիչներու ցանկին մէջ կը տեսնենք անունները՝ Պուլկարիոյ դիտնականներու միութեան՝ մասնաճիւղ Ռուսէ, Ռուսէի Քաղաքապետարանին, «Անկէլ Քընչեւ» համալսարանին՝ Ռուսէ Պետական Արխիւին եւայլն: Համաժողովի կազմակերպչական կոմիտէի գոյդ նախագահներու կողմէ կատարուեցաւ բացումը:

Այս համաժողովի յայտագիրը բազմակողմանի հարցերու լուսաբանման նուիրուած էր եւ կը չօչափէր Ռուսէ քաղաքի դարերու ընթացքին անցած ուղին՝ նախաքրիստոնէական ժամանակներէն մինչեւ 19–րդ ու 20–րդ դար՝ հնաբանական, պատմական, տնտեսական, մշակութային եւ այլ ծիրերու մէջ: Պատկերացում մը տալու համար յիշենք մի քանի գեկուցումներու վերնագրերը՝ Փաստաթուղթեր Ռուսէի տնտեսական պատմութեան համար նախքան Պուլկարիոյ ազատագրութիւնը՝ գեկուցող՝ Տիկին Վ. Վասիլեվա, Դանուբի վրայ տնտեսական նաւատորմիղի մասին տեղեկութիւններ 15 – 18–րդ դար, պատմաբան Տիկին Թ. Պաքըրճիեվա, «Նոր տեղեկութիւններ Ռուսէի ջրջանի դիւղերու մասին ըստ Իսթամպուլի Օսմանեան արխիւի ցուցակագրութիւններու» գեկուցող՝ դիտական աշխատող տոքթոր Ռ. Քովաչեվ (արեւելագէտ) եւ այլն: Օտար դիտնականներէն հանդէս եկան՝ փրոֆէսէօր տոքթոր Ն. Զաքիր (Ռումանիա) որուն նիւթն էր՝ «Ռումանական փաստաթուղթեր պուլկար յեղափոխականներու մասին» եւ որոշ պատմական նորութիւններ մէջտեղ հանեց եւ Տիկին Մ. Զեքէ (Ռումանիա) որուն գեկուցումը կը կրէր «Կիւրկիւվօ ու Ռուսէ՝ վերածնունդի ժամանակ» խորագիրը:

Ուրախութեամբ պէտք է նշել, որ այս համաժողովին տեղ տրուած էր նաեւ Հայերու՝ ինչպէս է: Ունճեան՝ նիւթ ունենալով՝ «Ռուսէի պատմութեան պատասման պատմականը», սակայն բանտուր պատճառներով ան հանդէս չեկաւ:

Ջափաղանց հետաքրքրական ուսումնասիրութիւն մը կատարած էր Տիկին Լ. Ցարութիւնեան – Թոփաքպաչեան (Սոֆիա) «Տէմոկրաֆիկ (ժողովրդագրական) պատկերը Ռուսէի Հայկական Համայնքին 19 – 20–րդ դար»: Առաջին անգամ ըլլալով դիտական դետնի ու դիտական մեթոտի համաձայն քննութեան ենթարկուած էր խնդիրը մը որ նորութիւն է մեր պուլկարահայ գաղութին համար: Իր գեկուցումը ուսումնասիրութեան ամփոփումն էր, որուն հիմք ծառայած է Ռուսէի «Սուրբ Աստուածածին» եկեղեցւոյ ծննդեանց եւ մահերու տոմարը: Շնորհալի աշխատանք մը, որ ըստ արժանւոյն գնահատուեցաւ դիտական չրջանակներու կողմէ: Կը խորհինք թէ՝ նման բնոյթի ուսումնասիրութիւն մը այլ մեծ պուլկարահայ գաղութներու համար (եթէ այդպիսի տոմարներ պահուած են) պիտի ընդլայնէր մեր պատկերացումը ժողովրդագրական ուղղութեամբ եւ պիտի տեսնէինք, որ տեղւոյս հայ քնակչութիւնը զրեթէ նոյնանման զարգացման բնոյթ ունի եւ անոր թուային արժէքները կորպիւծ մը կը նչեն:

Ռուսէ քաղաքի պատմութեան մէջ իր համեստ տեղը ունի նաեւ անոր հայկական գաղութը, որուն յառաջացումը առնղական տեղեկութիւններու համաձայն եղած է 16–րդ դարու կէսէն վերջ: Այս հայ գաղութի մասին հակիրճ պատմականը ըրաւ Պր. Յակոբ Կիլիկեան (Փլովտիւ): Ան հետեւողականօրէն ներկայացուց պուլկար ու օտար մատենագիրներուն գաղութի անցեալը եւ անոր Սուրբ Աստուածածին եկեղեցին՝ տարբեր աղբիւրներու հիման վրայ ինչպէս եւ նկատի ունենալով օսմանեան արխիւներու պատճէններու հաւաքածոն հայկական ձեռագրի մը մէջ: Այս նիւթը պուլկարական դիտական չրջանակներու մէջ առաջին անգամ է, որ մուտք կը գործէ եւ նորութիւն մըն է բոլորին համար, որ ներկայ էին համաժողովին:

Յաջորդ սեմփոզիումը, ուր դրաճալ մեր հայրենակիցի մը ներկայութիւնը կար, տեղի ունեցաւ Հոկտեմբեր 9–11–ին Ռոտոփ լեռներու անտառապատ լանջերուն վրայ տարածուած Սմոլեան քաղաքին մէջ: Այս համաժողովի առանցքային խորագիրն էր՝ «Կուռքային վայրեր ու կուռքային արարողութիւններ Ռոտոփ լեռներու տարածքին»: Անոր կազմակերպիչներն էին՝ Մշակոյթի նախարարութիւն, – «Մէջին Ռոտոփներու պատմական թանգարանը», «Սթոյու Շիչքով», «Բաց Հասարակութիւն Հիմնադրամ՝ Սոֆիա, Պուլկարիոյ դիտնականներու Միութիւն» մասնաճիւղ Սմոլեան, «Քրիստոնէական մշակոյթ Հիմնադրամ»՝ Սմոլեան եւ ուրիշներ: Այս դիտական համաժողովին չարժիչ ուժը կը հանդիսանար քաղաքի պատմական թանգարանի տնօրէն Նիքոլայ Տամեանով, որ նախօրօք ծրագրի համաձայն լաւագոյն պայմաններ ջանացած էր ստեղծել ու կազմակերպել հաւաքի մասնակիցներու աշխատանքներու համար:

Սիմփոզիումը լայն չրջագծի մը մէջ պատրաստուած ծրագրի մը համաձայն ընթացաւ՝ սկսեալ նախաքրիստոնէական չրջանէն, մինչեւ մեր օրերը: Այն բաժնուած էր երկու տեղամասերու՝ առաջին՝ նախքան քրիստոնէութեան ժամանակաշրջանը եւ երկրորդ՝ քրիստոնէութեան ընդունումէն ետք ժամանակահատուածը:

Տոքթոր Փեթըր Պալապանով՝ Մշակոյթի նախարարութեան կողքին բաժանմունքի տնօրէնը կատարեց սիմփոզիումի բացումը ներածական խօսքերով, որմէ վերջ Սմոլեանի քաղաքապետը Պր. Ք. Զաթալպաչեւ ողջունելով հաւաքի մասնակիցները, իր ուրախութիւնը յայտնեց, որ հակառակ երկրի տնտեսական ծանր պայմաններուն իրականացման հանդըրանին հասած է դիտական համաժողովը: Ան յայտնեց նաեւ, որ Սմոլեան քաղաքը ունի 100 հազար բնակիչ, որոնց 70 տոկոսը կը կազմեն թուրքերը, 30 տոկոսը՝ Պոմաքները, Ցեղուհները եւ Հայերը: Ան ըսաւ նաեւ, որ Սմոլեան ունի 3 միջնակարգ դպրոց, 2 ճեմարան, 1 տեխնիկական քոլէճ, 1 մանկավարժական քոլէճ, 1 երաժշտական քոլէճ, 1 գիւղատնտեսական քոլէճ, 1 պետական համալսարանի մասնաճիւղ, 1 թատրոն, 1 պետական երգչախումբ, 1 պետական պարախումբ, 1 պետական նուագախումբ, 1 պետական ժողովրդական նուագախումբ, 1 պետական ժողովրդական պարախումբ, 1 պետական ժողովրդական երգչ

եւ պատրաստակամութիւն ցոյց տուաւ քաղաքապետարանի անունէն միշտ նեցուկ կանգնիլ նման ձեռնարկներու:

Մինչեւ Ռոտոփներու Թանգարանի տնօրէն Պր. Նիքոլա Տամեանով, որը նաեւ Պուլկարիոյ գիտնականներու միութեան Մոսկուայի քաղաքի մասնաճիւղի նախագահն է, յիշեց երկու տարի առաջ տեղի ունեցած սիմփոզիումը եւ այնտեղ կարդացուած զեկուցումները արդէն տպագրուած յանձնուած հատորածոն, յոյս յայտնեց որ ներկայ հատորի նիւթերն ալ տպագրութեան պիտի արժանանան: Միւս կողմէ ցաւ յայտնեց, որ Անգլիայէն ու Ցուսլաւիայէն գիտնականներու մասնակցութիւնը լրէն անծանօթ պատճառներով ձախողած է:

Պաշտօնական մասէն ետք սիմփոզիումը անցաւ իր աշխատանքներուն: Նախագահական կուռքային վայրերու եւ կուռքային արարողութիւններու բաժինը կընդգրկէր բազմաթիւ թեմաներ՝ «Հնադարեան ուսումնասիրութիւններ նախապատմական կուռքային վայրերու եւ կուռքային արարողութիւններ Ռոտոփ լեռներու տարածքին» զեկուցող աւագ գիտաշխատող Տիկին Աննա Ռատունչեւա, Պուլկարական Գիտութիւններու Ակադեմիոյ կողքին Հնաբանական ինսթիթուտ՝ Քանդարանով, «Հնաբանական վկայութիւններ Թրակիական կուռքային վայրերու ու կուռքային պաշտամունքներ Միջին Ռոտոփներու մէջ՝ 2-րդ հազարամեակին վերջաւորութեան ու առաջին հազարամեակին Ն. Ք.», զեկուցող գիտական աշխատող տոքթոր Ֆ. Քիսէով՝ Փլովտիվի Հնաբանական, «Դիոնիսի սրբավայրի տեղադրման վերապրեմներ»՝ զեկոյց աւագ գիտական աշխատող տոքթոր Միջեսլաւ Տոմառատոքի եւ այլն: Ցիշեալ եւ այլ զեկուցումները ապացոյց մըն էին որ պուլկար գիտնականները ձեռնամուխ եղած են պարզաբանելու տակաւին անծանօթ բնագաւառներ սիմփոզիումին հիմնական խորագրին հետ կապուած: Յետզետէ զարձաւ ոչ քննուած նիւթի շուրջ յատկային ալ ուսումնասիրութիւնները բազմակողմանի ուղղութեամբ գիտի ընթանան, իսկ մինչ այդ կատարուածը հետաքրքական աշխատանքներու չնորհիւ նոր յայտնութիւններ բերած է: Կարզացուած զեկուցումներու շուրջ լուրջ պատայայտութիւններ եղան:

Առաջին օրուան զեկուցումներէն վերջ, ժամիջօրէի մասնաւոր սեմինար տեղի ունեցաւ քաղաքի շրջակայքը պտտուող կուռքային «Բլրակ» կոչուող վայրին մէջ:

Յաջորդ օրերուն ոչ նուազ հետաքրքրութիւն եւ չահեկանութիւն կը ներկայացնէին կարզացուած զեկուցումները, ինչպէս «Գերեզմանաւորութիւններ եւ գերեզմանարձաններ» վերնագիրը ճարտարապետ Տիկին Իվա Լիւպենովա, «Քրիստոնէական տաճարը» զեկուցող Էմիլիա Էվթիմովա եւ այլն: Զեկուցումներու կողքին Պր. Նիքոլա Տամեանով ներկայացուց Տիկին Իվա Լիւպենովայի մէկ նոր աշխատանքը «Գերեզմանները նոյնպէս կը մահանան»: Ուսումնասիրութիւն մը նկատած պուլկարական գերեզմանաքարերուն, անոնց ձեւաւորման եւ կիրառական արուեստի որպէս դրսեւորում: Գիրքը իր գիտական բաժնի կողքին կը պարունակէ բազմաթիւ գերեզմանաքարերու սեւ – ճերմակ նկարները, որոնք աւելի մեծ ծաւալով մաս կը կազմէին Թանգարանի մէջ կազմակերպուած ցուցահանդէսին: Այդտեղ կային եւ ցուցանմոյշներ՝ փոքր ծաւալի, ինչպէս քրիստոնէական, այնպէս եւ մահմետական գերեզմաններէ, հաւանաբար լքուած ժամանակին:

Սիմփոզիումի յայտարերին մէջ նախատեսուած էր նաեւ հայ ներկայացուցիչ մը՝ Յակոբ Կիլիկեան, որ նիւթ ընտրած էր «Հայկական ներկայութիւնը կուռքային վայրերու մէջ Ռոտոփներու տարածքին՝ Պաչքովոյի վանքը»: Ան ամփոփ ակնարկ մը նետեց վանքի կրօնամշակութային նշանակութիւնը, կապը հանրային որոշ ժամանակի մը համար Բիւզանդիոնի, Պուլկարիոյ ու Կիլիկեան Հայաստանի միջեւ: Զեկուցումին մէջ մանաւորապէս տեղ յատկացուած էր վանքի հիմնադիր Գրիգոր Բակուրեանի ազգային պատկանելիութեան, որ տակաւին կը մնայ վիճայարոյց նիւթ մը մասնաւոր հայ ու վրացի պատմաբաններու միջեւ: Վանքի «Սահմանք»ը հիմք առնելով եւ այլ կողմնակի փաստերով հայ զեկուցողը հետեւողականօրէն ցոյց տուաւ, որ վանքի հիմնադիրը հայ եղած է, հակառակ իր պատկանելիութիւնը վրացական եկեղեցւոյ, այսինքն դաւանանքով եղած է քաղկեդոնական: Պուլկարական հրջանակներուն մէջ տարածուած լսրբոնումը թէ՝ ան վրացական ծագում ունի, զեկուցումին մէջ այդ վիճարկելի խնդիրը նոր լոյսի տակ ներկայացուեցաւ եւ եկած ժխտելու վրացի պիտնականներու պընդումները: Շատերու համար, որ ներկայ էին, նորութիւն մը պէտք է համարիլ այս զեկուցումը, որ առաջին անգամ կը կարզացուէր պուլկար միջավայրի մէջ:

***

Երրորդ գիտական համաժողովը, ուր զարձեալ առկայ է Հայոց ներկայութիւնը տեղի ունեցաւ Հոկտեմբեր 17-ին Փլովտիւ քաղաքին մէջ, որ կազմակերպուած էր Թրակիական գիտական ինսթիթուտի, Փլովտիւի քաղաքապետարանի, Պատմական Թանգարանի, Թրակիացիներու ընկերութեան եւ այլ հիմնարկներու կողմէ: Այս սիմփոզիումին պատճառը յիշեալ ընկերութեան ստեղծման հարիւրամեակին հետ կապուած էր եւ այդ իրողութիւնը յայտարերի վրայ իր դրօշը դրած էր եւ նիւթերը կը չրջէին Թրակիացիներու մօտակայ պատմութեան ծիրին մէջ:

Համաժողովի բացումէն վերջ հիմնական զեկուցումով հանդէս եկաւ տոչենթ պատմական գիտութիւններու տոքթոր Սթայչօ Թրիֆոնով, որուն նիւթին էր՝ «Թրակիացիներու չարժումը Պուլկարիոյ մէջ» զայն միացնելով 1903 – 1913 ժամանակաշրջանի պատմական լրագրարձակութիւններուն, որոնք տեղի ունեցած են Արեւելեան ու Արեւմտեան Թրակիոյ մէջ եւ անոնց ճակատագրական անդրադարձը պուլկար բնակչութեան հանդէպ: Փլովտիւի Պատմական Թանգարանի տնօրէն գիտական աշխատող, պատմաբան Պր. Սթեֆան Շիլաչեւ զեկուցեց «Փլովտիւի մէջ Թրակիացիներու ընկերութեան 100-ամեակը» նիւթին չուրջ, որով պատմականը ըրաւ յիշեալ ընկերութեան ու անոր պործունէութեան, որ ընդհատումներով ընթացած է: Ան նշեց նաեւ տարիներու հոլովոյթին մէջ անոր կատարած դրական աշխատանքները ի նպաստ Թրակիոյ պուլկար դաղթականներուն եւ Թրակիոյ քաղաքական հարցի լուծման կապակցութեամբ՝ պատմականօրէն գիտուածը: Այլ չահեկան նիւթերու կողքին չափազանց յուզիչ պատում մըն էր Սթամաթ Մ. Ադամանովի ելոյթը, որ առընչուած էր Տէմիրհիսար քաղաքի պուլկար բնակչութեան տառապանքներուն հետ Պալքանեան պատերազմներու 1912 – 1913 թուականներու չրջանին, որոնք կը յիշեցնէին մասամբ Հայերու կրած տառապանքները Մեծ Եղեռնի օրերուն: Թրակիոյ ազատագրութեան չուրջ ծագած յեղափոխական չարժման ծառացած պուլկար դործիչներու մասին եղան կարզ մը զեկուցումներ, ուր յիշուեցաւ նաեւ Պեռօ Սեբեմճեանի զոհաբերութեան պարագան՝ յանուն այդ չարժումին:

Թրակիոյ քրիստոնեայ բնակչութեան ճակատագիրը միշտ ալ առընչուած է այնտեղ հաստատուած դարեր առաջ հայ դաղթականութեան վիճակին հետ: Այս հարցի կապակցութեամբ առաջին անգամ ըլլալով պուլկար գիտական ներկայութեան առջեւ զեկուցեց Պր. Յակոբ Կիլիկեան, որ հիմք առնելով հայկական դրաւոր աղբիւրները վեր հանեց փոխադարձ օգնութեան օրինակներ պուլկար ու հայ Թրակիոյ բնակչութեան միջեւ, մանաւանդ Պալքանեան ու Միջ – դաշնակցային պատերազմին (1912 – 1913): Հետաքրքրական կէտ մըն էր նաեւ պուլկար Փոլքլորի մէջ հայ անուան ներկայութիւնը, որ կարող է առանձին նիւթ դառնալ զեկուցման կամ յօդուածի համար:

Զեկուցումներու կապակցութեամբ արտայայտութիւններէ վերջ բացումը կատարուեցաւ պուլկար մեծ բարերար Տիմիթրի Քուտովլուի նուիրուած ցուցահանդէսին, ուր չարունակուեցաւ քոքթիլի մթնոլորտի մէջ տարբեր հարցերու քննարկումը, նոր ծանօթացումներ Թրակիացիներու ընկերութեան անդամներու եւ համաժողովին ներկաներու միջեւ:

Մեր հայրենակիցներու մասնակցութիւնը նման համաժողովներու, միջոց մըն է ներկայացնելու պուլկար եւ օտար չրջանակներուն Հայերու առկայութիւնը երկրի հանրային ու մշակութային կեանքին մէջ եւ վեր հանելու Հայերու նպատակը տնտեսական ու կրթական բնագաւառներու մէջ, ինչպէս նաեւ պուլկար ու հայ ազգի միջեւ պատմական կապերը: Այդ բոլորը կարող են ամրապնդել մեր ազգային հեղինակութիւնը ու արժէքները:

ՎԱՆԱՏՈՒՐ

Փլովտիւ
Հոկտեմբեր 1996

Ի ՅՈՒՇ ՎԱՀԱՆ ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄԵԱՆԻ ԾՆՆԴԵԱՆ 100-ԱՄԵԱԿԻՆ

Հարիւրամեակ մը անցած է Վահան Համբարձումեանի ծնունդէն (1896, Նոյեմբեր 16) ի վեր ու շատ փոխակերպուած է Սվաղը, որու երկնքին տակ ան բացած էր իր աչքերը: Ճակատագիրը իրեն հանդէպ եղած էր թէ լաւ եւ թէ դառն: Լաւ՝ այն իմաստով որ եղած էր այն քիչերէն որոնց բախտը վիճակած էր վերապրիլ Եղեռնի դժոխքէն: Բայց դառն այն իմաստով որ տեսած էր աւերումը իր ծննդավայրին եւ մահը իր հարազատներուն ու հայրենակիցներուն: Սակայն չհաշտուելով այդ մահուան ու աւերումին, ան կերտած էր իր «Գիւղ Աչխարհ» վերքը, յաւերժացնելու համար յիշատակը անոնց որոնք ինկան ու իրենց արեամբ սրբագործեցին հայրենի դարաւոր հողը:

Մնած Սվազ, մահացած Գազապլանքա (Մարոք): Ծանր ու դժխեմ ճակատագիրը հայրենակորոյս սերունդի մը, որ փորձեց կտոր – կտոր հայրենիքներ կերտել ուր որ հասաւ իր դաղթականի աստանդական դեգերումներու ընթացքին:

Ջերմ անձ մը, աղգասէր ու քաբեսէր: Անոր յիշատակը պիտի յաւերժ մնայ իր աղջկան սրտին մէջ, ինչպէս նաեւ բոլոր անոնց, որոնք գինք ճանչցան անձնապէս թէ իր դրքին միջոցաւ:

Ծննդեան հարիւրամեակին առթիւ հոգեհանդստեան պաշտօն պիտի կատարուի Կիրակի, Նոյեմբեր 17-ին Գազապլանքայի Նոթր Տամ տը Լուրտ Եկեղեցին:

Ց. Տ. Դ.

ԶՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԱԾ ՁԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ

ՁԵՆ ՎԵՐԱԴԱՐՁՈՒԻՐ

ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896-1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Այդ թուականին Վահէ կատարեալ Քնայբեան մըն էր, որուն գիրքը օրն ի բուն Սաղմոսի պէս կը քաղէր: Քնայբի ամբողջ առողջապահական դրութիւնը երկու բանի մէջ կը կայանար. «բացարձակ թանջարակերութիւն եւ չոգիի լոգանք»:

Շոգենաւին մէջ, ամբողջ երկու օր, Վահէ մեզ իր աւետարանը քարոզեց, այնպէս որ երբ ոտքերնիս Փիրէայի քարափը դրինք Զարեհ Գոչեան եւ ես կատարեալ հաւատացեալներ եղեր էինք բանջարակերութեան:

Նիհարկան տեսակէտով Քնայբի դրութիւնը կը յարմարէր մեր քսակներուն եւ թերեւս քիչ մըն ալ այս պատճառաւ Վահէի վարդապետութիւնը դիւրաւ ընդունեցինք,

Աթէնք հասնելով՝ տան մը մէջ կահաւորեալ երկու սենեակ վարձեցինք, ուր միասին կը բնակէինք Վահէ Արզուեան, Շահրիման, Զարեհ Գոչեան եւ Սեդրակ Ամպարեան:

Ամէնքս ալ բանջարակերներ եղած էինք, թէեւ Վահէէն զատ ուրիշներ չէին հետեւէր չոգիի լոգանքին՝ որ պարտաւորիչ չէր: Պաուկի մը մէջ եղանակին բանջարեղէնները կը լեցնէինք ու կապի լամբարի մը վրայ ժամերով կը խաչէինք: Նոյնիսկ աղ չէինք դներ մէջը, եւ սակայն շատ համեղ կ'ըլլար պատրաստուած կերակուրը, զոնէ մենք այսպէս կը կարծէինք համոզել ինքզինք: Սեդրակ Ամպարեան սակայն մսեղէնի վերյիշումները կ'ունենար երբեմն եւ սրտաճմլիկ հառաչանքներ կ'արձակէր, երբ տան խոհանոցէն կասկարա եղած կողիկներու հոտեր վեր կը բարձրանային:

Օր մըն ալ չկրնալով ինքզինքը զսպել, կը դիմէ մօտակայ ճաշարան մը եւ վրայ վրայի տասը պնակ մսեղէն կերակուր կ'ուտէ անիծելով Քնայբն ու իր դրութիւնը:

Այս դասալքութիւնը մեզ ալ քաջալերեց լքելու վահէն, որ սակայն մինչեւ ետքը հաւատարիմ մնաց բանջարակերութեան եւ արդարեւ շատ ալ օգտուեցաւ անկէ:

***

Աթէնք գտնուած միջոցիս յաճախակի թղթակցութեան մէջ էի Արփիարի հետ որ Լոնտոն կը գտնուէր եւ երկարատատում, երբեմն մինչեւ 20 – 30 երես նամակներ կը գրէր գանգատ յայտնելով թէ՛ իր վիճակէն եւ թէ իր Հնչակեան ընկերներէն, որոնց հետ չէր կրնար համաձայնիլ:

Իր միակ փափաքն էր ապրուստի անկախ միջոց մը գտնել ու յեղափոխութենէ քաչուելով՝ ինքզինք նուիրել զուտ գրականութեան:

Արդէն այդ սեւեռուն գաղափարը ունեցած էր միշտ արտասահման անցուցած ամբողջ տարիներու ընթացքին՝ առանց կարենալ գայն իրագործելու:

Բայց մանաւանդ այդ ամիսներուն բոլորովին զզուած կը թուէր Լոնտոնի կեանքէն:

Արդարեւ խառնաչփոթութիւնը Հնչակեան կուսակցութեան մէջ իր ծայրայեղ աստիճանին հասած էր:

Նազարբէկի դէմ մղուած պայքարը մասամբ միայն յաջողած էր: Իրա՛ւ է որ պինքն ու Մարօն հեռացուցած էին կեղրոնէն, բայց անոնք ինքզինքնին պարտուած չէին համարեր եւ իրենց կողմնակիցներով կը չարունակէին գործել յանուն Հնչակեան կուսակցութեան:

Ընդդիմադիրները, որոնց պարագլուխներէն մին էր Արփիար, թէեւ մեծամասնութիւն էին բայց դրամ չունէին, մինչդեռ Նազարբէկ եւ իրենները նիւթապէս չատ աւելի զօրաւոր էին:

Ակէ զատ «Հնչակ» թերթը Նազարբէկի անունովը արձանագրուած էր Լոնտոնի մէջ եւ ըստ օրինի անոր ստացուածքը կը համարուէր: Այնպէս որ Նազարբէկ կըրցաւ «Հնչակ»ը ինք չարունակել եւ միւս կողմէ թոյլ չտալ որ ընդդիմադիրները այդ անունով թերթ հրատարակեն: Ասոր համար նոյն միջոցին հականազարբէկեան Հնչակեաններու օգնականը, զոր Արփիար կը խմբագրէր, անանուն կը հրատարակուէր Լոնտոնի մէջ, որովհետեւ կուսակցութիւնը չէր ուզեր «Հնչակ»էն տարբեր անուն մը գործածել:

Միւս կողմէ, հականազարբէկեանները, որոնք ինչպէս ըսի, այն ատեն ստուար մեծամասնութիւն մը կը կազմէին, իրենք իրենց մէջ համաձայն չէին, իսկ Արփիար իր ո՛չ մէկ ընկերին հետ կրնար տրլիկ ընել,

Իրարու դէմ հայհոյալից ամբաստանադիրներ, չրջաբերական ձեւով, ամէն չաբաթ կը տեղային Լոնտոնէն, Եդիպտոսէն, Պուլկարիայէն, Ամերիկայէն, անօրինակ խաղքութեան մը տեսարանը պարզելով Պոլսէն փախստական Հայրուն աչքին՝ որոնք առաջին անգամ առիթ կ'ունենային տեսնելու Հնչակեանութեան ներքնակողմը:

Վահէ Արզուեան այդ թուականին ինքն ալ սկսած էր իր մանուաւոր փոքրիկ խումբը ունենալ, ինչպէս նաեւ կատարի հակառակորդներ ու համակիրներ ալ. վերջիններէն էր Արփիար Արփիարեան որ Վահէն կը պաշտպանէր ոչի ի բրին,

Այդ պաշտպանութիւնը տակաւին տարիներ պիտի տեւէր մինչեւ որ կատարի հակառակութեան մը փոխուէր:

(Շար. 36)

Տիկին Ալիս Մոմճեան,

Տէր եւ Տիկին Սարգիս Պալեան եւ զաւակները,

Տէր եւ Տիկին Արա Տանտիկեան եւ զաւակները,

Տէր եւ Տիկին Ռիչար Զարզավաթճեան եւ զաւակը,

Տիկին Էլիզ Կելիպոլեան և զաւակները,
Տիկին Շուշան Հերփէյնեի եւ զաւակը,

Տէր եւ Տիկին Կարպիս Զրբաչեան եւ զաւակները,

Տէր եւ Տիկին Եդուարդ Պալեան եւ աղջիկը

Տիկին Ֆլորա Շիրեան եւ աղջիկը,

Տէր եւ Տիկին Լէոն Զարզավաթճեան եւ զաւակները,

խոր ցաւով կը ծանուցանեն իրենց ամուսնոյն, հօր, մեծ-հօր, եղբօր, մօրեղբօր, քեռայրին, խնամիին՝

ՀԱՄԱԶԱՍՊ ՄՈՄՃԵԱՆ-Ի

յանկարծական մահը որ պատահեցաւ Նոյեմբեր 13-ին:

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի երկուշաբթի, Նոյեմբեր 18, ժամը 10·15-ին Փարիզի Սուրբ Յովհաննէս-Մկրտիչ եկեղեցին
15, rue Jean-Goujon, 75008 PARIS

եւ մարմինը կ'ամփոփուի՝
Cimetière Nouveau de Courbevoie
(Hauts-de-Seine)
Rue Révérand-Père-Cloarec

ընտանեկան դամբարանին մէջ:

ՈՐԵԻՔ ՄԱՀԱՋԴ ՂՐԿՈՒԱԾ ՋՐԼԼԱԼՈՎ ԿԸ ԽՆԴՐՈՒԻ ՆԵՐԿԱՅԻՍ ԻԲՐԵԻ ԱՑԴ ՆԿԱՏԵԼ:

Madame Alice Moumdjian
son épouse,

Monsieur et Madame Sarkis Balian et leurs enfants,
Monsieur et Madame Ara Dandikian et leurs enfants,
Monsieur et Madame Richard Zarzavatdjian et leur fille
ses enfants et petits-enfants,

Madame Elise Guelibolian et ses enfants,
Madame Chouchane Herpeignies et son fils
ses sœurs, neveux et nièces,

Monsieur et Madame Roger Tcherpachian et leurs enfants
ses beau-frère, belle-sœur, neveux et nièces,

Monsieur et Madame Edouard Balian et leur fille
Madame Flora Chirian et sa fille,
Monsieur et Madame Léon Zarzavatdjian et leurs enfants,
ses parents et alliés

ont la douleur de vous faire part du décès de

HAMAZASB-GABRIEL MOUMDJIAN

survenu le 13 Novembre 1996.

Les obsèques seront célébrées le Lundi 18 Novemre à 10 heures 15 en l'église apostolique arménienne Saint Jean-Baptiste
15, rue Jean-Goujon, 75008 PARIS
suivies de l'inhumation au Cimetière Nouveau de Courbevoie (Hauts-de-Seine)
Rue Révérand-Père-Cloarec
dans le caveau de famille.

LE PRESENT AVIS TIENT LIEU DE FAIRE-PART.

ՍԷՆ-ԺԵՐՈՄ Ս· ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

ՏՕՆ ՇԻՆՈՒԹԵԱՆ 66-ՐԴ
Ե Ւ
ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԵԱՆ 63-ՐԴ
ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ
ՄԱՏԱՂՕՐՀՆՈՒԹԻԻՆ
ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Սէն – Ժերոմի Ս· Սահակ – Մեսրոպ եկեղեցին կը տօնախմբէ իր Շինութեան եւ Անուանակոչութեան զոյգ հանդիսութիւնները Նոյեմբեր 24, կիրակի օր:

Այս առթիւ կը կատարուի հանդիսաւոր պատարագ եւ հոգեհանգիստ հոգիներուն համար եկեղեցւոյ դիւաւոր հիմնադիր եւ բարերար երջանկայիշատակ՝

ԳՐԻԳՈՐԻՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՊԱԼԱՖԵԱՆԻ

Ծառայողներուն, սարկաւագներուն, սպասաւորներուն, բարեբարներուն, շինութեան յանձնախումբի եւ թաղական խորհրդոյ անդամներուն, Օժանդակ Տիկնանց Միութեան անդամուհիներուն եւ բոլոր անոնց որոնք նիւթապէս, բարոյապէս եւ ֆիզիքապէս սատարած են եկեղեցւոյ շինութեան եւ որոնք այսօր առ յատէա բաժնուած են մեզմէ:

Պատարագը կը մատուցանէ եւ կը քարոզէ՝

ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՋԱՔԱՐԵԱՆ
Արեւմտեան Եւրոպայի Հայրապետական
Պատուիրակի Փոխանորդ
Լիոն եւ Ռոն – Ալփի Շրջանը

Առընթերակայութեամբ
Վ.Տէ Ծ· Վրդ· Իգնատիոսեան

Յաւարտ պատարագի, տեղի պիտի ունենայ օրհնութիւնը Մատաղի եւ ապա հոգեհանգիստ:

Պատարագին եւ հոգեհանգստեան պաշտօնին ներկայ կ'ըլլայ Պուէ – տիւ – Ռոն նահանգի ընդհանուր խորհուրդի նախագահ Լիւսիէն Վէյկան եւ ի մասնաւոր հրաւիրուած մեր եկեղեցւոյ Շրջանին իշխանութեան բոլոր ընտրուած անձնաւորութիւնները:

Արարողութեանց եւ Մատաղի բաշխումէ յետոյ՝ «Դինեձօն» մը տեղի պիտի ունենայ եկեղեցւոյ կից սրահին մէջ:

Կը խնդրուի թաղին եւ Շրջակայքի ժողովուրդէն իր խունկերամ ներկայութիւնը յարդել յիշատակը թաղիս իննջեցեալներուն:

Մատաղի մասնակցութեան փափաքողները կրնան դիմել թաղականութեան:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Պօմոնի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ տարեկան ճաշը տեղի կ'ունենայ Դեկտեմբեր 15, կիրակի օր, յետ եկեղեցական արարողութեան:

ՎԻՃԱԿԱԽԱՂ (LOTO)

Կապոյտ Խաչի Պուրվար Օտտոյի Լէօլա Սասունի մասնաճիւղը կը կազմակերպէ՝
ՎԻՃԱԿԱԽԱՂ – ԼՈԹՕ
Մշակոյթի Տան մէջ
12-14, rue St-Bazile — Marseille 1er
Նոյեմբեր 24, կիրակի, կէսօրէ վերջ ժամը 15-ին, վիճակահանութեան քազմազան գեղեցիկ առարկաներ:

UGAB *Jeunes* — MARSEILLE

12 SEPTEMBRE :
Ma tatie débarque à Marseille...

29 OCTOBRE :
Ouverture du Grand Littoral...

23 NOVEMBRE :
SOIREE HAY
à partir de 22 heures 30
DJ : David & Co.
PAF : 80 F. + 1 consommation.
Membres: 60 F. + 1 consommation.

327, Bd Michelet — 13009 MARSEILLE
Tél. : 04. 91. 22. 10. 45

CONFERENCE

Le Centre Culturel SAINT MESROB
recevra
M. CLAUDE MUTAFIAN,
Maître de Conférence à Paris XIII,
Pour une conférence, illustrée de diapositives, sur
« LA DIPLOMATIE ARMENIENNE FACE AUX MONGOLS AU XIIIe SIECLE »
le Jeudi 21 Novembre à 20 heures 45
Dans les locaux du Centre St-Mesrob
10 bis, rue Thouin, Paris Ve
M° Cardinal Lemoine / Monge
— Entrée libre —

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

SOIREE THEATRALE

organisée par
la CROIX BLEUE
Section «D. Serengulian»
d'Issy-les-Moulineaux
le Mardi 19 Novembre à 20 heures 30
à l'Auditorium d'Issy-les-Moulineaux
11-13, rue Danton
NAREK DOURIAN
présente
«La Belle-Mère d'Erevan»
par la Troupe d'Arménie.

Կ. Ս. Մ.

ՏԱՐԵԿԱՆ ՃԱՇԻ ՀՐԱՒԷՐ

ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆՑԻՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ԲՈԼՈՐ ՀԱՄԱԿԻՐՆԵՐՈՒՆ

8 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ, ԿԻՐԱԿԻ, ԺԱՄԸ 12.30-ԻՆ

110-ամեայ Ազգային Կեդրոնական Վարժարանին աւանդական Օրուան ճաշը տեղի պիտի ունենայ՝

ճաշարան LES ALIZÉS
STADE FRANÇAIS — 2, rue Commandant Guilbaud, 75016 PARIS
Métro : *Porte de St.-Cloud*

Ինչպէս ամէն տարի աշխարհի բոլոր ծագերուն, Ձեզ հետ բաժակ պիտի բարձրացնենք ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ-ի եւ բոլոր միւս հայկական վարժարաններուն ի պատիւ. նաեւ դաստիարակներուն, սատարողներուն, սաներուն յիշատակին եւ կենաց:

Կը խնդրենք որ բարեհաճիք ներկայ ըլլալ այս աւանդական հանդիսութեան:

Ծախքերու մասնակցութիւն՝ 185 ֆրանք:

Հաճեցէք կանխաւ հեռաձայնել Ձեր տեղանքը ունենալու համար՝ Պարոն Հայրապետ Սիրոյ Տաղին՝ 01·45·34·23·45 կամ 01·45·34·66·20 թիւերուն:

ՎԱՐԶԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ Կ.Ս.Մ.
Ի ՓՐԱՆՍԱ

A l'occasion du 150ème anniversaire de leur naissance,
les Eglises Evangéliques Arméniennes de la Région Parisienne
présentent le film :

«L'audace de la foi»

un regard actuel sur les *Eglises Evangéliques Arméniennes de France* et leurs actions, depuis leur arrivée à Marseille en 1924 et jusqu'à nos jours.

Vendredi 22 Novembre à 20 heures 30
28, avenue Bourgain, 55, avenue Victor Cresson
92130 Issy-les-Moulineaux

Samedi 23 Novembre à 20 heures 30
8, rue du Groupe Manouchian, 94140 Alfortville

Dimanche 24 Novembre à 15 heures
8 bis, rue des Ternes, 75017 Paris

Ce film en langue française, de 55 minutes,
a été réalisé par *Ardavazd EGOYAN*,
Directeur et Producteur de la 3ème chaîne de la télévision d'Arménie.

— COLLATION —

Imprimé sur les presses du Journal «HARATCH» 83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
Commission Paritaire : N° 55935 SIRET : 51027317 A R.C. Paris

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 19
MARDI
19 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 18·986 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.986

ԱԶԳ. ԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀԻՆ ՓԱՐԻԶ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

ԲԱՐԳԷՆ ԱՐԱՐՔՅԵԱՆ ԼՈՆԴՈՆ ՄԵԿՆԵՑԱԻ ՈՒ ԵՐԵՒԱՆ ԿԸ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱՅ ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ ՕՐ

Ինչպէս գրած էինք, Ազգ. Ժողովի նախագահը՝ Բարգէն Արարքցեան Փարիզ ժամանած էր Նոյեմբեր 14–ին, Ծերակոյտի նախագահ՝ Ռընէ Մոնորիի հրաւէրով:

Նոյն առաւօտուն Ծերակոյտի անդամները ողջունած են Բարգէն Արարքցեանը եւ իր գլխաւորած պատուիրակութիւնը, որու մաս կը կազմէին Գիտութեանց ակադեմիայի նախագահ՝ Ժաղէյ Սարգսեան, Յոսըով Ճարուճիւնեան (Ազգային Ժողովի բարեկողմնակները), Վազգէն Սաֆարեան (Համայնավար), Փիւլիկէթ Գաժոյեան (Շամիրամ) եւ Աչոտ Անտինեան:

Պատուիրակութիւնը, ապա, հանդիպում ունեցած է Ծերակոյտի Ֆրանսա – Հայաստան խումբի գեկավար՝ Ռընէ Ռուքէի եւ անդամներուն հետ: Այս առթիւ, Բ. Արարքցեան չեշտած է որ Ռընէ Մոնորիի Հայաստան եւ Լ. Տէր – Պետրոսեանի Ֆրանսա այցելութիւնները նոր գարի մը առաջ են եկուս երկիրներու գործակցութեան: Խումբին անդամները պատասխանատուութիւն յայտնած են ըստ ամենայնի աջակցիլ Հայաստանի մէջ ժողովրդավարութեան ամրապնդման գործընթացին, միաժամանակ ընդգծելով որ հակառակ անոր որ 200 տարի է որ ժողովրդավարութիւնը պատմութիւն ունի Ֆրանսայի մէջ, դեռ ամէն ինչ կատարեալ չէ: Ասոակցութիւնները չարունակած են նաեւ այն ճաչին ընթացքին, որ Ռընէ Մոնորի նոյն ցերեկուան կուտար ի պատիւ Բ. Արարքցեանի: Ազգ. Ժողովի նախագահը հրաւիրած է խումբը Հայաստան այցելել չարունակելու համար չըփումները գործնական գետնի վրայ: Բոլոր հանդիպումներուն Հայաստանի պատուիրակութեան կ'ընկերանար դեսպանը՝ Վիգէն Զիտէչեան:

Ուրբաթ, Նոյեմբեր 15–ին, պատուիրակութիւնը այցելեց Փուաթիէ որ Ծերակոյտի նախագահին նահանգն է (Վիէն):

Երկուշաբթի, Նոյեմբեր 18–ին, Բ. Արարքցեան եւ իր պատուիրակութիւնը մեկնեցան Լոնտոն, ուրկէ կուգան կրկին փոխ Նոյեմբեր 21–ին, Հինգշաբթի վերադառնալու համար Երեւան:

*
**

ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ ԳԱՂՈՒԹԻ ՆԵՐԿԱՑԱՑՈՒՑԻՉՆԵՐՈՒՆ ՀԵՏ

Նախագահ Բ. Արարքցեանի գլխաւորած Ազգ. Ժողովի պատուիրակութեան Փարիզ այցը պաշտօնական բաժնին զուգահեռ, առիթ եղաւ հանդիպումի մըն ալ տեղւոյն գաղութէն ներկայացուցչական դէմքերու հետ: Այդ հանդիպումը, կազմակերպութեամբ Հայաստանի գեսպանատան, տեղի ունեցաւ Նոյեմբեր 16, Շաբաթ երեկոյ, Սոֆիթէլ Սէն – Ժաք պանդոկին մէկ սրահին մէջ: Ձանազան կազմակերպութիւններու, մամուլի ներկայացուցիչներէ բաղկացած 100 – 120 հոգի գրեթէ ամբողջութեամբ լեցուցած էին սրահը: «Հայաստան» Հիմնադրամին Ֆրանսայի նախագահ Պետրոս Թերզեան որ հանդիսավարն էր երեկոյթին, ողջունելէ եաք ներկաները, խօսելու հրաւիրեց պատուիրակութեան անդամները: Անոնցմէ իւրաքանչիւրը հակիրճ ելոյթներով ծանօթացուց իր պատկանած քաղաքական կազմակերպութիւնը, նպատակները, եւայլն:

Նախ խօսք առաւ Վազգէն Սաֆարեան (Համայնավար կուսակցութիւն). ըսաւ թէ Ազգային Ժողովին մէջ 7 երեսփոխան ունին ու իրենք զիրենք կը սահմանեն որպէս «կառուցողական ընդդիմութիւն». իրենց նպատակն էր չինիչ հարցադրումներով զարկ տալ երկրին ժողովրդավարացման: Իրեն յաջորդեց «Շամիրամ»էն Փիւլիկէթ Գաժոյեան. այս կուսակցութիւնը տէր էր ութ երեսփոխանի, ու կանացի առաջին կազմակերպութիւնն էր որ ներկայութիւն ունէր Ազգ. Ժողովին մէջ:

Պատուիրակութեան Գ. անդամն էր նախկին վարչապետ Յոսրով Ճարուճիւնեան որ կը պատկանէր ոչ կուսակցական 34 երեսփոխանի տէր «Վերափոխումներ» խմբակցութեան: Ան, նախորդներէն աւելի ընդարձակ ելոյթով մը անդրադարձաւ անկախութեան առաջին հնգամեակի քաղաքական ու կազմակերպչական յաջողութիւններուն – դատական իշխանութիւն, տեղական ինքնակառավարման մարմիններ, ընտրութիւն, եւայլն: Յատկապէս ծանրացաւ նախագահական ընտրութեան վրայ որ ըսաւ թէ այլ կարծութեան պայմաններուն մէջ տեղի ունեցած էր ու կը ներկայացնէր ժողովրդավարական յետագայ հոլովոյթին ամէնէն լուրջ դրսեւորումը: Ըսաւ թէ ընտրութենէն եաք ընդդիմութիւնը չէր փորձած օգտուիլ օրէնքով իրեն տրուած բողոքելու կարելիութենէն: Անդրադարձաւ նոյն առիթով արտայայտուած ընկերային ժժգոհութեան որուն արբադրութեան ուղղուած նկատեց կառավարութեան «կորուկ» փոփոխութիւնը:

Այս բաժինը աւարտեցաւ նախագահ Բ. Արարքցեանի խօսքով. ան նախ չեշտեց Հայաստանի համար Ֆրանսայի ունեցած կարեւոր ու առաջնային դերը: Ապա որպէս անցած հինգ տարուան կարեւորագոյն նուաճումը կանգ առաւ Ղարաբաղի ներկայի կացութեան վրայ. հրադադարը առիթ կուտար որ բնակչութիւնը տնտեսութեամբ զբաղի, ինչ որ ըսել կուտայ թէ վակուած էր գոյատեւման պայքարի չրջանը ու ներկայիս Ղարաբաղ կ'ապրէր գարգացման փուլը: Կը չարունակէին միջազգային բանակցութիւնները ուր ժողովուրդներու ինքնորոշման եւ տարածքային ամբողջականութեան միջեւ հակադրուղ սկզբունքներէն այնպէս կը թուէր թէ կը գերազասուէր երկրորդը, քանի որ խօսքի տէր մեծ պետութիւններու բոլորին ալ չհաւէտը այդ մէկն էր:

Բ. Արարքցեան խօսեցաւ նաեւ Հայաստանի մէջ արձանագրուած յաջողութիւններուն մասին. այսօր ուժանիւթի հարցը լուրջ չափով լուծուած էր, տնտեսական նորովի յարաբերութիւններ կը մշակուէին. ան չմոռցաւ չեշտելու որ անցած հինգ տարուան «յեղափոխական բնոյթի վերափոխումներուն» ամէնէն ծանր բեռը նախորդ կառավարութիւնը կրած էր ոչ ժողովրդական կարգադրութիւններ ընելով:

Ելոյթին վերջաւորութեան Ազգ. Ժողովի նախագահը խօսելով Սփիւռքի հետ յարաբերութիւններու կարեւորութեան մասին, ըսաւ թէ ինք աւելի բարձր կը դնահատէ օգտուիլ անոր մտաւոր կարելիութիւններէն, քան տնտեսական:

Այս չորս ելոյթներէն եաք Պ. Թերզեան հարցումներ ուղղելու հրաւիրեց ժամուլի ներկայացուցիչները – «Ցառաջ», «Աշխարհ», Հ.Ռ.Ը.Մ. Տեղեկատու, «Նուվէլ ա'Արմէնի», «Այլ» եւ «Ազատութիւն» ձայնասփիւռի կայաններ–: Այս բաժնին մէջ եւս նիւթ եղաւ ընկերային լայն ժժգոհութիւնը որ հետեւանք էր տնտեսական պայմաններու, հարկային սրբագրութեան կարօտ քաղաքականութեան, չարաչահումներու, եւայլն: Նիւթ եղան նաեւ ընդդիմութեան կողմէ ընտրական արդիւնքներու դէմ Սահմանադրական դատարանին ներկայացուած բողոքը, կառավարութեան փոփոխութիւնը, Հայաստան – Սփիւռք յարաբերութիւններու մարզը, երկարատեւ երկու դատերու պարագան, ուղղադրութեան, լեզուական հարցերը եւ Թուրքիոյ հետ յարաբերութիւններու նիւթը:

Եթէ Սահմանադրական դատարանը անվաւեր համարէր ընտրութեան արդիւնքները, նախագահին իրաւասութիւնները ըստ Սահմանադրութեան կը փոխանցուէին Ազգային Ժողովի նախագահին ու 40 օրուան ընթացքին նոր ընտրութիւն կը պատրաստուէր: Ինչ կը վերաբերէր կառավարութեան փոփոխութեան, պահուած էին փորձառուները: Նախորդը աւարտած էր իրեն վիճակած դործը ու նոր կազմը պէտք է նոր առաքելութիւն ունենար: Հակառակ որ քննադատութիւններու թիրախ էին, «ուժային» նախարարութիւնները գլխաւորողները՝ Վ. Սարգսեան (Պաշտպանութիւն) եւ Վ. Սիրադեղեան (Ներքին) անուրանալի մեծ յաջողութիւն արձանագրած էին իրենց դործունէութեամբ. այսօր ոչ ոք վախ ունէր ուշ ժամու փողոցը դտնուելէ, իսկ բանակը կը գօրաւոր, կարդապահ ներկայութիւն էր ապահովութեան ամէն երաշխիք տալու կարող:

Սփիւռքի հետ յարաբերութիւններու ոլորտը բոլորը չատ կարեւոր նկատելով հանդերձ, որպէս լաւագոյն ձեւ «Հայաստան» Հիմնադրամին այլ օրինակ չտրուեցաւ: Այս նիւթին առընչութեամբ խօսք առաւ նաեւ Փարիզի դեսպանը Պր. Վ. Զիտէչեան, չեշտելով որ այդ մասին Հայաստանի պատկերացումները տարբեր էին Սփիւռքէն որ արտաքին քաղաքականութեան դլխաւոր դիծերէն մէկն էր: Այս մասին նիւթ եղաւ նաեւ երկքաղաքացիութեան մերժումը: Բ. Արարքցեան բացատրեց թէ օրէնքը ատոր թոյլատու չէր, բայց Ցառուկ կարգավիճակի անցադիրը որ կը տրուէր Սփիւռքահայերու, գրեթէ կը փոխարինէր այդ իրաւունքը, ընտրուելու եւ ընտրելու միակ սահմանափակումով: Ըսաւ թէ ատոր 1000 տոլարի փոխարժէքը առժամեայ կարգադրութեան էր ու այդ անցագիրներու պատրաստութեան համար հիմնադրամէն կատրուած փոխառութիւնը հատուցելու նպատակը ունէր:

Պատասխանելով «Դրօ»ի եւ «31–ներու» դատերուն ակնարկող հարցումին, նախագահը ըսաւ թէ քաղաքական բնոյթ չունին անոնք, քէչական դատեր են, երկար կը տեւեն որովհետեւ մանրամասն քննարկումներ կ'ըլլան:

Ինչ կը վերաբերէր ուղղադրութեան ու լեզուի խնդրին, Բ. Արարքցեան կողմնակից էր մխրոպեան ուղղադրութեան վերադարձին. իսկ լեզուի պարագան ենթարկայ չէր ստհմանափակումի: Այսօր ազատ էր երկու լեզուով ալ հրատարակութիւնը:

Պատուիրակութիւնը պատասխանելէ եաք լրագրողներու հարցումներուն որոնք երեկոյթին ամէնէն լայն բաժինը գրաւեցին, հակառակ յառաջացած ժամուն հանդիսավարը երեք հարցումի իրատունք ալ տուաւ ներկաներուն: Այս մասին մէջ նիւթ եղաւ Հայաստան – Թուրքիա յարաբերութիւններու մարզը: Բարդէն Արարքցեան կրկնեց թէ իրենք բնականոն կապեր հաստատելու հետամուտ են, առաւելաբար տնտեսական հեռանկարներով, առանց մոռնալու պատմութիւնը: Ըսաւ թէ Սեւծովեան տնտեսական համագործակցութեան չրջանակին մէջ խնդրոյ առարկայ կ'ըլլայ Թուրքիոյ 6 ներկայացուցիչները – «Ցառաջ», «Աշխարհ», Հ.Ռ.Ը.Մ. Տեղեկատու, «Նուվէլ ա'Արմէնի», «Այլ» եւ «Ազատութիւն» ձայնասփիւռի կայաններ–: Այս բաժնին մէջ եւս նիւթ եղաւ ընկերային լայն ժժգոհութիւնը որ հետեւանք էր տնտեսական պայմաններու, հարկային սրբագրութեան կարօտ քաղաքականութեան, չարաչահումներու, եւայլն: Նիւթ եղան նաեւ ընդդիմութեան կողմէ ընտրական արդիւնքներու դէմ Սահմանադրական դատարանին ներկայացուած բողոքը, կառավարութեան փոփոխութիւնը, Հայաստան – Սփիւռք յարաբերութիւններու մարզը, երկարատեւ երկու դատերու պարագան, ուղղադրութեան, լեզուական հարցերը եւ Թուրքիոյ հետ յարաբերութիւններու նիւթը:

Եթէ Սահմանադրական դատարանը անվաւեր համարէր ընտրութեան արդիւնքները, նախագահին իրաւասութիւնները ըստ Սահմանադրութեան կը փոխանցուէին Ազգային Ժողովի նախագահին ու 40 օրուան ընթացքին նոր ընտրութիւն կը պատրաստուէր: Ինչ կը վերաբերէր կառավարութեան փոփոխութեան, պահուած էին փորձառուները: Նախորդը աւարտած էր իրեն վիճակած դործը ու նոր կազմը պէտք է նոր առաքելութիւն ունենար: Հակառակ որ քննադատութիւններու թիրախ էին, «ուժային» նախարարութիւնները գլխաւորողները՝ Վ. Սարգսեան (Պաշտպանութիւն) եւ Վ. Սիրադեղեան (Ներքին) անուրանալի մեծ յաջողութիւն արձանագրած էին իրենց դործունէութեամբ. այսօր ոչ ոք վախ ունէր ուշ ժամու փողոցը դտնուելէ, իսկ բանակը կը գօրաւոր, կարդապահ ներկայութիւն էր ապահովութեան ամէն երաշխիք տալու կարող:

Սփիւռքի հետ յարաբերութիւններու ոլորտը բոլորը չատ կարեւոր նկատելով հանդերձ, որպէս լաւագոյն ձեւ «Հայաստան» Հիմնադրամին այլ օրինակ չտրուեցաւ: Այս նիւթին առընչութեամբ խօսք առաւ նաեւ Փարիզի դեսպանը Պր. Վ. Զիտէչեան, չեշտելով որ այդ մասին Հայաստանի պատկերացումները տարբեր էին Սփիւռքէն որ արտաքին քաղաքականութեան դլխաւոր դիծերէն մէկն էր: Այս մասին նիւթ եղաւ նաեւ երկքաղաքացիութեան մերժումը: Բ. Արարքցեան բացատրեց թէ օրէնքը ատոր թոյլատու չէր, բայց Ցառուկ կարգավիճակի անցադիրը որ կը տրուէր Սփիւռքահայերու, գրեթէ կը փոխարինէր այդ իրաւունքը, ընտրուելու եւ ընտրելու միակ սահմանափակումով: Ըսաւ թէ ատոր 1000 տոլարի փոխարժէքը առժամեայ կարգադրութեան էր ու այդ անցագիրներու պատրաստութեան համար հիմնադրամէն կատրուած փոխառութիւնը հատուցելու նպատակը ունէր:

Պատասխանելով «Դրօ»ի եւ «31–ներու» դատերուն ակնարկող հարցումին, նախագահը ըսաւ թէ քաղաքական բնոյթ չունին անոնք, քէչական դատեր են, երկար կը տեւեն որովհետեւ մանրամասն քննարկումներ կ'ըլլան:

Ինչ կը վերաբերէր ուղղադրութեան ու լեզուի խնդրին, Բ. Արարքցեան կողմնակից էր մխրոպեան ուղղադրութեան վերադարձին. իսկ լեզուի պարագան ենթարկայ չէր ստհմանափակումի: Այսօր ազատ էր երկու լեզուով ալ հրատարակութիւնը:

Պատուիրակութիւնը պատասխանելէ եաք լրագրողներու հարցումներուն որոնք երեկոյթին ամէնէն լայն բաժինը գրաւեցին, հակառակ յառաջացած ժամուն հանդիսավարը երեք հարցումի իրատունք ալ տուաւ ներկաներուն: Այս մասին մէջ նիւթ եղաւ Հայաստան – Թուրքիա յարաբերութիւններու մարզը: Բարդէն Արարքցեան կրկնեց թէ իրենք բնականոն կապեր հաստատելու հետամուտ են, առաւելաբար տնտեսական հեռանկարներով, առանց մոռնալու պատմութիւնը: Ըսաւ թէ Սեւծովեան տնտեսական համագործակցութեան չրջանակին մէջ խնդրոյ առարկայ կ'ըլլայ Թուրքիոյ

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Նոյեմբեր 16 / 18)

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԸ ՍԿՍԱԾ Է ՔՆՆՈՒԹԻՒՆԸ

Սահմանադրական դատարանը Նոյեմբեր 13–ին սկսած է քննութիւնը՝ Սեպտեմբեր 22–ի նախագահական ընտրութեան արդիւնքներու կապակցութեամբ Վազգէն Մանուկեանի եւ Աչոտ Մանուչարեանի ներկայացուցած դիմումին: Դատական նիստին ներկայ գտնուած են օտար դիւանագէտներ, 30–է աւելի լրագրողներ: Դատարանը պարտաւոր էր լուսանկարել, տեսագրել, ձայնագրել եւ հեռատրել: Նիստը չարունակուած է Նոյեմբեր 14–ին ալ: Դատարանի նախագահ Գ. Ցարութիւնեան բանալով նիստը, պատասխանող կողմին դիմումին համագումներ ուղղելու կարելիութիւն ընձեռած է: Ապա դատարանի անդամները սկսած են հարցումներ ուղղել դիմող կողմի ներկայացուցիչներուն: Տիգրան Զանոյեան նկատի ունենալով նախագահողի կասկածները ներկայացուած փաստաթուղթերուն մէջ կատարուած հաւանական սրբագրութիւններու վերաբերեալ, յայտարարած է որ նիստերուն կրնան ներկայանալ նաեւ այդ փաստաթուղթերուն ստորագրող կամ անոնց հեղինակ վկաները: Ընդմիջումէ մը յետոյ ունկնդրուած են պատասխանող կողմի բացատրութիւնները: Այդ կողմի ներկայացուցիչներ Խ. Բեղիրջեան եւ Տ. Մուկուչեան իրենց եզրակացութիւններուն մէջ յայտնած են որ կեղծ. Ընտրական Ցանձնաժողովը գործած է օրէնքի եւ իր իրաւասութիւններուն ու լիազօրութիւններուն չրջանակին մէջ: Անոնք անհիմն նկատած են դիմող կողմի պահանջները, եւ մերժած որեւէ արձանագրութիւն կամ փաստաթուղթ տրամադրել. ապօրինի համարելով զայն:

*
**

ՄԻԱՑԵԱԼ – ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ ԿԱՌԱՎԱՐԱԿԱՆ ՊԱՏՈՒԻՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

Նորանկախ պետութիւններու տարածքային գործերու համակարգող դեսպան Ճէյմս Գոլինգի գլխաւորած Միացեալ – Նահանգներու կառավարութեան պատուիրակութիւն մը Նոյեմբեր 14–ին Հայաստան գացած է: Պետական եւ պաշտպա-

(Շար.ը կարդալ Դ· էջ)

հայկական յուշարձաններուն համարակալումը, ներկայացումը եւս, իրենց պատկանելիութեան մատնանշումով:

Այնքան վիճայարոյց պարագաներով չրջանի մը, կարեւոր պատեհութիւն էր հանդիպումը Ազգային Ժողովի նախագահին հետ. անթերի կազմակերպութեամբ երեկոն կը խոստանար չատ հետաքրքրական ըլլալ, մանաւանդ այն հանդամանքով որ պատուիրակութեան անդամները կը ներկայացնէին իշխանական, ընդդիմադիր ու չէզոք խմբակցութիւններ: Այսուհանդերձ, յաւակնութիւն էր նշմարել որ այս բազմատարրութիւնը կարծիքներու այլընտրական բնոյթ չէր կրեր: Ամէն առիթով իշխանութեան ընթացքը վաւերացնելու, անոր զօրակցելու հաւաստումներ կը յայտնէին ինչպէս «Շամիրամ»ի, նոյնպէս եւ չէզոքներու եւ համայնավարներու ներկայացուցիչները: Հաւանօրէն հետապրնդուած էր այլազանութեան մէջ միասնականութեան պատկեր մը տալ անմիտքան Սփիւռքին:

Ա. ԹՈՓՈՃԵԱՆ

ԻՆՔՆՈՒԹԻՒՆԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԷՆ ԴԻՏՈՒԱԾ

Հաւանաբար 1960–ական Ռուսահայերու կէսերուն պէտք է դնել այն պահը, երբ ազգային ինքնութեան խնդիրը սկսաւ իրբեւ այդպիսին դիտակցուիլ, դուրս գալ «Հայու աւանդական» դիմագիծին յղուելու կաղապարէն եւ այս կամ այն կերպով տեղ գրաւել, աւելի բացայայտ՝ Սփիւռքի մէջ, գրական տարաբնոյթ մըշակումներու տակ՝ Հայաստանի մէջ: Հրապարակ իջաւ «Ահեկան»ի, «Ուսանող»ի, «Երիտասարդ Հայ»ի, «Գարուն»ի սերունդը, որ առաջին անգամ ըլլալով, եւ թերեւս նաեւ նոյն չրջանի միջազգային անկիւնադարձային չարժումներու զուգընթաց, սկսաւ հարցադրումի մը բողջ աշխատանք մը: Օր մը, յոյս ունինք, պիտի գրուի այդ տարիներուն պատմութիւնը, որուն դերակատարներէն չատեր այսօր մեր իմացական կեանքի միջուկը կը կազմեն սահմանի երկու կողմերը:

Սփիւռքի մէջ, ինքնութեան հարցը տեղ բացաւ հետազօտութեան զօրաւոր չարժումի մը: «Իքոմ»ը, «Զօրեան»ը հիմնարկներու անուններ են, բայց անոնցմէ առաջ ու անոնց կողքին, մտաւորականներու հոյլ մը այդ աշխատանքը ստանձնեց: Հայաստանի մէջ, այդ պաչտօնը թափուր մնաց, հաւանաբար՝ զաղափարականն նկատումներով: Հոմանիտար Հետազօտութիւնների Հայկական կենտրոնի (ՀՀՀԿ) յանկարծական երեւումը փոփոխութեան ազդանչանը կրնայ նկատուիլ: «Յանկարծական» կ'ըսենք, որովհետեւ հակառակ որ ՀՀՀԿ–ն գոյութիւն առած է 1993–ին եւ մինչեւ 1995 Ապրիլ դումարուած դիտաժողովը – որուն անդրադարձած էր «Յառաջ» – որոշ աշխատանք կատարած, ան մինչ այդ անյայտ մնացած էր մեզի՝ Սփիւռքահայերուս: Վերջերս, մեր ձեռքը անցաւ ՀՀՀԿ–ի անդրանիկ հրատարակութիւնը՝ «Ինքնութիւն» ժողովածուի առաջին պրակը, որ լոյս տեսած էր 1994–ի վերջերը (*):

Ժողովածուին դլխաւոր յատկանիշներէն մէկը նիւթին հանդէպ բազմաճիւղ մօտեցումի մը գոյացումն է: Երկրորդ՝ հին թէ նոր անուններու երեւումը: Վերջապէս՝ մաշած արահետներէ չքալելու նախանձախնդրութիւնը:

Հատորը կը ներառնէ 25 յօդուած, մէկ թարգմանութիւն (Մաքս Շելէրէն), եւ երկու դրախօսականներ, Բոլորը հայերէն են, բացառելով հինգ յօդուած՝ ռուսերէն, եւ մէկը՝ գերմաներէն: Լեզուական պատճառներով, մեր անդրադարձը պիտի սահմանափակենք հայերէնի պարագային, թէեւ, դաւեալ խորագիրներէն ու ամփոփումներէն, միւսներն ալ մեծ հետաքրքրութիւն կը ներկայացնեն: Ի մասնաւորի, չատ խոստմնալից կ'երեւին «Ազգային կեանքի ներունակութիւնները եւ միտումները» (Էդ. Աթայեան), «Ազգային ինքնութեան երկու մոդելի մասին» (Ալբեր Սահեփանեան), «Ազգային գաղափարախոսութիւնը եւ դիւցազնութիւնը» (Արա Նեդոլեան) խորագրուած ուսումնասիրութիւնները:

Լեզուական գործօնը մեզի կը յուշէ հարց մը· ժողովածուին մէջ կ'երեւին կարդ մը անուններ, տարբեր սերունդներէ, որոնց անձն ու աշխատանքը բոլորովին անծանօթ էր ցարդ: Այս հեղինակները իրագործած են իրենց վաստակը ռուսերէնով: Ոմանք, բատ երեւոյթին, գերման հայերէն չեն դիտեր, իսկ ուրիշներ՝ դիտնալով հանդերձ, մեծաւ մասամբ ռուսերէնով կ'երկնեն իրենց գործերը: Այս բոլորը արդէն ինքնութեան հարց մըն ալ կը բերէ իր կարդին: Ինչպէ՞ս կը տեսնուի հայկական աշխարհը ռուսերէն գրութեան ընդմէջէն, երբեմն՝ կամովին ռուսերէնը ընտրած ըլլալով, որովհետեւ հայ ընթերցողը կը մերժէ(ր) իրենց չափած նիւթերով հաղորդուիլ:

Ցաճախ կը խօսուի այն մասին, որ հայերէնը փիլիսոփայական լեզու մը չէ: Այդպէ՞ս է, իսկապէս: Արդեօք աւելի ճիշդ չէ՞ ըսել, թէ փիլիսոփայական հայերէնը ժամանակ ու պատեհութիւն չէ ունեցած զարգանալու: Մարքսականութեան տասնամեակներու միահեծան տիրապետութիւնը արեւելահայերէնի վրայ, իսկ Սփիւռքի մէջ մինչեւ 1960–ական թուականները փիլիսոփայութեան որպէս կրթանք չզոյութիւնը (բացառելով Շահան Ռ. Պէրպէրեանը), արդէն որոշ տեղ կը բանան «փիլիսոփայական լեզուի» հարցը վերաքննութեան ենթարկելու:

Այս ուղղութեամբ, վերջին տարիներուն լեզուական ու գրական տեղաչարժը Հայաստանի մէջ, որուն մէկ ցոլացումն է այս հատորը, եւ Սփիւռքի մէջ, Աչոտ Ոսկանեանի բառով, «սփիւռքաբաններ»ու գործունէութիւնը (ի մասնաւորի անոնց, որոնք հայերէնով փորձած են փիլիսոփայական հէնքով խորհիլ այդ երեւոյթին չուրջ), լեզուին մէջ որոշ բարեչրջում կը մտցնէ: Ժամանակին այդ մասին ակնարկած էր Զարեհ Ողբունին իր ամենավերջին յօդուածներէն մէկուն մէջ («Զրոյց՝ ես ինծի հետ», «Յառաջ» – 60, էջ 201 – 205): Ճիշդ է, սակայն, որ թէեւ կատարուած է որոշ գործ, քննուող հատորի հեղինակներու բառապաչարը դեռ ցցուն (անհարկիներու մասին է մեր խօսքը) օտարաբանութիւններ կը մատնէ:

Ի դէպ, Ա. Ոսկանեանի այն տպաւորութիւնը, որ չիչեալ «սփիւռքաբաններ»ու (Մ. Թէօլէօլեան, Ժ. Լիպարիտեան, Մարկ. Նշանեան, Գր. Պըլտեան, Վ. Օշական, Միհրան Տապաղ և այլք) գործը «դեռևս դուրս չի գալիս ակադեմիական չրջանակներից, չկարողանալով ճեղքել աւանդական մտածելակերպի արդելափակոցները», մասամբ միայն ճիշդ է: Ընդունելով հանդերձ, որ իրենց արծարծած հարցերը բարդ եւ դժուար հասանելի կրնան ըլլալ, կարելի է օրինակներով ցոյց տալ, որ «աւանդական մտածելակերպը» հետզհետէ ճեղքեր կը ցուցնէ, եւ որ վերոյիչեալ անուններու ցանած զաղափարները դանդաղօրէն հող կը գտնեն նոր սերունդի մը մէջ, որ մտածելու ունակութեամբ հասած է իրենց բանաձեւած հարցադրումները ստուգելու եւ հաստատելու հոլովոյթին: Ոչ – ակադեմական / միջին մտաւորական չրջանակները այնքան թանձր չեն, որ կարելի չըլլայ Սփիւռքի վերլուծումները տարածել, պարզապէս անհրաժեչտ է հետաքրքրութիւնը, որ հետզհետէ կը ծլի:

Ժողովածուին մէջ բազմաճիւղ մօտեցում մը կայ· փիլիսոփայութիւն, քաղաքագիտութիւն, ընկերաբանութիւն, պատմագիտութիւն, գրականագիտութիւն, արուեստաբանութիւն եւ հոգեբանութիւն տարբեր անկիւններէ կը մեկնաբանեն հարցը: Եթէ մէկ կողմէ կան դասական վերլուծումի փորձեր (կամ՝ «հին դինին նոր տիկերու մէջ»), միւս կողմէ նկատելի է թարմ միտում մը՝ արդիական վերլուծումի եղանակներ կիրարկելու: Եթէ ո՛չ անպայման նոր, որովհետեւ արդէն ծանօթ կրնան ըլլալ իրենց մեկնակէտերը, առնուազն թարմ՝ մեր իրականութեան ցարդ անկոխ կալուածներու համար:

Միւս կողմէ, ամբողջ նոր սերունդի մը (Երուանդ Բոզոյեան, Ռոմիկ Քոչարեան, Արա Նեդոլեան, Արտաչէս Ղազարեան, Սէյրան Զաքարեան, Անահիտ Զիլեան, Արծուի Բախչինեան, Հրաչիկ Բայադեան, Հրաչեայ Ստեփանեան, Վարդան Զալոյեան) ներկայութիւնը ակներեւ է· նկատի ունինք մինչեւ քառասուն տարեկան եղողները:

Դիրքը կազմուած է չորս բաժիններով· մեթոտաբանութիւն, պատմութիւն, մշակոյթ, հասարակութեան արդիականացում: Կան նաեւ երկու տատրաբաժանումներ. «Հայեացք դրսից» եւ «Ընթերցումներ»: Ապա՝ տեղեկատուութիւն, կեանքագրականներ եւ անդլերէն ամփոփումներ (որոնց լեզուական մակարդակը վիրանայումի կը կարօտի):

Աչոտ Ոսկանեանի յօդուածը՝ «Ազգային ինքնութեան հիմնահարցը եւ մտաւորականութեան կոչումը», աչխատանքային դրոյթ մը ունի իր կարեւոր եղրայնդումին մէջ. «Հայրենիքի եւ Սփիւռքի միտական երկխօսութիւնը պէտք է չարունակական, ինստիտուցիոնալ ձեւ ստանայ, ամուր հիմքեր դնելով լինելիութեան մէջ գտնուող հաղորդակցական Հայաստանի համար»: Ամբողջ հարցը հոն է, որ պէտք է ընդգծել երկխօսութիւնը· միայն անկէ կրնայ ծնունդ առնել համադրութիւնը, որ ի վերջոյ կրնայ յանդիլ ինքնութեան միասնական բնորդի մը, ուր տարբերութեան գոյութիւնը քաղաքացիական իրաւունք ստանայ:

Ցաջորդ՝ Լեւոն Աբրահամեանի յօդուածը, խորագիրէն իսկ արդէն քայլ մը վեր է դէպի ճանապարհ մը, որ եղած է ըստ փիւռքի հետազօտողներու միտք բանին ամբողջ քառորդ դար. «Ազգային ինքնութիւնը որպէս պրոցէս», Աբրահամեան վեր կը հանէ «ես»ի համադրումը «անոնց»ի հետ, եւ ազգային ինքնագիտակցութեան փոփոխական ըլլալու հարցը, որ կը տանի ինքնութեան նոյնպէս փոփոխական ըլլալու բանաձեւումին:

Հետաքրքրական վերլուծում մը կ'ընէ Երուանդ Բոզոյեանը («Ազգային ինքնութիւն ու ինքնագիտակցութիւն 21-րդ դարու սեմին»), տարբեր տեսանկիւնէ դիտելով ազգ. ինքնագիտակցութեան զարգացումը վերջին երկու դարերուն, որպէս «ազգային – սոցիալիստական »գաղափարաբանութեան յաղթանակն ու յետագայ փլուզումը՝ նախկին յեղափոխական մտածողութեան պահպանողական արժէքներու փոխակերպումէն ետք: Այդ խորքին վրայ, ան կը վերլուծէ հայ իրականութեան զարգացումները՝ «միլլէթական» կառոյցէն մինչեւ խորհրդային համակարգի մայրամուտը:

Ռոմիկ Քոչարեան Հայտեկէքի դրոյթներու հիման վրայ ինքնութեան եւ սեվակնացման հարցերը կը քննէ, փորձելով տեսաբանական ընդհանրացումներ:

«Պատմութիւն» բաժնին մէջ, Գագիկ Սարգսեան կը վերադառնայ իրեն քաջ յայտնի կալուածի մը՝ Աղտաչէս Ա.ի թագաւորութեան տարիներուն, երբ Արտաչէս Հետաքրքրական հարցադրումով արդէն կը ձեւաւորուի հայկական ցեղային ինքնութիւն մը որ իր կարդին կը ստեղծէ ինքնորոչում, որմէ կը ծնի նաեւ կողմնորոչումը՝ անկում ապրող Սելեւկեան թագաւորութեան եւ վերելքի մէջ գտնուող Հռոմի միջեւ: Արտաչէս Զարեհանն ալ խմորումի չրջան մը ընտրած է. հայկական քրիստոնէութեան առաջին դարերը, երբ միջ – եկեղեցական յարաբերութիւններու ոլորտին մէջ կը ծագին այն հակասութիւնները, որոնցմէ ծնունդ պիտի առնէ Հայաստանեայց Եկեղեցիի ինքնիչխանութիւնը իրբեւ հակադրութիւն բիւզանդական նկրտումներուն:

Վլադիմիր Բարխուդարեանի եւ Սերգէյ Սարինեանի աչխատանքները՝ հայկական դաղթավայրերու եւ 18 – 19–րդ դարերու «հայկական զաղափարաբանութեան» մասին, թէեւ ցնցիչ նորութիւններ չեն պարունակեր, սակայն մեզի կը յուշեն այդ ժամանակաչրջանի ընդհանրապէս անտեսուած ինքնութեան պահպանումի եւ ձեւաւորումի հարց մը: Թէեւ քիչ մը կարուկ հատատում է այն, որ «հայկական դաղթավայրերի դոյութիւնն ամբողջութեամբ ինքնութեան համար մղուող պայքար էր» (Վ. Բարխուդարեան): Աւելի հակամէտ ենք մտածելու, որ այդ դոյութիւնը ուղղուած էր ո՛չ թէ ինքնութիւն պահպանելու, ինչպէս կը թելադրէ յիչեալ խօսքէն ու հեղինակի ամբողջ յօդուածէն, այլ՝ ինքնութիւն ստեղծելու կամ վերաստեղծելու, որով չափով մը կը մօտենայ այսօրուան Սփիւռքի մտածողութեան:

Ռուբէն Սահակեան վերլուծած է Երիտասարդ Թուրքեր – Մուսթաֆա Քեմալ յաջորդականութեան հարցը եւ յանգած է այն ճիշդ եղրակացութեան, որ Թուրքերու բնաջնջումի աչխատանքը այլ բան չէր, քան սեփական ազգային պետութեան ստեղծում՝ իր մէջէն մաքրելով այլը, օտարը: Այլ խօսքով, Եղեռնի ոչ – դաղափարախօսական բացատրութեան կը մօտենայ:

Հելէն Փիրալեանի յօդուածը՝ «Մահը հոդիներում», հատուած մըն է վերջերս հրատարակուած իր Փրանսերէն դիրքին: Անոր կողքին, Հ. Լեւոն Զէքիեանի յօդուածը, զոյդ լեզուաճիւղերու մասին, ուր ան կը շեշտէ արեւմտահայերէնի հանդէպ դուրգուրանքի կարեւորութիւնը՝ արեւելահայերէնը որպէս «մենատէր» հռչակելու միտումին դէմ յանդիման, Սփիւռքէն այս հատորին կատարուած ներդրումն է: Քիչ է, վստահաբար, բայց յոյսով ենք, որ ան զգալապէս պիտի մեծնայ յաջորդ պրակի պարագային:

Սէյրան Զաքարեան ազգային փիլիսոփայութեան ստեղծումի հարցը կը դնէ: Կարելի՞ է դայն ստեղծել, անհրաժե՞շտ է· յամենայնդէպս, գործիք մըն է որ չկայ եւ որուն ստեղծումը կը կարօտի բանի մը, որուն դեռ վարժ չենք. մտածելու ազատութիւնը: Այդ փիլիսոփայութեան նախատարրերէն մէկը եղած է միթքանական, մտածողութիւնը. Ցարութիւն Կարապետեան անդրադարձած է Զարենցի «Երկիր Նայիրի» վէպին, որ մէթոս (դիցավէպ) կործանելու աչխատանքին ուղղուած է (տասնամեակ մը առաջ, նման գաղափար արծարծած է Հենրիկ Էդոյեանը իր «Զարենցի պոէտիկան» մենագրութեան մէջ)· Արծուի Բախչինեան չօշափած է բաւական ծանօթ նիւթ մը՝ օտարալեզու հայ գրողներու հարցը· ան կանգ առած է դասակարգում մը հաստատել եւ մատնանչել հայկական ենթաբնագրի մը առկայութիւնը անոնց գործերուն մէջ:

Հետաքրքրական համեմատութիւն մը կատարած է Կորիւն Սարինդուլեանը· «կառավարութիւն», «կարգ» եւ այլ եզրերու բաղդատումը ռուսերէնի եւ հայերէնի մէջ չահեկան գաղափարներ յառաջ կը բերէ երկու լեզուները կրող ժողովուրդներու ազգային մտածողութեան մասին, որուն հաստատումը տեղի կ'ունենայ պատմական գործընթացի դիտարկումով: Հարկ է ըսել, թէ հայերէն գոյերը քննելու եւ մտածողութեան ինչ – ինչ դիծեր վեր հանելու աչխատանքը քիչ պեղուած դաշտ մըն է Սփիւռքի մէջ (վերջերս, Անդրանիկ Վրդ. Կոսեան նման տեսակի փորձ մը ըրած է «Հայկազեան Հայագիտական Հանդէս»ին մէջ):

Վիգէն Զաքարեանի արուեստաբանական աչխատանքը՝ հայ միջնադարեան դեղարուեստի ինքնութեան մասին, հետաքրքրական չարունակութիւնն է ուղղութեան մը, որուն լաւագոյն ներկայացուցիչն էր հանգուցեալ ճարտարապետ՝ Արմէն Զարեանը (ու իրմէ առաջ, աւելի մտատեսական ձեւով, իր հայրը՝ Կոստան Զարեանը): Քար ու նըկար կը պահանջեն, երբ կը խօսինք իրենց «խորհուրդին» մասին, որ ան մարմին առնէ ու ձեւ, դարերի գաղտնապահական ըլլալէ ու մտնէ բանական ոլորտի մէջ:

Վարդան Զալոյեանը կատարած է Միքայէլ Նալբանդեանի ինքնութեան նախիւին «անդամազնութիւնը», ու անկէ՝ չատ արդիական հետեւութիւններ· Հրաչեայ Ստեփանեանի կարճ ակնարկը, իր կարդին, «պետական ինքնութեան» խնդիրը կը դնէ: Աւելի եւս արդիական ու ցարդ լուրջ մշակումի դրեթէ չենթարկուած հող կոխած է Հրաչիկ Բայադեանի փորձագրութիւնը՝ «Տեխնիկայի ներկայութիւնը», ուր ան կը բերէ պիտարուեստի (թեքնիքի) եւ հայ մարդու յարաբերութեան խնդիրը նոր հաղարամեակի չեմին, չեչտելով անոր յեղաչրջող նչանակութիւնը մեր բոլոր հասկացողութիւններուն մէջ եւ զայն մտածելու անհրաժեչտութիւնը: Հ. Բայադեանը, որ չատ հաղորդ կը թուի Սփիւռքի իմացական նորագոյն աչխատանքներուն, նաեւ ներկայացուցած է «կամ» եւ «Տիասփորա» հանդէսները: Ա. Ոսկանեանը կ'անդրադառնայ փրանքֆուրթեան ընկերաբանական դպրոցի կարդ մը դրոյթներուն:

Այս նչմարները պարզապէս կը ձգտին ծանօթացնել Սփիւռքը մօտէն չհաղորդող նիւթի մը չուրջ հայաստանեան որոնումները: Երբեմն՝ համապարփակ, երբեմն՝ ուրուագծային, բայց ընդհանրապէս հետաքրքրական ու արդիական փնտուտուքներ են, ինչպէս ըսինք սկիզբը: Կան, անչուչտ, ոչ – մասնագէտին համար դժուար հասանելի դրութիւններ, յատկապէս՝ փիլիսոփայական բնոյթի, բայց հետաքրքրուող ընթերցողը վատահաբար օգուտ պիտի քաղէ այս հատորէն:

Մաղթելի է, որ այս որոնումները, իրենց կարդին, տեսական ոլորտներէ դիտակցութեան աւելի լայն չրջանակներու մէջ տարածուին: Ու ապահովի, որ անոնց յաջորդ պտղաբերումը չուտով հասնի մեր սեղանին:

ՎԱՐԴԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

Պուէնոս – Այրէս

(*) – Ինքնութիւն, երեւան, 1995, 288 էջ, Հումանիտար Հետազօտութիւններու Հայկական կենտրոնի հրատարակութիւն, թիւ 1:

ՍԱՅԱԹ-ՆՈՎԱ Ի ՄՈՆՐԷԱԼ

Հոկտեմբեր ամսուան վերջին օրերուն Մոնրէալի մէջ կայացաւ կարեւոր դիտաժողով մը Սայաթ – Նովայի, աչուղական քանաստեղծութեան եւ Հայոց կրօնական երաժչտութեան չուրջ: Կազմակերպիչն էր նորաստեղծ «Հայ Երաժիչտներու Ընկերակցութիւն»ը, որուն գլուխը կը գտնուի դաղութիս ծանօթ ու չնորհալի դէմքերէն մին՝ Յասմիկ Ինճէճիկեան: Գիտաժողովին նիստերը տեղի ունեցան Մոնրէալի Համալսարանի Երաժչտական ճիւղին պատերէն ներս: Բաւիս բուն խմաւոյ՝ միջազգային դիտաժողով մըն էր, քանի որ յատուկ ժամանած էին Միացեալ – Նահանգներէն՝ Նիկողոս Թահմիզեան եւ Մարկ Նչանեան, Զուիցերիայէն՝ Սիլվի Պոլ – Զեմբ, Ցրանսայէն՝ Ժան Տիւրինկ, Սրամ Քերովբեան եւ վերջինիս դեկավարութեան տակ գտնուող կոչնակ համոյթը, Իտալիայէն՝ Ճանփիէրօ Պելլինճէրի, Գանատայի ներկայացուցիչները ըլլալով՝ Քէվին Թուէթ, Մարիվոն Քին-

ակրտեան, Մխրան Էսկիւլէեան եւ նոյն ինքն՝ Յասմիկ Ինճէճիկեան, բոլորն ալ՝ Հայ երաժշտութեան, աշուղական ասպարէզի կամ Սայաթ – Նովայի գործին ուսումնասիրութեան մարզերուն մէջ լուրջ լման բերած դիտնականները, իրենց երաժիշտ, երաժշտագէտ կամ գրաքննադատ: Գիտաժողովին կ'ընկերակցէին համերգներ եւ երաժշտական երեկոներ, նախ՝ Մոնրէալի մէջ, յետոյ՝ Օթթաուա եւ Թորոնթօ: Կ'արժէ այս «միջոցառում»-ներուն մասին ընդհանուր գաղափար մը տալ, իբրեւ դանատահայութեան ծիրէն բիւրեղացած բայց սփիւռքեան, մինչեւ իսկ՝ համամայկական ասպրողութեամբ ծաւալուն ձեռնարկ մը, որուն համար մեր գաղութը կրնայ առնուազն հպարտանալ: Մամուլին դէրն ալ իր վերջոյ՝ քննադատական ակնարկով արձագանգ հանդիսանալ է այսպիսի ձեռնարկներու, եւ ինչո՞ւ չէ՝ զանոնք իր էջերուն մէջ արձանագրել, պատմութեան եւ յիշողութեան հաշւոյն աշխատողի նախանձախնդրութեամբ:

Ձեռնարկը մանրամասնող Յայտագիրին վրկիրը վերեղուած բարեգալուստի իր երկտողին մէջ, կազմակերպիչ Յանճնամարի նախագահուհին՝ Ա.յտա Պուճիքեանն կը գրէր հետեւեալը.– «Այս կամ այլ երգահանին գործը ոգեկոչելու համար, յաճախ կը պատահի որ մարդիկ կազմակերպեն կա՛մ ակադեմականաճ միջոցառումներ, կա՛մ երաժշտական ելոյթներ: Հազուադէպ է որ ուզեն ընել երկուքի միաժամանակ: Եւ սակայն այդ մարդասիրաբերը ուզեց դիմակալել Մոնրէալի Հայ երաժիշտներու Ընկերակցութիւնը...»: Իսկական մարտահրաւէր մը հարկէ, յայտագրի բարմադրութեամբ եւ ճոխութեամբ, երաժշտական աշխարհի գործնական ու կիրառական կերպով ծանօթացնելու եւ դուդահեռաբար՝ ակադեմական մարկարդակի վիտաժողով մը ոգի հանելու փառասիրութեամբ մը յղանացուած: Թոյլ պահեր եղան անշուշտ այդ 3 օրերուն ընթացքին (Հոկտեմբեր 25–էն 27) ինչպէս առաջին երկու ներկայացման ու համերգի պարագային: Եզան նաեւ քննադատելի երեւոյթներ, ինչպէս մէկ օրուան մէջ ութ դասախօս թելադրելու մարմաջը, ամէն մէկուն տալով հազիւ քանի վայրկեան ժամանակամիջոց մը, որպէսզի կարենայ արդարացնել իր կտրած տասը հազար քիլոմէթր ճամբան եւ անոր համապատասխան ծախքը: Բայց եւ այնպէս տպաւորիչ ձեռնարկ մըն էր, նախ եւ առաջ՝ հրամցուած երաժշտական ելոյթներով:

Առաջին իրիկուան համերգը իր սկզբնական բաժնով՝ նուիրուած էր Հայ Եկեղեցւոյ արարողութիւններէն վերցուած երգերու կատարումին, Ա.յտա Գարբիպեան եւ Յասմիկ Ինճէճիկեանի մեներգութեամբ: Մինչեարեւն եաք կը արուէր Ռոնրաջէքի արարողութեան բեմական մէկ ներկայացումը, երգով ու պարով համեմուած: Տողերուս հեղինակը կը յաւատայանի, որ լաւ չհասկցաւ այս բեմականացումին անհրաժեշտութիւնը: Երկրորդ իրիկունը՝ փարիզէն ժամանած նոյնակ համոյթն էր (Ա.րամ Քերովբեան՝ լանոն, Փաթիկ Քերովբեան՝ մեներգ, Պուրէն Յարութիւնեան՝ թառ), որ բեմ ելաւ, մեկնաբանելու համար առաջին բաժնով մը՝ Սայաթ – Նովայի պատկառնոյ, իսկ երկրորդ բաժնով մը՝ ժողովրդական երգեր: Կոչնակին մեկնաբանութիւնները, իրենց իւրայատկութեամբ, ամէն բանէ առաջ՝ հարազատութեան նպատող իրենց վճիռ ու խստակրօն կատարումով, զարմացուցին ու հրապուրեցին ունկնդիրները: Այս երկու բայան որակումները չափազանցուած չեն; ինչուան թէ Կոչնակ համոյթը կրկնակի դէր մը ունենալու կոչուած է. հայ երգին հարազատ համը հրամցնելու անկէ շատոնց զրկուած հայրդիներուն, բայց նաեւ դաստիարակելու, Հայոց երաժշտական լսողութիւնը բարեկրթելու: Վերահաս ենք, որ այս կրկնակի դերին լման գիտակցութեամբ է, որ Կոչնակը բեմ կը յարձրանայ եւ պիտի չարունակէ բարձրանալ:

Գիտաժողովին կը մասնակցէին նախ երաժշտագէտները: Ա.յսպէս՝ հայ երաժշտութեան պատմութեան ծանօթ մասնագէտ Ն. Թահմիզեան (որ այդ միջոցով կը պաշտօնավարէր Երեւանի մէջ մինչեւ 1990) երկու դասախօսութիւն տուաւ, մէկը՝ դուսաններու արուեստին, երկրորդը՝ Սայաթ – Նովայի եղանակներու իւրայատկութիւններուն մասին: Այս նիւթին չուրջ նոր լոյս տեսած հատորի մը հեղինակն էր դասախօսը, որ առիթը ունենալով հետեւաբար իր աշխատասիրութեան կարեւոր կէտերը հանրութեան ներկայացնելու, մեր ճաչակին համաձայն՝ քիչ մը զբօսնակ ձեւով: Ս. Պոլ – Զեմը պուլկերիացի երաժշտագէտը վերապատմի լեռնային ազգախումբի մը ողբի, սուգի եւ յուղարկաւորման երգերն մէկը ներկայացուց վերլուծական մօտեցումով: Կ'ենթադրենք, որ կազմակերպիչներուն մտահոգութիւնը վրացի Սայաթ – Նովան ալ նկատի առնելու փորձ մըն էր, բաւական անյաջող ասկայն, մեր համեստ կարծիքով, քանի որ նոյնիսկ եթէ ինքնին յատկանշիչ դասախօսութիւն մըն էր հրամցուածը, ո՛չ մէկ կապ ունէր աշուղական երաժշտութեան եւ Սայաթ – Նովային հետ: Գրեթէ նոյնը կարելի է ըսել Ժան Տիւրինկի դասախօսութեան մասին, որուն նիւթն էր՝ Պարսկաստանի երաժշտական աւանդութիւնը: Այս երկու ելոյթներու պարագային՝ յայտնի էր ակադեմական գիտաժողովներու սովորական ախտերէն մէկը: Դասախօսները լրջօրէն նիւթեր կը հրամցնեն երբեմն, առանց սակայն նկատի ունենալու մասնաւոր երեւոյթը, որուն առիթով հրաւիրուած են, եւ ուրեմն չէօրձելով իրենց դիտցածը ծառայեցնել օրուան նիւթին յատկացման ու խորացման: Մեզի է պատահած, փախցուած առիթներ են ու վատնուած ժամանակներ: Ուրիշ ոչի՛նչ ունինք ըսելու: Վերջին օրը՝ Յասմիկ Ինճէճիկեան երաժշտական աւանդութիւններու արեւմտահանացման երեւոյթին չուրջ դասախօսեց, պարկեշտ հարցադրումով մը. անխուսափելի՞ էր արդեօք այդ հոլովոյթը, թէ կարելի՞ էր տակաւին դարձ մը դէպի աւանդութիւն: Եթէ լաւ հասկցանք, դիտաժողովին դիմաւոր հարցերէն էր այս մէկը, քանի որ վերջին օրուան «կլոր սեղան»ն ալ նոյն հարցադրութեան նուիրուած էր: Տողերուս հեղինակին ենթադրութեամբ՝ ազգագրական եւ երաժշտագիտութեան կեդրոնական խընդիրն էր, որ երեւան կուգար այս ձեւով, թերեւս քիչ մը չատ ընդհանուր ու ընդհանրացած կերպով: Միշտ չէ ի հարկէ որ տեսաբանութիւնը կը համընկնի իրականութեան հետ: Եթէ դարձ մը պիտի ըլլայ դէպի աւանդութիւն, պիտի կատարուի ան անհատական նախաձեռնութեամբ, դրեթէ զաղտնաբար: Ո՛չ մէկ դիտութիւն, ո՛չ մէկ տեսաբանութիւն կրնայ նախատեսել այդպիսի վերադարձներուն յատուկ պատմական ոստումները: Այս է, որ փաստեց լաւագոյնս Ա.րամ Քերովբեանի դասախօսութիւնը, որուն վերնագիրն էր՝ «Ա.րեւմտեան նօթագրութեան գործածութիւնը հայ Եկեղեցւոյ երգեցողութեան մէջ եւ անոր հետեւանքները»: Մեզի թուեցաւ, թէ ամբողջ դիտաժողովին էականդասախօսութիւններէն մէկն էր Ա. Քերովբեանի այս ելոյթը եւ այդ պատճառով՝ կը վերարտադրենք հոս թարմնանաբար յայտագրին մէջ երեւցող իր հակիրճ ներկայացումը. «Հայ եկեղեցական երգեցողութեան մէջ ընդհանրացած է այլեւս արեւմտեան նօթագրութեան գործածութիւնը: Այս պատճառով՝ աւանդական եղանակները բազմադիմի չարափոխութիւններ կրած են, եւ այդ եղանակներուն ծնունդ տուող ձայնեղանակներու համակարգը հետզհետէ մոռացութեան մատնուած է: Այս հարցը երաժշտագիտութեան ծիրէն անդին կ'ելնայ: Բացայայտ կը գործէ նաեւ անյարիրութիւնը (incompatibilité) որ կայ Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ մէջ երաժշտական դասաւանդութեան համար գործադրուած մեթոտին եւ անոր ծիսական կառոյցին միջեւ»:

Երաժշտագիտութեան կողքին, բաժին մը տրուած էր գրականագիտական մօտեցումին: Մարկ Նշանեան Սայաթ – Նովայի քերթողագիտութեան փորձ մը առաջարկեց, ծանրանալով չափաբերական կառոյցներուն վրայ եւ պահանջելով բաղդատական աշխատանք մը, որ նկատի առնէր թրքերէնն եւ վրացերէնն խաղերուն կառուցային (ռիթմական, չափաբերական եւ ձայնաստղական) հանգամանքը, հայերէնն խաղերուն կողքին: Դասախօսը մասամբ կը հիմնուէր կարեւոր աշխատասիրութեան մը վրայ, ակէ տասը տարի առաջ տպուած իտալերէն լեզուով, Վենետիկի համալսարանի դասախօս Ճ. Պելլինճէրիի կողմէ, Թրքական Սայաթ – Նովային մասին: Այս դասախօսը ներկայ էր դիտաժողովին ու ելոյթ ունեցաւ իր կարդին, «Ս. Ն., ներդաշնակութիւն-ներու որոնողը» վերնագրով: Դժբախտաբար, պէտք է խոստովանիլ որ ժամանակի սեղմութիւնը ու թերեւս ալ՝ լեզուի տիրապետութեան որոշ պակաս մը չթոյլատրեցին որ լիովին հասկցուի ելոյթին նշանակութիւնը: Թրքերէնն գրող Սայաթ – Նովային մասին ուսումնասիրութիւնները թիւով չատ չեն եւ ինչ որ գոյութիւն ունի՝ ամէն պարագայի մէջ ցարդ անծանօթ մնացած է հայախօս հասարակութեան եւ մինչեւ իսկ՝ մասնագէտներուն: Ժամանակը եկած ու անցած է այդ պակասը սրբագրելու: Ներկայ վիտաժողովը թերեւս ծառայէ այդ նպատակին, Սայաթ – Նովայի աշմատական բազմալեզուութիւնը յիշեցնելով եւ վերստին հրապարակին վրայ բերելով բաղդատական մօտեցումի մը անհրաժեշտութիւնը: Քէվին Թուիթ, Մոնրէալի համալսարանի դասատու, վրացական գրականութեան ու բանահիւսութեան մասնագէտ, առիթն ունէր իր կարդին յիշեցնելու, որ Սայաթ – Նովան իրեւ վրացերէն գրող այնքան կարեւոր տեղ կը գրաւէ, որ հակառակ այդ լեզուով մեղի հասած խաղերուն սակաւութեան՝ ԺԲ. դարու գլխաւոր բանաստեղծներէն մէկը կը նկատուի ու գրալի կերպով ազդած է ԺԹ. դարու Վրաստանի ռոմանթիկ բանաստեղծներուն վրայ:

Այսքան: Բայց այսքանը բաւական է կարծեմ՝ զգալի դարձնելու համար, թէ ներկայ դիտաժողովը, իր ելոյթներով ու յարակից համերգներով, պիտի մնայ յիշողութիւններուն մէջ ու թերեւս ալ՝ նշանակալից ազդեցութիւն մը պիտի ունենայ, թէկուզ հեռակայ, հայ աւանդական երաժշտութեան հասկացողութեան վրայ:

ԹՂԹԱԿԻՑ

ԶԱՅՆԵՐ ԳԱՒԱՌԷՆ

ՀՐԱԶԵԱՁ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆԻ ՀԱՄՈՑԹԸ ՎԻԼԷՕՐՊԱՆԻ ՄԷՋ

Վիլէօրպանի Հայ Մշակոյթի Տունը, ընթացիկ տարուան իր ծրագրին մէջ, նախատեսած էր երաժշտական ձեռնարկի մը իրականացումը:

Հրաւիրելով Երեւանէն Հրաչեայ Մուրատեանի համոյթը, ան Լիոնի հայ գաղութին վերապահեց գեղեցիկ երգահանդէսի մը վայելքը:

Հայրենի արուեստագէտները ելոյթ ունեցան կիրակի, Նոյեմբեր 3–ին, Վիլէօրպանի Մշակութային Կեդրոնին մէջ: Հանդիսասրահը լեցուն էր, հակառակ՝ օրուան անոյշ արեւին ու Ամենայն Սրբոց տօնի երկար շաբաթավերջին:

Համոյթին ու անոր նուագածուներուն մասին համառօտ տեղեկութիւններ տուաւ օրուան հանդիսավարը: Անդրադարձաւ Եւրոպայի մէջ անոնց կատարած բազմաթիւ շրջապտոյտներուն, ընդգծելով թէ Մուրատեանի երգացանկը կ'ընդգրկէ, յատկապէս, միջնադարէն մինչեւ այսօր երկարող հայ ժողովրդական ու գեղջկական հարազատ կտորներ:

Կենսուրախ յայտագիր մը՝ բաժնուած երկու մասերու, որոնց ընթացքին հանդիսատեսը կրկին ունկնդրելու Սայաթ – Նովայի անթառամ տաղերը, Հէքիմեանի հայրենակարօտ ու Աւետիսեանի պարային էջերը:

Թմբկահար Սրապ Դարբինեան ու սրընգահար Լուսվիկ Ղարիպեան փայլեցան իրենց յաջող մենակատարումներով: Առաջինը՝ յատկապէս իր մատներուն անզուսպ կշռոյթներով, իսկ երկրորդը՝ թռչուններու դեղգեղանքը պատկերացնող «Առաւօտն անուռուում» նուագով:

Յամբին երկու մեներգիչներն ալ՝ Վահիկ Մկրտչեան ու Յոզիկ Սարգսեան երգեցին ապրումով: Անհատական ելոյթներուն առընթեր, մերթ ընդ մերթ հրամցուցին նաեւ զուգերգներ:

Յայտագրի վերջաւորութեան Հրաչեայ Մուրատեան հանդէս եկաւ առանձին իր քմահնչոյով: Նուագեց երեք կտորներ ու հմայեց հանդիսասրահը, հաւաստիացնելով աշխարհահռչակ վարպետի իր համբաւը:

Ընդառաջելով մեր հարցումներու Հայ Մշակոյթի Տան նախագահը՝ Գեղամ Կանեան պատասխանեց.– «Մինչեւ դարուն ունինք տակաւին ուրիշ ձեռնարկներ, սխիսկ սխիս յուսալով ստանալ իւրաքանչիւր Հայուն դեռ աւելի մօտնալ իր արմատներուն ու սիրել իր Մշակոյթը»:

ՎԱՐԴԱՆ

ՏԱՍՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896 – 1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Նոյեմբերի մէջն էր կարծեմ երբ հեղհեղանման անձրեւ մը, որ քանըչորս ժամ անընդհատ տեւեց, ողողեց Ֆալէրօյի դաշտը, ինչպէս նաեւ Փերէյայի եւ Աթենքի չատ մը փողոցները:

Հայ գաղթականները ստիպուեցան թողուլ իրենց վրանները եւ Աթէնք ապաստանիլ, ուր փոխադրուեցան նաեւ վրանները անձրեւը դադրեցնէ եաքը:

Յանձնաժողովը ա՛լ կարող չէր դրամ ճարել ու կերակրել գաղթականները, որոնք թէեւ հետզհետէ նուազած էին, բայց կրկին պատկառելի թիւ մը կը կազմէին:

Բարերախտաբար այդ միջոցին անգլիական դեսպանատունը մեղի օգնութեան հասաւ:

Մեր նախագահը Սերովբէ Կիւրճեան, որ յարաբերութիւններ ունէր դեսպանատունեղրու հետ, օր մը եկաւ իմաց տալու թէ Անգլիոյ դեսպանը՝ պարոն Էճըրթըն՝ ի նպաստ Հայերուն մեծաքանակ դրամագլուխ մը ստացած է Լոնտոնէն, բայց այդ դրամը պիտի գործածուի կարօտեալներուն գործ հայթայթելու կամ ստեղծելու համար:

Իսկոյն փութացինք դեսպանատուն եւ ստուգեցինք թէ ճիշդ էր տեղեկութիւնը: Այն ատեն գաղթականներու թիւռառ կացութիւնը պարզելով՝ ըսինք թէ աւուր հացի կարօտ էին ու մենք այլեւս չէինք կրնար զիրենք կերակրել: Վերջապէս ո՛րչափ ստիպեցինք որ մարդիկը հատնեցան վրանաբնակներուն հոդը ստանձնել:

Ա՛լ անկէ եաքը, ամէն օր, դեսպանատուն պաշտօնեայ մը տոպրակ մը մանրուք դրամ առած եւ մենք մէկ քանիին ընկերակցութեամբ կուգար դրամ բաշխելու փախստականներուն:

Այս վերջիններն երբոր իմացան թէ Լոնտոնէն Անգլիական դեսպանատան միջոցաւ նպաստ եկած է իրենց՝ նորէն դիմեցին բարձրացուցին եւ սկսան աւելի դրամ պահանջել անօրինակ խաղքութիւններով եւ օր մըն ալ նոյն իսկ ատենաւոր սպառնացան Անգլիացի քարտուղարին, որ դրամները առնելով մեկնեցաւ՝ անդամ մըն ալ չդալու պայմանաւ:

Նպաստը վերջնականապէս դադրելէն քանի մը օր եաքը ա՛լ վրաններուն մէջ մարդ չէր մնացած ու ամէնքն ալ իրենց գլխուն ճարը տեսած էին:

Նպաստընկալ գաղթականներու այս պատմութիւնը դրեթէ նոյնութեամբ կրկնուած է նաեւ Ալեքսանդրիա ու Գահիրէ, ուր գործը կռիւով ու ոտիկանական միջամտութեամբ վերջացած է:

Կարծեմ նոյն բանը տեղի ունեցած է նաեւ Վառնայի մէջ, ուր Նպաստամատոյց Յանձնաժողով մը կար: Անպատկառ դատարկապորտներ իրենց բան գործ ըրած էին Գահիրէէն Վառնա, Վառնայէն Աթէնք, Աթէնքէն Ալեքսանդրիա երթալ եւ նպաստ ընդունելով ապրիլ: Այս խաղտոդութիւնը տարիի մը չափ տեւեց մինչեւ որ նպաստամատոյցները դադրեցան դոյութիւն ունենալէ:

*
**

Յունուար 97–ի վերջերն էր երբ վերջնականապէս մեկնեցայ Աթէնքէն երթալ Եղիպտոս հաստատուելու համար:

Ճամբորդութիւնը ըրի Բանթալէօն ընկերութեան «Ուրանիա» անուն մէկ փոքրիկ չոգենաւովը, որ ութ օրէն հազիւ Փիրէյայէն Ալեքսանդրիա հասաւ, մինչ խոխլեան չոգենաւերը 36 ժամէն կը կտրեն այդ ճամբան:

Իրա՛ւ է որ «Ուրանիա» կրէտէի բոլոր նաւահանգիստները հանդիպեցաւ:

Երբ Հանիա հասանք, նաւապետը, որուն հետ ծանօթացած էի եւ որ յոյն ծերունի մըն էր ժամանակաւ Ունճեանի չոգենաւերուն մէջ պաշտօնավարած՝ ուզեց ըլիս իր հետը ցամաք հանել: Բնականաբար մերժեցի այդ վտանգաւոր հրաւէրը, որ կրնար գլխուս փորձանք բերել:

Հանեայէն մեկնելէ եաք սոսկալի փոթորիկի մը բռնուեցանք եւ գացինք ապաստանիլ Սուտայի ծովախորշը, ուր մնացինք 24 ժամ: Յետոյ եկանք Ռէթիմօ եւ վերջապէս Քանիա, ուր տասը ժամ պիտի մնայինք:

(Շար. 37)

(Շար. Ա. էջէն)

նուիրեան քարտուղարութիւններու, ազգային ապահովութեան Խորհուրդի բարձրաստիճան պաշտօնեաներէ բաղկացած խումբը հանդիպումներ կ'ունենար նախագահ Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի, վարչապետ Արմէն Սարգսեանի, Արտաքին նախարար Ալեքսանդր Արզումանեանի եւ ընդդիմութեան ներկայացուցիչներու հետ: Օրակարգի նիւթերն էին Ղարաբաղի հակամարտութեան կարգաւորումը, տարածաշրջանային հարցեր եւ համագործակցութեան հեռանկարներ:

⁂

ՄԻԶԱԶԳԱՅԻՆ ՎԱՐԿ ՍԵՓԱԿԱՆԱՏՆՕՐՀՈՒԱԾ ՁԵՌՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ

Ֆինանսական միջազգային Ընկերութիւնը 0·75 տոկոսով 16·75 միլիոն տոլար վարկ կը տրամադրէ Հայաստանի կառավարութեան: Այս գումարը կը յատկացուի սեփականաշնորհուած ձեռնարկութիւններու որակաւորման: Ֆինանսական Ընկերութիւնը վերոյիշեալ գումարին 250 հազարը կուտայ որպէս մարդասիրական օգնութիւն:

⁂

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱԽՈՒՄԲԻՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄԸ

Փարիզեան արուարձանի «Թէաթր տը լա Ֆրոնտ»ի թատերախումբը Նոյեմբեր 26–ին Երեւանի Պարոնեան թատրոնին մէջ կը ներկայացնէ Էօժէն Իոնէսքոյի «Ուրնդեղիւրը», Ֆրանսերէն: Նախաձեռնութեան հեղինակն է Երեւանի Ֆրանսական դեսպանատունը:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՇԻՄԱՔ չորս օրուան պաշտօնական այցելութիւն մը կը կատարէ Ճափոն: Իրեն կ'ընկերանան նախարարներ եւ գործարար մարդիկ:

ՀԱՐԻՒՐ ՀԱՋԱՐԱՒՈՐ Հոլթուներ զանգուածային վերադարձի մը ձեռնարկած են դէպի Ռուանտայի իրենց բնակավայրերը, բայց չատեր կը մեռնին ճամբուն վրայ: Այս գաղթականները (որոնք 2 տարի առաջ ալ Զարդերու ձեռնարկած են Թութսիներու դէմ) երկու տարի է ապաստանած էին Զայիրի գաղթականներէ:

ՊՈԼՍՈՑ Լալէի թաղին մէջ ուր առեւտրական աշխոյժ գործունէութիւն կ'ունենան յատկապէս նախկին խորհրդարանէն ժամանող կիներ, պանդոկի մը մէջ հրդեհ ծագած է: 17 Ուկրանացիներ մահացած են, կան քանի մը տասնեակ վիրաւորներ: Կասկած կը յայտնուի որ պատահարը հեռեւանք է խափանարարական արարքի մը:

ՀՌՈՄԻ մէջ վերջ գտաւ էֆ–Ա–Օ–ի (անօթութեան դէմ համաշխարհային կազմակերպութեան) վեհաժողովը առանց չօշափելի արդիւնքներու: Ֆիտէլ Գասթրօ, սակայն, վրդովմամբ արտայայտուեցաւ, իր մտահոգութիւնը յայտնելով այն իրողութեան առջեւ որ փոսը կը խորանայ հարուստ եւ աղքատ երկիրներու միջեւ: «Ի՞նչ պէտք է ընել, բաւ Գուպայի ղեկավարը, որպէսզի 20 տարիէն 400 միլիոն ըլլայ սովահարներու թիւը, փոխանակ 800 միլիոնի: Այս հեռանկարն իսկ, իր հետեւանքով, ամօթ մըն է»: Գասթրօ Պապին հետ կը տեսնուէր Նոյեմբեր 18-ին:

ԿԱՍՊԻԻՍԿԻ մէջ (Տաղստան), Նոյեմբեր 16-ին ռմբափորձ մը գործուած է ռուս սպաներու ընտանիքներէ բնակուած չէնքի մը դէմ: 24 մեռեալ կար (8 մանուկ), 39 անհետացածներ եւ ութ վիրաւոր: Զերնոմիրտին տեղւոյն վրայ գացած է եւ կասկած կայ որ Զէչէններու գործն է:

ՏՐԻՕԳԻ թաղապետական ընտրութիւններուն դլուխը հասաւ Ազգ. Ճակատի թեկնածուն՝ տիկին Մարի–Ֆրանս Սթիրպուա ձայներու 36,5%-ով, իրեն կը հետեւին էՓ–էԻ–էո–ի հրաժարեալ քաղաքապետը՝ Համէլ 34,73%-ով, երրորդ դիրքի վրայ է ընկերվարականը՝ 24,76%-ով: Ա. չրջանի այս արդիւնքները բուռն բողոքներու եւ ցոյցերու առիթ տուին Նոյեմբեր 17-ին իսկ: Բ. չրջանի արդիւնքները կախում ունին ընկերվարականներու դիրքէն:

ՖՐԱՆՍԱՑԻ ՊԵՏԱԿԱՆ դէմքերը, գաղաքադէտները եւ անշուշտ բոլոր մեծահարուստները դրաւոր թէ բանաւոր, դործբան ձգած դրաղեցան էն–թէ–էմ ռափ համոյթով (նախընտրաբար չենք թարգմաներ այս սկզբնատառերը որոնք ֆրանսերէն կը նշանակեն Նիէ Թա Մէդ): Պատճառն այն էր որ Թուլոնի պատժական դատարանը 6 ամիս բանտարկութեան (3-ը՝ պարտադրաբար դործադրելի) եւ 6 ամիս ֆրանսական հողամասին վրայ երդելու արդիլման դատապարտած էր համոյթը «խօսքով նախատինքի համար ռասիկանութեան դէմ» որու ինքնավար սենսիքան բողոք ներկայացուցած էր: Վրդովումը մեծ է ամբողջ երկրին մէջ, ձախէն աջ: Ոչ ոք կ'ուզէ եա մնալ, մանաւանդ այն պատճառով որ վճիռը արձակուած է քաղաքի մը մէջ որու քաղաքապետը Ազգ. Ճակատին կը պատկանի եւ ուր համոյթին մէկ համերդը արդիլուեցաւ 1995-ին: Այս ռափ համոյթը բառերը չի ծամծմեր եւ կը ներկայանայ որպէս արտայայտիչը ապստամբ երիտասարդութեան որ կ'ուզէ ձայնը բարձրացնել ընկերութեան դէմ եւ պոռալ իր մէջ կուտակուած տեղութիւնը ոստիկանութեան ալ դէմ: Այս վճիռին դէմ բոլորը ձայն կը բարձրացնեն պաշտպանելով ռասիխթները՝ Գուլ Շէն եւ Ճօյ Սթար զորս ոմանք նոյնիսկ բանաստեղծ կը նկատեն, ուխրչներ կը բաղդատեն Պրասէնսի եւ Գոլիւչի, բոլորը, ամէն պարադայի մէջ կը տեսնեն արտայայտութեան ազատութեան կաշկանդում մը, դրաքննութիւն, մինչեւ իսկ մենատիրութիւն (Մշակոյթի նախարար Տուսթ–Պլազիի խօսքն է) եւ ընդհանուր ձեւով դայթակղութիւն կը նկատեն պատահածը ու Արդարադատութեան նախարարն ալ՝ Թուպոն որ սկիզբը ըսած էր թէ չուզեր մեկնարանել արդարադատութեան մէկ վճիռը, դիմեց անոր որպէսզի վերաքննութիւն պահանջէ, ինչպէս արդէն ենթականերն ալ պահանջած էին: Բոլոր թերթերը էջեր նուիրեցին, Լիպերասիոն 3 էջ (Նոյ. 16-ին), Մոնտ դրեթէ 4 էջ, նեբառեալ խմբագրական մը, Ֆիկարօ եւ բոլորը նոյնպէս, հրատարակելով ալ խնդրոյ առարկայ երդին բառերը: Այս ամբողջը ծառայեց անշուշտ ծաւալուն ծանուցումի մը եւ չարաթավերջին, 48 ժամուան ընթացքին վաճառատուներուն մէջ մէկ սալ չէր մնացած: Ընթացիկ ե-

ՓՈԽԱՆ ՇԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Իր խնամիին՝ Համազասպ Մոմճեանի մահուան առթիւ, Պր. Լեւոն Տանտիկեան 1000 Ֆր. կը նուիրէ Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Եկեղեցւոյ (ստանալ՝ «Ծառաջ»էն) եւ 1000 Ֆր. «Ծառաջ»ին:

⁂

Նոյն տխուր առթիւ, Համազասպ Մոմճեանի թարմ յիշատակին Տէր եւ Տիկին Գրիգոր Համբարձումեան 1000 Ֆր. կը նուիրեն «Ծառաջ»ին:

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Արամ Շեխիկեանի մահուան Ա. տարելիցին ի յիշատակ Տէր եւ Տիկին Լեւոն Տանտիկեան 500 Ֆր. կը նուիրեն «Ծառաջ»ին:

CONFERENCE

Le Centre Culturel
SAINT MESROB
recevra

M. CLAUDE MUTAFIAN,
Maître de Conférence à Paris XIII,

Pour une conférence, illustrée de diapositives, sur

« LA DIPLOMATIE ARMENIENNE FACE AUX MONGOLS AU XIIIe SIECLE »

le Jeudi 21 Novembre à 20 heures 45

Dans les locaux du Centre St-Mesrob
10 bis, rue Thouin, Paris Ve
M° Cardinal Lemoine / Monge

— *Entrée libre* —

ԱՐՎԵՍՏԻ ՓՈԽԱՆՑՈՒԿ
ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՓՈԽԱՆՑՈՒԿ

Ալեքսանտրա Վասիլիքի թուղթի վրայ Ալեքսանտրա Վասիլիքեանի թուղթի վրայ ստեղծագործութիւնները կը ցուցադրուին՝

ART VOCATION MOBILE
45, rue Lepic, Paris 18e

Ցուցասրահը բաց է Երեքշաբթիէն Շաբաթ, ժամը 14·30-էն 19·30:

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ–ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

Հինգշաբթի, Նոյեմբեր 21, ուօն է երից Ամաց Ընծայեցման Ս. Կուսին ի Տաճարն Այս առթիւ, Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ, ժամը 10–ին, պատարագ կը մատուցուի:

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ
ՓԱՐԻԶ
ԳՐԱԿԱՆ – ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՑԱՆԶԱՆԱԽՈՒՄԲ

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՕՐ

ԳԻՐԵՐՈՒ ԳԻՒՏ ԵՒ ԹԱՐԳՄԱՆԻՉՆԵՐ
կը խօսին՝
ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿ. ՋԱՔԱՐԵԱՆ
եւ
ՓՐՈՖ. Ժ. Փ. ՄԱՀԻ
կ'արտասանեն՝
ՍԻԼՎԱ ՀԱՊԷՇԵԱՆ – ԱՐԱՓՈ
եւ
ՌԱՋՄԻԿ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ
Երեքշաբթի, Նոյեմբեր 26, երեկոյեան ժամը ճիշդ 20·30–ին Հայ կաթողիկէ Ս. Մեսրոպ Մշակութային կեդրոնին մէջ
10 bis, rue Thoin, 75005 Paris
Métro Cardinal-Lemoine
Ձեռնարկը կը սկսի որոշեալ ժամուն

ՎԻՃԱԿԱԽԱՂ
(LOTO)

Կապոյտ Խաչի Պուլվար Օտտոյի Էօլա Սասունի մասնաճիւղը կը կազմակերպէ՝
ՎԻՃԱԿԱԽԱՂ – ԼՈԹՕ
Մշակոյթի Տան մէջ
12-14, rue St-Bazile — Marseille 1er
Նոյեմբեր 24, Կիրակի, կէսօրէ վերջ ժամը 15–ին, վիճակահանութեան բազմապան դեղեցիկ առարկաներ:

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

ՓՈՒԹՊՈԼ

Բ. դասակարգի մրցումներու չարքին, Վալանս իր դաշտին վրայ 2 – 1 յաղթեց Լաւալի: Այս յաղթանակը եւ այլ խումբերու ձեռք ձգած արդիւնքները թոյլ տուին որ իր դիրքը զգալապէս բարելաւի ընդհ. դասաւորման մէջ եւ 15–րդին բարձրանայ 11–րդ տեղը 27 կէտով: Գըլուխն ալ անցաւ Թուլուզ 36 կէտով, էպինալ կը մնայ վերջին:

ԵՐԿԻՐ ԵՒ ՄՇԱԿՈՅԹ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ
Organisation Terre & Culture

SOIRÉE PUBLIQUE
D'INFORMATION ET DE SOUTIEN

LE VENDREDI 29 NOVEMBRE à 20 heures 30

dans les Salles de l'ASIEM — 6, rue A. de l'Apparant, PARIS VIIe

VERS LE PAYS ARMÉNIEN

ARMENIE : Film de la reconsécration de l'église de **Gogaran** par sa Sainteté Karékine Ier, Catholicos de tous les Arméniens.
KESSAB : Projection sur les restaurations du patrimoine rural arménien.

SOUTENEZ L'ACTION DE L'OTC AUPRES DES COMMUNAUTES DU PROCHE-ORIENT, EN ARMENIE ET EN ARTSAKH

A l'occasion du 150ème anniversaire de leur naissance,
les Eglises Evangéliques Arméniennes de la Région Parisienne
présentent le film :

«L'audace de la foi»

un regard actuel sur les *Eglises Evangéliques Arméniennes de France* et leurs actions, depuis leur arrivée à Marseille en 1924 et jusqu'à nos jours.

Vendredi 22 Novembre à 20 heures 30
28, avenue Bourgain, 55, avenue Victor Cresson
92130 Issy-les-Moulineaux

Samedi 23 Novembre à 20 heures 30
8, rue du Groupe Manouchian, 94140 Alfortville

Dimanche 24 Novembre à 15 heures
8 bis, rue des Ternes, 75017 Paris

Ce film en langue française, de 55 minutes,
a été réalisé par *Ardavazd EGOYAN*,
Directeur et Producteur de la 3ème chaîne de la télévision d'Arménie.

— COLLATION —

ՋՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 20
MERCREDI
20 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՀԱՅՐԱՍԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 18·987 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.987

ԿՐԿԻՆ ԿԱՐՍԻ ՈՒ ԱՆԻԻ ՄԱՍԻՆ

Նոյեմբեր 18–ի «Հիւրրիյէթ»ը նոր էջ մը ունի Կարսի ու Անիի քաղաքին մասին ուր մեծ մասով կը կրկնուին նախորդ հրապարակումով («Յառաջ», Նոյ. 8) յառածները: Կարսի բնակչութիւնն ու իշխանութիւնները մեծ յոյսեր կապած են Հայաստանի հետ սահմանային անցքին բացուելուն որպէսզի առեւտուրը կենդանանայ: Մինչ այդ քաղաքը ամէն օր բնակիչ կը կորսնցնէ դէպի արեւմտեան ոստաններ գաղթողներով: Գրութեան հեղինակը Եալչընը Պայէր Կարսի անցեալի տէրերէն յիշելով հանգերձ Ուբարատացիները, Մոնղոլները, Բիւզանդացիները, Սելճուքեանները, եւլն., կը մոռնայ Հայերը: Այսուհանդերձ, կը գրէ թէ իարու ազգահայեաց պողոտաներուն վրայ Ռուսերէ ու Հայերէ մնացած քարաչէն կառոյցներ հոյակապ դեղեցկութիւն մը կուտան քաղաքին: Կ'ափսոսայ որ անոնց մեծ մասը անխնամ մնացած է: Հարց կուտայ թէ ո՛վ պիտի պահպանէ զանոնք եթէ նիւթական այրիւրներ չզտնուին:

Զանձախուզութիւնը չատ չհաղորգակցական զբազում է, կ'ըսուի Կարսի մէջ. պաղմակաւ: ըրջանները զաղանօրէն կը պեղուին: Կան մարդիկ որոնք մեծ գումարներ տրամադրած են հողին ընդերքը հետազօտող գործիքներ գնելու համար:

1996–ին մօտ 12 հազար զբօսաշրջիկ այցելած է Կարսը· անոնց 2·500–ը օտարներ եղած են: Օտարներու – յատկապէս Հայերու – փնտռածը, տեսնել ուզածը Անիի աւերակներն են, որոնց Ե. Պայէր կուտայ «համաշխարհային ժառանգութիւն» որակումը: Ան վստահ է որ եթէ նոյնիսկ տասնամեակներ պիտի տեւէ Անիի վերանորոգումը, անգամ մը որ դիւանագիտական հարցերը կարգադրուին, եփեսոսի կամ Կապադովկիոյ նման մեծ թիւով զբօսաշրջիկ պիտի ունենայ Կարսը:

***

Նոյեմբեր 15–ի Պոլսոյ «Ակօս» շաբաթաթերթը Անիի հանդէպ ցոյց տրուած հետաքրքրութեան հետ տեղ տուած է Երզրումի հայկական մէկ եկեղեցին մզկիթի վերածելու նիւթին ալ («Յառաջ», Նոյեմբեր 15): Խմբագրութիւնը այս մասին դիմած է Թուրքիոյ Ձարտարապետներու սենեակին նախկին նախագահ Օքթայ Էքինճիի կարծիքին. ան կ'ըսէ· «Այս հողերուն վրայ ապրած բոլոր մշակոյթներուն պատմական ժառանգութեան տիրութիւններու գանազանումը ու կրօնական գործօնին հիմնուած "մերը, ձերը" անջատումը վայել կեցուածք չէ ժամանակիս ժողովրդավար հանրապետութեան մը որ կը նկրտի դառնալ աշխարհական ու ընկերային իրաւունքի պետութիւն մը»:

Ապա պատասխանելով Թերթին հարցումներուն, ան կ'ըսէ թէ խնդրոյ առարկայ եկեղեցին մզկիթի վերածելու որոշումը Անատոլուի հարուստ մշակոյթին նկատմամբ «անբախտութիւն» կը նկատէ: Իր կարծիքով տեղին է «Ցուչարճաններու պահպանութեան յանձնաժողով»ին 1977–ի որոշումը որ կը հրահանգէր նախկին եկեղեցիները պործածել որպէս թանգարան կամ պատմական պործերու մթերանոց: Ե. Էքինճի կը հաւատայ որ Թրքական պատմութեան անյարիր այս ընթացքը կը արգելուի ու իշխանութիւնները կը հրաժարին այս ծրագրէն որ «կրնայ վիրաւորել Հայերու մշակութային իմիջը, որքան ալ անոնք դադրած ըլլան ներգումի մէջ քնակութիւն ունենալէ»: Կ'աւելցնէ թէ նախարարութիւնն ու քաղաքաւորութիւնը միանշանակ եթէ որոշեն չենքը թանգարանի մը կամ մշակոյթի կեդրոնի մը վերածել, լայն զօրակցութիւն կրնան գտնել, Ան կ'եզրակացնէ· «Լարումներու եւ բախումներու վրայ հիմնուած պաշտամունք մը հանրային տեղ ալ պէտք չէ ունենայ մահմետական գաղափարականի մէջ»:

ՔՐՏԱԿԱՆ ՄԱՖԻԱ ՄԸ ԿԸ ԿՈՂՈՊՏԷ ՊԷՅՕՂԼՈՒԻ ՑՈՑՆ ԵՒ ՀԱՑ ՊԱՌԱՒ ԿԻՆԵՐԸ

«Ենի Եիւզեըլ»էն Էրհան Էօղթիւրք կը գրէ որ այն փոքրաթիւ պառաւ յոյն ու հայ կիները, որոնք մնացած են Պէյօղլուի մէջ, այլեւս փողոց ելլելու իսկ կը վախնան, որովհետեւ կը զոհուին կողոպտուելու վտանգին հետ դէմ յանդիման: Հարաւ Արեւելեան նահանգներէն եկած մարդոցմէ բաղկացեալ հրոսախումբ մը ձըն-չումի տակ կը պահէ այս կիներուն տուները, կը յարձակին, կը թալանեն, կը կը կողոպտեն, եթէ անոնցմէ մէկը մեռնի, անմիջապէս կը դրաւեն անոր յարկաբաժինը, եւայլն: Այս կիները երբեմն բերուած յարձակումի իսկ կ'ենթարկուին: Մանաւանդ Զուքուրճումայի մէջ բնակող կիները պարբերաբար կը հեռաձայնեն իրարու, մէկզմէկէ լուր ունենալու համար: Եթէ մէկուն հեռաձայնը չպատասխանէ, անմիջապէս լուր կուտան պատկան իշխանութիւններուն,

Սաֆենիկ անուն պառաւ կին մը կը պատմէ որ անգամ մը կարգ մը մարդիկ եկան ու ըսին որ գործ կը փնտռեն: Անոնք իրեն առաջարկեցին հնաւաճառի խանութ մը բանալ: «Թէ՛ քու ապրանքները կը ծախենք, եւ թէ բարեկամներէդ ապրանք կը գտնես, անոնք ալ կը ծախենք» ըսին: Բայց բոլոր այդ ապրանքները վրայ նստան, գինքը խորհեցին: Տիկին Սաֆենիկ կը պատմէ որ Իսմանպուլի նախկին աղնուական մարդիկը չէին, մարդիկը չարացած են:

Ձուքուրճումայի հնաւաճառներն ալ տեղեակ են եւ կը չանան կարելի չափով պաշտպան կանգնիլ: Թաղապետն ալ հաստատեց թէ յաճախ անոնք մնացած տուներու վրայ յարձակումներ կը գործուին, այդ տուները թալանի կ'ենթարկուին: Հնաւաճառ Մուհլիս Զէյէն կ'ըսէ հետեւեալը. –

«Այս երկրին հայրենակիցներուն միչեւ խոր կարելի չէ դնել: Ո՛չ մէկը մեւսին կրնայ բանի ուժով բան մը ընել տալ: Պետութիւնը պէտք է պատժէ այն մարդիկը, որոնք ճնշումներ ի գործ կը դնեն փոքրամասնութիւններու վրայ»:

«Մարմարա»

ԱՔՍՈՐԻ ՄԱՍԻՆ ԹՐՔ. ՀԱՏՈՐԻ ՄԸ ՄԷՋ ՀԱՅԿ. ԱՆՈՒՆՆԵՐ

Վերջերս Թրքական «Պաղլամ» հրատարակչութիւնը լոյս ընծայած է «Աքսորի դրականութիւնը, դրականութեան աքսորեալները» խորագրուած հատոր մը որ յատկացուած է ամէն ազգի աքսորեալ յատկացուած է ամէն ազգի աքսորեալ դրագէտներու: Հատորին մէջ տեղ գտած է հայկական բաժին մըն ալ, հեղինակութեամբ Բ. Թուղլաճեանի: Ան նախ երկու էջնոց ցանկով մը տուած է Տարագրութեան օրէնքով 1915 Ապրիլ 24–ի դիւերուընէ սկսեալ Թրքահայ մտաւորականութենէն, քաղաքական դէմքերէն Անատոլուի զանազան վայրերը աքսորուածներու անունները: Յետոյ աւելի լայն դիծերով ներկայացուցած է Զօհրապի ու Լրագրող Տիրան Քէլէկեանի պարագաները. որպէս աքսորը իրենց արուեստով լաւագոյնս տուած արուեստագէտներ յիշած է ի մէջ այլոց Աբգիլ Կորքին ու Ու. Սարոյեանը:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՌՈՒՄԱՆԻՈՅ նախագահական ընտրութեան վերջնական արդիւնքները հաստատեցին Կոնստանդինէսքուի յաղթանակը: Սոսիալ – Դեմոկրատ թեկնածուն ձայնեբու 54·4%–ով պարտութեան մատնեց նախագահ Իլիէսքուն: Ռումանիան Արեւելեան Եւրոպայի միակ երկիրն էր ուր նախկին համայնավարները երբեք չէին հեռացած իշխանութենէն: Այժմ, նորընտիր նախագահը համերաշխութեան կոչ կ'ընէ:

ՏՐՒՕԳԻ մէջ, ընկերվարական թեկնածուն՝ Ռաֆանն քաշուեցաւ եւ այս ձեւով, Կիրակի օր, Նոյեմբեր 24–ին դէմ առ դէմ կը գտնուին Ազգ. Ճակատի եւ Էմ – Փէ – Էմ–ի թեկնածուները: Ընկերվարականը, սակայն, քուէի հրահանգ չէ տուած:

ՏԱՂԱՏԱՆի հակառուս ոճրափորձին գոհերու թիւը չատ աւելի մեծ է քան ինչ որ ըսուեցաւ սկիզբը: 49 մեռեալ կայ որոնց մէջ 15 մանուկներ եւ 39 վիրաւորներ, բայց նաեւ անհետացածներ:

ԷՄ – Փէ – Էմ–ի չարքերուն մէջ, միաձայնութիւն չի տիրեր ինչ կը վերաբերի Արդարադատութեան նախարարին դիմումին որպէսզի վերաքննութիւն կատարուի Էն – Թի – Էմ–ի դէմ տրուած վճիռին: Մոզէլի երեսփոխանը, օրինակ, դիտել կուտայ որ խնդրոյ առարկայ երդը կոչ մըն է ատելութեան եւ մարդասպանութեան եւ հարկ է անդրադառնալ կանոններուն եւ սահմաններուն, ի դէպ, մեծամասնները միշտ կը չարունակեն զրպարտել այս հարցով, իրենց վրդովումն յայտնելու համար եւ դիտել տալու որ «պաշտօնական ընկերութիւնը» չուարած է նոր մշակոյթներու դէմ յանդիման եւ ծիծաղելի որակելու Ֆրանսայի արդարադատութիւնը: Ոմանք չեն վարանիր, սակայն, երկու չափ երկու կշիռ մը նկատելու, երբ այսքան աղմուկ կը բարձրանայ Էն – Թի – Էմ–ի երդի մը արգիլման առթիւ, բայց ոչինչ կ'ըսուի այն 28 տարեկան ոստիկան կնոջ մասին, որ օր – ցերեկով բռնաբարուեցաւ 4 լակոտներու կողմէ դէմքէն ալ դաշունահարուեցաւ մեթրոյին մէջ եւ որ ամբողջ կեանքը պիտի մնայ ցնցուած: Ոստիկանները իրենց բարկութիւնը չեն ծածկեր նախարար Թուպոնի ընթացքէն, մինչ դատաւորներու արհեստակցական միութիւնը (սջ) չչմած է նախարարին հակադրելու թէ եւ կը զարմանայ որ կարելի է նմանութիւն գտնել Պրասէնսի սրամիտ բառերուն եւ Էն – Թի – Էմ–ի ատելավառ եւ սպանութեան կոչ ընող երգերուն հետ:

ՖՐԱՆՍԱՅԻ արեւելեան չրջանը ձիւնի տակ թաղուած է եւ երկաթուղային երթեւեկն ալ դադրած Ֆրանսայի եւ Զուիցերիոյ միջեւ: Ճամբաներն ալ փակ են եւ Սթրազպուրկէն ճամբայ ելած կառքեր կէս ճամբան մնացած են Նոյեմբեր 18–էն 19–ի լուսնալիք գիշերը:

ՑՈՒՆԱԿԱՆ նաւ մը կրակ բացած է Նոյեմբեր 18–ին Թրքական նաւու մը վրայ որ գաղտնաբար 7 Իրաքցիներ ցամաք կը հանէր յունական կղզի: Թուրք միջնորդը մեռած է: Ցունաստան կը դժգոհի որ ապօրինի կերպով հարիւրաւոր գաղթականներ Ցունաստան կը մտնեն Թուրք միջնորդներու չնորհիւ:

ՊԵԼԺԻՈՑ մէջ, մահկամաւորութեան հարցերը չեն մարիր եւ այս անգամ փոխ-վարչապետը՝ ընկերվարական Էլիօ տի Ռուփօն է մեղադրեալը: Պրիւսէլի ընդհ. դատախազը պահանջեց որ բեկանիչ Ատեանին առջեւ տարուի դատը, որովհետեւ ան դեռ կը վայելէ երեսփոխանական անձեռնմխելիութիւն: Փաստեր կան որ իր վարորդին միջոցաւ 16 տարեկանէն վար տղաք փնտռել կուտար եւ Ֆլամանդ հեռատեսիլը արձագանգած է այդ փաստերուն:

ԷՕՐՕԹԻՒՆԷԼԻ (Ֆրանսայ Անգլիոյ կապող փապուղին) մէջ հրդեհ մը ծագած է Նոյեմբեր 18–ի գիշերը: Քանի մը վիրաւորներ կան եւ երթեւեկը ընդհատուած էր:

ՀԵՌԱՏԻՊ ՓԱՐԻԶ

«ՕՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Նոյեմբեր 18 / 19)

Ժ. ԼԻՊԱՐԻՏԵԱՆԻ ՄՈՍԿՈՎԵԱՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆԵՐԸ

Նախագահի գլխաւոր խորհրդական Ժիրայր Լիպարիտեան Նոյեմբեր 15-ին մեկօրեայ այցելութեամբ գացած է Մոսկուա, ուր հանդիպումներ ունեցած է Ռուսաստանի Արտաքին փոխ-նախարար Բորիս Պաստուխովի եւ Մինսկի խումբի Ռուսաստանի ներկայացուցիչ Եուրի Եուկալովի հետ: Ընդհանուր առմամբ հինգ ժամ տեւած հանդիպումներուն քննարկուած են զարաբաղեան հարցին կարգադրութեան եւ չրջանին վերաբերող հարցեր: Ժ. Լիպարիտեան նոյն օրը Երեւան վերադարձած է:

***

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 25-Ի ԴԷՊՔԵՐՈՒՆ ԱՌԸՆՉՈՒԹԵԱՄԲ

Ազգային ժողովի չէնքին վրայ Սեպտեմբեր 25–ին գործուած յարձակումին առընչութեամբ Հայաստանի Դատախազութիւնը կազմած էր քննիչ խումբ: Նախաքննութենէն եւք ձերբակալման որոշում տրուած էր 29 հոգիի մասին, որոնցմէ 7-ին նկատմամբ որոշումի փոփոխութիւն կատարուած էր յետագային, իսկ անոնցմէ հինգ ուրիշներու մասին որոնք փախուստ տուած են, հետախուզում յայտարարուած է: Ներկայիս 17 հոգի ձերբակալուած կը մնան:

Պատահարներէն եւք բազմաթիւ քաղաքացիներ որպէս տուժած, զանազան դիմումներ կատարած են: Այդ դիմումները ղրկուած են տարածքային Դատախազութեան եւ Ներքին նախարարութեան մարմիններուն, որպէսզի կատարին հարկաւոր ստուգումները ու տրուի համապատասխան ընթացք: Իսկ քրէական գործի քննութիւնը կը չարունակուի:

***

ԿԱՌԱՎԱՐԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐՈՒ ՎԵՐԱԿԱՌՈՒՑՈՒՄ

Սկսած են կառավարական մարմիններու վերակառուցման աշխատանքները: Նոր կառուցուածքին գլխաւոր նորութիւններէն կը նկատուի Սփիւռքի հետ կապերու ստորաբաժանումը, որու նպատակն է Հայաստան -- Սփիւռք յարաբերութիւններու զարգացումը, որակաւորումը, ինչպէս նաեւ իւրաքանչիւր Սփիւռքահայու ընձեռել հայրենիքի ամբողջական իր նպաստը բերելու հնարաւորութիւնը:

ՆԱԽԱԳԱՀԸ ՑԵՏՂՆՏՐԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ

Ձեխական չաբաթաթերթի մը տրուած ընդարձակ հարցազրոյցով մը Լ. Տէր – Պետրոսեան արժեւորած է իր պաշտօնավարութեան հնգամեակին երկրին անցած ուղին ու որպէս ղժուար շրջանի մը նախագահ իր ղեկավարութեան ղրականն, ու բացատրած է. այս վերջինը, յատկապէս յետ ընտրական ծանօթ անցքերու լոյսին տակ: Հարցազրոյցը որ կատարուած է Հոկտեմբեր 7–ին, յատկօրէն ցոյց կուտայ թէ ան ի՛նչ աստիճանի ազդեցութեան տակն է արձանագրուած պոռթկումին: Խօսելով իր նախագահութեան շրջանին ապահոված կայունութեան մասին, անոր փոխարժէքը կը նկատէ «աղֆատութեան սահմանագծից ներքեւ ապրող մօտ մէկ միլիոն մարդկանց ընկերակիցն ծանր վիճակը», ազէտի գօտիին 18 հազար ընտանիքները որոնք տակաւին կ'ապրին ժամանակաւոր կացարաններու մէջ, ինչպէս նաեւ հազարաւոր զաղթականները: Այս հիմնական բացատրութեան կ'ընտրութեան դէմ ծառացած ընկերային մեծ դժգոհութիւնը:

Նախագահը խօսելով իրենց սխալներուն ալ մասին, կը թուէ առաջին երկու տարիներու հագճեպ որոշումները, հողի սեփականաշնորհումներուն որոշ չրջանի մը ընդմիջումը: Կ'ըսէ թէ պաշտօնատարներու պակաս զգացած են, քանի որ տարբերով նախկին խորհրդային այլ երկիրներէ, Հայաստան մէկվեր դրաւ հինիրաւ 80%–ը:

Ինչո՞վ կը տարբերի Լ. Տէր – Պետրոսեան նախագահը Լ. Տէր – Պետրոսեան այլախոհէն. նախագահը կը սրբագրէ. «ես դասական իմաստով այլախոհ չեմ եղել. «Ղարաբաղ» կոմիտէում մեր հիմնական խնդիրը ղարաբաղեան հարցի արդարացի լուծումն էր»: Ինչ կը վերաբերի նախագահին, ի տարբերութիւն չատերու իր ունեցածը 41 քառակուսի մեթրնոց խրուչչովեան բնակարան մըն է եւ ուրիշ ոչինչ: Չէ մտածած իսկ սեփական տուն կառուցելու մասին: Ոչինչ փոխուած է մարդոց հանդէպ իր վերաբերումին մէջ ալ, թէեւ աւելորդ չի նկատեր ըսել որ «այդ մասին ուրիշները պիտի դատեն»:

Լեւոն Տէր – Պետրոսեան ղժգոհ է Հայաստանի ընդդիմութեան տկարութենէն. կ'ըսէ թէ կը նախանձի Ռուսաստանին ուր համայնավարները կայուն ուժ են ու Ձեխիոյ ուր սոսկալ դեմոկրատները կազմակերպուած ներկայութիւն են: Ինք կը դաւդատի որ հայաստանեան ընդդիմութիւնը չկազմեցաւ որեւէ ուժեղ կուսակցութիւն հիմնել,

Ընկերային ու տնտեսական ծանր կացութեան խոստովանութեան նման է կաշառակերութեան մասին ըսուածը. «վտանգ կա՞յ որ կաշառակերները տեղ գտած ըլլան իշխող կուսակցութեան մէջ» հարցումին Լ. Տէր – Պետրոսեան կը պատասխանէ. «ինչո՞ւ վտանգ, դա փաստ է: Եւ մենք դա երբեք չենք թաքցրել»:

Նախագահին համար հիմնապէս մերժելի է խորհրդային իշխանութիւններու կողմէ Ղարաբաղ կոմիտէին տրուած «ֆաշիստ» որակումը եւ նոյն որակումով ներկայի ընդդիմութիւնը կոչելու պարագաներուն համեմատութիւնը: Այսօրուան ընդդիմութիւնը իսկապէս ֆաշիստ է նախագահին դատումով. կը բացատրէ անով որ «Մանուկեանի կուսակցութեան ծրագրի ելակէտային դրոյթներում ասւում է որ հայ ժողովուրդը համաշխարհային ազգ է, որ հայ ժողովուրդը պատմական առաքելութիւն ունի»: Կուսայ իր մօտեցումն ալ. «ես կարծում եմ որ հայ ժողովուրդը սովորական ժողովուրդ է. նա այնքան է արժանի նորմալ ապրելու, որքան աշխարհի մնացած ժողովուրդները, հաւասար այլ ժողովուրդների հետ»:

Ձորյին մէջ բաւական լայն տեղ տրուած է Սեպտեմբեր 25 – 26–ի պատահարներուն. Լեւոն Տէր – Պետրոսեան դոհութիւն կը յայտնէ որ զօրքերու երեւան մուտքը «ստիպողական միջոցառում» էր, եւ թէ մեծագոյն ողբերգութիւնը կ'ըլլար այդ դէպքերուն կրկնութիւնը: Կը կրկնէ թէ ցուցարարներու ընթացքը «յեղաշրջման փորձ» պէտք է կոչել եւ աչխարհի բոլոր անկիւններուն մէջ ալ նոյնը պիտի ըլլար պարագան:

Այս նիւթին առընչութեամբ չեխ լրագրողը կը հարցնէ թէ Ռուսաստանի պարպային նման, կարելի՞ է Հայաստանի մէջ ալ ապահով ընդհանուր ներում մը, օրինակ նախագահական երդումի արարողութեան առիթով: Լ. Տէր – Պետրոսեան չի ժխտեր նման հաւանականութիւն: Կ'ըսէ. «ելնելով իրադարձութիւններէն յետագայ զարգացումից, ետ չեմ բացառում նման հնարաւորութիւն»:

Ընտրութեան արդիւնքներու մասին Սահմանադրական դատարան ներկայացուած բողոքը եթէ պատահի որ առաջնորդէ անոնց չեղեալ համարուելուն, ի՞նչ պիտի ընէ ինք՝ Լ. Տէր – Պետրոսեան: Այս վերջին հարցումին պատասխանը կ'ըլլայ. «հրաժարական կը տամ: Դատարանի որոշումն ինձ համար սրբութիւն է: Որեւէ ողբերգութիւն ինձ համար դրանում չեմ տեսնում: Բայց Հայաստանի համար ողբերգութիւն տեսնում եմ: Շատ մեծ ողբերգութիւն»:

Ցետ ընտրական յատկանշական երեւոյթ մըն է նախագահ Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի կողմէ ընկերային ու տնտեսական ծանր վիճակին, զայն կրող աւելի քան մէկ միլիոններոց զանգուածին մատնանչումը: Նոյնն է պարագան իշխող կուսակցութեան մէջ կաշառակերներ գրտնուելու մասին ունեցած արտայայտութեան: Ասիկա ցոյց կուտայ թէ ան հրաժարած է դրականներու վրայ ծանրանալու նախընտրութենէն: Այսօր երբ կատմուած է նոր կառավարութիւն ալ, կրնայ ըսել է Ա. Սարգսեանի վարչապետ նչանակումին մէջ այդ կացութեան դարմանին փափաքն ալ տեսնել. միայն հարցը այն է որ անոր ընկերացող կազմը ունի՞ այդ դժուար գործին օժանդակելու յատկանիշերը փափաքելի արդիւնքին հասնելու անկեղծ կամքը: Նոր կառավարութեան որոշ ժամանակի մը գործունէութենէն յայտնի պիտի ըլլան սպասումներու պատասխանները, որքան ալ մեծ անկնկալ յուսալ չատ իրատես քան չթուի, կիսով անփոփոխ մնացած նախարարներով:

Նախագահին պատասխաններէն երկու ուշադրաւ այլ կէտեր կը վերաբերին ընդդիմութեան տկարութեան ու ներումի խնդրին: Ձիւղ է ըսուածը թէ ընդդիմութիւնը չկրցաւ ծնունդ տալ կարեւոր ուժի մը: Ատոր առարկայական պատճառները պարզելու աչխատանք մը հետաքրքրական պիտի ըլլար տեսնելու համար թէ իսկապէ՞ս միմիայն ընդդիմութեան առընչուած աղդակներ են ատոր «յանցաւորը»: երկրորդ՝ նման պրպտում մը կարեւոր լոյս պիտի ձգնէր յետ խորհրդային կեանքի առաջին չրջանի ձեւաւորումին ու անկախութեան ընկալումին, զայն վարելու կերպերուն վրայ, թէ՛ ընդդիմութեան, թէ՛ իշխանութեան սեւեռումով:

Ինչ կը վերաբերի ներումին ու ընտրութեան արդիւնքները չեղեալ համարելու հաւանականութեան մը, առաջին անգամ հրապարակաւ նիւթ ըլլալով հանդերձ, երկուքն ալ մեծ անակնկալի մը բնոյթը չունին: Ոչ իսկ ամիս մը անցած, Սեպտեմբեր 25 – 26–ի ցոյցերուն որպէս դերդիչ, կամ գործնապէս յանցաւոր ամբաստանուած ու ձերբակալուածներու դլխաւորները արդէն ազատ ձգուած են: Քանի մը կտորող – թափօղներու համար նեղսում յայտարարելու հաւանականութիւնը կը ծառայէ հաստատելու թէ իշխանութիւնը կ'ուղէ մոռնալ ու մոռցնել այդ պոռթկումն ու անոր տղեղ հետեւանքները:

Իսկ դատարանէն ընտրութեան արդիւնքները բեկանող վճիռի մը պարագային հրաժարելու պատրաստակամութիւնը նոյնպէս ղգայացունց յայտնութեան բնոյթ չունի. Լ. Տէր – Պետրոսեանի Բ. չրջանը գործնապէս սկսած է արդէն, ան նախագահական երդումն ալ ըրած է, մինչ դատարանը տակաւին հեռու կը թուի վճիռ արձակելու փուլէն: Կրնա՞յ յետադարձ չարժում մը խնդրոյ առարկայ ըլլալ լրջօրէն:

ԱՐՓԻ ԹՈՈՈՑԵԱՆ

ՏԱՒՑԱՆՔ

ՇՈՂԱՐՋԱԿ
Ա. հատոր
ԱՐՏԱԿ ԱՐՔ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ
Թեհրան, 1996

ԿԼԻՄԱՅԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

■

Երկրագունտին կլիման կարեւոր փոփոխութիւնները կանոնաւորող դեր կը նուի, ինչպէս կը հաստատեն մասնագէտները, մեկնելով բնապահական կարգ մը ուչագրաւ երեւոյթներէ: Եւ ըսել որ մարդ արարածին պատճառած ապականութիւնն է անոնց մեկնակէտը:

Փոփոխութիւններուն ցուցանիչ են ովկէանոսները: Անոնք են փոփոխութիւններուն ուղղակի ենթարկուողները եւ որոնք իրենց կարգին մեծ ազդեցութիւն կը պրծեն ցամաքամասերու ջերմութեան վրայ:

Ճարտարարուեստական ժամանակաչրջանին սկիզբէն ի վեր մթնոլորտին մէջ աւելցած է բնածխային կազը եւ այլ կազեր: Ատիկա պատճառ եղած է ջերմաստիճանի բարձրացման: Այս երեւոյթը պիտանականներու կարծիքով կրնայ երկու տեսակ հետեւանք ունենալ: Երկրագունտին ջուրի մակերեսէն չոգիացումը աւելի նուազ աւելի չատ ամպերու գոյանալուն պատճառ կ'ըլլայ. այդ ամպերը եթէ ցած ըլլան ու արդիլեն արեւու ճառագայթներուն թափանցումը, չոգիացումը կը նուազի, եթէ բարձր ամպեր գոյանան ու թոյլ տան ճառագայթներուն ներթափանցումին, չոգիացումը կ'աւելնայ: Ատոր կապուած է ջերմաստիճանի փոփոխութիւնը, Ստուգուած է որ Մոզի պատերազմէն ետք երբ Քուէյթի նաւթահորերը կ'այրէին, ծուխը կը վարագուրէր արեւուն չողերը ու հողին վրայ ջերմութիւնը 6 – 8 աստիճան պակասած է քանի մը չաբաթ:

Մթնոլորտին ապականութեան պատճառած կլիմայական փոփոխութիւններուն յետագայ ընթացքին մասին այն պիտանականները որոնք ջերմացումի թէզը կը պաչտպանեն, կ'ըսեն թէ մինչեւ յաջորդ դարուն կէսը մթնոլորտին բնածխային կազին քանակութիւնը կրկնապատկուած պիտի ըլլայ. ատիկա 2 – 4.5 աստիճանի բարձրացում պիտի բերէ երկրագունտին ջերմութեան: Ներկայիս արդէն երկիրը տաք չրջան մը կ'ապրի: Բայց ատիկա ոմանք պիտանականներու կարծիքով պիտի տանի դէպի ջերմութեան աստիճանական կորուստի մը: Հինգ հազար տարիէն սառցակոյտեր գոյանալ պիտի սկսին Գանատայի հիւսիսակողմը:

Ներկայի ջերմացումի երեւոյթը ակընկայտ է. Նափոլէոն Գ.ի օրերէն այսօր երկրագունտին ջերմութիւնը աստիճան մը աւելցած է: 1995–ը Ի. դարու ամէնէն տաք տարին եղած է, իսկ ամենատաքերը բոլորն ալ 1980–էն ետքի տարիներ են:

Ովկէանոսները կերպով մը կլիմայական փոփոխութիւնները կանոնաւորող դեր կը կատարեն: Ամառուան ընթացքին կ'ամբարեն ջերմութիւնը եւ ձմեռն ալ կ'արտաբերեն: Իսկ ովկէանոսներու հոսանքները այդ ջերմութիւնը կը տանին մինչեւ ցուրտ չրջաններ: Այդ է պարագան նչանաւոր Կոլֆ Սթրիմին որ երկվայրկեանի մէջ 18 միլիոն խորանարդ մեթր ջուր կը փոխադրէ. ջուրի համեմատաբար տաք այդ քանակութիւնը կը հասնի մինչեւ հիւսիսային բեւեռ, տաքցընելով Նորվեկիոյ օդը: Շնորհիւ ջուրի նոյն հոսանքին, արեւմտեան Եւրոպան չատ աւելի մեղմ կլիմայ մը ունի քան նոյն միջօրէականին վրայ գտնուող ուրիչ վայրեր,

Վերջին տասը տարուան ընթացքին պարզուած է ջուրի այս հսկայական տաք հոսանքին չրջանառութիւնը: Ան ծագում կ'առնէ Մեքսիքայի ծոցէն, Ֆլորիտայի ափերը կ'եզերէ ու կ'ուղղուի դէպի Հիւսիսային Ատլանտեան, կորանցնելով 10 աստիճան ջերմութիւն: Պաղելով, ջուրը աւելի կը խտանայ. հոսանքը կ'անցնի Գանատային, Ամերիկային, ապա երկուքի կը բաժնուի. մէկ թեւը կ'ուղղուի բեւեռ, միւսը՝ Միջագետեան ովկէանոս, եզերելով ափրիկեան ափերը, անկէ կը բարձրանայ հիւսիսային կիսագունտ: Եւրոպայի կլիման մեծապէս կախում ունի ջուրի այդ հոսանքին կանոնաւոր չրջանառութենէն:

Ներկայի պիտարկումներուն համաձայն եթէ ջերմութեան յաւելումը չարունակուի ու Հիւսիսային Ատլանտեանի վրայ յորդ անձրեւներու պատճառ ըլլայ, այնքան որ Կոլֆ Սթրիմը ազդեցութիւն կրէ, վախ կայ որ Եւրոպան սկսի մսխել, մինչ երկրագունտին մնացեալ մասը կրնայ աւելի տաքնալ:

ՔԱՂՀԱՆ

ՁԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ՀԱՄԵՐԳ ԷՔՍ-ԱՆ-ՓՐՈՎԱՆՍԻ ՄԷՋ

ՄԱՐՍԷՅԼ. – («Յառաջ»). –

«Խտուար Տէրիքեան» Միութեան համար Հոկտեմբերը եղաւ աչխատանքի ամիս մը: Տարեդարձի հացկերոյթէն (տե՛ս «Յառաջ», Հոկտեմբեր 23–ի թիւ) յետոյ, կազմակերպեց համերգ մը Էքս – ան – Փրովանս քաղաքի «Քաթետրալ Սէն – Սօվէօր»ի հնաչէն կամարներուն ներքեւ, Հոկտեմբեր 25–ին:

Խումբերամ բազմութիւն մը, աւելի քան չորս հարիւր հոգի որուն մէջ որոշ թիւով ոչ – Հայեր, եկան ունկնդրելու երաժչտութեան եւ երգի բնագաւառէն ներս վաւերական տաղանդները չուքահամբաւ՝ Ժան Տէր – Մերկերեան եւ ճանչցուած արժէքներ՝ Սահակ – Մեսրոպ երգչախումբը իր լրիւ կազմով:

Իրենց ներկայութեամբ յատուկ փայլ մը տուին ձեռնարկին Էքս – ան – Փրովանսի քաղաքապետը Ժան – Ֆրանսուա Փիչերալ, Արցախի Թեմի Առաջնորդը՝ Պարգեւ Եպիսկոպոս Մարտիրոսեան, Հաբաւտին Ֆրանսայի համար Արեւմտեան – Եւրոպայի Կաթողիկոսական Պատուիրակի ներկայացուցիչը՝ Տարօն Եպիսկոպոս Ձէրէճեան, Զաւրիկ Վրդ. Աւետիքեան, Շահան Ա. Քհնյ. Տէտէեան, Էքս – ան – Փրովանսի քաղաքապետարանի կցորդներ եւ անդամներ:

Բացման խօսքը արտասանեց «Խտուար Տէրիքեան» Միութեան քարտուղարուհին՝ Իռէն Ունճեան: Ներկայացուց յայտագիրը, քաչալերական դասեր նորատեղի միութեան մը համար հոծ բազմութեան եւ անձնաւորութիւններու ներկայութիւնը: Շնորհակալութիւն յայտնեց Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան վարչութեան որ իր դռները լայն կը բանայ Միութեան առջեւ եւ կարելիութիւնը կուտայ ծաւալելու իր զանազան գործունէութիւնները:

Ցայտագիրը գործադրուեցաւ առանց միջնադադարի:

Ժան Տէր – Մերկերեան որ 1981–էն ի վեր հաստատուած է Ֆրանսա, Մարսէյլ, եւ յայտնի դէմք եւ տաղանդ է երաժչտական աչխարհին մէջ նուագեց երկու «սոնաթ» Շուպէրթէն եւ Իպայիէն, Կոմիտասի «Ծիրանի ծառ»ը եւ Պրամսէն հունգարական երկու պարեր: Ներկնչուած մեկնաբանութիւն մը, հաստատակ թեքնիք մը, նուագելու հաճոյք մը, ունկընդիրներու հետ հաղորդութիւն մը, Ժան Տէր – Մերկերեան ապացուցանեց որ իր արուեստին կատարելագոյն կը տիրապետէ: Արժանացաւ բուռն եւ երկար ծափահարութիւններու եւ երեք «պիս» ըրաւ, ինք որ լաւագոյն պարագաներուն մէջ երկուքով կը գոհանայ: Դաչնակահարուհին Էվըլին Փէյրը եղաւ նոյն մակարդակին վրայ ընկերացողի իր դերին մէջ:

Սահակ – Մեսրոպ երգչախումբը դաւթի դեղարուեստական հարստութիւնն է որ եկեղեցիէն սրահները կը պանծացնէ հայ չարականն ու երգը: Իր 20–րդ տարեդարձի սեմին ունի արդէն իր եւթն ալբոմները հանած: Խմբավարը Մհիկ Երզմպեան միջազգային երգացանկին պատկանող երկու երգերէ վերամիկ «Նապուքօ»էն եւ Ֆօռէի «Քանթիք»էն յետոյ, հրամցուց հայկական ժողովրդական երգերու վոնչ մը կոմիտասէն, Ա. Տիրանեանէն, Բ. Կանաչեանէն, Մ. Աւետիսեանէն, Է. Ծովհաննէսեանէն, Ա. Յարութիւնեանէն եւ ժ. կէօզէլեանէն: Ընկընդիրներու ջերմ ծափահարութիւններուն վրայ աւելցուց «Ազգ փառապանծ» եւ «Հայրենիքի կենաց» խանդավառ երգերը: Մենակատարները՝ Ա. Մինասեան, Ե. Աբթինեան եւ ընկերացող դաչնակահարուհի՝ ժ. Եըլմազեան ատտարեցին Սահակ – Մեսրոպ երգչախումբի յաջող ելոյթին:

«Խտուար Տէրիքեան» Միութեան երիտասարդները եւ իրենց անխոնջ ու նուիրեալ ղեկավարը Սեդա Սիմոնեան արժանացան ներկաներու ջերմ չնորհաւորութիւններուն:

ԹՂԹԱԿԻՑ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

ՀԱՅԿ. ԿԵԱՆՔԸ ԼՈՍ-ԱՆՃԵԼԷՍԻ ՄԷՋ

ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԱՆԴՐԷԱՍԵԱՆԻՆ
ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ՅՈՒՇ – ԵՐԵԿՈՅԹ

Փասատինայի Թէքէեան Մշակութային Միութեան «Պէշկէօթիւրեան» սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 27–ին, տեղի ունեցած է Անդրանիկ Անդրէասեանի յիշատակին նուիրուած հանդիսութիւն մը: Բացումը կատարած է հանդիսավար Փայլակ Ահարոնեան: Ողբացեալին կեանքն ու գործը կատարուած է Անդրէասեանի երկու աղջիկներուն եւ քանդակագործ Սուրէն Նազարեանի մանակցութեամբ: Յանուն Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահին խօսք առած է Ազգային Ժողովի անդամ եւ Հայաստանի Ռ. Ա. Կուսակցութեան (Լիպերալ Դեմոկրատ) նախագահ Վիգէն Խաչատրեան: Ռ. Ա. Կ.–ի Ֆրէզնոյի Ակումբի առաջնապետ Անդրանիկ Զաքարեան ներկայացուցած է Անդրէասեանի ազգային գործունէութիւնը: Լոս – Անճելըսի Հայ Գրողներու Միութեան առաջնապետ Թորգոմ Փոսթաճեան խօսած է Անդրէասեան խմբագրի մասին: Ռ. Ա. Կ.–ի Շրջ. Վարչութեան խօսքը փոխանցած է Կարօ Այալթուն, վեր առնելով Անդրէասեանի մէջ գրողը, հրապարակագիրը, կուսակցական գործիչը, ինչպէս՝ Սարգիս Վահագն, ներկայացուցած է Անդրէասեանի գրական ժառանգութիւնը, զայն նկատելով եզակի երեւոյթ մը ամերիկահայ գրականութեան մէջ: Գործադրուած է գեղարուեստական հարուստ յայտագիր մը:

*
**

ԱՄՍԱԿԱՆ ՀԵՐԹԱԿԱՆՈՒԹԵԱՄԲ
ՊԱՏՏԱՐԱԳՆԵՐ
ԱԶԳ. ՎԱՐԺԱՐԱՆՆԵՐՈՒՆ ՄԷՋ

Հիւսիսային Ամերիկայի Արեւմտեան Թեմի երեսփոխանական Ժողովի որոշումով, ազգային բոլոր վարժարաններուն մէջ, ամսական հերթականութեամբ պատարագ կը մատուցուի: Որոշումին նպատակն է զարկ տալ նոր սերունդին մօտ կրօնական դաստիարակութեան եւ զայն հաղորդ դարձնել ազգային – եկեղեցական մեր արժանիքներուն: Բոլոր պատարագները ներկայ եղած է Թեմին Առաջնորդը՝ Մուշեղ Ծ. Վրդ. Մարտիրոսեան, փոխանցելով իր պատգամը աշակերտութեան եւ ուսուցչական կազմերուն:

*
**

ԲՈՂՈՔԻ ՀԱՒԱՔՈՅԹ
ՀԵՒԱՏԵՍԻԼԻ ԿԱՅԱՆԻ ՄԸ ԴԷՄ

Կլէնտէյլի Ս. Աստուածածին Եկեղեցւոյ սրահին մէջ, Նոյեմբեր 6–ին, տեղի ունեցած է բողոքի հաւաքոյթ մը, ընդդէմ ամերիկեան հեռատեսիլի 9–րդ կայանի հակահայ հաղորդումին: Խօսք առած են Հայ Դատի Յանձնախումբին կողմէ Բաֆֆի Մանուկեան, Հ.Օ.Մ.–ի ընկերային ծառայութեան բաժինէն Սոնա Ցնծալեան եւ ոսկիական Շահէ Քէօրօղլեան: Յուցադրուած է նշուած հաղորդումի տեսերիզը, որ կը մխոէր վարկաբեկել Հայ ժողովուրդը իբրեւ ղեղծարարութիւններ կատարող փոքրամասնութիւն: Առաջարկուած է բողոքի նամակներ յղել կայանին եւ պահանջել որ կայանը ներողութիւն խնդրէ Հայութենէն:

*
**

ՁՈՐՔ ՄԱՐԶՊԱՆԻ
ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ
ՁԵՌՆԱՐԿԸ

Լոս – Անճելըսի Սրբոցմաց Տանն «Տէօքմէճեան» սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 26–ին, տեղի ունեցած է Զորք Մարզպանի Հայրենակցական Միութեան տարեկան ճաշ – պարահանդէսը, նախագահութեամբ Տէր եւ Տիկին Արտաւազդ Գալայճեանի: Խօսք առնելով առաջնապետ Նուպար Ցակոբեան տուած է օրուան նախադահին կենսագրականը, անդրադարձած է պատմագիրքի հրատարակութեան աշխատանքներուն եւ Միութեան սեփական կեդրոնի մը անհրաժեշտութեան: Արտաւազդ Գալայճեան 10 հազար տոլար նուիրած է Միութեան: Ձեռնարկը վարած է Սարգիս Մաճառեան:

*
**

«ՆԱԻԱՍԱՐԴ» ԱՄՍԱԳՐԻ ՁԵՌՆԱՐԿԸ

Կլէնտէյլի Իրանահայ Միութեան սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 18–ին, տեղի ունեցած է «Նաւասարդ» ամսագրի ճաշ – պարահանդէսը: Բացումը կատարած է Խնամակալութեան նախագահ՝ տոքթոր Խաչիկ Ոշտունի, անդրադառնալով ամսագրի 11–ամեայ գործունէութեան: Խօսք առած են տոքթոր Եղիա Ալթթալլեան, խմբագիր Արմէն Տօնոյեան եւ Թոմիկ Ալեքսանեան: Եղած են նուիրատուութիւններ ամսագրի բարգաւաճման համար:

ԼՐԱՏՈՒ

– ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ –

ՊՈՒՍՈՆ կեդրոնական Վարժարանի ի նպաստ մատաղօրհնութիւն եւ սիրոյ սեղան մը տեղի ունեցած են Նոյեմբեր 3–ին: Առաւօտեան պատարագը մատուցած է Մեսրոպ Արք. Մուրատեան Գումգաբուի Մայր Եկեղեցւոյ մէջ: Քարոզած է Գարեգին Պատրիարք որ իբրեւ բնաբան ընտրած էր՝ «Անոր արիւնովայ ձեռքերուն մէջէդայ եւ իմ փրկութիւնը գտայ» (Պօղոս Առաքեալ): Յետ արարողութեան Գազազ Արթին Ամիրա սրահին մէջ, տեղի ունեցած է սիրոյ սեղան մը որ առիթ եղած է աւատաճեռն նուիրատուութիւններու ի նպաստ վարժարանին որու պիւտճէին ծանրաբեռնուած է կարեւոր ծախքերով: Սեղրակ Թոքատի բացման խօսքէն ետք, օրուան երկու կեդրոնական հանդիսավարները՝ Արմաղ Մարաշլեան եւ Նազարէթ Պալ փոխն ի փոխ գործադրած են յայտագիրը: Ներկայութեան առաջնապետը՝ տոքթոր Արման Զաքըր կարդացած է տեղեկագիրը, բացատրութիւններ տալով կատարուած նորոգութիւններուն մասին, աւելցնելով թէ բարերար մը կը փնտռուէր բնական կազի սարքաւորման համար: Պիւտճէին բացը 9 միլիառ թրքական ոսկի է (չուրջ՝ 9000 տոլար): Ա. Մարաշլեան յայտնած է թէ ծանօթ բարերարներէն Պետրոս Շիրինօղլու կը սանձնէր կազի սարքաւորման ծախքը (մէկ միլիառ): Գեղարուեստական յայտագիրն ետք, Հուսկ Բանքը արտասանած է Շահան Արք., ծանրանալով ծանօթ կեդրոնականցիներու վրայ սկսելով՝ Մինաս Զերպէն եւ ի մասնաւորի՝ Հրաչեայ Աճառեանի:

*
**

ԹՈՐՈՆԹՈՑԻ Հայ Կեդրոնի սրահին մէջ, Նոյեմբեր 2–ին տեղի ունեցած է Հայ Օգնութեան Միութեան Ռուբինա մանուճիւղի տարեկան տօնավաճառ – պազարը: Բացման խօսքը արտասանած է մանուճիւղին վարչութեան առենապետուհին՝ Արփի Ադէմեան որ չէջուած է ձեռնարկին կարեւորութիւնը, նիւթական չօշափելի հասոյթ ապահովելու համար եւ կարենալ օգնելու հայ վարժարանին, Հայաստանի որբերուն եւ այլ ազգօգուտ ձեռնարկներու:

*
**

ԹՈՐՈՆԹՈՑԻ «Մարալ Իշխանեան» սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 29, 30, 31 եւ Նոյեմբեր 1–ին տեղի ունեցած է Կարէն Պետրոսեանի գեղանկարչական գործերու ցուցահանդէսը: Բացման օրը խօսք առած է Տիկին Սեդա Գանտահարեան, Զարեհ Քհնյ. Զարդարեան եւ Յովհան Արք. Տէրտէրեան:

*
**

ԹՈՐՈՆԹՈՑԻ մէջ, Հոկտեմբեր 26–ին, Ս. Խաչ ամէնօրեայ վարժարանին սրահին մէջ տեղի ունեցած է ճաշ – պարահանդէս մը որու ընթացքին 48 հազար տոլար հանգանակուած է ղպրոցին ի նպաստ:

*
**

ԹՈՐՈՆԹՈՑԻ Ս. Երրորդութիւն Եկեղեցւոյ Մարկոս Արթինեան սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 30–ին համերգ մը տեղի ունեցած է նուիրուած Սայաթ Նովայի մահուան 200–ամեակին: Ելոյթ ունեցած է Փարիզէն հրաւիրուած Կոչնակ համոյթը: Երեկոյթին առաջին մասին երգուած են Սայաթ – Նովայի գործերը խումբին կողմէ, ընկերակցութեամբ քանոնով Սրբամ Քերովբեանի եւ թառով Ռուբէն Յարութիւնեանի, որոնք մանկակաց են նաեւ երգեցողութեան, Յայտադրին երկրորդ մասին մէջ, երգուած են ժողովրդական երգեր:

*
**

ԹՈՐՈՆԹՈՑԻ Ս. Երրորդութիւն Եկեղեցւոյ ներքնասրահին մէջ, Հոկտեմբեր 31–ին, չհեկեան դասախօսութիւն մը տեղի ունեցած է: Բացման խօսքը արտասանած է Նուրհան Իփէկեան, ապա Տիկին Յասմիկ Ինճէվիկեան ներկայացուցած է օրուան դասախօսը՝ Արամ Քերովբեան (Փարիզէն) որ խօսած է Հայ եկեղեցական երաժշտութեան մասին: Դասախօսութենէն ետք, հարց – պատասխանի բաժին մը տեղի ունեցած է:

*
**

ԹՈՐՈՆԹՈՑԻ Ս. Երրորդութիւն Եկեղեցւոյ ներքնասրահին մէջ, Նոյեմբեր 1–ին դինեճօն – ընդունելութիւն մը տեղի ունեցած է Զաւէն Ա. Քահանայ Արզումանեանի «Ազգապատում»ի Դ. հատորին հրատարակութեան առթիւ: Բացման խօսքով հանդէս եկած է Տիկին Սեդա Գանտահարեան եւ հրաւիրած Անդրանիկ Զիլինկիրեանը որ ներկայացնէ Ազգապատումի Դ. հատորը, Ան նախ խօսած է Օրմանեան պատրիարքի կեանքին եւ անոր հրատարակած Ազգապատումին մասին: Զաւէն Քհնյ. Արզումանեան ծրագրած է Դ. ե. եւ Զ. հատորներով ներկայացնել 1911–էն 1930–ի շրջանը:

*
**

ԶԱՐՄԱՀԱԼԻ (Իրան) Հայ Ուսանողական Միութեան «Յովհաննէս Թումանեան» սրահին մէջ, Հոկտեմբեր 18–էն եւ յաջորդաբար չորս իրիկունները ներկայացուած է Արամ – Աչոտ Պապայեանի «Աչխարհն, այո, դուռ է եկել» կատակերգութիւնը Գեղարդ Թատերախումբի կողմէ եւ դէկավարութեամբ Սուրէն Մնացականեանի: Գտած յաջողութենէն, ներկայացումը պիտի շարունակուէր նաեւ աւելի ուշ:

ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896 – 1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Նաւապետը դարձեալ ստիպեց որ հետը ցամաք ելլեմ:

– Ո՛չ, ըսի, չեմ ուզեր ինքզինքս ցուր տեղը վտանգել:

– Վտանգ չկայ, պատասխանեց, գլուխդ նաւապետի գլխարկ կը դնես եւ ինծի հետ ցուրս կ'ելլես իբրեւ չոգենաւին պաշտօնեայ, ո՛չ ոք քեզի ուշադրութիւն կ'ընէ:

Վերջապէս ա՛յնքան համոզեց, որ տեղի տուի, մանաւանդ թէ չէի ուզեր շատ ալ վախկոտ երեւալ:

Արդարեւ քարափին վրայ, ուր թուրք ոստիկաններ եւ պաշտօնեաններ կեցած էին, ոչ ոք մեզի ուշադրութիւն դարձուց եւ գացինք մինչեւ Բանթալէօն ընկերութեան գրասենեակը ուր նաւապետը քիչ մը գործ ունէր:

Գործը աւարտելէ ետքը դիս տարաւ քաղքին հրապարակը սրճարան մը նարտ խաղալու եւ մէկմէկ նաւակիւլէ ծխելու համար:

Հպիւ թէ նարտին սկսեր էինք երբ յանկարծ հրացանաձգութիւն մը լսուեցաւ:

Սրճարանը գտնուողները, գրեթէ ամէնքն ալ Յոյներ, դուրս խուժեցին: Մենք ալ բնականաբար դուրս նետուեցանք:

Հրապարակի վրայ իրարանցումը անկարագրելի էր: Հրացանաձգութիւնը կը չարունակէր միշտ, հետզհետէ աւելի սաստկանալով:

– Ի՞նչ կայ, ի՞նչ կ'ըլլանք կոր, հարցուցինք չուարած:

– Ապստամբները Քանտիայի վրայ յարձակեցան, քաղաքը պաշարեցին, պատասխանեցին:

Ակնթարթի մը մէջ թուրք եւ յոյն պինեալ փողոցները թափեցան: Ամէն փողոցներէ, ամէն պատուհաններէ հրացաններ ու ըխվոլվէրի պայթիւններ կը լսէին:

Անկարելի էր տեղ մը երթալ: Ապատանեցանք սրճարանը, որ բոլորովին ամայացած էր: Սպասաւորներն իսկ ձգեր գացեր էին:

Ծերունի նաւապետը ինծի չափ վրդովուած էր ու զղջացած չոգենաւէն դուրս ելլելուն:

Դուրսը աղմուկն ու չփոթութիւնը կ'աճէր: Կիներու եւ մանուկներու աղիողորմ ճիչերը եւ պոռչտուքները կը լսուէին ու յետոյ, առեն առեն զարնուողի մը սուր աղաղակը:

Քաղքին մէջ թուրք եւ յոյն պիտար կը սպաննէին:

Պահ մը թուեցաւ թէ հրազէններու ձայները կը հեռանային: Մօտեցանք սրճարանի դրան եւ տեսանք որ հրապարակը ամայացած էր: Միայն տուներու պատուհաններէն կիներու գլուխներ կը տեսնուէին, որոնք ողբ ու կոծով իրարու հետ կը խօսէին:

Վերջապէս նաւապետը ծերունի Յոյն մը նշմարեց որ հրապարակին անկիւնը կեցած էր: Իսկոյն անոր քովը վազեցաւ տեղեկութիւն առնելու համար:

Իմացանք որ քաղաքին մէջ գտնուող բոլոր զինեալ Յոյները զացած էին ապըստամբներուն միանալու եւ թէ Թուրքերն ալ, զինուորական իշխանութեան հետ փութացած էին քաղքին պաշտպանութեան:

Ծերուկը աւելցուց թէ մէկ վայրկեանէն միւսը բուռն կռիւ մը կը սպասուի նոյնիսկ քաղաքին փողոցներուն մէջ:

– Պաշարողները բազմաթիւ են եւ Թուրքերը պիտի չկրնան դիմադրել, յայտարարեց:

Այսուհանդերձ, ինչպէս ըսի, առժամեայ հանդարտութիւն մը կը տիրէր չուրջերնիս, ատկէ օգտուեցանք վազն ի վազ մինչեւ նաւահանգիստ գալու եւ ինքզինքնիս չոգենաւ նետելու համար:

Նոյն պահուն թրքական չոգենաւ մը մտած էր նաւահանգիստ եւ պինուր ցամաք կը հանէր: Հրացանաձգութիւնները կը չարունակուէին անընդհատ:

Նաւապետը խոհեմութիւն համարեց ժամանակէն առաջ մեկնիլ. արդէն կարելի չէր ցամաքին հետ հաղորդակցիլ: Ո՛չ բեռ կրնայինք պարպել, ո՛չ ալ բեռ առնել:

Երկու օր ետքը վերջապէս կը հասնէինք Ալեքսանդրիա:

*
**

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԳԼՈՒԽ

Շարապաի ագարակը. – Որսորդութեան տարօրինակ ձեւ մը. – Եղբայրասպան պատանին. – Կախաղանի պատիժ. – Մօր մը մխիթարանքը. – Բարի դահիճ մը. – Արփիարեան եգիպտոսի մէջ. – Գահիրէի Պոլսեցիները. – Արփիարեան Շարապաի ագարակը. – Անուշեղէնի պատրաստութիւն. – Արփիարի զառանցանքները. – Նշան Քէշիշեան. – Դառն պատրանք մը. – Կեղծ հերոսները. – Անվաւեր Հաճի Միհաս Օղլուներ եւ վաւերական. – Նոր կեանք. – Մարտիկ աղա վէպ. – Միհայէլ Կիւրճեան:

Ամիսի մը չափ անդործ թափառելէ ետքը՝ Պօղոս փաշա Նուպար դիս իր ազարակներէն մին ղրկեց իբրեւ հաշուակալ – գանձապահ:

Այս ագարակը Ալեքսանդրիայէն ուղիղ հիւսիսէն եօթը – ութ ժամ հեռու Տամիէթի կողմերը ընդարձակ կալուածք մըն էր բայպակի եւ բրինձի մշակութեան յատկացուած եւ կը գտնուէր Շարապաս անուն արաբական փոքրիկ գիւղի մը մօտ, որուն անունովը կը կոչուէր ագարակը:

Եգիպտական ագատիէ մը սակայն պէտք չէ կարծել թէ կը նմանի մեր գիտցած ագարակներուն, ծառերով ու մարգագետիններով չրջապատուած՝ ընտանի անասուններով լեցուն, ուր կաթն ու մածունը, կարագն ու պանիրը, առատ առատ ու անարատ կը մատակարարուին:

(Շար. 38)

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

ՀԱՄԱԶԱՅՊ ՄՈՄՃԵԱՆԻ
ՄԱՀՈՒԱՆ ԱՌԹԻԻ

ՏՀՐ եւ Տիկին Գրիգոր Փափազեան 500 Ֆրանք կը նուիրեն «Ցառաջ»ին:

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԲԱՐԳԱԻԱՃՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՄԲ ՍՏԱՑԱՆՔ

ՓԱՐԻԶ. – Տիկին Վարդանեան 200 Ֆր.:

Ս. ԾՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՌԻԶ

Հինգշաբթի, Նոյեմբեր 21, տօն է երից Ամաց Ընծայեցման Ս. Կուսին ի Տաճարն Մեր առթիւ, Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ, ժամը 10–ին, պատարագ կը մատուցուի:

ՍԷՆ-ԺԵՐՄԱՆ Ս. ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

ՏՕՆ ՇԻՆՈՒԹԵԱՆ 66–ՐԴ ԵՒ ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԵԱՆ 63–ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ ՄԱՏԱՂՕՐՀՆՈՒԹԻԻՆ ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Սէն – Ժերման Ս. Սահակ – Մեսրոպ եկեղեցին կը տօնախմբէ իր Շինութեան եւ Անուանակոչութեան ղոյգ հանդիսութիւնները Նոյեմբեր 24, կիրակի օր:

Այս առթիւ կը կատարուի հանդիսաւոր պատարագ եւ հոգեհանդիստ հոգիներուն համար եկեղեցւոյ գլխաւոր հիմնադիր եւ բարերար երջանկայիշատակ՝

ԳՐԻԳՈՐԻՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՊԱԼԱՓԵԱՆԻ

Ծառայողներուն, սարկաւագներուն, սպասաւորներուն, բարերարներուն, շինութեան յանձնախումբի եւ թաղական խորհրդոյ անդամներուն, Օժանդակ Տիկնանց Միութեան անդամուհիներուն եւ բոլոր անոնց որոնք նիւթապէս, բարոյապէս եւ ֆիզիքապէս աշխատած են եկեղեցւոյ շինութեան եւ որոնք այսօր առ յաւէտ բաժնուած են մեզմէ:

Պատարագը կը մատուցանէ եւ կը քարոզէ՝

ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԶԱՔԱՐԵԱՆ
Արեւմտեան Եւրոպայի Հայրապետական
Պատուիրակի Փոխանորդ
Լիոն եւ Ռոն – Ալփի Երջանը

Առընթերակայութեամբ
Վաչէ Ծ. Վրդ. Իգնատիոսեան

Յաւարտ պատարագի, տեղի պիտի ունենայ օրհնութիւնը Մատաղի եւ ապա հոգեհանդիստ:

Պատարագին եւ հոգեհանդստեան պաշտօնին ներկայ կ'ըլլայ Պուէ – տիւ – Ռոն նահանգի ընդհանուր խորհուրդի նախագահ Լիւսիէն Վէյկան եւ ի մասնաւոր հրաւիրուած մեր եկեղեցւոյ Շրջանին իշխանութեան բոլոր ընտրուած անձնաւորութիւնները:

Արարողութեանց եւ Մատաղի բաշխումէ յետոյ՝ «Դիներաօն» մը տեղի պիտի ունենայ եկեղեցւոյ կից սրահին մէջ:

Կը խնդրուի թաղին եւ Շրջակայքի ժողովուրդէն իր խառնուածքամբ ներկայութիւնը յարգել յիշատակը թաղիս նշանաւորներուն:

Մատաղի մասնակցութեան փափաքողները կրնան դիմել թաղականութեան:

TELEVISION
FRANCE 2

Samedi 23 Novembre à 22 heures 45,

CHARLES AZNAVOUR
EN ARMENIE

Documentaire proposé par
MIREILLE DUMAS

«Charles Aznavour n'a pas chanté en Arménie depuis trente ans. Ce prestigieux concert qu'il donne à Erevan s'inscrit dans le contexte particulier au moment où le pays éternellement blessé par la cicatrice du génocide et le tremblement de terre de 1988, fête ses cinq ans d'indépendance face au bloc soviétique».

ՀԱՅ ԹԱՏԵՐԱԳԻՐՆԵՐՈՒ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐՈՒ Բ. ՇԱՐՔ

կազմակերպութեամբ՝
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ
«ԴԻՄԱԿ» ԹԱՏԵՐԱԽՈՒՄԲԻՆ
եւ
ՀԱՅ ԹԱՏՐՈՆԻ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԵԱՆ
գեկավար՝
ԱՐԲԻ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ

ՄԻՔԱՅԷԼ ԿԻՒՐՃԵԱՆԻ «Տուրքը» եւ ՎԱՀԱՆ ԹԷՔԷԵԱՆԻ «Մայրերը» իրարու արձագանգող երկու թատերախաղեր մէկ երեկոյթի մէջ:

Կիրակի, Դեկտեմբեր 1, ժամը 16–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տուն
17, rue Bleue, 75009 Paris
M° Cadet

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԳՐԱԿԱՆ – ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԾԱՆՕԶՆԱԽՈՒՄԲ

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՕՐ

ԳԻՐԵՐՈՒ ԳԻՒՏ
ԵՒ ԹԱՐԳՄԱՆԻՉՆԵՐ
կը խօսին՝
ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿ. ԶԱՔԱՐԵԱՆ
եւ
ՓՐՈՖ. Ժ. Փ. ՄԱՀԷ
կ'արտասանեն՝
ՍԻԼՎԱ ՀԱՊՊՇԵԱՆ – ԱՐԱՔՍ
եւ
ՌԱԶՄԻԿ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ

Երեքշաբթի, Նոյեմբեր 26, երեկոյեան ժամը ճիշդ 20·30–ին Հայ կաթողիկէ Ս. Մեսրոպ Մշակութային Կեդրոնին մէջ
10 bis, rue Thoin, 75005 Paris
Métro Cardinal-Lemoine

Ձեռնարկը կը սկսի որոշեալ ժամուն

ՎԻՃԱԿԱԽԱՂ (LOTO)

Կապոյտ Խաչի Պուլվար Օտտոյի Լէօլա Սասունի մասնաճիւղը կը կազմակերպէ՝
ՎԻՃԱԿԱԽԱՂ – ԼՈԹՕ
Մշակոյթի Տան մէջ
12-14, rue St-Bazile — Marseille 1er
Նոյեմբեր 24, կիրակի, կէսօրէ վերջ ժամը 15–ին, վիճակահանութեան բազմազան դեղեցիկ առարկաներ:

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

CONFERENCE

Le Centre Culturel SAINT MESROB
recevra

M. CLAUDE MUTAFIAN,
Maître de Conférence à Paris XIII,

Pour une conférence, illustrée de diapositives, sur

« LA DIPLOMATIE ARMENIENNE FACE AUX MONGOLS AU XIIIe SIECLE »

le Jeudi 21 Novembre à 20 heures 45

Dans les locaux du Centre St-Mesrob
10 bis, rue Thouin, Paris Ve
M° Cardinal Lemoine / Monge

— Entrée libre —

A l'occasion du 150ème anniversaire de leur naissance,
les Eglises Evangéliques Arméniennes de la Région Parisienne
présentent le film :

«L'audace de la foi»

un regard actuel sur les *Eglises Evangéliques Arméniennes de France* et leurs actions, depuis leur arrivée à Marseille en 1924 et jusqu'à nos jours.

Vendredi 22 Novembre à 20 heures 30
28, avenue Bourgain, 55, avenue Victor Cresson
92130 Issy-les-Moulineaux

Samedi 23 Novembre à 20 heures 30
8, rue du Groupe Manouchian, 94140 Alfortville

Dimanche 24 Novembre à 15 heures
8 bis, rue des Ternes, 75017 Paris

Ce film en langue française, de 55 minutes,
a été réalisé par *Ardavazd EGOYAN*,
Directeur et Producteur de la 3ème chaîne de la télévision d'Arménie.

— COLLATION —

UGAB *Jeunes* — MARSEILLE

12 SEPTEMBRE :
Ma tatie débarque à Marseille...

29 OCTOBRE :
Ouverture du Grand Littoral...

23 NOVEMBRE :

SOIREE HAY

à partir de 22 heures 30
DJ : David & Co. ..
PAF : 80 F. + 1 consommation.
Membres: 60 F. + 1 consommation.

327, Bd Michelet — 13009 MARSEILLE
Tél. : 04. 91. 22. 10. 45

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

UGAB-Paris IDF

EXPOSITION
DE TABLEAUX

Le Comité de Paris — Ile-de-France de l'UGAB

présente

une exposition de tableaux

de l'artiste peintre arménien du Canada

Hagop KHOUBESSERIAN

au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles, Paris 17e

Exposition du 12 au 30 Novembre
du lundi au vendredi, de 18h à 22h

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

GRANDE SOIREE DANSANTE

AU PROFIT DE
L'ECOLE SAINT-MESROB D'ALFORTVILLE
Sous la présidence de Monsieur le Maire
RENÉ ROUQUET
Sénateur du Val-de-Marne

DINER DANSANT

avec
BARTEV
LE SAMEDI 30 NOVEMBRE
Salle Roger Delmas
rue de Toulon, 94140 Alfortville
à partir de 20 h 30

Réservation : 01 43. 75. 28. 37.

-GALA-

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE
section «*Agnouni*» d'Asnières organise
pour son 60ème anniversaire

UN GALA ARTISTIQUE

au GRAND THEATRE D'ASNIERES
le 22 Novembre à 20 heures 30
avec l'ensemble folklorique
NAVASART
et *SONIA NIGOGHOSSIAN*
(*Mezzo-Soprano*)

Les billets sont en vente au :
—MCA PARIS : 17, rue Bleue, 1er étage
—MCA ALFORTVILLE 9, rue de Madrid
—MCA SEVRAN — LIVRY-GARGAN 17, rue Charles Péguy
—EPICERIE KAROUN 21, rue Victor Hugo, Gare de Colombes
—EPICERIE VAROUJ 49, Grande Rue Charles de Gaulle, Asnières.

Renseignements :
01 42 42 85 87 / 01 39 82 65 91
01 43 33 88 93.

Un autocar sera à disposition à 19 h 30 Square Montholon, rue La Fayette, Paris 9ème et le retour sera assuré après le spectacle.

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 21
JEUDI
21 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 18·988 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.988

«LE MOUROIR DE VARTENIS»

«ՎԱՐԴԵՆԻՍԻ ՄԱՀԱՐԱՆԸ»

Այս խորագիրը կը կրէ «Առանց սահմանի բժիշկներ»ու եռամսեայ թերթին Հոկտեմբերի հատորը։ Այդ էջերը ամբողջովին յատկացուած են 300 ապաստանեալներու չատ եզակի տեսակի մը որ կը բաղկանայ երկու սեռէ երախաներէ, չափահասներէ։ Իրենց ծնողքէն, բնակիչէն ու ամբողջ ընկերութենէն լքուածներն են անոնք որոնք «կ'ապրին» մարդկային ոչ մէկ վերաբերում տեսնելով, ո՛չ նիւթական, ո՛չ բարոյական։

Վարդենիսը Սեւանի հարաւ – արեւելեան շրջանն է. երկրին մէկ ծայրամասը որ սահմանակից է Ադրբեջանի, Բարձրաբերդ ու ցամաքային չատ խիտ կլիմայի տէր շրջանը կարեւոր թիւ մը ունի բնակիչներու որոնք Գեղաշէնէն, Արծուաշէնէն ու Ադրբեջանի զանազան վայրերէն ապաստանեալներ են։ Մէկ խօսքով՝ բոլոր նախկութիւն մը ամէն բանի կարօտ։ Այդ միջավայրին ի՞նչ կրնայ յուսալ «պատսպարան» մը ուր իրենց վիճակին լքուած են մտային խանգարումի, մարմնական անբուժելի ախտերու տէր, կամ այդպէս նկատուած անձեր։ Այդ դանդաղածին պատանիները կը զրկուին Ծաղկաձորի ապաստարանը, ատելի փոքրերն ալ Գիւմրի մանկատուն մը։

Լքուածներու այս խումբերը որոնց վիճակն ու վայելած անտարբերութիւնը ընդվզում պատճառած է «Առանց սահմանի բժիշկներ»ու հոն զրկուած անդամներուն, ոչ անցեալի, ոչ ալ ներկայի իշխանութիւններուն համար առաջնահերթ պարագայ նկատուած են, յատկապէս Ադրբեջանի պարտադրած չրջափակումէն ի վեր։ Ու այդ մարդիկը սարսուռ պատճառող պայմաններու մէջ գոյութիւն մը քարշ կուտան մինչեւ իրենց անխուսափելի մահը։ Մարդասիրական այս կազմակերպութենէն բժիշկ մը, հիւանդապահուհի մը, հոգեբան մը եւ անոնց օգնական մը կը չանան բան մը փոխել Վարդենիսի մահարանին մէջ ուր ոչ չեռուցում կայ, ոչ պատուհանները ապակի, ոչ ալ երբեմն սենեակները ծածք ունին։ Եւ ըսել որ ձմեռը հոն չերմաստիճանը կ'իջնէ մինչեւ –30–ի, –40–ի։

Իրենց ցոյց տրուած անտարբերութենէն զատ, այդ դժբախտները նաեւ կը չահագործուին չրջապատին կողմէ. արտերու մէջ աշխատութեան կը տարուին, օրական տուփ մը ծխախի փոխարէն։ Բնականաբար՝ մարմնական բռնութիւններու ամէն տեսակը չատ սովորական բան է հոն։

Ամէնէն ահաւորը այն է որ Վարդենիսի բոլոր պատսպարեալներն ալ հիւանդ կամ անկար չեն։ Մեծ մասը կրնար ընկերութեան մէջ իր տեղը ունենալ չատ բնական ձեւով։ Խնդիրը այն է որ անոնք անրազաւոր նկատուած են սա կամ նա պատճառով ու Վարդենիս ճամբուած, Աննման քանամեայ երիտասարդուհի մըն է. ոչ մէկ մտային անբնականութիւն ունի. բայց կը տառապի ոսկրային հիւանդութենէ որ կը ճեւազեղծէ իր մարմինը։ Զորս տարիէ ի վեր հոն ճգուած է. ընտանիքը կրնայ թէ այդ հիւանդութեամբ չի կրնար ամուսնանալ, հետեւաբար մաս կազմել ընկերութեան։ Ուրիշ երիտասարդուհի մը հոն է, որովհետեւ 15 տարեկանին սկսած էր ընկերութիւն ընել տղու մը հետ։ Վեց ամիս առաջ 11 տարեցներ տարուած են հոն առանձին ապրելու անկարող ըլլալով։ Անոնցմէ հինգը մեռած են պատսպարանին ողբերգական պայմաններուն հետեւանքով։ Դժոխային այդ միջավայրին չեն տակար երախաներն ալ. բժիշկները քանի մը ամիս առաջ ծնողաբերութիւն մը ընել տուած են հոն. 4 ք.կ. 200 կրամ կչռող առողջ երախայ մը ծնած է. երեք չաբաթ

Ա. ԷՕՃԱԼԱՆԻ ՀԱՐՑԱԶՐՈՅՑԸ «ՖԻԿԱՌՕ»-Ի

ՔԻՒՐՏ ՊԱՐԱԳԼՈՒԽԸ ՆՈՐ ԿՐՕՆՔ ՄԸ ԿԸ ՍՏԵՂԾԷ

Ֆիւրտ պարագլուխը՝ Ապտուլլահ Էօճալանի երկար հարցազրոյց մը տուած է «Ֆիկառօ»ի (Նոյեմբեր 20) ուր կ'ըսէ թէ ինք խաղաքարտ մը չէ Սուրիոյ ձեռքը, չի զոհանար յեղափոխութիւն ընելով, կ'ուզէ նոր ընկերութիւն մը ստեղծել, «Նոր Քիւրտ մը»։ "Քիւրտերը, կ'ըսէ, մանուկներ էին, ճնշուած մանուկներ։ Նոյնիսկ պիտի ըսեմ որ մեռնելու վրայ էին 1970–ին, երբ ձեռք առի բաղաքական գործունէութիւնս։ Եօթը ամիս բանտը մնացած էի։ Աշխարհ որոշած էր որ մեր ժողովուրդը պիտի չվերապրի։ ... Կը յիշեմ սկզբնական շրջանին։ Ոչ մէկ սանթիմ ունէի, ոչ մէկ գնդակ, ոչ մէկ հետեւորդ։ Քիւրտերը զոռս կ'ուզէի զօրակոչի ենթարկել, կը պատասխանէին՝ «մեռած ծառի մը նման եմ։ Ձգէ որ սատկիմ»։

48 տարեկան, բարձրահասակ, սեւ պեխով, Անգարայի համալսարանի այս նախկին ուսանողը, 18 տարի է աքսորական կեանք մը կը վարէ «Մերձաւոր – Արեւելք, տեղ մը» ինչպէս կը պարտադրէ իր այցելուներուն։ Կ'ըսէ թէ ինք նման ցուցած են Նափոլէոնի, Հիթլէրի, Ստալինի, որոնց հետ կը ճշդէ, հասարակաց դիծեր ունի թերեւս, բայց նաեւ տարբերութիւններ։ Շատ խիտ է իր ժողովուրդին նկատմամբ։ Մաօ, Հօ Շի Մինհ յարգած են, ըստ իրեն, որովհետեւ Ձինաստանն ու Վիէթնամցիները մեծ ժողովուրդներ են որոնք իրենց պատմութիւնը, մշակոյթը եւ ընկերային կառոյցներն ունին։ «Մեզի, կ'ըսէ, թշնամին այդ բախտը չի ղրկուց։ Քիւրտերու 90%–ը կորսընցուցած է իր իմքնութիւնը։ Ձուլուած են։ Ցաւելեալ՝ շատ յետամնաց են։ Աւելի յետամնաց են քան կարգ մը Ափրիկեցիներ կամ Ամերիկայի կարմրամորթեր։ Անոնցմէ մէկն եմ»։

Էօճալան կ'ըսէ թէ կ'ուզէ նոր մարդը ստեղծել։ Դէմ է բնակիչներու սպանութեան, բայց ճիշդ է, պատահած է՝ «սպաններէն մերիններէն ոմանք։ Կը քանդեն ինչ որ կը չինեմ»։

Ի՞նչ է իր բուն ծրագիրը կամ նպատակը։ Հրաժարած է Թուրքիոյ Քիւրտիստանի անկախութենէն։ Կողմնակից է դաչնակցային լուծումի մը Թուրքիոյ, Իրաքի եւ Իրանի հետ։ Կը ստեղծուին մէկ դաչնակցային Խորհրդարան եւ մէկ քաղաքական Խորհրդարան։ Զինուորական դեռնի վրայ, կարելի է մտածել հատական պաչտպանութեան մը մասին արտաքին թշնամիին դէմ։ «Բայց, կը շեշտէ, չենք պահանջեր էրտական գօտիներու անջատումը այլ պետութիւններէն ուր պատմութիւնը զիրենք դրած է։ Պէտք է խելօք ըլլալ»։

Էրպաքան փորձեր է յարաբերութեան մէջ մտնել իրենց հետ, բայց, բանակը չէ հետեւեր։ Կ'ըսէ թէ ՓՔՔ–ն միչտ վճռած է արդիլել արեւմտեան զրօսաչրջիկութիւնը Թուրքիա, ցորչափ պատերազմը կը տեւէ։ Օտարներուն ծախսած դրամը Թուրքիա, պատերազմին կը ծառայէ։ Ուրկէ՞ է իր դրամը։ Տնտեսապէս անկախ ենք, կ'ըսէ, Սուրիոյ, Գերմանիոյ, Անգլիոյ, Ֆրանսայի եւ Թուրքիոյ Քիւրտերը կը հայթայթեն դրամը։ Նոյնիսկ Թրքական գործատուները դրամ կուտան այն վախով որ իրենց գործատուները կը քանդուին։ Երբեմն Իրաք կ'երթայ, բայց, Սատամ Հիւսէյն մինակը չի կրնար նոր լուծել քրտական հարցը։ Եթէ Թուրքիոյ մօտենայ, Ամերիկացիները եւ Պարսիկները կը վախցնէ։ Եթէ Քիւրտերուն մօտենայ, Թուրքիան կը մտահոգէ։ ՓՔՔ–ն վճռական դեր ունի կատարելիք։

Անկախ այս հարցազրոյցին, առանձին կը ներկայացուի Էօճալանի տեսակէտը սեռային ազատագրման մասին։

«Սիրոյ մասին տեսութիւն մը ունիմ, կ'ըսէ, դէմ եմ սեռային յարաբերութիւններու այրերու եւ կիներու միջեւ մաքին մէջ։ Պէտք է այդ յարաբերութիւններուն համար նոր ոճ մը ստեղծենք։ Այդ ծրագիրը կը կապենք մեր երթին դէպի ժողովրդավարութիւն, ազատութիւն եւ անկախութիւն։ Աւանդականօրէն, մեր մօտ այր մը շատ երիտասարդ, երբեմն 12 տարեկան կին մը կ'առնէր։ Զայն կը պահէր իր հակակշռին տակ եւ տունը կը բանտարկէր։ Պատուոյ հարց էր։ Դէմ եմ։ Առանց սիրոյ ամուսնութիւն չըլլար։ Զուգահեռ մը կ'ընեմ այր մարդուն եւ կնոջ սիրոյն եւ երկրին ազատութեան միջեւ։ Յեղափոխութիւն մըն է յեղափոխութեան մէջ։ Ոմանք կը խորհին որ նոր կրօնք մը հիմնելու վրայ եմ։ Ասորի քրիստոնեաները նոյնիսկ զիս Յիսուսի հետ կը բաղդատեն։ Գիտականօրէն կ'աշխատիմ։ Կը ջանամ մօտեցնել եւրոպական եւ մերձ – արեւելեան մտածողութիւնը։ Բայց, ո՞վ գիտէ, թերեւս ֆանի մը տարիէն շարժումս նոր կրօնք մը կը նկատուի»։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՅՈՒՅՆԵՐԸ, ԲՈՂՈՔՆԵՐԸ ոչ մէկ օգուտ ունեցան եւ Ազգային ժողովը քուէարկեց, Նոյեմբեր 19–ին այն օրինագիծը որ կը ջնջէ կարգ մը արհեստներու առաւելութիւնները եկամուտի տուրքերու չայտարարագրութեան առեն։ Այդ արհեստներու թիւը 70 է, կը սկսի լրագրողներէն ու կ'երթայ մինչեւ ներքին բժիշկները (էնթէոն) կամ մանրբէճները որոնք 30%–ի դէղչի մը իրաւունքն ունէին։ Այս ջնջումը չատ ծանր է, մանաւանդ լրագրողներու համար եւ չուրջ 48%–ի յաւելում կը նշանակէ 11·000 ֆրանքի աչխատավարձի մը վրայ եւ 61%՝ 15·000–ի։

ԲԵՌՆԱՎԱՐՆԵՐը (ռուքիէ) չեն ուզեր տեղի տալ եւ Նոյեմբեր 20–ին աւելի վճռական կերպով որոշած էին չարունակել իրենց գործադուլը որ իւրայատուկ բնոյթ ունի, քանի որ կառուղիները կ'անդամալուծէ։ Ֆրանսայի ամէն կողմը, բեռնատար կառքերը խճողած են ճամբաները եւ կառքերը դժուարութիւն ունին անցնելու, երբեմն ալ բնաւ չեն կրնար անցնիլ։ Քաղքներու մուտքը (Մարսէյլ, Պորտօ, Լիլ, Նանթ, Գան, եւլն.) դրեթէ անկարելի է։ Բեռնավարները աչխատանքի ժամերու կարգաւորում կը պահանջեն, աչխատավարձի յաւելում եւ աչխատանքի ապահովութիւն։ Անոնցմէ մէկը իր պարագան օրինակ կուտայ (որ միայն իրը չէ անշուչտ), 22 տարիներու աչխատանքէ ետք, ամսական 260 – 280 ժամ աչխատանքի համար, կը ստանայ 6500 ֆրանք։

Ա. ԺԻՒՓէ անժողովրդականութեան բոլոր մրցանիչները կոտրեց։ Վերջին հարցախոյզի մը (Նոյեմբեր 19) համաձայն նախարարապետէն գոհերու համեմատութիւնը 22% է (ցարդ ամէնէն ցածը կը պահկանէր Լիթթ Գրէսոնի, բայց 23% էր եւ ճամբու դրուեցաւ)։ Հակառակ ասոր, Շիրաք կը չարունակէ պաչտպանել իր վարչապետը, այս օրերուն ալ ճահիճի մէջ։

ԻՄՐԱՃԷԼԻ Գերագոյն Ատեանը օրինականացուց չարչարանքը, արտօնելով անոր կիրարկումը պաղեստինցիներու դէմ որոնց համար կասկած կայ որ ահաբեկիչներ են։ Աթոռներու վրայ կապուած կամ օդին մէջ կախուած, ծանրութիւն մը դլխուն վրայ, տեւականօրէն քունէ զրկուած եւայլն, եւայլն։ Ասոնք «կենսական» մեթոտներ կը նկատուին քննութեան յաջողութեան համար... Իսրայէլ թէեւ վաւերացուցած է 1991–ի միջազգային պայմանագրութիւնը չարչարանքի դէմ, բայց, կը մերժէ այն յօդուածները որոնք թոյլ կուտան նչանակուած միջազգային իրաւադէտներու քննութիւններ կատարել ատոռադրող երկիրներէն։ Էմմըսթի կը բողոքէ «չարչարանքին օրինականացման դէմ Իսրայէլի մէջ»։

ԳՐԱԿԱՆ ԷՆԹԷՌՆԱՒԻԻ մրցանակը չնորհուեցաւ Լուսարաց Մանէկ «Ռափստի դիւպէն» վէպին համար որ Գուպայի ներկաղթին մէկ պատկերն է Մայամի։

ՓԻՏԻՎ ԳԱՄԲՐՕ Պապը Գուպա հրաւիրեց այն տեսակցութեան ընթացքին զոր Յովհ. Պօղոս Բ. չնորհած էր յեղափոխական ղեկավարին։ Ճաշին ընթացքին, Գասթրօ չատ տպաւորուած է Պապէն, զոր չատ ազնիւ անձ մը պաեր է, որ ճգած է որ միչտ ինք խօսի։

եւ տեսած են որ երախային կչիռքը իջած է 3 ք.կ.։

Վարդենիս գործող բժիշկը յատկապէս կ'ընդվզի տեսնելով որ Գիւմրիի եւ Խարբերդի ապաստարանները նուազագոյն նպաստ մը կը ստանան, քանի որ աւելի դիւրին է մանուկներու ողբերգութեամբ սիրտ չարժել. բայց Վարդենիսի չափահասները ոչ ոքի հոգն են։ Եւ ըսել որ մանկատուներէն եւ պատանիները, եւ բիտասարդները հոն կը վերադրուին. խումբին հոգեբանը օր կ'ըլլայ որ ոչ մէկ այցելու կ'ունենայ, որովհետեւ հիւանդները դիչերը մեռած են։ Հոն բժշկութիւնն ալ իմաստ չունի երբ մարդիկը ցուրտէն կը մեռնին։ Ի՞նչ կրնայ ընել այն օդնականը որ պիտի նորոգէ կեդրոնական ջեռնարանը որ պիտի նորոգէ կեդրոնական ջեռուցումի ցանցը երբ անհրաժեչտ կտորները գնելու դրամը չկայ։

Ապաստարանը ջուր չունի, չկան կոչիկներ, զգեստներ։ Անոնց «հագուած» ցնցոտիները երկու ամիսը անդամ մը կը լուացուին։ «Ասոնք մարդ արարածներ են ի վերջոյ եւ նուազագոյն արժանաւորութեան մը իրաւունք ունին։ Զիս չի մխիթարեր գիտնալ որ միայն 300 հոգի են։ Ցառաջիկայ ձմեռ ամէն օր անոնց մահը, պիտի ունենամ աչքիս առջեւ» կը պոռթկայ բժիշկը։

Հոկտեմբերին լոյս տեսած տողերը կ'արտային քանի մը տողնոց հաստատումով. «անհրաժեչտ է նորոգել ջեռուցումը եւ կոյուղին շինել ձմրան սկիզբէն առաջ։ Անկէ ետք ոչինչ կարելի կ'ըլլայ։ Եւրոպայի Խորհրդարանին ու Երեւանի յուճական դեսպանատան շատ փոքր օժանդակութիւնը չի բաւեր հարկաւորը գնելու։ Եթէ անհրաժեչտ ապրանքը գտնուի, "Առանց սահմանի բժիշկներ"ու թէքնիսիէնը կրնայ կարող պատսպարեալները գործի լծելով աշխատանքը կատարել։ Սակայն առանց ջեռուցման կաթսային ու կոյուղիին, չեն կրնար երկար տոկալ»։

Բացի եթէ գտնուին մարդիկ որոնք մեծ կամ փոքր նուէրով մը զօրակցին կազմակերպութեան։ Ատիկա, դիտնալով հանդերձ թէ վարդենիսի մահարաններու նիւթը լրատուիւններու համար չահաւէտ ըլլալու նիւթական ոչինչ ունի ու չունդալից յայտարարութիւններ, վճռարանութիւններ պիտի չըլլան կատարուած նուէրներուն փոխարէն։

Տօնական օրերու նախօրեակին երբ մեծ մասով աւելորդ ծախքերու համար յատկապէս լայն կը բացուին քսակները, անտեղի չըլլայ թերեւս տալ կազմակերպութեան հասցէն ու հաչիւին թիւը.

MEDECINS SANS FRONTIERES
Rue Dupré, 94
1090 BRUXELLES
C.C.P. 000-0000060-60.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԻՏԱԼԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

(Սեփական թղթակցութիւն «Յառաջ»ի)

Ջորեքշաբթի, Նոյեմբեր 6–ին, «Հայաստան 1915 – Ազգի մը ցեղասպանութիւնը» խորագրով բանախօսութիւն եւ կլոր սեղան մը տեղի ունեցան Իտալիոյ մայրաքաղաք Հռոմի մէջ։

Բանախօսութիւնը եւ կլոր սեղանը կազմակերպուած էր՝ Հելսինքի Իտալական Կոմիտէի, Իտալիոյ Հայոց Միութեան, Իտալիա – Հայաստան Ընկերակցութեան եւ Մարդկային Իրաւունքներու Միջազգային Կոմիտէի կողմէն, որոնց միացան՝ «Մարդու Նորագոյն Իրաւունքները» կազմակերպութիւնը եւ «La Nuova Frontiera» Միջազգային Մարդկային Իրաւանց եւ Ազատվութեան հանդէսը խմբագրութիւնը։

Բանախօսութիւնը սկսաւ առաւօտեան ժամը տասնին եւ աւարտեցաւ կէսօրէ ետք ժամը երկուքին, իտալական Խորհրդարանի «Սալա Տէլլա Սաքրիսթիա» կոչուած դահլիճին մէջ։

Բացման խօսքը կատարեց, ինչպէս նաեւ կլոր սեղանի մասնակցողները ներկայացուց՝ Հելսինքի Իտալիոյ Կոմիտէի քարտուղար՝ Անթոնիօ Սթանկօ։

Օրուան դլխաւոր բանախօսն էր Ամերիկայէն յատկապէս հրաւիրուած ցեղասպանութեան հայ մասնագէտ փրոֆէսօր Վահագն Տատրեան։

Փրոֆ. Տատրեանի ելոյթը յատկանշական էր իր սեղմ եւ խտացած ոճով բայց յատկապէս այն կուռ արամաբանութեամբ, որով հայ փրոֆէսօրը հայկական ցեղասպանութիւնը ներկայացուց իբրեւ անվիճելիօրէն փաստարկուած պատմական իրողութիւն մը։ Այս նպատակով ան իր դասախօսութեան առաջին մասը յատկացուց մեթոտաբանական հարցադրումի մը բացատրութեան մը։ Որպէսզի ինդրոյ առարկայ ցեղասպանութիւնը իր վաւերագրական ընոյթին մէջ վեր ըլլայ ամէն ամէն կասկածէ, ըսաւ ան, հարկ կ'ըլլայ քացառել այն բոլոր վաւերագիրները, որոնք կը բխին Ա. աշխարհամարտին Թուրքիոյ դէմ պատերազմած մեծ պետութիւններուն արխիւներէն, այսինքն Մեծն – Բրիտանիոյ, Ֆրանսայի եւ Ցարական Ռուսիոյ պետական արխիւներէն, քանի որ հոն քարոզչական եւ կողմնակալութեան հարց կրնայ ծագիլ։ Նոյն պատճառով, աւելցուց ան, հարկ կ'ըլլայ դանդաղ առնել հայ վերապրողներու վկայութիւնները, նոյն ատեն ատորագծելով իր այն պնդումը, որ թէ՛ հայկական եւ թէ՛ Մեծ Պետութիւններու ախիւներուն մէջ կան ստոյգ եւ որեւէ կասկածէ դուրս մեծ թիւով վատահելի աղբիւրներ։ Բանախօսը իր այս մեթոտաբանական միջոցառումը բացատրեց այն հանդամանդով, որ Թուրքերը ոչ միայն կը ժխտեն ցեղասպանութեան իրադրութիւնը, այլև քաղաքական պատերազմի նոր թէզ մը ներկայացնելով – Թուրքերը Հայերը սպաննեցին, Հայերն ալ Թուրքերը–, որոշ չափով յաջողած են պղտորել կարգ մը ակադեմականներու մտքերը, չիմանալով անոնց մէջ։ Անոր միջազգային հեղինակաւոր դիրքը մեծապէս սատարած է այս յաջողութեան։ Որով, եզրակացուց հայ դիտնականը, Մեծ Ոճիրին փաստարկումը պէտք է ըլլայ կարելի եւ դածին չափ անթերի եւ հարկադրիչ։ Այս իմաստով պէտք է որոնել եւ յայտնաբերել փաստեր, որոնք հետեւեալ արժանիքները պէտք է ունենան։

Ա. Վաւերական, Բ. Մեկին (ստոյգ), Գ. Անվիճելի, Դ. Սառուցեալ։

Այս իմաստով կարելի է պեղել երեք տեսակ աղբիւրներ, որոնք այս կամ այն ձեւով կը լրացնեն այս չորս պայմանները։ Նախ թրքական պաշտօնական աղբիւրներ, որոնք տրամադրելի են, յետոյ Թուրքիոյ այն առենուան երկու քաղաքական եւ ռազմական դաշնակիցներու՝ Կայսերական Գերմանիոյ եւ Աւստրիոյ պետական արխիւներու պարունակած առատ թիւով վաւերագիրները։ Կարելի չէ մոռնալ կամ կասկածել, որ դաշնակից մը որեւէ պատճառ մը ունենայ վարկաբեկելու ուրիշ դաշնակից մը պատերազմի այն անդոհանքին մէջ ուր յաղթանակի պահանջքը կենաց մահու խնդիր մըն է։ Ցետոյ այս դաշնակիցներու ներկայացուցիչներուն պատրաստած դաղտնի տեղեկագիրները հանրութեան համար չէին այլ պատրաստուած էին առ ի գիտութիւն Իսթանպուլի, Պէռլինի եւ Վիէննայի գերադոյն իշխանութիւններուն։ Որով, անոնց հրապարակումը այն առեն խնդրոյ առարկայ անգամ չէր կրնար ըլլալ։

Գալով թրքական աղբիւրներուն, անոնք երեք տեսակի են, Նախ թուրք Պատերազմական Արտակարգ Ատեանի կողքին դրծոդ քննիչ յանձնախումբին հաւաքած պաշտօնական հեռագիրները, նամակները եւ թուղթերը։ Ցետոյ թուրք երեսփոխանական ժողովին կազմած հինգերորդ հարցաքննիչ յանձնախումբին ձեռք ձգած վկայութիւնները եւ փաստերը այն նախարարներուն, որոնք պատերազմի ընթացքին մարմին առած եղկու դահլիճներուն մաս կը կազմէին եւ որոնք հարցաքննութեան ենթարկուած էին այդ յանձնախումբին կողմէ 1918 Նոյեմբեր եւ Դեկտեմբեր ամիսներուն։ Վերջապէս կան նոյն ժամանակաշրջանին թէ՛ երեսփոխանական ժողովին եւ թէ Ծերակոյտին մէջ խօսուած ճառերը թուրք օրէնսդիրներու և նախարարներու կողմէ, որոնք ոչ միայն կ'ընդունին Հայերու դէմ կատարուած ցեղասպանական ոճիրները, այլև անոնցմէ ոմանք նոյնիսկ ցաւ կը յայտնեն և արդարութիւն կիրարկելու պահանջ կը ներկայացնեն Խորհրդարանին մէջ։

Փրոֆ. Տատրեան այս կապակցութեամբ չեշտեց կարեւոր կէտ մը։ Այս բոլոր փաստերը լոյս տեսան այն ժամանակուան Թուրք կառավարութեան գործադիր եւ օրէնսդիր իշխանութիւններու կողմէ հրատարակուած պաշտօնական հաստորներու եւ թերթերու մէջ, ինչպէս Takvimi Vekâyi, Թուրք կառավարութեան օրէնսդրական պաշտօնաթերթի յատուկ յատելուածները։ Հիմնուելով այս տուեալներուն վրայ, փրոֆ. Տատրեան հայկական ցեղասպանութիւնը վերակերտեց իբրեւ առանցք ունենալով չորս որոշադրիչ ազդակներ։ Ա. Կանխամտածում, Բ. Ցեղասպանական Մտադրութիւն, Գ. Ցեղասպանութեան Կազմակերպումը, Դ. Ցեղասպանութեան Հետեւանքները, Նախքան մանրամասնելը այս ազդակները, ան կարճ կերպով ձագկեց եւ նոյնիսկ ծիծաղելի ու անհեթեթ դասաւ Թրքական այն նորաբոյս պնդումը, որ հայկական ցեղասպանութիւն չկայ, այլ կայ քաղաքացիական պատերազմ, երկուստեք զոհերով։

Զորս ազդակներու մանրամասն քացատրութիւնները բոլորովին հիմնուած էին Թրքական, գերմանական եւ աւստրիական պաշտօնական փաստերու վրայ, որոնք մէկ առ մէկ նշուեցան իրենց բնագիրներուն մէջ գործածուած լեզուներով եւ թարգմանաբար, մեծապէս տպաւորելով ունկնդիրները։ Ուշադրաւ էին Թուրք գօրավար, երբորդ բանակի հրամանատար՝ Վեհիպ փաշայի սահմռկեցուցիչ վկայութիւնները ուր ան քացէ ի քայ կը խոստովանի, որ հայ ժողովուրդի բնաջնջումը որոշուած էր Իթթիհատական կուսակցութեան կեդրոնական կոմիտէին կողմէն եւ կառավարութեան հսկողութեան տակ դիտաւորեալ կերպով կատարուեցան Հայերը։ Ան կը նկարագրէ նաեւ հայ ժողովուրդի ամենամեծ դահիճներէն տոքթոր Պէհաէտտին Շաքիրի վճռական դերը, որով ան գործի լծեց բանտէ ազատուած արիւնռուչ ոճրագործները եւ անձամբ հսկեց եղեռնի իրագործման։ Ցիշուեցաւ նաեւ գերման դնդապետ՝ Շեթանկէի այն յայտնութիւնը, որ Հայերու բնաջնջումը պատերազմէն շատ առաջ «կանխորոշուած» էր։ Այս դնդապետը, ոճրագործներու կոկաններէ բաղկացած յատուկ կազմակերպութեան հետ նոյնացած ուժերուդ Թրքական զօրադունդի հրամանատարն էր։ Գերմանիան եւ աւստրիական դեսպաններու եւ հիւպատոսներու յայտնութիւնները նոյնքան մերկացուցիչ էին։ Նիւթերու այս դասաւորումը եւ փաստարկումի եղանակը մեծապէս տպաւորեց խտալացի ունկնդիրները, որոնց բանախօսը ներկայացուց իր ամիճակագրական տուեալները հայ զոհերուն քանակին մասին։

Իր վերջաբանին մէջ ան չեշտակիօրէն յայտարարեց, որ Թուրքերու Հայերուն դէմ գործադրած ցեղասպանութեան մը տայղացումի եւ կազմակերպման յաջողութեան մէջ մեծ դեր կատարեց անցեալի Ջարդերու անպատիժ մնալու Թրքական հաստատ ժառանգը։ Անպատիժ մնացած ոճրագործի մը համար սովորական բան մըն է սուտ խօսիլը, նենգութեան դիմելը եւ նոյնիսկ ամբարտաւանութիւն ցոյց տալը։ Հոս է որ Մեծ Պետութիւնները ազնտալի կերպով մեղանչեցին մարդկութեան դէմ եւ ի մասնաւորի հայ ժողովուրդին դէմ, ըսաւ հայ պատմաբանը եւ վակեց իր առենախօսութիւնը։

Փրոֆ. Տատրեան լրագրողներու հարցումներուն պատասխաններէն ետք, Անթոնիօ Սթանկօ ներկայացուց կլոր սեղանի մասնակիցները։

Փրոֆ. Մարիօ Նորտիօ, նախագահ՝ Իտալիա – Հայաստան Ընկերակցութեան, ազդարարեց, որ հայկական ցեղասպանութեան հանդէպ լռութիւնը այլեւս իրականութիւն մըն է, զոր ոչ մէկը կրնայ արդարացնել 21–րդ դարու սեմին։ Իտալական կառավարութիւնը պէտք է յատակ եւ վճռական դիրք մը բռնէ այս առընչութեամբ։ Այդ կառավարութեան կողմէ – բայց ոչ Թուրք ժողովուրդին կողմէ – կազմակերպուած ոճիրը իսկական նախընթաց մը եղաւ ցեղասպանութեան, ըսաւ ան։ Նորտիօ նաեւ առաջարկեց, որ իտալական կառավարութիւնը դեսպանատուն եւ հիւպատոսութիւն բանայ Երեւանի մէջ։

Իրեն յաջորդեց փրոֆէսօր Փաուլօ Ունկարի՝ Մարդկային Իրաւունքներու Նախարարական Խորհուրդի Յանձնախումբի նախագահը, որ իբրեւ կառավարական մարդ չատ դէպոյ լեզու դործածեց իր ելոյթին մէջ, անդրադառնալով այն իրականութեան, որ Իտալիա Ա. Ընդհանուր պատերազմէն յետոյ ժխտական դիրք բռնեց պատերազմի ժամանակ մարդկային իրաւունքները ոտնակոխող, ջարդ կազմակերպող պետութիւններու եւ պետական աւազանիին դէմ քրէական դատ բանալու եւ պատժելու առաջարկներու կապակցութեամբ Վերսայի, Սեւրի եւ Լօզանի դաշնագիրներու բանակցութեանց միջոցին։ Երբ Միլանոյի հայ պողոտային Տոքթոր Քիւչիւքեան հարց արծարծեց, որ Ունկարի միշտ ջարդ բառը կը գործածէ, խուսափելով ցեղասպանութիւն բառը դործածելէ, Իտալացի ակադեմիկոս դիւանագէտը քիչ մը չուարած սակայն վարանումով վերջապէս հաճեցաւ արդիւնաւ բառը ընդդրկել իր պատասխանին մէջ։

Փաուլս – Արաքս Ընկերակցութեան նախագահ եւ դասախօս՝ Հայ Գրականութեան, Վենետիկի Քա Ֆոսքարի համալսարանին մէջ, Հայր Լեւոն Զէքիեան, որ այս կլոր սեղանէն երկու օր յետոյ Հռոմի Ս. Վլաս Եկեղեցւոյ մէջ Ծայրագոյն Վարդապետութեան աստիճանը ստացաւ յատուկ ծիսակատարութեամբ մը, Ներկայս Եպիսկոպոս Տէր – Ներսէսեանի ձեռքէն, իր ելոյթին մէջ չեշտեց թէ երբ Realpolitik–ը զուրկ է Moralpolitik–է, ան կ'ըլլայ բոլորովին անմարդկային եւ քաղաքակրթութեան սկզբունքներուն հակառնեայ դիրքաւորում մը։ Այնպիսի ընթացութիւն մը, աւելցուց ան, կը տանի քաղաքականութեան մը ինքնակործանման։ Անդրադարձաւ նաեւ թէ Թուրք կառավարութեան կողմէ առաջին հատուցումը կրնայ ըլլալ Մեծ Եղեռնի ճանաչումը։

Ցակոբիկ Մանուկեան՝ Իտալիոյ Հայոց Միութեան նախագահը, չեշտը դրաւ Թուրք կառավարութեան մշակութային մարզին մէջ կիրարկուած բնաջնջումին վրայ։ Այդ կառավարութիւնը ոչ միայն կ'ուրանայ Անատոլուի մէջ կայք հաստատած մշակութային կոթողներու գոյութիւնը եւ պատմութիւնը, այլև կը փորձէ ներկայացնել զանոնք իբրեւ հնաւանդ Թրքական կոթողներ։ Թրքական բոլոր դբօսապտոյտի ուղեգիրքերուն մէջ արգահատելի կերպով կը պակսին հայ եւ Հայաստան բառերը։

Իրմէ վերջ խօսք առաւ Գերպ. Գլառուիօ Կուճերոթթի, որ հեղինակաւոր եւ ծանօթ անձ մըն է իտալահայ զաղութին իր չեշտակի հայասիրութեամբ։ Ան դատապարտեց միայն մէկդերմաններ ընելով հայ կաթողիկէ հոդեւորականի՝ Զօհրապեան Եպիսկոպոսի դրի առած յուշերէն, ուր իբրեւ վերապրող մը, ան կը մերկացնէ ցեղասպանութեան ոճիրին տարատեսակները։ Հայր Կուճերոթթի քանիցս քարոզած է Հայոց Մեծ Եղեռնին մասին, Լեւոնեան Վարժարանի Եկեղեցւոյ մէջ։ Երեսուն անդամէ աւելի Հայաստան այցելած է, եւ կարեւոր դեր կատարած Սպիտակի իտալական հիւանդանոցին շինութեան գործին մէջ, վերջերս ան յաջողութեամբ ներկայացուց տոքթորական իր թեզը, նիւթ ունենալով՝ «Զեռնադրութեան արարողութիւնները եւ Հայկական Կիլիկիան»։ Իր ելոյթին աւարտին ան պնդեց, որ իտալական կառավարութիւնը պէտք է դեսպանատուն բանայ Երեւանի մէջ, քանի որ, ներկայիս, ամէն ինչ Մոսկուայի ճամբով ըլլալով՝ Հայաստանի հետ մշակութային կապերը խոչընդոտուած կը մնան։

Փաստաբան Մարիօ Տէ Սթեֆանօ՝ նախագահ «Մարդու Նորագոյն Իրաւունքներ»ուն չեշտեց միջազգային իրաւունքի նոր սկզբունքներու ընդդրկումը եւ անոնց պարտադրիչ իրագործումը։

Կլոր սեղանի աւարտին միջամտեց նաեւ

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆ ԼԵՆԻՆԻ ԱՐԺԵՔԱՓՈՎ

Ռուսաստանի մէջ յատուկ արտակարգ յանձնախումբ մը Հոկտեմբեր 22–ին կոչած է դառնալու պիւտճէի անխնայ կտրատումի մը։ «Վեչեկա» անուանուած այդ յանձնախումբը յայտարարած է թէ պիւտճէի եկամուտներու յաւելումը քաղաքական հարցի մը վերածուած է որ պէտք է լուծուի ճնշումի միջոցներով։ Նախագահական կազմի ղեկավար Զուբայիսի խօսքերով՝ այսուհետեւ ան որ պետական դանձին չի վճարեր իր պարտքը, առնուազն պիտի նկատուի քաղաքական այլախոհ մը որ կը վնասէ ռուս պետութեան։

Որոշուած է որ տնտեսական եւ քաղաքական հարցերու լուծումին համար կիսարկուին խորհրդապահութեան, արդիւնաբերութեան ու ճնշում բանեցնելու սկզբունքները։ Պէտք է Ռուսաստանը դուրս բերել ինքնասպիտ, իւրայատուկ զարգացումի իր ձեւով աշխարհին զարմանք պատճառելու վիճակէն։ Արմատական փոփոխութիւններու ձեռնարկելու մղած է տնտեսական անխուսափելի վերիվայրումի եւ ժողովրդական հաւանական պոռթկումի հեռանկարը։ Նման պարագայի յանձնախումբի մը ստեղծումը ա-

---

Իտալիոյ Լուսաւորութեան նախարարութեան դլխաւոր վարիչներէն՝ փրոֆէսօր Ալպէրթինա Սոլիանի արտայայտելով բարի կամքը՝ Իտալիոյ ուսանողութեան հայկական հարցը ծանօթացնելու խնդիրին կապակցութեամբ, մխիթարեան ատեան անդրադարձաւ այն սակաւ աշխատանքին որ ցարդ եղած է հայկական ցեղասպանութեան նիւթին մասին։ Ան, մասնաւորապէս մշակութային կապերու համար, երկրորդեց Հայաստանի մէջ Իտալիոյ դեսպանատան մը բացման խընդրանքը։

Կ'արժէ հոս նշել, որ փրոֆ. Տատրեանի ելոյթը եւ անոր չուրջ կազմակերպուած միւս ելոյթները իսկական անկիւնադարձ մը եղան իտալահայ կեանքին մէջ։ Հայ պատմաբանը չնորհիւ իր համոզիչութեան եւ ազդու կերպով դասախօսելու իր ընդունակութեան, նոր էջ մը բացաւ հայ դատի եւ յատկապէս հայկական ցեղասպանութիւնը Իտալիոյ մէջ հրապարակաւ արծարծելու դործին մէջ։ Նոյնը ըրած էր անցեալ տարի Մայիս ամսուն անդլիական Խորհրդարանի Երեսփոխանական Ժողովին առջեւ, հայկական ցեղասպանութեան 80–ամեակին առիթով, երբ առաջին անդամ ըլլալով հայ փրոֆէսօր մը հրաւիրուած էր ատենախօսելու House of Commons–ի պատկառելի հաստատութեան մէջ անդլիացի երեսփոխաններու եւ ծերակուտականներու՝ լորդերու ներկայութեան։

Հռոմ գալէ առաջ փրոֆ. Տատրեան նոյեմբեր 1–ին, Թրինեի Պետական Համալսարանին մէջ, ինչպէս կը լսենք, առանց որեւէ նոթի օգնութեան 45 վայրկեան դասախօսած է, զրեթէ անթերի ֆրանսերէնով մը եւ ապա պատասխանած միջազգային ունկնդիրներէ քաղկացած ներկաներուն բրած հարցումներուն։ Նոյեմբեր 15–ին նոյնպէս բանախօսեց Պրիսկիլի համալսարանին մէջ, հայկական եւ հրէական ցեղասպանութեան քաղաքական մէկ դուռակչիռ նիւթին մասին։

Հուսկ, տեղին է անդրադառնալ այն մեծ աշխատանքին, որ ՀՀ Գործերի Հաւատարմատար Պր. Գագիկ Պաղտասարեանը յառաջ տարաւ, իրագործելու համար Նոյեմբեր 6–ի այս հակայ ձեռնարկը։ Լուռումունջ աշխատանքով դիւանագէտ եւ ձեռնհաս Հայաստանի ներկայացուցիչը Հռոմի մէջ իսկական նուաճում մը արձանագրեց յաղթահարելով բազում խոչընդոտներու, մէկդի բերելով տարբեր մարդիկ եւ անճնաւորութիւններ։ Ցիշելու ենք նաեւ որ վերջերս Պր. Պաղտասարեանի ջանքերով Իտալիոյ Գլխաւոր Հիւպատոսութիւնը Միլանոյ մէջ Հռոմի Սեռա Տէլլա Ռիէռէ տէլլա Սեռա հեղինակաւոր եւ չատ տարածուած օրաթերթը երկու լրջախոհ թիւերով ամբողջական էջեր նուիրեց Հայաստանի եւ Արցախի։

Այս ձեռնարկը թէ՛ Իտալահայութեան, թէ՛ Հայ ազդին եւ թէ՛ Հայաստանին հզօր պարտութեան առիթ մը եղաւ, նոր ուղի մը բացաւ յուսալի հեռանկարներով աւելի մեծ յաջողութիւններու։

ՀԱՅՐ ՎԱՐԴԱՆ ԳԱՋԱՆՃԵԱՆ
(Փոխ – Տեսուչ Հռոմի Լեւոնեան Հայ Վարժարանի)

ՉԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան 20-ամեակ

ԳԻՐ ՀԱՑՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՆ

1996–ը Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան ստեղծման 20–ամեակի տարին է որ նշուեցաւ կարգ մը ձեռնարկներով եւ հանդիսութիւններով:

Այս տարեդարձը չնորհաւորեց եւ քաջամեայ վաստակը գնահատեց Սուրբ Էջմիածնին Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը՝ Գարեգին Ա. օրհնութեան դիրով մը, ուր կ'ըսէր ի մէջ այլոց.– «Անցնող քանի տարիներուն հետեւած ենք Ձեր գործունէութեան այլազան երեսներուն եւ անհուն ուրախութեամբ իրազեկ դարձած՝ Ձեր հաւատարիմ եւ հետեւողական նուիրումին հայ մշակոյթի արժէքներուն: Կամաւոր ծառայութեան աքանչելի եւ օրինակելի ոգիով տոգորուած՝ դուք գիտցաք լման երկու տասնամեակներ Հայ մշակոյթի դրական, գեղարուեստական, հրատարակչական արժէքներուն թարգմանը հանդիսանալ Հարաւային Ֆրանսայի հայ համայնքի ծոցին մէջ եւ Ձեր կազմակերպած արուեստի ցուցահանդէսներով, դասախօսութիւններով եւ հրատարակութիւններով հաղորդ պահել մեր ժողովուրդի գաւակները հայ մշակոյթի պերճախօս վկայութիւններուն եւ անոնց մէջէն արտայայտուղ հայ ազգի հոգեմտաւոր եւ գեղարուեստական տեղածագործութեան հետ: Մշակոյթի բարձր իրագործումներով այնքան հարուստ Ֆրանսայի մէջ հայ Մշակոյթի Տունը եղաւ նաեւ գործօն հաստատութիւններէն մէկը հայ – ֆրանսական մշակութային յարաբերութեանց զարգացման, ինչ որ կարեւոր նպաստ մը եղաւ փոխադարձ հարստացման տեսակէտէ: Քսան տարիներ անցան Ձեր հիմնադրութեան օրէն առին: Շատ բան փոխուեցաւ հայութեան կեանքին մէջ, յատկապէս մեր Մայր Հայրենիքին մէջ, Ազատ ու Անկախ Հանրապետութեամբ վերադառնք մեր սեփական ազգային պետականութիւնը: Հայ Մշակոյթի մայր օճախը այսպէս կերպարանափոխուեցաւ: Մեր մշակոյթը ապատ պայմաններու մէջ նոր վերածնութեան հանդրուանին վրայ կը գտնուի այժմ: Ձեր կրթական ու մշակութային սպասաւորութիւնը նոր մղում պէտք է ստանայ: Քսանամեայ Ձեր վաստակը պիտի առաւել եւս արժեւորուի նոր իրագործումներով: Շարունակեցէք յառաջդիմաց կամքով ու նպատակասլաց տեսիլքով, միշտ հաւատարիմ՝ Հայ Մշակոյթի զարգացման եւ տարածման Ձեր առաքելութեան: Մշակոյթի բարձր ոլորտներու մէջ ապրող ու գործող ազգ մը միայն կրնայ զօրեղ մնալ եւ իսկական ու տեւական յաղթանակ չահիլ»:

Կիրակի, Նոյեմբեր 10–ին, Մարսէյլի Սրբոց Թարգմանչաց Մայր Եկեղեցւոյ մէջ հանդիսաւոր պատարագի մը ընթացքին զոր մատոյց հոգեւոր հովիւը՝ Զաւիկ Վրդ. Աւետիքեան եւ երգեց Սահակ – Մեսրոպ երգչախումբը Խաչիկ Եըմազեանի դիւանաւորութեամբ, քարոզի պահուն «Ուրախ Լեր Սուրբ Եկեղեցի...» չարականի երգեցողութեամբ տարկաւագը ապսէի մը վրայ ներկայացուց Հայրապետական օրհնութեան դիրը Հարաւային Ֆրանսայի համար Արեւմտեան Եւրոպայի Հայրապետական Պատուիրակի Ներկայացուցչին՝ Տարօն Եպիսկոպոս Ձէրէճեանին որ կատարեց ընթերցումը: Ապա, Եպիսկոպոսը շնորհեց Հայ Մշակոյթի Տան ներկայութեան եւ գործունէութեան անհրաժեշտութիւնը գաղութին ներս: Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի օրհնութեան այս դիրը, ըսաւ, բարձր գնահատանք մըն է քսան տարիներու ընթացքին կատարուած աշխատանքներուն ի սպաս հայ մշակոյթի պահպանման, ծանօթացման եւ տարածման հայ եւ օտար շրջանակներուն մէջ եւ քաջալերանք մը շարունակելու համար յարատեւ կամքով ու նոր ծրագիրներու, նպատակներու, իրագործումներու տեսիլքով: Քարոզի աւարտին, Տարօն Եպիսկոպոս Ձէրէճեան Գարեգին Ա. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի օրհնութեան դիրը յանձնեց Աչոտ Վարդանեանին՝ Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան հիմնադիր եւ վարչութեան երկարամեայ անդամ: Տեղի ունեցաւ հոգեհանգստեան պաշտօն ի յիշատակ առ յաւէտ բաժնուած Հայ Մշակոյթի Տան հիմնադիրներուն, վարչութեան անդամներուն, բարերարներուն:

Աւարտուղութեան ներկայ գտնուեցաւ Յակոբ Աբգ. Վարդանեան:

ԿԱՐՕ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ

ԽՈՐՀՐԴԱՑԻՆ

ԾՊԻՏ

Անդրոպովի եւ Չեռնենկոյի մահից յետոյ տեղի ունեցաւ մամլոյ ասուլիս: Լրագրողները հարցնում են.

– Մենք չենք կարողանում հասկանալ, թէ ինչո՞ւ Անդրոպովը հիւրերին դիմաւորում էր Կրեմլինում, իսկ Չեռնենկոն՝ օդանաւակայանում:

– Որովհետեւ Անդրոպովը մնում էր ղեկավարացանցից, իսկ Չեռնենկոն՝ մարտկոցներից:

Ռ. ՀԱՏՏԷՃԵԱՆ ԵՐԵՒԱՆԻ ՄԷՋ

Հայաստանի Գրողներու Միութեան հրաւէրով, Նոյ. 6–ին Երեւան գացած է Ռ. Հատտէճեան, ուր 2 օր յետոյ, Նոյեմբեր 8–ին, վայրկեան հանդիսութեամբ մը նշուած են «Մարմարա»ի խմբագրապետին 70–ամեակը եւ գրական գործունէութեան 50–ամեակը: Ներկայ եղած է ստուար հասարակութիւն մը:

Նախաձեռնող կազմակերպութեան կողմէ հանդիսութեան բացումը կատարելով, Հայաստանի Գրողներու Միութեան նախագահը՝ Հրանտ Մաթեւոսեան անդրադարձած է այն իրողութեան թէ որքան դժուար է Հայու մը համար ոչ միայն ապրիլ եւ ստեղծագործել երկրի մը մէջ ուր իր մերձաւորներուն ընկերները ազգային հերոս կը հռչակուին այլեւ չգալ գառնալ այդ երկրին եւ Հայաստանի մէջեւ: «25 – 30 տարի յետոյ ենք զգալու Հատտէճեանի մեծութիւնը երբ ևս այլեւս չլինի Պոլսում որ այսօր մեզ համար գոյութիւն ունի ևաեւ Հատտէճեանի շնորհիւ»:

Ցանուն Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին շնորհաւորանքի խօսք արտասանած է Սողիկ Արք. Արիւտաիէսեան: Ան յիշած է որ Հատտէճեանի արժանիքը գնահատած է ժամանակին նաեւ երջանկայիշատակ Վազգէն Կաթողիկոսը անոր շնորհելով Ս. Սահակ – Մեսրոպ չքանչանը ու աւելցուցած որ 1997–ին ալ Ռ. Հատտէճեանի «Մարմարա»ի խմբագրապետի պաշտօնը ստանձնելու 30–ամեակին առթիւ, Գարեգին Ա. պիտի պատուէ զինք յատուկ կոնդակով:

Հաւաքոյթին խօսք առած է Սուրէն Դանիէլեան որ հեղինակն է Ռ. Հատտէճեանի նուիրուած մենագրութեան մը, որ կը կրէ՝ «Ռոպէր Հատտէճեան–ներաշխարհի գեղարուեստական բնութիւն» խորագիրը (170 էջ, վերջերս լոյս տեսած «Մարմարա»ի Մուրատ – Օֆսէթ տպարանէն): Ան ներկայացուցած է Հատտէճեանի յիսնամեայ գրական հունձքը, չեշտելով անոր վաստակը պոլսահայ մերօրեայ արձակին մէջ: Ընդմիջի խօսք ըսած է նաեւ՝ Ալէքսանդր Թոփչեան, ծանրանալով զուլխաւորաբար «Առաստաղ» վէպի վրայ եւ «Ցուշատեսրին» որպէս լրագրութեան մէջ իր զուգահեռը չունեցող աշխատանք:

Ռ. Հատտէճեան որ հանդիսութեան ընթացքին ստացած է Հայաստանի Գրողներու Միութեան անդամակցութեան իր քարտը, շնորհակալութեան խօսք արտասանած է բանախօսներուն, եւ նաեւ զգարուեստական բաժնին իրենց մասնակցութիւնը բերողներուն ու խոստովանած՝ «Երբ յիսուն տարի առաջ տպուեցաւ իմ առաջին գրուածքս, չէի մտածեր որ պիտի հասնիմ այս հանդրուանին: Ուրեմն ճիշդ էր ընտրութիւնս»:

ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896 – 1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Բամպակի մշակութեան յատկացուած այդ ապահիէները ընդհանրապէս լերկ դաշտեր են անհամար ջրանցքներով կըտրուած, ուր ո՛չ մէկ ծառ կ'երեւայ, իսկ գալով ուռենիքներու՝ շատ անգամ հուվիքն ու կաթը անգամ պէտք է մօտակայ քաղաքէ մը բերել տալ, որովհետեւ փէլլահները յաճախ ո՛չ հաւ կը պահեն եւ ո՛չ ալ կով:

Իրա՛ւ է որ Շարապասի ապահիէն Ներսոյ ափունքին վրայ, համեմատաբար լաւագոյն դիրք մը ունէր եւ քանի մը ծառեր կ'երեւային մեր բնակութեանց շուրջը:

Ես ինծի համար ունէի մասնաւոր տուն մը երկու խոշոր սենեակներէ ու սրահէ մը բաղկացած եւ պարզօրէն կահաւորած:

Առաջին անգամ երբ ինքզինքս առանձին գտայ հոն, Աթէնքի, Ալէքսանդրիոյ ու Գահիրէի աղմկալից կեանքէն եւքը, ճըշմարիտը լաւ տպաւորութիւն մը չէրեցի: Մանաւանդ դիւերները անտանելի էր. Ցղճիկներ, մուկեր, ուտիճներ շուրջս կը պատօյտ կը նկատուի երկրին մատնուած կացութեան որ կ'որակուի «նախայեղափոխական»: Լենինի համաձայն նման կացութիւն մը երեք յատկանիշով կը բնորոշուի. առաջինը՝ ղեկավար տարրին իր սիրակալութիւնը անվթար պահպանելու անկարելիութիւնն է, ցեղափոխութեան մը համար ընդհանրապէս չի բաւեր որ ընկերութեան վարի խաւը չուզէ նախկին ապրելակերպը շարունակել. պէտք է նաեւ որ ընդարմին չկարենայ նախկին ձեւով ապրիլ: Երկրորդը՝ ճգնաժամերու դժբախտութեան ու պատասխանատուութեան տարապայման յաւելումն է եւ երրորդը՝ յիշեալ պատճառներով զանգուածներու չարժման անցնելու երեւոյթն է:

Ներկայիս Կրեմլին իր ունեցած իշխանութեան հիմնուելով չի կրնար կայունացնել կացութիւնը: Արդէն երեսփոխանականներն ալ պիւտճէի հարցերու մասին քարոզարշաւի մէջ անբաւարար կը նկատեն կառավարութեան ընթացքը: Անոնք բոլորն ալ համաձայն են որ պիւտճէի ապագայը կառավարութեան սխալներուն հետեւանք է: Սխալներու գլխաւորները կը նկատուին անցեալ Յունիսին նախագահական ընտրապայքարին եղած մեծամեծ ծախքերը, Զէլէնինոյ անտեսութիւնը վերականգնելու յատկացուած հսկայական գումարները եւ հանրային պարտքին անբացատրելի յաւելումը որուն տոկոսները ամէն օր աւելի ծանր կը կշռեն:

Ռուսաստանի մէջ այսօր բաւական յստակ սահմաններով կը զատորոշուին իշխանութեան եւ ընդդիմութեան կուսակցութիւնները: Վերջիններէն կը խմբեն քաղաքական գրեթէ բոլոր կազմակերպութիւնները: Այս կացութեան մէջ իշխանութեան կուսակցութիւնը որ միւսներէն քիչ մը վեր նկատուած քաղաքական դէմքերը պահպանել փորձէ. ու ընդդիմութեան հետ ալ համաձայնութեան եղրեր փնտռէ:

ՔԱՂՀԱՆ

ԱՂԹԱՂ

Հինգշաբթի, Նոյեմբեր 21, 1996, էջ 4

ՀԱՍՏԱՏՈՂ՝ ՀԱՅԿ ԱՐԱՄ ՍԱՐԳՍԵԱՆ
ՀԱՍՑԵ՝ 1 Rue Jean Jaurès, 92800 Puteaux
Հեռ. եւ Ֆաքս՝ (1) 47 76 89 39
Ամսական բաժանորդագին՝ 100 ֆր.
Տարեկան բաժանորդագին՝ 1000 ֆր.
Արտասահման՝ 1200 ֆր.
Ամերիկա՝ 200 տոլար
Կանադա՝ 250 տոլար
Ստուգագրութիւն՝ 1 ֆր.
Ցուցակագրուած է Լիոնի Թղթատարական Կեդրոնի մօտ
Commission Paritaire No 63 778
ISSN 0295 – 9399

ՍԷՆ-ԺԵՐՄԱՆ
Ս. ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

ՏՕՆ ՇԻՆՈՒԹԵԱՆ 66-ՐԴ
ԵՒ
ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԵԱՆ 63-ՐԴ
ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ
ՄԱՏԱՂՕՐՀՆՈՒԹԻԻՆ
ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

ՍԷՆ – Ժերմէն Ս. Սահակ – Մեսրոպ եկեղեցին կը տօնախմբէ իր Շինութեան եւ Անուանակոչութեան զոյգ հանդիսութիւնները Նոյեմբեր 24, կիրակի օր։

Այս առթիւ կը կատարուի հանդիսաւոր պատարագ եւ հոգեհանգիստ հոգիներուն համար եկեղեցւոյ գլխաւոր հիմնադիր եւ բարերար երջանկայիշատակ՝

ԳՐԻԳՈՐԻՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՊԱԼԱՖԵԱՆԻ

Ծառայողներուն, սարկաւագներուն, սպասաւորներուն, բարերարներուն, շինութեան յանձնախումբի եւ թաղական խորհրդոյ անդամներուն, Օժանդակ Տիկնանց Միութեան անդամուհիներուն եւ բոլոր անոնց որոնք նիւթապէս, բարոյապէս եւ ֆիզիքապէս սատարած են եկեղեցւոյ շինութեան եւ որոնք այսօր առ յաւէտ բաժնուած են մեզմէ։

Պատարագը կը մատուցանէ եւ կը քարոզէ՝

ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՋԱՖԱՐԵԱՆ
Արեւմտեան Եւրոպայի Հայրապետական
Պատուիրակի Փոխանորդ
Լիոն եւ Ռոն – Ալփի Շրջանը

Առընթերակայութեամբ
վ.ժէ. Ծ. վրդ. Իգնատիոսեան

Յաւարտ պատարագի, տեղի պիտի ունենայ օրհնութիւնը Մատաղի եւ ապա հոգեհանգիստ։

Պատարագին եւ հոգեհանգստեան պաշտօնին ներկայ կ'ըլլայ Պուշ – տիւ – Ռոն նահանգի ընդհանուր խորհուրդի նախագահ Լիւսիէն Վէյկան եւ ի մասնաւոր հրաւիրուած մեր եկեղեցւոյ Շրջանին իշխանութեան բոլոր ընտրուած անձնաւորութիւնները։

Արարողութեանց եւ Մատաղի բաշխումէ յետոյ՝ «Գինեծաղ» մը տեղի պիտի ունենայ եկեղեցւոյ կից սրահին մէջ։

Կը խնդրուի թաղին եւ Շրջակայքի ժողովուրդէն իր խունկերամ ներկայութիւնը թեմամբ յարդել յիշատակը թաղիս ննջեցեալներուն։

Մատաղի մասնակցութեան վաւխաքողները կ'ընան դիմել թաղականութեան։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կիրակի, Յունուար 19, ժամը 15-ին Ֆրանսահայ Կապոյտ Խաչի

«ՄԱՆՈՒԿՆԵՐՈՒ ՕՐ»Ը

TELEVISION
FRANCE 2

Samedi 23 Novembre à 22 heures 45,

CHARLES AZNAVOUR
EN ARMENIE

Documentaire proposé par
MIREILLE DUMAS

«Charles Aznavour n'a pas chanté en Arménie depuis trente ans. Ce prestigieux concert qu'il donne à Erevan s'inscrit dans le contexte particulier au moment où le pays éternellement blessé par la cicatrice du génocide et le tremblement de terre de 1988, fête ses cinq ans d'indépendance face au bloc soviétique».

GRAND
REVEILLON
DU 31 DECEMBRE

à l'Espace Tête d'Or
10, Boulevard Stalingrad
LYON — VILLEURBANNE

organisé par
FRANCE — KARABAGH
et LES ORGANISATIONS ARMENIENNES

au profit des Ecoles
MARKARIAN — PAPAZIAN (LYON)
et d'ARAKIOUL (KARABAGH)

animé par
l'ORCHESTRE «*GAïDZAG*» de Paris
et DJ DIDIER

Buffet assuré
par le traiteur *Arto Pehlivanian* ..

Renseignements et réservations :

— FRANCE-KARABAGH :
Tél. : 04 72 02 07 98;
— M.C.A. DECINES
Tél. : 04 78 49 42 97;
— M.C.A. VILLEURBANNE
Tél. : 04 78 93 57 43;
— EGLISE ARMENIENNE DE LYON
Tél. : 04 78 60 47 18.

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՓԱՐԻԶ

ԳՐԱԿԱՆ – ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ
ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲ

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՕՐ

ԳԻՐԵՐՈՒ ԳԻՒՏ
ԵՒ ԹԱՐԳՄԱՆԻՉՆԵՐ

կը խօսին՝
ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿ. ՋԱՖԱՐԵԱՆ

եւ

ՓՐՈՖ. Ժ. Փ. ՄԱՀԼԻ

կ'արտասանեն՝
ՍԻԼՎԱ. ՀԱՊԻՇԵԱՆ – ԱՐԱՔՍ

եւ

ՌԱՋԱՄԻԿ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ

Երեքշաբթի, Նոյեմբեր 26, երեկոյեան ժամը ճիշդ 20·30-ին Հայ կաթողիկէ Ս. Մեսրոպ Մշակութային կեդրոնին մէջ

10 bis, rue Thoin, 75005 Paris
Métro Cardinal-Lemoine

Ձեռնարկը կը սկսի որոշեալ ժամուն

ԾՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Փարիզի եւ Շրջակայքէ Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Կրօնական Ընկերակցութեան վարչութիւնը՝ վարչականներ Խորհուրդի ատենապետ՝

ՀԱՄԱԶԱՍՊ ԿԱՊՐԻԷԼ ՄՈՄՃԵԱՆԻ

մահուան առթիւ՝ շնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուէրները.–

Տէր եւ Տիկին Արթիւր Հայրապետեան 5000 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Լեւոն Զարպազաթճեան 2000 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Խաչատուր Պալեան 1500 Ֆր.։

***

Պր. Նուպար Դաւթեան՝ Լեւոն Պապայեանի յիշատակին եւ Խաչիկ Ավետեանի մահուան առթիւ 400 Ֆր., Փրոֆ. և Տիկին Պետնար Անդրէասեան Էթիէնն Տօրթ Գորոսի մկրտութեան առթիւ 2000 Ֆրանք, Տէր եւ Տիկին Հրայր Քէօրօղլեան իրենց զաւկին՝ Սիլֆանի մկրտութեան առթիւ 1000 Ֆր., Տիկին Սոնիա Փանոսեան Տիգրան եւ Նուարդ Ստեփանեանի յիշատակին 100 Ֆր., Պր. Էրիք – Վան Լով 300 Ֆր.։

UGAB *Jeunes* — MARSEILLE

12 SEPTEMBRE :
Ma tatie débarque à Marseille...

29 OCTOBRE :
Ouverture du Grand Littoral...

23 NOVEMBRE :
SOIREE HAY
à partir de 22 heures 30
DJ : David & Co.
PAF : 80 F. + 1 consommation.
Membres: 60 F. + 1 consommation.

327, Bd Michelet — 13009 MARSEILLE
Tél. : 04. 91. 22. 10. 45

CROIX BLEUE
DES ARMENIENS DE FRANCE

-GALA-

LA CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

section «*Agnouni*» d'Asnières organise

pour son 60ème anniversaire

UN GALA ARTISTIQUE

au GRAND THEATRE D'ASNIERES

le 22 Novembre à 20 heures 30

avec l'ensemble folklorique
NAVASART

et *SONIA NIGOGHOSSIAN*
(*Mezzo-Soprano*)

Les billets sont en vente au :

—MCA PARIS : 17, rue Bleue, 1er étage
—MCA ALFORTVILLE 9, rue de Madrid
—MCA SEVRAN — LIVRY-GARGAN 17, rue Charles Péguy
—EPICERIE KAROUN 21, rue Victor Hugo, Gare de Colombes
—EPICERIE VAROUJ 49, Grande Rue Charles de Gaulle, Asnières.

Renseignements :
01 42 42 85 87 / 01 39 82 65 91
01 43 33 88 93.

Un autocar sera à disposition à 19 h 30 Square Montholon, rue La Fayette, Paris 9ème et le retour sera assuré après le spectacle.

***

ՎԻՃԱԿԱԽԱՂ
(LOTO)

Կապոյտ Խաչի Պուլվար Օտտոյի Էօլա Սասունի մանաճիւղը կը կազմակերպէ՝
ՎԻՃԱԿԱԽԱՂ – ԼՈՏՕ
Մշակոյթի Տան մէջ
12-14, rue St-Bazile — Marseille 1er
Նոյեմբեր 24, կիրակի, կէսօրէ վերջ ժամը 15-ին, վիճակահանութեան բազմազան պեղեցիկ առարկաներ։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Խմբ-ի նորաբաց
ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ
ԿԱՂԱՆԹԻ ՃԱՇԸ
Կիրակի, Դեկտեմբեր 15, ժամը 12·30-ին

U.G.A.B. ~ Rhône-Alpes

90EME ANNIVERSAIRE
FESTIVITES DE CLOTURE

sous la présidence effective du
DR EDOUARD ATAMIAN
Président du Comité Régional de l'U.G.A.B. FRANCE

— LYON

DINER — RENCONTRE
Vendredi 22 Novembre 20 heures 30

— VIENNE

DEJEUNER — RENCONTRE
Samedi 23 Novembre à 12 heures

— VALENCE

DINER — RENCONTRE
Samedi 21 Décembre à 20 heures 30

— ST-CHAMONT

RENCONTRE
Dimanche 22 Décembre à 15 heures

Toutes ces rencontres auront lieu dans les centres de l'U.G.A.B de ces villes.

GRANDE SOIREE DANSANTE

AU PROFIT DE
L'ECOLE SAINT-MESROB D'ALFORTVILLE
Sous la présidence de Monsieur le Maire
RENÉ ROUQUET
Sénateur du Val-de-Marne

DINER DANSANT
avec
BARTEV
LE SAMEDI 30 NOVEMBRE
Salle Roger Delmas
rue de Toulon, 94140 Alfortville
à partir de 20 h 30

Réservation : 01 43. 75. 28. 37.

ՈՒՐԲԱԹ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 22
VENDREDI
22 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում.)
1·250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 18·989 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.989

ՄԱՄՈՒԼ

«LIBERATION»

(21 Novembre)

UN LIVRE EXPLORE LES SIMILITUDES ENTRE LE MASSACRE DES ARMENIENS, EN 1915, ET LA SHOAH

Le premier génocide du siècle

Մարք Սեմօ գրախօսական մը գրած է վերոյիշեալ խորագրով նուիրուած՝ Վահագն Տաթրեանի հատորին՝ «Histoire du Génocide arménien»:

Սկիզբը կը յիշէ Պերնար Լէուիսը եւ կարգ մը պատմաբաններ որոնք կը խըրտչին ցեղասպանութիւն որակումը տալէ հայկական ջարդերուն:

Տաթրեանի հատորը, 1895–96-էն հետզհետէ աւելի կանոնաւոր դարձած այս կոտորածները կը զետեղէ «կարմիր սուլթան» կոչուած Ապտիւլ Համիտի իշխանութեան ենթախորքին վրայ· այն որ ետք Օսմանեան կայսրութեան երկարաւոր քայքայումը որուն ամէն մէկ փուլը ցնցումներու պատճառ եղած է:

Գերմանական, օսմանեան, աւստրիական արխիւները քրքրելով, հեղինակը լոյսի կը բերէ փաստերը եւ գործօն մեղսակցութիւնը փրուսիացի սպաներու· կը յիշէ զօր· Ֆոն Շելէնտորֆի խօսքը··· «Հայը, նման է Հրեային, իր հայրենիքին սահմաններէն դուրս մոլորած մարդոյ մը որ կը ծծէ վինք ընդունող ժողովուրդին ծուծը»:

Մ. Սեմօ կը գրէ թէ գիրքը կը չանայ ապացուցանել որ, հակառակ տարբերութիւններու՝ գործադրութեան մէջ, ուղղակի համեմատութիւն մը կայ հայկական եւ հրէական ցեղասպանութեան միջեւ, թէեւ յառաջաբանին հեղինակը՝ Ալֆրէտ Կրոսէր կը գրէ· – «Նշանները ներկայ են բայց, յաւելեալ փաստեր պէտք են»:

Լրագրողը համոզուած կը թուի սակայն եւ կ'եզրակացնէ թէ Թուրքերու մերժումը ընդունելու Երիտ-Թուրքերու պատասխանատուութիւնը ցեղասպանութեան մէջ, ալ աւելի նեղացուցիչ է, երբ Յուլիանն, Էնվէր փաշայի ազիւնները կերդ· Ասլայէն, մեծ չուքով, հայրենիք բերուեցան:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՆԱԽԿԻՆ ՆԱԽԱԳԱՀ ԺԻՍՔԱՐ Տ'ԷՍԹԻՆ էֆսփրէսի մէջ լոյս տեսած յօդուածով մը, որուն կցուած է հարցազրոյց մը, կը գանէ որ Ֆրանքը գերարժեւորուած է տոլարին բաղդատմամբ եւ այդ է Ֆրանսական անտեսութեան դժուարութիւններուն գլխաւոր պատճառը: Կ'ուզէ, որ Ֆրանքը արժեզրկուի մարքին բաղդատմամբ (մինչեւ 3 Ֆր· 65 մարքը այսօրուան 3·38-ի փոխարէն): Ըստ իրեն միակ միջոցն է արագացնելու ածը: Ժիսքարի այս հրապարակային միջամտութիւնը (Սակարանն ալ աղդուած էր) բուռն քննադատութիւններու առիթ տուած է եւ թէ՛ ԻՒ-ՏԷ-ՔՖ-ի, թէ՛ ԷՈ-ՓԷ-ԷՈ-ի մէջ հակազդեցութիւնը խիստ է: Ժիսքարի այս անհատական նախաձեռնութիւնը կը խանգարէ Հանրապետութեան նախագահին եւրոպական տրամաբանութիւնը: Ժիսքար կ'ըսէ թէ երեք անգամ խօսած է այս մասին Շիրաքի եւ արդիւնք չտեսնելով, հրապարակ իջած է:

ՊՈՒԹՐՈՍ ՊՈՒԹՐՈՍ-ՂԱԼԻ կը պահպանէ իր թեկնածութիւնը իր խոկ յոյսերուն ՄԱԿ-ի ընդհ· քարտուղարի աթոռին, թէեւ մեծ յոյսեր չունի: Ապահովութեան Խորհուրդի 15 անդամներէն 14-ը իրեն կողմնակից են, բայց Միացեալ-Նահանգները իրենց վեթոն օգտագործելին: Ամերիկացիներու այս ժխտական դիրքը կը բացատրուի Պութրոս-Ղալիի չորս սխալներով անոնց հանդէպ· ա) 1991-ին, Ճորճ Պուշի ըսած էր որ այլեւս չի ներկայանար, բ) միայն գործադիրին կը հաւատայ եւ հարկ եղած կարեւորութիւնը չէ տուած Գոնկրէսին, գ) մէկ տարի սպասեց նախքան մեռիաներուն խօսիլը, դ) յարձակեցաւ Միացեալ-Նահանգներուն վրայ որպէս «զէշ վճարողներ» (Ուաշինկթընը չատ պարտք ունի ՄԱԿ-ին) եւ այս կէտը կարեւորագոյնն է:

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ընդդիմադիր (Նոր ժողովրդավարութիւն) երեսփոխան մը կառավարութեան դիմած է որպէսզի քննութիւն բանայ Ազրաքին ենթանախարար՝ Մրխթոս Ռոզաքիսի հրէական ծագումին չուրջ: Կ'ամբաստանէ որ ան սիոնիստ գործակալ մըն է: Ենթական, նախկին դատաւոր մարդկային իրաւանց եւրոպական դատարանը, երկար տարի է յարձակման թիրախ է աջին կողմէ «այլ երկիրներու հետ իր յանձնառութիւններուն համար»:

Ղալիի չորս սխալներով անոնց հանդէպ·· ա) 1991-ին, Ճորճ Պուշի ըսած էր որ այլեւս չի ներկայանար, բ) միայն գործադիրին կը հաւատայ եւ հարկ եղած կարեւորութիւնը չէ տուած Գոնկրէսին, գ) մէկ տարի սպասեց նախքան մեռիաներուն խօսիլը, դ) յարձակեցաւ Միացեալ-Նահանգներուն վրայ որպէս «զէշ վճարողներ» (Ուաշինկթընը չատ պարտք ունի ՄԱԿ-ին) եւ այս կէտը կարեւորագոյնն է:

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ընդդիմադիր (Նոր ժողովրդավարութիւն) երեսփոխան մը կառավարութեան դիմած է որպէսզի քննութիւն բանայ Ազրաքին ենթանախարար՝ Մրխթոս Ռոզաքիսի հրէական ծագումին չուրջ: Կ'ամբաստանէ որ ան սիոնիստ գործակալ մըն է: Ենթական, նախկին դատաւոր մարդկային իրաւանց եւրոպական դատարանը, երկար տարի է յարձակման թիրախ է աջին կողմէ «այլ երկիրներու հետ իր յանձնառութիւններուն համար»:

ՕՐՈՒԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ՃԱՓՈՆԱԿԱՆ ԱԿՆՈՑՈՎ

Նախագահ Ժ. Շիրաքի ճափոն այցելութեան նախօրեակին, երկրին ամէնէն տարածուն մէկ օրաթերթին մէջ յօդուած մը լոյս տեսած է, չեչտելու համար Ֆրանսայի անկախական կեցուածքը միջազգային քաղաքական բեմին վրայ: Նոյն առեն ուշադրութեան կը յանձնուի այդ անկախութենէն թելադրուած եսակեդրոնութեան վախը:

Ֆրանսա միշտ վարած է քաղաքականութիւն մը յարաբերաբար նպաստաւոր արաբական երկիրներուն: Ան էր որ իսրայէլեւպաղեստինեան հաշտութեան հռլովոյթին մէջ Միացեալ – Նահանգներու կողքին Եւրոպայի Միութիւնն ալ չանաց զետեղել որպէս հովանաւոր: Միացեալ-Նահանգներու եւ Իսրայէլի կողմէ բաւական վերապահութեան արժանացած այդ չանքը որ Միութեան քննութեան չենթարկուեցաւ, ճափոնացի լրագրողը կը մղէ գրելու որ Ֆրանսայի այդ պահանջին մէջ սխալ չէ տեսնել նախագահ Շիրաքի իր անձին բարենիչ ապահովելու միտումն ալ: Ատիկա կը կապուի Ֆրանսայի վերադրուած «պետական եսակեդրոնութեան»: Այս պարագան ուշադրութիւն գրաւած է յատկապէս այն պահէն երբ Ֆրանսա սկսած է չանք չխնայել մրցելու Միացեալ – Նահանգներու հետ որ Խորհրդային Միութեան քայքայումէն ի վեր աշխարհի միակ դեր պետութիւնը մնացած է:

Անհատապաշտութեան, կամ ինքնավարութեան քաղաքականութիւնը կ'երկարի մինչեւ զօրաւոր տը Կոլ: Վերջին չըրջանին, Պոսնիոյ բանակցութիւններուն Ֆրանսա առաջարկեց «չփումի խումբ» մը կազմել Միացեալ – Նահանգներու եւ Ռուսաստանի հետ, միջնորդի դերը ստանձնելու համար: Ու ատոր չնորհիւ Ուաշինկթըն մեկդի ձգելով իր վարանումները, զօրք ղրկեց տեղւոյն վրայ: Ֆրանսա տակաւին կը հակադրուի Միացեալ – Նահանգներու, ՕԹԱՆ-ի վերակազմակերպումին եւ Իրաքի կիրարկուած պատիժներու ջնջումի հարցին մէջ: Նոյնը եղած է պարագան Իրանի ու Լիբիոյ դէմ պատիժներու խստացման ամերիկեան ծրագրին առթիւ:

Ճափոն լրագրողը կը գրէ թէ չատ երկիրներ դժգոհ են Միացեալ – Նահանգներու ընթացքէն երբ անոնք կը մերժեն ստանձնել իրենց պատասխանատուութիւնը· բայց չատ քիչ են անոնք որոնք համարձակութիւնը կ'ունենան բողոք ներկայացնելու ամերիկեան առեաններուն,

Նոյն լրագրողը որ միջոց մը ապրած է Փարիզ, ուղած է դիտնալ թէ ի՛նչ կը նշանակէ անհատապաշտութիւնը Ֆրանսացիներու համար: «Անձնատուրութեան առաւելագոյն զարգացում», "պատասխանատուութեան ստանձնում", «"ամէն մարդ ինքզ իրեն օգնական" սկզբունքին յարգանք, առանց ուրիշին գործին միջամուխ ըլլալու» կ'ըլլան պատասխանները: Սակայն, ինք Ֆրանսացիին անհատապաշտութեան մէջ կը նշմարէ եսակեդրոնութեան ու բաւարարութեան ղացում ալ:

Կատածելով հանդերձ որ Ֆրանսայի ուժը պիտի բաւէ Միացեալ – Նահանգներու դէմ փափաքելի արդիւնքը ձեռք ձգելու, Իսմաթու կարեւոր կը նկատէ անոր համարձակութիւնը· այն որով Փարիզ կը յայտարարէ ամբողջ աշխարհին թէ միակ դեր–պետութեան առաջարկածէն տարբեր կեցուածքներ ու մեթոտներ ալ կրնան գոյութիւն ունենալ: Ան կը դնահատէ ուրիշներէ զանազանուելու Փարանսական նախանձախնդրութիւնը, մինչ ճափոնի մէջ հակառակն է պարագան· հոն միչտ որոշ վախ մը կը ներշնչէ ուրիշներու ակնարկը: Հետաքրքրական է այս արժեւորումը յատկապէս այն պատճառով որ Ֆրանսական չրջանակներ աւելի հակամէտ են դանդատելու երկրին իշխանութեան Միացեալ – Նահանգներու երբեմն չատ յարող քաղաքականութենէն:

ՀԵՌԱՏԵՍԻԼ

ԱԶՆԱՒՈՒՐ ԵՐԵՒԱՆԻ ՄԷՋ

Հեռատեսիլի Բ· կայանը Նոյեմբեր 23, Շաբաթ երեկոյ պիտի հեռասփռէ չուրջ ժամուան մը այն տեսագրութիւնը որ կատարուած է Ազնաւուրի երեւանեան եռօրեայ վերջին այցելութեան (Սեպտեմբեր 20 – 23) ընթացքին, Միրէյ Տիմայի խմբակին կողմէ: Այդ այցելութիւնը կը յատկանշուէր անկախութեան Ե· տարեդարձին երգիչին ներկայութեամբ ու յատկապէս անոր երգահանդէսով: Նոյեմբեր 19, երեքշաբթի երեկոյեան կայանին կեդրոնատեղին այս տեսերիզը ցուցադրուեցաւ այդ ճամբորդութեան մասնակիցներուն եւ մամուլի սակաւաթիւ ներկայացուցիչներու:

Ինչպէս դժուար չէ ենթադրել, Ազնաւուրի երեւանեան երգահանդէսը ամենայն կարեւորութեամբ նշելի դէպք է յատկապէս Երեւանցիներուն համար, քան երգիչին: Ան ամենայն պարզութեամբ կը բացատրէ իր խօսակիցին թէ ոչ մէկ մասնայատկութիւն կը ներկայացնէ իրեն համար Երեւանի մէջ երգելու պարագան: Ինք երգիչ է ու բեմ մը՝ երգելու վայրը: Թէ այդ վայրը կը գտնուի Փարիզ, Նիւ-Եորք, կամ Երեւան, ոչ մէկ յատուկ նշանակութիւն կ'ունենայ իրեն համար: «Ծափերը ազգային պատկանելիութիւն չունին, նոյնն են ամէն տեղ» կը բացատրէ, դրեթէ ամօթխած ժպիտով մը լռելեայն ցաւելով յուսախաբութիւն պատճառ ըլլալուն ղրուցակիցին որ երբեմն աւելորդ յամառութեամբ կը պնդէ հայկական – ղպացական դիծեր որսալ Ազնաւուրի մէջ:

Ազնաւուրի Երեւանի մէջ երգելու պատահարին ընդմէջէն Մ. Տիմա փորձած է թափանցել առասպելականացած այդ Հայուն ստեղծած մեծ հմայքէն ներս: Տեսադրութիւնը երեւանեան կեցութեան դրուագներուն զուգահեռ Բ· մակարդակի մը վրայ կուտայ Տիմայի հարցազրոյցը: Պատասխանները կը բանան գաղթական Հայերու որդի Շառլ Ազնաւուրեանի մանկութեան էջերը երբ ծնողքին կեցութեան թուղթը նորոգելու կ'երթայ պաշտօնատունէ պաշտօնատուն, կամ երիտասարդ արուեստագէտի դժուար սկիզբը երբ «ոչ ոք կը սիրէր զինքը»: Այսօր փոխուած է ամէն բան· չնորհիւ նախ իր յամառ ջանքին: Իրեն հանդէպ մեծ, խոր սէր մըն է ամէն քայլին յայտնուածը Երեւանի չուկային, փողոցներուն մէջ: Ոչ միայն աչխարհահռչակ երգիչի հանդամանքը, այլ նաեւ բարերարի, օդնականի գործունէութիւնն ու համբաւը իրեն ապահոված են ժողովրդականութիւն մը որուն պիտի նախանձէին պատկառելի դիրքերու տէր չատ մը մեծեր: Ու ատիկա այն երկրին մէջ որուն քիչ ծանօթ է ինք, լեզուն հազիւ կը խօսի ու կը խոստովանի ամենայն սրտբացութեամբ· «իմ երկիրս չէ»:

Այսուհանդերձ, մարդ կը տարուի այդ հաստատումին դէմ հերքումի փչուր մը որսալու երբ կ'ունկնդրէ իր երգը· «Չէի կարծեր որ կը հանդիպէիմ ... ոչինչ մոռցայ»:

AZNAVOUR EN ARMENIE
FRANCE 2, Samedi 23 Novembre 23h,

***

ՄԱՄՈՒԼ

«LE NOUVEL OBSERVATEUR»

(21-27 Novembre)

«PORTRAIT D'AZNAVOUR EN ARMENIE»

L'AME ET LE CŒUR

Sur les pas de Ch. Aznavour en Arménie, où il n'avait pas chanté depuis trente ans. Un voyage poignant tout en pudeur et en émotion contenue signé Mireille Dumas

Շաբաթաթերթը ամբողջ էջ մը նուիրած է այս փաստանկարին որու մասին կը խօսի Գարուչին Պրիզար մեծ զովեստով եւ մանրամասնօրէն կ'անդրադառնայ Ազնաւուրի այս ճամբորդութեան որու չընորհիւ պատրաստուած է այս ֆիլմը:

Ֆիլմին անդրադառնալէ եառ, առանձին դրուխիւն մըն ալ կայ Հայաստանի նուիրուած՝ Un pays déchiré խորագրին տակ: Հոն պատմական հակիրճ տողեր կան ուր կը յիշուի նախ Հայաստանի աչխարհագրական դիրքը, անկախութեան հռչակումը 1991–ին: «Հայաստան, կ'ըսէ 3·3 միլիոն բնակչութիւն ունի գլխաւորապար քրիստոնեայ» ինչ որ բաւական, հետաքրքրական տող մըն է ժողովուրդի մը համար որ կը պատրաստուի տօնել իր պետութեան քրիստոնէացման 1700–ամեակը:

Կ'ակնարկէ 1915–ի ցեղասպանութեան, աւելցնելով թէ 4 միլիոն Հայեր ցրուած են աչխարհի մէջ: Արտագաղթը, կ'ըսէ վերսկսած է անկախութենէն ի վեր, քանի Հայաստանի ներկայ վիճակը չատ ծանր պայմաններ ստեղծած է բնակիչներուն համար:

Ո՛Վ Է ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՆՈՐ ՆԱԽԱՐԱՐԸ՝ ԱՐՄԷՆ ՍՄԲԱՏԵԱՆ

Հայաստանի Մեծն – Բրիտանիոյ դեսպան Արմէն Սարգսեանի վարչապետ նշանակումէն ետք հրապարակուած կառավարութեան նոր կազմը իրենց պաշտօնին վրայ մնացած ու նոր, այլ ծանօթ անուններու քով ունէր նաեւ յատկապէս Սփիւռքի չրջանակներուն անծանօթ դէմքեր: Աոնց պլխաւորն էր Մշակոյթի նոր նախարարը. մանաւանդ որ նախորդին ըմ-փիւռքի մէջ ունեցած կարգ մը չիւմպներն ու գործելակերպը դժգոհութեան պատճառ եղած էին զանազան առիթներով:

Մշակոյթի ոլորտը, երբ յատկապէս գայն գլխաւորելու կոչուած իշխանաւորի մը մասին է խօսքը, չատերու համար անմիջապէս կ'առընչուի դիրքի, դրամանութեան չրջանակին: Աոիկա կուգայ հաւանաբար նաեւ անկէ որ Հայաստանի Գըրողներու Միութիւնը ստեղծագործական նման այլ կազմակերպութիւններէ աւելի տեղ ունի հանրային կարծիքին մէջ, եթէ նոյնիսկ այդ տեղը միշտ ապահովուած չըլլայ գուտ մշակոյթի գործունէութեամբ:

Այս վարժութեան պատճառով, դրամանութեան չրջանակէն անուն մը կ'են-թադրուէր որպէս յաջորդ Յ. Մովսէսի: Սակայն ծանուցուած դէմքը՝ Արմէն Սմբատեան չէր արդարացներ ակնկալութիւնները: Գրական չրջանակէն չէր գար նոր նախարարը, Կրկին նկատի առած սփիւռքեան չրջանակները, չատ ծանօթ անուն մըն ալ չէր այս մէկը:

Հետաքրքրութիւններու առաջին բաւարարութիւն տուող էջ մը եկաւ Նոյեմբեր 12-ի «Ազգ»ով: Խորագիրն իսկ կը յայտնէր թէ ան կը պատկանի երաժշտական մարդին: Տ. Լիլոյեանի ստորագրած այդ էջը կ'ըսէ թէ նոր նախարարը Հայաստանի առաջին երգահան նախարարն է: Ան տեսուչն է Կոմիտաս երաժշտանոցին ու նպատակ չունի ձգելու այդ պաշտօնը:

Ան ծնած է 1954-ին. աւարտած է երաժշտանոցին դաշնակի ու յօրինումի բաժինները: Որպէս դաշնակահար ու երաժշտութեան ուսուցիչ աշխատելէ ետք էջմիածնի ու Մարտունիի մէջ, 1981-ին սկսած է դասաւանդել երաժշտանոցին աշակերտութեան: 1984-ին ղարձած է Հայաստանի հեռատեսիլ – ձայնասփիւռի պետական կոմիտէին երաժշտական հաղորդումներու պլխաւոր խմբագիրը: 1995-ին նչանակուած է երաժշտանոցի տեսուչ:

Նոյն պրոֆէսիոնալ մէջ Ա. Սմբատեան եղած կալուածի պաշտօններու տէր դէմքին նաեւ կը նեղկայացուի նաեւ որպէս ուշադրաւ երաժիչտ: Կ'ըսուի թէ հիմնադիրներէն է Փաքս երաժշտութիւն կոչուած ճիւղին: Կը տրուի բացատրութիւնն ալ: 1991-ին Կոմիտաս տեներկային երաժշտութեան տունը երբ հանդէս եկած է ամերիկացի յօրինող Պրուս Մաքքոմպ, յայտարարին մէջ առնուած է նաեւ Ա. Սարգսեանի հետ երկանուագ մը, կոչուած «Փաքս երաժշտութիւն»: Այս անուանումը կուգայ երկու դաշնակահար – յօրինողներու ինքնատիպ հաղորդակցութենէն: Երկուքն ալ հեռապատճէնով իրենց ստեղծագործութեան էջերը կը փոխանակէին իրարու հետ. այսպէսով, հայկական ազգային եղանակները կը ներ-դաշնակուէին ամերիկեան պլուզի մոթիւներու հետ, ծնունդ տալով իւրօրինակ ստեղծագործութեան մը: Այս բարեկամութիւնը, գործակցութիւնը կարեւոր դեր ունեցած է Երեւանի երաժշտանոցին եւ Նիւ – Եորքի «Ճիւլիըրտ սքուլ»ին միջեւ ստորագրուած համագործակցութեան պայմանագրին մէջ, ամերիկացի երաժիչտը աշխարհահռչակ այդ դպրոցին դեկավարը ըլլալով:

Ըսուածները Արմէն Սմբատեան անուններին եւին Թոյլ կուտան տեսնելու մասնագէտ երաժիչտ – ստեղծագործողը: Սակայն ամբողջ հարցը հոն է որ ամէնէն յարգելի այս յատկանիչերը պիտի բաւե՞ն նոր նախարարին անհրաժեչտը բերելու Հայաստանի մշակոյթի մարզին: Մարզ մը որ փոխանցումի վերիվայրումներուն մէջ ամէնէն աւելի խնամքի պէտք ունեցողներէն է ու նաեւ ամէնէն աւելի անտեսուածներէն մէկը:

ԱՐՓԻ ԹՈՓՈՑԵԱՆ

ՄԱՐՄԱՐԱ

ԱՇԱԿԵՐՏԱԿԱՆ ՅՈՒՇԵՐ Հ. ՀՄԱՅԵԱԿ Ծ. ՎՐԴ. ՀԱՄԲԱՐԵԱՆԷ

Գրեց՝ ԱՐԱ ԿԱՐՄԻՐԵԱՆ

Ամէն տղայ ունեցած է աչակերտական ապրումներ, որոնք իր տարիքին ու հասունութեան հետ զուգահեռ՝ կ'ապրին, կ'ածին, տարբեր մեկնաբանութիւններու եւ համեմատութիւններու կը յանդին: Այդ ապրումներու մէջ մեծ է ներկայութիւնը ուսուցիչներուն, որոնք իր տղայ նկարագրին հիմնաքարերը դրած են:

Իմ աչակերտական չրջանի ամէնէն դուռնաւոր դէմքը անկասկած Հ. Սարգիս Վրդ. Բարոյեանն էր: Հ. Գրիգորիս եւ Հ. Պետրոս Վարդապետներու կողքին աչխարհականներ՝ ՊՊ. Մ. Հաճեան, Վ. Պուրմահեան, Ա. Աբրիկեան, Կ. Քիւրքճեան, Հ. Օրմանեան, Հ. Յարութիւնեան եւ ուրիչներ, ո՛չ միայն իրենց ջամբած ուսումով, այլեւ իրենց անձին օրինակով կերտեցին մեզ եւ զինեցին ապագայ կեանքի պայքարին համար: Բոլորը կը յիչեմ նոյն խանդաղատանքով, նոյն երախտիքով: Կը պահտհի, որ լսելով բառեր կամ խօսքեր, զորս չատ կը սիրէին գործածել, մտքով կապուելի իմ դասարանի գըրասեղաններուն, վերադտնեմ անոնց բարի դէմքին մտերմութիւնը եւ տաքուկ չունչ մը հովուէ հովիտնս: Սակայն կայ մէկը, որուն յիչատակը հեզհեզէ աւելի ցայտուն եւ առինքնող կը դառնայ: Անկէ վերյիչուած խօսք մը, դէպք մը աւելի իմաստալից, աւելի տպաւորիչ ու ազդեցիկ ըլլալ կը թուի: Հ. Հմայեակ Ծ. Վրդ. Համբարեանն է ան, մեծ սակաւախօսը եւ սակաւախօս մեծը, որուն համար մանկապարէզի սիրասուն փոքրիկները ամէն տարի, Վարդանանցի օրուան հանդիսութեան, այնքան սրտանց կ'երգէին «Ապրէ՛, ապրէ՛ միչտ երջանիկ, Մեծաւուր Հա՛յր սիրելի»:

Ծնած է 1881 Յուլիս 1-ին, Էրզրում (Կարին): Վարդապետ ձեռնադրուած է 1904-ին: Ուսուցչութեան կոչուած է 1909-ին Վիէննական Մխիթարեան Միաբանութեան Իսթանպուլի, ապա Իզմիրի եւ վերջապէս դարձեալ Իսթանպուլի վարժարաններուն մէջ: Պատմագէտ եւ հայագէտ՝ կը տիրապետէր նաեւ գերմաներէնին եւ ֆրանսերէնին լեզուներուն, ինչպէս նաեւ լատիներէնին, հին յունարէնի եւ ի մասնաւորի դրաբարի: 1922-ին տբնօրէն, 1925-ին Վանահայր, 1936 – 1943, Մեծաւոր Վրդ-ի եւ ուսուցչական ծանր պատասխանատու պաշտօններու առնթեր, յաջողած է դլուխ հանել գերմաներէնէ հայերէն ընդարձակ բառագիրքը· իսկ կեանքի վերջին տարիներուն, ողի ի բուին աչխատած է աւարտելու համար հայերէնէ հայերէն մեծածաւալ բառարանը: Վստահ եմ, որ այս տեղագրին եւ սպառիչ դրադումներուն մէջ իսկ ապրեցաւ «միչտ երջանիկ» իր սիրելի տաներուն մօտ, ինչպէս մանկապարտէզի փոքրիկները կը մաղթէին իրենց երդին մէջ: Մեզք որ 1952-ին երբ կը վախճանէր չէր կրնար դոհունակ ըլլալ, քանի որ այս իր երկու վառաւոր գործերը կը մնային անտիպ: Գիտէ՞ր դուն, որ իր մայրենի լեզուի հանդէպ սէրն ու հետաքրքրութիւնը կըրցած էր փոխանցել հարիւրաւոր սաներու:

Սա պահուս կարծես կը տեսնեմ դինքը դասարանէն ներս, երբ այնքան անկեղծ եւ համոզիչ արտայայտութեամբ կ'ըսէր.

«Ֆրանսերէնը կը սիրեմ.

գերմաներէնին կը հիանամ.

իսկ հայերէն – զրաբարէն՝ կը վերա-նա՞մ»:

*
**

Կարելիութիւնը չունիմ լրիւ պատկերացնելու իր կեանքը եւ գործը: Պիտի փորձեմ միայն տալ ապրուած քանի մը նչմարներ, որոնք մաս կը կազմեն անմոռանալի յուչերուս: Ինչպէս պիտի տեսնուի, միչտ չէ որ բարոյական դասեր կարելի է քաղել անմնդմէ, սակայն բոլորն ալ յատկանչական են: Արտակարգ արտայայտութիւն մը եւ անարդար կարծուած վերաբերում մը անդամ, ոչ թէ դառնութիւն այլ ժպիտ կը յառաջացնէ այսօր: Իբր վարժարանի աչակերտ, ապա իբր Սանուց Միութեան հիմնադիր եւ վարչական, նաեւ իբր աչակերտի ծնողք եւ վերջապէս ուսուցիչ, մօտ 25 տարիներ տեւական յարաբերութիւն ունեցած եմ այս աքանչելի մտաւորական. կրօնաւորին հետ. չեմ յիչեր ո՛չ իսկ դէպք մը, ուր կորնցուցած ըլլայ իր պաղարիւնը, բարկացած կամ պոռացած ըլլայ մէկուն դէմ: Չէ լսուած, որ ոեւէ աչակերտ վերաբերութեան մնացած ըլլայ անոր հետ երբէն եւ գերմաներէն դասերէն: Հետեւելի օրինակելի ուսուցիչ մը ըլլալէ· դասանութիւնը եւ քերականական կանոնները դրքի մը հետեւողութեամբ եւ աւանդական սովորութեամբ չէր սորվեցներ: Սակայն ինչ որ պիտեմ իրր հայերէն լեզու եւ մանաւանդ ուղղագրական կանոններ, դրեթէ բոլորը իրմէ են: Երբեմն դասի պահուն նիւթէն չեղելով, չատ անդամ ալ դասի ժամէ դուրս, երբ աչակերտութիւնը կը սպասէ զանգակի կոչին որպէսզի ուսուցիչը մտնէ, կամ պարապ ժամու մը, երկու քայլ կը յառաջանար դասասրահէն ներս եւ յունական դիցաբանութենէ դործածական լեզուի մէջ մտած ասացուածք մը, կամ ընդհանուր զարգացման դիտելիք մը կը փոխանցէր: Հետաքրքրութիւն կը ստեղծէր, ուչադիր կ'ըլլայինք· դիտէինք, որ քանի մը օր ետք յանկարծ կրնար հարցնել այդ մասին: Կախարդ մըն էր սորվեցնելու: Այսօր կ'անդրադառնամ, որ տարիներ ամբողջ պատկառելի վարժապետներու առաջնորդութեամբ հաստատուր դրքերու ընդմէջէն սորվածներս, քննութիւններու համար պատրաստած նիւթերէն չատերը դացեր են յիչողութենէս եւ սակայն ատոնք մնացեր են:

*
**

Սեպտեմբեր 1927: Մեր տան մօտիկ թաղի Աղքատասէր Վարժարանի երկսեռ մանկապարտէզէն ետք սկսայ յաճախել Մխիթարեան Վարժարանի Ա. դասարանը: Բնաւ չեմ յիչեր այն օրը, երբ մայրս տարաւ զիս արձանագրել այդ նոր կրթանը. նոյնը կրնամ ըսել վերամուտի առաջին օրուան համար, երբ առաւօտուն այդ երեք յարկանի բարձր չէնքին մեծութեան վայել երկաթեայ հսկայ դռնէն պատկառանքով մտած, մարմարեայ լայն աստիճաններէն վարանոտ քայլերով բարձրացած պէտք է ըլլամ: Հօ՞րս թէ մօ՞րս ձեռքէն բռնած էի, ո՞ր անծանօթ վարդապետին կամ պատասխանատու հրկիզին յանձնած էին զիս եւ բաժնուած: Ո՛չ մէկ յիչատակ այս բոլորէն, որոնք անջնջելի տպաւորութիւն ձգած պէտք է ըլլային մատղաչ մտքիս մէջ: Առաջին դէպքը, զոր կը մտաբերեմ, կը կապուի իմ անդրանիկ հանդիպումին՝ Հայր Հրմայեակ Համբարեան – Մեծաւոր Վրդ-ի հետ: Պատմեմ:

Հազիւ երկու չաբթուան աչակերտ, դասարանի արձակուելէն ետք պարտէզ ելած էի եւ կը սպասէի, որ մայրս գայ ու ընկերանայ ինծի դէպի տուն դարձիս: Մօտեցաւ վարդապետ մը, որ թէեւ ինծի ուսուցիչ չէր, սակայն դիտէի թէ «Մեծաւոր Հայր» կ'անուանուէր: Հետաքրքրութիւնս չուզեցաւ թէ ինչո՞ւ միայնակ կեցած եմ: Պատասխանելու հարկ չմնաց, քանի որ նոյն պահուն արդէն մայրս մօտեցաւ մեր մօտ: Մինչ ես տարուած էի դիտելով խումբ մը տղոց խաղը, բնական է որ մայրս վարդապետին հետ փոխանակած ըլլայ քաղաքավարական քանի մը խօսքեր: Եւ ահա Մեծաւոր Հայրը ինծի դառնալով արտասանեց ֆրանսերէն բառ մը եւ նչանակութիւնը հարցուց: Բնաւ չեմ յիչեր թէ ի՞նչ էր յանկարծ երկինքէն ինկած այդ երեք վանկով բառը, զոր առաջին անդամ կ'իմանայի: Ճիշդ է որ այն առեն առաջին դասարանէն կը սկսէին Ֆրանսերէնի դասերը, սակայն ուսուցիչը, որ «Սէն – թ'Էսփըրի» վարժարանէն պիտի դար մեզմով դբաղելու, հազիւ երկու օր առաջ եկեր էր եւ տակաւին կանոնաւոր դաս ալ չէինք ըրած: Հարկաւ թէ ատոնց մասին մտածելով հանդերձ որեւէ դիտողութիւն ընել մտքէս իսկ չանցաւ եւ մըն-նացի լուռ, ամօթէս կարմրած: Բայց փորձանքը չէր վերջացած: Վարդապետը այս անդամ, խաղացող տղոց մէջէն կանչեց ուրիչ մէկը, որ նոյնպէս մեր դասարանէն էր եւ որ նոյն հարցումին տուաւ դոհացուցիչ պատասխանը: Ցետոյ կրկին ինծի դառնալով ուղղեց իր 2-րդ եւ եզրափակիչ խօսքը. «Տեսա՞ր տարբերութիւնը աչակերտի եւ աչակերտի միջեւ»: Ներեց մայրս վերադարձի ճամբուն վրայ քանիցս թաչկինակը կը տանէր աչքերուն եւ հակառակ որ ես ինքզինքս ծոյլ եւ յանցաւոր չէի զգար, բացատրութիւն կամ չքմեղանք ալ չէի կրնար յայտնել, չէ որ միւս ընկերս կրցաւ պիտնալ այդ բառին նչանակութիւնը: Բաւական վերջը մ'յայն սորվեցայ, որ այդ տղան նախորդ տարի ալ կարղացած է եղեր նոյն դասարանը, սակայն տարիքը վտքը ըլլալուն Բ. կարգ չէն անցուցեր: Իրականին մէջ որքան ալ չկարենամ մոռնալ այս դէպքը եւ ընդունիմ որ չատ ալ մանկավարժական ընթացք մը չէր նման վտրձութեան մը առջեւ դնել եւ ծնողներէն մէկուն քով նուաստացնել տղեկ մը որ տակաւին քանի մը օր միայն դպրոց տեսեր է, ամենայն անկեղծութեամբ կրնամ ըսել որ ոեւէ ժխտական զգացում չեմ պահած տակէ: Ատոր մէջ դեր ունէր իմ անդիտակից մանուկի բնաւորութիւնը, որով ամէն բան թեթեւ կ'առնէի. սակայն կար նաեւ ուրիչ պղպակ մը, զոր այն տարիքիս չէի կրնար բացատրել եւ յետագայ տարինեբուն կրցայ անդրադառնալ: Հանդիպած հազուադիւտ անձերէս մէկն էր, որ բառին իսկական առումով բարի էր: Երբեմն ունէր վարմունք, որ անընդունելի եւ վիրաւորիչ կրնար թուիլ: Բայց վէրքին դառն

ՓԱՐԻԶԻ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՎԱՐԶՈՒԹԵԱՆ ԱՏԵՆԱՊԵՏ՝

ՀԱՄԱԶԱՍՊ ՄՈՄՃԵԱՆԻ ՅՈՒՂԱՐԿԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆԸ

Երկուշաբթի, Նոյեմբեր 18-ի առաւօտեան հոծ բազմութեան մը ներկայութեան է որ կատարուեցաւ Փարիզի եկեղեցւոյ վարչութեան առենապետ՝ Համազասպ Մոմճեանի յուղարկաւորութիւնը Ս. Յովհաննէս-Մկրտիչ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ։ Թաղին մէջ տեղ գրաւած էին Հայ կաթոլիկ Առաջնորդ՝ Գրիգոր Եպիսկ. Կապոյեան, Վերապատուելի Ժիլպէր Լեւոնեան, Հայր Աթանաս Վրդ. Քէօչճեան, ինչպէս նաեւ հայ թէ ֆրանսացի քաղաքապետական ներկայացուցիչներ։

Արարողութեան կը նախագահէր Կաթոլիկոսական Պատուիրակ Գիւտ Արքեպիսկոպոս. կը մասնակցէին Նորվան Եպիսկ. եւ Փարիզեան շրջանի քահանայից դասը։ Աւարտին, խօսք առնելով Գիւտ Արք. ողեկոչեց Համազասպ Մոմճեանի յիշատակը, չհետեւով անոր ազնիւ նկարագիրը ու կարդաց Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս՝ Գարեգին Ա.ի ցաւակցական պիրը, ուր ան կը չեշտէր ի մէջ այլոց...

...«Համազասպի անձին եւ գործին մէջ մենք միշտ չաղախուած տեսանք Հայոց Եկեղեցւոյ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինը եւ համայն հայութեան Մայր Հայրենիքը։ Անհատն սիրով ան իր ծառայութեան գործօն եւ բազմօգուտ բաժինը ընծայեց մեր նուիրական այս երկու օճախներուն, հոգեւոր եւ ազգային, թէ՛ կրօնական, թէ՛ մշակութային, թէ՛ կրթական եւ թէ՛ ընկերային մարզերու մէջ։ Եղաւ հանգրուանաժողովներու եւ լայնախոհ կեցուածքի մարդ, կառուցողական մտքի տէր ժողովական, միշտ ընդհանրական չափ դերադասելով մասնականէն։ Իսկական կորուստ մըն է իր մահը ողջ Ֆրանսահայ գաղութին համար»։

Գիւտ Արք. աւելցուց թէ իր մտքին մէջ ղողմուած կը մնար պատկեր մը, վերջին տեսակցութիւնը Համազասպի հետ եւ իրենց խօսակցութիւնը։

Յաջորդաբար, այս անգամ Ֆրանսերէն, խօսք առին Եկեղեցւոյ վարչութեան փոխ-առենապետ՝ Րաֆֆի Պաղդասեան եւ ներկայացուցչական ժողովի առենապետ Գեղամ Թորոսեան։ Երկուքն ալ, զգալապէս յուզուած, անդրադարձան տարիներու իրենց գործակցին պարկեշտ եւ նուիրեալ նկարագրին, չեշտելով թէ ան կրնար օրինակ ծառայել բոլորին։

Յաւարտ արարողութեան, Համազասպ Մոմճեանի մամլինը փոխադրուեցաւ Գուրպէվուազի նոր գերեզմանատունը եւ ամփոփուեցաւ ընտանեկան դամբարանին մէջ, բազմաթիւ ծաղկեպսակներու տակ։

ՓԱՐԻԶԻ ՕՓԵՐԱՑԻՆ ՄԵՂՈՒՆԵՐԸ

«Աշխարհի ամէնէն բազմատարը քաղաքը նաեւ ամէնէն գեղջկականն է» կը գրէ «Հերալտ Թրիպիւն», ակնարկելով Օփերային տանիքին վրայ զետեղուած փեթակներուն որոնցմէ հոյակապ մեղր կը ստացուի։ Փարիզի մեղուաբոյծերու նահապետը կը կոչուի Ժան Փօքթոն. ինք է որ երկու փեթակ զետեղած է Օփերայի տանիքին վրայ եւ եթէ տարին բարեբեր է, մինչեւ 150 -- 200 քգ. մեղր կը ստանայ։ Փեթակներէն իւրաքանչիւրը մինչեւ 50 հազար մեղու կը պարունակէ, թէեւ ճիշդ թիւը տալ անկարելի է։ Փօքթոն կը դանդատի որ կը պատահին երբեմն պարսեր որոնք կ'ներթան ուրիշ տեղեր մեղր արտադրելու։ Օր մը պատահած է մինչեւ իսկ որ դանուին մեղուներ որոնք բոյն դրած են դրամատան մը ծխնելոյզին մէջ։

Փօքթոն որ պաշտօնեաներէն էր Օփերային, մեղուաբուծութեան սկսաւ օրինակելով հրէշ սպասարկութեան մէկ աշխատողը որ կարմրախայտ կը բուծանէր Օփերային ստորերկրեայ լճակին մէջ։ Առաջին փեթակը զետեղած է 15 տարի առաջ ու չարաթ մը եռք տեսած թէ մեղրը կը յորդի անկէ։ Երբ իրեն հարց կը տրուի թէ Փարիզի նման մայրաքաղաքի մը մէջ պատրաստուած մեղրը ծխիներու կճատին, բնածխային թթուի կամ ազաւնիներու ազտեղութեան համը չունի՞, կը պատասխանէ թէ Փարիզ իր պատշգամներու, հանրապարտէզներու, ղերեզմանատուներու ծաղիկներով հոյակապ միջավայր մըն է մեղուաբուծութեան համար։ Պանեէօլի զերեզմանատունը օրինակ, բուսաբանական իսկական պարտէզ մըն է։

Պ. Փօքթոնի մեղրը ոսկեգոյն հիանալի հեղուկ մըն է չատ քաղցր ու հոտաւէտ։ Համտեսումի մը ընթացքին յունական, վորթուկալական եւ բրիտանական նմոյշներու մէջէն ան ընտրուած է որպէս լաւագոյն։ Նախապէս կը վաճառուէր Օփերային խանութը, ներկայիս այդ մենաշնորհը կը վայելէ Ֆօշոնը որ 18 ֆրանքի կը գնէ 125 կրամը, ծախելու համար 52 ֆրանքի։ Բայց փարիզցի մեղուաբոյծին համար կարեւորը չահը չէ։

Այսօր Փօքթոն հանդստեան կոչուած է. նպատակ չունի ընդարձակելու իր գործունէութիւնը երրորդ փեթակ մըն ալ աւելցնելով միւսներուն քով։ Թաղին մէջ հարց կրնայ ստեղծել տակիա եւ մանաւանդ ինք նպատակ չունի մեղրի գործատուն մը հիմնելու։

Կը մտածէ երբեմն գործունէութեան նման այլ վայրեր դառնել. ո՛չ անշուշտ Բայց ի վերջոյ մայրը ազատ կը թողուի ու ազան կը դատապարտուի մահուան պատիժի։

Մահուան պատիժը, որ Եգիպտոսի մէջ կախաղանի վրայ կը գործադրուի, տեղի պիտի ունենար Ֆառասքուր, որ մեր ազարակէն մէկուկէս ժամ հեռաւորութեամբ քաղաք մըն էր։

Վճիռը պիտի գործադրուէր, ըստ սովորութեան, արշալոյսին, ուստի ես եւ Զուիցերիայի Նաղիրը մութին ճամբայ ելանք ներկայ գտնուելու համար այդ տխուր արարողութեան։

Ազարակի մը մէջ ժամանցի միջոցները այնքա՞ն հազուագիւտ են որ ամէն ներկայացած առիթէ պէտք է օգտուիլ առանց չատ բարակը նայելու։

Երբ հասանք բանտին հրապարակը, արդէն կախաղանը կանգնած էին եւ բազմութիւնը խուռներամ ամէն կողմէ կը հասնէր հեղհեղեակ։

Մեզի պատուոյ տեղ մը տուին ճիշդ կախաղանին քովը, Ֆառասքուրի միւտիրին ու հարիւրապետին քով։

Արշալոյսին՝ երբ արեւը տակաւին չէր ծագած, բանտին դուռը բացուեցաւ եւ մահապարտը դուրս հանուեցաւ ոստիկաններէ շրջապատուած, մինչ զահճապետը, Սայիսցի հսկայ խաչիկ մը, եւ պետը, Սայիսցի հսկայ խաչիկ մը, եւ իր երկու օգնականները կախաղանին ոտքը կը սպասէին։

Ոճրագործ պատանի ահռելի կերպարանք մը ունէր եւ երեսին գոյնը կապոյտ ու կանանչի խառնուրդ մըն էր պարզապէս, այսուհանդերձ բաւական հասակէս, այսուհանդերձ բաւական հասակ քայլերով կը յառաջանար, թեւերը պնդօրէն եռին կապուած։

Կին մը եւ աղջիկ մը կեցած էին մեր քով։

— Ոճրագործին մայրն ու քոյրն է, փսփսաց մեզի միւտիրը. ա՛յն որ իր զաւակը մղած է ոճիրը գործելու...։

Մահապարտը նախ բերին այդ երկու կիներուն քով։ Աղջիկը կը հեծկլտար, իսկ մայրը անզգայ կեցած էր։ Պատանին երբ զայն տեսաւ, գլուխը անդին դարձուց առանց բառ մը արտասանելու, մինչ կինը ձեռքը տղուն ուսին զարնելով, իրրեւ յանիմի մխիթարանք ըսաւ.

— Հալի տիւնեա, եա՛ վէլէտ, հալի տիւնեա...

(Աշխարհի վիճակը այս է, տղա՛ս.)

Կարծեմ այդ միջոցին պառաւ Ջաուշը ներքնապէս կը հրճուէր հողը ամբողջովին իրեն մնալուն համար։

Այս տեսակցութենէն ետքը հարցուցին մահապարտին թէ բան մը կ'ուզէ՞ր։

— Ջիչ մը ջուր, մրմռաց անլսելի ձայնով մը։

Ջուր բերին իրեն եւ ոտիկան մը մեղի ըսաւ թէ առաւօտնէ ի վեր անընդհատ ջուր խմած էր առանց կարենալ բառ մը արտասանելու։

Ցետոյ դինքը տարին կախաղանին ոտքը, ուրկէ սանդուխով մը վրան պիտի ելլէր։

Երբ սանդուխին քով հասաւ ոստիկանները դինքը յանձնեցին զահճապետին ու իր օգնականներուն եւ իրենք մէկ կողմ քաշուեցան։

Պատանին, որ մինչեւ այդ վայրկեանը դիւերաշրջիկի մը երեւոյթովը կը քալէր, երբ կախաղանին սանդուխը տեսաւ, զոր կարծեմ առաջին անգամ նշմարեց, թէեւ իր աչքին առջեւն էր այն, ահաւոր ցնցում մը ունեցաւ եւ սոսկումով ոստում մը ըրաւ դէպի հետ։

Այն ատեն դլխաւոր դահիճը, հսկայ Սայիսցին անոր ծոծրակէն բռնեց ու սանդուխներէն վեր հանեց իր երկու օգնականներուն հետ։

Վերը պատանին կրկին ընդդիմացաւ երբ չուանը իր վիզը անցընել կ'ուզէին։

Տեսանք որ դահճապետը այդ րոպէին ծռեցաւ դէպի մահապարտը եւ անոր ականջին բաներ մը փսփսաց։

Պատանին խելօք հանդարտեցաւ եւ թոյլ տուաւ որ աղէտալի չուանը անցընեն,

Ցետոյ զսպանակի մը վրայ կոխուելուն պէս, այն տախտակները՝ որոնց վրայ կեցած էր մահապարտը, բացուեցան ու ոճրագործին մարմինը իջաւ վար ու օդին մէջ կախուած մնաց, մինչ իր ամբողջ անդամները ջղաձգային չարաչուք ցնցումով մը կը պրկուէին։

Այդ չարչարանքը հազիւ մէկ — երկու վայրկեան տեւեց։

Կառավարական բժիշկը, որ կախեալին քով կեցած ու բազկերակը բռնած էր, ձեռքը վար առաւ եւ ըսաւ։

— Մեռա՛ւ։

Իսկոյն Սըտիվին ուղղուած պաշտօնական հեռագիր մը խմբագրուեցաւ եւ ղրկուեցաւ ծանուցանող թէ արդարութիւնը գործադրուած էր։

(Շար. 40)

ԶԱՑՆԵՐ ԳԱՒԱՌԷՆ

Մուրատեան հաւոյքը

ԱՒԱՆԴԱԿԱՆ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԵՐԳ

ՄԱՐՍԻԳԼ. — («Յառաջ»). —

«Պալատներ» Միութեան հրաւէրով Նոյեմբերի սկիզբը Հայաստանէն ժամանեց եւ Ֆրանսայի Հարաւային Շրջանը շրջագայութիւն մը կատարեց Հրաչիկ Մուրատեան համոյթը, սկսելով Լիոնէն, Մոնփելիէ եւ Կրանս քաղաքները։ Նախատեսուած ծրագրէն դուրս երկու օրուան այցելութիւն մը տուաւ Մարսէյլ Նոյեմբեր 11-ին եւ 12-ին, աշխատանքի հանդիպում մը ունենալով տեղւոյն Գեղամ Նուագախումբին հետ եւ հանդէս տալով Հայ Մշակոյթի Տան մէջ։

Այս գործիքային նուագախումբը բազմաթիւ շրջագայութիւններ կատարած է Եւրոպայի զանազան երկիրները, իսկ մօտ պիտի երթայ Պարսկաստան, սակայն Ֆրանսա իր առաջին այցելութիւնն է։

Հրաչիկ Մուրատեան ծանօթ եւ վաստակաւոր երաժիշտ մըն է։ Աւարտած է Երեւանի Ազգային Երաժշտանոցը։ Նախ նուագած է ջութակ եւ ապա կանուխէն, տասնըչորս տարեկանէն քեմանչա, Այսօր, ճանչցուած է որպէս վարպետներէն մին ազգային այս նուագարանին։ Իր մէջ արհեստը եւ արուեստը հասած են կատարելութեան։ Իր ասպարէզը ինքնին խօսուն է։ Շուրջ երեսուն տարի դեկավարած է Հայաստանի երգի եւ պարի «Թաթուլ Ալթունեան» ծանօթ համոյթը, ինչպէս նաեւ ստանձնած է Աբեւ Պաղտասարեան խումբի դեղարուեստական դեկավարութիւնը։ Արժանացած է մէկէ աւելի տիտղոսներու, ինչպէս «Խորհրդային Միութեան մենակատար»ի եւ ստացած բազմաթիւ վարձատրութիւններ եւ մրցանակներ։

1978-ին է որ կը կազմէ իր հաւաքականը իր իսկ անունով՝ «Հրաչիկ Մուրատեան համոյթ» ծօթը հոգինոց կրելով մը, եւ այդպէս ալ կը շարունակուի ու կը մնայ։ Նուագախումբը կը պատրաստէ իր յայտագրերը քաղուած ժողովրդական, դուսանական, քնարերգական, աշուղական, ազգային, պարային երաժշտութենէն, երգերէն, մեղեդիներէն։

Նուագախումբը կը ներկայանայ, այսօր, հետեւեալ կազմով. Լուսվիկ Զաբիբեան (տուտուկ), Արազ Օրմինեան (դհոլ), Վանիկ Մկրտչեան (երգ), Գեղամ Ցարութիւնեան (ձեռնաղաչնակ), Գագիկ Մկրտչեան (չէի), Ցողիկ Սարգսեան (քանոն եւ երգ) եւ վարպետը՝ Հրաչիկ Մուրատեան (քեմանչա)։

Նոյեմբեր 12-ին, նախաճեռնութեամբ Հայ Մշակոյթի Տան վարչութեան եւ Գեղամ Նուագախումբին, «Հրաչիկ Մուրատեան համոյթը» համերգ մը տուաւ որ հակառակ ծրագրէն դուրս եւ հապճեպով պատրաստուած ըլլալուն նկատելի թիւով ունկնդիրներու բազմութիւն մը քաշեց Հայ Մշակոյթի Տան վասպուրական սրբահը եւ որոնց համար եղաւ գեղարուեստական կատարեալ վայելք մը։ Լուսվիկ Զաբիբեանի տուտուկը հայրենարաղձութեան չունչ մը բերաւ հայրենի սարերէն եւ հովիտներէն։ Արազ Օրմինեանի դհոլը տուաւ կշռոյթ եւ չափ։ Գագիկ Մկրտչեանի չէին լսեցուց հովիտին կանչը։ Վանիկ Մկրտչեան լաւագոյնս մեկնաբանեց աշուղական երգերը։ Ցողիկ Սարգսեան, քանոն եւ երգ, ու Գեղամ Ցարութիւնեան եղան իրենց ընկերներու մակարդակին։ Իսկ Հրաչիկ Մուրատեան զրուցեց, սպրեցուց եւ ապրեցաւ իր քեմանչային հետ։

«Հրաչիկ Մուրատեան համոյթը» հրամցուց հետեւեալ յայտագիրը. — «Ա. մաս՝ «Գարնանային մեղեդի» (նուագախումբ), «Անոյշ Հայաստան» եւ «Աչխարհումն լմն դու ես» (երգ՝ Վ. Մկրտչեան), «Անդութ աղջիկ» (տուտուկ՝ Լ. Զաբիբեան), «Արտուտիկ» (նուագախումբ), «Մշոյ հովիւի կանչ» (չէի՝ Գ. Մկրտչեան), «Դու օրօրա, չորորա» (զուգերգ՝ Ց. Սարգսեան եւ Վ. Մկրտչեան), «Կռոյթներ» (դհոլ՝ Ա. Օրմինեան), «Վախենամ քնեմ» (երգ՝ Ց. Սարգսեան), «Շողումէս» (երգ՝ Վ. Մկրտչեան) եւ «Շալախօ» (նուագախումբ). իսկ Բ. մաս՝ «Տօնական պար» (նուագախումբ), «Նայէ եւ Նինօ» ու «Բլբուլի հիդ» (երգ՝ Վ. Մկրտչեան), «Առաւօտն անուռումէ» (չէի՝ Լ. Զաբիբեան), «Հարսանեկան պար» (քլարինէթ՝ Լ. Զաբիբեան), «Կանչում է կանչում» (զուգերգ՝ Ց. Սարգսեան եւ Վ. Մկրտչեան), «Հաւատի երգ» (երգ՝ Վ. Մկրտչեան), «Ու յուռ մինակ» (քեմանչա՝ Հ. Մուրատեան) եւ «Շիրակ» (նուագախումբ)։

Ունկնդիրները խանդավառութեան։ Սրբահը ոտքի վրայ երկար ծափահարեց արուեստագէտները։ Հրաչիկ Մուրատեան երեք «պիս» ըրաւ եւ նուագախումբը այլ «պիս»ով մը փակեց համերգը։

Յայտագիրը ներկայացուց Սարգիս Խօրոյեան։

ԿԱՐՕ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ

Պասթէյի օփերան իր արդիական ու ցուրտ չէնքով։ Թիւրլըրին հրաչալի արդիւնք կրնար տալ. նաեւ Փալէ Ռուայալը ուր թմբլի 200 ծառեր կան։ Ամբողջ հարցը հոն է որ կ'արտօնուի՞ իրեն փեթակներ զետեղել այդ չէնքերուն տանիքներուն վրայ։

ՔԱՂՀԱՆ

ՏԱՍՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896-1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Իրենց սիրելի Համազասպ Մոմճեանի թաղմ յիշատակին Տէր եւ Տիկին Տելեմաք Գաւէգեան 1000 Ֆր. կը նուիրեն «Յառաջ»ին :

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Տիկին Մատլէն Պատալեանի մահուան քառասունքին առթիւ «Հայաստան» Հիմնադրամին 500 Ֆր. նուիրած են Տէր եւ Տիկին Հրաչ Մարտիրոսեան (Խոէն) եւ Տէր եւ Տիկին Լեւոն Էքէրեան :

«Յառաջ»ին 500 Ֆր. կը նուիրեն Տէր եւ Տիկին Շաւարշ Մարտիրոսեան :

Imprimé sur les Presses du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

MARSEILLE

l'Ecole arménienne «KHATCHADOUR ABOVIAN»
organise
un **SUPER LOTO**
Samedi 30 Novembre à 15 heures
au Centre Culturel Sahak-Mesrop
339, avenue du Prado, Marseille 8e
— Tél. : 04 91 77 84 70
Le Gros Lot
Un **week-end** en **Tunisie**
pour 2 personnes
offert par
Prado-Voyage Selectour
Venez nombreux !
Encouragez le développement culturel de nos élèves.

A l'occasion du 150ème anniversaire de leur naissance,
les Eglises Evangéliques Arméniennes de la Région Parisienne
présentent le film :

«L'audace de la foi»

un regard actuel sur les *Eglises Evangéliques Arméniennes de France* et leurs actions, depuis leur arrivée à Marseille en 1924 et jusqu'à nos jours.

Vendredi 22 Novembre à 20 heures 30
28, avenue Bourgain, 55, avenue Victor Cresson
92130 Issy-les-Moulineaux

Samedi 23 Novembre à 20 heures 30
8, rue du Groupe Manouchian, 94140 Alfortville

Dimanche 24 Novembre à 15 heures
8 bis, rue des Ternes, 75017 Paris

Ce film en langue française, de 55 minutes,
a été réalisé par *Ardavazd EGOYAN*,
Directeur et Producteur de la 3ème chaîne de la télévision d'Arménie.

— COLLATION —

CONCERT EXCEPTIONNEL DU Chœur SIPAN-KOMITAS

à l'OPERA COMIQUE
2, Place Boieldieu, 75002 PARIS — M° Richelieu-Drouot
SAMEDI 30 NOVEMBRE à 20 heures 30 précises
ouverture des portes à 19 h 30

Sous la présidence d'honneur de Monsieur
Philippe DOUSTE-BLAZY
Ministre de la Culture et de la Francophonie

AU PROGRAMME :

NANOR
de P. GANATCHIAN
(Nouvelle orchestration de G. APRIKIAN)
Première Audition.

NAISSANCE de DAVID de SASSOUN
Oratorio de G. APRIKIAN

Solistes :
Fabienne Chanoyan (soprano)
Sonia Nigoghossian (mezzo)
Philippe Fourcade (baryton)
Bardassar Ohanian (baryton)

Chœur SIPAN - KOMITAS **Chœur Français d'Oratorio**
Chœur des Elèves du Collège Arménien «Tebrotzassère»
Orchestre Symphonique BELL'ARTE

l'ensemble sous la direction de **GARBIS APRIKIAN**

Prix des places : 350 F. — 300 F. — 250 F. — 200 F. — 150 F. — 100 F.
Réservations : Auprès des membres de la Chorale;
A l'Opéra Comique : Tél.: 01. 42. 44. 45. 46.
Réservations et renseignements: Tél. : 01. 48. 59. 65. 07 / 01. 34. 61. 94. 97

ՍԷՆ-ԺԵՐՄԱՆ Ս· ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

ՏՕՆ ՇԻՆՈՒԹԵԱՆ 66–ՐԴ ԵՒ ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԵԱՆ 63–ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ ՄԱՏԱՂՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Սէն – Ժերման Ս· Սահակ – Մեսրոպ եկեղեցին կը տօնախմբէ իր Շինութեան եւ Անուանակոչութեան զոյգ հանդիսութիւնները Նոյեմբեր 24, Կիրակի օր :

Այս առթիւ կը կատարուի հանդիսաւոր պատարագ եւ հոգեհանգիստ հոգիներուն համար եկեղեցւոյ զլխաւոր հիմնադիր եւ բարերար երջանկայիշատակ՝

ԳՐԻԳՈՐԻՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՊԱԼԱՔԵԱՆԻ

Ծառայողներուն, սարկաւագներուն, սպասաւորներուն, բարերարներուն, չինութեան յանձնախումբի եւ թաղական խորհրդոյ անդամներուն, Օժանդակ Տիկնանց Միութեան անդամուհիներուն եւ բոլոր անոնց որոնք նիւթապէս, բարոյապէս եւ ֆիզիքապէս աշխատած են եկեղեցւոյ չինութեան եւ որոնք այսօր առ յաւէտ բաժնուած են մեզմէ :

Պատարագը կը մատուցանէ եւ կը քարոզէ՝

ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՋԱՔԱՐԵԱՆ
Արեւմտեան Եւրոպայի Հայրապետական Պատուիրակի Փոխանորդ
Լիոն եւ Ռոն – Ալփի Շրջանը

Առընթերակայութեամբ
Վաչէ Ծ· Վրդ· Իգնատիոսեան

Ճաշարան պատարագէն, տեղի պիտի ունենայ օրհնութիւնը Մատաղի եւ ապա հոգեհանգիստ :

Պատարագին եւ հոգեհանգստեան պաշտօնին ներկայ կ'ըլլայ Պուշ – տիւ – Ռոն նահանգի ընդհանուր խորհուրդի նախագահ Լիւսիէն Վէյկան եւ ի մասնաւոր հրաւիրուած մեր եկեղեցւոյ Շրջանին իշխանութեան բոլոր ընտրուած անձնաւորութիւնները :

Արարողութեանց եւ Մատաղի բաշխումէ յետոյ՝ «Գինեփօճ» մը տեղի պիտի ունենայ եկեղեցւոյ կից սրահին մէջ :

Կը խնդրուի թաղին եւ Շրջակայքի ժողովուրդէն իր խունկերամ ներկայութիւնը յարգել յիշատակը թաղիս ննջեցեալներուն :

Մատաղի մասնակցութեան վաւէրագրները կրնան դիմել թաղականութեան :

LE MOUVEMENT DES ARMENIENS DE FRANCE POUR LE PROGRES
avec la participation de l'*Association des Anciens Combattants et Résistants d'origine arménienne*
organise
UN PELERINAGE DU SOUVENIR
Hommage aux Résistants du Groupe Manouchian dit de «l'Affiche Rouge» arrêtés et emprisonnés en novembre 1943
le Samedi 23 novembre à 10 heures
Esplanade du Mont-Valérien

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՓԱՐԻԶ

ԳՐԱԿԱՆ – ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲ

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՕՐ

ԳԻՐԵՐՈՒ ԳԻՒՏ
ԵՒ ԹԱՐԳՄԱՆԻՉՆԵՐ
կը խօսին՝
ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿ. ՋԱՔԱՐԵԱՆ
եւ
ՓՐՈՖ. Ժ. Փ. ՄԱՀԷ
կ'արտասանեն՝
ՍԻԼՎԱ ՀԱՊՇԵԱՆ – ԱՐԱՔՍ
եւ
ՌԱԶՄԻԿ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ
երեքշաբթի, Նոյեմբեր 26, երեկոյեան ժամը ճիշդ 20·30–ին Հայ կաթողիկէ Ս· Մեսրոպ Մշակութային կեդրոնին մէջ
10 bis, rue Thoin, 75005 Paris
Métro Cardinal-Lemoine
Զեռնարկը կը սկսի որոշեալ ժամուն

ԿԱՊՈՅՏ ԽԱՉ

ՎԻՃԱԿԱԽԱՂ (LOTO)

Կապոյտ Խաչի Պուլվար Օտոյի Լէօլա Սասունի մասնաճիւղը կը կազմակերպէ՝
ՎԻՃԱԿԱԽԱՂ – ԼՈԹՕ
Մշակոյթի Տան մէջ
12-14, rue St-Bazile — Marseille 1er
Նոյեմբեր 24, Կիրակի, կէսօրէ վերջ ժամը 15–ին, վիճակահանութեան բազմապան պեղեցիկ առարկաներ :

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կիրակի, Յունուար 19, ժամը 15–ին Ֆրանսահայ Կապոյտ Խաչի
«ՄԱՆՈՒԿՆԵՐՈՒ ՕՐ»Ը

U.G.A.B. ~ Rhône-Alpes

90EME ANNIVERSAIRE

FESTIVITES DE CLOTURE

sous la présidence effective du
DR EDOUARD ATAMIAN
Président du Comité Régional de l'U.G.A.B. FRANCE

— LYON
DINER — RENCONTRE
Vendredi 22 Novembre 20 heures 30

— VIENNE
DEJEUNER — RENCONTRE
Samedi 23 Novembre à 12 heures

— VALENCE
DINER — RENCONTRE
Samedi 21 Décembre à 20 heures 30

— ST - CHAMONT
RENCONTRE
Dimanche 22 Décembre à 15 heures

Toutes ces rencontres auront lieu dans les centres de l'U.G.A.B de ces villes.

ՇԱԲԱԹ - ԿԻՐԱԿԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 23-24
SAMEDI - DIMANCHE
23-24 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ. - Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Աթոռասիմաճ : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) - Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ -- ԹԻՒ 18·990 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.990

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՈՐՈՇՈՒՄԸ

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Նոյեմբեր 20 / 22)

Լ. ՋՈՒՐԱԲԵԱՆ
ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ
ԲԱՆԱՁԵՒԻՆ ՄԱՍԻՆ

Հայաստանի նախագահի մամուլի քարտուղար Լեւոն Զուրաբեան ընդառաջելով «Արմէնփրէս»ի թղթակիցին խնդրանքին մեկնաբանած է Հայաստանի նախագահական ընտրութիւնն առընչութեամբ եւ Եւրոպական Խորհրդարանին ընդունած քանաձեւը. Ան ըսած է. — «Ցաւում ենք, որ չնշդուած եւ անստոյգ տուեալների հիման վրայ նման յայտարարութիւն է արուել: Մասնաւորապէս չեն համապատասխանում իրականութեանը յայտարարութեան մէջ տեղ գտած պնդումները 8 պատգամաւորներին ձերբակալելու եւ մամուլի լռեցման մասին: Բայց այդ, ոչ Օ-ԷՍ-ՍԷ-Ը-ն, ոչ Եւրոպայի Խորհուրդը, ոչ էլ որեւէ դիտորդական առաքելութիւն ընտրութիւնների արդիւնքները կասկածի չեն ենթարկել: Ամենատարօրինակն այն է, որ Պառլամենտի խորհրդարանական խմբակցութիւնների կողմից լուրթեան է մատնուած Հայաստանի Խորհրդարանի դէմ ընդդիմութեան կատարած գազանային բռնութիւնը, մինչդեռ այն դատապարտուեց բազմաթիւ, այդ թւում եւ Եւրոպական Միութեան անդամ երկիրների կողմից, ինչպէս նաեւ Եւրոպայի Խորհուրդի պատուիրակութեան զեկուցագրում»: Լ. Զուրաբեան եզրափակելով ըսած է. — «Անհասկանալի է նաեւ առանձին ընտրատարածքներուն կրկնակի ընտրութիւններ անցկացնելու կոչերը, որը չի համապատասխանում Հայաստանի օրէնսդրութեանը»:*

***

ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ ԿԱՐԾԻՔԸ ԵՒ Հ.Ց.Դ.

Հ.Ց.Դ. Հայաստանի պատասխանատու Մարմնի ներկայացուցիչներէն մէկը, որ չէ փափաքած հրապարակել իր անունը, «Արմէնփրէս»ի թղթակիցին ըսած է, որ Եւրոպական Խորհրդարանի վերջին յայտարարութիւնը, զոր իրենք ի դէպ ունէին աւելի կանուխ եւ մինչ այսօր հրահանգ ստացած են տպագրելու, նպատակ ունի Հայաստանը օգտագործել, մինչեւ Լիսպոնի վեհաժողովը Լ. Ղարաբաղի վրայ ճնշում բանեցնելու նպատակին, քանի որ նկատի առնելով Ադրբեջանի կոչա դիրքորոշումը, Հայաստանն ու Լ.Ղ.Հ-ն աւելի մեծ յոյսեր ունին Լիսպոնի մէջ յաջողութիւն ձեռք ձեռնարկելու: Ան յաւելով յայտնած է որ Եւրոպական Խորհրդարանի այս բանաձեւին ընդունման մէջ դեր ունեցած են Հ.Ց.Դ. Բիւրոն եւ Հ.Ց.Դ. Հայ Դատի Յանձնախումբերէն մէկը: Պատահարը համարեալ վիրաւորական, ան նշած է նաեւ որ չի բացառեր այս ուղղութեամբ հրապարակաւ հանդէս գալ: Իր տեղեկութիւններուն համաձայն, Հ.Ց.Դ.-ն օգտագործած է իր սերտ յարաբերութիւնները Եւրոպական Միութեան և Եւրոպական Խորհրդարանի անդամ երկիրներու ընկերվարական կուսակցութիւններուն հետ, որոնց աջակցութեամբ ալ կ'ընդունուին այդ մարմիններու բանաձեւերը: Հ.Ց.Դ.-ն անոնց օժանդակութեամբ նաեւ անդամագրուեցաւ միջազգային ընկերվարականին: Հ.Ց.Դ.-ի պատասխանատու մարմնի այս ներկայացուցիչը աւելցուցած է նաեւ որ Հ.Ց.Դ. Բիւրոյի պատասխանատուներէ կազմուած խումբ մը վերջերս Եւրոպական Խորհրդարանի բանաձեւին ընդունուելէն առաջ, կարեւոր հանդիպումներ ունեցած է Սթրազպուրկի մէջ:

ԿԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԲԵՌՆԱՎԱՐՆԵՐՈՒ եւ իրենց գործատէրերու միջեւ բանակցութիւնները ձախողած էին Հինդչաբթիէն Ուրբաթ (Նոյեմբեր 21/22) գիշեր եւ բեռնատարներու վարորդները դուռը քաշած գացած էին առաւօտեան 4-ին: Պահանջներէն (աշխատավարձի յաւելում, յաւելեալ ժամերու վճարում, պայմաններու բարելաւում) միայն մէկը նկատի առնուած էր որ կը վերաբերի հանգստեան կոչուելու տարիքին (55). այդ կէտն ալ պէտք է վաւերացուի կառավարութեան կողմէ: Բանակցութիւնները կը վերսկսին Ուրբաթ իրիկուն: Կարգ մը աղբիւրներ, դիւանագիտական տարբեր շրջանակներ, վաւերականութիւն տալով Ֆրանսական Մշակոյթ նախարարութեան տեղեկագրին, կը հաստատեն որ Ֆրանսա ներկայ պահուն 1.250 գրադարան ունի աշխարհի 80 երկիրներուն մէջ, որոնցմէ 400-ը Ֆրանսական Մշակոյթի կեդրոններ են:

ԹՈՒՐՔԻԱ պիտի մերժէ Մեծ Բրիտանիոյ եւրոպական դատարանները (սահմանուած մարդկային իրաւունքներուն) եթէ պայմաններ դրուին անոնց օգտագործման համար: Թանսու Չիլլէր այս որոշումը փոխանցած է Հանս վան էյնը Պրէօքի որ պատասխանատուն է Եւրոպական Միութեան արտաքին յարաբերութիւններուն: Տիկին Չիլլէր կը հաղորդէ որ Թուրքիա չընդունիր այդ դատարանները եթէ պարտադրուի որ անոնք գործածուին միայն քիւրտ մեծամասնութիւն ունեցող հարաւ-արեւելեան Թուրքիոյ շրջանին ծրագրերուն, ինչպէս պահանջած է Եւրոպական Խորհրդարանը: Մեծ Բրիտանիոյ ծրագիրը կը վերաբերի 12 երկիրներու ուրոնց մէջ են Թուրքիա, Յունաստան եւ այս վերջինը մինչեւ անցեալ Յուլիս արդէք հանդիսացած էր անոր գործադրութեան: Յուլիսին, սակայն, վերջ դրաւ իր վերապահութիւններուն չղրկելու համար միւս 11 երկիրները:

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆ 1917-ի բոլշեւիկեան յեղափոխութենէն ի վեր իր առաջին փոխառութիւնը հրապարակեց յայղոզութեամբ: Մէկ միլիառ տոլարի (5 միլիառ Ֆր.) այս փոխառութիւնը միջազգային շուկաներուն վրայ, պէտք է թոյլ տայ որ պարապ սնուկները լեցուին:

ԵԱՇԱՐ ՔԵՄԱԼ, Թուրք գրագէտը, Շուէյտ հասած է ուր առժամեայ ապաստան կ'ուզէ գտնել, ըստ Փէն — Քլէօպի: Շուէյտի կառավարութիւնը ժամանակաւոր կեցութեան արտօնութիւն տուած է գրագէտին որ յետաձգումով դատապարտուած է իր երկրին մէջ. իր փաստաբանը՝ Էնվէր Նալպանտ կը հերքէ որ «քաղաքական ապաստանի» դիմում ըրած ըլլայ:

ՆՈՐՎԵԿԻՈՑ Խորհրդարանին մէջ Նոյեմբեր 18 - 21 տեղի ունեցած է Քիւրտիստանի աքսորեալ Խորհրդարանին 6-րդ համագումարը, հակառակ Թուրքիոյ խոչընդոտելու ջանքերուն: Խորհրդարանի նախագահը իր ճառին մէջ չեշտած է որ աքսորեալ Խորհրդարանը հայրենի հողին վրայ պիտի փոխադրուի, վերածուելու համար «Դաշնակցային Խորհրդարան»ի:

ԱՅՍՐՑՈՐԴԱՆԱՆԻ մէջ խորայէլեան բանակի մէկ ձեռնաւորումբին պայթումէն երեք պաղեստինցի մանուկներ մեռած են: Կ'ըսուի թէ արկածի հետեւանք է:

ԱՆՏՐԷ ՄԱԼՐՈՑԻ աճիւնները Պանթէոն կը փոխադրուին Նոյեմբեր 23-ին եւ այս առթիւ զրաւոր թէ բերանացի բոլոր մեծախանները մրցակցութեան ելած են ողեկոչելու համար դրագէտին յիշատակը:

ԻՍԻի երեսփոխան-քաղաքապետը՝ Անրէ Սանթինի այս տարի եւս ստացաւ քաղաքական իւմուռի մրցանակը սա նախադասութեան համար (անթարգմանելի). — «Alain Juppé voulait un gouvernement ramassé, il n'est pas loin de l'avoir»: Նոյն մրցանակին արժանացած էր 1989-ին, 1990-ին: Այս առթիւ կը յիշուի նաեւ իր մէկ ուրիշ խօսքը՝ «Շատ բան եղաւ Ֆր. Միթերանի թաղումին համար: Նոյնքան բան չեղաւ 1981-ին Վ. Ժիսքար-տ'Էսթէնի համար»:

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԸ ՖՐԱՆՍԱ ՊԻՏԻ ԱՅՑԵԼԷ

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ուրախութեամբ կը յայտնենք Ֆրանսայի մեր զաւակներուն, Թէ Նորին Ս. Օծութիւն Տէր Տէր Գարեգին Ա. Ծայրագոյն Պատրիարքն ու Կաթողիկոսը Ամենայն Հայոց, ընդառաջելով Ֆրանսական Պետութեան, մեր եկեղեցիներուն ու Ֆրանսահայ համայնքին հրաւէրներուն, չնորհ կ'ընէ հովուապետական այցելութեան գալ իր հոգեւոր զաւակներուն՝ Ֆրանսա, յառաջիկայ 23 Յունուարէն 6 Փետրուար (23-էն 27 Յունուար՝ Փարիզ եւ Շրջանը, 28 Յունուարէն 1 Փետրուար՝ Մարսէյլ եւ Հարաւային Ֆրանսա, 1 Փետրուարէն 4 Փետրուար՝ Լիոն եւ Ռոն-Ալբի Շրջանը, 5 եւ 6 Փետրուար՝ Փարիզ):

Այս երջանիկ պարագան յայտնելով մեր ժողովուրդին, կոչ կ'ընենք ամէնուն որպէսզի բազմեռեամ չրջապատեն Հայոց Հայրապետն, մասնակցելով իր այցելութեան առթիւ տեղի ունենալիք բոլոր ձեռնարկներուն, ու մասնչիլ ի համբոյր Սուրբ Աջոյն՝ սառնալով Նորին Ս. Օծութեան օրհնութիւնը:

Շուտով կը յայտարարենք Վեհափառ Հայրապետի կեցութեան յայտագիրը:

Մինչ այդ, աւելորդ չենք նկատեր հրաւիրել համայնքիս բոլոր կազմակերպութիւններն ու նախաձեռնութիւնները՝ չնախատեսել այլ ձեռնարկներ ու չխանգարել Հայրապետին այցելութեան ծրագիրը՝ որ պէտք է ըլլայ մեծավայելուչ ու համայնական:

ԳԻՒՏ ԱՐՔ. ՆԱԳԱՇԵԱՆ
Կաթողիկոսական Պատուիրակ
Եւրոպայի
Առաջնորդ Հայոց Փարիզի

ԱՐԱՐԱՏԸ ՔՐՏԱԿԱՆ ԿՐԱԿԻ ԼԵՌՆ Է...

Քրտական «Իօզկիւր Փոլիթիքա» օրաթերթը որ մէկէ աւելի անգամներ որպէս «քրտական» մշակոյթի կոթողներ հրապարակած է Աբեմատահայաստանէն եկեղեցիներու նկարները, Նոյեմբեր 21-ի թիւով ալ նոյն խմբագրով էջ մը ունի Արարատի մասին: Ակնարկելով անոր Թրքական Ադրի կամ Ադրը անուանումին, հեղինակը կու տայ հետեւեալ բացատրութիւնը. այդ անունը ձեւափոխումն է քրտական «Ակիր» բառին որ հուր կը նշանակէ: Լեռը կոչուած է «հրեղէն լեռ» ինչ որ կը յատկանշէ անոր հրաբուխ ըլլալու պարագան: Կը տրուին այլ ժողովուրդներու կողմէ անոր արուած անուանումներն ալ ուր կ'ըսուի Թէ Հայերը դայն Մասիս կը կոչեն, իսկ Ս. Գիրքին մէջ կը կոչուի Արարատ: Գրութիւնը կը չեշտէ քրտական պատմութեան 1920-30-ական թուականներու դրուագներուն լերան չուրջ կեդրոնացումի պարագան, ինչ որ մշակութայինէն զատ պատմական հանդամանք մըն ալ կը վերագրէ անոր, քրտական իրականութեան մէջ:

ԳԻՐՔԵՐՈՒ ՄՏԵՐՄՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ

(ՀԱՅԵՐԷՆ ՆՈՐԱՏԻՊ ՀՐՄ. ՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ)

● «ԴՐՈՒԱԳՆԵՐ ԻՐԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԷ», հեղինակ՝ Տ· Գրիգոր Ա· Քհնյ· Ֆարաճեան, 152 էջ, Պէյրութ, 1996:

Ճիշդ 85–ամեայ, ծերունազարդ եւ ա–լեվաո մօրուքով համակրելի քահանայ մըն է հեղինակը փոքրածաւալ այս գրքին, որ լոյսին եկած է պարզունակ խորագրո–վով մը – «Դրուագներ իրական կեանքէ»: Կանք մը, որ սկիզբ կ'առնէ Հայկական Կիլիկիոյ թագաւորանիստ Սիս քաղաքէն ու կ'երկարի մինչեւ Թրիփոլի եւ Պէյ–րութ, հո՛ն ուր կը քահանայագործէ հե–ղինակը 25 տարիներէ ի վեր:

Ֆարաճեան Քհնյ· իր գիրքը բաժնած է երկու անհատ մասերու: Նախ պատմած է մանկութեան շրջանէն իր մտքին մէջ անազարտ մնացած յուշէ պատառիկներ, յատկապէս կեդրոնանալով 1918 – 1920 տարիներուն վրայ, երբ «կարճ ժամանա–կամիջոցի մը մէջ աւերակեալ Սիսը դարձ–եալ կեանք առացաւ, ծաղկեցաւ, շնորհիւ Ֆրանսական զօրքի պաշտպանութեան եւ վերահսկողութեան» (էջ՝ 23): Անցողակի եւ հպանցիկ ակնարկներ կան Սիսի կողո–պուտին եւ Հայոց վերջնական գաղթին մասին, միշտ զուգակցուած՝ հեղինակին ընտանիքին վիճակուած փորձանաւոր ու ճակատագրական անցքերուն:

Երկրորդ բաժնով, Ֆարաճեան Քհնյ· թուղթին յանձնած է հովուական իր ծա–ռայութեան ընթացքին պատահած յիշա–տակելի դրուագներ, որոնք մեծաւ մա–սամբ թիւրախ ունին հայ ընտանիքը, աղ–գային կեանքը, առաւել եւս՝ բո՛ւն իսկ ժողովուրդը:

Առօրեայ մեր կեանքին հարազատ մէկ պատկերն է ասիկա, գծագրուած ծայրա–յեղօրէն պարզունակ ոճով ու նոյնքան պարզ ու անպաճոյճ հայերէնով: Ու ինչպէս կը գրէ իր յառաջաբանին մէջ հեղինակին թոռը՝ Գրիգոր Վրդ. Չիֆթճեան (Անթի–լիասի միաբաններէն), «կեանքը այստեղ կը պատկերանայ այնպէս ինչպէս որ է· առանց վարագուրումներու կամ շղարշա–պատման ճիգի»:

Մեր կողմէն աւելցնենք, որ այս ման–րապատումները կարդալով՝ անգամ մը եւս հաստատած կ'ըլլանք թէ մեր ընտա–նեկան բարքերը որքա՜ն խաթարուած են...: Բարքեր, որոնց ամէնօրեայ ակա–նատեսները կ'ըլլան մեր քահանայ հայ–րերը՝ ժողովուրդին հետ իրենց մնայուն շփումներով:

Լեզուական թերութիւններու կողքին, գիրքը պերճ չէ նաեւ ուղղագրական վրէպներէ:

⁂

● «ՄԵԾԵՐԸ...», հեղինակ՝ Հայկ Ալ–լահվերտեան, «Սիփան» հրատարակչա–տուն, Պէյրութ, 1996, 110 էջ:

Գրական բովանդակութեամբ փոքրա–ծաւալ այս հատորին հեղինակը, աննշան բացառութիւններով, գրեթէ անծանօթ մըն է Սիփանքի մէջ: Ծագումով հալէպա–հայ, 1944 – 1948 եղած է սան Կիլպրոսի Մելգոնեան վարժարանը, հուսկ Ամերի–կա անցնելով (Շիքակօ) մասնագիտացած է մանրէաբանութեան ու կենսաբանու–թեան մէջ, չարունակելով պահպանել ա–նեղծ սէր մը հայ մշակոյթին, մասնաւո–րաբար հայ գրականութեան հանդէպ: Այս առընչութեամբ, առիթով մը ան արձանա–գրած է հետեւեալ միտքը. – «Տարիներու ընթացքին յաճախ ես ինծի հարց տուած եմ թէ ո՞րը կը նախընտրեմ կամ աւելի կը սիրեմ. իմ մասնագիտութի՞ւնս թէ գրա–կանութիւնն ու գրելը: Պատասխանս միշտ հետեւեալը եղած է. – Առաջինը իմ կինս է, իսկ երկրորդը՝ սիրուհիս: Մին նեցուկ կը կանգնի ինծի ու կը հոգայ ինծ նիւ–թապէս, մինչ երկրորդը՝ հոգեպէս: Ի՞նչպէս կրնայի ընտրութիւն ընել երկու–ին միջեւ»,

Անտարբրազդելի սէր մը, ուրեմն, որ ծնունդ առած է երկու դիրքերու: Մին հրատարակուած տասնամեակ մը առաջ («Շիքակօ եւ ինքնութիւն»), միւսը լոյ–սին եկած նորերս, իր վաղեմի դասընկե–րոջ եւ բարեկամին՝ բժ. Թորոս Թորան–եանի նախաձեռնութեամբ եւ յառաջա–բանով:

Ներկայ հրատարակութիւնը, իր նա–խորդին նման, գրական դիմաստուերնե–րու ծաղկաքաղ մըն է, ուր կողք-կողքի են բերուած Ուիլիըմ Սարոյեանը, դարուս սպանացի հռչակաւոր բանաստեղծներէն Ֆէտէրիքօ Կարսիա Լորքան, կոմիտաս–ը, Անդրանիկ Ծառուկեանը եւ անգլիա–կան գրականութեան վիպասաչա ու ըմ–բոստ քերթողը՝ Լորտ Պայրըն: Այլ խօս–քով՝ «Մեծերը»:

Ալլահվերտեանի տեսութիւնները կը յատկանշուին իրենց խոր ճանաչողու–թեամբ եւ հմտութիւնով: Անոնք վերծ են տուեալ դէմքին մասին կենսագրական բը–նոյթի ընթացիկ տեղեկութիւններէ, այլ առաւելաբար կը ցոլացնեն անհատին գե–րական դիմագծութիւնը ու անոր որոշա–դրիչ տեղն ու դերը՝ իր ապրած ժամա–նակաշրջանին մէջ: Գրա-վիպասփայական այս վերլուծումները այնքան համայնէ են ու առինքնող, որ անխուսափելի կը դար–ձընեն իրենց բարերար ազդեցութիւնը ընթերցողին վրայ՝ մղելով զայն աւելի՛ով փարելու այդ «մեծեր»ուն կամ ընտելա–նալու անոնց դրական վաստակին:

Կատարենք քանի մը մէջբերումներ՝ «Նայիրի»ի ողբացեալ խմբագիր Ա· Ծառուկեանի մասին իր չահեկան դատում–ներէն.

«Նուշանեան յղկեց ու ձեւաւորեց ա–րեւմտահայ լեզուն: Ծառուկեան՝ գեղեց–կացուց ու շպարեց զայն: Արեւմտահայե–րէնի թերեւս վերջին լեզուայարդարն էր ինք:

... Ծառուկեան եզակի տաղանդներու շնորհուած արտակարգ ձիրք մըն ալ ու–նէր. բարդ մտածումները պարզացնե–լու, յստակացնելու ոճի բնական սահուն–ութիւն մը: ... Այն ինչ որ ՀԷմինկուէյ ու Սարոյեան ըրին ամերիկեան արձակին՝ նոյնը ըրաւ Ծառուկեան արեւմտահայ ար–ձակին համար: Այդ յղգնած ու ճապա–դած լեզուն արդիականացուց՝ սուր ու կտրուկ, առոյգ ու արագ դիւրահոսու–թիւն մը տալով անոր:

...Ծառուկեանի կողմին բիչերուն տըր–ւեցաւ խորունկ ապրումը ունենալ Սփիւռ–քի մղձաւանջներուն, անոր կրճոտ տագ–նապներուն, անոր դալկոտ տւայտանք–ներուն:

Այո՛, բաղաքական վերլուծողը, ջեր–մեռանդ հոետորը Ծառուկեանի մէջ, եր–բեմն խրեցաւ միջ-կուսակցական հակա–մարտութիւններու ճահիճին մէջ: Բայց ստեղծագործ արուեստագէտը իր ներշըն–չումը առաւ միայն ու միայն Հայուն առ–հասական խորութիւններէն քխող անա–ղարտ ու անկեղծ ակունքներէ:

Երէ այդ մաքուր ակունքներուն բեղմ–նաւորումը չըլլար, արդեօք Ծառուկեան ի՞նչպէս պիտի կարենար ծնունդ տալ իր «Թուղթ առ Երեւան»ին մէջ, այդ հզօր եւ անդիմադրելիօրէն ուժգին զգացական թափին՝ որ զաւակը կը բշէ դէպի իր հա–րազատ մայրը եւ հայրենազուրկ մարդը կը մղէ դէպի իր հարազատ հայրենիքը:

Այս երկարաշունչ բանաստեղծութեան մէջ Ծառուկեան միանգամընդմիշտ հա–սաւ լեզուային երանգներու այնպիսի ընդ–րութեան մը, Սեւերուն ճազը յիշեցնող բերթողական կշռոյթի այնպիսի ուժգ–նութեան մը, վառ գոյներու այնպիսի շը–ռայլութեան մը, բնաբական թրթիռներու այնպիսի բազդրութեան մը, սարսռացնող պատկերներու այնպիսի պերճախօսու–թեան մը, զգայական մեղեդիներու այն–պիսի հեշտականութեան մը, արեւելա–հայ բարբառի այնպիսի բնիշութեան մը, հայկական կարօտի այնպիսի ջերմու–թեան մը, այլ մանաւանդ՝ հայրենասի–րական այնպիսի բիւրեղութեան մը, որ չեմ կարծեր թէ ասկէ վերջ ոեւէ բանաս–տեղծ կրնայ հատասարիլ կամ գերազան–ցել հայ բերթողութեան այս գլուխ գոր–ծոցը»:

Ակնյայտ է այլեւս, որ Հայկ Ալլահ–վերտեան վերլուծող ու թափանցող միտք մը ըլլալով մէկտեղ, տէրն է միաժամա–նակ տոկուն (բայց ... համբաւաժ) գը–րիչի մը: Մեր օրերուն յատկապէս, երբ Սփիւռքը կ'ապրի իր լեզուական նահան–ջին ամէնէն ափսոսալի պահերը, երբ ան–թերի հայերէնով արտայայտուողնե–րու թիւը տարապայմանօրէն պակասած է մեր մամուլին մէջ, զարմանալի կը թուի թէ ի՛նչպէս այսքան զուլալ, յորդ ու դե–ղեցիկ հայերէնի տիրապետած գրիչ մը մեկուսացած կը մնայ հեռաւոր Շիքա–կոյի մէկ անկիւնը...:

ԼԵՒՈՆ ՇԱՄՈՑԵԱՆ

Հալէպ

ՄԱՐՄԱՐԱ

ԱՇԱԿԵՐՏԱԿԱՆ ՅՈՒՇԵՐ Հ. ՀՄԱՅԵԱԿ Ծ. ՎՐԴ. ՀԱՄԲԱՐԵԱՆԷ

Գրեց՝ ԱՐԱ. ԿԱՐՄԻՐԵԱՆ

Եւ ահա յաջորդ օրը, հայերէնի դասի պահուն զարմանալ Մեծաւոր Հայրն է, որ ինծի ուղղեց նոր հարցում մը, որը սա–կայն մնաց առանց պատասխանի: Հակազ–դեցութիւնը չուշացաւ. «այն ներկերու տուփը ետ բե՛ր»: Յանկարծ երկինքը փլաւ գլխուս: Ջեմ գիտեր ինչպէ՞ս սիրտս դուրս չթռաւ կուրծքէս: Մէկ մատծում միայն կար մտքիս մէջ. գիշերը ի՞նչ պիտի ըսէի ծնողքիս: Դասաժամի վերջա–նորութեան, անդամալոյծի մը նման կը խորհէի տակաւին թէ ի՞նչ ընել պէտք էր: Այդ Աստուծոյ փորձանք տուփը տու–նը ձգած էի. երթալ պայմանաժամ խընդ–րել, կամ աւելի ուշադիր ըլլալու խոս–տումով ներողութիւն խնդրել ու ջանալ նուէրը պահել, կամ բնաւ քոչը չերթալ յուսալով որ կրնայ մոռնալ: Ամէն պարա–գայի ես վերջին ձեւը որդեգրեցի եւ յա–ջողեցայ: Հարկաւ թէ էջը մոռցած, սա–կայն հաւանաբար տեսնելով իմ խեղճ վիճակս ղթաց եւ ղազ, որ այդ վախը բաւական մեծ էր արդէն իրրեւ պատիժ: Սա որոշ է, որ այն խոստումը զոր խոր–հած էի տալ իրեն ես գործադրեցի եւ ա–ւելի ջանադիր եւ ուշադիր եղայ իր դա–սերուն հանդէպ:

⁂

Հասաւ նախակրթարանի աւարտական քննութիւններու շրջանը: Առաջին անգամ ըլլալով պաշտօնական քննիչներու առջեւ պիտի պատասխանէինք բերանացի հար–ցումներու: Մանաւանդ կարեւոր էին թրքերէնի եւ մշակոյթի culture դասերը· այս երկու դասերուն ուսուցիչները կը նշանակուէին կրթական տնօրէնութեան կողմէ: Առանցմէ երեքէն բաւարար թիւ չառնել կը նշանակէր դասարանը կրկնել՝ առանց վերաքննութեան իրաւունքի: Այս բոլորին տարողութիւնը չկարենալ դնա–հատելու չափ մանուկ էի: Գրքերը վե–րաքաղ մը ընել եւ քիչ մը աշխատելէ ետք ինչո՞ւ չկարենալ պատասխանել քննիչներու հարցումներուն: Դասընկեր–ներուս տուած կարեւորութիւնը եւ ու–նեցած վախը նկատի ունենալով, չմեր–ժեցի ամենամտերիմ ընկերոջս առաջար–կը, եւ մշակոյթի երեք դասերը երկին ու կրկին կարդացինք, փոխադարձ հար–ցումներով զիրար քննեցինք եւ առողջ մտքով եւ քարոյականով ներկայացանք քննութեան: Երկու առ երկու ներս կ'առ–նէին սրահ: Ես եւ ընկեր մը կանչուեցանք եւ կեցանք երկու քննիչ կիներու դիմաց (որոնց մէջ չկար մեր ուսուցչուհին): Քննիչ տիկիններէն մէկը առաջին հար–ցումը ուղղեց ինծի. «Հոսկէ Ֆաթիհ եր–թալու համար ի՞նչ կ'ընես»: Ես բնաւ Ֆաթիհ չէի գացած, ուր ըլլալն ալ լուր չունէի· սակայն վարժարանի ճամբուն վրայ շատ հանդիպած էի «Հարպիյէ – Ֆաթիհ» ցուցատախտակով հանրակառ–քերու: Որով տուի այդ փոխադրամիջո–ցին անունը: Անմիջապէս եկաւ երկրորդ հարցումը. «Մ՞ր կայարաններէը կանգ կ'առնէ հանրակառքը»: Կղզիները կամ Գատըղիւղ երթալու համար հանրակառ–քով գացած էի, հօրս կամ մօրս ընկերակ–ցութեամբ, մինչեւ Ղալաթիա եւ կեցած կայարաններուն թիւը 15–էն պակաս չէր, իսկ հոնկէ մինչեւ Ֆաթիհ, առնուազն 30 ըլլալու էր, որոնց առաւելագոյն 4 կամ 5–ը կրնայի նշել: Աղղականներ ունէինք Սամաթիա, Առնաւուտգիւղ եւ Պէպէք, որոնք որոշապէս այս գծին վրայ չէին: Կարճ կապեցի այս նեղացուցիչ վիճակը եւ պատասխանեցի, որ չէի գիտեր: Սա–կայն հարցը չդադարեցաւ: Նոյն հարցումը կրկնուեցաւ քովս կեցող դասընկերոջս, որ յիշածներուս վրայ 3 – 4 եւս աւելցը–նելով համարձակօրէն արտասանեց իմ անբաւ համարած անուանները: Քննիչ տի–կինը, կարծես գոհացաւ եւ դառնալով իմ կողմը, ըսաւ. «սորվեցա՞ր հիմա, կրկնէ՛ նայիմ»: Ես, որ արդէն չէի գոհացած այսքան անկատար պատասխանով մը եւ իմաստ մը չէի կրնար տալ այս «իբր թէ քննութիւն» համարուած խօսակցութեան ընթացքին, արժանապատուութիւնս վի–բաւորուած զգալով կրկնեցի իմ առաջին պատասխանը· «չեմ գիտեր»: Հարկ չեմ–սան հարցումներու ընոյթը փոխելու, գիս զրկեցին միւս քննիչ պոյդին, ուր կար նաեւ իմ ուսուցչուհին եւ ուր հարցուե–ցան պատմութեան հետ կապ ունեցող հարցումներ: Տուի գոհացուցիչ պատաս–խաններ: Դուրս եկած առենս աչքս կա–չեցաւ Մեծաւոր Վարդապետին, որ թե–րեւս պաշտօնապէս հոն գտնուելու ար–տօնուած չէը, սակայն այնքան յարելի–ւած էր բոլորին կողմէ, որ համարձակեր էր անխօս հետեւիլ քննութեան ընացքին: Ես անցած զարճածէն անտեղեակ, անմի–ջապէս իմայ պարտէզ, սկսայ խաղալ ըն–կերոջ մը հետ: Քիչ վերջ տեսայ, որ Մե–ծաւոր Հայրը եկաւ դէպի մեզ: Նեղուած չեշտով մը իմացուց ինծի, որ երկու դասէ վերաքննութեան մնացած եմ: Ես չկրցի անդրադառնալ վիճակին ծանրութեան, սակայն ցոյց տուած մտերմութենէն հա–մարձակութիւն առնելով զարմանքս յայտնեցի թէ ինչպէ՞ս կ'ըլլայ այդպէս բան, քանի որ միայն պատմութեան դա–սէն քննուեցայ եւ տուած պատասխան–ներս ալ ճիշդ էին: Այս անգամ, առանց ծածկելու իր դժգոհութիւնը, ձայնին մէջ յայտնի հեգնանք մը խառնելով ըսաւ. «Հանրակառքի պատմութիւնն ալ աշխար–հագրութեան հարցում է եղեր, ... մեր ապրած քաղաքին աշխարհագրութեան»:

Հարկաւ թէ տուն երթալուս պատմեցի եղելութիւնը: Սակայն ձայնիս մէջ ա–ւելի հպարտութիւն կար, քան յուսա–խարութիւն եւ պատմութիւն: Հպարտ էի, որ ան մասնաւոր հետաքրքրութիւն ցոյց տուած էր ինծի նկատմամբ: կը խորհէի նաեւ, որ հարցուցած է քննիչնե–րուն թէ ի՞նչ տեսակ քննութիւն էր ա–տիկա եւ ինչո՞ւ երկու դասերէ միայն մանակ անյաջող նկատուած եմ: Հայրս ալ նոյն տրամաբանութենէն մեկնելով մխիթարեց զիս, ապահովցնելով, որ Մե–ծաւոր Վարդապետը ուսուցչուհիին եւ Պր. Տնօրէնին մօտ կարդադրութիւն մը կ'ընէ անպայման: Հօրս ենթադրութեան ճշդրտութիւնը հաստատելու կարելիու–թիւն չեղաւ, վասն զի յաջորդ օրն իսկ լուր եկաւ, որ քննութիւնները պիտի կրկնուին: Հիւանդութեան արդելքով դա–սընկերներէս մէկը քննութիւններու չէր մասած. այդ պատճառով տրուած նիչերու ցուցակին մէջ խառնակութիւն մը յառաջ եկեր էր: Երկրորդ անգամ երեք դասերէն ալ լաւ արդիւնք առի եւ նախակրթարանը աւարտեցի առանց վերաքննութեան, միշտ պահելով երախտիք մը Մեծաւոր Հօր նկատմամբ:

⁂

Նախակրթարանի վերջին եւ միջնակար–գի առաջին տարիներու մեր հայերէնի ուսուցիչը Հ. Հմայեակ Վարդապետն էր: Շատ ինքնայատուկ ձեւ ունէր ուսուցա–նելու, դաս հարցնելու եւ նիչ տալու: Ընթերցանութեան, ուղղագրութեան, քե–րականութեան, շարադրութեան եւ գրա–բարի յատուկ ժամեր չկային: Արդէն այդ դասարաններուն համար գրաբարի արմա–տական դասեր կանխահաս պիտի ըլլային: Հազուադէպ էին նաեւ շարադրութեան պարտականութիւնները, որոնք միակն էին տան մէջ հայերէնի աշխատութիւն պա–հանջող: Ուրիշ վարժապետներու նման պոռալու, սաստելու, ձեռք կամ քանակ վերցնելու, պատժատող գրել տալու կամ գրօսանքէ գրկելու հարկ չէր տեսներ: Շուքը ծանր էր եւ բոլորս կը հեռեւէինք ըսածներուն: Աւելի կը հետաքրքրէր ուշիմ եւ ժրաջան աշակերտներով, որոնք գալիօրէն աւելի սաէպ կը հանուէին գա–սի: Ձիշդ պատասխաններու համար գնա–հատական խօսք չունէր. հարցումները կը շարունակուէին մինչեւ որ առանցմէ մէ–կուն գիմաց անճրկէիր: Ատկէ եաք ոչ շատ հաճելի ածական մը կը լսէիր եւ կ'արտօնուէր որ տեղդ նստիս: Ընթերցո–ղը կրնայ խորհիլ, որ իմ քաջատրածը գը կրնայ խորհիլ, որ իմ քաջատրածը հեռու էր լաւ դաստիարակ մը ըլլալէ: Սա–կայն բնաւ այդպէս չէր. մենք գիտէինք իր պզտիկ բարի աչքերէն քաղել մեզի նը–կատմամբ իր իսկական կարծիքը, որ կը հակասէր այդ «անհաճոյ» ածականին եւ կարծես զայն կը հրէր մինչեւ կատակի սահմանը: Ձիշելով Մ. Պէչիկթաշլեանը, կրնամ ըսել՝ կը զգայինք որ «սիրածները

ՁԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ԳԵՐՄԱՆԻՈՅ ՀԱՅՈՑ ԹԵՄԻ ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ՝ ԳԱՐԵԳԻՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՊԵՔՃԵԱՆԻ ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆԸ

ՄԱՐՍԷԼ. – («Ցառաջ»). –

«Ցառաջ»ի սիւնակներուն մէջ կանոնաւոր կերպով կը կարդանք Գերմանիոյ Հայոց Թեմի Առաջնորդարանի հաղորդագրութիւններն ու տեղեկագիրները, բարոյական եւ նիւթական, եւ կը հետեւինք կատարուած աշխատանքներուն: Նոյեմբեր 15–ին, Սահակ – Մեսրոպ Մշակութային կեդրոնի Ա. Ջրբաչեան սրահին մէջ պատեհութիւնը ունեցանք դասախօսութեան մը ընթացքին լսելու Առաջնորդը՝ Գարեգին Եպիսկոպոս Պեքճեան որ ներկայացուց Թեմին կանոնագրութիւնը, կազմակերպչական կառոյցը, աշխատանքի եղանակները, հետապնդուած նպատակները:

Թեմը հաստատուած է Հայրապետական կոնդակով եւ կանոնագրութիւնը վաւերացուած է Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին կողմէ 1994 Յունուար 10–ին, Էջմիածնի մէջ: Իսկ, կանոնագրութեան պետական վաւերացումն ու հաստատումը գերմանական նախարարատ Աւեանին կողմէ եղած է 1995 Յունուար 31–ին: Թեմին Առաջնորդարանը հաստատուած է Քէօլն քաղաքին մէջ: Թեմին կորիզը կը կազմեն համայնքները (այսինքն ծուխերը) որմէ կը բխին ընտրութեամբ բոլոր վարչական ժողովները, համայնքի անդամական ժողովն մինչեւ թեմական պատգամաւորական ժողովը, թեմական Խորհուրդը եւ թեմական Առաջնորդը, Գերմանիոյ Հայոց թեմի համայնքները թիւով հինգ են՝ Պրաունշվայկի, Նոյվիտի, Շթուտկարտի, Քէօլնի, Նիւրենպերկի, Քէօլնի, Հանաուէրի, Կէօթինկէնի, Միւնիխի:

Գարեգին Եպիսկ. Պեքճեան բացատրեց համայնքներու կազմութեան, անդամակցութեան օրէնքները, կազմակերպչական, վարչական, իրաւասութիւններն ու պարտաւորութիւնները: Նոյնպէս անդրադարձաւ ներկայացուցչական մարմիններու՝ թեմական պատգամաւորական ժողովը որ իր կարգին կ'ընտրէ գործադիր մարմինը թեմական Խորհուրդը եւ թեմական Առաջնորդը պարտականութիւններն ու պարտաւորութիւնները: Խօսեցաւ նաեւ հոգեւորականներու նշանակումին եւ հոգեւոր հովիւներու ծառայութիւններուն մասին: Գերմանիոյ Հայոց Առաջնորդը բարձրադոյն ներկայացուցիչն է գերմանահայ համայնքներու այսինքն Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցիներու եւ զանոնք կը ներկայացնէ յաչս դերմանական պետական եւ քաղաքական իշխանութիւններուն եւ հաստատութիւններուն:

Գարեգին Եպիսկոպոս Պեքճեան չէշտեց թէ Գերմանիոյ Հայոց Առաջնորդարանը ամբողջ եկեղեցին է, Հայաստանեայց Եկեղեցին, իր բոլոր իրաւասութիւններով եւ պարտաւորութիւններով իր սպաս ժողովուրդին եւ գաղութին, բայց միայն եկեղեցին: Ինչ որ կը բացատրէ եւ կ'արդարացնէ կազմութիւնը եւ դոյութիւնը Գերմանիոյ Հայոց Կեդրոնական Մարհուրդի մը անկախ եկեղեցիէն որ ունի իր անդամ միութիւնները եւ վերջերս ալ ընտրեց իր վարչական նոր կազմը (տե՛ս «Ցառաջ»ի Նոյեմբեր 9 – 10–ի թիւ): Գաղութներու ներքին կազմակերպութեան ճիշդ ձեւը՝ այս է: Սփիւռքի մեր գաղութները կրօնական համայնքներ չեն: Մեր իրականութեան մէջ, ի մասնաւորի այսօր Հայաստան, եկեղեցին եւ պետութիւնը բաժնուած են, որքան որ ալ կը դործածուի պետական եկեղեցի բանաձեւումը: Պետական եկեղեցի այն իմաստով, ինչպէս Գարեգին Ա. Կաթողիկոսը բացատրեց հարցազրոյցի մը ընթացքին Քրանսական հեռատեսիլին համար, որ եկեղեցին բաժնած է պետութեան ճակատագիրը, որ եկեղեցին ներկայ եղած է հայ ժողովուրդի պատմութեան բոլոր դարյապայքարներուն:

Ապա, Գարեգին Եպիսկոպոս ներկայացուց Առաջնորդարանի հրատարակութիւններէն՝ «Ուղեցոյց» գրքոյկը (թիւ 2) որ կը բովանդակէ թեմական Խորհուրդին տուած կարգ մը որոշումները՝ թեմական տուրքի դրութիւնը, սակացոյց եւ արարողութիւններու կանոններու ու Առաջնորդարանի կարգ մը կարգադրութիւններու առընչութեամբ ցուցմունքներ; թեմական տուրքի դրութիւնը արեւմտեան Սփիւռքի գաղութի մը համար եզակի երեւոյթ մըն է: Ի գործու է 18 տարեկանէն վեր եղողներուն եւ ամսական նուազագոյնը 20 մարք: Այս վճարումը կատարողներուն կը տահմանուի կարգ մը իրաւունքներ՝ մասնակցիլ եւ պատասխանատուութիւններու կանչուիլ համայնքներէն ներս եղած գործունէութիւններուն, օգտուիլ Առաջնորդարանի ընկերային բոլոր ծառայութիւններէն, անվճար կատարել տալ եկեղեցական իրենց բոլոր կարիքները՝ պսակ, մկրտութիւն, թաղում, հոգեհանգիստ, նշանառութիւն ... (թէ ոչ վճարելիք սակերը 150–էն 1000 մարքի մէջ են): Ուսանողներն ու անդործները կրնան տասը մարքով անդամակցիլ եւ վայելել վերոյիշեալ բոլոր իրաւունքները: Առաջնորդարանի նպատակն է յաւակայ տարիներուն հասնիլ 5000 անդամի:

Գարեգին Եպիսկոպոս Պեքճեան իր դասախօսութեան վերջին բաժինին մէջ ներկայացուց այլ պրքոյկ մը զոր Առաջնորդարանը կը հրատարակէ ամէն տարի՝ տարեկան հաշուեկշիռն է, բարոյական եւ նիւթական:

Բարոյականը կը ծանրանայ համայնքներու (ծուխ – եկեղեցի) հոգեւոր զարգացման վրայ, հոգեւորականներու եւ եկեղեցական արարողութիւններու քանակին բարձրացման: Առաջինը երկրորդը կը լրացնէ: Այսպէս, 1995–ին Սերովբէ Վարդապետ Խաչատեան պաշտօն ստանձնեց Քէօլնի համայնքին մէջ իբրեւ հոգեւոր հովիւ: 1996–ին, Առաջնորդարանը 4 ժառանգաւորներու (Հայաստանէն) նիւթական կարելիութիւնները կուտայ ուսումնոք կատարելու գերմանական համալսարաններուն մէջ, հետեւելով աստուածաբանութեան:

Նիւթականը, Առաջնորդարանի եւ թեմի մատակարարման ծախքերէն դուրս, դուրմարներ կը յատկացուին գաղութի միութիւններուն՝ մշակութային, զեղարուեստական, ուսանողական եւայլն... եւ հաստատութիւններուն, ինչպէս նաեւ Հայաստանի զեպանատան եւ Հայաստանի ու Ղարաբաղի օգնութեան գործողութիւններուն: 1995–ին նուիրատուութիւններու գումարը կը գերազանցէ չուրջ 77·000 մարքի, այսինքն պիւտճէին մէկ հինգերորդը:

Գարեգին Եպիսկոպոս Պեքճեան իր խօսքը աւարտեց ըսելով՝ «Եկեղեցին եւ եկեղեցականը մէկ առաքելութիւն ունին՝ ծառայել ժողովուրդին: Այդ նուիրական ծառայութիւնն է որ կը ջանանք իրագործել եւ տարուէ տարի ծաւալել հակառակ գաղութի գրաւածութեան եւ համայնքներու իրարմէ հեռաւորութեան»:

Դասախօսութեան բացման եւ վարման խօսքը ըրաւ Սահակ – Մեսրոպ Մշակութային կեդրոնի անօրէնը՝ Խաչիկ Եըլմազեան: Դասախօսութեան ներկայ եղան՝ Յակոբ Արք. Վարդանեան, Վաչէ Ծ. Վրդ. Իշխանեան, Շահան Ա. Քհնյ. Տէտէեան, Մակար Խչկր. Քհնյ. Նաճարեան, Վարդավառ Քհնյ. Գասպարեան:

ԿԱՐՕ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ

ՍՏԱՑԱՆՔ

Համազգայինի Հայ Կրթական եւ Մշակութային Միութեան «ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ԼՐԱՏՈՒ»Ն

Թիւ 5, 1996

Պէյրութ, Լիբանան

ԳԱՂՈՒԹԻՔ ԳԱՂՈՒԹ

ՊՐՅՈՂԼՈՒԻ (Պոլիս) Ս. Յարութիւն Եկեղեցւոյ մէջ, Նոյեմբեր 10–ին հոգեհանդստեան պաշտօն կատարուած է ի յիշատակ Գարակէօզեան վարժարանի հիմնադիր եւ մեծ բարերար Տիգրան Էֆէնտի Գարակէօզեանի մահուան 100–րդ տարելիցին: Ներկայ եղած են վարժարանին տնօրէնները, հին եւ նոր Գարակէօզեաններ: Յաւարտ պատարագի այցելութիւն մը տրուած է Շիշլիի զերեզմանատունը ուր եւս հոգեհանդիստ կատարուած է Գարակէօզեան զերդաստանի հոգակոյտին վրայ: Հուսկ՝ տեղի ունեցած է հոգեճաշ մը վարժարանին ճաշասրահը:

***

ՅԻՒՐԻՒԻՒԴԻ (Պոլիս) վարժարանին մէջ Նոյեմբեր 12–ին ընդունելութիւն մը տեղի ունեցած է վարժարանին հիմնական նոթագրութեան աշխատանքները հանրութեան ծանօթացնելու համար: Ներկայ եղած են չուրջ 200 հոգի, բաղկացած բոլոր վարժարաններու տնօրէններէն, ուսուցիչներէն, բարերարներէն, թաղային խորհուրդներու ներկայացուցիչներէն: Վարժարանին տնօրէնուհին՝ Տանիէլ Ալթունեան բացատրութիւններ տուած է կատարուած բարենորոգութեան աշխատանքներուն մասին: Վարժարանը այժմ պեղեցիկ երեւոյթ մը կը պարզէ:

***

ՀԱԼԷՊի Արամ Մանուկեան Ժող. Տան «Լեւոն Շանթ» սրահին մէջ, Նոյեմբեր 5–ին տեղի ունեցած է գրական – վերլուծական երեկոյթ մը, նուիրուած Աւետիք Իսահակեանի «Աբու Լալա Մահարի» վիպերգին: Քարէն Եփփէ ճեմարանի արաբերէն լեզուի ուսուցիչներէն Տիմիթրի Հաճեմ խօսած է միջնադարու արաբ այս քանաստեղծին գրական վաստակին մասին ու վերլուծած՝ Իսահակեանի պոէմին կարգ մը էական յատկանիշները: Ելոյթ ունեցած է նաեւ Վարպետին հարազատ թոռը՝ հայրենի բանաստէր Աւիկ Իսահակեան եւ անդրադարձած այդ գործին եզակիութեան, պատմելով անոր գրառման առընչուող հետաքրքրական տուեալները:

***

ԹՈՐՈՆԹՈՑԻ Հայ Կեդրոնի սրահին մէջ, Նոյեմբեր 10-ին, ներկայացուած է երգիծական թատերգութեան մը՝ Անտէ Ռուէնի «Երբ զաւակը աշխարհ կու գայ» (թարգ. Ժիրայր Ինճէյեանի), Ժորճ Սարգսեան թատերախումբին կողմէ:

ՏԱՍՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896–1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Բազմութիւնը, որ հինգ – վեց հազար հոգիի կը հասնէր, սկսաւ ցրուիլ ու մենք գացինք Նեղոսի եզերքը զտնուած յունական սրճարան մը քանի մը վիշ կարեւորութիւնը:

Դահիճը իր գործը լմնցնելով՝ ինքն ալ եկաւ սրճարան իր յոգնութենէն հանդչելու համար:

Դահիճը Եգիպտոսի մէջ անձնաւորութիւն մըն է, որ իշխանութիւնը կը ներկայացնէ եւ ակնածանքով կ'ընդունուի ամէն տեղ:

Հազիւ թէ սրճարանէն ներս մտած՝ խումն ալ զինքը հրաւիրեցինք մեր սեղանը, զոր բարեհաճեցաւ պատուել:

Հետաքրքիր էի իմանալու թէ վէրջին րոպէին ի՞նչ ըսած էր մահապարտին եւ դայն հանդարտեցուցած:

– Հնարք մըն է որ ամէն անգամ կը գործածեմ եւ որ միշտ կը յաջողի, պատասխանեց երբ այդ մասին իրեն հարցում մը ուղղեցի:

– Ի՞նչ հնարք:

– Խեղճերը, չարունակեց դահիճը, երբ չուանը վզերնուն անցընելու րոպէն կը հասնի, սոսկալի տագնապներու կը մատնուին եւ կը սկսին կա՛մ բոլոր ուժովնին դիմադրել եւ կամ լալով աղաչել ու ձեռքերս համբուրել՝ որպէս զի զիրենք չկախեմ: Այդ միջոցին կամաց մը իրենց ականջին կը փսփսամ որ զիրենք ազատելու համար պատրաստութիւններ տեսած եմ, թէ չուանին վրայ այնպիսի օղակ մը չի նած եմ որ իրենց վիզը շատ չսեղմէ, թէ պէտք է որ իրենք մեռնեմ ձեւանան, մինչեւ որ իշխանութեան ներկայացուցիչները գրուին, թէ անկէ ետքը իմ օգնականներուս հետ զիրենք պիտի փախցընենք եւայլն: Եւ որպէս զի այս խօսքերուս հաւատաք ընծայեն՝ կ'աւելցնեմ որ ի փոխարէն այս ծառայութեան ինծի որոշեալ գումար մը պիտի տան...:

– Եւ կը հաւատա՞ն, հարցուցի զարմացած:

– Իրենց վիճակին մէջ, ո՛ւր ալ ամէն յոյս կորած է, խեղճերը կը հաւատան եւ այդ յետին յոյսին կառչած՝ թոյլ կուտան որ չուանը անցունեմ վզերնին ու թեթեւս հանգիստ ու ապահով սրտով կը մեռնին:

Սայիտցի դահիճը, ինչպէս կը տեսնէք, բաւի դահիճ մըն էր որ կ'ուզէր իր զոհերուն վերջին վայրկեաններէն անմեղ խաբեպայութեամբ մը ամոքել:

Նոյն միջոցին կախաղանը քակած եւ ձողերն ու վայտերը պետիւնը տարածած էին:

Այն առեն տարօրինակ բան մը տեսանք: Արաբ կիներ, որոնք հոն կը սպասէին, սկսան այդ ձօղերուն վրայ ցատկռտել յիմարներու պէս:

Այդ տարօրինակ երեւոյթին պատճառը հարցուցի:

Առանք ամուլ կիներ են որոնք զաւակ ունենալու համար կախաղանի վայտին վրայէն կը ցատկեն, բացատրեց տեղացի մը:

Այդ նախապաշարումը այնքա՛ն արմատացած է եղեր արաբ կիներու մէջ որ նոյն իսկ հարուստ դասակարգի կիներ երկար ուղեւորութիւններ կ'ընեն եղեր կախաղանի փայտերուն վրայէն ցատկելու համար:

Այստեղ դտնուող կիներուն մէջ կան որոնք Գահիրէէն մինչեւ հոս եկած են ասոր համար, ըսաւ տեղացին:

Զարմանալի է որ Եւրոպացիներն ալ եւ մանաւանդ Ֆրանսացիք մեծ յարգ կուտան կախուած մարդու չուանին, իբրեւ բախտ եւ յաջողութիւն բերող համայնք մը:

Մահուան պատիժի այս տեսարանը հետեւել օր ցաւալի հետեւանք մը ունեցաւ Ֆարաղութի մէջ: Ֆէլլահ 8 – 10 փոքր տղաք կը հաւաքուին, չուան մը կը ճարեն ու ծառի մը տակ երթալով կը փորձեն նախորդ օրուան ներկայացումը կրկնել:

Իրենցմէ մին դատապարտեալը կ'ըլլայ, ուրիշ մը դահիճը, ուրիշներ ոստիկան եւայլն: Տղեկը կը բերեն ծառին տակ ուրուն մէկ ճիւղէն կախած էին հանդուցեալ չուանը ու աթոռի մը վրայ հանելով՝ չուանը ճիւղը կ'անցունեն ու աթոռը կը քաշեն տակէն: Ցեղոյ տեսնելով որ անմեղ «դատապարտեալը» չուանին սեղմուկէն խեղդումէ ահռելի զալարումներու մատնուած է, կը սարսափին ու կը ձգեն կը վախին ու խեղճ տղեկը կը մեռնի վայրկեան մը եռքը:

Այդ փոքրիկ ու անդիտակից ոճրագործները անպատիժ մնացին, քանի որ իրենցմէ ամէնէն մեծը հազիւ ինը տարեկան է եղեր:

(Շար. 2)

(Շար. 41)

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

ՀԱՄԱԶԱՅՊ ՄՈՄՃԵԱՆԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ԱՌԹԻՒ

ՓԱՐԻԶ. – Տիկին Արմենուհի Գեւոնեան 100 Ֆր. կը նուիրէ «Յառաջ»ին:

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

ՄԱՐՍԻԼԻԱ. – Արամ Շէխիկեանի մահուան տարելիցին առթիւ «Յառաջ»ի բարերարուհին կը նուիրէ. – Շալճեան ընտանիք 300 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Ալպէռ Պօղոսեան, Օր. Սօնիա Յովսէփեան, Տէր եւ Տիկին Վէհուհի Փարմաքսըզեան, Տէր եւ Տիկին Կարօ Յովսէփեան, Տէր եւ Տիկին Ժաք Պօղոսեան 200–ական Ֆր., Տէր եւ Տիկին Վահրամ Ճառայեան, Օր. Մարի Պէքալէրեան, Տէր եւ Տիկին Կարօ Միքառնեան, Տէր եւ Տիկին Խոսրով Սարգսեան 100–ական Ֆր.:

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՎԱՆԱՆ

Եկեղեցւոյ Օծման 43–րդ տարեդարձին առթիւ հանդիսաւոր պատարագ կը մատուցուի

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30–ին, ժամը 10–ի:

Արարողութիւնը կը կատարէ եւ կը քարոզէ՝

ՆԱՐԵԿ Ա. ԲՀՆԳ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

MARSEILLE

l'Ecole arménienne
«KHATCHADOUR ABOVIAN»
organise

un SUPER LOTO

Samedi 30 Novembre à 15 heures

au Centre Culturel Sahak-Mesrop
339, avenue du Prado, Marseille 8e
— Tél. : 04 91 77 84 70

Le Gros Lot

Un week-end en **Tunisie**
pour 2 personnes
offert par
Prado-Voyage Selectour

Venez nombreux !

Encouragez le développement culturel de nos élèves.

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԳՐԱԿԱՆ – ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԾԱՆՕԶՆԱԽՈՒՄԲ

•

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՕՐ

ԳԻՐԵՐՈՒ ԳԻՒՏ
ԵՒ ԹԱՐԳՄԱՆԻՉՆԵՐ
կը խօսին՝
ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿ. ՋԱՒԱՐԵԱՆ
եւ
ՓՐՈՖ. Ժ. Փ. ՄԱՀԷ
կ'արտասանեն՝
ՍԻԼՎԱ ՀԱՊԷՇԵԱՆ – ԱՐԱՔՍ
եւ
ՌԱԶՄԻԿ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ

Երեքշաբթի, Նոյեմբեր 26, երեկոյեան ժամը ճիշդ 20·30–ին Հայ կաթողիկէ Ս. Մեսրոպ Մշակութային կեդրոնին մէջ

10 bis, rue Thoin, 75005 Paris
Métro Cardinal-Lemoine

Ձեռնարկը կը սկսի որոշեալ ժամուն

DE NOËL
BRADERIE
GRANDE BRADERIE

POUR VOS CADEAUX DE FIN D'ANNÉE

les Samedi et Dimanche
14 et 15 DÉCEMBRE 1996
de 10 heures à 23 heures
sans interruption

Artisanat d'Arménie:
Poterie - Objets de bois sculptés - Bijoux
Broderie - Tapisserie - Instrument de musique
Khatchkar - etc...

Livres, Philatélie Arménienne, Brocante, Antiquités, Épicerie fine Arménienne, Vêtements, Cadeaux, Jouets, Sapins, etc...

■ BAR
■ RESTAURANT
■ TOMBOLA

AINSI VOUS PARTICIPEZ À LA RECONSTRUCTION DES VILLAGES EN ARMÉNIE
CHIENE

au Collège SAMUEL MOORAT
26 rue Troyon 92310 Sèvres
Métro : Pont de Sèvres / Parking gratuit assuré
pour tous renseignements, tél: 01 47 50 40 47

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Եկեղեցւոյ Հոգաբարձութիւնը չնորհակալութեամբ ստացած է իշղպղինի հեռաւեալ նուէրները. – Տէր եւ Տիկին Կիւրեղ Օհանեան 2000 Ֆր., Տիկին Խօժէնի Մկրտիչեան 200 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Ժաք Անքաէրեան Բերկրուհի եւ Մանուէլ Անթաէրեանի յիշատակին 1000 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Թերեար Զրահեան 500 Ֆր.:

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Soirée «Beuregs»

La Section «*Archag Djamalian*» de Décines de la Croix Bleue organise une soirée «SPECIAL BEUREGS» le 30 Novembre à partir de 20 heures 30, à la Maison de la Culture Arménienne de Décines.

Inscriptions au : 03. 78. 49. 42. 97
ou 03. 78. 49. 46. 90.
Participation 70 F.
— *Places limitées* —

Կ. Ս. Մ.

L'ANNEE 1996, L'ECOLE GUETRONAGAN continue son activité d'éducation à Constantinople/Istanbul depuis 1886, donc depuis 110 ans. L'Association de ses anciens élèves en France - Կ. Ս. Մ. à cette occasion organise une série de

CONFÉRENCES

Le Conseil d'Administration de Կ. Ս. Մ. a l'honneur d'inviter le public à la prochaine conférence bilingue / en arménien occidental et français, le Mercredi 27 Novembre à 20 heures 30, intitulée

L'ETAT DE DROIT EN ARMENIE

Conférencier : **OLIVIER ROUMELIAN**

Président : **Vahé TCHILINGUIRIAN**

— ENTREE LIBRE —

CENTRE CULTUREL ALEX MANOOGIAN DE L'UGAB
118, rue de Courcelles, Paris 17e — M° COURCELLES

Կ. Ս. Մ. : **LES ANCIENS DE L'ECOLE GUETRONAGAN**

ԵՐԿԻՐ ԵՒ ՄՇԱԿՈՅԹ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻԻՆ
Organisation Terre & Culture

SOIRÉE PUBLIQUE D'INFORMATION ET DE SOUTIEN

LE VENDREDI 29 NOVEMBRE à 20 heures 30

dans les Salles de l'ASIEM — 6, rue A. de l'Apparant, PARIS VIIe

VERS LE PAYS ARMÉNIEN

ARMENIE : Film de la reconsécration de l'église de **Gogaran** par sa Sainteté Karékine Ier, Catholicos de tous les Arméniens.
KESSAB : Projection sur les restaurations du patrimoine rural arménien.

SOUTENEZ L'ACTION DE L'OTC AUPRES DES COMMUNAUTES DU PROCHE-ORIENT, EN ARMENIE ET EN ARTSAKH

Կ. Ս. Մ.

ՏԱՐԵԿԱՆ ՃԱՇԻ ՀՐԱՒԷՐ

ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆՑԻՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ԲՈԼՈՐ ՀԱՄԱԿԻՐՆԵՐՈՒՆ

8 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ, ԿԻՐԱԿԻ, ԺԱՄԸ 12.30–ԻՆ

110-ամեայ Ազգային կեդրոնական վարժարանին աւանդական Օրուան ճաշը տեղի պիտի ունենայ՝

ճաշարան LES ALIZÉS
STADE FRANÇAIS — 2, rue Commandant Guilbaud, 75016 PARIS
Métro : *Porte de St.-Cloud*

Ինչպէս ամէն տարի աշխարհի բոլոր ծագերուն, Զեզ հետ բաժակ պիտի բարձրացնենք ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ–ի եւ բոլոր միւս հայկական վարժարաններուն ի պատիւ. նաեւ դաստիարակներուն, ատենապետներուն, անոնց յիշատակին եւ կենաց:

Կը խնդրենք որ բարեհաճիք ներկայ ըլլալ այս աւանդական հանդիսութեան:

Ծախքերու մասնակցութիւն՝ 185 ֆրանք:

Հաճեցէք կանխաւ հեռաձայնել Ձեր տեղանքը ունենալու համար՝ Պարոն Հայրապետ Սիրոյ Տաղին՝ 01·45·34·23·45 կամ 01·45·34·66·20 թիւերուն:

ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ Կ.Ս.Մ.
Ի ԾՐԱՆՍԱ

LES AMIS DE LA FONDATION MARIE NOUBAR

Dîner annuel

au profit des étudiants boursiers de la Maison d'Arménie

le 25 JANVIER 1997, au YAN'S CLUB

Prière de noter.

Imprimé sur les presses du Journal «HARATCH» 83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
Commission Paritaire : N° 55935 SIRET : 51027317 A R.C. Paris

ՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 26
MARDI
26 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1.100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1.400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1.250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 18.991 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.991

ԱՐՑԱԽ

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆ ԸՆՏՐՈՒԱԾ 85%-ՈՎ

ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ՝ 79%

ԲԱՔՈՒ ԱՆԳԱՐԱ ԵՒ ԱՐԵՒՄՈՒՏՔԸ ԿԸ ԲՈՂՈՔԵՆ

Երկուշաբթի առաւօտ, (Նոյեմբեր 25) հեռաձայնով մեր առած տեղեկութիւններուն համաձայն (Երեւանի ժամով 12·30) եւ ըստ նախնական տուեալներու Ռոպէր Քոչարեան Ղարաբաղի նախագահ ընտրուած է ջախջախիչ մեծամասնութեամբ (85%-ով): Ջախջախիչ եղած էր նաեւ մասնակցողներու համեմատութիւնը որ 79%էր: Ցիշենք որ նախագահի առաջին ընտրութիւնն էր ժողովուրդին կողմէ: Միւս երկու թեկնածուներն էին Մորհրդարանի վարչապետ – նախագահը՝ Բորիս Աղուանեան եւ Համայնավար կուսակցութենէն Հրանտ Մելքումեան:

Ռոպէր Քոչարեան Ղարաբաղի նախագահ ընտրուած էր, առաջին անգամ, 1994 Դեկտեմբեր 22-ին Մորհրդարանին կողմէ 2-ի դէմ 51 ձայնով: Նախապէս նախագահն էր պետական Պաշտպանութեան Կոմիտէին (1992 Օգոստոսէն): Ռոպէր Քոչարեան ծնած է Մտեփանակերտ 1954-ին, ամուսնացած է եւ հայր երեք զաւկի: Ըստ իրեն հողագործ եղած է Ղարաբաղի եւ Հայաստանի Մորհրդարաններուն: Նախքան քաղաքական ասպարէզ մտնելը, աշխատած է Ղարաբաղի մետաքսի Կոմբինատը: Պատրաստութեամբ ճարտարագէտ է: Ոչ մէկ կուսակցութեան անդամ եղած է: Ռ. Քոչարեան Փարիզ եկած է 1993 Հոկտեմբեր 14-ին, Դիւանագիտական Միջազգային Ակադեմիայի հրաւէրով: Այս այցելութեան առթիւ, մամուլի ասուլիս մը տուած էր (Հոկտեմբեր 21) խոր տպաւորութիւն գործելով օտար մամուլի ներկայ բազմաթիւ թղթակիցներուն վրայ: Այդ ասուլիսին ընթացքին, ան դիտել տուած էր.– «Միջազգային հաւաբականութիւնը այսօր ինքզինք կը գտնէ Ղարաբաղի Հանրապետութեան գոյութեան փաստի առջեւ իբրեւ ենթական միջազգային մակարդակի մը դրուած հողային կարգաւորումի մը»:

*
**

ԲԱՔՈՒԻԷՆ ... ՓԱՐԻԶ ԿԸ ԲՈՂՈՔԵՆ

Նախագահական այս ընտրութիւնը բուն բողոքներու տեղի տուած է Բաքու, անշո՛ւշտ, Անգարա, անշո՛ւշտ, բայց նաեւ Փարիզ, ինչո՞ւ: Ֆրանսայի Արտաքին Նախարարութեան մամուլի պատասխանատուն Նոյեմբեր 22-ին իր բանբերին մէջ հետեւեալ յայտարարութիւնը ըրած է.–

«Ինչպէս գիտէք, Ֆրանսա բազմիցս արտայայտած է իր տրամադրութիւնը բանակցութեամբ գտնելու համար Լ. Ղարաբաղի կնճիռին լուծումը: Նման լուծում մը կ'առընչուի մասնաւորաբար Ադրբեջանի հողային ամբողջականութեան յարգանքին, մասնայատկութիւններու նկատառման, ինչ որ ի դէպ, կը նշանակէ շատ լայն ինքնավարութեան կառոյցի մը շնորհումը Ղարաբաղի եւ երաշխաւորութիւններ այդ կառոյցին համար ինչպէս նաեւ մարդկային իրաւանց յարգանքը եւ ի մասնաւորի գաղթականներու վերադարձի իրաւունքը: Այս շրջագծին մէջ, "նախագահական" ըսուած ընտրութիւններու կազմակերպումը Ղարաբաղի ինքնակոչ իշխանութիւններուն կողմէ, նախատեսուած Նոյեմբեր 24-ին, կրնայ միայն բարդացնել կացութիւնը: Ֆրանսա կը ցաւի այս նախաձեռնութեան համար: Կողմերը կը հրաւիրէ բարիկամեցողութեան եւ փոխ զիջումի ոգի ցուցաբերել յանգելու համար տեւական լուծումի մը»:

Անկարա տարբեր չի մտածեր: Ոչ ալ Օ – ԷՍ – Սէ – Ը-ն, մինչ Բաքուի եւ Ադրբեջանի այլ քաղաքներու մէջ, բազմաթիւ ցոյցեր տեղի ունեցած են Նոյեմբեր 24-ին, բողոքելու համար այս ընտրութեան դէմ:

Թուրքիա, իր կարգին, յայտարարութիւն մը ըրած է «ապօրինի» որակելով այս ընտրութիւնը: Աւելցնենք, եթէ հարկ է, որ այս ընտրութիւնը կը դատապարտեն նաեւ Ռուսաստան եւ Միացեալ Նահանգներ: Բոլորն ալ տարուած նոյն չահերէն:

Ֆիկարօ (Նոյ. 25) Կովկասի «մեծ խաղ»ին նուիրուած թղթակցութեան մը մէջ (զոր ստորագրած է Իռէն տը Շիքոֆ) կ'անդրադառնայ «քարիւղի պատերազմ»ին եւ կ'ըսէ ի մէջ այլոց.– «Ըստ Բաքուի, Ղարաբաղի քննակիչները "ի վերջոյ պիտի հասկնան որ իրենց շահն է ճանչնալ Ադրբեջանը եւ գործակցիլ անոր հետ, որովհետեւ կրնան օգտուիլ իրենց հողամասէն անցնող նաւթատարի ծրագրէն": *Բայց, կ'աւելցնէ լրագրողը, Մտեփանակերտ նոյն լեզուն չեն խօսիր: Անկախապաշտ ղեկավարը՝ Ռ. Քոչարեան իր ամբողջ ընտրապայքարը հիմնած է Լ. Ղարաբաղի անկախութեան «պաշտպանութեան» վրայ:*

*
**

Ֆիկարօ Նոյեմբեր 23-ին ալ կը գրէր թէ Ղարաբաղի բանակցութիւնները որոնք կը տարուէին Հելսինքի հինգ օրէ ի վեր, ձախողած էին:

*
**

ԱԴՐԲԵՋԱՆՑԻՆԵՐԸ ԿԸ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱ՞Ն

«Էօզկիւր Փոլիթիքա» քրտական օրաթերթը Նոյեմբեր 24-ի թիւով կը տեղեկացնէ թէ ազգբեջանցի զաղթականներէ մաս մը սկսած է վերադառնալ Ֆիզուլիի Հորադիզ գիւղը որ կը գտնուէր հայկական ուժերու հակակշռին տակ: Հոն 4 հազար նոր բնակարան կառուցուած է, *ինչպէս յայտնած է Ադրբեջանի փոխ-վարչապետ Ասլիթ Շէրլիֆով: Այդ բնակարանները մինչեւ Դեկտեմբեր 15 պատրաստ պիտի ըլլան գործածութեան: Շերջանին վերանորոգութեան համար նոյն աղբիւրին համաձայն 30 միլիոն տոլար հարկաւոր է. ՄԱԿ-ը երկու միլիոն տոլարի յատկացում մը ըրած է, կը սպասի որ Եւրոպայի Միութիւնն ալ եօթը միլիոն էքիւի օժանդակութիւն կատարէ: Հորադիզ հայկական ուժերու կողմէ գրաւուած էր 1993-ին:*

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Հայաստանի մէջ ալ, նոյն օրը, Նոյ. 23-ին տեղի կ'ունենար մարզային ինքնակառավարման մարմիններու ընտրութիւններու Բ. եւ վերջին փուլը: Բացի մէկ շրջանէ (Զէյթուն) ուր չեղեալ համարուած էին արդիւնքները, բոլորը վերջնական բնոյթ ունէին: Գիւմրիի մէջ, վերընտրուած է Միքայէլ Վարդանեան: Այլ արդիւնքներ՝ յետագային:

*
**

ՄԻՋԱԴԷՊ ՀԱՅՏԻՐԱՆԵՆԱՆ ՍԱՀՄԱՆԻՆ ՎՐԱՅ

«Երջանիկ»ի Նոյեմբեր 13-ի թիւին մէջ կը կարդանք թէ հայտիրանեան սահմանին վրայ միջադէպ պատահած է: Խումբ մը Հայեր ուղած են պայթուցիկներով ճուկ որսալ Արաքսէն, ինչ որ պատճառած է որ Իրանէն զինուորներ կրակ բանան: Վիրաւորուած է Հայ մը: Հայ Սահմանապահներն ալ կրակած են: Իրանցի եւ բախայ մը սպաննուած է փոխադարձ այդ կրակոցներուն ընթացքին, բայց յայտնի չէ եղած ո՛ր կողմին դնդակով: Երկու կողմին սահմանապահ հրամանատարներն հանդիպումով Չանք թափուած է մեղմելու պրկուած կացութիւնը եւ զըսնելու մեղաւորները:

*
**

ԱՆՏԱՌԻ ՀՐԴԵՀ

«Ազատօտ»ի Նոյեմբեր 20-ի թիւը կը տեղեկացնէ թէ հրդեհ ծագած է Տաուէի Աչալուր եւ Ենոքաւան գիւղերուն միջեւ գտնուող անտառին մէջ: Բոցերուն ճարակ եղած է հինգ հեկտարնոց անտառ հատուած մը: Տեղական ուժեր ամբողջ գիշեր մը աշխատած են չէզոքացնելու համար հրդեհը:

*
**

ՁԻՆՈՒՈՐԻ ԱՆՁՆԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ

«Երջան»ի Նոյեմբեր 20-ի թիւի առաջին էջին վրայ տեղ գտած է լուրը թէ Նոյեմբեր 17-ին կապանի մէջ անճնասպան եղած է զինուոր Արթիւր Բալայեան: Թերթը կ'աւելցնէ թէ պարագան անմիջապէս չէ բանակի ղեկավարութեան ուշադրութեան առնուած:

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Նոյեմբեր 22/25)

ԹՄՐԵՑՈՒՑԻՉԻ ԴԷՄ ՊԱՑՔԱՐԻ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ՁԵՐԲԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Հայաստանի Ազգային Ապահովութեան մարմինները Ներքին նախարարութեան հետ գործակցաբար յայտնաբերած են դրամաշորթութեան եւ պաշտօնի չարաշահումի պարագայ մը եւ ձերբակալած անոր հեղինակները: Ազդարեւ թմրեցուցիչի առեւտուրի եւ գործածութեան դէմ պայքարի վարչութեան երեք պաշտօնատարներ՝ Կարէն Գրիգորեան (բաժնի վարիչ), Արտաշէս Եիւզբաշեան եւ Սամուէլ Դերմանեան յայտնաբերելէ ետք թմրեցուցիչի առքուվաճառ յանցագործներ, զանոնք անպարտ կը թողէին դրամական գումարներու փոխարէն: Ասպէս նաեւ, երբեմն նոյնիսկ անմեղ անձեր ամբաստանութեան տակ կ'առնէին անոնց դրպաններուն մէջ սահեցնելով կեղծ փաստաթուղթեր, եւ զանոնք ազատ արձակելու համար դրամական պահանջներ ներկայացնելով: Հետաքննութիւնը դեռ ընթացքի մէջ է:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

Անտրէ Մալրոյի ճախընները մեծ հանդիսութեամբ Պանթէոնն փոխադրուեցան Նոյեմբեր 23-ին, իր մահուան քսանամեակին օրը: Նախագահ Շիրաք ելոյթ ունեցաւ եւ ոգեկոչեց Կոլիտտը որ ոչ – ձախ էր, ոչ – աջի, այլ՝ Ֆրանսայի: Ան դեռ չէ՞ջեց Մալրոյի տարած պայքարը՝ «պայքարն է արդարութեան համար, պայքարը՝ Վոլթէրի Գալասի հարցին մէջ, պայքարը՝ Զոլայի Տրէյֆիւսի հարցին մէջ»: Հանդիսութեան ներկայ եղած են քաղաքական բոլոր հոսանքներու դէմքերը: Նախագահին կողքին էին Նախարարապետը, Մշակոյթի նախարարը եւ դրագէտ – նախարարին ընտանիքէն Մատլէն Մալրօ որ եղբօրը այրին էր եւ որու հետ ամուսնացած էր, բաժնուած բայց, ամուսնալուծուած չէր, աղջիկը, եղբօրը դուակը զոր որդեգրած էր եւ կեանքի իր վերջին ընկերուհին որ եղբօր աղջիկն էր Լուիզ տը Վիլմորէնի որուն կեանքին վերջին ընկերը եղած էր: Ցիշենք որ Պանթէոնը Լուտովիկոս ԺԴ-ի յղացումն է եւ նախ եկեղեցի եղած է ձօնուած Փարիզի պահապան սրբուհիին՝ Ժընվիէվի: Առաջին քարը դնուած է 1764-ին վերջացած չէր 1789-ին երբ Վոլթէրի մէկ բարեկամը առաջարկած է «Ֆրանսական պանթէոն»ի մը ստեղծումը: 1791-ին, Միրապոյի մահուան առեն սահմանադրական ժողովը, կը քուէարկէր եկեղեցւոյ փոխակերպումը «Հայրենիքի տաճարի» մը: Հոն առաջին փոխադրուողը եղած է Միրապօ եւ առաջին դուրս ելլողը իր տեղը տալու համար Մառայի, որ աւելի ուշ նոյն ճակատագրին ենթարկուած է: 1806 Նափոլէոն կրկին մասամբ եկեղեցւոյ վերադարձուցած է, որ անոր ամբողջովին տէր դարձած է 1822-ին: 1830-ին կրկին Պանթէոնի վերածուած է: Քանդուող փոփոխութիւններէ եւ հոն պահուողներու տեղափոխումներէ ետք 1885-ին է որ վերջապէս Պանթէոն է որ որու ճակատը զրուած է «Մեծ մարդոց, հայրենիքը՝ երախտապարտ»: Հոն են Լազար Գառնօ, Գոնտորսէ, Սատի Գառնօ, Վիքթոր Հիւկօ, Էմիլ Զոլա, Պերթըլօ, Ժօրէս, Մարի Գիւրի, Փիէր Գիւրի, Կամպէթթայի սիրտը, Վոլթէր, Սուֆլօ (ճարտարապետը), Ռուսօ, Ժան Մուլէն, եւայլն, եւայլն:

Ֆրանսայի բեռնաւարները չէին դադրեցուցած իրենց չարժումը Նոյեմբեր 25-ի առաւօտեան, ընդհակառակն չատ աւելի ծանր բնոյթ առած էր, հակառակ տարուող բանակցութիւններուն: Կառավարութիւնը մինչեւրդ մը նչանակած էր եւ Նոյ. 24-ի իրիկուան 18-ին սկսած էին բանակցութիւնները որոնք առանց դադարի չարունակուած էին 14 ժամ առանց արդիւնքի: Բացի, վարիչեան չրջանէն, երկրին բոլոր մեծ քաղաքներու մուտքը անկարելի դարձած է հազարաւոր բեռնատար կառքերու պատճառաւ: Այս կացութիւնը սկսած է վառելանիւթի լուրջ տագնապ մը ստեղծել, նաեւ ընդհանուր ձեւով պարենաւորման: Մահացու արկած մըն ալ պատահած է, երբ հինգ երիտասարդներ նկատի չեն ուզած առնել արգելքը եւ փակ մայրուղին ու խորտակելով պատնէչը ուզած են անցնիլ: Հետեւանքը եղած է 2 մեռեալ եւ 3 ծանր վիրաւոր:

ՏՐԼՕՑԻ քաղաքապետարանը Ազգային ճակատի ձեռքը չանցաւ եւ կրկին իր աթոռին կը տիրանայ Լ.Ռ – Փ. – Լ.Ռ-ի թեկնածուն՝ Ժերար Համէլ, ճայներու

(Շար.ը կարդալ Դ. էջ)

ՄԱՔՍԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹԵԱՆ ԼԱՒԱՏԵՍ ՆԱԽԱՏԵՍՈՒՄՆԵՐ

Հայաստանեան մամուլը պարբերաբար տեղ կու տայ անկախ պետութեան ձեւաւորումի հոլովոյթին զանազան հանդրըւաններուն: Շատ մը մարզերու մէջ առաջին տարիներու անորոշութիւնները, խարխափումները վերջ գտած են, իրենց տեղը ձգելով կազմակերպուած, օրէնքի-կանոն հաստատուած իշխանութեան օգակներու: Որոշ չափով մը օրէնք -- կանոնի բացակայութեան պատճառով, դըժգոհութիւններու, անկազմակերպութեան մասին բողոքներու տեղի կու տային Հայաստանի մաքսի կէտերը: Եթէ օրինակ, Երեւանի օդակայանին, կամ վրացական սահմանապետութեան Բագրատաշէնի չուկային մասին աւելի շատ էր ականատեսներու պատմածը, Մեղրիի մաքսին մասին մամուլն էր գրեթէ միակ տեղեկատուն:

Այս անգամ ալ նոյնն է պարագան. Մաքսային վարչութեան պետ Երջանիկ Աբրահեան պատասխանելով Արաքս Սաֆարեանի հարցումներուն, բաւական լայն տեղեկութիւն կը հաղորդէ Հայաստանի մաքսերուն վիճակին ու անոնց առընչուած հեռանկարներու մասին:

Նախ կը բացատրէ ՀԱՊ-ի մաքսային Միութեան անդամակցելու իր մերժումին պատճառները: Կ'ըսէ թէ Հայաստան չի կրնար երբորդ երկիրներու հետ տնտեսական յարաբերութիւնները սահմանափակել այդ անդամակցութեան պատճառով: Չի կրնար նաեւ մաքսային իր սմբողջ սակերը յարմարցնել Ռուսաստանի համակարգին: Այդ երկրին հետ սահման չունենալու պարագան ալ կացութիւնը բարդացնող բնոյթ կը կրէ:

Հայաստանի մէջ, ե. Աբգարեան կարեւոր կը նկատէ օրէնսդրական տուեալներու մշակումը. անհրաժեշտ է որ հարկային, վիճակագրական եւ հսկիչ մարմինները համակարգուած աշխատանք տանին: Ներկայիս պատրաստութեան մէջ է միասնական համակարգիչի ցանց մը որուն միացած պիտի ըլլան ֆինանսի նախարարութիւնը, հարկային տեսչութիւնը, մաքսային վարչութիւնը եւ պետական արձանագրութեան բաժինը: Ամբողջ նպատակը արդիւք ըլլալ է որ հարկատուները չխուսափին այդ պատասխանատուութենէն:

ե. Աբգարեան կը խօսի նաեւ նոր ծագած ու լայն տարածում գտած առեւտուրի տեսակին մասին, զոր հոն կը կոչեն «պիզնես -- զբօսաշրջութիւն»: Նախաճեռնարկ ոգիի տէր անձերու կիրարկած առեւտուրն է ան. յաճախ կիներ են այդ գործունէութիւնը տանողները: Անոնք քիչ մը պտոյտի, շատ մը առեւտուրի նպատակով կը մեկնին սահմանակից, կամ աւելի հեռաւոր երկիրներ, զանազան տեսակի ապրանքով վերադառնալու եւ արտասահմանեան, վաճառանիւթ փնտռողներու մատուցանելու համար դանոնք: Այդ մարդիկը կ'երթան Սեւծովու ափի քաղաքները, ինչպէս Տրապիզոն, կամ մինչեւ Պոլիս. կ'երթան Ռուսաստան, Վրաստան, հազար խոչընդոտ յաղթահարելով, հազար դժուարութեան տակալով: Շատ աւելի այս բոլորին, այնպէս կը թուի որ շահաբեր գործունէութիւն է ասիկա, քանի որ տեւական ծաղկում կ'արձանագրէ: ե. Աբգարեան կ'ըսէ թէ այդ տեսակի առեւտուրը կը վնասէ երկրին տնտեսութեան, քանի որ այդ առեւտրականները հարկ վճարելէ կը խուսափին: Ու միայն անոնք չեն. հարկ չեն վճարեր նաեւ մեծ խանութներ որոնք մաքսային արձանագրութիւն չունին ու կ'աշխատին անհատներու միջոցով:

Մաքսային վարչութիւնը ստեղծուած է նիւթական, թէքնիք հիմ չունենալով: Այսուհանդերձ, որոշ մակարդակի մը հասած է ու անոր պետը կը հաւատայ որ երկու տարիէն Հայաստան կ'ունենայ բնականոն հիմերով մաքսային համակարգ:

Ներկայիս արդէն հիմնապէս նորոգուած են Մարգարայի եւ Ախուրիկի մաքսային կէտերը: Մեղրիինը կը կազմուի. յետոյ կարգը պիտի գայ Վանաձորի մաքսատան: Ցոյս ունին որ Վրաստանի սահմանին վրայ Բագրատաշէնի, Գոգաւանի եւ Բաւրայի մաքսատուներուն չէնքերը յաջորդ տարի կը կառուցուին: Կը կարգաւորուի նաեւ Ֆինանսական վիճակը. ասկէ եւս պիտի զանճուի նաեւ յաւելեալ արժէքի տուրք, ինչ որ կը նշանակէ թէ պետական պիւտճէին հարկերու եկամուտին մօտ 50%-ը մաքսային ծառայութեան կողմէ պիտի ապահովուի:

ե. Աբգարեան հարկաւոր կը նկատէ որ ներածումները իրենց բնականոն քանակի մը որ Հայաստան ի վիճակի ըլլայ «մարսելու». իսկ արտածումները պէտք է կարելի չափով խթանել: Իսկ այն օրը երբ բաւարար մակարդակի հասնին արտասահմանեան ներդրումները, կամ ներքին պաշարներով արտադրութիւնը զարգանայ, պէտք է «դաժան, խնայողական, ոչ մի արտօնութիւն չհանդուրժող տնտեսական բաղաքականութիւն» վարել: Աւելի պէտք է հզօրացուին հարկահաւաք մարմինները ու անոնց հսկողները. զատախազութիւն, կառավարութիւն եւ Ֆինանսներու նախարարութեան վերահսկիչ վարչութիւնները:

Հսկողութեան առումով, այսօր եւս քիչ չեն ընելիքները, երբ ժողովրդական դըժգոհութեան մէջ կարեւոր տեղ մը կը գրաւէ հարկային քաղաքականութիւնը: Մեծ է թիւը անհատներու, անհամեմատական հարկերու պահանջէն զանազատողներու: Ցաճախ կ'ըսուի թէ ատիկա մինչեւ իսկ իր դերը կ'ունենայ տնտեսութեան բնագաւառին մէջ ստեղծուած անբաղձալի մենաշնորհներու ու չատերու ձախողութեան: Հսկողութեան աշխոյժ ու անշահախնդիր համակարգ մը կրնայ մեծ գործ տալ անձնական նախաձեռնութիւններու ու չուկային առողջ զարգացման:

Այս ակնկալութեան անուղղակի փաստ են ե. Աբգարեանի բացատրութիւններու վերջին մասին մէջ լսածները: Հարցը կը վերաբերի գործի մարդոց. ան զանոնք կ'ամբաստանէ որ հինգ տարիէ ի վեր «շատ հեռու են մաքսային օրէնսդրութիւնը, կարգուկանոնը ըմբռնելուց»: Կ'աւելցնէ թէ գրեթէ ամէն օր «պետական եւ մասնաւոր ընկերութիւններ օրէնքը շրջանցելու բացառութիւն են խնդրում»: Իր քանի մը տողնոց բացատրութենէն յայտնի կ'ըլլայ որ մաքսային մարզի օրինազանցումները զանազան բնոյթի են. մաքսի ենթակայ բեռներ կը բարձուին, կը պարպուին առանց մաքսատուր պաշտօնեայի ներկայութեան, գործարքի պայմանագիրները երկկողմ չեն ըլլար, բեռները սահման կ'անցնին առանց համապատասխան փաստաթուղթի, փոխադրամիջոցին կնիքը կր հանուի, եւայլն, եւայլն: ե. Աբգարեանի արտայայտութիւնները կ'աւարտին խնդրանքով մը, ուղղուած՝ «բարձրաստիճան պաշտօնեաներին» որ չմիջնորդեն, չբարեխօսեն իր նըպաստ այս կամ այն ձեռնարկութեան, ընկերութեան, պատճառ ըլլալով որ ատոնք իրենց գործը կիս - կատար սորվին:

Ուշադրութեան ամէնէն կարօտ մարզերէն մէկը կը չօշափէ հարցազրոյցը. հարկաւոր նկատուած սրբագրութիւնները մեծ կարեւորութիւն կը ներկայացնեն անով որ ներքին մարզին կարգ - կանոն ու արդարութիւն բերելէ զատ, պիտի ծառայեն նաեւ յաչս արտաքին գործընկերներու լուրջ վարկի տէր դարձնելու Հայաստանը:

ԱՐՓԻ ԹՈՓՈՃԵԱՆ

ՏԱՃԱՆ

ԾԻՐԱՆԻ ԳՕՏԻ

ԱՐԻՆ ԱՐՄԷՆԵԱՆ

Ներածական՝ Վեհանոյշ Թեքեան, «Աղ եւ դաս» Յարութիւն Արմէնեան:

Հրատարակչատուն Վեհարէի, Միացեալ-Նահանգներ, 1996:

ՄԱՐՄԱՐԱ

ԱՇԱԿԵՐՏԱԿԱՆ ՅՈՒՇԵՐ Հ. ՀՄԱՅԵԱԿ Ծ. ՎՐԴ. ՀԱՄԲԱՐԵԱՆԷ

Գրեց՝ ԱՐԱ ԿԱՐՄԻՐԵԱՆ

Երբեմն յայտնի կ'ըլլար, որ մեր ընկերը չատ ցած թիւ մը պիտի առնէ: Դասարանով, գրեթէ միաբերան կը բարեխօսէինք. «բալի տղայ է վարդապետ»: Սպասուած պատասխանը չէր ուշանար. «կովն ալ բարի է»: Երբեմն կը պատահէր, որ անպատասխանի մնացած հարցում մը հասցէ փոխէր եւ ուղղուէր կըթասեղանին առջեւ նստած տղոցմէ մէկուն: Ատոր արդիւնքն ալ կը մանէր տետրակ. «Վերջին նիշին վրայ 2 աւելցուր (կամ պակսեցուր)»: Կարեւոր նկատած հարցում մը անպատասխանի մնա՞ց. «բոլոր թիւերը սրբէ, տեղը դէրօ մը գրէ»: Այն ատեն չէիք անդրադառնար, թէ առնք խարազանը օդին մէջ ճօճելով երիվարը աւելի արագ վազցնելու համազօր բեմադրութիւններ էին պարզապէս: Բոլորս մեր կարելին կ'ընէինք եւ տարեվերջի վիճակացոյցը, անկախ մեր ընկերոջ կողմէ բծախնդրօրէն բռնուած նիշերու տեսրէն, կը պարզէր մեր իսկական արժէքը: Տկարը նուազագոյն լաւը բարձր թիւով կը վարձատրուէր եւ ի՛նչ հրաշք, վերակընութեան մնացող չէր ըլլար: Չէր ատխրժեր այն դասատուներէն, որոնք չատ աչակերտ վերաքննութեան կը ձգէին եւ պատճառ կ'ըլլային, որ դասարան կըրկնեն: Աչակերտին անյաջողութիւնը կ'ընդունէր լրբ ուսուցչին անկարողութիւնը: Մանաւանդ չէր սիրեր այնպիսինները, որոնք կարծես կը փնտռէին վեհերոտ պատասխան մէջ եղող եւ հաւանարար դասը լաւ չսերտածները, հարցուփորձելու եւ պակաս թիւ տալու հաճոյքի սիրոյն: Իր այդ ժխտական կեցուածքը յայտնի կ'ընէր զայն արհամարհելով: Այդ կողմէ նշանաւոր էր մեր լիսէի բաժնի աշխատակցութեան ուսուցիչը, որ տղոց հանդիպ որքան չար՝ Մեծաւոր Վարդապետին հանդիպ ալ ծայր աստիճան յարգալիր էր, «Père supérieur» մակդիրով կը խօսէր, որպիսութիւն կը հարցնէր եւ փոխադարձը գլխու հազիւ նշմարելի չարժում մը կուգար միայն: Անմոռանալի է իր մէկ վերաբերումը աշխարհագրութեան դասի մը պահուն: Դուռը բացուեցաւ կիսով (առանց ղրան բախումի ընկալեալ սովորութիւնը յարդելու), կիսաբաց դրան եռեւ կենալով (ուսուցչին բացել մը տալու եւ ներողութիւն մը խնդրելու համար դէմքը ցոյց տալու հարկը անդամ չզգալով) եւ աչակերտութեան ուղղելով խօսքը, ըսաւ. Demain nous allons nous photographier *խոչոր մարդիկ էք*, mit einer kravat gebunden: *Մեծաւոր Հայրը դուռը զոցեց եւ գնաց*, Ուսուցիչը, որ այս երեք լեզուներէն ո՛չ մէկին ծանօթ էր, մեղի հարցուց չուարած, թէ ո՛վ էր խօսողը եւ թէ ի՞նչ ըսաւ:

Ինքնատիպ էր Հայր Հմայեակ Վարդապետը, ոչ միայն իբր ուսուցիչ, այլ նաեւ իբր անձ եւ իբր Մեծաւոր Հայր: Աղաւնիներ կը բուծանէր, նամակադրշմի հաւաքածոյ ունէր (Վատիկանի, Թուրքիոյ, Պելժիոյ եւ ուրիշ եւրոպական երկիրներու), պիլարտոյի սեղան զետեղած էր վարժարանի յետնամասի մէկ բակին մէջ (կը սիրէր մանաւանդ խաղակից ունենալ Պ. Համբարձում Յարութիւնեանը), միշտ չաքար կ'ունենար քովը, բաժնելու համար մանկապարտէզի տղոց, որոնց երբեմն կը նուիրէր նաեւ աւելի թանկարժէք իրեր: Իր օրով կազմուած է Մխիթարեանի չնչաւոր գործիքներու նուագախումբը, որ յայտնի երաժիշտ - վարիչ Պր. Քիւրքճեանի չանքերով հասած է պատուաբեր մակարդակի եւ սարքած է պատուաբեր նուագահանդէսներ:

Այս խումբին մէջ պատրաստուած տըղաք եւ Պր.Վ. Միւհէնտիսեանի լարաւոր նուագախումբի անդամներու չնորհիւ է որ Իսթանպուլի Քաղաքապետական երաժըշտանոցի Ֆիլհարմոնիք նուագախումբը կարելիութիւն ունեցաւ երեւան գալու: Անոնցմէ չատեր, տարիներ ամբողջ այդ կազմին կարեւոր սիւները ըլլալով մնացին: Նշանաւոր էին նաեւ վարժարանին տարեվերջի Մայիսեան պտոյտները (դէպի Սիւթլիւճէ եւ ապա դէպի Հիւնքեար Սուլու): Շերքեթի Հայրիյէն վարձուած նաւը ամբողջ օրերու յատուկ դրօշազարդուած, ընչաւոր նուագախումբի կողմէ նուագուած քայլերգներու ատենէ հետաքրքրութեամբ ճամբայ կ'ելլէր Ղալաթիոյ նաւամատոյցէն, կը ճեմէր Վոսփորի նաւամատոյցներու միջեւ ու հաւաքելով աչակերտներ եւ ուսուցիչներ, կը հասնէր Սիւթլիւճէ (այս վերջինին գինուորական արգիլեալ գօտի ըլլալէն ետք ալ Հիւնքեարի ատորոյը՝ Սարըեար): Սքանչելի ջուրերը երենց ակէն կը խմէինք կուշտ ու կուռ, կը ճաչէինք, կը զուարճանայինք, խաղեր կը կազմակերպէինք եւ խումբեր վազմելով դէպի բարձր բլուրները պտոյտներ կ'ընէինք եւ նախընթերցիք մը ետք կը վերադառնայինք մեզի սպասող չոզենաւը: Նոյն խանդավառութեամբ եւ յայտագրով կը կրկնուէր վերադարձը:

Մեծաւոր Վարդապետը մեծ կարեւորութիւն կուտայ նաեւ մարզական խաղերու: Շինել տուած էր ոտնացուպեր զանազան հասակներով, որոնցմով քալելու եւ վազելու վարժութիւն ձեռք ձգել էջերչ կ'ընէինք նաեւ ոտնագնդակի մրցումներ: Տրապէզի, հորիզոնական ձողի barre-fixe եւ մագլցելու կազմածները իրմէ տարիներ ետք տակաւին կանգուն կը մնային պարտէզին մէկ անկիւնը: Ամէն տարի վերջի կը կազմակերպուէին ողիմպիական խաղեր, որոնք իրական մարզական երեւոյթ էին եւ մեծ հետաքրքրութեամբ կը սպասուէին առ հասարակ հայ համայնքի եւ մասնաւորաբար մասնակցող տղոց մօտաւորներու կողմէ: 100 մեթրէն մինչեւ 1500 մեթր վազքեր, բարձրութիւն, երկարութիւն, երեք քայլ ցատքել, ձողով ցատքել, գունտ եւ սկաւառակ նետել, ծանրաբարձութիւն՝ մեծերու յատուկ խաղեր էին: Փոքրերն ալ ունէին 50 մեթր վազք, հաւկթավազք եւ պարկավազքի նման խաղեր, որոնք այլապէս խանգավառութիւն կը ստեղծէին: Ամէն մարզի ատեճանաւորներուն կը տրուէր ոսկեջուր, արծաթ եւ պրոնզ մետալներ, իսկ օրուան ախոյեանը կը պարգեւատրուէր բաժակով, Հետզհետէ կորսուեցան այս սովորութիւնները եւ չքացան կարելիութիւնները այս բոլորին, որոնք իրեն պէս յիշատակ դարձան:

***

Լիսէի առաջին դասարանի առաջին վճռակացոյցը ստացանք, Առած թիւերս դասկացուցիչ էին, սակայն աշխարհագրութեան դասէն չորս ունէի (տասնի վրայ) եւ բնական է տակը կարմիր մատիտով հատ դիծ մըն ալ կար: Գիտէի որ ուսուցիչը, որուն մասին պատմած էի նախորդ հատուածին մէջ, ինծի հանդէպ համակրութիւն չունէր, այսինքն արիւնը չէր փակած: Միշնակարգէն ի վեր այսպէս կը չարունակուէր: Բայց այս անգամ պարագան իրապէս ընդվզեցուցիչ էր, վասն զի ոչ գրաւոր քննութիւն մը կամ փորձ մը անցուցած էինք դասարանով եւ ոչ ալ դասի հանած եւ բերանացի քննած էր: Ուրկէ՞ կ'ելլէր այս «4»ը:

Շուտով իրապէկ եղայ, որ միայն ես չէի այսպիսի անիրաւութեան մը դիմաց գտնուող: Երեք ընկեր համաձայնեցանք, որ բարեկրթօրէն բողոքենք ուսուցչին մօտ: Այդ մարդուն դէմ ո՛չ ոք եկած էր ցարդ, ամենաքաղաքավար բողոքն անգամ կրակի հետ խաղալու համազօր էր: Սակայն մենք ալ տաքարիւն տղաք, համարձ չըրինք: Առաջին դասապահին իսկ, մեր երեքէն այն որ ամէնէն առջեւը կը նստէր, նախայարձակը եղաւ եւ լաւ թըրքերէնով մը կրցաւ պատշաճ երկու նախադասութիւնով նիւթը բանալ: Այսքանը բաւեց պարոնը ծայր աստիճան չղջնցընելու եւ բարկաճայթ արտայայտութիւններու մղելու: Կ'ըսէր, թէ ո՞վ կը խառնուէր իր քահանոյքին. այս անգամ 4 տուեր եմ գալ անգամ 2, յաջորդին ալ դէմս կուտամ»: Այս անգամ ես միջամտեցի, ըսելով. «Չոճա՛, այս գործը «քէյֆ»ի հարց չէ, այնքան աշխատիլ եւ սորվիլէ ետք ինչո՞ւ լաւ նիշ մը չունենանք»: Ինծի փոխադարձելու առեն չունեցայ եւ արդէն երրորդ ընկերը մէջ մտաւ կրկնելով նման բառեր: Եւ ահա բաժակը յորդեցաւ: Մեզ հրաւիրեց դասարանէն դուրս ելլելու: կարծես նախապէս խօսք տրած ըլլայինք, չչարժեցանք մեր տեղերէն: Այլայլած՝ ուսուցիչը մեր ընկերէն մէկուն հրամայեց, որ երթայ ու կանչէ Պր. Տնօրէնը: Տղան դնաց ու վերադարձաւ ըսելով, որ Պր. Տնօրէնը չկար: Այս անգամ լուր ղրկեց Հայր Սարգիս վարդապետին, որմէ խնդրեց որ դուրս հանէ մեզ: Գլխու պզտիկ չարժում մը բաւեց, որ երեք «ըմբոստ»ներս հեւեւինք վարդապետին: Յաջորդ օրը սոր-

ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ

ՀԱԼԷՊի Ազգ. Մանուկեան ժող. Տան «Լեւոն Շանթ» սրահին մէջ, Համազգայինի նախաձեռնութեամբ, Հոկտեմբերի վերջերը իրերայաջորդ երկու բանախօսութիւններ տուած է պրակտանպէտ եւ բանասէր Աւիկ Իսահակեան, թոռը՝ բանաստեղծ Աւետիք Իսահակեանի (1875 – 1957), Բացումը կատարած եւ հիւրը ներկայացուցած է Նուէրիկ Աւագեան, նշելով յատկապէս որ ան հեղինակն է իր մեծ – հօր կեանքին, գործունէութեան եւ վաստակին նուիրուած քանի մը ուշագրաւ մենագրութիւններու։ Առաջին իր բանախօսութեամբ (Հոկտեմբեր 29), Աւիկ Իսահակեան լուսարձակի տակ առած է վարպետին ատամնդական կեանքը՝ իր ծննդավայր Գիւմրիէն մինչեւ Եւրոպայի արուեստի ոստանները (Գերմանիա, Փարիզ, Վենետիկ), հուսկ նշելու համար որ ան վերջնապէս կը հաստատուէր Հայրենիք 1936–ին, առաջնեան մաքրաղործումներու անմիջական նախօրեակին, չանսալով նոյնիսկ այդ օրերուն իր կեանքին սպառնացող թացայայտ վտանգները։ Հայրենի հողին վրայ բանաստեղծը առիթ կ'ունենար ստեղծագործելու չուրջ երկու տասնամեակ, միշտ աշխատելով հանդերձ յարդանքի, միաժամանակ հանդիսանալով այն հազուագիւտ մտաւորականներէն, որոնք վերջ կը մնային 1937 – 1938–ի նախճիրներէն (այս առընչութեամբ, բանախօսը դիտել տուած է, թէ Թիֆլիսի բանտին մէջ հակացարական գործունէութեամբ ամբաստանուած Իսահակեանի եւ Ստալինի «դրացնութիւնը», թերեւս ճակատագրական դեր մը ունեցած էր յետագային, ու վրացի մեծ բռնապետին իսկ թելադրութեամբ՝ վարպետը վերկուած էր համատարած սպանութիւններէն)։ Երկրորդ բանախօսութեամբ՝ (Հոկտեմբեր 31), Աւիկ Իսահակեան հանրութեան ներկայացուցած է իր նախաձեռնութեամբ երեւան լոյս տեսած «Հայդուկի Երգեր» քերթողածուները, ուր իւ մի բերուած էին վարպետին այն բանաստեղծութիւնները՝ որոնք նուիրուած էին հայ ֆէտայական չարժման գործիչներուն (Աղբիւր Սերոբ, Սեւքարեցի Սաղօ, Սիմոն Զաւարեան, Եփրեմ Խան, Գուրգէն Մալոյեան եւայլն)։ Բանախօսը նշած է, որ հայրենասիրական լայն ու խորունկ չունչով գրուած այդ ներբողները, տարիներու երկայնքին, Իսահակեան լոյս ընծայած էր Ժընեւի «Դրօշակ» դաշնակցական պաշտօնաթերթին մէջ, «Հայ Գուսան» ծածկանունով։ Անոնցմէ ոմանք երգի ալ վերածուած էին ու կ'երգուէին մինչեւ այսօր, Երեկոյթի ընթացքին, մէջընդմէջ, Այտա Մինասեան հատուածներ ընթերցած է «Հայդուկի Երգեր» շարքէն։

***

ՀԱԼԷՊի Քարէն Եփէճ Ազգային Ճեմարանին մէջ, Նոյեմբեր 1–ին սկիզբ առած են Համազգայինի նախաձեռնած հայագիտական եռամեայ դասընթացքները, 35 ուսանողուհիներու մասնակցութեամբ։ Նախքան առաջին դասապահը, Ճեմարանի ներքնասրահին մէջ տեղի ունեցած է բացման առթիւ կոկիկ հիւրասիրութիւն մը, որուն ներկայ եղած են Համազգայինի Սուրիոյ Շրջանային Վարչութեան, տեղական մասնաճիւղին եւ Ուսումնական Խորհուրդի անդամները, ազգային նախակրթարաններու տնօրէններ, ուսուցիչներ։ Խօսք առած են Ասատուր Պօղոսեան (յանուն Համազգայինի) եւ Յուսիկ Քահանայ Սեդրակեան, բացատրելով ճեմարկին կարեւորութիւնը եւ տեղեկութիւններ փոխանցելով դասընթացքին յետագայ ծրագիրներուն մասին։ Մխիթարեան վարժարանի հայագիտական դասընթացքներէն եօք (որոնք դադրած են քանի մը տարիէ ի վեր), Համազգայինի սոյն նախաձեռնութիւնը երկրորդ է Հալէպի մէջ ու կը միտի երեք տարիներու վրայ երկարող ու հետզհետէ զուտ մասնագիտական մակարդակի մօտեցող հայագիտական ծրագիր մը իրագործել, գոհատում տալով զաղութին համար հայերէն ուսուցիչներ վերապատրաստելու այնքան անհրաժեշտ պահանջքին։

***

ՄՈՆՐԻԱԼի Ս. Ցակոբ Ազգային վարժարանի Բաղդմաճեան սրահին մէջ, Նոյեմբեր 9–ին եւ 10–ին, ներկայացուած է «Գարեգին Նժդեհ» թատերգութիւնը Միացեալ – Նահանգներու արեւմտեան շրջանի Հ. Ց. Դ. պատանեկան «Զաւարեան» եւ «Շանթ» մասնաճիւղերուն կողմէ։

***

ԼԱՒԱԼի (Գանատա) Հ.Օ.Մ.–ի Շուչի մասնաճիւղի կազմակերպած «Հալոուին» վեցանք, որ ուսուցիչը բացարձակապէս կը մերժէ մեզ դասարան ընդունիլ իր դասերու ընթացքին։ Աւիկա համաղօր կը տանուային իր դասէն վերաքննութեան մնալու։ Մենք բնաւ դաղափար չունէինք թէ ինչե՞ր են մեր իրաւունքները եւ թէ կրնա՞յինք գաղթել կրթական տնօրէնութեան մօտ։ Ամէն պարագայի, առաջին հանդրուանը պիտի ըլլար անշուշտ կանչել տնօրէնութեան սենեակը, լսուիլ եւ պատասխ որոշումի։ Սրահին մէջ ունկընդիրի իրենց աւանդական տեղերը առած էին Մեծաւոր Վարդապետը եւ Հ. Սարգիս Վարդապետը։ Մենք երեք աշակերտներս քիչ մը աւելի հանդիսութիւնով ու նիւթնք, նախ անոր համար, որ չէինք հաստատ յանցաւոր ըլլալնուս (թէեւ ասիկա չատ կարեւոր չէր, քանզի մեր տնօրէնը պիտէր մեզ յանցաւոր հանելու կերպերը) երկրորդ անոր համար, որ մեր երեքիս մէջ էր Մեծաւոր Հօր նախասիրած աշակերտը։ Տնօրէնը խօսքի սկսաւ ըսելով, որ քանի որ գաղթ մը ունէինք պէտք էր դիմէինք տնօրէնութեան եւ ո՛չ թէ կուտ ելլէինք ուսուցչին հետ։ Նկատեցի, որ իր արտայայտութիւնները աւելի մեղմ էին քան կ'ըլլային ընդհանրապէս ըմբոստ արարքներու դիմաց։ Հակառակ որ մինչ այդ երկու վարդապետներն ալ նման ժողովներու առեն բնաւ չէին խօսեր եւ իրենց կարծիքը հաւանաբար կը յայտնէին յանցաւոր ազգ բացակայութեան, Հայր Վարդապետ մէջտեղ ըսելով, որ ինք ստուգած է թէ տղաքը չեն կրնար, նոյնիսկ գաղթ չեն րրած, պարզապէս յիշեցուցած են որ աշխարհագրութեան դասէն բնաւ չեն քննուած։ Ընդհակառակն այսպանեց ուսուցչին վարմունքը, որմէ՝ ինչպէս լսած էի արդէն, բնաւ չէր ախորժեր։ Մթնոլորտը յանկարծ կախուցաւ եւ խօսակցութեան բնոյթը փոխուեցաւ, այնքան որ ես համարձակեցայ հարցնելու, թէ կարելի չէ՞ ընել ձեռնարկ մը, եւ այդ մարդը հեռացնել վարժարանէն։ Այսքանը քիչ մը չատ էր թէեւ, բայց չատ աւելի ուշ սորվեցայ, որ ես անծանօթներ մտքէն անցածն է որ կրկներ եմ։ Նեղոլամիա չեչտով մը մեզ ճամբեց, ըսելով. «Հիմա գացէք, տեսնենք թէ ի՞նչ ձեւով պիտի լուծենք այս խնդիրը»։ Կ'երեսի թէ սիրելի Մեծաւոր Հայրը չհաւանեցաւ նոյնիսկ որ մենք ձեւակերպական ներողութիւն մը խնդրենք «աչխարհագէտ» ուսուցչէն, քանի որ այնպէս մը կարդադրուեցաւ, որ մենք չաթթ մը եաք աշխարհագրութեան դասին մտանք եւ մեր երեքին անունով ներողութիւն խնդրեց ուսուցչին նախասիրած աշակերտը, Պատրիարքարանի Տեղապահ Գ. Ա.րք. Արսլանեան Սրբազանի միջնեկ թոռը։ Մեր «բարեգործ» ուսուցիչը իրր թէ ներեց եւ արձակեց, որ հետեւինք իր դասերուն։ Չուացաւ սակայն իր սպառնալիքը։ «Պիտի տեսնէք որ նոյնիսկ քերնով թռչուն բռնէք (թրքական ասացուածք մը) տարեվերջի քննութեան՝ դասարան չէք կրնար անցնիլ»։

Ես իմ հաշուոյն պատիժս դասյ անով, որ ամէն ընկերէ աւելի աչխատիլ ստիպուեցայ եւ տարեվերջի քննութեան համար ալբիին հետեւի վիճակագրական գուշակներով statistique երկար էջերու թիւերը անդամ դոց սորվեցայ։ Մեծաւոր Հայրը գործնալ նեղկայ էք քննութեանս պատճառն, որ առեն մը եաք լսաւ ինծի արդինքը. տասնի վրայ «8» տրուեր է, հակառակ որ քննիչները «9» առաջարկեր են։ Բայց երբ վիճակացոյցս առի, տեսայ թէ ուսուցիչը յաջողեր է քննիչներէն աննըշմար կերպով այդ թիւը վերածել «6»ի։ Ամէն պարագայի ես չատ գոհ էի։

Իմ ընկնատարտ ըլլալէս քիչ եաք, Պր. Քիւրքճեան իր ճկուն քաղաքագիտութեամբ յաջողեր է կրթական Տնօրէնութեան մօտ, որ ուրիչ վարժարանի մը փոխանցուի այդ աչխարհագրութեան ուսուցիչը։ Բայց այս վերջինը, որ լայն ընկնակ ու հեղինակութիւն ունէր պաշտօնակիցներու մօտ, տասնեակ տարիներ եաք կրցեր է դարձեալ նչանակուիլ Մխիթարեան, այս անգամ իբր ընկերակցութեան դասատու։ Կեանքը այնպէս կարգադրեց, որ այդ տարիներուն ես ալ աթեմաթիք կը դասաւանդէի նոյն վարժարանին մէջ։ Սակայ հանդիպելու առիթը կ'ունենայինք ուսուցչոյ սրահին մէջ։ Անգամ մը պատիւով յիշեցուց սենեակի միւս ներկաներուն, որ ես եւս եղած եմ իր «լաւագոյն» աշակերտներէն մէկը. երանի տուաւ այդ չըրջանին եւ ցաւ յայտնեց, որ հիմակուան աղաքը բնաւ չեն նմանիր այն առենուան աղոց։ Ապչած մնացի իր դերասանական ընդունակութեան եւ կեղծաւորութեան դիմաց. ինչպէ՞ս կրցաւ այդքան փոքրանալ։

(Շար. 3)

ԶԱՑՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

«ՀԱՑԱՍՏԱՆ» ԶԱՑՆԱՍՓԻՒՌԻ ՉԵՌՆԱՐԿԸ

Իւրաքանչիւր տարի որ կ'անցնի միշտ կարեւոր հանդրուան մը կը կազմէ Լիոնի Հայաստան ձայնասփիւռին համար, որ 1997–ի վաղորդայնին պիտի թեւակոխէ իր 14–րդ տարեդարձը։

Ռատիօ – ունկնդիրներուն հետ իր յարաբերութիւնները դէպ աւելի ամրապնդելու ու մշակելու համար ապագայի հեռանկարներ, ձայնասփիւռի նորակազմ վարչութիւնը, որ կը գործէ 1995–ի Սեպտեմբերէն ի վեր, կազմակերպած էր պահանդէս մը Կիրակի, Նոյեմբեր 10–ին։ Լիոնի տարածքին, իրականացնել նման ձեռնարկ մը՝ եռօրեայ չարաթավերջի մը ծիրին մէջ, նկատուած է, ընդհանրապէս, յանդուգն քայլ մը ու ենթակայ՝ ձախողանքի։ Սակայն, այս անգամ այդպէս չեղաւ։ Այդ օրը, Տեսինի նորակառոյց «Թոպոկան» սրահը դարձած էր ժամադրավայրը չատերուն։

Եկած էին Լիոնէն, չարակից գիւղաքաղաքներէն, Վիէնէն, նոյնիսկ Կըլերմոլէն ու Վալանսէն. տպաւորիչ բազմութիւն մը, չուրջ եօթը հարիւր հոգի, ինչ որ ոչ ոք նախատեսած էր. նոյնիսկ կազմակերպիչները՝ որոնք գիտցան, այնուհանդերձ, դիմադրաւել կացութիւնը մեծ պարիւնութեամբ ու հանդարտութեամբ։

Պաշտօնական հրաւիրեալներու սեղանին չուրջ տեղ գրաւած էին Տեսինի քաղաքապետը՝ Փիէր Քրեատով եւ իր չքախումբը, Ռոնի երեսփոխան Մարթէն Տաւիտ ու Վարուժան Գրիգորեան որ կը ներկայացնէր Վիլէօրպանի ծերակուտական քաղաքապետը՝ Ժիլպէր Շապրու։

Երգի բաժինն ալ ունէր իր յատուկ հրաւիրեալը՝ Յարութ Զէյնեան որ այս առիթով ժամանած էր Գանատայէն, ուր մի քանի տարիներէ ի վեր կը վայելէ թիւ մէկ երգիչի տիտղոսը։ Ան առաջին անգամն էր որ բեմ կը բարձրանար Ծըրանայի մէջ։ Օժտուած անոյչ ձայնով ու Անի նուագախումբին ընկերակցութեամբ, վիէնրուան մը ակնթարթին մէջ՝ Յարութ Զէյնեան յաջողեցաւ սիրաչահիլ բոլորին համակարանքը իր հեղինակած կատորներով։ Երգ ու պարի այս մթնոլորտին մէջ, կարճատեւ դադարի մը ընթացքին կատարուեցաւ բոլորէն սպասուած վիճակահանութիւնը. հրապուրիչ նուէրներ՝ որոնց մէջ ոսկեղէններ, ու մանաւանդ, դէպի Հայաստան երթ ու դարձի տոմսակ մը զոր տրամադրած էր Լիոնի Սեւան ճամբորդական գրասենեակը։

«Հայաստան» Ձայնասփիւռի ստեղծած խանդավառութիւնը, անտարակոյս, սիրի ըլլայ դեղեցիկ գրաւական մը չարունակելու միշտ իր վեմի առաքելութիւնը ու նուաճելու նոր հորիզոններ։

ՎԱՐԴԱՆ

ԵՐԵՒԱՆԻ ՀԵՌԱՏԻՊԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԻՆԻՆ ԵՒ ԿՈՆԵԱԿԸ Ի ՊԱՏՈՒԻ

Հոկտեմբեր 22 – 26 Ս. Պետերսբուրգի մէջ տեղի ունեցած համաժողովին – մըրցումին, որու կը մասնակցէին աւելի քան 30 երկիրներ, Հայաստան բազմաթիւ պարգեւներու արժանացած է իր գինիներով եւ կոնեակներով։ Այսպէս «Արեւշատ» գինին եւ «Նայիրի» կոնեակը ոսկի, «Հայաստան» եւ «Վասպուրական» կոնեակները արծաթէ, նոր մակնիշ՝ «Ամբերդ» գինին եւ «Բրենդի» կոնեակը պրոնզէ մետալներու արժանացած են։ Հայկական կարգ մը այլ խմիչքներու նմոյչներ ալ ստացած են բարձր կարգի վկայականներ։

***

ԱՐՈՒԵՍՏ

Երեւանի Կոմիտաս երաժչտանոցի վերջին օրերուն Կարինէ Օհանեան համերգներ տալու համար հրաւիրուած է Միլանօ եւ Թորինօ։ Ան Իտալիոյ երաժչտասէր հանրութեան ծանօթ է 1976–էն իսկ, երբ այդ թուականին առաջնութիւնը կը չահէր Վերչելլիի մէջ կազմակերպուած Վիոտի մրցումին։

***

ՏՆՏԵՍԱԳԷՏՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

Նոյեմբեր 15–ին գումարուած է Հայաստանի Տնտեսագէտներու Միութեան (ՀՏՄ) ժողովը, որու իր ուղերձը ուղղած է վարչապետ Արմէն Սարգսեան։ Ան հաստատացուցած է որ կառավարութիւնը պատրաստ է գործակցելու Միութեան հետ եւ աջակցելով որ ՀՏՄ–ը պէտք է լրջօրէն մասնակցի Հանրապետութեան տնտեսական վերլուծումներուն։

***

ԱՑՑԵԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Ռուսաստանի Ազահովութեան Խորհուրդի քարտուղարի տեղակալ Բորիս Բերեզովսկի Թիֆլիս եւ Բաքու կատարած այցելութիւններէն եաք Նոյեմբեր 14–ին ալ Երեւան գացած է, Նախագահ Լ. Տէր-Պետրոսեանի հետ ունեցած հանդիպումին արծարծուած են երկկողմ յարաբերութիւններու զարգացման, Կովկասի ապահովութեան եւ ազգամիջեան հակամարտութիւններու կարգաւորման հարցերը։

Նոյն օրը երկօրեայ այցելութեան մը համար Հայաստան գացած է Գիրկզստանի Ազգային Նախարար Տիկին Ռոզա Օթունբայեւա։ Ան եւս տեսակցած է Հանրապետութեան նախագահին հետ։ Զարգացող հարցին կապակցութեամբ ծանօթանալէ եաք Հայաստանի դիրքորոշումին, Տիկին Օթունբայեւա նչած է որ մօտ օրէն Լիզպոն գումարուելիք վհատժողովին այդ հարցին քննարկումը մեծ կարեւորութիւն կը ներկայացնէ։

***

ՊՈԼՍՈՑ ՍԷՆ ԹՈՒՆԹուան ընդարձակ եկեղեցւոյ մէջ, Նոյեմբեր 9–ին տեղի ունեցած է տպաւորիչ համերգ մը երգչախումբ Նարինէ Սիմոնեանի եւ սոփրանօ Ալիս Մանուկեանի կողմէ։ Ցայտագրին ընթացքին լսուած են Պախ, Հայտընի, Կոնոյի, Բարսեղ Ամմաճեանի, Մենահէլսոնի, Տիւրիէի, Ս. Ֆրանքի գործերը։

***

ԱՆԳԱՐԱՑԻ մէջ տեղի ունեցած է Միջազգային երգչախումբերու փառատօն մը որու իր մասնակցութիւնը բերած է Պոլսոյ Սայաթ – Նովա երգչախումբը, ընտրուած քաններու կարգին 65 դիմողներու վրայ, Երգչախումբը կը մասնակցէր ազգագրական երաժչտութեան մարզին մէջ եւ միակ առաջնութեան մրցանակ մը սահմանուած էր (6 խումբերու վրայ) եւ որու տիրացած է Մակեդոնիոյ «Զէնոքիխոր» երգչախումբը։

(Շար. Ա. Էջէն)

60·63%–ով: Մարի – Ֆրանս Տֆիրպուա կը պարտուի երրորդ անգամ ըլլալով, ստանալով միայն ձայնեղու 39·37%–ը: Հակառակ անոր որ, ընկերվարական թեկնածուն որ առաջին շրջանին 3–րդ դիրքի վրայ էր եւ քաշուեցաւ, հրահանգ չէր տուած, պարզ է որ ձախը ի նպաստ ԷՈ–ՓԼ–ԷՈ–ի թեկնածուին քուէարկած է:

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆ ԵՒ ԶԷՋԷՆԻԱ սկզբունքի համաձայնագիր մը ստորագրեցին Նոյեմբեր 23–ին որ պատերազմութեան պիտի դրուի Յունուար 27–ին: Այս առաջադրութիւնը ըրին Զերնոմիրտիլն եւ Մասխադով (չէչէն համախմբման կառավարութեան պետը), բայց ան չհնազանդեր Զէչէնիոյ կառոյցին: Սկզբունքով Յունուար 27–ին հոն պիտի կատարուին նախագահական եւ բեւիոնական եւ նախագահականի ընտրութիւնները:

ՀԱԿԱԳԵՐՄԱՆ յոյց մը տեղի ունեցած է Թեհրան, Նոյեմբեր 24–ին, եւ ոստիկանութիւնը ստիպուած եղած է Գերմանիոյ դեսպանատունը պաշտպանել: Այս լարուած մթնոլորտը հետեւանք է Գերմանիոյ դաշնակցային արդարադատութեան այն ամբաստանութեան որ Պարսիկ բարձրաստիճան անձեր հրահանգած են չորս իրանցի Քիւրտերու սպանութիւնը 1992–ին, Պէռլին:

ԵԹՈՎպԱԿԱՆ օդանաւ մը ջախջախուած է Հնդկական ովկիանոսին մէջ, իբրեւ հետեւանք երկու կամ 3 օդահէններու ռումբ սպառնալիքով կ'ուզէին որ օդաչուն ճամբան փոխէ եւ Աւստրալիա ուղղուի, ինչ որ կարելի չէր քերոզէնի չգոյութեան պատճառաւ: Օդաչուն պարտադիր էջք մը կատարած էր որ աղէտալի եղած է: 175 ճամբորդներէն 55 հոգի փրկուած է: Օդանաւը Աւտիս – Ապապայէն Ապիճան կ'երթար:

ՊԼԻՏԱՑԻ մէջ (Ալժերիա) ոճրափորձ մը եւս կատարուած է: Հինգ մեռեալ կայ եւ 15 վիրաւոր, զոհ թակարդ կառքի մը:

ՋԱՅԻՐԻ Ֆրանսայի դեսպանը որ Մանթոնէն (Գոթ ա'Ազիւր) կ'ուղղուէր դէպի Ռոքպրիւն Գափ – Մարթէն Մոպուճուի այցելութիւն մը տալու համար, ճամբուն վրայ բախած է երկու մանուկներու որոնք պաշտպանուած անցքի մը վրայ էին: Մէկը մեռած է, մէկն ալ ծանրօրէն վիրաւորուած:

Ս· ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ–ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30, տօն է Սրբոց Առաքելոցն եւ առաջին Լուսաւորչացն Մեծոց՝ Թադէոսի եւ Բարթողիմէոսի:

Այս առթիւ Փարիզի Ս· Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ, ժամը 10-ին պատարագ կը մատուցուի:

*
**

Ս· ՅԱԿՈԲ — ԼԻՈՆ

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30–ին տօն է Թադէոս եւ Բարթողիմէոս Առաքեալներուն:

Այս առթիւ Լիոնի Ս· Յակոբ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ առաւօտեան ժամը 10–ին պատարագ կը մատուցուի:

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Գրիգորիս Եպիսկոպոս Պալաճեանի եւ Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ ծառայած բոլոր հոգեւորականներու յիշատակին Տիկին Արմենուհի Գեւոնեան 100 Ֆր· կը նուիրէ «Յառաջ»ին:

ՀԱՅ ԹԱՏԵՐԱԳԻՐՆԵՐՈՒ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐՈՒ Բ. ՇԱՐՔ

կազմակերպութեամբ՝

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ «ԴԻՄԱԿ» ԹԱՏԵՐԱԽՈՒՄԲԻՆ

եւ

ՀԱՅ ԹԱՏՐՈՆԻ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԵԱՆ

ղեկավար՝

ԱՐԲԻ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ

ՄԻՒԱՅԵԼ ԿԻՒՐՃԵԱՆԻ «Տուրքը» եւ ՎԱՀԱՆ ԹԷՔԷՅԵԱՆԻ «Մայրերը» իրարու արձագանգող երկու թատերախաղեր մէկ երեկոյթի մէջ:

կիրակի, Դեկտեմբեր 1, ժամը 16–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տուն
17, rue Bleue, 75009 Paris
M° Cadet

Ս· ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՎԱՆԱՆ

Եկեղեցւոյ Օծման 43–րդ տարեդարձին առթիւ հանդիսաւոր պատարագ կը մատուցուի

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30–ին, ժամը 10–ին:

Արարողութիւնը կը կատարէ եւ կը քարոզէ՝

ՆԱՐԵԿ Ա· ԲՀՆԳ· ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

INFORMATIONS ARTISTIQUES

Ensemble de Musique arménienne
KOTCHNAK
présente *Chants de SAYAT NOVA*,
le Vendredi 29 Novembre à 20h30,
au Centre MANDAPA, 6 rue Wurtz, Paris 13e
M° Glacière Tél.: 01 45 89 01 60.

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Super Loto
organisé par la Section
MARSEILLE-VILLE
de la Croix Bleue des Arméniens
de France
le Dimanche 1er Décembre
à 15 heures
à la M.A.J.C.
12-14, rue Saint-Bazile
13001 MARSEILLE

ԵՐԿԻՐ ԵՒ ՄՇԱԿՈՑԹ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ
Organisation Terre & Culture

SOIRÉE PUBLIQUE D'INFORMATION ET DE SOUTIEN
LE VENDREDI 29 NOVEMBRE à 20 heures 30
dans les Salles de l'ASIEM — 6, rue A. de l'Apparant, PARIS VIIe
VERS LE PAYS ARMÉNIEN
ARMENIE : Film de la reconsécration de l'église de **Gogaran** par sa Sainteté Karékine Ier, Catholicos de tous les Arméniens.
KESSAB : Projection sur les restaurations du patrimoine rural arménien.
SOUTENEZ L'ACTION DE L'OTC AUPRES DES COMMUNAUTES DU PROCHE-ORIENT, EN ARMENIE ET EN ARTSAKH

CONCERT EXCEPTIONNEL
DU
Chœur
SIPAN-KOMITAS
à l'OPERA COMIQUE
2, Place Boieldieu, 75002 PARIS — M° Richelieu-Drouot
SAMEDI 30 NOVEMBRE à 20 heures 30 précises
ouverture des portes à 19 h 30
Sous la présidence d'honneur de Monsieur
Philippe DOUSTE-BLAZY
Ministre de la Culture et de la Francophonie
et le haut patronage de Monsieur
ARMEN SEMBATIAN
Ministre de la Culture d'Arménie
AU PROGRAMME :
NANOR
de P. GANATCHIAN
(Nouvelle orchestration de G. APRIKIAN)
Première Audition.
NAISSANCE de DAVID de SASSOUN
Oratorio de G. APRIKIAN
Solistes :
Fabienne Chanoyan (soprano) *Philippe Fourcade* (baryton)
Sonia Nigoghossian (mezzo) *Bardassar Ohanian* (baryton)
Chœur SIPAN - KOMITAS **Chœur Français d'Oratorio**
Chœur des Elèves du Collège Arménien «Tebrotzassère»
Orchestre Symphonique BELL'ARTE
l'ensemble sous la direction de **GARBIS APRIKIAN**
Prix des places : 350 F. — 300 F. — 250 F. — 200 F. — 150 F. — 100 F.
Réservations : Auprès des membres de la Chorale;
A l'Opéra Comique : Tél.: 01. 42. 44. 45. 46.
Réservations et renseignements: Tél. : 01. 48. 59. 65. 07 / 01. 34. 61. 94. 97

ՀՈՑՍ ՏԵՍԱՒ
«ԵԹՈՎՊԱՀԱՅ ԳԱՂՕՒԹԸ»
1941 - 1975-Ի ՇՐՋԱՆ
200 էջ, 80 նկար, 20 տոլար
THE ARMENIAN—ETHIOPIAN COMMUNITY FROM 1941 - 1975
By MOUCHEGH YEREVANIAN
With over 200 pages and 80 photographs this book may be purchased for $ 20.00 @
Mouchegh Yerevanian, 2414 Front Street, 31
San Diego, CA 92101 (Tel: 619-233-0333)
or
Berj Bookstore, 422 South Central Avenue
Glendale, CA 91204 (Tel: 818-244-3830)
or
Abril Bookstore, 5448 Santa Monica Boulevard
Los Angeles, CA 90029 (Tel: 213 - 467 - 9483)

GRANDE SOIREE DANSANTE
AU PROFIT DE
L'ECOLE SAINT-MESROB D'ALFORTVILLE
Sous la présidence de Monsieur le Maire
RENÉ ROUQUET
Sénateur du Val-de-Marne
DINER DANSANT
avec
BARTEV
LE SAMEDI 30 NOVEMBRE
Salle Roger Delmas
rue de Toulon, 94140 Alfortville
à partir de 20 h 30
Réservation : 01 43. 75. 28. 37.

Imprimé sur les presses du Journal «HARATCH» 83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
Commission Paritaire : N° 55935 SIRET : 51027317 A R.C. Paris

ՀՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 27
MERCREDI
27 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՅԱՌԱՋԱԴ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ -- ԹԻՒ 18·992

Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN

72e ANNEE — N° 18.992

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԿԱՆԻ ՄԸ ՏԱՂՈՎ

ՖՐԱՆՍԱՅԻ ԲԵՌՆԱՎԱՐՆԵՐՈՒ դադարեցման չարժումը կը ծաւալէր Նոյեմբեր 26-ին, որեւէ ելք գտնուած չըլլալով: Նոյեմբեր 25-էն 26-ի առաւօտը բանակցութիւնները չարունակուած էին միջնորդին ղեկաւարութեամբ, բայց, դպրոցի յաճախդիմութիւն չէր արձանագրուած: Սէնթիքանէրու ներկայացուցիչները կ'ըսէին թէ չնչին դիջումներ եղած են մեզմէ եւ ղեկաւար պահանջները նկատի չեն առնուած: Ասոնք կը վերաբերին հանդրեան կոչուելուն 55 տարեկանին, աշխատանքի բոլոր ժամերու վճարումին (ներկայիս կը վճարուին միայն այն ժամերը երբ վարորդը բեռնատար կառքը կը վարէ եւ նկատի չեն առնուիր ապրանքը յանձնելու ժամերը), աշխատանքի ժամերու նուազումին եւ աշխատավարձի յաւելման: Ֆրանսայի մայրուղիներու վրայ պահանջները բաւմացած են, օտար բեռնավարները կը բողոքեն իրենց կրած վնասին համար եւ վառելանիւթի տագնապը սուր բնոյթ առած է, ղեկաւորաբար Գալատասի նահանգին մէջ, ուր կը հայթայթուի մեզմէ հիւանդատար կառքերու, թիւնելներու, հրշէջներու: Շարժումը, որ ցարդ խնայած էր վարիզեան շրջանը, ծաւալեցաւ եւ Նոյեմբեր 26-ին հասած էր Փարիզի դուռները: Վախ կար որ մնտեսական այլ մարզեր ալ վարակուին: Ոգնաւային սպասարկութիւնները արդէն 48 ժամուան գործադուլ որոշած են Նոյեմբեր 27-ին եւ 28-ին: Ելեկտրականութիւնը պիտի նուազեցնէ իր արտադրութիւնը Դեկտեմբեր 3-ին: Պուրկոնների ուղեվարները զօրակցութեան գործադուլ մը կը դիմեն: Ժողովուրդին մօտ, 74% համեմատութեամբ, բեռնավարներու չարժումը ժողովրդական է: Վտանգ կայ, սակայն, որ սենոթքանները ուղեն տարածել չարժումը: Նիքոլ Նորթա չահ չի տեսներ, բայց, Վիանէ (Սէ-Ժէ-Թէ) եւ Պլոտէլ (Ճ-Օ) տարբեր կը մտածեն:

ԲԵԼԱՌՈՒՍԻՈՑ բնակչութիւնը լայն մեծամասնութեամբ (70%) իր հաւանութիւնը տուաւ նախագահ՝ Լուկաշենկոյի ներկայացուցած հանրաքուէին: Եօթը հարցումներէն ալ դասն այն պատասխանները զոր նախագահը կ'ուզէր եւ որոնց նորհիւ չատ լայն իրաւասութիւններ ունի այլեւս, ինչ որ «մենատիրութեան» մասին խօսելու առիթ տուած է: Իր պաշտօնավարման շրջանը երկարաձգուած է մինչեւ 2001: Լուկաշենկօ կը թելադրէ խորհրդարանականներուն որ եւս առնեն իր պաշտօնազրկումը ուզող դիմումը եւ կը հրաւիրէ օտար պետութիւնները եւ միջազգային կազմակերպութիւնները որ յարգեն ժողովուրդին կամքը:

ՊՈՊԻՆԵԼԻի Գրէկի ձորճ'ա վաճառատունը կրցաւ բանալ իր դուռները, Նոյեմբեր 25-ին, երեքարկուէլ եռք հանդարտին իշխանութեանց պարտադրած չափանիշերուն: Այսպէս վաճառատունը պարտի մեծ տառերով յայտնել ապրանքի բուն գինը, այսինքն այն գինը որ չամանորը վճարած պիտի ըլլայ ամիսներու կամ տարիներու ապառիկ վճարումներէն եռք: Այդ բուն գինը կրկնապատիկն է, երբեմն ալ աւելին ապրանքին բուն գինն: Բայց, կան գործազուրկեր, աղքատներ որոնք համամիտ են այս ձեւին, չզբաղելու համար, մանաւանդ, հեռատեսիլ մը եւ արձանագրող գործիքէ մը:

ՉԵՐՆՈՄԻՐԴԻՆ, Ռուսաստանի նախարարապետը որ Փարիզ եկաւ Նոյեմբեր 26-ին, խոստացաւ վճարել տալ համբաւաւոր «ռուսական փոխառութիւնները» զորս հրապարակ հանած էր ցարական վարչակարգը, եւ որոնց հատուցման հարցը կը ձգձգուի 78 տարիէ ի վեր: Չերնոմիրդին, Ռուսաստանի վարչապետը որ Փարիզ կը գտնուի Նոյեմբեր 26-ին, խոստացաւ վճարել տալ համբաւաւոր «ռուսական փոխառութիւնները» զորս հրապարակ հանած էր ցարական վարչակարգը, եւ որոնց հատուցման հարցը կը ձգձգուի 78 տարիէ ի վեր: Չերնոմիրդին յայտարարած է որ Ռուսաստան միրզին յայտարարած է որ Ռուսաստան տէր կը մնայ ցարական վարչակարգին պարտքին, բայց բաժնեթուղթը 700 Ֆրանքէն պակաս կ'ուզէ վճարել (հրապարակ հանուած են 1880-ի եւ 1914 միջեւ 500 Ֆրանք ոսկի, այլ խօսքով՝ 7600 ներկայ Ֆրանքը առանց հաշուելու տոկոսները), ինչ որ անընդունելի կը նկատուէր: Նոյեմբեր 26-ին, Չերնոմիրդին եւ Ժիւփէ ելք մը պիտի փորձէին գտնել:

ԻՏԱԼԻՈՑ վարչապետը՝ Ռոմանօ Փրոտի քննութեան տակ առնուած է Հռոմի արդարադատութեան կողմէ իր պաշտօնի չահագործման եւ իտալական ընկերաւոր հոլթինկին գլուխը իր գործունէութեան համար (1993-ին): Պերլուսքոնիէն եռք, երկրորդ վարչապետն է որ դատական հարցեր ունի:

ՊՈԼԻՍ

ԷՅՈՒՊի ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՎԷՃԸ ԹԱՂԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՀԵՏ

Պոլսոյ Էյուպ թաղի Ս. Աստուածածին եկեղեցին պատկանող հողաչերտ մը կռուանձոր էր եկեղեցին վարչութեան ու տեղւոյն թաղապետարանին մէջեւ: Դատարանը այս վերջինին հողաչերտը ապասեփականացնելու որոշումը բեկանած ըլլալով հանդերձ, թաղապետութիւնը Նոյեմբեր 16-ին փլցուցած է խնդրոյ առարկայ հողին վրայի խանութները, այն պատճառաբանութեամբ որ անոնք չինութեան արտօնագիր չունէին: Պոլսոյ «Ակօս» չաբաթաթերթը այս տեղեկատուութեան կ'աւելցնէ որ թաղապետարանին արարքը կը նկատուի այդ վայրը կառատան վերածելու ծրագրին մէկ մասը: Կ'ըսուի նաեւ թէ հայկական եկեղեցին վարչութեան փոխարէնին թաղապետութեան հետ երկխօսութիւն հաստատելու բոլոր դիմումները անպատասխան ձգուած են:

ՏՐԱՊԻԶՈՆ

ԱՑԱ ՍՈՖԻԱՑԻ ՆՈՐ ՀԱՐՑ ՄԸ

Երզրումի հայկական եկեղեցին մզկիթի վերածելու որոշումէն եռք, թուրք մամուլը կ'անդրադառնայ Տրապիզոնի Այա Սոֆիա եկեղեցիին հարցին: «Միլլիյէթ» (Նոյեմբեր 24) կը տեղեկացնէ թէ վարչապետութեան Վաքըֆներու անօրէնութիւնը Մշակոյթի նախարարութենէն եռ ուզած է եկեղեցին որ ներկայիս որպէս թանգարան կը գործածուի: Պատճառը հիմնուած է այն տուեալին վրայ որ Այա Սոֆիան պաշտօնական արձանագրութիւններու մէջ որպէս մզկիթի տեղ գրաւած է: Եկեղեցին մզկիթի վերածելու կողմնակիցները կը պնդեն որ այնքան ատեն որ կառոյցը մնայ որպէս եկեղեցի, «Տրապիզոն յունական էաղաբ մը պիտի ըլլայ»:

Ինդրոյ առարկայ եկեղեցին կառուցուած է Ժ-Դ. դարուն. քաղաքին Թուրքերու կողմէ գրաւումէն եռք մզկիթի վերածուած է, իսկ Ա. աշխարհամարտին գործածուած է որպէս մթերանոց: 1946-էն ի վեր կը գործածուի որպէս թանգարան:

ԱՐՑԱԽ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԴԷՏԵՐԸ ԳՈՀ ԵՆ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԹԱՑՔԷՆ

ՔՈՉԱՐԵԱՆ ՉԻ ՀԱՍԿՆԱՐ ՄՈՍԿՈՒԱՑԻ ԴԻՐՔԸ

Միջազգային 20 դէտերը չատ գոհ են Ղարաբաղի նախագահական ընտրութեան կանոնաւոր ընթացքէն եւ բոլորն ալ ստորագրած են այդ կանոնաւորութիւնը հաստատող վաստաթուղթերը:

Նոյեմբեր 26-ի առաւօտեան, վերջնական եւ պաչտօնական արդիւնքները դեռ չէին հրապարակուած, բայց, նոր տըւեալներու համաձայն, մասնակցութեան համեմատութիւնը 77% եղած էր, Ռոպէր Քոչարեան ստացած էր ձայներու 86%-ը, Բորիս Առուչանեան մօտ 7% եւ Հրանդ Մելքումեան՝ 4%:

Նոյեմբեր 26-ին, փարիզեան մեր տեսած օրաթերթերէն միայն Իւմանիթէ բարեհաճած էր արձագանգել այս ընտրութեան, գրելով թէ «Լ. Ղարաբաղի հայ անջատողականներու կազմակերպած նախագահական ընտրութիւնը յանգած էր հրաժարեալ նախագահ Ռոպէր Քոչարեանի յաղթանակին»:

Կ'աւելցնէր մէյս երկու թեկնածուներուն ստացած ձայները ու կ'ակնարկէր անցեալի դէպքերուն, «անջատողականներ»ուն եւ Ադրբեջանցիներու մէջեւ եղած պատերազմին, որու հետեւանքով 20·000 մեռեալ կար 1988-էն 1994 ու կ'ըսէր նաեւ որ Բաքու ապօրինի նկատած էր այս ընտրութիւնը, դռնելով որ «շրջանէն իշուած Ադրբեջանցիները զրկուած էին իրենց մասնակցութենէն: Մոսկուա եւ Ուաշինկթըն եւս բնաղատած են այս ընտրութիւնը»:

Ինչ կը վերաբերի Մոսկուայի դիրքին, Ռոպէր Քոչարեան երկրին մը հեռատեսիլէն անհասկնալի որակած է զայն:

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Բ. ԱՐԱՐՔՑԵԱՆ ՉԻՆԱՍՏԱՆ ԵՒ ՀՆԴԿԱՍՏԱՆ Կ'ԱՑՑԵԼԷ

Ազգ. Ժողովի նախագահը Բարգէն Արարքցեան, Ուրբաթ, Նոյեմբեր 29-ին կը մեկնի Փեքին եւ Նոր-Տէլհի ութօրեայ այցելութեան մը համար:

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Նոյեմբեր 25/26)

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՎՃԻՌԷՆ ԵՏՔ ՎԱԶԳԷՆ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՍՈՒԼԻՍԸ

Նոյեմբեր 22-ին ԱԻՄ-ի զրասենեակին մէջ տեղի ունեցած մամուլի ասուլիսով մը Վազգէն Մանուկեան արժեւորումը կատարած է ներկայ կացութեան: Ան ըսած է թէ Սահմանադրական Դատարանին կատարուած դիմումը դէպքերու ընթացքին երբորդ փուլը կը կազմէր եւ ներկայիս կը մնանենք նոր՝ չորրորդ փուլ ուր կը տիրէ անորոշ իրավիճակ եւ հարցը դեռ չէ փակուած: Անդրադառնալով միջազգային հանրութեան Հայաստանի ներքին գործերուն միջամտելու հարցին, ըսած է թէ հարկ է բացառել նման որեւէ քայլ, սակայն այդ չի նշանակեր թէ Հայաստան պէտք է մեկուսանայ համաշխարհային ընտանիքէն, որ ունի իր օրէնքները: Ասսելով յառաջիկայ ծրագիրներուն մասին Վ. Մանուկեան ըսած է որ Ազգային Համաձայնութեան 5 կուսակցութիւնները ու ԱԻՄ (Սահմանադրական Իրաւունքի Միութիւն) կազմակերպութիւնը հաստատակամ կը մնան

(Շար.ը կարդալ Դ. էջ)

Ո՛Վ ՍՊԱՆՆԵՑ ՅԱԿՈԲ ՅԱԿՈԲԵԱՆԸ

Պուրսայի ճամբուն վրայ ինքնաշարժի արկածով մը յայտնաբերուած՝ չարաբարոյներու եւ պետական դէմքերու կաշկանդելի յարաբերութիւններու նիւթը կը չարունակէ լայն տեղ գրաւել թուրք մամուլին մէջ, Նոյն մամուլին զանազան անունները կանդ կ'առնեն նաեւ արկածահար Զաթլըի «հայկական» գործունէութեան վրայ: «Ակօս» չաբաթաթերթը (Նոյեմբեր 22) կուտայ այդ թերթերէն քաղուածք մը:

«Ենի Եիւզեյլ» Նոյեմբեր 19-ի թիւին մէջ կ'անդրադառնայ Յակոբ Յակոբեանի 1988 Ապրիլին Աթէնքի մէջ սպանութեան պարագաներուն: Կ'ըսէ թէ Ա. Թիւրքէշի կազմակերպութենէն նախկին ազդայնամոլ մը խոստովանած է որ երկու ուրիշներու հետ հրահանգ ստացած են Յ. Յակոբեանը սպաննելու:

Նոյն օրուան «Զաման» թերթն ալ տեղ կուտայ «Մեծ Միութիւն» կուսակցութեան նախագահին ըսածներուն. Սեպտեմբեր 12-ի պետական հարուածէն եռք լսած են թէ պետութիւնը արտասահմանի ազդայնամոլներուն առաջարկած է վերջ տալ ԱՍՍԱԼԱ-ի գործութեան: Լսած են նաեւ թէ Զաթլըի այդ ուղղութեամբ պարտակատնութիւն յանձնուած է:

«Ափսիոն» չաբաթաթերթն ալ Նոյեմբեր 16 – 22-ի թիւով ազդայնամոլ դէմքի մը տեսակէտներուն տեղ կուտայ: Ասսելով Զաթլըի հակահայ գործունէութեան մասին, կ'ըսէ. «Երբ յայտնի դարձաւ որ ԱՍՍԱԼԱ-ի մարտիկներուն թիւը 20-էն աւելի չէր, որոշուեցաւ որ այդ կազմակերպութիւնը հաշուեյարդարի ենթարկուի: Եւ որովհետեւ ՄԻԹ-ը (Թրքական Գաղտնի Սպասարկութիւն) եւ Ապահովութեան տնօրէնութիւնը չէին կրնար նման նախաձեռնութիւն առնել, որոշուեցաւ յատուկ խմբակ մը կազմել»: Ապա նոյն դէմքը կ'ըսէ. «Որպէս Զաթլըի հետ շատ անգամներ միասին գտնուած մէկը, կ'ըսեմ թէ Աքէնթի մէջ Յ. Յակոբեանը սպաննողը Զաթլըն էր: Ասիկա կ'ըսեմ, որովհետեւ Զաթլըն մահացած է: Ան չանուն պետութեան իրականացուցած է արարքներ, զորս պետութիւնը չէր կրնար պաշտօնապէս գործել: Ատոր փոխարէն, բնական է որ պետութիւնը իրեն կանաչ անցագիր ու կարգ մը ինճնութիւններ ապահովէր: Ամէն պետութիւն կ'ընէ նման բաներ»:

***

«Միլլիյէթ»ի Նոյեմբեր 24-ի թիւին մէջ յօդուածագիր Կ. Ճըվաօղլու եւս նոյն արկածով բացայայտուած պարագաներու մասին երկար դրութեան մը մէջ կ'անդրադառնայ Զաթլըի գործունէութեան. կը դրէ թէ իր կատարած պրպտումները այդ գործունէութեան մէջ ճշդած են հետեւեալ արարքները.– Մարսէյլի հայկական յուչարձանին ռմբահարումը, Փարիզի մէջ հայկական կազմակերպութիւններու մէկ պաշտօնաթերթին խմբագրատան վրայ գործուած յարձակումը, հայկական ահաբեկչական կազմակերպութեան նիւթապէս զօրակցող գործի մարդու մը կատարուած սպառնալիքը, Յակոբ Յակոբեանի սպանութիւնը:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵՒ ՀՐԷԱԿԱՆ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆՑ ԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ ՋՈՒԳԱԿՇԻՌԸ

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻԻՆ ՊՐԻՒՍԷԼԻ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

Նոյեմբեր 15-ը պիտի մնայ նշանակալի օր մը պելժահայ պատմութեան մէջ: Արդարեւ առաջին անգամ ըլլալով Պրիւսէլի պետական համալսարանին մէջ հայկական ցեղասպանութիւնը ակադեմական քննարկումի մը ենթարկուեցաւ ուրոյն տեսադաշտի մը մէջ ուր այդ ոճիրը բաղդատուեցաւ հրէական Ողջակիզումին հետ: Նոյնքան նշանակալից է, որ այդ դասախօսութիւնը հովանաւորուած էր, ի միջի այլոց, երկրին հրէական համայնքային կեդրոնին կողմէ. այս իսկ պատճառաւ բազմաթիւ Հրեաներ, ներառեալ մտաւորականներ եւ դասախօսներ, ներկայ էին: Ներկայ էին նոյնպէս պելժ օրէնսդիրներ, լրագրողներ եւ ուսանողներ, յատկապէս Պրիւսէլի եւ Անվէրսի հայ գաղութներէն բազմաթիւ Հայեր եւ իրենց վարչականները: Ներկայ էր նաեւ Հայաստանի Հանրապետութեան ներկայացուցիչը:

Դասախօսն էր ամերիկահայ ընկերաբան -- պատմագէտ փրոֆ. Վահագն Տաթըեան, որուն պատմագիտի եւ ակադեմականի արժանիքները ըզրուատիքով չեչտեց փրոֆ. Ալէն Վէրհաակըն, իր ներածականի խօսքերուն մէջ: Այս մասնագէտը, որ Պրիւսէլի համալսարանի Միջազգային Ուսումնասիրութեանց Կեդրոնին փոխ--տեսուչն է, ոչ միայն ներկայացուց հայ դասախօսը այլեւ կատարեց հանդիսավարի դերը, հսկելով յետ--դասախօսական հարցումներու տեղատարափի կանոնաւորման եւ հարցումները կարճ կապել տալու գործառնութեան վրայ: Որքան որ գիտենք, սա առաջին անգամն է, որ Տաթրեան բազդատական այս դասախօսութիւնը կու տայ եւրոպական համալսարանի մը մէջ, Ֆրանսերէն լեզուով եւ հրէական մեծ կազմակերպութեան մը հովանաւորութեան տակ: Ինչպէս այլ լեզուներու պարագային, այս անգամ ալ հայ ակադեմականը առանց որեւէ նոթի օգնութեան՝ ճիշդ ժամը մը ազատ կերպով խօսեցաւ:

Իր դասախօսութեան առաջին բաժնին մէջ Տաթրեան ստորագծեց երկու ցեղասպանութիւններուն այլազան բնութագիծերը, որոնց մէջ ցայտուն էին հետեւեալ կէտերը: Հայերը բնաջնջուեցան իրենց հնաւանդ հայրենիքին մէջ, այդ հայրենիքը զինուորական ուժով բռնադրաւած ջարդարար օտար ուժերու կողմէ: Հրեաները բնաջնջուեցան իբրեւ գաղթական փոքրամասնութիւն մը, հիւր պետութեան մը ոճրապարտ իշխանութիւններուն կողմէ: Հայկական ցեղասպանութեան մասնակցեցան ստուար թիւով թուրք, քիւրտ, չէրքէզ ժողովուրդներու հատուածները, մինչդեռ Հրեաներու պարագային բնաջնջումը իրագործուեցաւ մասնագիտացած եւ սահմանեալ ըսպաննիչ ջոկատներու կողմէ միայն: Հրեաներու պարագային մահը գրեթէ միշտ մեքենականացած եւ ակնթարթային էր, մինչդեռ Հայերու պարագային զոհերու մեծամասնութիւնը խոշտանգուելով տաժանակիր մահեր ունեցաւ, պարզ այն պատճառով որ զահիճները սուր, դաշոյն, բահ, բրիչ, մանգաղ եւ սղոցի նման նախնական գործիքներով սպաննեցին հայ զոհերը: Հրեաներու պարագային գործածուած Ողջակիզում բնութագրումը որոշ իմաստով աւելի յատկանշական է հայկական ցեղասպանութեան համար: Արդարեւ, բացի Տէր Զօրէն, ուր հազարաւոր որբ, անտէր եւ կմախացած հայ երախաներ քարիւղով սրսկուելէ յետոյ վայրագօրէն ողջակիզուեցան. Մուշ քաղաքի եւ Մշոյ Դաշտի 100-է աւելի գիւղերու բնակիչ 80·000-է աւելի Հայեր, գոմերու եւ մարագներու մէջ նոյնպէս ողջ ողջ հրկիզուեցան. նոյնը պատահեցաւ Խարբերդի չատ մը գիւղերուն մէջ:

Հայկական ցեղասպանութեան ուրիշ մէկ բացառիկ յատկանիշը, ըսաւ փրոֆ. Տաթրեան, կը վերաբերի թրքական այն բարբարոսութեան, որուն չնորհիւ Սամսոն եւ Տրապիզոն նահանգներու չրջաններուն միջեւ գտնուող Սեւծովեան ափերու հայ բնակչութիւնը, 100·000-էն աւելի, մեծ մասամբ ծովամոյն եղան. օր ցերեկով եւ գիշերով անոնք բեռցուեցան մակոյկներու վրայ, որոնք Սեւծով բացուելով ծով թափեցին իրենց մարդկային բեռները՝ զանոնք խեղդել տալով: Ամերիկեան դեսպան Մորկընթաու իր յուշերուն մէջ կը յիշէ կարինի եւ երզնկայի հայ բնակչութեան կարեւոր մէկ մասին ֆէմախի կիրճին մէջ նոյնպէս ջրամոյն ըլլալու սրտաճմլիկ պարագան. այնքան, որ Եփրատ գետը այդ չրջանին մէջ ծփացող դիակներու անսովոր կուտակումին պատճառաւ 100 մեթր հոդաչերտի մը մէջէն անցնելով իր հունը փոխելու սպիտուեցաւ: Պատմութեան մէջ չտեսնուած եւ չարձանագրուած այս դաղանային մարդասպանութիւնները անբաղդատելիօրէն կը բնորոշեն հայկական ցեղասպանութիւնը:

Իր դասախօսութեան երկրորդ մասին մէջ սակայն փրոֆ. Տաթրեան դլխաւոր չեչտը դրաւ երկու ցեղասպանութեանց հիմնական նմանութիւններուն վրայ: Այս կապակցութեամբ ան վեր առաւ երկու ազգերու հնադարեան արմատները, երկարատեւ հալածանքներու համանման փորձառութիւնները, արտաքնապէս հալածողներու ենթարկուելու բայց ներքնապէս յամառօրէն իրենց ազգային ինքնութեան կառչելու եւ ձուլումին դէմ ծառանալու անոնց աստակութիւնը: Բայց ենթարկուելու եւ ստորադաս դոյալիճակի մը հետ հաշտուելու պատրաստակամութիւնը երկու ազգերուն չատ սուղ արժած է, քանի որ նման պատրաստակամութիւն մը ոչ միայն արդահատելի տկարութեան մը նշան մըն էր, այլ նաեւ չարունակական մեղանչումներ եւ խոչտանգումներ խթանող ազդակ մը, աւելի ճիշդը՝ հրաւէր մը հալածանքի հակամէտ այն այլատեաց իշխանութիւններուն, որոնք պատմութեան մէջ միչտ Հրեաները եւ Հայերը քաւութեան նոխազ ընելով զանոնք իրրեւ թիրախ գործածած են: Դասախօսը նկարագրեց յաւելեալ հասարակ յայտարարներ, ինչպէս՝ երկու ազգերու մչտատեւ փոքրամասնական իրաւակարգը, որով անոնք զրկուած մնացին հզօրանքի եւ ուժի աղբիւրներէն, ու հետու պահուեցան կառավարական, քաղաքական--վարչական, զինուորական իշխանութիւններէ: Տաթրեան նկարագրեց նաեւ երկու աչխարհամարտերու ընձեռած արտակարգ պատեհութիւնները, այս երկու «անմարսելի» փոքրամասնութիւններուն հետ հաչուի նստելու եւ զանոնք արմատախիլ ընելու թուրք եւ գերման պետութեանց ձեռնարկները: Ան վերլուծեց նաեւ ջարդերու կազմակերպման եւ իրագործման բարդ հոլովոյթները: Վերջապէս կանգ առաւ քաղաքական եւ մենաւորական երկու կուսակցութեանց՝ այսինքն՝ Իթթիհատականին եւ նացիներու վճռական դերին վրայ, երկու ցեղասպանութեանց մէջ:

Իր վերջաբանին մէջ Տաթրեան չեչտեց Թուրքերու անպատիժ մնալու ազդակին սերտ կապը Հրեաներու ցեղասպանութեան նացիական ծրագիրներուն հետ, կրկին չեչտելով իր այն թեզը, որ ցեղասպանութիւնը կանխելու եւ կանխարգիլելու միակ հիմնական միջոցը ցեղասպանական արարք մը անպատիժ չձգելն է: Սա էր հայկական եւ հրէական ցեղասպանութիւնները իրարու հետ չաղկապող եւ իրարու զօդող գլխաւոր սկզբունքը:

Դասախօսութեան աւարտին հրեայ եւ պելժ չարք մը ունկնդիրներ խօսք առին: Համալսարանին քաղաքական գիտութիւններու դասախօս եւ Հօլօքոսթի մասնագէտ փրոֆ. Ժոել Գոթէյք, երկար ելոյթով մը խնդրոյ առարկայ ըրաւ Տաթրեանի կարգ մը բաղդատականները, բայց ի վերջոյ հրապարակաւ յայտարարեց. «Հօլօքոսթի հրեայ ակադեմիկոսները այլեւս պէտք է լուրջի առնեն հայկական ցեղասպանութիւնը»: Պելժ Խորհրդարանի ծերակուտական եւ ականաւոր բժիչկ Ալէն Տէսթէյք յայտարարեց, որ պելժ Խորհրդարանին կողմէ հայկական ցեղասպանութեան ճանաչման հարցին համար հարկ եղած նախաքայլերը պէտք է առնուին Հայաստանի Հանրապետութեան ներկայացուցչութեան կողմէ: Պելժ հեռատեսիլի Ա. կայանի ներկայացուցիչ եւ յայտնի լրագրողուհի Մարի--Ռոզ Ալընէսթօ ցաւ յայտնեց, որ հասարակ հանրութիւնը այնքա՛ն անտարբեր կը մնայ ի տես ցեղասպանական ոճիրներու, եւ անգամ մըն ալ այպանեց անպատիժ մնացող ցեղասպանութիւնը, որուն դէմ «մենք քաղաքացիներս պէտք է պայքարինք», ըսաւ ան: Վերջնականուն, փրոֆ. Տաթրեան մակադրեց Ֆրանսերէն լեզուով իր դիրքերը եւ փրոֆ. Վէրհաակընի կողմէ հրաւէր ստացաւ վերադառնալու Պրիւսէլի համալսարանը, իր կաճառին մէջ տալու համար դասախօսութիւններու չարք մը: Դասախօսութիւնը եւ ատոր յարակից անցուդարձերը հոլանտական հեռատեսիլին կողմէ տեսագրուեցան:

ՏՈՒԹ. ԿԱՐԻՆԷ
ԱԼԱՎԷՐՏԵԱՆ -- ՆԱՋԱՐԵԱՆ
Դասախօս Պրիւսէլի Համալսարանի
Գրականութեան Բաժնի

ՄԱՐՄԱՐԱ

ԱՇԱԿԵՐՏԱԿԱՆ ՅՈՒՇԵՐ Հ. ՀՄԱՅԵԱԿ Ծ. ՎՐԴ. ՀԱՄԲԱՐԵԱՆԷ

Գրեց՝ ԱՐԱ ԿԱՐՄԻՐԵԱՆ

1938 տարուան գարունը իր վերջաւորութեան կը հասնէր, ինչպէս եւ մեր ուսումական վերջընթեր դասաշրջանը: Սովորաբար քննութիւններու սկսելու թուականէն մօտ չաբաթ մը առաջ դասերը կը դադրէին եւ մենք վերաքաղը կ'ընէինք մեր դրքերուն ու լաւ չըմբռնուած մասերուն մէջ կը չանայինք զօրանալ: Այս անգամ սակայն այդ պարապ օրերը չէին տրուած, դասերը պիտի չարունակուէին մինչեւ քննութիւնները: Տղոցմէ ոմանք սկսան անճնական որոշումներէ ճառել, խորհիլ իրենք իրենց տալ այդ արձակուրդը յաջողութեան չոյսը չկորսնցնելու համար: 7 — 8 ընկերներ դասարանի անունով անօրէնութեան նամակ գրելու մտածում մը յղացան, դիտնալով որ մեզմէ մէկ փոքր դասարանի տղաքը եւս ըրած են նման դիմում մը (նոյնիսկ հսկիչ — ուսուցիչ մը օգնած է իրենց): Երեք հոգի նստած, միւսները ամէն կողմէ անոնց վրայ հսկած, միատեղ չարադրեցին «պղերսագիր» մը: Ես եւ միւս ընկերները չէինք հետաքրքրուիր այս աղմկալի աչխատանքով. արդէն մեր կարծիքը եւ քուէները առնող չէր եղած: Շատ լաւ գիտցողներ ունեցող ընկեր մը մաքուր երկու էջերու վրայ ընդրօրինակեց եւ կէսօրուան դադարին պահարանը փակուած, պատրաստ էր: Գրութեան տակ, փոխան ստորագրութեան դրուած էր 10—րդ դասարան: Այդ պահուն Պր. Տնօրէնը մեր դասուած յարկի բաիին եւ նրբանցքին մէջ կը պտըտկէր: Յարմարագոյն առիթն էր, սակայն գրողներէն ո՛չ մէկը, դասարանի առաջինը կը մերժէր նամակը տանիլ եւ յանձնել: Ուր որ է դասի զանգակը պիտի հնչէր եւ անօրէնը պիտի հեռանար: Թէ՛ գրեցիք եւ թէ տալու քաջութիւնը չունիք ըսելով լեզուիս տուի եւ պահարանը վերցնելուս պէս տարի հասցուցի հասցէին: Արիութիւն մը, որ կարելի էր կոչել անխոհեմ անմտութիւն: Առաջին դասաժամը չէր աւարտած, դրան բախում մը լսացուեցաւ եւ երեւց դռնապան Սարգիսը: «Պր. Տնօրէնը կը կանչէ Արա Կարմիրեանը»: Հակազդեցութիւնը որքան արագ, նոյնքան ալ զօրաւոր եղաւ: Հաղիւ իր սենեակին դուռը բացած եւ մէկ ոտքս ներս նետած էի, երբ որոտումի մը լսուեցաւ. «Այս գրգռոցը մե՞նք պիտի կատաւարենք թէ դո՛ւք պիտի կատաւարէք»: Որքան ալ ցնցուած եւ չուարած՝ փորձառութեամբ գիտէի, թէ լաւագոյն ընելիքս էր լուռ մնալ եւ սպասել, որ փոթորիկին թափը կոտրի: Անճարակ պատասխան մը պիտ բոլորովին անելի պիտի տանէր: Ատեն մը եաք այնպէս մը խօսիլ սկսաւ, որ զգացի թէ ամբողջ յանցանքը իմ ուսերուս նստած էր: Սոսկալի էր, որ ես ո՛չ գրողն եմ, ոչ ալ դասարանին ներկայացուցիչը: Պր. Քիւրքճեան մերժեց առարկութիւնս, քանի որ պահարանը դասարանի անունով եւ տարած էի, դասարանը կը ներկայացնէի: Հ. Հմայեակ եւ Հ. Սարգիս Վարդապետները, որոնք իրենց անկիւններէն խոժոռ դէմքով կը դիտէին իմ դժուար կացութիւնս, գլխու թեթեւ չարժումով համամըտութիւն ցոյց տուին: Պր. Տնօրէնը մասնաւորաբար կը ծանրանար դրութեան ոճին վրայ, զոր կ'որակէր սպառնական: Այլեւս ես ալ պատասխանելու պարտաւորութիւնը զգացի եւ սկսաւ երկխօսութիւն մը.

— Ընկերներուն կարեւոր մէկ մասը ուշացում տուած էր վերջին չաբաթը դպրոց չգալ եւ քննութեան պատրաստուիլ: Խորհելով, որ ասիկա ձեր կողմէ կրնայ մեկնաբանուիլ իբր համաձայնուած ըմբոստութիւն, յարմար դատեցաւ նամակով դիմումը: Մեղք որ սխալ տպաւորութիւն ձգեր է:

— Կարմիրեան մանչս, առ եւ կարգադրեանները. այս դրութիւնը կարելի՞ է քննած ձեւով հասկնալ:

Ես որ նամակին բովանդակութենէն բոլորովին անտեղեակ էի, օգտուեցայ այս պատեհութենէն յուսալով գտնել վարելու որեւէ խօսք կամ դաղափար: Աչքը մը նետեցի իր մատնանչած մասին վրայ ուր կար իրապէս սպառնական վերնագիր մը. «Եթէ դուք չտաք մէկ չաբթուան արձակուրդ, մենք որոչած ենք դպրոց չգալ այդ օրերուն»: Աչելորդ էր աւելի կարդալ եւ այդ վայրկեանին միտքս եկած փախուստի ճամբայ մը փորձելի, խընդրելով, որ հաւատան թէ այդ տողերը պէտք է վերագրել մեր հայերէն չարադրութեան անփորձութեան եւ անճարակութեան: Վարդապետներուն դէմքերը տրամադրութեան փոքրիկ բարեփոխում մը ցոյց տուին, խորհելով հաւանաբար որ նեղոցուածութիւն խնդրելու ձեւ մըն էր այդ: Սակայն Պր. Քիւրքճեան տեղի տալու միտք չունէր: Վերցուց եւ հեռուէն ցոյց տուաւ որեւէ պահարան մը եւ ձայնին մէջ հեղնանք մը սպրդեցնելով չարունակեց.

— Զեղմէ մէկ տարի աւելի եւս դասբանն ալ դիմում ըրած է, բայց ի՞նչպէս կ'ըլլայ, որ չարադրութեան այդ սխալները չեն տեսնուիր»:

— Քանի որ անոնց նամակը գրողը դասարանի հսկիչ ուսուցիչն է, որ նաեւ իրաւաղէտ է, հարկաւ թէ չարադրութիւնը մեր աչակերտական դրութենէն աւելի հասկնալի պիտի ըլլայ:

Ցանկարծ լսեցի մեր պահապան հրեշտակ Մեծաւոր Հօր միջամտութիւնը.

— Անոնց նամակն ալ չատ չղոզքրթականն է չիտակը:

Երկվայրկեանի մէջ սառները հալեցան, Հ. Սարգիս Վրդ. գլուխը անդին դարձուց կարծես խնդուք մը զսպելու համար: Վայրկեան մը լռութիւն տիրեց: Պր. Քիւրքճեան դարձեալ խօսք առաւ, զգալարար աւելի մեղմ.

— Կարմիրեան, մանչս, հիմա ես ինչպէ՞ս մեր «տօսիէ»ներուն մէջ պահեմ այս նամակը. ի՞նչ պիտի ըսեն յաջորդ տնօրէնները եւ ուսուցիչները երբ հանդիպին այս սպառնական դրութիւն:

Մեր դիւանադէտ տնօրէնը ըրած էր հարցում մը, որ լուծումն ալ իրեն հետ կը բերէր: Խորհեցայ, որ նամակը պահեր է կամ ոչ, կարեւորը մեր խորհածը անոնց իմացնելն էր, այդ ալ եղած էր արդէն:

— Ինդրեմ արտօնեցէք, որ այս նամակը ետ առնեմ:

— Ինչպէ՞ս կը վստահիս ինքզինքիդ ու կը համարձակիս ետ ուղել այդ դրութիւնը, հապա եթէ ընկերներդ հակառակին այդ արարքիդ:

— Ըսած էիք, նամակը բերելու համար ինծի յանձնելով պիտ ներկայացուցիչ կարգած կ'ըլլային եւ ամբողջ պատասխանատուութիւնը իմս էր: Այս անգամ եւս սպիտուած եղ ուրեմն հաւանիլ իմ որոչումիս:

Ընդունուեցաւ այս լուծման ձեւը, որը ինչպէս ըսի, հաւանաբար իրենց ուղած եւ դիտ առաջնորդած վախճանն էր:

Անգամ մը եւս Հ. Հմայեակ Վրդ. Համբարեանի բարի եւ անկեղծ միջամտութիւնը փրկած էր դիս եւ ընկերներս. անոնց իմացնելն էր, այդ ալ եղած էր արդէն:

***

Լիսէի վերջին տարին էր: Բարձր դասարաններու տղոց արտօնուած էր զբօսանքներու ատեն ծխել: Ես ալ ուզեցի ծխել: Ծխելու ձեւերէն ամենէն անվնասը, որ ինծի կը թուէր, ծխափողով ծխելն էր: Ծխափող մը գնեցի եւ ծխախոտ մը

ծանքներու առեն մտնել մեծ պարտէզը (որ էր բանջարանոցը եւ ուր կային նաեւ քանի մը պաղատու ծառեր)։ Իրաւունք ունէինք նեղ ճամբաներով քալելու, սերմելով կամ կարդալով գիրք մը, տեարակ մը։ Հաճոյք էր նոյնպէս լսելի եւ ընկերոջ մը հետ խօսակցիլ։ Բնական է արգիլուած էր փրցնել բանջարեղէնները (մանաւանդ հազարները), ինչպէս նաեւ պտուղները։ Այս կանոնին խախտումը այնքան յաճախակի դարձաւ, որ Ազամ – եւայլ օրինակով դուրս դրուեցանք «դրախտէն»։ Տղաքը գիտէք. մենք փոխանակ ներողութիւն խնդրելու եւ խոստանալ յարգելու հին կանոնները, իրր բողքի արտայայտութիւն սկսանք ընդհանուրի պարտէզին մէջ խաղալու մեր իրանքը գործածել։ Եւ ի՜նչ խաղեր։ Նախ իրարու վրայէ ցատքել (պիրտիր պիր), որը հակառակ առեն մը եաք արգիլուելուն, հակիչներն ալ կուզային դիտել, այնքան որ հետաքրքրական կ'ըլլային։ Հայց ամէնէն աւելի վազվռտուք։ Մօրեհաց 17 – 18 տարեկան երիտասարդներու անանձ վազքը 8 – 10 տարեկան տղոց մէջէն, որոնք երբեմն կը տապալէին ու կահաբեկէին։ Հակիչները եւ վարդապետները դիտէին այս ցոյցերուն ընդմէջ եւ հարկաւ թէ լուծում մը պիտի գտնըւէր։

Այդ օրերուն էր, որ պարտէզին վարժարանի ճամբուն վրայ երբ Մեծաւոր վարդապետի քովէն կ'անցնէի, կանչեց զիս, հարթ եւ տարածուն սալայատակին վրայ խազացող փոքրիկ մը ցոյց տուաւ։ Հազիւ 7 – 8 տարեկան անուշիկ տղեկ մը, որ ինքնիրեն «ինքնաշարժ» կը խաղար։ Ձեռքով բռնած կ'երեւար երեւակայական ուղիղ անիւ մը (տիրէխիոն), զոր դէպի աջ կամ ձախ կը դարձնէր։ Երբեմն՝ կարծես անկիւն մը դառնալու համար եւ այդ շարժումին համապատասխան ձեւով ալ մարմինը կը հակէր արտակեդրոն ուժին ուղղութեամբ։ Իսկապէս հոյակապ էր տեսարանը։ Բայց Հ. Համայեակ Վրդ. մինչ այդ հաճոյքը բաժնելու համար չէր որ կեցուցած էր զիս։ «Կը տեսնե՞ս անմեղութիւնը» ըսաւ՝ «ինչպէ՞ս կը զբօսնու միտքը. դուք կրնա՞ք այսպէս զբօսնուլ միտքով, առանց ընկերոջ եւ առանց ուրիշը նեղելու»։ Որքա՜ն հանդարտ ու հանգիստ, որքան անոյշ յանդիմանութիւն եւ խմաստալից խրատ։ Մարդ որքա՜ն մեծ պէտք է ըլլայ այսքան պարզ բառերով դաս տալու համար։ Բնաւ չեմ կրնար մոռնալ զինքը եւ տարուէ տարի աւելի կը գնահատեմ։

***

Կ'ուզեմ վերջացնել այս յուշերը, իր քահանայութեան եւ ուսուցչական դերծունէութեան 45–ամեայ յոբելեանի առթիւ այդ օրուան Պատրիարքարանի Տեղապահ Գ. Արք. Արսլանեան Սրբազանի ընծայաւորական գիրէն հատուածով, գրուած 1948 Յուլիս 5 Սան Հանդէսի թիւէն.

«Դո՛ւք բարի կրօնականի եւ անձնուէր դաստիարակի Ձեր կրկնակ հանգամանքով, ունեցաք տեւական ու բեղուն աշխատութեան մը մեծապէս արդիւնաւոր ծառայութիւնը, ու այդպէսով Ձեր ներշնչող եւ չնչիզ ղրօմը գրիք հայ մատղաշ հոգիներու վրայ, որոնք Ձեր ազնուական նկարագրին ուղղութեանը գծէն եւ Ձեր գործի ընթացքին ճամբէն քալելով, եղած են մեր ցեղին համար ընտիր եւ պատուաբեր անհատներ»։

Այո՛, այս էր Մեծաւոր Վարդապետ Հ. Համայեակ Ծ. Վրդ. Համբարեան։ Մնաց մինչեւ վերջ ալ Ծայրագոյն Վարդապետ, առանց հասնելու եպիսկոպոսութեան, Արքեպիսկոպոսութեան կամ Ժիրանաւորութեան. նաեւ առանց ձգտելու, Նախանոր համար, որ Կաթողիկէ Եկեղեցիի համար այդքան աժան չեն Եպիսկոպոսական կամ Ժիրանաւորութեան աստիճանները՝ ինչպէս են այժմ մեր մօտ. նաեւ անանուն որովհետեւ տղոց չէր քարոզը Ցիսուս, Աստուածամայր, Մարգարէ եւ Առաքեալ, մանաւանդ «Կաթոլիկութիւն». ինք կը սորվեցնէր միայն դիտութիւն եւ բարութիւն, ինչպէս Ցիսուս՝ իր խօսքով եւ օրինակով։

Յոնարհելով մաքուր կրօնաւորի, ներհուն մտաւորականի եւ վաստակաւոր դաստիարակի իր անմեռ յիշատակին առջեւ։

Երախտագէտ սանը՝
ԱՐԱ. Գ. ԿԱՐՄԻՐԵԱՆ

(Շար. 4 եւ վերջ)

ԱՐԱՄ ՇԷԽԻԿԵԱՆԻ ՑԻՇԱՏԱԿԻՆ

Ճիշդ տարի մը առաջ Մարսէյլի հայ գաղութը կորսնցուց իր հարազատ զաւակներէն՝ Արամ Շէխիկեանը։

Յանօթ անուն մը, տիրական անձնաւորութիւն մը, գնահատելի վաստակ մը որ արժանի է գաղութին դրոց յիշատակին։ Արժանի է չատ չատերուն երախտագիտական ղեւացումներուն քանի իր կեանքը եղաւ համակ նուիրում, ամբողջական ծառայութիւն։

Սակայն, հանրութիւն ըսուածը միշտ ապերախտ գտնուած է։ Ժամանակ ըսուածը միշտ մոռացութեան տարած է։ Եւ յիշողութիւնը, հաւաքական թէ անհատական, աւելի գնայուն է քան մնայուն։ Այսպէս, Արամ Շէխիկեանի մշեղի հայրենակիցներուն, Մխիթարեան ընտանիքի ընկերներուն, ընդհանրապէս բարեկամներուն «հաւատարիմներու վերջին քառեակն» է, որ կիրակի Նոյեմբեր 17–ին պատասխանեց Մարսէյլի Հայ Կաթողիկէ Եկեղեցւոյ վարչութեան հրաւիրին, որ պատարագով, հոգեհանդիստով, աղօթքով ոգեկոչեց իր յիշատակը մահուան տարելիցին առթիւ։ Զենք խօսիր բոլորովին բացակայ իր պատկանած միակ միութեան անդամներու մասին։

Պատարագը մատոյց Կոմիտաս Վրդ. Պէօճէքեան։ Իր քարոզին մէջ, հայերէն եւ ֆրանսերէն, վերագծեց Արամ Շէխիկեանի կեանքին հանգրուանները, վեր առաւ անոր զրաւած տեղը ու կատարած ընծայումները գաղութին ներս։ Վարդապետը ըսաւ թէ Եկեղեցւոյ վարչութիւնը այս թուականը ընտրեց յիշելու համար նաեւ բոլոր անոնք որոնք ծառայեցին եկեղեցւոյ եւ համայնքին ու թուեց անունները՝ Յովհաննէս Ծ. Վրդ. Զուհաճեանին՝ երկարամեայ եւ վաստակաշատ ժողովրդապետ, Սուրէն Էքսէրճեանին, Ժան Աբգէեանին, Կիւլտ Փարմաքսըզեանին, Հայկ Թերզեանին, Արամ Ֆարահեանին, Աբթին Ճերմակեանին, Ժաքլին Տօրումեանին, Լուսար Շէհրեանին եւ Ալֆոնս Պիպէրեանին։

Արամ Շէխիկեան այնքան ներկայ էր գաղութին ներս եւ բոլոր ճակատներուն վրայ, որ իր մեկնումը ժամանակաւոր բացակայութեան մը տպաւորութիւնը կը ձգէ։ Դեռ իր խանդավառ չունչը, ընկերական ու հաճոյակատար վերաբերմունքը իր շրջապատին հետ, չեն խօսքը, օգտակար ըլլալու եւ ծառայելու պատրաստակամութիւնը մեր աչքերուն առջեւն են, մեր ականջներուն մէջն են։ Արամ Շէխիկեան դիտէր զանազանել կենսականը երկրորդականէն եւ անդիմադրելի էր հաւատքական չահերու, ազգային արժէքներու նկատմամբ։ Ոչ միայն ներկայ էր այլեւ զերակատար հոն ուր ազգային արժանապատուութիւնը կը պահանջէր։ Գաղութները ունին իրենց պատմութիւնը։

ԳԼԱՄԱՐԻ ՄԵԾԱՐԱՆՔԸ ՓՐՈՖ. Ե. ՂԱԶԱՐԵԱՆԻ

Նոյեմբեր 19, Երեքշաբթի երեկոյեան 60–ի չափ հրաւիրեալներ ներկայ եղան այն ընդունելութեան որով Գլամառի քաղաքապետարանը, թաղապետութիւնն ու թաղային խորհուրդը մեծարեցին երեւանէն փրոֆ. Եդուարդ Ղազարեանը։ Ան անդամ է Հայաստանի Գիտութեան ակադեմիային ու նախկին տեսուչը Երեւանի համալսարանին։ Ընդունելութեան ներկայ էին քաղաքապետ Ժ. – Փ. Ֆուշէ, փոխ – քաղաքապետ Ց. Աբթինեան, Ժիւսիէօյի համալսարանէն փրոֆէսէօրներ՝ Գ. Կոսթան եւ Ալքէզ, Իսիի հոգեւոր հովիւ Մ. Իւռէն Վրդ., պատուելի Ժ. Լեւոնեան, մամուլի ներկայացուցիչներ, եւայլն։

Գլամառի քաղաքապետարանը երեք տարիէ ի վեր տարեկան 50 հազար ֆրանքի օժանդակութիւն մը կը կատարէ Արցախի համալսարանին. այս կապն էր որ առիթ եղած էր ընդունելութեան ինչպէս ողջոյնի իր խօսքին մէջ չեշտէց Ց. Աբթինեան։ Իրմէ եաք խօսք առին փրոֆ. Գ. Կոսթան որ իր վերջին Երեւան այցելութեան ծանօթացած էր փրոֆէսէօր Ղազարեանի։ Ապա հիւրին բարի գալուստ մաղթեց քաղաքապետ Ֆուշէ, գիտական գործակցութեան ապագոյց նկատելով Ժիւսիէօյի յաջորդ օրուան գիտաժողովը որուն ընթացքին ելոյթ պիտի ունենար հայազգի գիտնականը։ Պ. Ֆուշէ իր խօսքը աւարտեց Գլամառ քաղքին ու անոր հայ համայնքին կողմէ քաղաքին մեռելը նուիրելով Ե. Ղազարեանի։

Շնորհակալութեան արտայայտութեամբ հանդէս եկաւ այս վերջինը, չեչտելով համալսարանին գոյութեան կարեւորութիւնը Արցախի մէջ։ Ան ալ իր կարգին նոյն համալսարանին կողմէ յուշամետալ մը յանձնեց քաղաքապետին։

Ընդունելութիւնը աւարտեցաւ քոքթէյլով մը որ առիթ եղաւ բաժակ բարձրացընելու յեաոտայ գործակցութեան կեանցը։

ՇՐՋ. ԹՂԹԱԿԻՑ

ԽՈՐՀՐԴԱԾԻՆ ՃՊԻՏ

Երբ Հռոմի Պապի դէմ մահափորձ կատարուեց, Արեւմուտքում սկսեցին ապացուցել, թէ ԽՍՀՄ-ը խառն է այդ գործում։ Որպէսզի հերքուեն յերիւրանքները, ղեկավարութիւնը յատուկ յանձնաժողով ստեղծեց յանցագործութեան հետաքննութեան համար։ Յանձնաժողովի անդամներն ուսումնասիրեցին գաղտնի նիւթերը, դիտեցին կինօ եւ լուսանկարչական փաստաթղթերը, զրուցեցին ականատեսների հետ եւ կառավարութեանը զեկուցեցին.

– Լիովին համոզուած ենք, որ մեր եզրկիրը մեղաւոր չէ։

– Ինչո՞ւ էք այդպէս կարծում։

– Առաջինը Հռոմի Պապն է կրակել։

***

– Ի՞նչ կը լինի, եթէ խորհրդային կառավարութիւնը տեղափոխուի Սահարա։

– Աւազը կտրօններով կը բաշխեն։

***

Գլխաւոր քարտուղարն այն աշխարհում հանդիպում է միւս գլխաւոր քարտուղարներին.

– Երբ դուք գլխաւոր քարտուղար էիք աշխատում, որեւէ բան կառուցե՞լ էք։

– Ոչ, իսկ դո՞ւ։

– Ես էլ ոչինչ չեմ կառուցել։

– Բա նրանք ի՞նչն են վերակառուցում։

ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896 – 1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

97–ի Սեպտեմբերին վերջերը Արփիար Արփիարեան Եգիպտոս կուգար Լոնտոնէն։

Երբ իմացայ որ Ալեքսանդրիա հասեր է, իսկոյն մեկնեցայ Շարապասէն զինքը տեսնելու համար։

Պոլիսը ձգելէս ի վեր առաջին անգամն էր որ զինքը պիտի տեսնէի ու սիրտս ուրախութենէ կը տրոփէր։ Ինչպէս ըսի, Արփիար միշտ իր նամակներուն մէջ դժգոհութիւն կը յայտնէր իր վիճակէն եւ կը փափաքէր թողուլ յեղափոխական չրջանակը, որուն մէջ բանտարկուած կը դգար ինքզինքը։

Ենթադրելի որ Եգիպտոս հասնելէն եաքը, ուր կը գտնուէինք ես ու եղբայրը, Տիգրան Արփիարեան, ինչպէս նաեւ ուրիշ բարեկամներ, պիտի կրնայինք դիւրաւ զինքը քաշել հանել գործունէութեան ասպարէզէ մը, որ իրեն չէր յարմարեր քնաւ եւ որուն համար տարիէ մը ի վեր գրեթէ զղուանք կը յայտնէր։

Իրեն ապրուստ մը ապահովելու խնդիրը կար, բայց այդ ալ դժուար չէր թըւեր։ Գահիրէի մէջ Ց. Ալփիար եւ Տիգրան Արփիարեան ունէին ՓԱՐՈՍԸ հրատարակել չաթաթը երեք անգամ որ հետզհետէ յաջողութիւն կը գտնէր եւ որ Արփիարի աշխատակցութեամբ, վճարեալ աշխատակցութեամբ անշուշտ, կըրնար աւելի փայլիլ։ Միւս կողմէ ՄՇԱԿ մի՛շտ տրամադիր էր իր յօդուածները վճարելու։ Այս երկու զբաղումները կըրնային իր ապրուստը համեստ կերպով ապահովել։ Առնցմէ զատ չատ հաւանական էր որ այցելու տոմարակալի մէկ – երկու գործեր ալ գտնուէին։

Արփիար տակաւին Եգիպտոս չհասած Տիգրանը եւ ես ծրագրած էինք այս ամէնը եւ որոշած որ ամէն ճիգ թափենք զինքը յեղափոխական չրջանակէն հեռացընելու համար։

Երբ Ալեքսանդրիա հասայ, Արփիար կայարանը արդէն ինծի կը սպասէր. միասին գացինք ճաչելու բարեկամներու հետ եւ յետոյ առանձնացանք իր պանդոկին սենեակը։

Հաղիւ թէ մեր կարգադրութիւններուն խօսքը բացի իր ապագային մասին, Արփիար պիտ կեցուց։

– Պարապ տեղը մի՛ խօսիր, ըսաւ։

– Ինչո՞ւ համար։

– Որովհետեւ նոր որոշումներ տրուեցան, նոր ծրագիրներ պատրաստուեցան, նոր ուղղութեան պիտի ձեռնարկուի, եւայլն, եւայլն։

Եւ այն Արփիարը՝ որ դեռ քանի մը ամիս առաջ իր նամակներուն մէջ չլսուիլ յուսահատութեամբ մը կը խօսէր կուսակցական խնդիրներու մասին ու ժամ առաջ այն չրջանակէն բոլորովին քաշուելու կամքը յայտնելու կտուր, հիմա խանդավառ յեղափոխական մը դարձած էր։

– Բայց դո՛ւն էիր որ այնքան դժգոհութիւն կը յայտնէիր թէ՛ ընկերներէդ, թէ՛ կուսակցական վիճակէն եւ թէ՛ մանաւանդ քու ապրելակերպէդ։

– Այո, բայց հիմա ամէն բան կը զգդուեցաւ պատասխանեց, ալ դժգոհութեան պատճառ չմնաց, հիմա լրջօրէն գործի պիտի սկսինք...

– Ի՞նչ գործ, հարցուցի թերահաւատ դէմքով մը։

Այն առեն Արփիար հրաչալիքներու տոպրակը պարպեց։ Նախ՝ բացի ՀԸՆԶԱԿԷՆ, որ կուսակցութեան պաշտօնական օրկանն էր որուն անունը վերջապէս յաջողած էին փակցնել Թերթին ճակատը, Լոնտոնի մէջ պիտի հրատարակուէր կիսամսեայ գրական Թերթ մը, որուն հրսկզբութեան գործը յանձն առած էր Լեւոն Բաչալեան, որ Փարիզէն Լոնտոն պիտի երթար հաստատուելու։ Ակէ զատ Փարիզի մէջ ունեւոր եւ կարող անձերէ մասնախումբ մը կազմուած էր, որ պիտի օժանդակէր կուսակցութեան եւ ի հարկին մինչեւ յիսուն հազար ոսկի պիտի տրամադրէր։ Վերջապէս լուրջ միջոցներով ու երկարաշունչ ջանքով զինեալ յեղափոխութիւն մը պիտի պատրաստուէր հայաշատ կեդրոնի մը մէջ։

Արփիար այնքա՛ն խանդավառօրէն այս ամէնքը կը պատմէր, այնքա՛ն համոզուած ու հաւատացած կ'երեւար որ անկարելի էր չհիանալ իր միամիտ ոգեւորութեանը վրայ։

(Շար. 42)

L'ENTERREMENT A SABRES

Réalisation *HERMINE KARAGHEUZ*

Գրուած օքսիթաններէն եւ ֆրանսերէնի թարգմանուած հեղինակին կողմէ (Պերնար Մանսիէ) այս պոէմը բաղկացած 5000 տողերէ պատումն է ժողովուրդի մը որ փնտռտուքին մէջ է փախուստ տուող Աստուծոյ մը։

Ներկայացումները տեղի կ'ունենան Դեկտեմբեր 2–ին, 4–ին, 6–ին եւ 8–ին (*) դերակատարներն են Հերմին Գարագէօզ, Պերնար Մանսիէ, Միքայէլ Շիրինեան։

Հերմին Գարագէօզ ծանօթ անուն մըն է Ֆրանսական թատրոնի աշխարհին մէջ, գործակցած է Ռոժէ Պլէնի, Փաթրիս Շէրոյի, Լօրան Թերզիէֆի եւ ուրիշներու հետ։

(*) Théâtre Molière — Maison de la Poésie, Passage Molière, 157, rue St-Martin, 75003 Paris.

(Շար. Ա. էջէն)

իրենց վճռականութեան մէջ՝ Հայաստանը դարձնել ժողովրդավարական պետութիւն եւ կը դանեն որ անհրաժեշտ է կազմակերպել վաղահաս նախագահական ընտրութիւնները: Ան եզրափակած է ըսելով որ ժողովուրդի եւ իշխանութեան միջեւ գոյացած հակայական ճեղքը անհետացնելու միակ միջոցը իշխանութիւններու փոփոխութեան մէջ կը կայանայ:

***

ԵԻ ... ՀԱՆՐԱՀԱԻԱՔԸ

Նոյեմբեր 22–ին տեղի ունեցած «Ազգային համաձայնութիւն» դաշինքի հանրահաւաքին ալ ընդգծուած է որ Սահմանադրական Դատարանի որոշումը չի կըրնար վերջակէտ մը դնել իրենց պայքարին: ԳԻԱՐՔՄ–ի նախագահ Ռաֆայէլ Ղազարեան ալ Դատարանին տուած որոշումը անարդար համարելով կոչ ըրած է Հայաստանը փրկելու վերջնական բարօյականէն: Իսկ Վազգէն Մանուկեան իր խօսքին մէջ ըսած է որ տրուած վճիռէն անկախ, բողոքող կողմը իրօք յաղթանակեց: Ըստ իրեն, պարզապէս յայտնի դարձաւ ներկայ ռեժիմի չախչախիչ պարտութիւնը եւ համաչխարհային ասպարէզի մէջ հեղինակազրկութեան վտանգը: Ան անգամ մը եւս կրկնած է թէ ընդդիմութիւնը կ'առաջարկէ խաղաղ միջոցներով իշխանութիւններուն պարտադրել վաղահաս նախագահական ընտրութիւններու կազմակերպում:

***

Լ. ՏԷՐ – ՊԵՏՐՈՍԵԱՆԻ ՄՕՏ

Նոյեմբեր 22–ին, նախագահ Լ. Տէր – Պետրոսեան ընդունած է Ֆրանսայի լիազօր դեսպան՝ Միշէլ Լըկրան: Քննարկած են Ղարաբաղի հարցը եւ Լիզպոնի վեհաժողովին առընչուող հարցեր:

Նոյն օրը նախագահը ընդունած է նաեւ Հայաստանի հետ բանակցութիւններու ռուսական պատուիրակութեան ղեկավար, Ռուսաստանի Արտաքին նախարարութեան յատուկ յանձնարարութիւններու դեսպան Վսեւոլոդ Օվչինդրովը: Անոնք արծարծած են հայ-ռուսական յարաբերութիւններու զարգացման եւ զանոնք պայմանագրային – իրաւաբանական հիմքերու վրայ դնելու հարցեր:

***

ՄԱՆԻԼԱՅԻ ՏՕՆԱՎԱՃԱՌԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

Փիլիպիններու մայրաքաղաք Մանիլայի մէջ կազմակերպուած «Ամէն ինչ տան համար» միջազգային տօնավաճառին ասիական եւ խաղաղականի երկիրներու կարգին մասնակցած է նաեւ Հայաստան, որու ներկայութիւնը կը հովանաւորէր ՄԱԿ այլ չորս երկիրներու հետ միասին: Հոն մեծ հետաքրքրութեան արժանացած են հայկական դորգերը եւ օբսիդիանէ պատրաստուած իրերն ու զարդեղէնները: Այդ օրերուն պայմանագրութեան նախնական բազմաթիւ համաձայնութիւններ գոյացած են փորթուգալեան եւ ափրիկեան գործարար շրջանակներու ներկայացուցիչներու հետ: Հայաստան հրաւիրուած է նաեւ Սէուլի տօնավաճառին:

***

ՍԵԻԱՆԱՑ ԼԻՃԻ ՁՈՒԿԵՐՈՒՆ ՄԷԿԱՄՍԵԱՑ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆԸ

Նոյեմբեր 20–էն մինչեւ Դեկտեմբեր 20 արգիլուած է ձկնորսութիւնը Սեւանի մէջ: Այս որոշումը առընչուած է տուեալ թուականներուն ձու արտադրելու շրջանին համապատասխանելուն եւ հետեւաբար ձուկերու բնականոն վերարտադրութեան ապահովման: Նկատի ունենալով անցեալ տարիներու դասերը, այս տարի ի գործ դրուած է խիստ հսկողութիւն իրաւապահ մարմիններու կողմէ, նաեւ օրինազանցները կը պատժուին օրէնքի ամբողջ խստութեամբ: Ինչպէս ծանօթ է, այս տարուան Սեպտեմբեր 1–էն ի վեր Սեւանի մէջ ձկնորսութիւն կարելի է ընել միայն արտօնագիրով:

***

Մեւս կողմէ, լիճին մակարդակը անցեալ տարուան բազդատմամբ իջած է 13 սմ., մինչ մասնագէտները կը նախատեսէին 2–3 սմ.ի բարձրացում մը: Ասոր գլխաւոր պատճառը կը նկատուի տեղումներու անբաւարարութիւնը: Գիտնականներու կարծիքով առնուազն 6–7 մեթր մակարդակի բարձրացում անհրաժեշտ է առաջքն առնելու համար ճահիճներու գոյացման:

ՓՈԽԱՆ ՇԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

ՀԱՄԱԶԱՅՊ ՄՈՄՃԵԱՆԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ԱՌԹԻՒ

Տէր եւ Տիկին Կարապետ Զրբաշեան հեռաձայնեցին հետեւեալ նուէրները կ'ընեն. –

Փարիզի Սուրբ Յովհաննէս – Մկրտիչ Եկեղեցւոյ 3·000 Ֆր.:

Դպրոցասէր Վարժարանին 2·000 Ֆր.:

Ս. Մեսրոպ Կրթարանին 2·000 Ֆր.:

Ս. Թարգմանչաց Վարժարանին (Իսի) 2·000 Ֆր.:

«Յառաջ»ին 2·000 Ֆր.:

***

Ամն՝ «Յառաջ»ին 5·000 Ֆր.:

***

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Փարիզի եւ Շրջակայքից Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Կրօնական Ընկերակցութեան վարչութիւնը՝ Վարչական Խորհուրդի ատենապետ՝ Համազասպ – կապրիէլ Մոմճեանի մահուան առթիւ՝ չնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուէրները. – Տէր եւ Տիկին Պերճ – Պօղոս Գալայճեան 1500 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Գեղամ Թորոսեան 1000 Ֆր.:

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Super Loto

organisé par la Section
MARSEILLE-VILLE
de la Croix Bleue des Arméniens
de France

le Dimanche 1er Décembre
à 15 heures

à la M.A.J.C.
12-14, rue Saint-Bazile
13001 MARSEILLE

***

Soirée «Beuregs»

La Section «*Archag Djamalian*» de Décines de la Croix Bleue organise une soirée «SPECIAL BEUREGS» le 30 Novembre à partir de 20 heures 30, à la Maison de la Culture Arménienne de Décines.

Inscriptions au : 03. 78. 49. 42. 97
ou 03. 78. 49. 46. 90.
Participation 70 F.
—— *Places limitées* ——

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապոյտ Խաչի Պօմոնի Նայիրի մասնաճիւղը, չնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները. –

Տիկին Աղաւնի Ձիւնտեանի մահուան առթիւ՝ Ձիւնտեան ընտանիք 200 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Վարուժան Տէր – Վարդանեան 50 Ֆր., Տիկին Վերգին Լափճեանի (Ծըննեալ՝ Պալաեան) մահուան առթիւ՝ Տէր եւ Տիկին Յարութիւն Ձիւնար 100 Ֆր.:

Գրիգոր Նազարեանի մահուան առթիւ՝ Տէր եւ Տիկին Ժաք Նազարեան 500 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Ժաք Թերզիպաշեան 100 Ֆրանք:

***

Ալֆորվիլի Հայ Մշակոյթի Տան հիմնադրութեան 20–ամեակի առիթով վարչութիւնը չնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները. – Պ. Մովսէս Պչաքճեան 500 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Քրիստ Նեռիլեան 1000 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Թորիկեան 500 Ֆր.:

Չնորհակալութեամբ ստացած է նաեւ Տէր եւ Տիկին Թորիկեանէ 100 Ֆր. Տիմիդրի Զորբեանի յիշատակին, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Գուլումճեանէ 200 Ֆր.:

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

Ս. ՔՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30, տօն է Սրբոց Առաքելոցն եւ առաջին Լուսաւորչացն Մեծոց՝ Թադէոսի եւ Բարթուղիմէոսի:

Այս առթիւ Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ, ժամը 10–ին պատարագ կը մատուցուի:

***

Ս. ՅԱԿՈԲ — ԼԻՈՆ

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30–ին տօն է Թադէոս եւ Բարթուղիմէոս Առաքեալներուն:

Այս առթիւ Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ առաւօտեան ժամը 10–ին պատարագ կը մատուցուի:

ՍԷՆԹ՝ ԱՆԹՈՒԱՆ Ս. ԹԱԴԷՈՍ ԵԿԵՂԵՑԻ

67–ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁ
ԵԻ
ՈՒԽՏԻ ՕՐ
Կիրակի, Դեկտեմբեր 1–ին

կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝
ՏԱՐՕՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՃԷՐԻՃԵԱՆ
Առաջնորդական Տեղապահ՝
Հարաւային Ֆրանսայի Հայոց

Առաւօտեան ժամերգութիւն ժամը 9–ին
Պատարագ ժամը 10–ին
Մատաղ եւ հոգեհանդիստ 11·45–ին:
Եկեղեցական արարողութենէն ետք՝ մատաղի բաշխում:

MARSEILLE

l'Ecole arménienne
«KHATCHADOUR ABOVIAN»
organise

un SUPER LOTO

Samedi 30 Novembre à 15 heures
au Centre Culturel Sahak-Mesrop
339, avenue du Prado, Marseille 8e
— Tél. : 04 91 77 84 70

Le Gros Lot

Un **week-end** en **Tunisie**
pour 2 personnes
offert par
Prado-Voyage Selectour
Venez nombreux !
Encouragez le développement culturel de nos élèves.

M° Cadet

GRANDE SOIREE DANSANTE

AU PROFIT DE
L'ECOLE SAINT-MESROB D'ALFORTVILLE
Sous la présidence de Monsieur le Maire
RENÉ ROUQUET
Sénateur du Val-de-Marne

DINER DANSANT

avec
BARTEV
LE SAMEDI 30 NOVEMBRE
Salle Roger Delmas
rue de Toulon, 94140 Alfortville
à partir de 20 h 30

Réservation : 01 43. 75. 28. 37.

UGAB Jeunes Marseille — UGAB Jeunes Paris
en partenariat avec l'U.C.P.A.

SOS BOUFFEE D'OXYGENE
Réserve vite ton séjour ski **du 21 au 25 décembre 1996**

LES ORRES

Pour seulement **1.100 F.** tu bénéficies de :
- l'hébergement en pension complète,
- le réveillon du 24 décembre,
- les forfaits remontées mécaniques + assurance,
- la location du matériel,
- les cours de ski,
- l'animation.

—Plus qu'une dizaine de places. Réservez au plus vite ! ! !—
Coupon réponse à envoyer avec 300 F. d'arrhes

NOM, Prénom : .....
AGE : .....
Adresse : .....
..... Tél. : .....

327, Boulevard Michelet — 13009 MARSEILLE — Tél. : 04. 91. 22. 10. 45.

ՍԷՆ–ԼՈՒ — Ս. ԳԷՈՐԳ

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Ս. Գէորգ Եկեղեցւոյ Թաղականութիւնը առ ի երախտագիտութիւն յաւէտ բաժնուած Նախկին Առաջնորդ Հայրերուն, Եկեղեցւոյ Հինութեան Ծառայող բոլոր Թաղական անդամներուն, Նուիրատուներուն, Եկեղեցւոյ պայծառութեան նպաստողներուն եւ համայն ծուխի ննջեցեալներուն համար հոգեհանդստեան պաշտօն կը կատարէ՝ Կիրակի, Դեկտեմբեր 1–ին:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ հոգեւոր հովիւ՝

ՇԱՀԱՆ Ա. ՔՀՆԳ. ՏԷՏԷԵԱՆ

Այս առթիւ ժողովուրդը կը հրաւիրուի յարգելու յիշատակը իր ննջեցեալներուն:

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՎԱԼԱՆՍ

Եկեղեցւոյ Օծման 43–րդ տարեդարձին առթիւ հանդիսաւոր պատարագ կը մատուցուի

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30–ին, ժամը 10–ին:

Արարողութիւնը կը կատարէ եւ կը քարոզէ՝

ՆԱՐԵԿ Ա. ՔՀՆԳ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

ՀԱՅ ԹԱՏԵՐԱԳԻՐՆԵՐՈՒ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐՈՒ Բ. ՇԱՐՔ

կազմակերպութեամբ՝
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ
«ԴԻՄԱԿ» ԹԱՏԵՐԱԽՈՒՄԲԻՆ
եւ
ՀԱՅ ԹԱՏՐՈՆԻ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԵԱՆ
ղեկավար՝
ԱՐԲԻ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ

ՄԻՒՌԱՑԵԼ ԿԻՒՐՃԵԱՆԻ «Տուրքը» եւ ՎԱՀԱՆ ԹԷՔԷԵԱՆԻ «Մայրերը» իրարու արձագանգող երկու թատերախաղեր մէկ երեկոյթի մէջ:

Կիրակի, Դեկտեմբեր 1, ժամը 16–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տուն
17, rue Bleue, 75009 Paris
M° Cadet

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 28
JEUDI
28 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1.100 Ֆ. – Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1.400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1.250 Ֆ. (շաբաթաթերթ առաքում) – Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 18.993 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.993

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԹՈՒՐՔ 1683 ԼՐԱԳՐՈՂՆԵՐ հրապարակային կոչով մը դիմած են Աղգային ժողովին ու ամբողջ ժողովուրդին պահանջելով որ երկրին մէջ ժողովրդավարութեան սպառնացող ճնշումներու քաղաքականութեան ընթացք չտրուի: Կոչը լոյս տեսած է ամէնէն մեծ տպաքանակի տէր թերթերուն մէջ, Նոյեմբեր 26-ին: Այս բողոքը կը բարձրանայ որովհետեւ Ազգային ժողովին մէջ կը ծեծուի օրինագիծ մը զոր պատրաստած է Արդարութեան նախարարը, Ռէֆահ (Իսլամական կուսակցութիւնը) ամէնէն ծայրայեղ անդամներէն մէկը՝ Շեվքէթ Գազան եւ ոնոյ տրամադրութիւնները, կը մատնանշեն լրագրողները, «մեզ կը հեռացնէ ապա աշխարհէն»: Արդարութեան նախարարը կը բացատրէ որ իր օրինագիծը կը միտի առաջքն առնելու «սուտ լուրերու տարածման, որոնք կրնան վնասել պետութեան քաղաքական կամ ֆինանսական վարկին, խուճապ ստեղծել կամ ժողովուրդը դրդռել»: Ճանցագործութեան պարագային նախատեսուած տուգանքները կրնան հասնիլ 300 հազար տոլարի: Մամուլին կարծիքը տարբեր է: Ըստ լրագրողներուն նպատակն է արգիլք հանդիսանալ որ կառավարութիւնը խանգարող տեղեկութիւններ հրատարակին, օրինակ Նոյեմբեր 3-ի արկածին լուրին նման, որմէ յայտնաբերուեցաւ իշխանութեան որոշ տարրերու, ոստիկանութեան եւ մաֆիայի չրջանակներուն կապերը եւ որոնց հետեւանքով Ներքին նախարարը հրաժարեցաւ:

ԲԵՌՆԱՎԱՐՆԵՐՈՒ չարժումը կը շարունակուէր Զորեքշաբթի առաւու (Նոյեմբեր 27) թէեւ բանակցութիւնները այլեւս դրական բնոյթ ստացած էին եւ համաձայնութիւն մը անմիջական կը նկատուէր: Շարժումը կը տեւէր 9 օրերէ ի վեր, 188 պատնէշներ կային եւ հետեւանքները բաւական ծանր բնոյթ ունէին: Հաղորդակցութիւն հաստատուած էր, մինչ օտար բեռնատարները սկսած էին հասնիլ: Ճամբան մնացած այս օտարներուն կորուստները քանի մը տարիւր միլիոն տոլարի կը հասնին: Անթոնիի երեւոյթան-քաղաքապետը՝ Փաթրիք Տէվէճեան յայտարարած է որ պահանջները համեմատաբար օրինաւոր են: Անկէ մարդ ակնկալես եղաւ թէ ինչ դժուար եւ անընդունելի պայմաններու մէջ կ'աշխատին: Պետութիւնը պէտք է մղէ գործատէրերը որոշ խստութեամբ համաձայնութեան մը գալու:

ԱՐՑԱԽ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԱՐՑԱԽԻ ՀԱՐՑԸ ԼԻԶՊՈՆԻ ՎԵՀԱԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽՕՐԵԱԿԻՆ

ՎԷԹՈՅԻ ՀԱԻԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Մամուլի ասուլիսի մը ընթացքին է, Նոյեմբեր 25-ին, որ նախագահ Լ. Տէր-Պետրոսեանի գլխաւոր խորհրդականը՝ ժիրայր Լիպարիտեան ներկայացուցած է Արցախի հարցի կարգաւորման ընթացքը Լիզպոնի ժողովի նախօրեակին: Ադրբեջանը, կ'ըսէ Լիպարիտեան, վայրէջով կարգ մը երկիրներու զօրակցութիւնը, կը ջանայ պաշտպանել Հայաստանի իր ուզած փաստաթուղթը, ինչ որ անընդունելի է Հայաստանի համար, երեւանի համար, նման փաստաթուղթ մը պէտք է հետեւանք ըլլայ համաձայնութեան մը, այլապէս Հայաստան որեւէ այլ կարգավորութիւն չընդունիր եւ Լիզպոնի վեհաժողովին կ'օգտագործէ վէթոյի իր իրաւունքը:

Անդրադառնալով խնդրոյ առարկայ փաստաթուղթին, Ժ. Լիպարիտեան հաղորդած է որ Հայաստան ներկայացուցած է համատեղ յայտարարութեան երկու տարբերակ, որոնց աշխատանքներուն մասնակցած է նաեւ ադրբեջանական կողմը, բայց, խախտելով ընդունուած սկզբունքները, Ադրբեջան միակողմանի հրաժարած է յետադայ աշխատանքներէն: Հակառակ զանազան երկիրներու թելադրանքներուն, Ադրբեջանի նախագահի գլխաւոր խորհրդականը՝ Գուլիզադէ մերժած է նաեւ Հելսինքի երթալ, ուր Հայաստան կ'աշխատէր Մինսկի խումբի հաւաքական նախագահութեան հետ:

Ժ. Լիպարիտեան ըսած է նաեւ որ Լիզպոն (ՕՀՍԱՀԸ-ի վեհաժողով) ոչ Մինսկի, ոչ ալ Վիէննայի խումբերուն կողմէ ընդառաջելը պիտի ներկայացուին եւ երկիրները այն համոզումն ունին որ հոն պէտք չէ կենճռային կացութիւն մը ստեղծել, հարցը տանելով վէթոյի իրաւունքի գործադրումին: Ժ. Լիպարիտեան նշած է որ Հայաստան միշտ կ'աշխատի Լ. Ղարաբաղի հետ խորհրդակցաբար եւ պատասխանելով այն հարցումին որ կը վերաբերէր Ղարաբաղի նախագահական ընտրութեան, աւելցուցած է որ ընտրուած ղեկավարը աւելի լինքնավստահ կրնայ ներկայացնել դինք ընտրած ժողովուրդը: Անդրադառնալով համատեղ յայտարարութեան սկզբունքներուն, Ժ. Լիպարիտեան նկատել տուած է որ բան չէ փոխուած, կը չեշտուի Ղարաբաղի ժողովուրդին ապահովութեան երաշխաւորութեան հարցը, իսկ ինչ կը վերաբերի կարգավիճակին, Հայաստան կ'առաջնորդուի միջազգային չափանիշներու համաձայն:

Հարց եղած է նաեւ Եւրոպական Խորհրդարանի բանաձեւին նախագահական ընտրութեան մասին (տե'ս. «Յառաջ», Նոյեմբեր 16/17) եւ այդ առընչութեամբ Ժիրայր Լիպարիտեան չեշտած է որ Հայաստանի նախագահը կ'ընտրէ Հայաստանի ժողովուրդը եւ ոչ թէ Եւրոպական Խորհրդարանը կամ միջազգային որեւէ կազմակերպութիւն եւ թէ ոեւէ մէկը չի կասկածիր նախագահին օրինաւորութեան մասին եւ թէ այն նոյն եւրոպական Խորհրդարանի կամ Եւրոպայի ու Ամերիկայի պաշտօնատարները, նախագահին վերընտրուելէն յետոյ Հայաստան այցելել նուն հանդիպած են Հայաստանի նախագահին:

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Նոյեմբեր 26/27)

ԼԵՒՈՆ ՏԷՐ – ՊԵՏՐՈՍԵԱՆԻ ԵՒ ԳԱՐԵԳԻՆ Ա.Ի ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԱԿԱՆ ԳԻՐԵՐԸ Ր. ՔՈՉԱՐԵԱՆԻՆ

Նոյեմբեր 25-ին նախագահ Լ. Տէր-Պետրոսեան եւ Ամենայն Հայոց Գարեգին Ա. Կաթողիկոսը չնորհաւորական դիրեր ղրկած են Լ.Հ.Հ-ի նորընտիր նախագահ Ռոպէր Քոչարեանին:

***

Նոյեմբեր 24-ի Լ.Հ.Հ նախագահական ընտրութիւններուն առթիւ քուէատուփ դիմած են նաեւ ներկայիս Հայաստան բնակող Շահումեանի եւ Մարտակերտի չրջաններէն բռնագաղթածները, իրենց ուսումը Հայաստան կատարող զարթաղցի երիտասարդներ: Անոնցմէ 98%-ը իրենց քուէները տուած են Ռ. Քոչարեանին:

***

ԱԺՄ-Ի ԳՐԱՍԵՆԵԱԿԻ ԴՐԱՆ ԿՆԻՔԸ Վ.ԵՐՑՈՒՆԾ

Նոյեմբեր 25-ին, Երեւանի Աբովեան վոդոցին վրայ գտնուող ԱԺՄ-ի գրասենեակի մուտքի դրան վրայ զարնուած կնիքը վերցուած է Ներքին Նախարարութեան համայնքային բաժանմունքի աշխատակիցներուն կողմէ: Ներքին եւ Ազգային Ապահովութեան նախարարութենէն «Արմէնփրէս»ին յայտնած են որ գրաւուած բոլոր սարքաւորումները կը վերադարձուին Նոյեմբեր 26-ին:

***

«ԱՐՑԱԽ – ՀԱՅԱՍՏԱՆ»Ի ՆՈՐ ՆԱԽԱԴԱՀԸ

«Արցախ – Հայաստան» հանրային – քաղաքական կազմակերպութեան վարչութեան վերջերս տեղի ունեցած ընդլայնուած նիստին, իր դիմումին վրայ, վարչութեան նախագահի պաշտօնէն հեռացուած է Լենսեր Ազալովեան: Իր տեղը նշանակուած է փրոֆ. Սերգէյ Մելքումեան:

ՕՐՈՒԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՉԷՉԷՆԻՈՅ ԽՆԴԻՐԸ ԼԵՒԷԴԷՆ ԵՏՔ

Հապիւ հիւանդանոցէն ելած, նախագահ Ելչինի չէչէնական կարգադրութիւնը կուտա՞յ բոլոր երաշխիքները մնայուն լուծումի մը: Հարցը նոյն հետաքրքրութիւնը չի հրահրեր երբ – հոգ չէ թէ առայժմ – լռած են պէնքերը ու աշխարհի լրատուիւնները չեն արձագանգեր ամէնօրեայ զոհերու:

Հարցումը կը թելադրուի որքան Ելչինի անակնկալ քայլին դրդապատճառներէն, այնքան եւ աւելի Լեւէդի յաջորդ կարգուած Բերեզովսկիի անձէն ներչնչուած մտահոգութիւններէ Այն չէչէնական խնդրով կը զբաղէր Ապահովութեան Խորհուրդի փոխ – քարտուղար կարգուելէ առաջ ալ: Փոխ – վարչապետ Սոսկովեցի հետ բարեկամութիւնը որոշ դեր խաղացած էր Չէչէնիոյ վերակառուցման ծրագրին համար դումարներ ստանալու: Այսօր ան նաեւ բարեկամն է վարչապետ Չերնոմիրդինի ու կը զբաղի քարիւղի մարզով: Չէչէնիոյ մէջ քիչ քարիւղ կայ, բայց եղածը չատ որակաւոր է: Կան նաեւ կազ եւ գետաններ: Չէչէնական նաեւթատարը որոշ նորոգութիւններէ ետք կրնայ ամբողջ կեդրոնական Ասիոյ քարիւղը արեւմուտք փոխադրել, Ռուսաստանէն անցընելով:

Չէչէնական հարցին կարգադրութեան համար Բերեզովսկիի մը ընտրութիւնը Մոսկուայի կողմէ, ծածկամիտ արարք մը կը նկատուի: Միայն Չէչէնները զարմացած չեն այդ նշանակումին. իրենց համար Լեւէդի մեկնումէն ի վեր չատ կարեւոր չէ Մոսկուայի անցուդարձը: Իրենք վարժուած են ամէն տեսակ խաղերու եւ Ռուսիան կը նկատեն բնական ադէտ մը, հրաբուխի, կամ երկրաչարժի պէս բան մը:

Լեւէդի օրով անոնք կը խուսափէին անոր դժուարութիւն յարուցանելիք քայլերէ. լռութեան մատնած էին մինչեւ իսկ Ռուսաստանի դաշնակցութենէն անջատուելու իրենց նպատակը, ոչ ալ պատերազմի հատուցում պահանջած էին: Թերեւս Չերնոմիրդինի ու Մասխատովի միջեւ Նոյեմբեր 23-ին տեղի ունեցած նոր համաձայնութիւնը փորձ մըն էր այդ ընթացքէն օգտուելու:

Կայ նաեւ ռուսական զօրքին նոր պատերազմի մը պատրաստ չըլլալու պարագան, Նիւթականի ու ռազմամթերքներու խղճալի վիճակը դրեթէ անզօր զոյութեան մը վերածած է զայն: Սակայն, այս բաները չատ ծանր պիտի չկշռեն, այնքան աւելի որ հարցը կը գտնուի պաշտօնատարներու ձեռքը ու անոնց չատ հոգը չէ թէ ինչ կրնայ պատահիլ: Անոնք կ'ընեն ինչ որ իրենց հրահանգուի:

Այս պայմաններուն մէջ հասկնալի է որ Չէչէնները առանց մեծ խանգավառութեան ստանան համաձայնութեան դրծադրութեան թուականին (1977 Ցունուար), առանց բոլորովին անտեսելու միւնչեւ իսկ պատերազմի հաւանականութիւնը:

ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՓՈԽԱՌՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ հատուցման վերաբերող համաձայնագիրը ստորագրուեցաւ եւ ան վերջնական բնոյթ ունի: Այս համաձայնագիրը զոր ստորագրած են Ելմատական նախարար՝ Ժան Արթիւի եւ Ռուսաստանի փոխ – վարչապետ՝ Օլեգ Դաւիդով երկու միլիառ Ֆրանքի հատուցում մը կը նախատեսէ քանի մը տարիներու վրայ: Կը թուի, սակայն, որ փոքր բաժնեհէրերը պէտք է քիչ մըն ալ համբերեն, հատուցման ձեւակերպութիւնները բաւական բարդ են, երբ 1918 Փետրուար 3-ին, Բոլշեւիկ կառավարութիւնը յայտարարած է թէ պիտի չյարգէ ցարական վարչակարգին արտաքին պարտքերը, Ֆրանսայի մէջ 13.7 միլիառ ոսկի – Ֆրանքի փոխառութիւն կար: Ռուսաստանի մէջ, կարգ մը երեսփոխաններ դոհ չեն եւ Դումայի համայնավար նախագահը յայտարարած է. – «Բարոյական դէմ է վճարել ցարական Ռուսաստանի պարտքերը, երբ անկարող ենք հատուցանելու մեր իսկ քաղաքացիներուն այն խնայողութիւնները զոր կորսնցուցած են 1992-ի մնտեսական բարեփոխումներուն հետեւանքով»:

ՄԱԿ-Ի մօտ Իրաքի ներկայացուցիչը յայտարարած է որ իր կառավարութիւնը այլեւս համաձայն է ՄԱԿ-ի պայմաններուն իրաքեան քարիւղի արտածման վերաբերեալ: Թիւ 986 բանաձեւը որ կը կոչուի՝ «քարիւղ անունդի փոխարէն», քուէարկուած 1995-ին, թոյլ կուտայ Իրաքի 10 միլիառ ֆրանքի քարիւղ արտածել ամէն 6 ամիսը, պայմանաւ որ այդ վաճառքէն գոյացած դումարը ծառայէ ննդեղէնի եւ դեղօրայքի գնման:

ԹՈՒՐՔԻԱ կը հաւաքուի, Նոյեմբեր 28-ին, մահմետական ութ երկիրներու – Պանկլատէշ, Եգիպտոս, Ինտոնեզիա, Իրան, Մալեզիա, Նիժերիա, Փաքիստան – ղեկավարները զարկ տալու համար իրենց զործակցութեան:

ԻՐԱՔԵԱՆ ՔԻԻՐՏԻՍՏԱՆԷՆ Ամերիկայեկ 5000 հոգի պիտի պարպեն, որոնք կ'աշխատէին ամերիկեան ոչ – կառավարական կազմակերպութիւններու համար: Սեպտեմբերին արդէն, 2000 Քիւրտեր հեռացուած էին Թուրքիայէն անցնելով,

Ա.Ջ ԾԵՐԱԿՈՒՏԱԿԱՆՆԵՐՈՒ մեծամասնութիւնը մերժեց ընթացք տալ համայնավար եւ ընկերվարական խումբերուն առաջարկին, որ կը վերաբերէր Թ – Վէ – Ա-ի գեղէմ մը մամուլին համար: Կառավարութիւնը եւ Ֆինանսական յանձնախումբը արդէն աննպաստ արտայայտուած էին:

ՖՐԱՆՍԱՑԻ ԱՐՏԱՔԻՆ առեւտուրը կրկին յաւելում արձանագրած է Սեպտեմբերին, աւելի քան՝ 10.08 միլիառ Ֆրանք:

ԻՆՉ Կ'ԸՍԷՐ ԳԻՒՄՐիի ՔԱՂԱՔԱՊԵՏԸ ԸՆՏՐՈՒԹԵՆԷՆ ԱՌԱՋ

Նոյեմբերի ընթացքին տեղի ունեցան Հայաստանի տեղային մարմիններու ընտրութիւնները: Ատոր նախօրեակին թեկնածուներու հետ հարցազրոյցներ լոյս տեսան հայաստանեան մամուլին մէջ. հասկընալի է որ անոնց քուն նպատակը ընտրական քարոզչութիւնն է, սա կամ նա թերթին նախընտրելի համարած թեկնածուին հետ: Սակայն, հետաքրքրական մամուլին հետեւողին համար այդ հարցազրոյցները առիթ կուտան հայաստանեան համայնապատկերին մէջ յաճախ լուռ մնացած անկիւններէ ձայներ ունկնդրելու:

Այդ «անկիւն»ներուն գլխաւորն է Գիւմրին: Երկրաշարժէն ծանրօրէն վիրաւորուած քաղաքը — այս անուանումին այնքա՛ն վայել իր իւրայատուկ դիմագիծով ու անցեալով — 1988–էն ութ տարի ետքն ալ կը չարունակէ գոյութիւն քարշ տալ, լայն չափով բաց մնացած իր լայն վէրքով: Հազարաւորներ տակաւին ապահով չորս պատ ու երդիք մը չունին տակաւին հոն. ամառուան տօթին ու ձմրան սառեցնող ցուրտին ամբողջ սերունդ մը հասակ կ'առնէ խաւաքարէ տուփերու մէջ որոնց շոայլօրէն «տնակ» անունը կը տրուի: Այս իրավիճակին մէջ, յատկապէս նոր սերունդին պուտ մը ժպիտ պարգեւելու նպատակով գործող սփիւռքեան կազմակերպութիւններ կան, որոնք սակայն պարբերաբար դժգոհութիւն ու յուսախաբութիւն կը յայտնեն տեղական իրաւասուներու ընթացքէն. այսուհանդերձ, «Հայաստան»ի Հոկտեմբեր 31–ի թիւին մէջ որոշ զոհունակութեան աղբիւր է «Գիւմրին արդէն իմ կենսագրութիւնն է...» խորագրուած հարցազրոյցը, կատարուած՝ Միքայէլ Վարդանեանի հետ: Ան 1994–էն ի վեր քաղաքային խորհուրդին գործադիր կոմիտէին նախագահն է: Այլ խօսքով՝ քաղաքապետը: Գոհունակութիւնը արդիւնք է Գիւմրիի բնակարանաշինութեան մարզին մէջ կատարուած դրականները տեսնելուն:

Զրուցավար Լեւոն Մուրադեան ծանրութեացման խօսքերուն մէջ. տեղ կուտայ քաղաքապետին անձին նկատմամբ առաջին օրերուն յայտնուած անվստահութեան, հաւատքի պակասին: Դժուար է բնորոշել թէ ատոր մէջ, նկատի առած ընտրապայքարի չրջանը, անկեղծութեան դնահատո՞մ մը կ'ակնկալուի, թէ իրապէս այդ եղած է պարագան: Ինչ կը վերաբերի բնակարաններու չինութեան մարդին, քաղաքապետն ալ կը խոստովանի թէ երկու տարի այդ գործունէութիւնը կանգ առած էր: Ցետոյ, չնորհիւ իրենց բարձրացուցած ձայնին, «Հայաստան» հիմնադրամին ու համաչխարհային դրամատան յատկացումներով վերկոչ ու կէս տարուան մէջ չինուած ու տեղերուն յանձնուած է 2100 բնակարան, քաղաքապետը կ'աւելցնէ անմիջապէս թէ անօթեւաններու թիւին համեմատութեամբ մեծ բան չէ ատիկա, բայց նոյնքան ընտանիքի բնակարանի խնդիրը լուծուեցաւ: կ'ըսէ նաեւ թէ քաղաքին կեդրոնական մասին մէջ ալ վնասուած քանի մը չէնքեր նորոգուած են: Կոոպերատիւի ձեւով բնակարաններ կը կառուցուին եւ հոդ տրամադրուած է անհատական բնակարաններու չինութեան համար: Մ. Վարդանեան ուրախութիւն կը յայտնէ որ վերջերս նախագահ Լեւոն Տէր–Պետրոսեան ուշադրութիւն կեդրոնացուցած է Գիւմրիի վրայ ու հնարաւորութիւն ըստեղծած որ մինչեւ 2000 թուականը վերջնական լուծում տանէ բնակարանի հարցը:

Քաղաքապետին ըսածներուն մէջ նորութիւն չէ կարդալ որ եթէ ֆինանսական հարցերը լուծուին, աշխատող կը գտնուի: Գիւմրիի մէջ չինարարական մեծ թիւով կազմակերպութիւններ կան արդէն եւ գիտեն թէ ինչպէս պէտք է աշխատիլ:

Յատուկ հոգածութիւն, բայց նաեւ վէճի նիւթ է քաղաքին կեդրոնական մասին վերանորոգումը: Հոն կիսաքանդ մնացած է Ամենափրկիչ Եկեղեցին: կ'ուզեն նորոգել: Այդ նպատակով ալ ստեղծած են նոյնանուն հիմնադրամ մը: Վէճը արդիւնք է այս ծրագրին ընդդիմացողներու. անոնք կը պնդեն որ աւելի յարմար է տուն կառուցել: Քաղաքապետը չի ժխտեր այդ կարեւորութիւնը, բայց հարց կուտայ «ո՞վ է մաքրում իր բնակարանը՝ աղբը սեղեակի կեդրոնում թողնելով»:

Զրոյցին վերջին մասին մէջ զգալի է ընտրապայքարի ապեցութիւնը. խոստումներ չտայլելու ընտրական դրամագլուխին օգուտին հաւատք ընծայող չէ Մ. Վարդանեան. կը խոստանայ միայն ընտրուելու պարագային ալ ընել այն ինչ որ արդէն ըրած է: կ'ըսէ թէ կրնայ խանդարիչ ազդակ ըլլալ միայն նիւթական միջոցներու բացակայութիւնը, բայց այդ հարցը լուծելի է: կ'ուզէ ընտրուիլ, որպէսզի սկսած իր աշխատանքները, ծրագրերը կէս ճամբան չմնան:

Գիւմրեցին, «հոգեբանութեամբ, նկարագրով, վարքով եւ պատասխանատուութեամբ աւանդականօրէն ձեւաւորուած» այդ քաղաքին բնակիչը ամէնէն արդար ու տեղին ընտրութիւնը ընդուն է, ամէնէն ճիշդ դատողը, մեկնելով ութ տարուան անցեալէն ու ընտրապայքարի հեռանկարներէն:

ԱՐՓԻ ԹՈՓՈՑԵԱՆ

ՕՐՈՒԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆ ՍՆԱՆԿՈՒԹԵԱՆ ՇԵՄԻՆ

Սրտի բարդ գործողութեան վաղորդայնին նախագահ Ելցին առաջին հրամանագրով մը վերջ տուաւ վարչապետ Չերնոմիրտինի փոխանցուած իշխանութիւններուն. երկրորդով մըն ալ, ազգային հաւատքեան հողին վրայ, հրաւիրեց քաղաքական բոլոր կողմերը 1997–ին միասնաբար նչելու Հոկտեմբերեան յեղափոխութեան 80–ամեակը: Ապաքինման լման չրջանը աւարտելէ առաջ իսկ կը սպասէր որ հեռատեսիլէն կարճ ելոյթ մը ունենայ նախագահը, ինչ որ ուղղուած է ռուս ժողովուրդին վստահութիւն ներչնչելու թէ իրենց ղեկավարը երկրին գործերը վարելու ուժը ունի: Սակայն չատեր սկեպտիկ են. նոյնիսկ մտահոգ: «Տեսանք թէ ինչ հետեւանք ունեցաւ ընտրապայքարին թուխթ պարելու ստիպել զինքը» կ'ըսեն մարդիկ:

Խորքին մէջ փողոցի մարդը զբեթէ ամբողջովին անտարբեր է Կրեմլինի փոթորկումներուն: Ազատական երեսփոխանուհի մը կ'ընդունի որ Ռուսերը աւելի մտահոգ են իրենց անվճար աշխատավարձով, քան նախագահին առողջութեամբ: Ատոր լաւագոյն փաստն էր Ելցինի գործողութեան օրը իսկ ընդհանուր ծաւալուն գործադուլը, որպէս բողոք կառավարութեան վարած քաղաքականութեան: 76 չրջաններու մէջ, ըստեղծաւ որ 15 միլիոն հոգի մասնակցեցաւ չարժումին: Զինուորականներու, մտաւորականներու, դասախօսներու, ուսանողներու ցոյցին կ'ընկերանային «Անօթի ենք» արձանագրութեամբ պաստառներ:

Շարժումէն անմասն չեն արհեստակցական անկախ միութիւններն ալ. կը պահանջեն Կրեմլինի հետ երկխօսութիւն մը որպէսզի ճար մը գտնուի ութ միլիառ տոլարի չափ անվճար աշխատավարձերու խնդրին:

Հոկտեմբերեան յեղափոխութեան 80–ամեակը նչելու ելցինեան որոշումը ճահահատի մը յետքայլը կը մատնէ: Ինք որ Միացեալ — Նահանգներու Գոնկրէսին առջեւ յայտարարած էր թէ յաղթած է համայնավար հրէշին, այսօր կը պատրաստուի կերպով մը վառարանել այդ նոյն «հրէշը»: Այս ընթացքին խորքին համայնավար կուսակցութիւնը սիրաչահելու մտահոգութիւնը կայ, թելադրուած՝ գործնապաշտ մօտեցումի տէր Վ. Զերնոմիրտինէ: Այս բոլորին մէջ համայնավար պարագլուխը Զիւգանով խոհեմ դիրք մը ունի, չմերժելով հանդերձ բանակցութեան հաւանականութեան մը:

Այս տրամադրութեան զուգահեռ, կառավարութիւնը հրահանգած է կասեցնել հակահամայնավարական աղչալը լրատուներու մէջ որոնք իր սեղմ հակակրիչներն են:

Համայնավար դանդուածներու ընդդիմութիւնն, զանոնք սիրաչահելու ուղղուած այս քայլերը հետեւանք են այն հասատումին որ Կայտարի եւ Զուբայիսի կիրարկած սեփականաչնորհումներու քաղաքականութիւնը երկիրը հասցուցած է անանկութեան չափին: Գետուիթիւնը չի կրնար վճարել իր ներքին պարտքը, ինչպէս նաեւ արտաքինը: Ծանօթ տնտեսագէտներէն մէկը փաստացի կերպով ցոյց տուած է որ Հայաստանին դրամատունէն կառավարութեան խնդրած 9·2 միլիառի փոխառութիւնը միայն կրնայ ծառայել արտաքին պարտքին կուտակուած տոկոսները վճարելու: Պետական նոր հրապարակ հանուած պարտամուրհակներն ալ միայն 15 հազար միլիառ ռուբլիի յաւելեալ դումար մը կրնար ապահովել, մինչ յետնեալ աշխատավարձերու դումարը 40 հազար միլիառ է: Ստացական այլ անտեսագէտներ եւս որոնք այս մասին կլոր սեղանի մը մասնակցած են, միաձայնութեամբ հաստատած են թէ կացութիւնը ուղղակի «անանկութիւն» բառով պէտք է կոչել:

Կառավարութիւնը ներկայիս կը ջանայ անվճար հարկերը դանձելու միջոցներ գտնել: Ելցին ատոր համար Զեկա (արտակարգ յանձնախումբ) ստեղծած է: Սակայն նիւթին մասնագէտները ոչինչ կը յուսան ատկէ, քանի որ դիտել կուտան թէ հարկերէ խոյս տուողներու ախոյեանները Կրեմլինի ամրոցներուն տէրերն են: Ստրկէն դժուար է համոզել որ ամբողջովին քայքայման վիճակին հասած տնտեսութիւն մը կարելի կ'ըլլայ հարկերու դանձումով վերակենդանացնել:

Ռուսաստանի մէջ նախորդ վարչաձեւին անկումէն ետք տնտեսութիւնը կը գործէ դրեթէ առանց կանոնի. աշխատավարձերու վճարումը կամայական բանի մը վերածուած է, ինչպէս նաեւ վարկերու հատուցումը: Քաոսային այս կացութեան մէջ ան որ կ'ուզէ պարտքը դանձել, պէտք է գործի լծէ ոճրային չրջանակներու պատկանող ուժեր. երեւոյթը այնքան տարածուն է որ նոյնիսկ միջազգային կազմակերպութիւններու տեղեկագիրներ կը խօսին այս մասին: Ապահովութեան յատուկ գործակալութիւններ այնքան ծաղկած են որ այսօր 1·5 միլիոն զինեալ կ'աշխատացնեն: Իրաւունքի պետութեան բացակայութեան դլխաւոր փաստը կը նկատուի այն որ վերջին հինգ տարուան մէջ մաֆիայի ոչ մէկ կարեւոր դէմք դատապարտուած ու պատարան տարուած է Ռուսաստանի մէջ: Կաշառակերութեան ամբաստանութեամբ ձերբակալուածներ կան արդարութեան, քաղաքական մարդի պաշտօնատարներէ, բայց մաֆիայի չրջանակէն ոչ ոք:

Հանրային կարծիքին մէջ բաւական խոր է համոզումը թէ ներկայի իշխանութիւնը սերտ կապեր ունի մաֆիային հետ: Այս մասին լուրջ աղբիւրներ յայտնած են թէ զօրավար Կորժակով Լերմդի յանձնած է նախագահին աշխատակազմի պետ Զուբայիսի մասին խոովիչ տուեալ թղթածրար մը. բայց Լերմդ — գոնէ առայժմ — տրամադիր չի թուիր օգտագործելու անոր պարունակութիւնը, համոզուած որ ներկայ կացութեան մէջ Կրեմլինի դեղծումները, չարաչահումները հրապարակել, միայն կը ծառայէ կացութիւնը ա՛լ աւելի ծանրակչիռ դարձնելու: Որոշ դեկավարներու կողմէ անտեսական բարեփոխումի նպատակով եղած առաջարկներ քաղաքական ճակումներ կը նկատուին յաճախ: Այսպէս եղած է օրինակ, երբ Մոսկուայի քաղաքապետը ուժանիւթի պինդերու արմատական զեղչ մը պահանջած է, ձեռնարկութիւններուն բեռը որոշ չափով թեթեւցնելու մտադրութեամբ: Սակայն հանրային կարծիքը ատիկա Զերնոմիրտինի կալուածէն ներս նետուած քար մը նկատած է, քանի որ ան ուժանիւթի մարդին մեծ հովանաւորն է. այս տրամաբանութեամբ ալ նախագահական նկրտումներ կը վերագրուին Լուժկովի:

Իր պաշտօնազրկումէն քանի մը օր առաջ պատասխանելով լրագրողի մը, Լերմդ ըսած է թէ համակարգը պէտք է փոխել: Անոր պատասխանը ընկալուած է որպէս տնտեսութիւնը ապականող տարրերէ մաքրագործելու մտադրում: Այդ դործը չի կրնար առանձնել Ելցին նոյնիսկ եթէ վերադտնէ իր ամբողջ ուժը. բաւարար չի կրնար ըլլալ նաեւ Զիւգանովի եւ կարդ մը այլ ընդդիմադիրներու դօրակցութիւնը: Իսկ ժողովրդային դժդոհութիւնը որ իր արտայայտութիւնը կը գտնէ ցոյցերու ձեւով, չատ հաւանօրէն առաջին քայլերը կ'առնէ,

Ռուսական հեռատեսիլը կլոր սեղանի մը հրաւիրած է ֆինանսի միջազգային մասնագէտ Սորոսը, անոր կարծիքը ուսումնասիրելու համար ռուս տնտեսութեան անելիքի մասին: Ան զարմանք պատճառած է բոլորին, ըսելով որ Ռուսաստան չկրցաւ օգտուիլ ընկերվարութեան առաւելութիւններէն ու անոր տեղ ստեղծել ապառաղ դրամատիրութիւն մը որ կը նպաստ միայն անանկութեան առաջնորդել: Այս դատումէն ի վեր չատեր հարց կուտան թէ «ելցինեան համակարգ» կոչուածը թէ՛ կրնայ ջնջել եւ ի՛նչ միջոցներով: ԿԱՂՀԱՆ

ՈՒԽՏԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ ԴԷՊԻ ԵՐՈՒՍԱղԷՄ

Անցեալ Նոյեմբեր 1-էն 11 կատարուած ուխտագնացութիւն մը դէպի Երուսաղէմ, առաջնորդութեամբ Արնուվիի Վարդապետ Ս. Խաչ եկեղեցւոյ հովիւ Մեսրոպ Աւագ Քահանայ Ժամկոչեանի, եւ մասնակցութեամբ փարիզեան Շրջանի 43 հաւատացեալներու:

Ուրեմն երբ Թել-Աւիվ հասանք արդէն Դաւիթ Եպիսկ. օդակայանը մեզ դիմաւորեց բարի գալուստի ջերմ խօսքերով: Արդէն իսկ կարճ ժամանակուան ընթացքին խումբին հետ, առանց դժուարութեան, սիրալիր յարաբերութիւն մը ըստեղծուեցաւ չնորհիւ Մեսրոպ Քահանայի կատակախօս եւ մարդամօտ վերաբերումին:

Առաջին երեք օրերը այցելեցինք Եաֆա, Թել-Աւիվ, Հայֆա Սէն-Ժան-Աքր, Նազարէթ, Տիբերական լիճը, Կափառնաում քաղաքները, եւ վերջապէս երկուշաբթի առաւօտ Երիքովէն ետք, երկոյեան հասանք Երուսաղէմ:

Երեքշաբթի օր այցելեցինք Սրբոց Յակոբեանց մայրավանքը, Թորգոմ Պատրիարք Մանուկեանի ներկայութեան, որ նոր վերադարձած էր Միացեալ-Նահանգներէն: Մեղի բարի գալուստի խօսքեր ուղղելով ջերմ ընդունելութեամբ մը ընդունուեց բոլորս, եւ յիշատակի համար նկարուեցանք, նաեւ պզտիկ հայկական խաչեր նուիրեց բոլորիս: Հետեւեալ օրերուն այցելեցինք Ս. Վայրերը, Բեղհէմ, Մեռեալ Ծովը, Գեթսեմանիի պարտէզը, Վերնատունը, Խաչի ճամբան, Օմարի մզկիթը, Լացի պատը, Աստուածամօր դերեզմանը որ կը պատկանի Հայերուն եւ Յոյներուն, Ս. Յարութեան տաճարը, որ յանձնուած է Հայերու, Յոյներու եւ Լատիններու հոգածութեան:

Իւրաքանչիւր վայր որ այցելեցինք խմբային աղօթքով կը խոնարհէինք եւ հաւատացեալները մօտեր կը վառէին իրենց ուխտը ընդունելի դարձնելու համար, միաժամանակ երգելով եկեղեցական երգեր, ամէն ուխտատեղիի մէջ: Ուրբաթ կէսօրէ ետք հրաւիրուած էինք Դաւիթ Եպիսկ.ի բնակարանը: Շատ հաճելի ժամեր անցուցինք բոլորս միասին: Իր հիւրասէր վերաբերմունքը եւ ջերմ ընդունելութիւնը առաւել եւս ընտանեկան դարձուցին մթնոլորտը եւ մենք մեզի զգացինք մեր տան մէջ: Երեկոյեան, հրաւիրուած էինք Հ.Մ.Ը.Մ.–ի ակումբը ուր անցուցինք չատ հաճելի երեկոյթ մը, յեղափոխական եւ ազգային երգերով:

Շաբաթ օր, առաւօտեան Ս. Յակոբի մէկ պատարագ եւ հոգեհանգիստ կատարուեցաւ մեր ուխտաւորներու ննջեցեալներուն յիշատակին: Ժամը 14-ին ժամադրուած էին վանքին առջեւ, ուղղուելու համար դէպի Ս. Յարութեան տաճարը, ուր տեղի պիտի ունենար հրաշափառ նախաօծնակ Գիւտ Խաչին արկեցով:

Երբ հոն հասանք եպիսկոպոսը մեզի կը սպասէր դրան առջեւ. մօտեցայ իրեն եւ հարցուցի որպիսութիւնը: «Լաւ չեմ կրնար ըլլալ, պատասխանեց, նախաղպացում մը ունիմ թէ բան մը պիտի պատահի»: Ուրեմն, արքեպիսկոպոսներէ, եպիսկոպոսներէ, վարդապետներէ, քահանաներէ, դպիրներէ կազմուած թափօրը, նախագահութեամբ Պատրիարքին եւ առաջնորդուած ոստիկաններէ, չուռով յառաջացաւ դէպի Ս. Յարութեան տաճարը: Շուկային մուտքին յանկարծ ազդուկ մը լսեցինք, իրարանցում մը. ծայրագեղական երիտասարդ մը յարձակեցաւ մեր քրիստոնէական նուիրական խաչին վրայ, թքնելով:

Երբ հասանք Ս. Յարութիւն, ծովածաւալ բազմութիւն մը կը սպասէր տեսնելու համար այս բացառիկ արարողութիւնը:

Երբ թափօրը մտաւ տաճարէն ներս ոտաւորիչ չարականներով, անկարելի էր մեր արցունքները զսպել:

Տեսարան մը որ կեանքիս մէջ չէի տեսնած:

ած: Մէկ կողմէն 50-ի մօտ փոքր աղջիկներ 7-էն 14 տարեկան, շապիկ հագած, պուլհին ծածկուած սկսան իրենց չարաչանները, միւս կողմէն տղաքը միեւնոյն տարիքով: Երբեք չեմ կրնար մոռնալ մեր տղած այդ ժամերը: Մօտէն ականատես եղանք թէ որքան դժուարութիւններով է որ այդտեղի Հայերը կ'ապրին հոն, միմիայն պահելու համար մեր սրբատեղիները: Անհատաւալի կը թուի այսօր մեզի թէ մեր նախնիները ինչպիսի՛ հաւատքով, նուիրումով, ճիգերով կարողացած են դիմադրել ամէն տեսակի դժուարութիւններու, միմիայն պահելու համար Հայ Առաքելական Եկեղեցին իր հաւատքով եւ լեզուով ու աւանդութիւններով: Հպարտութեամբ է որ կ'ըսեմ, իւրաքանչիւր Հայ կեանքին մէջ գոնէ մէկ անգամ պէտք է այցելէ Երուսաղէմ:

Կիրակի առաւօտեան տեղի ունեցաւ պատարագ, ներկայութեամբ Պատրիարքին եւ բարձրաստիճան եկեղեցականներու. պատարագիչն էր Մեսրոպ Քահանան: Երգեցողութիւնները կատարեալ ներդաշնակութեամբ կատարուեցան այդ առթիվ երիտասարդներուն կողմէ, բոլորս հիացում պատճառելով: Պատարագէն ետք դարձեալ թափօրի արարողութիւն Գիւտ Խաչի նուիրուած չարականներով:

Երեկոյեան սկսած էինք մեր վերջին պատրաստութիւնները տեսնել, վերջին ընթրիքը պանդոկին սրահին մէջ: Խօսք առաւ տոքթ. Ժազ Պալեան Ֆրանսերէնով, շնորհակալութիւն յայտնելով մեր առաջնորդ՝ Տէր Մեսրոպին եւ չեչեւլով թէ չատ կարեւոր եւ նուիրական պարտականութիւն են այս ուխտաղնացութիւնները, զոր երկրորդ տարին ըլլալով կը կազմակերպէ եւ մաղթեց որ միշտ չարունակուին նման ձեռնարկներ: Շնորհակալութիւն յայտնեց նաեւ Դաւիթ Եպիսկ.ին որ 11 օրերու ընթացքին իր ժամանակը ամբողջութեամբ մեզի յատկացուց, բոլոր սրբատեղիներուն մասին ֆրանսերէն եւ հայերէն լայն ծանօթութիւններ տալով: Պիտի ուզէի չեշտել այստեղ թէ բոլոր ուխտաւորները եպիսկոպոսին մօտ տեսան նուիրեալ ոգի, համեստ հոգեւորականը եւ բոլորը իրենց ուխտը վերանորոգած, ապրեցան անմոռանալի պահեր:

Ապրէն Նոյեմբեր 11-ի առաւօտեան ժամը 3-ին կ'ուղղուէինք դէպի օդակայան, վերադառնալու համար: Վերջին անգամ Յոգաբին մէջ Հայր Մեր երգելով, ետ դարձանք իր լուսաւոր վիճակին մէջ տեսանք: Տխուր էինք եւ ուրախ, երբ հասանք Թէլ-Աւիվի օդակայանը:

Հաճելի ճամբորդութիւն մը, երբ ժամը 11-ի չուրջ օդանաւիլսը (օբէս) հայերէնով իսկ չատ յատկօրէն մեզի բարի վերադարձ կը մաղթէր եւ չնորհակալութիւն կը յայտնէր:

Բոլորս ոգեի եւ զարմացած, ծափահարութիւններով, ալ աւելի խանդավառուած, մեր սիրելիներուն միացանք:

ՌՈԶԷԹ ՏԷՐՎԻՇԵԱՆ

ԴՊՐՈՑԱՍԷՐ

ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԾԻՆ ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻԻՆ

Շաբաթ, Նոյեմբեր 16, երեկոյեան ժամը 20·30–ին տեղի ունեցաւ հրապարակային դասախօսութիւն մը, «Դպրոցասէր Տիկնանց Վարժարան»ի սրահին մէջ: Օրւան բանախօսն էր Պր. Արմէն Հախնազարեան. նիւթն էր՝ Հայաստանի բնութեան եւ «Խորովի Անտառ»ի պահպանման հարցը: Ներկայ էին չուրջ 75 անձեր: Պ. Հախնազարեան հետաքրքրական ոճով, սահուն ու պարզ լեզուով, սահիկներու օգնութեամբ մզեց ունկնդիրները որ մըտքով ճամբորդութիւն մը կատարեն դէպի Մայր Հայրենիք: Ան իր խօսքին մէջ ըսաւ թէ Հայաստան ունի քաղաքական հարցեր, ներքին տնտեսական դժուար պայմաններ, Արցախի պայքարը, բայց այս բոլորին կողքին ունի նաեւ բնութեան դեղերկութիւնները պահպանելու հարցը եւ այդ հարցը կը մտահոգէ մեզ բոլորս: Ի միջի այլոց յիշեց «Խորովի Անտառը»: Դ. զարուն Խոսրով Գ. Թագաւորը, Արբատեան նահանգին մէջ սկսաւ տնկել մայրիներ, որոնք զարճան անտառ, որսի կենդանիներով լեցուց այդ անտառը եւ կոչեց «Խորովի Անտառ»:

Թագաւորը զբօսնելու համար հոն որսի կ'երթար: Հոն եղած բուսատունկերուն թիւը 1800–ը կ'անցնի որոնցմէ 156–ը տապիւտ բոյսեր են եւ այսօր ոչնչանալու վտանգին ենթակայ: Կենդանական աշխարհէն գոյութիւն ունին 186 տեսակներ, որոնցմէ 25–ը սողուններու դասակարգին կը պատկանին եւ 161–ը թռչնատեսակներ են: Այս չրջանը յայտնի է իր արծիւով եւ ուրուրով: Կաթնասուն կենդանիներու չարքին կարելի է յիշել հայկական ոչխարը, անդրկովկասեան քարայծը, ասիական յովազը, արջակատուն, վայրի խոզը, աղուէսը, եւայլն:

«Խորովի Անտառը» կը գտնուի Երեւանի հարաւ – արեւելքը Գեղամայ հրաբխային լերան ստորոտին, ծովի մակերեսէն 1400 – 2250 մեթր բարձրութեան վրայ: Տարածութիւնն է 30·000 հեկտար, որուն միայն 9000 հեկտարը անտառածածկ է:

Պր. Հախնազարեան դիտակից եւ փորձառու դասախօս մըն է: Անիկա իր հանդարտ խօսակցութեամբ կրցաւ տպաւորել տարբեր տարիքի պատկանող բոլոր ներկաները:

Դասախօսութեան վերջաւորութեան ներկաներու կողմէ եղան զանազան հարցումներ:

ՆԵՐԿԱՑ ՄԸ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԵՐԵՒԱՆԻ ՄԵԹՐՈՑԻ ՆՈՐ ԿԱՑԱՆԸ

Վարչապետ Արմէն Սարգսեան եւ Երեւանի քաղաքապետ Վանօ Սիրադեղեան, փոխադրութեան նախարար Հենրիկ Քոչինեան պաշտօնատար անձերու ընկերակցութեամբ այցելած են Երեւանի մեթրոյի նոր կառուցուող «Զարբախ» կայարանի չինարարական հրապարակը: Աչխատանքերու աւարտը նախատեսուած է Դեկտեմբեր 25–ին եւ կայարանը կը սկսի գործել 1997 Յունուար 1–էն սկսեալ, անկէ կ'օգտուին օրական չուրջ 20·000 հոգի:

***

ԱՐՏԱՔԻՆ ՆԱԽԱՐԱՐԸ ՎՐԱՍՏԱՆԻ ՄԷՋ

Արտաքին նախարար Ալէքսանդր Արզումանեանի Թիֆլիս կատարած երկօրեայ այցելութիւնը վերջ գտած է: Ան տնտեսակցութիւններ ունեցած է վրացի իր պաչտօնակից՝ Մենաղարիչվիլիի եւ նախագահ Շեվարնաձէի հետ: Հիւպատոսական սպասարկութեանց մարզին մէջ համագործակցութեան հեռանկարները, փոխադրական կարգ մը հարցեր, չրջանի իրավիճակը եւ տնտեսական համագործակցութեան կարելիութեանց ուսումնասիրութիւնը առանցքը կազմած են այս հանդիպումներուն:

***

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐԻՆ ԼՂՂ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

Հայաստանի Արդարադատութեան նախարար Մարատ Ալէքսանեան այս օրերուն այցելած է Սեեվանակերտ ուր հանդիպումներ ունեցած է նախագահ Ռ. Քոչարեանի, Ազգային Ժողովի նախագահ Ա. Թովմասեանի եւ վարչապետ Լ. Պետրոսեանի հետ: Խօսակցութեանց նիւթ էին օրէնսդրական հարցեր եւ օրէնսդրական մարզին մէջ համագործակցութեան հեռանկարները:

***

ՎԱՐՉԱՊԵՏԸ ԿԸՆԴՈՒՆԻ ՖՐԱՆՍԱՅԻ ԴԵՍՊԱՆԸ

Վարչապետ Արմէն Սարգսեանի եւ Ֆրանսայի դեսպան Միչէլ Լըկոայի Նոյեմբեր 20–ին տեղի ունեցած հանդիպումին նիւթ եղած են հայ – ֆրանսական յարաբերութիւնները, յատկապէս՝ տնտեսութեան, մչակոյթի եւ դիտութեան մարզերուն մէջ: Վեր առնուած են նաեւ հիւլէական ուժանիւթի զարգացման, ֆրանսական ընկերութիւններու կողմէ կարելի ներդրումներու խնդիրները:

***

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

ԹԷՆԻՍ. – Այս օրերուն Բաթում տեղի ունեցած թէնիսի պատանեկան միջազգային մրցաշարքին մասնակցած են նաեւ Երեւանի թէնիսի դպրոցի երկու սաներ: Անոնցմէ Յարութիւն Սոֆեան հանդիսացած է առաջին, իսկ Տիգրան Մարտիրոսեան՝ չորրորդ:

**

ԳԵՂԱՍԱՀՔ. – «Սքէյթ Գանատա» մրցաչարքին 10–րդ տեղը գրաւած կաճօ Կոյինոմա – Տիգրան Առաքելեան գեղասահքի զոյգը կը մասնակցի նաեւ Ֆրանսա, Գերմանիա, Միացեալ – Նահանգներ, Ճափոն եւ կարգ մը այլ երկիրներու մրցաչարքերուն: Իսկ գեղասահքի Հայաստանի հաւաքականը, որու մաս կը կազմեն մենասահորդներ Մերի Թադեւոսեան, Էդգար Գրիգորեան, Էլէն Համբարձումեան եւ Աբրահամ Գրիգորեան, կը մասնակցի 1997–ի Յունուարին Փարիզ տեղի ունենալիք Եւրոպայի ախոյեանութեան: Անոնցմէ Մ. Թադեւոսեան եւ Է. Գրիգորեան կը մասնակցին նաեւ երիտասարդական համաչխարհային ախոյեանութեան, Հարաւային Գորէայի մայրաքաղաքը: Հայաստանի հաւաքականը կը մասնակցի նաեւ Շուէյտ տեղի ունենալիք երիտասարդական ձմեռնային ոլիմպիականներուն, ինչպէս նաեւ Լոզան տեղի ունենալիք համաչխարհային ախոյեանութեան, ուր 1– 20–րդ դիրքերու միջեւ գտնուողները իրաւունք կը ստանան մասնակցելու 1998–ի ձմեռնային ոլիմպիական խաղերուն, Նագանօ:

***

ՎԱՆԱՁՈՐԻ ՏԱՐՕՆ ԹԱՂԱՄԱՍԻ ՆՈՐ ՏՈՒՆԵՐԸ

Վանաձորի Տարօն թաղամասի նոր նախագիծը, որ մշակուած է «Հայպետնախագիծ» հիմնարկին կողմէ, կը նախատեսէ 1300 անհատական տուներու չինութիւնը, իւրաքանչիւրը 400 քառ. մեթր հողատարածքով: Անոնք կը վաճառուին աճուրդի դրութեամբ:

***

ՌՈՒՍԱԿԱՆ ԴԵՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՏՈՒԵԱԼՆԵՐԸ ԱՐՏԱԴԱԼԹԻ ՄԱՍԻՆ

Ռուսաստանի Երեւանի դեսպանութեան առընթեր գաղթականութեան ներկայացուցչութեան դեկավար Եւգենի Նիկոլսկի յայտնած է թէ իրենց տուեալներով վերջին հինգ տարիներուն Հայաստանէն արտագաղթած են չուրջ 670 հազար քաղաքացիներ, սակայն վերադարձածներու թիւը անտարբ ըլլալով, պայմանական է այս վիճակագրութիւնը: Նիկոլսկի աւելցուցած է որ Ռուսաստան հաստատուելու դիմում կատարողներուն կը տրամադրուի բնակարան, երեք ամսուան համար, ժամանակամիջոց մը՝ որու ընթացքին անոնց օգնութիւն ցոյց կը տրուի աչխատանքի մը ապահովման եւ նոր բնակավայրին յարմարելու ուղղութեամբ: Ընտրութեան համար ալ անոնց կ'առաջարկուի Ռուսաստանի բազմաթիւ մարզեր, բացառութեամբ Մոսկուայի, Մոսկուայի մարզի եւ Ս. Պետերբուրգի:

***

«ԶՈՒԱՐԹՆՈՑ»Ի ԲԵՌՆԱՅԻՆ ՀԱՄԱԼԻՐԻ ՇԻՆՈՒԹԻՒՆԸ

«Զուարթնոց» օդակայանի եւ ամերիկեան «Պիլլ Հերալըրթ Ինթերնէյչընըլ Տորփէյչըն» ընկերութեան միջեւ պայմանագիրը կնքուած է բեռնային համալիրի նախագծման եւ չինարարութեան վերաբերեալ: Պայմանագրի կէտերու չեղումի դէպքին նախատեսուած է լուրջ պատժամիջոցներ, օրինակ՝ գործարկման իւրաքանչիւր օրուան ուչացումին համար թեթացող կողմը կը տուգանուի 7 հազար տոլարով: Ներկայիս ամերիկեան ընկերութեան կը մնայ համալիրը կազմ ու կահաւորուած յանձնել ճիշդ տարիէ մը: Այս չինարարութիւնը կը կատարուի Եւրոպական Դրամատան տրամադրուած վարկով, զոր հարկ է վճարել մինչեւ 2008 թուականը:

***

ՆՈՐՔ ԹԱՂԱՄԱՍԻ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

Երեւանի Նորք թաղամասի հաւատացեալները աւելի քան 60–ամեայ ընդմիջումէ մը ետք ունեցած են իրենց եկեղեցին՝ Ս. Մարիամ Աստուածածին, որու չինութիւնը դեռ նոր աւարտած է: Շէնքը հին ժամանակներուն ունեցած է երկու եկեղեցիները՝ Սիմէոն Ծերունի եւ Աստուածածին, որոնք 1679–ի երկրաչարժէն մեծ վնասներ կրելէ ետք 1930–ին ալ հիմնովին քանդուած էին սաալինեան չըրջանին:

ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896 – 1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Իսկոյն հասկցայ որ Տիգրանի ու մէկ քանի բարեկամներու հետ մեր ծրագրած նորհուրդները երբեք կարելի պիտի չըլլար գործադրել եւ Աբփիար առաւել քան երբեք պիտի մնար Հնչակեան յեղափոխական:

– Ուրեմն ինչո՞ւ եկար Եգիպտոս, հարցուցի:

– Որովհետեւ պատգամաւորական ժողովը այս անգամ Ալէքսանդրիոյ մէջ պիտի գումարուի, պատասխանեց:

Հետեւեալ օր միասին գացինք Գահիրէ, ուր մեզի դիմաւորելու եկած էին Տիգրան Աբփիարեան, Սարգիս Սուքն, Սեդրակ Գաւիթեան, Յ. Ալբիար եւ ուրիշներ:

Ամէնքն ալ այնպէս կը կարծէին թէ Աբփիար կուսակցութենէն բոլորովին հեռաձգած կուգար Եգիպտոս, հոն հաստատելու մտադրութեամբ: Բայց առաջին վայրկեանէն Աբփիար իրենց զգացուց թէ կը սխալէին:

Ինծի պէս անոնք ալ դառն յուսախաբութեան մը մատնուեցան, մանաւանդ Տիգրան որ ականջները կը դոցէր կամ հեռու կը փախչէր Աբփիարին յեղափոխական դաւանանքը չլսելու համար:

Նոյն թուականին չատ հաճելի էր Գահիրէի մեր հայկական չրջանակը, զոր մէկ երկու ամիսը անգամ՝ մը կ'երթայի վայելել՝ Շարապաշէն՝ չաբաթի մը չափ:

Բացի վերը յիշած անձերէս, հոն հաստատուած էին նաեւ Պոլսեցի ուրիշ բարեկամներ, ինչպէս ծանօթ ակնաբոյժ հանդուցեալ տոքթոր Խմէրեանը, որ չատ պատրաստ եւ բարեմիտ անձ մըն էր մտերմական չրջանակի մէջ, նաեւ տոքթոր եղուարդ Մասիսը ո՛չ նուազ հաճելի ընկերակցութեամբ: Ցետոյ ուրիշ մէկ քանիներ, որոնք առժամեայ կերպով Գահիրէ կը գտնուէին:

Ընդհանրապէս իրիկունները կը հաւաքուէինք Տոքթոր Խմէրեանի բնակարանը եւ յետոյ ամէնքս միասին կ'երթայինք ճաշելու: Իսկ ճաշէն ետքը կ'երթայինք Պ. Լէքէճեանի տունը, որ Օրմանեան Սրբազանի քեռայրն է եւ Գահիրէի ամէնէն հռչակաւոր լուսանկարիչը:

Աբփիարի չատ հաճելի էր այս բարեկամական չրջանակը, մանաւանդ Լոնտոնի առանձնութենէն ետքը:

– Ինքզինքս Պոլսոյ մէջ կը զգամ կոր, կ'ըսէր յաճախ եւ ասիկա իրեն համար ճշմարիտ երանութիւն մըն էր, որովհետեւ միշտ Պոլիսը կ'երազէր:

Իր Եգիպտոս հասնելէն քիչ ետքը եկաւ ամիս մը ինծի հիւր մնաց Շարապաշէ՛ ազարակին:

Հոն մինչեւ իրիկուն պտուղ ուտելով ժամանակ կ'անցընէինք:

Աբփիար իր ամբողջ կեանքին մէջ ետքը մահացու մեղքերէն մին ունեցած է միայն՝ այն է որկրամոլութիւնը: Պտուղը թէեւ առաւօտէն կընայինք հայթայթել ագարակին մէջ, սակայն առնուշեղէն չունէինք:

Օր մը իրեն հաճոյք պատճառելու համար փորձեցի անուշեղէն մը պատրաստել:

Կարագ, չաքար, ալիւր, հաւկիթ իրար խառնեցի ու կրակին վրայ բաւական եփելէ ետքը, իբր թէ խմորը ուռեցնելու համար, վրան բաւական օղի լեցուցի, բայց կրակին ջերմութենէն օղին բոնկուեցաւ եւ խմորին երեսը այրեց սեւցուց:

Կ'երեւակայէք որ այս պայմաններուն մէջ պատրաստուած խմորեղէն մը ի՛նչ հաճոյք կրնայ պատճառել նոյն իսկ ո՛չ խստապահանջ քիմքերու:

Ես համբ նայեցայ եւ տեսնելով որ խոհարարական տաղանդս բան մը չէր արժեր, հակառակ անկեղծ ջանքերուս եւ բարեկամեցողութեանս, ուզեցի թափել այդ անորակելի խառնուրդը, բայց Աբփիար դիս կեցուց սա տրամաբանութեամբ.

– Ասոր մէջ դէշ բան մը չի կայ, անպատճառ կարագ, չաքար, ալիւր եւ թարմ հաւկիթ, առանց Դաշնակցականի մը միջամտութեան, չէր կրնար անհաճոյ բան մը արտադրել: Պահէ՛ այդ անուշեղէնը եւ ես կ'ուտեմ:

(Շար. 43)

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30, տօն է Սրբոց Առաքելոցն եւ առաջին Լուսաւորչացն Մեծոց՝ Թադէոսի եւ Բարթուղիմէոսի:

Այս առթիւ Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ, ժամը 10-ին պատարագ կը մատուցուի:

⁂

Ս. ՅԱԿՈԲ — ԼԻՈՆ

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30–ին տօն է Թադէոս եւ Բարթուղիմէոս Առաքեալներուն:

Այս առթիւ Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ առաւօտեան ժամը 10–ին պատարագ կը մատուցուի:

ՍԷՆԹ՝ ԱՆԹՈՒԱՆ Ս. ԹԱԴԷՈՍ ԵԿԵՂԵՑԻ

67–ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁ
ԵՒ
ՈՒԽՏԻ ՕՐ
Կիրակի, Դեկտեմբեր 1–ին

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝
ՏԱՐՕՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՃԼՐԻՃԵԱՆ
Առաջնորդական Տեղապահ՝
Հարաւային Ֆրանսայի Հայոց

Առաւօտեան ժամերգութիւն ժամը 9–ին
Պատարագ ժամը 10–ին
Մատաղ եւ հոգեհանգիստ 11·45–ին:
Եկեղեցական արարողութենէն ետք՝ մատաղի բաշխում:

ՍԷՆ–ԼՈՒ — Ս. ԳԷՈՐԳ

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Ս. Գէորգ Եկեղեցւոյ Թաղականութիւնը առ ի երախտագիտութիւն յաւէտ բաժնուած նախկին Առաջնորդ Հայրերուն, Եկեղեցւոյ Հինութեան ծառայող բոլոր Թաղական անդամներուն, Նուիրատուներուն, եկեղեցւոյ պայծառութեան նպաստողներուն եւ համայն ծուխի ննջեցեալներուն համար հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարէ՝ Կիրակի, Դեկտեմբեր 1–ին:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ հոգեւոր հովիւ՝

ՇԱՀԱՆ Ա. ՔՀՆԳ. ՏԻՏԻԵԱՆ

Այս առթիւ ժողովուրդը կը հրաւիրուի յարգելու յիշատակը իր ննջեցեալներուն:

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՎԱՆԱՆ

Եկեղեցւոյ Օծման 43–րդ տարեդարձին առթիւ հանդիսաւոր պատարագ կը մատուցուի

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30–ին, ժամը 10–ին:

Արարողութիւնը կը կատարէ եւ կը քարոզէ՝

ՆԱՐԵԿ Ա. ՔՀՆԳ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

UGAB-Paris IDF

EXPOSITION
DE TABLEAUX

Le Comité de Paris — Ile-de-France de l'UGAB

présente

une exposition de tableaux

de l'artiste peintre arménien du Canada

Hagop KHOUBESSERIAN

au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles, Paris 17e

Exposition du 12 au 30 Novembre
du lundi au vendredi, de 18h à 22h

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

DE NOEL

GRANDE BRADERIE

POUR VOS CADEAUX DE FIN D'ANNÉE

les Samedi et Dimanche
14 et 15 DÉCEMBRE 1996
de 10 heures à 23 heures
sans interruption

Artisanat d'Arménie:
Poterie - Objets de bois sculptés - Bijoux
Broderie - Tapisserie - Instrument de musique
Khatchkar - etc...

Livres, Philatélie Arménienne, Brocante, Antiquités, Épicerie fine Arménienne, Vêtements, Cadeaux, Jouets, Sapins, etc...

- BAR
- RESTAURANT
- TOMBOLA

AINSI VOUS PARTICIPEZ À LA RECONSTRUCTION DES VILLAGES EN ARMÉNIE

CHENE

au Collège SAMUEL MOORAT
26 rue Troyon 92310 Sèvres
Métro : Pont de Sèvres / Parking gratuit assuré
pour tous renseignements, tél: 01 47 50 40 47

VICKEN

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Super Loto

organisé par la Section
MARSEILLE-VILLE
de la Croix Bleue des Arméniens de France

le Dimanche 1er Décembre
à 15 heures

à la M.A.J.C.
12-14, rue Saint-Bazile
13001 MARSEILLE

⁂

Soirée «Beuregs»

La Section «*Archag Djamaliun*» de Décines de la Croix Bleue organise une soirée «SPECIAL BEUREGS» le 30 Novembre à partir de 20 heures 30, à la Maison de la Culture Arménienne de Décines.

Inscriptions au : 03. 78. 49. 42. 97
ou 03. 78. 49. 46. 90.
Participation 70 F.
— *Places limitées* —

ՀԱՅ ԹԱՏԵՐԱԳԻՐՆԵՐՈՒ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐՈՒ Բ. ՇԱՐՔ

կազմակերպութեամբ՝
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ
«ԴԻՄԱԿ» ԹԱՏԵՐԱԽՈՒՄԲԻՆ
եւ
ՀԱՅ ԹԱՏՐՈՆԻ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԵԱՆ

ղեկավար՝
ԱՐԲԻ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ

ՄԻՔԱՅԵԼ ԿԻՒՐՃԵԱՆԻ «*Տուրքը*» եւ ՎԱՀԱՆ ԹԷՔԵԵԱՆԻ «*Մայրերը*» իրարու արձագանգող երկու թատերախաղեր մէկ երեկոյթի մէջ:

Կիրակի, Դեկտեմբեր 1, ժամը 16–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տուն
17, rue Bleue, 75009 Paris
M° Cadet

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Իսիի Հայ Առաքելական Եկեղեցւոյ Հոգաբարձութիւնը ստացած է հետեւեալ նուէրները ի նպաստ Եկեղեցւոյ եւ Միօր–եայ Դպրոցին Արեւ Սայրիճի մահուան առիթով. –

Թէճիրեան ընտանիքներ 1000 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Խանթէմուրեան 1000 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Նազարէթ Տէրտէրեան 500 Ֆր., Համէլ ընտանիք, Պր. Խաչիկ Էօզէվլինկիր 300–ական Ֆր., Պր. Անթօ Քուրթլուքայ, Պր. Մանուկ Պալ (Կ. Պոլիս) 200–ական Ֆրանք:

Ինչպէս նաեւ՝ Միրիճան Պէրպէրի մահուան առիթով ի նպաստ Եկեղեցւոյ պայծառութեան. –

Տէր եւ Տիկին Միքայէլ Միքայէլօղլու 550 Ֆր., Տիկին Վարդուհի Քարաչոր 300 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Յ. Ապահեան, Տէր եւ Տիկին Հ. Սիրատակ 250–ական Ֆրանք, Տէր եւ Տիկին Ե. Էրպիլ, Տէր եւ Տիկին Հայկան Այնալ 100–ական Ֆր., Տէր եւ Տիկին Տիրան Աճէմօղլու 400 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Կ. Քազանճ 100 Ֆր.:

MARSEILLE

l'Ecole arménienne «KHATCHADOUR ABOVIAN»

organise

un SUPER LOTO

Samedi 30 Novembre à 15 heures

au Centre Culturel Sahak-Mesrop
339, avenue du Prado, Marseille 8e
— Tél. : 04 91 77 84 70

Le Gros Lot

Un **week-end** en **Tunisie**
pour 2 personnes
offert par
Prado-Voyage Selectour

Venez nombreux!

Encouragez le développement culturel de nos élèves.

L'ECOLE ARMENIENNE TARKMANTCHATZ

organise

un REPAS DE FIN D'ANNEE

sous le haut patronage de **Mgr. KUDE NACCACHIAN**
Prélat des Arméniens de Paris

en présence de

Monsieur **A. SANTINI**
Député-Maire d'Issy-les-Moulineaux

Monsieur **V. TCHITETCHIAN**
Ambassadeur d'Arménie

avec la gracieuse participation de

MARTEN YORGANTZ

entouré de nos élèves

Dimanche, le 15 Décembre à 12 heures 30, dans la salle de l'Ecole

19-27, Sentier des Epinettes, 92130 ISSY-LES-MOULINEAUX

RESERVATION : 01. 46. 45. 60. 55.

GRANDE SOIREE DANSANTE

AU PROFIT DE

L'ECOLE SAINT-MESROB D'ALFORTVILLE

Sous la présidence de Monsieur le Maire
RENÉ ROUQUET
Sénateur du Val-de-Marne

DINER DANSANT

avec
BARTEV
LE SAMEDI 30 NOVEMBRE
Salle Roger Delmas
rue de Toulon, 94140 Alfortville
à partir de 20 h 30

Réservation : 01 43. 75. 28. 37.

Կ. Ս. Մ.

ՏԱՐԵԿԱՆ ՃԱՇԻ ՀՐԱՒԷՐ

ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆՑԻՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ԲՈԼՈՐ ՀԱՄԱԿԻՐՆԵՐՈՒՆ

8 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ, ԿԻՐԱԿԻ, ԺԱՄԸ 12.30–ԻՆ

110-ամեայ Ազգային կեդրոնական Վարժարանին աւանդական Օրուան ճաշը տեղի պիտի ունենայ՝

ճաշարան LES ALIZÉS
STADE FRANÇAIS — 2, rue Commandant Guilbaud, 75016 PARIS
Métro : *Porte de St.-Cloud*

Ինչպէս ամէն տարի աշխարհի բոլոր ծագերուն, Ձեզ հետ բաժակ պիտի բարձրացնենք ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ի եւ բոլոր միւս հայկական վարժարաններուն ի պատիւ. նաեւ դաստիարակներուն, սաւառօղներուն, սաներուն յիշատակին եւ կենաց:

Կը խնդրենք որ բարեհաճիք ներկայ ըլլալ այս աւանդական հանդիսութեան:

Ծախքերու մասնակցութիւն՝ 185 ֆրանք:

Հաճեցէք կանխաւ հեռաձայնել Ձեր սեղանը ունենալու համար՝ Պարոն Հայրապետ Սիրոյ Տաղին՝ 01·45·34·23·45 կամ 01·45·34·66·20 թիւերուն:

ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ Կ.Ս.Մ.
Ի ՓՐԱՆՍԱ

ՈՒՐԲԱԹ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 29
VENDREDI
29 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ. - Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթաթերթի առաքում) - Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ -- ԹԻՒ 18·994 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 72e ANNEE — N° 18.994

Ա Ր Ց Ա Խ

Գ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆԻ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՍՈՒԼԻՍԸ

Սահմանադրական Դատարանի նախագահը՝ Գագիկ Յարութիւնեան մամուլի ասուլիսի մը ընթացքին կարգ մը բացատրութիւններ տուած է Վ. Մանուկեանի եւ Ա. Մանուչարեանի դիմումին մասին: Ան ըսած է.- Դիմող կողմին ներկայացուցած բազմաթիւ փաստաթուղթեր հեռու են իրաւաբանական ձեւակերպութիւններէն, որովհետեւ կը հանդիսանան 147 տարբեր կարգի արձանագրութիւններու, բողոք-գանգատներու, յատուկ կարծիքներու յաւելուածներ, զուրկ փաստացի հիմքերէ: Սահմանադրական Դատարանը պէտք է սահմանափակուէր միայն ամփոփման արգիւնքներով և իր վճիռը պէտք է վերաբերէր միայն Ընտրական Կեդրոնական Յանձնախումբի գործունէութեան: Նման սահմանափակման պարագայի Սահմանադրական Դատարանը կ'առնչուղուէր նախագահական ընտրութեան մասին 31 և 9 յօդուածներով, 13 յօդուածով սահմանուած բողոքարկման կարգով եւ կը պարզէր որ Ը.Կ.Յ.-ն (Ընտրական Կեդրոնական Յանձնախումբ) օրէնքով սահմանուած իր իրաւասութեան չրջագծին մէջ արգիւնքներու ամփոփումը ճի՞շդ կատարած է թէ ոչ: Սակայն, Ս.Դ.-ն (Սահմանադրական Դատարան) միայն ատով չդոհացաւ, ինք ալ հաշուարկներ կատարեց եւ տեսաւ որ, մարզային յանձնախումբերու ամփոփումի մակարդակով (նկատի չառած Երեւանը) սխալներ չեն կատարուած: Պարզուեցաւ որ Երեւան քիւի զգալի տարբերութիւն կայ, ԸԿՅ.-էն պահանջուեցաւ որ ներկայացնէ Երեւանի տուեալները: Հաշուարկներէն պարզուեցաւ որ իսկապէս, Երեւանի մարզային ընտրական յանձնախումբը սխալներ գործած է ամփոփ արձանագրութեան մէջ եւ որոնք յետագային վերարտադրուած են, մէկ սիւնակի մէջ եղած անճշդութիւնը կ'ելլայ միւսներուն մէջ, կրկնակի և նոյնիսկ եռակի սխալի առիթ տալով ընդհ. հաշուելի վրայ: Ստեղծուեցաւ ինքնուրոյն հաշուարկներ կատարելու և ԸԿՅ.ի ցանկին մէջ տեղադրելու պահանջ: Պարզուեցաւ որ արգիւնքները չէն փոխուիր: Բայց, ծագեցաւ այլ հարց մը, կրնա՞յ նմանօրինակ սխալներ թոյլ տալ նաեւ միւս յանձնաժողովները: Այս պատճառ եղած է որ պահանջուին մնացեալ բոլոր տուեալները եւ հակառակ անոր որ դիմումը չէր պահանջեր ստուգել բոլոր արձանագրութիւնները, Ս.Դ.-ը այդ ալ ըրած է: Դատարանին ներկայացուած առաջին փաստաթուղթին մէջ խօսք կար 187 տեղամասերէն 96-ը ստուգելու մասին, բայց Դատարանը ստուգման համար ընտրած է 164 չրջան, ուր յայտնուած էին խախտումներ: Պարզուած է որ 110-ի մէջ յաջարձակապէս անհամապատասխանութիւններ չկան: Միւս կողմէ, ընտրութեան մանակցած իրաւասութիւն ունեցող 52 հազար հոգի 1598 ընտրաչրջանի մէջէն, 930 համայնքային, 11 մարզային եւ ընտրական կեդրոնական յանձնախումբերու անդամները, վստահելի անձեր եւ անոնցմէ միայն 0·4 տոկոսը զանգատ ներկայացուցած է: Իսկ ընդդիմութիւնը ներկայացնողներու կողմէ 3 տոկոսն է բողոքած: Այս չատ ցած տոկոս է եւ անոր հետեւանքը չի կրնար ազդած ըլլալ արգիւնքներու վրայ:

Ինչ կը վերաբերի առանձին խախտումներու, Դատարանը պարտադրեց իրաւասու մարմիններուն, որ խնդիրը յարուցեն անոնց վերաբերեալ, Ինդրին քննութեան առնն Սահմանադրական Դատարանը երկու որոշում տուաւ, որով պահանջած ու պատասխանող կողմէն ստացած է Երեւանի 303, համայնքային 930, դիմող կողմին նշուած 164 տեղամասերու եւ իրենց իսկ ներկայացուցած 1035 արձանագրութիւնները: Այս բոլորին գումարով, փաստօրէն 2500-էն կը պակսին 70 տեղամասի տուեալներ եւ այդ մօտաւորապէս 2400 արձանագրութիւններ ստուգուած են: Ձիշդ այդ փաստն ալ կը հանդիսանայ պատասխանը դիմող կողմի այն դժգոհութեան, որ իբր թէ բոլոր ընտրաչրջաններու վերաբերող արձանագրութիւնները չէն որ պահանջուած ու ստուգուած են:

***

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ
ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ԱՌԹԻԻ

Ռ. Քոչարեանի ընտրութիւնը չնորհատուած է իր մրցակիցը՝ Բ. Առուչանեանը, ըսելով թէ ընտրութեան այդ օրը իր ծննդեան տարեդարձի օրն էր (Նոյեմբեր 25) եւ յոյս յայտնած է որ այդ յաղողութիւն կը բերէ Քոչարեանին:

Այս ընտրութեան առթիւ, զանազան երկիրներէ եկած լրատուութեան մարմիններու թղթակիցները ներկայ եղած են Ռ. Քոչարեանի մամուլի ասուլիսին: Ան ըսած է որ Ադրբեջան, հաւանաբար, Լիզպոն պիտի ներկայանայ սեփական փաստաթուղթով, կրկին հողային ամբողջականութեան պահպանման մասին իր պընդումով եւ այն յոյսով որ ան կ'ընդունուի վեհաժողովին մասնակից երկիրներու մեծամասնութեան կողմէ, իսկ Հայաստան, վէթոյի գործադրութեան պարագային իրեն կը հակադրէ այդ մեծամասնութիւնը, իսկ համաձայնելով դէպ դոյներով կը ներկայանայ իր սեփական ժողովուրդին առջեւ: «Ըստ իս, չէտած է նախագահը, այդ՝ որեւէ փոխ զիջումի լուծում ձեռքբերելը վիժեցնելու աղբեւանական վտրաերու հիմնական ձեւն է»:

***

Նոյեմբեր 25-ին, մեծ հանդիսութեամբ, Արցախի առաջնորդ Պարգեւ Եպիսկոպոսի օծումով եւ օրհնութեամբ, Ռ. Քոչարեանի, վարչապետ Լ. Պետրոսեանի, նախարարներու, բազմաթիւ հիւրերու, Շուշիի չիմիներու ներկայութեամբ Շուշիի Ղազանչեցոց եկեղեցիին դմբէթին գետեղուած է հոյակերտ խաչը, որպէս խորհրդանիշ Արցախի ողջ հայութեան:

«ԶՐՄՔԵՆՓՐԷՍ»

(Նոյեմբեր 27 / 28)

ՏԵՂԱԿԱՆ ԻՆՔՆԱԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ
ՄԱՐՄԻՆՆԵՐՈՒ
ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՕՏԱՐ ԴԷՏԵՐՈՒ
ԿԱՐԾԻՔԸ

Հայաստանի մէջ Նոյեմբեր 24-ին տեղի ունեցած տեղական ինքնակառավարման մարմիններուն ընտրութիւններուն Բ. փուլին մասին իրենց կարծիքը յայտնելով Եւրոպայի Խորհուրդի վեց դէտերը ըսած են թէ անոնց ընթացքը եղած է ազատ եւ անկողմնակալ: Անոնք ընտրութիւններուն ներկայ եղած են Երեւանի, Կոտայքի, Արաքածոտնի, Շիրակի մէջ, այցելելով ընտրական 49 տեղամաս: Դէտերուն իրենց տեղեկատուութեան արձանագրութիւններուն մէջ նշած են որ ընտրական տեղամասերուն մեծ մասը լաւ պատրաստուած էր եւ քուէատուփերու բացումն ալ տեղի ունեցաւ օրէնքի սահմաններուն մէջ: Այնուամենայնիւ անոնք նկատած են նաեւ որոշ խախտումներ, դարս արձանագրելով զրկած են կեդրոնական Յանձնաժողովին: Այսպէս, նկատած են որ կարգ մը տեղամասերու մէջ արկղերը ապահով չեն եղած, թոյլ տրուած են օրէնքի խախտումներ որոշ տեղեր յանձնաժողովները կազմուած են «բուրդ»ի ձեւով եւ չեն ներկայացուած այլ կուսակցութիւններ եւայլն:

***

ԿԱՊԱՆԻ
Ս. ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՑ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ
ՀԻՄՆԱՐԿԷՔԸ

Կապան կաթուղիկէ Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոց եկեղեցւոյ հիմնարկէքի արարողութեան համար Ամենայն Հայոց Գարեգին Ա. կաթողիկոսը Նոյեմբեր 26-ին Կապան գացած է: Իր ելոյթին մէջ ան նշած է որ այս օրը նոր էջ մըն է Կապանի պատմութեան համար: Ապա տեղի ունեցած է հիմնարկէքի արարողութիւնը, որու ընթացքին Գարեգին Ա. մեծ հանդիսաւորութեամբ օծած է 16 հիմնաքարերը: Կազմակերպուած է հանդանակութիւն մը:

ՕՐՈՒԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՖՐԱՆՍԱՑԻ ապրանքատար կառքերը կը չարունակեն անդամալոյծ ընել մայրուղիներու երթեւեկը եւ Նոյեմբեր 28-ին, պատնէշներու թիւը 188-էն բարձրացած էր 250ի եւ վախ կար որ ալ աւելի բազմանան: 75 ժամերու բանակցութիւններէ ետք, կառավարութեան նշանակած միջնորդը կը յայտարարէր թէ իր դործը լրացած կը նկատէ: Արդէն, Նոյեմբեր 27-ին, Փոխադրութեանց նախարարն ալ՝ Պ. Փոնս չէր վարաներ յայտնութեան մասին խօսելու, վարորդները ձեռք ձգած էին կարգ մը պահանջներու գոհացումը, բայց ամբողջական համաձայնագիրը չկար եւ այդ էր պատճառը որ չարժումը չդադրի և կարգ մը սենտիքաներ որոշած էին չստորագրել այդ համաձայնագիրը Նոյեմբեր 29-ին: Անել կացութիւն մը ստեղծուած է եւ երկրին տնտեսութիւնը մեծ վնասներ կը կրէ: Գործադուլութիւնը համաձայնեցաւ հանդստեան կոչուելու տարիքին չուրջ (55), բոլոր ժամերը վճարելու (եւ ոչ միայն երբ բեռնատար կառքը կը վարէ ինչպէս էր ցարդ) բայց, աշխատավարձի յաւելումի հարցը տակաւին մնացած է եւ այդ է պատճառը որ չարժումը չարունակուի, ճնշում բանեցընելու համար: Դրացի երկիրները չատ դժգոհ են, Պելժիա, Գերմանիա, Սպանիա, Փորթուկալ, Անգլիա հարիւրաւոր ապրանքատար կառքեր ունին որ Ֆրանսայի ճամբաներուն վրայ մնացած են եւ կառավարութիւնները կը դիմեն ժխւվէի որ վարդադրութիւն մը ըլլայ, անյապաղ: Ֆրանսայի մէջ ալ զանազան տագնապներ ծայր տուած են, հասարակութիւններ ուրոնք անհրաժեշտ ապրանքը չեն ստանար, չեն կրնար աշխատիլ: Մննդեղէնի հարցեր ալ կը ծագին հոս - հոն, գլխաւորապար հարաւային Ֆրանսա:

ԱԴՐԲԵՋԱՆԻ վարչապետ նչանակուած է Արթիւր Ալիեւ որ Սեպտեմբերէն ի վեր փոխանորդաբար կը վարէր այդ պաշտօնը: Նախորդ վարչապետ Ֆ. Գուլիեւի պաշտօնին վերջ տրուած էր նախագահ Հ. Ալիեւի կողմէ: Անկախութեան չրջանի հինդերորդ վարչապետն է Ա. Ալիեւ:

ԱԶԳ. ԺՈՂՈՎԻՆ առջեւ ժխւքար տ'էսթէն արտայայտուեցաւ «էքսփրէս» չաբաթաթերթի մէջ իր պարզած տեսակէտներուն մասին: Հոն, կ'ուզէր որ Ֆրանքը արժէզրկուի եւ կախում չունենայ միջտ մարքէն: Ընդհանուր տպաւորութիւնն այն է նաեւ ոմանց մօտ որ, այս ձեւով, ժխւքար կ'օդնէ Շիրաքի, ամբասնդելով անոր դիրքը Գերմանացիներուն առջեւ:

ԹՈՒՐՔԻՈՑ արեւելեան եւ հարաւ-արեւելեան չրջանը 52 ֆիւրտեր սպանումներուն մէջ: Այնուամենայնիւ անոնք նկատած են նաեւ որոշ խախտումներ, դարս արձանագրելով զրկած են կեդրոնական Յանձնաժողովին: Այսպէս, նկատած են որ կարգ մը տեղամասերու մէջ արկղերը ապահով չեն եղած, թոյլ տրուած են օրէնքի խախտումներ որոշ տեղեր յանձնաժողովները կազմուած են «բուրդ»ի ձեւով եւ չեն ներկայացուած այլ կուսակցութիւններ եւայլն:

***

ԿԱՊԱՆԻ
Ս. ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՑ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ
ՀԻՄՆԱՐԿԷՔԸ

Կապան կաթուղիկէ Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոց եկեղեցւոյ հիմնարկէքի արարողութեան համար Ամենայն Հայոց Գարեգին Ա. կաթողիկոսը Նոյեմբեր 26-ին Կապան գացած է: Իր ելոյթին մէջ ան նշած է որ այս օրը նոր էջ մըն է Կապանի պատմութեան համար: Ապա տեղի ունեցած է հիմնարկէքի արարողութիւնը, որու ընթացքին Գարեգին Ա. մեծ հանդիսաւորութեամբ օծած է 16 հիմնաքարերը: Կազմակերպուած է հանդանակութիւն մը:

ՓՈՒԹՊՈԼ

Բ. դասակարգի ուչացած մրցումներու կարգին, Վալանսի Հայ Մարզականը 0 - 1 պարտուեցաւ Սէն - Թէթիէնէն, որ այս ձեւով բարելաւած է իր դիրքը ընդհանուր դասաւորման մէջ:

«ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ»
ՀԱՆՐԱԳԻՏԱՐԱՆԸ

Եթէ այսօր կազմուէր հայկական լիակատար մատենագիտութիւն մը, ուր ընդգրկուած ըլլար հայերէն տպագիր ամբողջ արտադրութիւնն ու հայերու մասին բոլոր օտարալեզու գիրքերը, հաւանաբար, ըստ նիւթերու բաշխումի, Հայկական Հարցը առաջին տեղը գրաւէր:

Արդարեւ, վերջին հարիւր տարիներու ընթացքին Հայկական Հարցը մեր կեանքը պայմանաւորող մեծագոյն գործօնը եղած է: Այսօր, Հայաստանի անկախ Հանրապետութեան վերականգնումը, ի վերջոյ, նոյնպէս Հայկական Հարցի հերթական հանգրուանի հիմնական մանիւներէն մէկն է:

Մատենագրական հեղեղ մը, ուրեմն, զոյացած է այս նիւթին չուրջ: Պատմական հատորներէն մինչեւ լրագրական յօդուածները, վաստաթուղթերու ժողովածուներէն մինչեւ ականատեսի յուշագրութիւնները, ամէն ճաշակ ու պահանջ գոհացնող տպագրութիւններ կան: Կը պակսէր, սակայն, ներկայ դարաշրջանի հրատարակչական արտադրութեան ընորոշ մէկ ճիւղը՝ յղումի (réference) գործը:

Այս բացը գոցելու սահմանուած է Հայկական Հանրագիտարանի խմբագրութեան հրատարակած «Հայկական Հարց» հատորը (Երեւան, 1996, 527 էջ):

Նշենք, թէ այս տարի եւս ան լոյս ընծայած է քառահատոր «Հայկական Համառօտ Հանրագիտարան»ի Բ. հատորը, որուն Ա. հատորը լոյս տեսած էր 1990–ին: Աւելորդ է նշել ի՛նչ դեր խաղացած է անտեսական տպչատը այս ուշացումին մէջ, որ, այսուհանդերձ, «օդնած է» զգալարախօսական խոչընդոտներէ մաքրելու այդ հրատարակութիւնը: Հրատարակելի կը մնան վերջին երկու հատորները, որոնց համար կը մաղթենք, որ չուտով գտնուին հովանաւորները, որոնք այդ աշխատանքը իր տրամաբանական աւարտին հասցնելու օժանդակեն: Վերջերս, «Սորոս» հիմնարկութիւնը պայմանագիր կնքած է «Գոլլիերը» հրատարակչատան հետ, որպէսզի տառնձէ Համառօտ Հանրագիտարանի հրատարակութիւնը, փոխարինելու համար Խորհրդային Մեծ Հանրագիտարանը: Ցաւոքի չէ ե՞րբ կրկին անգամ կ'ունենանք 1974 – 1987–ին լոյս տեսած «Հայկական Սովետական Հանրագիտարան»ին (ՀՍՀ) պէս գործ մը՝ նոր, բարեփոխեալ կերպով: Մեր «փոքր ածու»ն չի կրնար միջազգային հրատարակչատուն մը չհագեցնել նման ծրագրով, հետեւաբար մեզի կը մնայ քաջալերը հանդիսանալ մեր սեփական արտադրութեան:

Նախնական ծրագրումին համաձայն, «Հայկական Հարց» հանրագիտարանը լոյս պիտի տեսնէր 1990–ի՛ն Մեծ Եղեռնի 75–ամեակին առիթով, հայերէն եւ ռուսերէն միաժամանակ: Պայմանները միայն թոյլ տուին որ ռուսերէն թարգմանութիւնը լոյս տեսնէր 1991–ին, իսկ հայերէն բնագիրը մնաց ի պահ: Հինգ տարուան ուշացումով, ուրեմն, աշխարհ եկած է Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի հովանաւորութեամբ եւ ուղբեկահայ բարերար Արթուր Մարտիրոսեանի նիւթական օժանդակութեամբ:

Երբ այս հանրագիտարանը կը ծրագրէր 1980–ական թուականներու վերջերը, հասանաբար դիւրին չէր երեւակայել, որ կարելի պիտի ըլլար գայն հրատարակել առանց գաղափարախօսական խորակատնութեան, նոյնի՛սկ երբեմնի «վերակառուցում»ի եւ «հրապարակայնութեան» օրերու աւելի ազատ մթնոլորտին մէջ: Սակայն, ռուսերէն հրատարակութիւնը, որքան որ մեզի հասու, պէրճ մնացած է նման խորականութենէ: Հայերէն հրատարակութիւնը, որ ռուսերէն տպագրութեան նկատմամբ բարեփոխումի, ընդլայնումի ու այժմէականացումի ենթարկուած է, այդ ազատութեան վկայութիւնն է:

Աւելորդ է մէկ նախապայմանն էր նման փափուկ նիւթի մը մերձենալու համար: Գիտենք արդէն, որ խորհրդահայ պատմագրութիւնը, նոյնիսկ վերջին քառասնամեակի համեմատաբար աւելի «բաց» մթնոլորտին մէջ, ինչպիսի՛ կիսկատար լուծումներու եւ մերձ – դիտական մօտեցումներու ստիպուեցաւ տուրք տալ, որպէսզի կարողանար Հայկական Հարցի մասին դրել: Հոն ալ կային, եւ հսկայական թիւով, նշանաւոր «սպիտակ բիծեր»: Պէտք չկայ վերադառնալու խնդրին. պարզապէս ուզեցինք թարմացնել յիշողութիւնները, որպէսզի ընթերցողը նը– կատէ սոյն գործին պատասխանատուութիւնը վաստակական թէ՛ վերլուծական մակարդակներու վրայ: Մանաւանդ, որ իր ոահվիրայական ընոյթով, ան ուղղուած է թէ՛ մասնագէտին, եւ թէ, յատկապէս, պարզ ընթերցողին: Շուրջ 900 յօդուած ընդգրկող տեղեկատու մըն է, որ կոչուած է սպառիչ պատկերացում տալու «Հայկական Հարց» անունին տակ դրուած ամբողջ հարցերուն. –

– Հայ – Թրքական յարաբերութիւններ
– Հայ – ռուսական յարաբերութիւններ
– Հայ – եւրոպական յարաբերութիւններ
– Հայկական յեղափոխական շարժում
– Պէրլինէն մինչեւ Լոզան հոլովոյթ
– Հայկական Ցեղասպանութիւն
– Հայաստանի Հանրապետութիւն
– Հայ Դատի հետապնդում
– 1975 – 1985 ահաբեկչական շարժում
– Հայկական Հարցի պատմագրութիւն, եւայլն:

Այս աշխատանքը կատարուած է մեծաքանակ յօդուածներով, կենսագրութիւններով, մամուլի անուններու նկարագրութիւններով, եւայլն: Բաւ – յօդուածներն չատեր ունին իրենց մատենագիտութիւնը: Այս բոլորին ընկերացած են 25 քարտէսներ, շուրջ 400 գունաւոր եւ սեւ – ճերմակ լուսանկարներ (ոմա՛նք անտիպ), եւ յիսուն էջնոց սպառիչ վերլուծական ցանկեր: Թերեւս փափաքելի էր առանձին ցանկ մը, որ դառնար Հայկական Հարցի մատենագիտական համապարփակ ուղեցոյց մը:

Հոս տեղին է մատնանշել այս դիրքին քանի մը յատկանիշները. –

Ա) – Տպագրական բարձր մակարդակ. – Հատորը ունի իրեն վայել հրատարակչական մակարդակ: ՀՍՀ–ի օրերէն, որ մասամբ Մոսկուա կը տպուէր, արդէն Հանրագիտարանը առանձնակի որակ ունէր հայրենի ընթացիկ հրատարակութիւններու նկատմամբ, Օժտուած ըլլալով հրատարակչական սեփական ու արդիական միջոցներով, Հայկական Հանրագիտարանի խմբագրութիւնը կրցած է աւանդութիւնը պահել եւ բարելաւել:

Բ) – Որակեալ մասնագէտներու ընտրութիւն. – Ընդհանրապէս յօդուածները հատորագրուած են, եւ պէտք է ըսել, թէ այստեղ ներկայ են նիւթին հետ կապուած առաջարկ անունները՝ հայ եւ օտար, հայաստանեան եւ արտասահմանեան:

Գ) – Բազմաճիւղային մօտեցում. – Ինչպէս որ Հայկական Հարցը զուտ քաղաքական անցուդարձերու դումարում մը չէ, այնպէս ալ «Հայկական Հարց» հանրագիտարանը սահմանափակուած չէ զուտ քաղաքական երեւոյթներու ամփոփումներով, այլ տեղ բացած է արուեստի, գրականութեան եւ ընդհանրապէս մշակոյթի նիւթերու, որոնք կապ ունին մայր թեմային հետ:

Դ) – Գիտական լրջութիւն. – Ի տարբերութիւն «հին» ժամանակներու գործակերպերուն, հոս պայմաններ չեն եղած այս կամ այն դէմքը կամ երեւոյթը մերկացնելու համար: Եթէ ժամանակին, օրինակ, Իշխան մը ՀՍՀ մտած էր, այդ եղած էր ի պին իր կուսակցական պատկանելիութիւնը ջնջելու, կամ եթէ Վրացեանի պատկանելիութիւնը կը յիշուէր, միա՛յն քննադատութիւն մը կազմելու նը– պատակով: Ներկայ հրատարակութեան մէջ, ամէն քաղաքական հոսանքէ անուններ ու երեւոյթներ իրենց տեղը ունին. դաշնակցականն ու համայնավարը, ռամկավարն ու հնչակեանը հաւասարապէս տեղ գրաւած են՝ առանց ենթարկուելու աչքառու մօտեցումներու:

Մէկ խօսքով, դիտնականն ու ընթերցողը, խմբագիրն ու լրագրողը կրնան այս աշխատութիւնը օգտագործել որպէս վստահելի սկզբնաղբիւր մը:

Աւելորդ չէ նշանակել, ի հարկէ, որ անթերի է: Ի շարս այլ դիտողութիւններու, կ'ուզենք մատնանշել. –

– Հայկական Ցեղասպանութիւնը որպէս «Աղէտ» ընորոշող հոսանքին եւ անոր դիմաւոր անուններու յիշատակումը (Մարկ· Նշանեան, Գրիգոր Պըլտեան, Ժանին Ալթունեան, Միհրան Տապաղ): Ցակոբ Օշականի մասին գրուած է եղեռն – դրականութիւն կապը քննարկող յօդուածի մը մէջ, բայց ո՛չ առանձին յօդուածով:

– Կենսագրական վրիպներ (օրինակ Անդրանիկ Ծառուկեան մահացած է Փարիզ, եւ ոչ Պէյրութ, ամերիկահայ պատմաբան Հրայր Տէօքմէճեանի ծննդեան թուականը կը պակսի):

– Տառադարձութեան խնդիրներ (օրինակ Արամ Գարամանուկեան եւ Դանիէլ Կարամանուկեան, երկուքն ալ արեւմտահայ):

– Փետրուարեան ապստամբութիւնը տեղ մը յիշուած է որպէս առանձին բառ – յօդուած, բայց այդ բառ – յօդուածը բացակայ է: Անոր կապակցութեամբ, առանձին յօդուած պէտք է նուիրուէր անգլիացի սպայ Օլիվըր Պոլտուինին, որ առանաւոր վկաներէն եղած է այդ շրջանին:

– Առանձինն պէտք է յիշուէին խտալացի մարքսեան տեսաբան Անթոնիօ Կրամշիին, որ Մեծ Եղեռնի քիչ ծանօթ յօդուածը մը գրած է 1916–ին, եւ Կոստան Զարեանը, որ Ա· Աշխարհամարտի ընթացքին Հայկական Հարցի իւ նպաստ կարեւոր աշխատանք կատարած է Իտալիոյ մէջ:

– Հատորէն բացակայ են Ցարուխեան (Ռէյմոն) Գէորգեանը, որ ունի նախաեղեռնեան Արեւմտահայաստանի նուիրուած Ֆրանսերէն կարեւոր ուսումնասիրութիւն մը (Փ. Փապազեանի լուսանկարներով), եւ Նիկոլ Պէդճեանը, որ հայկական ահաբեկչութեան մասին առաջին չարժանկարը իրագործած է («Գորշ ձիուն ժամը»):

– Հայրենի պատմաբան Ց. Թուրչեանի «Սարտարապատի ճակատամարտը» (Երեւան, 1965) դիրքին առիթով, պէտք է յիշուէր գայն հիմնովին քննադատող Աբրահամ Ատուռեանի «Սարտարապատի պատմաչինարարութիւնը» (Պէյրութ, 1967):

Այս բոլորը որակ չեն կազմեր, ի դէպ: «Հայկական Հարցը» հանրագիտարանի արժանի է ամէն հայ ընթերցողի սեփականութիւնը դառնալու եւ նոյնիսկ անդրէն թարգմանուելու եւ հրատարակուելու:

Միաժամանակ, ան կ'ներաչխատուրէ Հայկական Հանրագիտարանի խմբագրութեան աշխատանքի լրջութիւնը, որ հիմա մէջոցներ կը վճռտէ լոյս ընծայելու համար ուրիշ հիմնական գործ մը «Հայ Սփիւռք» հանրագիտարանը, որ միեւնոյն նախայարմանները եւ մօտեցումով, Հայաստանի ու Սփիւռքի մասնագէտներու համատեղ ջանքերով արդէն հրատարակութեան պատրաստ է:

ՎԱՐԴԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

Պուէնոս – Այրէս

ԵՐԱԶ ԵՒ ԻՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

«ԵՐԿԻՐ ԵՒ ՄՇԱԿՈՅԹ»Ը ՄԻԱՅՆ ԵՐԱԶԱՆՔ ՉԷ

(«ԵՐԿԻՐ ԵՒ ՄՇԱԿՈՅԹ»Ի ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ)

1996 Թուականի Օգոստոսի 25-ը յիշարժան օր դարձաւ «Երկիր եւ Մշակոյթ» կազմակերպութեան համար: Այդ օրը Սպիտակի Հրջանի Գոգարան գիւղում տեղի ունեցաւ կազմակերպութեան ուժերով եւ միջոցներով վերակառուցուած Ս. Աստուածածինն եկեղեցու բացման եւ օծման հանդիսաւոր արարողութիւնը: Հայ ժողովրդին վերստին վերադարձուեց 4-րդ դարի հեռուներից մեզ խօսող յուշարձանկոթողը, որ քանի տարի էր լռել էր դարերի հոլովոյթից ու 88-ի աղէտաբեր երկրաշարժից: Շուրջ եօթ տարիների աքանչան աշխատանքից յետոյ «Երկիր եւ Մշակոյթ»ը տօնեց իր առաջին յաղթանակը մայր հողի վրայ. փլատակներից եւ անվերադարձ կորստից վեր յառնեց մի հանուր բաղխիկ կառոյցը՝ ի փառս հայրենի մշակոյթի:

Վաղ առաւօտից բազմամարդ էր եկեղեցու բակը: Ցեռեւում էին մնացել քար ու փոշու, առօրեայ անպատմելի խոչ ու խոչընդոտների հետ մաքառման օրերը: Որքան ջանքեր, յոգնութիւն, ուրախ ու տխուր պահեր ամփոփած իր մէջ, զոդորիկ ու հանդարտիկ՝ բազմել էր եկեղեցին Գոգարանի բարձունքներին: Աչխատանքային եռուզեռը տեղի էր տուել հանդիսաւոր տօնախմբութեան աչխոյժին: Քար կտրող մեքենայի մխալար նուագը, բահ ու դոյլերի աղմուկը լռել էին: Բայց երդում էին եկեղեցու վերածնուած պատերը՝ արձագանգ տալով նորաչէն կամարների տակ ալիքուող Սուրբ Պատարագի հնչիւններին: Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Ա. Կաթողիկոսը, գերաչնորհ Տէր Մեսրոպ Արքեպիսկոպոս Աչճեանը հոգեւոր այլ առաջնորդների հետ միասին օծեցին սրբատաչ քարերը, որով հողի առաւ խնկով բուրվառուած Աստծոյ նորաշէն տունը: Անոյչաբոյր խունկը պարուրել էր ԵՄԿ-ի բոլոր անդամների, հին ու նոր կամաւորների հոգիները: Աչատեղ էին կազմակերպութեան հիմնադիր եւ ընդհանուր նախագահ Գեղամ Գեւոնեանը, ԵՄԿ Ամերիկայի, Ֆրանսայի, Անգլիայի, Հայաստանի նախագահները Ա. Գալճեանը, Գ. Եաղճեանը, վարչութեան անդամներ Լ. Յովնանեանը, Ա. Հախնազարեանը, նուիրատու բարերարները, ընդ անուանակոչուելին կնքահայրերը, չինարարական աչխատանքներին կամաւորագրուած սփիւռքահայ եւ հայաստանցի երիտասարդները, բարձրաստիճան այլ հիւրերը: Նուիրական պահ էր, որին սրտատրոփ յուզմունքով ու երկար էին սպասել բոլորը: Առանձին զոհունակութեամբ ու ներքին յուզումով էին լցուած Գ. Եաղճեանը, չինարարական աչխատանքների ղեկավար Հ. Աստուրեանը, ճարտարապետ Ս. Նալբանդեանը, որոնց անմիջական ղեկավարութեամբ, վարպետ-բանուորների, ԵՄԿ կամաւորների միահամուռ ջանքերով վերաչինուեց ու նոր կեանք առաց Ս. Աստուածածինը: Նուիրական ու, երբեմն էլ, յոգնութեամբ սպասուած պահ էր յատկապէս նրանց համար, ովքեր պեղման աչխատանքներից ի վեր կապուած էին եկեղեցու հետ եւ այդ օրը յետադարձ հայեացքով ու ներքին հպարտութեամբ դնահատում էին անցած դժուարին ուղին: Նրանցից չատերը, եկեղեցու կիսակատոյց պատերին նայելով, աչխատանքային թէժ պահերին, երազել էին այն ժամը, երբ այդ պատերը կը խնկուեն եւ հողի կառնեն սուրբ միւռոնով: Ու հիմա այլեւս երազ չէր եկեղեցու ուրուագիծը, այլ՝ պատմութիւն դարձած իրականութիւն:

Ցորդում էր պատարագիչի ձայնը՝ օրհնութիւն ու լոյս սփռելով եկեղեցու բարերարների, վերակառուցման բոլոր մասնակիցների վրայ: Իսկ ԵԿՄ-ի անդամները գոհունակութեամբ, մի քիչ էլ թախծով համակուած՝ խառնուել էին եկեղեցու չուրջ խմբուած բազմութեանը: Քար առ քար վերահիւսուած «իրենց» եկեղեցին այլեւս ժողովրդինն է, իսկ իրենք՝ միայն սովորական ուխտաւորներ, որ ամէն տարի պիտի մտնեն վառեն այստեղ՝ ի չիչատակ իրենց քրտնաչխատ ջանքերի:

Աւարտեց «Երկիր եւ Մշակոյթ»ի հերթական մեծ ծրագիրը իր բնոյթով եւ ծաւալով առաջինը մայր հողի վրայ, որի պատասխանատուութեան առիթի բաժինը կրում էր Հայաստանի ԵՄԿ-ն իր նախագահով եւ նրա գործակիցներով: Այժմ նրանք վաստակած իրաւունքով եւ թեթեւ սրտով կարող են չունչ քաչել եւ չնորհաւորել միմեանց: Ո՞վ կը մոռանայ Գոգարան տանող ոլոր-մոլոր, քարքարոտ ճանապարհը, Գէորգը փակ աչքերով էլ կը գտնի այն, որի ամէն մի ոլորանում մի յուշ կայ ծուարած՝ ուրախ կամ տխուր: Հիմա ժպիտով ու ծիծաղով է յիշում աչխատանքային ամառուայ վերջին օրերի խելագար վազքը՝ այդքան տարիների կատարած գործը յաւուր պատշաճի տեղ գրաւած են՝ առանց ենթարկուելու աչքառու մօտեցումներու:

Մէկ խօսքով, դիտնականն ու ընթերցողը, խմբագիրն ու լրագրողը կրնան այս աչխատութիւնը օգտագործել որպէս վստահելի սկզբնաղբիւր մը:

Աւելորդ չէ նշանակել, ի հարկէ, որ անթերի է: Ի շարս այլ դիտողութիւններու, կ'ուզենք մատնանշել. –

– Հայկական Ցեղասպանութիւնը որպէս «Աղէտ» ընորոշող հոսանքին եւ անոր գլխաւոր անուններու յիշատակումը (Մարկ· Նշանեան, Գրիգոր Պըլտեան, Ժանին Ալթունեան, Միհրան Տապաղ): Ցակոբ Օշականի մասին գրուած է եղեռն – դրականութիւն կապը քննարկող յօդուածի մը մէջ, բայց ո՛չ առանձին յօդուածով:

– Կենսագրական վրիպներ (օրինակ Անդրանիկ Ծառուկեան մահացած է Փարիզ, եւ ոչ Պէյրութ, ամերիկահայ պատմաբան Հրայր Տէօքմէճեանի ծննդեան թուականը կը պակսի):

– Տառադարձութեան խնդիրներ (օրինակ Արամ Գարամանուկեան եւ Դանիէլ Կարամանուկեան, երկուքն ալ արեւմտահայ):

– Փետրուարեան ապստամբութիւնը տեղ մը յիշուած է որպէս առանձին բառ – յօդուած, բայց այդ բառ – յօդուածը բացակայ է: Անոր կապակցութեամբ, առանձին յօդուած պէտք է նուիրուէր անգլիացի սպայ Օլիվըր Պոլտուինին, որ առանաւոր վկաներէն եղած է այդ շրջանին:

– Առանձինն պէտք է յիշուէին իտալացի մարքսեան տեսաբան Անթոնիօ Կրամշիին, որ Մեծ Եղեռնի քիչ ծանօթ յօդուած մը գրած է 1916–ին, եւ Կոստան Զարեանը, որ Ա· Աշխարհամարտի ընթացքին Հայկական Հարցի իւ նպաստ կարեւոր աշխատանք կատարած է Իտալիոյ մէջ:

– Հատորէն բացակայ են Ցարուխեան (Ռէյմոն) Գէորգեանը, որ ունի նախաեղեռնեան Արեւմտահայաստանի նուիրուած Ֆրանսերէն կարեւոր ուսումնասիրութիւն մը (Փ. Փապազեանի լուսանկարներով), եւ Նիկոլ Պէդճեանը, որ հայկական ահաբեկչութեան մասին առաջին չարժանկարը իրագործած է («Գորշ ձիուն ժամը»):

– Հայրենի պատմաբան Ց. Թուրչեանի «Սարտարապատի ճակատամարտը» (Երեւան, 1965) դիրքին առիթով, պէտք է յիշուէր գայն հիմնովին քննադատող Աբրահամ Ատուռեանի «Սարտարապատի պատմաչինարարութիւնը» (Պէյրութ, 1967):

Այս բոլորը որակ չեն կազմեր, ի դէպ: «Հայկական Հարցը» հանրագիտարանի արժանի է ամէն հայ ընթերցողի սեփականութիւնը դառնալու եւ նոյնիսկ անդրէն թարգմանուելու եւ հրատարակուելու:

Միաժամանակ, ան կ'ներաչխատուրէ Հայկական Հանրագիտարանի խմբագրութեան աշխատանքի լրջութիւնը, որ հիմա մէջոցներ կը վճռտէ լոյս ընծայելու համար ուրիշ հիմնական գործ մը «Հայ Սփիւռք» հանրագիտարանը, որ միեւնոյն նախայարմանները եւ մօտեցումով, Հայաստանի ու Սփիւռքի մասնագէտներու համատեղ ջանքերով արդէն հրատարակութեան պատրաստ է:

ՎԱՐԴԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

Պուէնոս – Այրէս

ԸՍՏՈՒԱՏ ԱՐՏՀԱՅՔ

ՇԱՐԹ

Նկարիչին վերջին գործերը կը ներկայացուին Դեկտեմբեր 7–էն 27

GALERIE DU VIEUX BELFORT
8, Place Grande Fontaine (Belfort)

ԱԶԳ. ԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀ՝ Բ. ԱՐԱՐՔՑԵԱՆ ԼՈՆՏՈՆԻ ՄԷՋ

Փարիզէն անցնելով Լոնտոն Ազգային Ժողովի նախագահն ու իր պվխաւորած պատուիրակութիւնը Նոյեմբեր 18, երկուշաբթի առաւօտուն օդակայանը դիմաւորուեցան հայ եւ անգլիացի պաշտօնատարներու եւ զաղութին ղէմքերու կողմէ: Բարի գալուստի պաշտօնական ընդունելութենէն եաք հիւրերը առաջնորդուեցան Արտաքին գործոց նախարարութենէն Նորման Ռիչըրտսընի այցելեցին Ծովային ու Օդային ճամբորդութեան նախարարութեան գրասենեակը: Ապա հանդիպում ունեցան Միխըլմա միջազգային դրամատան ներկայացուցիչին ու պաշտօնատարներու հետ: Կէսօրին խումբը հիւրասիրուեցաւ Արտաքին նախարարութենէն Ն. Պոնսըրի կողմէ: Ճաշէն ընթացքին տնտեսական եւ արդիւնաբերական յետագայ գործակցութեան ծրագիրներ մշակուեցան:

Նոյեմբեր 19–ի առաւօտուն Բարձէն Արարքցեան ու ընկերակիցները այցելեցին Ուէսթմինսթըրի պալատը. այցելութիւնը կազմակերպուած էր Հայեւանգլիական Միութեան կողմէ: Այս Միութիւնը որուն նախագահն է երեսփոխան Շաներն, տարիներէ ի վեր գործունէութիւն կը տանի ի նպաստ Հայ Դատին:

Բրիտանական Խորհրդարան տրուած այցելութենէն եաք պատուիրակութիւնը հոն ճաշի հիւր եղաւ. ներկայ էին պատուհի Գոգս, երեսփոխաններ, Նունէ Սարգսեան որ ներկայիս տեղւոյն հայկական դեսպանատան պաշտօնակատարն է, Օտէթ Պաղիլ Հայկական Միութեան առենապետուհին, ճաշէն եաք հայատանեան պատուիրակութիւնը ներկայ եղաւ Խորհրդարանի մէկ նիստին:

Նոյեմբեր 20–ին երեկոյեան քոքթէյլ – հաւաքոյթ մը կազմակերպուած էր Հայ Փարք պանդոկին մէկ սրահին մէջ, ներկայ եղան հայ եւ անգլիացի շուրջ 50 անձեր: Հայերէն խօսք առնելով Բարձէն Արարքցեան չնորհակալութեան խօսք արտասանեց ու չեշտեց այցելութեան կարեւորութիւնը որով նոր ուղիներ կը բացուէին երկու երկիրներուն միջեւ: Ան ներկայացուց Անգլիոյ Հայատանի նոր դեսպանը՝ Տոքթոր Ձոն Միչինըը որ մօտերս կը մեկնի իր պաշտօնավայրը: Ազգային Ժողովի նախագահը նաեւ հայկական անցագրերը տուաւ չորս Հայերու:

Ցաջորդ օրը առաւօտեան չարք մը պաշտօնական հանդիպումներէ եաք պատուիրակութիւնը Փարիզի ճամբով մեկնեցաւ Երեւան:

Մ. ՋԱՓԱՐԵԱՆ

ՀԱՈՒԼՐՏ ԳԱՐԱԿԷՕԶԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԵԱՆ 75-ԱՄԵԱԿԸ ԱՆԹԻԼԻԱՍԻ ՄԷՋ

Կիրակի, Նոյեմբեր 24–ին, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան Անթիլիասի Մայրավանքին մէջ նշուեցաւ Հաւուըրտ Գարակէօզեան Հիմնարկութեան հաստատման 75–ամեակը, բարձր հովանաւորութեամբ, Ամէնայն Ա. Կաթողիկոսի: Պատարագին եւ հանդիսութեան ներկայ գտնուեցան Պետական հայ նախարարներ եւ երեսփոխաններ, Հայաստանի Հանրապետութեան դեսպանը, Ազգային կեդրոնական Վարչութեան ներկայացուցիչ անդամները, Հայ Աւետարանական համայնքի պատասխանատուներ, Գարակէօզեան Հիմնարկութեան պատասխանատու մարմիններ եւ այլ պաշտօնական անձինք եւ հաւատացեալներ:

Առաւօտուն Ս. Գրիգոր Մայր Տաճարին մէջ յընթացն պատարագին, Ս. Խորանէն կարդացուեցաւ Հայրապետին Օրհնութեան Գիրը, ուր ան վեր կ'առնէր Գարակէօզեան Հիմնարկութեան ազգօգուտ առաքելութիւնը 75 տարիներէ ի վեր, Նիւ – Եորքէն մինչեւ Պոլիս, Սուրիա եւ Լիբանան ու Յունաստան: Կաթողիկոսը յատկապէս կը գնահատէր Օր. Լէյլա Գարակէօզեանի նուիրումն ու ծառայութեան ոգին, որով ան իր յառաջացաեալ տարիքին տակաւին աչալրջութեամբ կը հետեւի հաստատութեան ծառայական բոլոր աշխատանքներուն, գանազան դպրոցներու մէջ: «Եօթանասունըհինգ տարիներու կեանքն ու գործը Գարակէօզեան Հիմնարկութեան կարելի է քննորոշել պարզ ու խորունկ մէկ բառով՝ Ծառայութիւն: Այս հիմնարկութիւնը չխօսեցաւ երբեք, այլ՝ գործեց, փառ ու պատիւ չփնտռեց, այլ՝ ծառայեց: Ծառայութիւնը դարձաւ իր գոյութեան նպատակը, իր գործին մղիչ ուժը: Ծառայեց ան բոլորին՝ առանց խտրութեան: Ծառայեց հեռու ամէն տեսակ լուսարձակներէ: Ու ծառայութեան մէջ տեսաւ ան իր վարձատրութիւնն ու փառքը» կը ըսէր Կաթողիկոսը, Հայրապետական Օրհնութեան Գիրին մէջ:

Ցաւարտ պատարագի Վեհափառ Հայրապետի նախագահութեամբ տեղի ունեցաւ հանդիսաւոր հոգեհանգիստ, հոգիներուն համար Միհրան եւ Զապէլ Գարակէօզեանի ինչպէս նաեւ անոնց վաղամեռիկ զաւկին՝ Հաւուըրտի:

Աւարտին, Հայրապետն ու հրաւիրեալները բարձրացան Վեհարան, ուր տեղի ունեցաւ յիշատակի ամփոփ հանդիսութիւն մը, յարգանս հիմնադրութեան հիմնադիրը ննջեցելոց եւ յիշատակութիւն Օր. Լէյլա Գարակէօզեանի: Հաստատութեան տնօրէն Վեր. Ռուպէր Սարգիսեան, բացման խօսքով անդրադարձաւ հաստատութեան 75–ամեայ աշխատանքին եւ երախտագիտութիւն յայտնեց Հայրապետին սոյն ձեռնարկին եւ իր բարձր հովանաւորութեան համար եւ յիշատակի նուէր մը յանձնեց Հայրապետին: Ապա հրաւիրեց Հաստատութեան երկար տարիներու տնօրէն Պր. Դանիէլեանը իր սրտի խօսքը ընելու: Ան յուզմամբ յիշեց հիմնարկութեան հաստատման պարագաները եւ 75 տարիներու ընթացքին տարուած անխոնջ եւ երախտաժան աշխատանքը: Խօսք առաւ նաեւ Խնամակալութեան նախագահ Տոքթոր Զաքարիա Մկրեան, որ իր կարգին երախտագիտութեամբ յիշեց Վեհափառին ազնկացութիւնը հիմնարկութեան բոլոր ծրագիրներուն, Լիբանանի թեմի առաջնորդական տարիներէն ակսեալ:

Ի վերջոյ Հայրապետը խօսք առնելով, չեչտեց զոհողութեան եւ նուիրումի ոգին, որ մասնաւոր կերպով մեր ժողովուրդի կեանքին մէջ արտայայտուած եղաւ վերջին 75 տարիներու ընթացքին Գարակէօզեան հիմնարկութեան ճամբով: Ան ըսաւ. – «Այսօր այստեղ հաւաքուած ենք, միասնաբար յարգանք ընծայելու գործի մը, ծառայութեան մը, իրագործումի մը նկատմամբ: Անձը արժէք կը դառնայ այն ատեն երբ իր անձի պարունակէն դուրս ինքզինք կ'ըլլայ, ինքզինք կ'իրագործէ ուրիշին համար: Գարակէօզեան ընտանիքը, միւս ընտանիքներուն նման ընտանիք մը պիտի ըլլար եթէ ինքզինք չշաղախէր ազգի մեծ ընտանիքին հետ: 75 տարիներ շարունակ արժէք դարձաւ մեր ազգի կեանքին մէջ այս հիմնարկութիւնը, Նիւ – Եորքէն մինչեւ Պոլիս, Լիբանանէն մինչեւ Սուրիա ու Յունաստան եւ մեր Հայրենիքի վերանկախացումէն ետք նաեւ Հայաստանի մէջ ամբողջականօրէն ու նշմարտօրէն ծառայելով իր ժողովուրդի զաւակներուն, անկասկած որ 20–րդ դարու մեր ժողովուրդի կեանքին ու պատմութեան մէջ իր արժանի տեղը պիտի ունենայ այս հիմնարկութիւնը: Դրամը ո՛չ մէկ արժէք ունի առանց ոգիին, եւ այդ ոգին ծառայութեան ճամբով մեր ժողովուրդին փոխանցեցին Գարակէօզեան ընտանիքը եւ Հիմնարկութեան պատասխանատուները, տնօրէնէն սկսեալ մինչեւ ամէնէն համեստ աշխատաւորը»:

Աբամ Ա. Մեծարգոյ տնօրէնին յանձնեց Հայրապետական Օրհնութեան Գիրը, որմէ եաք տեղի ունեցաւ Աչխմբոյր եւ պատշաճ հիւրասիրութիւն:

75 տարիները եաք, ծառայութեան ոգիի նոր թափ եւ ազգօգուտ աշխատանքի նոր եռանդ կը մաղթենք Հիմնարկութեան բոլոր անդամներուն:

Գ. Վ. Ջ.

ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896–1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

Եւ արդարեւ ըմբռնելով ճաշակեց, մինչեւ իրիկուն, այդ արտասովոր անուշեղէնը, մխայն սա դիտողութիւնը ընելով.

– Եթէ մէջը քիչ մըն ալ պտուղ խառնէիր՝ հիանալի բան մը պիտի ըլլար:

Գիշերները միեւնոյն սենեակը կը պառկէինք եւ առաջին անգամ ըլլալով նշմարեցի որ Արփիար քունին մէջ, յաճախ արձրաձայն կը խօսէր չատ յատակօրէն եւ միշտ ազգային խնդիրներէն էին որ իր ուղեղը կը չարչարէին նոյն իսկ քնացած ատենը:

– Ներսէս Պատրիարքը, Պէրլինի վեհաժողովէն առաջ, արդէն օր մը ըսաւ որ... կամ

– Արփիան, Լոնտոնի մէջ, Սալըզպըրիին ըսած է որ...

Հայլն, հեայլն. ասոնք էին իր զիչերային զառանցանքները, որոնք չատ տարիներուն չունէին ցերեկուաններէն:

Արփիարէն զատ, Շարապասի ազարակը, ամիսի մը չափ հիւրընկալեցի նաեւ պատուելի Նշան Քէչիշեանը, որ ինքն ալ Աթէնքը թողած՝ Գահիրէ եկեր հաստատուեր էր Եկինեան անուն Հնչակեան գործիչի մը քով, որ հացագործութիւն կ'ընէր:

Ինձմէ պատուելին հետզհետէ կը տկարանար եւ կը զգար որ մահը մօտ էր: Ինչպէս ըսի արդէն՝ յեղափոխական փայլուն եւ ճչմարիտ գործունէութիւն մը ունեցած էր՝ գործակցելով Գալուստ Արխանեանի հրոսախումբին: Ցետոյ խումբը հալածուած ու ցրուած էր, պատուելին յաջողած էր վախչիլ արկածալից դէպքերէ եաքը, մինչ Արխանեան ձերբակալուած ու Երզնկայի զանտը նետուած էր, ուր կը մնար մինչեւ այդ օր, եւ ասիկա պատուելիին սրտին համար անբուժելի խոց մըն էր, որովհետեւ պաշտամի հաստնող հիացում մը ունէր իր վաղեմի զինակիցին համար:

Ապարակ զանուած միջոցին զինքը ստիպեցի իր յիշատակները գրի առնելու, ինչ որ դժուարաւ յանձն առաւ ընել եւ գրեթէ ամիս մը այդ եղաւ իր զբաղմունքը Շարապասի մէջ: Ցետոյ իր մահուընէն եաքը որ քանի մը ամիս վերջը տեղի ունեցաւ, այդ ձեռագիր տետրակները յանձնուեցան Արփիարին, որ զանոնք սրբագրելէ ու կարգի դնելէ եաքը, «Նոր Կեանքի մէջ հրատարակեց, մաս առ մաս, ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ԷՋԵՐ՝ հրոսակի մը յիշատակներէն կրկնակ վերնագիրով:

Խեղճ պատուելին իր կեանքի վերջին ամիսներուն մէջ դառն յուսախաբութիւն մը ունեցաւ որ թերեւս փութացուց իր մահը:

Օր մը, երբ Ալեքսանդրիա կը գտնուէի, լուր մը տարածուեցաւ Մէնչիխի հրապարակը.

– Գալուստ Արխանեանը եկե՞ր է:

Գալուստ Արխանեա՞ն, այն ազնիւ Արմտանցի երիտասարդը որ իր հարստութիւնն ու կեանքը զոհած էր ազատութեան համար եւ տարիներով բանտի մէջ տառապած:

Լուրը կայծակի արագութեամբ կը հասնէի Գահիրէ, ուրկէ պատուելին կը վազէ կուգայ Ալեքսանդրիա:

Արփիար իր «Օրուան կեանք»երէն մէկուն մէջ չատ սրտայոյզ կերպով պատմած է այս դէպքը:

Պատուելին հազիւ կայարանէն դուրս ցատքած՝ դէմը ելլող Հայուն կը հարցնէ դողդողացող ձայնով մը.

– Ո՞ւր է, ո՞ւր է իմը Արխանեանը:

– Հոս է, չէ՛ վախչիր, քիչ մը չունչ առ, աո ի՞նչ գոյն է, մեղք ես:

«Մե՞ղք էր, ո՛հ ամէն մէկ րոպէն որ կ'ուշացնէր զինքը Արխանեանին դիրկը նետուելէ, բան մը կը պակսեցնէր իր կեանքէն:

«Մէկ հոգի զաւակ, մէկ սրտով կռուեր էին Արմտանի լեռներուն վրայ ձեռք ձեռքի տուած լուսաղբարներ, մէկտեղ վազեր էին համբուրելու կրակին լոյսը, որ գերեզմանէն հայրենիքի ցարութիւնը պիտի աւետէր»:

Ու պատուելին՝ խելայեղ՝ կը վազէ Արխանեանը տեսնելու:

Խարխափելով վեր ելած էր խանի մը սանդուխներէն, մտնելով մութ սենեակ մը:

– «Հոգիս, Գալուստ» կանչած էր:

– Հոս եմ, պատասխանած էր տկար ձայն մը:

Դէպի ձայնը երթալով գրկերուն մէջ սղմած էր իր Գալուստը, ջլային գերգռումի դիւամոլ ուժովը ու գրկախառնվար կ'իջնէին:

– Ա՛խ, որքա՜ն նիհարցեր ես, աղբարս, բայց քաչածներդ Աստուած պիտի...:

Ու երբ դուռը կը հասնին, լոյսին մէջ կը սարսռայ պատուելին:

Արխանեանը չէր:

Ու խեղճը՝ սրտաբեկ, յուսահատ, ընկճուած ու ա՛լ աւելի քայքայուած, եկաւ մեզ գտաւ Մէնչիխի հրապարակը ու պատմեց դիմուն եկածը:

– Ա՛խ, աս ի՜նչ խըյանէթութիւն էր ինծի ըրին, լմնցաւ, պիտի չապրիմ ... ան չէր:

Ու հեծկլտալ սկսաւ:

Զինքը հանդարտեցուցինք, չնաչացինք մխիթարել: Մենք ալ խարուած էինք արդարեւ, բայց ո՛ւր մերին խարուիլը, ո՛ւր իրեն յուսախաբութիւնը:

Ու պատուելին իր յուսախաբութեան մէջ մեղքցաւ կեղծ Գալուստն ալ:

– Անոր ալ մեղք եղաւ, ըսաւ եւ պատմութիւնը պատմեց.

Անօթի ծարաւ Ալեքսանդրիա կը նետուի այդ Գալուստը ու կը դիմէ Հայերու օթէլ մը, քիչ մը կերակուր խնդրելով, անունը կը հարցնեն.

– Գալուստ կը պատասխանէ:

(Շար. 44)

LIVRES REÇUS

100 RECETTES DE CUISINE TRADITIONNELLE ARMENIENNE

GERARD MARKARIAN

Préface : *Paul-Boghos Kupelian*

Ed. J. Grancher, Paris, 1996.

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

ՀԱՄԱԶԱՅՊ ՄՈՄՃԵԱՆԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ԱՌԹԻԻ

Տիկին Հայկուհի Տամլամեան 1000 Ֆր. կը նուիրէ «Ծառայ»ին, իր սիրելի բարեկամին յիշատակին:

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Փոխան ծաղկեպսակի՝ Պր. Անտրէ Եւոիզարտեանէն 500 Ֆր. կը նուիրէ «Ծառայ»ին Համազգայն Մոմճեանի եւ Խաչիկ Աւետեանի յիշատակին:

ԳԷՈՐԳ ՄԵԼԻՏԻՆԵՑԻ ԳՐԱԿԱՆ ՄՐՑԱՆԱԿ

Գ. Մ. Գ. Մրցանակի Դատակազմը կը յայտնէ, թէ բացուած է 1997–ի համար նոր գործեր ներկայացնելու հրաւէրը:

«Գ. Մ. Գ. Մրցանակ»ը կ'ընդունի գրական թէ ուսումնասիրական որեւէ նոր, անտիպ կամ դիրքի ճեւին տակ ցարդ լոյս չտեսած գործեր՝ առ ի գնահատում, եւ հրատարակութիւն,

Գրական, իմաստասիրական, պատմական, եկեղեցագիտական, բանասիրական եւ Հայ Մշակոյթի այլ կալուածներուն վերաբերող գործերը, հայերէն կամ օտար լեզուներով գրուած, պէտք է դատակազմին հասած ըլլան ամէնուշը 1997 Ապրիլ 30–ին:

Առաքուած գործերը պէտք է ըլլան մեքենագրուած եւ երեք օրինակով:

Դատակազմին կողմէ գնահատուած գործերը կ'արժանանան հրատարակութեան:

«Գ. Մ. Գ. Մրցանակ»ի նախագահն է Կիլիկիոյ Հայոց Կաթողիկոս Արամ Արք Քէշիշեան, Դատակազմի անդամներն են՝ Գերշ. Տ. Աբրահամ Արք. Թրթռեան, Գերշ. Տ. Զաբեհ Արք. Սալնաւուրեան, Պր. Հրաչ Տասնապետեան (ատենապետ), Պր. Պօղոս Մնացեան (ատենադպիր), Պր. Գէորգ Գանտահարեան, Տոքթոր Արմենակ Եղիայեան, Պր. Պէպօ Սիմոնեան:

Դատակազմի հասցէն. –
Armenian Catholicosate of Cilicia
Antelias — LEBANON

ԴԻՒԱՆ
Գ. Մ. Գ. Մ. – ԴԱՏԱԿԱԶՄԻ

CARTE DES MONUMENTS HISTORIQUES DU KELBADJAR

éditée par H. SIMONYAN

Après le succès des forces armées arméniennes en 1993, le comité d'édition des «Monuments Arméniens (Erevan) organisa plusieurs expéditions dans les régions du Kelbadjar, d'Aghdam et de Fisouli afin d'y répertorier les sites historiques. Ces expéditions ont eu lieu dans des conditions difficiles et sans aucun apport financier extérieur.

Quelque mille monuments ont été prospectés et cartographiés: complexes monastiques, églises, chapelles, khatchkars, forteresses, ponts... Un aperçu des travaux effectués dans le Kelbadjar est aujourd'hui disponible sur un poster en couleur (61×85 cm), comprenant une carte et des illustrations de certains monuments. Afin de poursuivre le programme projeté —que nous considérons comme une contribution importante à l'histoire de l'Arménie— vous pouvez acquérir le poster du Kelbadjar auprès de Mme N. Pons (directrice de chantier de la Mission archéologique belgo-arménienne en Arménie), 8 rue du Cdt. R. Mouchotte, 75014 Paris, en joignant un chèque de FF 75.- et en mentionnant si vous souhaitez la version arménienne ou anglaise. Le produit des ventes servira exclusivement au financement des nouvelles recherches.

Dr. HACOB SIMONYAN
Editeur en chef
des «Monuments Arméniens»,
Erevan

ՍԷՆ–ԼՈՒԻ — Ս. ԳԷՈՐԳ

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ թաղականութիւնը առ ի երախտագիտութիւն յաւէտ բաժնեծած նախկին Առաջնորդ Հայրերուն, եկեղեցւոյ չինուածեան ծառայող բոլոր թաղական անդամներուն, նուիրատուներուն, եկեղեցւոյ պայծառութեան նպաստողներուն եւ համայն ծուխի ննջեցեալներուն համար հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարէ՝ կիրակի, Դեկտեմբեր 1–ին:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ հոգեւոր հովիւ՝

ՇԱՀԱՆ Ա. ՔՀՆԾ. ՏԻՏԻԵԱՆ

Այս առթիւ ժողովուրդը կը հրաւիրուի յարգելու յիշատակը իր ննջեցեալներուն:

ՀԱՅ ԹԱՏԵՐԱԳԻՐՆԵՐՈՒ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐՈՒ Բ. ՇԱՐՔ

կազմակերպութեամբ՝
ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ «ԴԻՄԱԿ» ԹԱՏԵՐԱԽՈՒՄԲԻՆ
եւ
ՀԱՅ ԹԱՏՐՈՆԻ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԵԱՆ
ղեկավար՝
ԱՐԲԻ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ

ՄԻՔԱՅԷԼ ԿԻՒՐՃԵԱՆԻ «Տուրքը» եւ ՎԱՀԱՆ ԹԷՔԵԵԱՆԻ «Մայրերը» իրարու արձագանգող երկու թատերախաղեր մէկ երեկոյթի մէջ:

Կիրակի, Դեկտեմբեր 1, ժամը 16–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տուն
17, rue Bleue, 75009 Paris
M° Cadet

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

UGAB-Paris IDF

EXPOSITION DE TABLEAUX

Le Comité de Paris — Ile-de-France de l'UGAB

présente

une exposition de tableaux

de l'artiste peintre arménien du Canada

Hagop KHOUBESSERIAN

au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles, Paris 17e

Exposition du 12 au 30 Novembre
du lundi au vendredi, de 18h à 22h

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Պօսթոնի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ տարեկան ճաշը տեղի կ'ունենայ Դեկտեմբեր 15, Կիրակի օր, յետ եկեղեցական արարողութեան:

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՎԱՆԱՆ

Եկեղեցւոյ Օծման 43–րդ տարեդարձին առթիւ հանդիսաւոր պատարագ կը մատուցուի

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30–ին, ժամը 10–ին:

Արարողութիւնը կը կատարէ եւ կը քարոզէ՝

ՆԱՐԵԿ Ա. ՔՀՆԾ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

MARSEILLE

l'Ecole arménienne «KHATCHADOUR ABOVIAN»

organise

un **SUPER LOTO**

Samedi 30 Novembre à 15 heures

au Centre Culturel Sahak-Mesrop
339, avenue du Prado, Marseille 8e
— Tél. : 04 91 77 84 70

Le Gros Lot

Un **week-end** en **Tunisie**
pour 2 personnes
offert par
Prado-Voyage Selectour

Venez nombreux!

Encouragez le développement culturel de nos élèves.

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Super Loto

organisé par la Section
MARSEILLE-VILLE
de la Croix Bleue des Arméniens de France

le Dimanche 1er Décembre
à 15 heures

à la M.A.J.C.
12-14, rue Saint-Bazile
13001 MARSEILLE

⁂

Soirée «Beuregs»

La Section «*Archag Djamalian*» de Décines de la Croix Bleue organise une soirée «SPECIAL BEUREGS» le 30 Novembre à partir de 20 heures 30, à la Maison de la Culture Arménienne de Décines.

Inscriptions au : 03. 78. 49. 42. 97
ou 03. 78. 49. 46. 90.
Participation 70 F.
—— *Places limitées* ——

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

GRANDE SOIREE DANSANTE

AU PROFIT DE

L'ECOLE SAINT-MESROB D'ALFORTVILLE

Sous la présidence de Monsieur le Maire
RENÉ ROUQUET
Sénateur du Val-de-Marne

DINER DANSANT

avec
BARTEV
LE SAMEDI 30 NOVEMBRE
Salle Roger Delmas
rue de Toulon, 94140 Alfortville
à partir de 20 h 30

Réservation : 01 43. 75. 28. 37.

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30, ժամը 5 Սրբոց Առաքելոցն եւ առաջին Լուսաւորչացն Մեծոց՝ Թադէոսի եւ Բարթուղիմէոսի:

Այս առթիւ Փարիզի Ս. Յովհաննէս Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ, ժամը 10–ին պատարագ կը մատուցուի:

⁂

Ս. ՅԱԿՈԲ — ԼԻՈՆ

Շաբաթ, Նոյեմբեր 30–ին ժամը 5 թադէոս եւ Բարթուղիմէոս Առաքեալներուն:

Այս առթիւ Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր եկեղեցւոյ մէջ առաւօտեան ժամը 10–ին պատարագ կը մատուցուի:

SABERATOURS
SEVAN VOYAGES
PARIS·EREVAN·PARIS
VOLS HEBDOMADAIRES
■ ASSISTANCE A L'AÉROPORT
■ ORGANISATION D'ACCUEIL ET DE TRANSFERT
■ RÉSERVATION D'HÔTEL
■ LOCATION DE VOITURE AVEC CHAUFFEUR
■ EXCURSIONS GUIDÉES
■ VOYAGES ORGANISÉS EN GROUPE
PRIX
PARIS-EREVAN-PARIS
A PARTIR DE
3700F
RENSEIGNEMENTS ET RÉSERVATIONS SUR SIMPLE APPEL
PARIS·EREVAN
VOL CARGO MENSUEL
SABERATOURS
31, RUE D'ARGENTEUIL - 75001 PARIS
TEL 42 61 51 13 - FAX 42 61 94 53
SEVAN VOYAGES
48, COURS DE LA LIBERTÉ - 69003 LYON
TEL 78 60 13 66 - FAX 78 60 92 26
EREVAN
37, RUE HANRABEDOUTIAN - EREVAN 10
TEL 52 85 48 - FAX 52 54 48
EN COLLABORATION AVEC
ARMENIAN AIRLINES
STUDIO VICKEN PARIS 96

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Իսկ լէ Մուլինոյի Ս. Թարգմանչաց Վարժարանը շնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուէրները՝ Աբեւ Սայրիմի մահուան առթիւ, իսկ լէ Մուլինոյի Ս. Մարիամ Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ.–

Տէր եւ Տիկին Մարտիրոս Մարաշլեկիլեան 500 Ֆր., Մարաշլեկիլեան ընտանիք (Միացեալ – Նահանգներ) 300 Ֆր., Մարտիրոսեան ընտանիք (Նիս) 300 Ֆր., Տիկին Մարի Մարաշլեկիլեան (Թուրքիա) 500 Ֆր., Արմաղան ընտանիք (Նիս) 500 Ֆրանք, Տէր եւ Տիկին Սահակ Տէօքմէճեան (Ֆրանքֆուրթ) 300 Ֆր., Քայմաքճըլար ընտանիք (Նիս) 500 Ֆր., Օրիորդ Շաքէ Պէնկեան (Փարիզ) 120 Ֆր.:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Ֆրանսահայ կապոյտ Խաչի չաբաթօրեայ դպրոցի կազմակերպչական ճաշը, Կիրակի, Դեկտեմբեր 22–ին:

⁂

Կիրակի, Յունուար 19, ժամը 15–ին Ֆրանսահայ կապոյտ Խաչի

«ՄԱՆՈՒԿՆԵՐՈՒ ՕՐ»Ը

ՇԱԲԱԹ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 30
SAMEDI
30 NOVEMBRE
1996

LE NUMERO : 5,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՀԱՐԸ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1925-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE-FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL.: 01. 47. 70. 86. 60 — TELEX : HARATCH 280 868 F
— FAX : 01. 48. 00. 06. 70 —
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·100 Ֆ. — Վեցամսեայ : 560 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·400 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·250 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 5,00 Ֆ.

72ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 18·995

Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN

72e ANNEE — N° 18.995

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՎԱՂԸ՝ «ՄԻՏՔ ԵՒ ԱՐՈՒԵՍՏ» 221

Կա՞յ արդեօք հայ մարդ մը որ հայերէն թերթ գնող, կարդացող կամ նոյնիսկ փոխ առնող ըլլայ ու անդիտանայ չորս, վեց, ութ կամ աւելի էջերով այդ գոյութեան «ներքին» խոհանոցը: Որո՛ւ համար նորութիւն կրնայ ըլլալ լսել թէ այդ թերթը եթէ հովանաւորող չունի, լոյս կը տեսնէ աշխատանքի, մարդկային ուժի, նիւթական աղբիւրներու եւայլն յարաբերութիւններու ամբողջովին իւրայատուկ համակարգով մը: Այդ համակարգը մարդկային ուժի, յաճախ նաեւ նիւթական աղբիւրներու եւ տարուած աշխատանքին խոտոր համեմատականով զարմանք կը պատճառէ այդ աշխարհէն հեռու գտնուողներու. հայ թէ օտար:

Հայ մամուլի ծնունդի օրէն անոր ընկերացած այս գոյավիճակը անդամ մը եւս նկել, ո՛չ առաքինութիւն մը իւրացնելու, ոչ ալ հերոսական դիրքերու ձգտումի մը նպատակին կը ծառայէ: Ի վերջոյ, այդ կարգի բաներու համար մտքին մէկ գամբիճ մը զետեղած ամէն մարդ լաւ գիտէ թէ ժամանակակից աշխարհին կանոններուն հակառակութեամբ վիճակները իրենց դրամական հետ ունին ժխտականներու չ արհամարհելի քանակ մըն ալ: Այդ պարագաներուն անդամ մը եւս տեղ տալ, պարզապէս յիշեցնելու մեկնակէտը ունի վիճակ մը որուն խորքին վրայ պէտք է զետեղել «Յառաջ»ի երդիքին տակ հասակ առած երեւոյթ մը որ այսօր 20 տարեկան կ արդէն:

Այդ երեւոյթը կը կոչուի «Միտք եւ արուեստ». ամսական յաւելուածի թիւն է որ առաջին օրէն յատկացուած է անտիպ էջերու: Անոր տարեկան տասնըմէկ թիւերը (Օգոստոսը բացառելով) իրենց հանգէտ չափով կը միտին դլխաւորաբար ծառայելու երկու թիւրախի: Առաջինը ընթերցումի տարբեր բաժին մը տրամադրել է առօրեայ լուրերու, նիւթերու, ոճիր — արկածի, թերթօնի սիւնակներէն առաջ կամ ետք ուրիշ բան ալ փնտռող ընթերցողին: Երկրորդը՝ Սփիւռքի տարածքին կրէ ոչ փոխարինել — ինչ որ այդ ծաւալով կարելի չէ—, գոնէ չարունակել է գրական — գեղարուեստական մամուլի աւանդութիւնը: Այսօր, երբ ուղղակի այդ պիտակով լոյս տեսնող թերթ ու պարբերականներ իսկ արտառոյգներով էջ կը լեցնեն ու յաճախ ո՛չ «գրական»ը, ո՛չ «գեղարուեստական»ը կ'արդարանայ անոնց մով, «Միտք եւ արուեստ»ը առաջին օրէն դրուած սկզբունքներու յարդանքով արդէն ոչ արհամարհելի յաջողութեան մը տէր է:

Անշուշտ որ անոր 220 թիւերուն մէջ կան անհաւասարութիւններ, թերեւս նոյնիսկ անընդունելիներ, սակայն անոնք չեն զօրեր մշուշելու դիրին ուժին, արուեստին հմայքին հանդէպ խոր հաւատք մը որմէ ծագում առած է «Յառաջ»ի կիրակնօրեայ ջիլը: Ու ան պիտի չարունակէ իր ընթացքը հակառակ ծանօթ ու անծանօթ ոյզ ժխտականներուն, որոնց ամէնէն զզրելին արեւմտահայ լեզուին ու մշակոյթին դէմ վարձկան դրիչներու բանակ փորձած նորօրեայ ճակատն է:

Երկկ թշնամիին, այսօր բարեկամ կարծուածներու հարուածին թիրախ այդ լեզուն ու մշակոյթը ակնդէտ կը սպասէն միտք եւ արուեստ»ին նորանոր քանամակներուն ու այդ հոլովոյթին մէջ նոր ծիերու ծագկումին,

Որպէս՝ անկումի բոլո՛ր ակնկալութիւններուն խորտակում ու դարաւոր ճահիճին վրայ ամուր, նոր քայլ:

Ա. Թ.

ԱՐՑԱԽ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՍՏԵՓԱՆԱԿԵՐՏ ԿԸ ՊԱՏԱՍԽԱՆԷ ՄՈՍԿՈՒԱՅԻ

Ի պատասխան Ռուսաստանի Արտաքին Նախարարութեան Նոյեմբեր 26-ի յայտարարութեան Ղարաբաղի նախագահական ընտրութեան առնչութեամբ, Արտաքին Նախարարութեան ներկայացուցիչը հանդէս եկած է յայտարարութեամբ մը ուր կ'ըսէ ի մէջ այլոց. — Լ. Ղարաբաղի Նոյեմբեր 24-ի նախագահական ընտրութեան մասին Ռուսաստանի Արտաքին Նախարարութեան ներկայացուցիչի Նոյեմբեր 26-ի յայտարարութիւնը ծայրայեղ կասկածի դուռ բացած է Արցախի մէջ: Առնուազն տարօրինակ կը հնչէ, երբ ընտրութիւնները կ'որակուին՝ «ինքնակամ գործողութիւն»,քանի որ ողջ քաղաքակիրթ աշխարհի մէջ, ընտրութիւններուն կը նախաձեռնեն տուեալ պետութեան իշխանութիւնները եւ անոնք չեն նախաձեռնուիր դուրսէն: Իսկ ինչ կը վերաբերի անոնց օրինականութեան, որու մասին կասկած կը յայտնէ յայտարարութեան հեղինակը, այդ օրինականութիւնը կը հաւաստեն Արցախի ժողովուրդին ազատ կամքի արտայայտութեան արդիւնքները: Ի դէպ, այդ հաւաստած են նաեւ չարք մը երկիրներ եւ կազմակերպութիւններ ներկայացնող միջազգային դէմքեր, անոնց կարգին նաեւ պետական Դումայի (Ռուսաստանի Խորհրդարան) երեսփոխաններու խումբը: Անհասկնալի է այն պնդումը թէ Ղարաբաղի նախագահի ընտրութիւնները կը հակասեն «մարդու հանրածանօթ իրաւունքներու հիմնական քաղաքացիական ազատութիւններուն»: Հանրայայտ է որ ճիշդ ու ճիշդ ազատ ընտրութիւններն են քաղաքացիական ազատութիւններու եւ մարդու իրաւունքներու առաւել յայտնի արտայայտութիւնը: Նաեւ յայտնի է որ Լ. Ղարաբաղի քաղաքացիներու ճնշող մեծամասնութիւնը ներկայիս Ղարաբաղ կը բնակի եւ մասնակցած է ընտրութեան: Զարմանք կը պատճառէ այն դիրքորոշումը որ Լ. Ղարաբաղի կը պարտադրէ ա-նոր ապագայ կարգավիճակի մոտելը: Այդ պէտք է որոշուի բանակցութիւններու ընթացքին եւ Եւրոպական Կազմակերպութեան (Օ-ԻՍ-ՍԻ-Ը) մինսկի ժողովին եւ ոչ թէ երրորդ երկիրներու դիւանագիտական գերատեսչութիւններու նրբանցքներուն մէջ: Հանելուկ կը մնայ թէ յայտարարութեան հեղինակը ինչ ձեւով կը տեսնէ միջնորդական ջանքերու չարունակութիւնը, անտեսելով ամբողջ ժողովուրդի մը կամքին արտայայտութիւնը: Արցախի Արտաքին նախարարութիւնը յոյս ունի որ Ռուսաստանի Արտաքին Նախարարութեան մէկ աւելի իրազեկ ներկայացուցիչը կը պարզաբանէ թէ «հակամարտութեան չոտաբոյթ կարգաւորման նպատակով» որու հետ կ'ենթադրեն չըփումներ ունենալ՝ ընտրուած իշխանութեան թէ....:

***

ԱՂԷՏԻ ԳՕՏԻԻ ՎԵՐԱԿԱՆԳՆՄԱՆ ԾՐԱԳԻՐԸ

Աղէտի գօտիի վերականգնման ծրագրի դրասենեակը մինչեւ այս տարուան Նոյեմբեր 20-ը կատարած է 26 միլիոն 690 հազար տոլարի ընդունելութիւն: Համաշխարհային Դրամատան տրամադրած գումարներով, վերջին երկու տարիներուն Գիւմրիի մէջ կառուցուած կամ ամրացուած են 1226 բնակարան՝ 94 հազար 686 քառ. մեթր մակերեսով: Իրագործուած է նաեւ արդիւնաբերական մարզի ընդունելութիւն:

ԱՇԽԱՐՀ

ՕՐՈՒԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏԱՂՈՎ

ԱՊՐԱՆՔԱՏԱՐ ԿԱՌՔԵՐՈՒ վարորդաներու չարժումը կը չարունակուէր Նոյեմբեր 29-ին, մինչ նոյն առաւօտը կը տարտղրուէր համաձայնագիր մը կարգ մը կէտերու շուրջ: Սենեիքաները կ'ուզեն որ բանակցութիւնները չարունակուին այն երկու հարցերուն համար, որոնք չեն կարգադրուած: Այդ հարցերը կը վերաբերին աշխատավարձերու յաւելման եւ աշխատանքի տեւողութեան: Նախարարապետ Ժիւպէ, առաջին անդամ ըլլալով արտայայտուեցաւ Պորտօ, Նոյ. 28-ին, ըսելու համար որ ստիպողական է այլեւս որ կարգադրութիւն մը ըլլայ, ճշդեց սահմանները թէ ապահովութեան ուժերը պիտի չմիջամտեն: Ֆրանսայի կրաձ վնասներէն զատ, այլ երկիրներն ալ ազդուած են: Մեծն — Բրիտանիա «տարտափած է», ձոն Մէյճըրի իսկ բառերով, կորուստները 40 միլիոն ֆրանք կը գնահատուին եւ Ֆրանսայի դեսպանը կանչուած է Փոխարքութեանց նախարարին կողմէ: Այս վերջինը մտահոգ ըլլալով այն բրտութիւններուն առթիւ որոնք տեղի ունեցած են անդլիացի բեռնատարներու նկատմամբ: Սպանիա ալ ընդվզումին կղզիացած է, կարուած ըլլալով Եւրոպայէն: Գերմանիոյ ճարտարարուեստը մեծ վնասներ կը կրէ, եւայլն, եւայլն:

ԱԼԺԵՐԻՈՑ Նոյեմբեր 28-ի հանրաքուէն մասնաւոր անակնկալներու առիթ չտուաւ: Մասնակցութեան համեմատութիւնը չուրջ 72% էր եւ «այո»ներու համեմատութիւնը 90%-ի հասած էր, ըստ առաջին արդիւնքներուն: Հարցը կը վերաբերէր Սահմանադրութեան փոփոխութեան, որ աւելի իրաւասութիւններ կուտայ նախագահին, կը ճշդէ որ ալժերացի ժողովուրդին հիմնական բաղկացուցիչներն են. — Իսլամը, արաբականութիւնը եւ ամազիղներէն (պէրպէր ինքնութիւն), կ'արգիլէ իսլամական կուսակցութիւնը: Ընդդիմադիր կուսակցութիւններ կոչ ըրած էին որ ո՛չ պատասխանուի կամ պոյքոթի ենթարկուի այս հանրաքուէն: Ալժերիոյ մարդկային իրաւանց լիկայի նախագահը կը գտնէ որ ահաբեկչութիւնը աւելի ծանրակշիռ բնոյթ պիտի առնէ («Ֆիկարօ», Նոյեմբեր 29), Զերուալ (նախագահը) երկու տարի է բան չէ փոխած երկրին մէջ, գործազրկութիւնը 30% է, թշուառութիւն կը տիրէ եւ ահաբեկչութիւնը կը չարունակուի: Ըստ իրեն, ՓԻՍ-ը (Փրկութեան Իսլամական Ճակատ) պէտք է ճանչցուի,

ԼԻԲԱՆԱՆի մէջ իշխանութիւնները կը ջանան լռեցնել ձայն — հեռատեսիլի կարգ մը կայաններ եւ այդ ուղղութեամբ պատրաստուած օրինագիծը պատճառ եղած է որ ցոյց մը նախատեսուէր (Նոյեմբեր 28-ին) Ռ. Հարիրիի երրորդ կառավարութեան դէմ: Հազարաւոր պինուորականներ պաշարած են Պէյրութի դլխաւոր խաչմերուկները տարհամոզելու համար ժողովուրդը այդ ցոյցին եւ միայն 1000 հոգի կրցած են համախմբուիլ, բայց, բիրտ կերպով ցրուած կատարուած է: Կառավարութիւնը կ'ուզէր վերջ տալ ճայնասփիւռի եւ հեռատեսիլի 50 կայաններու մեծ մասամբ ընդդիմադիր — սիրուած եւ անոնք պէտք է լռէին առջի դիշեր, ձգելով միայն հեռատեսիլի 4 եւ ճայնասփիւռի 11 կայաններ: Ընդդիմադիրները եւ կրօնական իշխանութիւնները չատ վրդոված են իշխանութեան գլուխ գտնուող երեօյքային դէմ՝ Հարիրի (վարչապետը), Պէրի (Խորհրդարանի նախագահ) եւ Հրաուի (նախագահ) որոնք իրենց մէջ կը բաժնուին «կարկանդակը»: Պէրի ի վերջոյ յետաձգած է օրէնքը:

ԻՐԱՆի Ցեղասպանութեան Գերագոյն Խորհուրդը վաւերացուց օրէնք մը որ կ'արգիլէ օտար անուններ տալ փողոցներու, հանրային վայրերու, առեւտուրներու կամ ձեռնարկութիւններու: Բացառութիւն պիտի կազմէ, սակայն, Նէօֆլը — լը — Շաթօ փողոցը, Թեհրանի կեդրոնը, որովհետեւ կ'ոգեկոչէ իսլամական յեղափոխութիւնը: Նէօֆլը—լը—Շաթօ Ֆրանսային այն գիւղն է ուր Խոմէյնի ապաստան գտած է Շահին օրերուն:

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆ խիստ ազդարարութիւն մը ուղղած է Թուրքիոյ, Յորդանանի եւ Պալթեան երկիրներուն որ զեսպանութեան աստիճանով չճանչնան իրենց մայրաքաղաքներուն չէչենական ներկայացուցչութիւնները: Մոսկուա սպառնացած է խզել իր յարաբերութիւնները այս երկիրներուն հետ եթէ անոնք արտօնեն որ զեսպանութեան վերածուին այդ գրասենեակները: Ազդարարութեան պատճառ եղած է չէչէն ղեկավար Մասխադովի այն յայտարարութիւնը թէ խնդրոյ առարկայ ներկայացուցչութիւնները կրնան զեսպանութեան վերածուիլ:

ԿԻՐԳԶՍՏԱՆի պետական պիւտճէին 2/3-ին կը հաւաստի երկրին մաֆիային դրամը, յայտարարած է հակակաչառակերութեան խորհրդարանական յանձնախումբը: Այս մաֆիան մասնագիտացած է հեռօյինի եւ այլ թմրեցուցիչներու չահատակութեան մէջ, ներածուած գլխաւորաբար Աֆղանիստանէն:

ՊԷՐՆԱՐ ԼԷՕԻԻ «Ուղղութիւն ձգրնդլի»ի մէջ «Արդիական Թուրքիոյ հակասութիւնը» խորագրուած յօդուած մը տորադրած է, նուիրուած Թուրքիոյ Հանրապետութեան հիմնադիր Մ. Քէմալի: Անոր մահուան 58-րդ տարելոյն առիթի դրի առնուած էջը կը դրուատէ պարտեալ ու յաւատարիմ ժողովուրդէ մը հպարտ, «իր անցեալին նկատմամբ յարգանքի, ապագային հանդէպ իմքնավստահութեան տէր» ընկերութիւն մը ստեղծելու յաջողութիւնը զոր Թուրքիա կը պարտի իր հիմնադիրին: Մ. Քէմալի ու անոր յաջորդներուն նուաճումներուն մէջ Պէրնար Լէուիս կը տեսնէ հակասութիւնը որ կայ արեւմտեան զինեալ ուժին յաղթելէ եւ անոր քաղաքականութիւնը ընդունելու, իւրացնելու երեւոյթին մէջ: Յօդուածագիրը չի նշեր թէ Թուրքիա ինչ չափանիշերով արեւմտեան քաղաքակրթութիւնը իւրացուցած կը նկատուի:

ՎԱՂԸ՝ «ՅԱՌԱՋ-ՄԻՏՔ ԵՒ ԱՐՈՒԵՍՏ»

Վաղը, լոյս կը տեսնէ «Յառաջ միտք եւ արուեստ»ի նոր (221) թիւը հետեւեալ բովանդակութեամբ. —

Հ. Սահակ Ճէմճէմեանի
մահուան առիթով — Վ. ՄԱՏԹԻՈՍԵԱՆ

Հիները նոր թարգմանել — Մ. ՆՇԱՆԵԱՆ

Փիթաւօ՝ առասպելէն եւ
համբաւէն անդին — ՇԱՀԱՄԱՋ

ՂԱՐԱԲԱՂԵԱՆ ՕՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՀԷ ՕՇԱԿԱՆ

ԺԳ.

Մայիս 8: Զորեքշաբթի:

Ամէնէն կարեւոր ու ղժուար հարցերէն մին է՝ ինչպէ՞ս եւ ի՞նչ գաս տալ Ղարաբաղի ուսանողներուն որպէսզի արեւմտահայ գրականութեան էութեան թափանցեն այդքան կարճ ժամանակի մէջ, ու՝ սկսելով դրեթէ ոչինչէն: Լսեր են անուններ – Վարուժան, Զօհրապ, Իշխան ու քանի մը այլ անձեր – սակայն միայն տարրական գաղափարներ ունին թէ ինչ կը նշանակեն բանաստեղծութիւն, արուեստ, վիպագրութիւն, գրական տեսութիւն ու նման յղացքներ արեւմտահայ աշխարհին համար: Լաւ ծանօթ են արեւելահայ գրականութեան (եւ անշուշտ Ղարաբաղի գրական աշխարհին) եւ հայոստանեան բոլոր կուռքերը ողջ առողջ են Ղարաբաղի մէջ, սակայն կը կարծեն թէ Զարենց ընկալելու պէս կ'ընկալեն Վարուժանը եւ կը խորհին թէ Թումանեանի արուեստը հայ բանաստեղծական մտքին բարձրագոյն արտայայտութիւնն է: Առաւել, աշուղին ու բանաստեղծին տարբերութիւնը չատ յստակ չէ իրենց մտքին մէջ: Բացարձակապէս նպատակ չունիմ իրենց կուռքերը տապալելու – կը վախնամ որ յօնք չինելու տեսք աչք կը հանեմ..., Ամբողջ արեւելահայ եւ արեւմտահայ գրական աշխարհներու ներքին տարբերութիւններուն, եւ մանաւանդ գրական զգայնութիւններուն պէտք է մօտեցնեմ իրենց երեւակայութիւնն ու մտայինս կառոյցները: Հսկայական աշխատանք է, մէկ ու կէս ամսուան մէջ գլուխ հանուելիք: Գալով Սփիւռքի գրականութեան, հոն յուսահատական է կացութիւնը: Կարելի չէ Սփիւռքը հասկնալ առանց եւրոպական գրականութեան եւ մշակոյթին խոր ճանաչումին – եւ այս աքանչելի աղջիկներէն հազիւ մէկ երկուքը Ղարաբաղէն գուրս հանած է ոտքը:

Ամէն առանձ առաջ, կը սկսիմ քանի մը հիմնական բառեր բացատրելով: Առաջին բանալի – բառը «Հայ Հոգին» է որու մասին ժամերը պէտք է խօսիմ: «Մարդ երբ հող եւ աւանդութիւն ունի ոտքին տակն ու արեան մէջ, հաւանաբար ալ պէտք չունի Հայ Հոգիով զբաղելու» կը մտածեմ: Սակայն արեւմտահայ գրականութեան էն կարեւոր յղացքն է ատիկա, ուր կը միանան հայրենիքի, հայկականութեան ու եկեղեցիի ապրումները: Զգայլ կերպով կը խօսիմ «Նոր Հայեր» եւ «Բաղմահոգի Հայեր» զաղափարներուն չուրջ, սակայն տեղ մը չեմ հասնիր: Կը ծրագրեմ նաեւ բացատրել Օտար, Օտարութիւն, Սփիւռք, Ինքնութիւն, Կորսո, Տէր կամ Աստուած, Արուեստ, Լեզու, Սեռականութիւն ու նման յղացքներ: Կան բառեր որոնք ինծմէ չատ աւելի խոր կերպով ապրած են ու դիտեն – Թուրք, Հող, Հայրենիք, Մահ եւ ուրիշ բառեր: «Հայկական ինքնութիւն»՝ յղացքին չեմ մօտենար որովհետեւ Հայաստան – Ղարաբաղի մէջ առոր իմաստը չատ տարբեր է Սփիւռքեան իմաստէն: Բարեբախտաբար ուշիմ, արթուն աղջիկներ են ու մեծ ճիգ կը թափեն հասկնալու:

Պէտք է նաեւ դասը հաճելի ու հետաքրքրական դարձնեմ որպէսզի աւելի դիւրին սորվին: Ինչ մը թեթեւցնելու է լրջութեան ու պատերազմական վիճակի մթնոլորտը որ կը տիրէ չափահասներու այս աշխարհին մէջ: Կատակներ, հանելուկներ, անհեթեթ արտայայտութիւններ օգտակար կ'ըլլան խնդուք եւ ազատ տրամադրութիւն յառաջացնելու մէջ: Կը քակուին ծանր թնճուկները անդեակի սովարութեանց եւ յուշերու, կամաց կամաց կը սկսին հարցում հարցնել, հարցադրում ընել, հակաճառել: Օր մըն ալ «թրանզիսթոր» դասարան կը բերեմ եւ Վիվալտիի երաժշտութեամբ դաս կ'ընենք: Զարմանք, չուարում, ծիծաղ, խանդավառութիւն... Դժբախտաբար մեքենաս հին ու մին բան մըն է, «պաթըրնները» սկարացած են: կ'ուզեմ Վարուժան եւ Թէքէեան բաղմատպիչ մէկ մեքենայ կայ համալսարանին մէջ եւ թուղթը կը պակսի: Տնօրէնը՝ տոքթոր Լեւոն Եալիսկոպոսեան հազար ճիգ կը թափէ սակայն մէկ անգամ միայն կը յաջողի քիչ մը օգնել: Այս բոլոր «նորութիւնները» մեծ յաջողութիւն կը դանեն եւ ուսանողներուն միտքերը տակաւ աւելի կը բացուին: կ'ուզեն որ պատմեմ Սփիւռքի եւ դուրսի աշխարհին, ամերիկեան եւ ուստրալիական քաղաքակրթութենէն, միայն թէ զգոյշ եմ եւ զգեցիկ չէ պատկերը որ կուտամ իրենց, «աչքերնին չբանալու» համար...: Վերատահ եմ թէ յաճախ «քիթիս կը խնդան» որովհետեւ Մայքըլ ձէքսըն, Պիթըլզ մի-թըլզ դոց դիտեն: Աստիճանաբար խորանալ անապահովութիւնը կը զգան – յաճախ երկու հոգինոց գրասեղանին եաին չորս հոգի կը նստին, քիթ քիթի, իրարու վրայ:

– Օրիորդներ, ինչո՞ւ այդպէս սեղմուած նստեր էք: Հոս սեղան կայ, նա, երկուքդ հոս եկէք:

– Չէ, չէ, լաւն է ինպէս:

Կը խորհիմ թէ կամ զիրքի պակասէն կամ ալ ապահովութեան համար է որ իրարմէ չեն բաժնուիր: Քանի մը ուսանող սենեակս եկան. «Ապագայ չունինք այս տեղը, բանտի պէս է մեզի համար, կրթութիւնը եւ ընկերային կեանքը սահմանափակ են, ինչ կրնանք ընել, խորհուրդ մը տուէք մեզի» ըսելով: «Պիտի տոկաք, պիտի դիմանաք, – ըսի, – դուրսի աշխարհը վայրի կենդանիներու անտառ է, հոն աւելի դժբախտ կ'ըլլաք»: Համոզուեցա՞ն – չեմ դիտեր: Անշուշտ մեծագոյն անապահովութիւնը կուգայ անկէ որ իրենց սերընդակից տղաք չկան մէջտեղները՝ որպէսզի ապագայի ամպրիչի կամ ընտանեկան տոկուն կեանքի յոյս ներշնչեն: Փողոցին մէջ տարբեր չեն այս աղջիկները: կը տեսնեմ զիրենք առտուն, համալսարանի ճամբան, մայթին ի վար – նիհար ու դրաւիչ, թոյլ, երկայն ու մութ – դոյն փէչերով, ոսկեկոճակ կօշիկներով, մազերը առատ ու ազատ, նայուածքը վար, գոց կամ հեռու, խումբ – խումբ ու թև թեւի իրարու մէջ խօսելով կ'անցնին, առանց աճապարանքի բայց նոյն մտերմութեամբ որով դասարանը կը նստին: Հազուադէպ տղաքն ալ նոյնն են, խումբով կը քալեն, առանց ուշադրութիւն դարձնելու աղջիկներուն: Կին մը կը պատմէր անցեալները թէ խորհրդային իշխանութեան ժամանակ աւելի անկաշկանդ էին, կեանքը աւելի գունաւոր ու հետաքրքրական էր, հակառակ Թուրքերուն նուաստացուցիչ ներկայութեան: «Ի՞նչ ընեմ ազատութիւնը, – չարունակեց կինը, – հազիւ հազ կ'ապրինք պարտն վահէ ... երկիրը ամէն բան ունի, չանորդի Թուրքերն ալ հոս չեն, Սփիւռքն ալ մեղի կ'օգնէ, բայց հարստութիւնը քանի մը հոգիներուն ձեռքն է, էլի»: Դեռ կան ամէնօրեայ դժուարութիւնները լոյսի, ջուրի, հաղորդակցութեան ու չատ փոր մը կչտացներու՝ որոնց դումարը կը ստեղծէ Զրկանքի Ընկերութիւնը, քնակչութեան չախչախիչ մեծամասնութեան համար:

– Ասանկ չի մնար Արմիտա, – կ'ըսեմ, մխիթարելու համար, – մոռցա՞ր պատերազմի օրերը, առկէ առաջ Թուրքերուն ձեռքէն ձեր քաշածները:

– Ի՞նչ պիտի ըլլայ իմ երեք զաւակներուս ապագան:

– Մարդ ատոր պատասխանը չունի, – կ'ըսեմ, – միայն սա կայ որ պիտի դիմանաս եւ պիտի հաւատաս հայութեան ուժին:

Տրտում երկիր է Ղարաբաղը բայց որ յանկարծ, ոտնի մը կամ պակի մը առթիւ՝ կրնայ անսանձելի հրճուանքի մէջ պայթիլ: Կը նայիմ աշակերտներուս, անոնց ուշիմ աչքերուն, գուսպ եւ ամօթխած կեցուածքին, ու կը զգամ թէ անոնց մէջ անթեղուած խմացական ու բարոյական հրաբուխներու նման ուժն է որ պիտի տնօրինէ թէ՛ Հայաստանի եւ թէ ալ Սփիւռքի ճակատագիրը: Փանթուրանականն հեղեղին դէմ կանգնած ամբարտակն է Ղարաբաղի հայութիւնը, եւ Թուրքերը չատ լաւ գիտեն ատիկա, աւելի լաւ քան մենք Հայերս: Մինչ մենք, ի Սփիւռք եւ ի Հայաստան, իրարու գլուխ կը պատռենք նորանկախ Հայաստանի ղեկավարութեան համար, Թուրքերը արեւելքէն թէ արեւմուտքէն մեզ կլլելու ծրագիրներ կ'որոճան, Այս սքանչելի ժողովուրդը աւելի անշահախնդիր ու հայրենասէր ղեկավարութեան արժանի է:

Բանաստեղծութեան մրցանակիր տիկինը՝ Վիոլավա Յիմպորթա

Հանդիսութիւնը վարձուածէն չատ աւելի է թիւը աշխարհի բոլոր անկիւնները ապրող այն գրողներուն որոնք բարձրաձայն կամ մտովին, հրապարակաւ կամ առանձին, միայն իրենք իրենց մտերմութեան մէջ կը փայփայեն գրականութեան բարձրագոյն փառաւորումին արժանի նկատուիլ: Ինդրոյ առարկայ փառաւորումը այն մրցանակն է որ հաստատողին անունով կը կոչուի Նոպէլեան: Գրական մամուլ ու չրջանակներ ամէն տարի ենթադրեալներու անուններ կուտան, նախատեսութիւնները կ'ընեն, յետոյ օր մըն ալ կը հրապարակուի բախտաւորի միակ անուն մը: Ան չաճախ ենթադրուածներէն չըլլար. ոչ ալ յաւակնողներէն: Մանաւանդ որ այս երկրորդ խումբին պատկանելու եւ գրական մնայուն արժէք ունենալու չատ կանիչերը գրեթէ երբեք միատեղ չեն գտնուիր: Մնաց որ արժէքի պետնին վրայ ոչինչ կ'երաշխաւորէ մրցանակ մը. գրականութեան պատմութեան իսկական մեծերէն քանի՞ն Նոպէլեան մրցանակի տէրեր են. կամ գոյն ստացողներէ այսօր անյայտ անուններու ի՞նչ կրցած է տալ ան: Ծանօթ է որ քաղաքական դործօնն ալ կարեւոր դեր կը կատարէ ընտրութեան մէջ:

Այս անդրադարձներուն անդամ մը եւս պատճառ եղաւ գրականութեան մրցանակին համար լեհ բանաստեղծուհիի մը ընտրութիւնը: Ան կը կոչուի Վիսլավա Յիմպորթա. ծնած է 1923–ին: Հեղինակ է բանաստեղծութիւններու եւ քրոնիկներու հատորներու. նաեւ ծանօթ է որպէս թարգմանիչ ֆրանսական պարոք գրականութեան:

Լեհական թերթի մը կողմէ կատարուած հարցաշրջոյգի մը ընթացքին մըրցանակիր տիկինը կ'ըսէ թէ քիչ մը մտահոգ է ու կը վախնայ. վստահ չէ թէ պիտի կարենա՞յ յարդել այդ մրցանակէն թելադրուած պատչաճութիւնները: Չի սիրեր աչխարհիկ կեանքն. կը նախընտրէ մտերմութիւնը:

1945–ին իր առաջին բանաստեղծութեան հրատարակութիւնը խթանած է գրելու գործունէութիւնը: Իր գործով հետաքրքրուած է այն որ իր ապագայ ամուսինը պիտի ըլլար ու այս վերջինը զարհուրած է լսելով որ Վիսլավա բացի երկու լեհ գրողի գործերէն, ոչ մէկ բանաստեղծութիւն կարդացած է, ոչինչ գիտէ ժամանակակից բանաստեղծութեան մասին: Այդ երկուքին հատորներն ալ կարդացած է պարզապէս այն պատճառով որ տունը գտնուածներէն եղած են: Ցետոյ, ամուսնանալէն եաք սկսած է կարդալ ուրիշներ, օգտուելով ամուսնին հարուստ գրադարանէն:

Գրականութեան հետ ուզած է նաեւ ընկերաբանութիւն ուսանիլ. բայց չրջանի մը երբ մարքսականութիւնը լայնօրէն բացարար կը նկատուէր փոխարինելու այդ կարգի բոլոր ուսումները որոնք քաղքենիական ըլլալու վարկաբեկող պիտակ մըն ալ կը կրէին, տարի մը միայն կրցած է պահել այդ հետաքրքրութիւնը: Աչխատած է փոքր թերթերու խմբագրութիւններուն մէջ որպէս սրբագրիչ: «Մենծ փառասիրութիւններ չունեցայ երբեք: Միշտ գերագոյն փափաքս եղած է բերքուած մը եւս գրել ու անոր տալ գիս գոհացնող ձեւ մը: Ոչ մէկ ծրագիր մշակած եմ կեանքիս համար: Թերեւս թերութիւն մըն է ասիկա, բայց այսպէս է...» կ'ըսէ ան:

Աչխարհիկ կեանքէն խուսափողի, մըտերմութիւնը նախընտրողի յատկանիչերը կը չեռուին երբ կը խօսի ինք իր մասին: Ունի կեանքի որոչ չրջաններ որոնք ինքն իրմէ դժգոհութեան զգացում կը պատճառեն. բայց չատ անձնական բաներ ենատոնք ու չի կրնար հրապարակաւ արտայայտուիլ այդ մասին: Եսը աղքատացնող կը նկատէ նման արտայայտութիւն: կը ջանայ ապրումները տալ իր գերթուածներով, «Ես աստղ մը չեմ որ բոլոր արկածախնդրութիւնները կը հրապարակէ ծանուցումի նպատակով: կ'ուզեմ որ բերթուածներս ընթերցող ունենան, բայց չեմ ուզեր իմ անձս առաջ բշել» կը բացատրէ:

Գերթողուհին որ ինքզինք կը զեղեցկէ մէկ մասով ժթ. եւ ուրիշ մասով մըն ալ ԻԱ. դարուն մէջ, մեծ զարմացող մըն է եւ մեծ հետաքրքրասէր մը: Հետաքրքրասիրութիւնը կը դասէ մարդկային զգացումներու կարգին. ան զարմանքին ու մարդկային ապրումներուն հետ բանաս-

ՍՓԻՒՌԱՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼ

ՎԱՍԱԿԱՆԻ

ՋՐԱՂԱՑԻ ԿՈՐՈՒՍՏ... ...ՁԱԽՁԱԽԻ ՓՆՏՈՒՈՒՔ

Հանրութեան բաժնուող թուղթիկներուն թէ Հայ կեդրոններու ցուցափեղկերուն տեղաւորուած ձեռնարկներու ապրերուն մէջ, մնայուն երեւոյթ դարձած է նախատասութիւնները չարաղրել ուղղագրական սխալներով:

Այսպէս. միութեան մը կազմակերպած ձեռնարկի ծանուցումին մէջ կը կարդանք թէ՝ «ցերեկարկը տեղի կ'ունենայ եռակոեան ժամը 7–ին», եւ «տոմսերը ապահովելու համար դիմել ընկերային հանցնախտմբի անդամներուն», կամ՝ «եղոյզ կ'ունենայ սիռուած երգիչ Գեւորգ՝ հատկապէս հրաւիրուած...» եւայլն:

Վարժուած ենք (եւ մեր աչքերը եւս վարժեցուցած), ցուցադրուող կոպիտ ուղղագրական սխալներուն հանդիպ ուշադրութիւն չդարձնելով բարեացակամ մօտեցում: Ի վերջոյ այդ ապրերը եւ թուղթիկները լըմբագրուած են «նեղքին սպառումի» համար, եւ չատ ալ կարեւոր չեն նախադասութիւններու մէջ սպրդած «հ»–ի եւ «յ»–ի տարբերութիւնները, «ո»–ի եւ «ը»–ի տառադարձութիւնները: Անոնք ոչ մէկ ձեւով կը խոչընդոտեն ձեռնարկի յաջողութիւնը...:

Զենք կրնար սակայն ներողամիտ մօտեցում ցուցաբերել, երբ մեր լեզուական թափթփածութիւնը քանդակուած կը տեսնենք օտար եւ պաշտօնական ապրի մը մէջ:

Մոնրէալի համալսարաններէն մէկուն՝ Կոնկորտիայի նորակառոյց գրադարանի համալիրի պատմական առթիւ, մօտաւորապէս 30 լեզուներով չնորհակալութիւն կը յայտնուի «բոլոր անոնց, որոնք օգնեցին, սատարեցին եւ մասնակցեցան J. W. McConnell Building-ի բացման»:

Այդ 30 լեզուներու խճանկարին մէջ տեղաւորուած է նաեւ մեր Ոսկեղինիկը՝ ոսկեղինի՛կ ուղղագրութեամբ, – «չնորհակալ էմ»:

Համալսարանի Հայ ուսանողութեան կողմէ եղակիով չնորհակալութիւն յայտնող անանուն դպիրին կամ դպրուհիին մեր կարգին կը յայտնենք մեր չնորհակալութիւնները, թախանձագին խնդրելով որ նման պարագաներու իրենց ինքնահոս պրիչները վստահին աւելի բանիմաց անձերու:

***

Առիթը չենք ունեցած չրջելու համալսարանի գրադարանի չէնքի անցքերուն կամ սրահներուն մէջ: Չենք գիտեր թէ հայերէն լեզուի այդ «ամօթը» չրջանակուած ու գամուա՞ծ է համալիրի պատերէն մէկուն վրայ, թէ տեղ գտած է միայն Կորդորտիա համալսարանի թերթերէն մէկուն՝ «Concordia Thursday Report»–ի 1992 Նոյեմբեր 26–ի թիւին մէկէ:

Ցապաղումով յայտնաբերուած չնորհակալութեան տախտակը խորագրուած է՝ *Look where we are now !..*

Իրաւամբ՝ Look where we are now...!

ՎԱՍԱԿ

«Հորիզոն»
Նոյեմբեր 11, Մոնրէալ

տեղծութեան հիմնանիւթը կը հանդիսանայ:

Բանաստեղծելու արարքին մէջ հիմնականն կը նկատէ ոգին, գլխաւոր գաղափարին պահպանումը, բառերուն պատկերներու վերածումը եւ կշռոյթը: Շատ անձնական բան մըն է, կ'ըսէ բանաստեղծելը: Հակառակ պարագային դուրս կուգայ կենսագրուկ բան մը: կան բանաստեղծութիւններ որոնց մէջ թաքուն երգիծանք մը պահուած է: Եթէ թարգմանիչը չիչը չնչմաքէ գայն, անզգոյն թարգմանութիւն մը կ'ըլլայ իր աչխատանքին արդիւնքը, հարազատ գրութեան հետ ամէն կապէ զուրկ:

Պատմութիւնը, նիւթը չատ կարեւոր չի նկատեր գրութեան մէջ. կարեւորը անկէ զատ ուելիքն է եւ ոչ միայն գրական արքաղուելիքն է եւ ոչ միայն գրական արտադրութեան մէջ: Կարելի է կ'ըսէ ամբողջ տիեզերք մը հիմնել ոչ այնքան կարեւոր պատահարի մը, նիւթի մը վրայ:

Իր վերջին քերթուածներէն մէկը կը կրէ «Ամպեր» խորագիրը: Ամպերը հոյակապ տեսարան են. յաւերժական, բայց ցարձակ գոյութեան իրենց անսահմանելի կերպերով. քնութեան խորապէս խռովիչ մէկ հնարքը, կարելի՞ է աչխարհը երեւակայել առանց ամպի...:

ՔԱՂՀԱՆ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

ՀԱՅԿ. ԿԵԱՆՔԸ ԼՈՍ-ԱՆՃԵԼԷՍԻ ՄԷՋ

ԿԵՍԱՐԻՈՑ ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆԻ ՁԱՅՆԸ

Լոս – Անճելըսի Մարիոթ պանդոկին մէջ, Հոկտեմբեր 26–ին, տեղի ունեցած է կեսարիոյ եւ շրջանի Հայրենակցական Միութեան տարեկան ճաշ – պարահանդէսը: Բացումը կատարած է Եղիա Նալպանեան: Վարչութեան տեղապահուհին Մարի Սիւլահեան, խօսք առնելով անդրադարձած է Միութեան նպատակին, այն է՝ «Հաւնիլ հայրենակիցներու կարիքին եւ անոնց մէջ վառ պահել անմահ կեսարիոյ պատմութիւնն ու անցեալի փառքը»: Երեկոյթին խանդավառ մթնոլորտ ստեղծած է երգիչ Ճորճ Պաղտոյեան:

***

ԹԱՐԳՄԱՆԶԱՑ ՏՕՆԸ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆՆԵՐՈՒ ՄԷՋ

Լա Քրեսենթայի Հայ Բոյրերու վարժարանին մէջ, Հոկտեմբեր 18–ին, նշուած է Թարգմանչաց Օրը: Աշակերտներ արտասանութիւններով, նուագով եւ թատերական ներկայացումով, ինչպէս նաեւ նկարչութեամբ խանդավառ մթնոլորտ մը ստեղծած են ղպրոցի սրահին մէջ: Տեսուչուհին՝ քոյր Ալֆոնզա Պետրոսեան, խօսք առնելով չեշտած է յոյժ կարեւորութիւնը հայերէն լեզուի ու գրականութեան, որոնց շնորհիւ կարելի կը դառնայ պահպանել ազգային մեր դիմագիծը: Հոկտեմբեր 25–ին, Հոլիվուտի «Ռոզ եւ Ալեք Փելիսդոս» ազգային վարժարանին մէջ տօնուած է Թարգմանչաց Օրը: Տեղի ունեցած է գիրքերու վաճառք: Դպրոցը ծաղրուած է գեղարուեստական յայտագիր մը, բաղկացած աշակերտական երգչախմբին կողմէ մեկնաբանուած երգեր, թատերական ներկայացումէ, պարերէ եւ արտասանութենէ: Ժ.Ա. կարգի աշակերտ Վահան Վարդանեան խօսած է Թարգմանչաց վարեւորութեան մասին: Տնօրէնը՝ Վիդէն Եազուպեան, գնահատեց աշակերտներուն եւ ուսուցիչներուն աշխատանքը, չեշտած է հայկական տուներու դիւտին եւ հայ մշակոյթի պահպանման ու զարգացման կարեւորութիւնը:

***

ԱՄՈՒՍՆԱԼՈՒԾՄԱՆ ՆԻՒԹԻՆ ՇՈՒՐՋ ԼՍԱՐԱՆ

Լոս – Անճելըսի Զէվլի Զէյս ակումբին մէջ, Հոկտեմբեր 26–ին, տեղի ունեցած է ճաշարան մը՝ «Ամուսնալուծում – պատճառներ եւ հետեւանքներ» նիւթին շուրջ, կազմակերպութեամբ Հ.Բ.Ը.Մ.–ի «Հայ Կին» խմբակին: Բացումը կատարած է տեղապահուհի Սոնա Եազուպեան: Տօքթոր Էմմա Փախտճեան – Օշական խօսած է ամուսնալուծման ընկերային եւ հոգեբանական պատճառներուն մասին, Շնորհք Գհանայ Տէմիրճեան՝ ամուսնութեան գրիստոնէական ըմբռնումի մասին, Արփի Կէօքճեան՝ բաժնուած զոյգերու զաւակներուն տխուր հոգեվիճակներուն մասին եւ Նայիրի Արսլանեան՝ ամուսնալուծման դատական դժուարութիւններու մասին:

***

ՄԵԾԱՐԵՆՑԻ ԵՒ ՏԷՐԵԱՆԻ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԵՐԵԿՈՅԹ

Կլէնտէյլի Պրէնտ Փարքի դրադարանին մէջ, Նոյեմբեր 7–ին, տեղի ունեցած է դրական – երաժշտական երեկոյթ մը, նուիրուած Մխաք Մեծարենցի եւ Վահան Տէրեանի, կազմակերպութեամբ Համազգայինի «Շահան Շահնուր» դրական յանձնախումբին: Յանձնախումբին անուն նով բացումը կատարած է Սրա Գազանճեան: Մեծարենցի կենսագրականը մէջ ընդ մէջ ներկայացուցած են Օհան Օհանեան, Վանիա Պապիկեան եւ Սիլվա Թաշճեան, իսկ բանաստեղծին քնարերգութենէն հատընտիր հատուածներ արտասանած են Մարալ Վարժապետեան եւ Յասմիկ Մուղալեան: Տէրեանի կենսագրականը ներկայացուցած են Յասմիկ Պալեան, Սրա Գազանճեան եւ Սիլվա Թաշճեան, իսկ քերթուածներ արտասանած են Մարալ Վարժապետեան ու Յասմիկ Մուղալեան: Զոյգ բանաստեղծներու բառերով յօրինուած երգեր մեկնաբանած է Մինդրանիկ Մաթէոսեան:

ԼՐԱՏՈՒ

– ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ –

ՊՈԼՍՈՑ մէջ, Նոյեմբեր 14–էն 17 տեղի ունեցած է վոքըմանուէլիւններու նուիրուած սէմփոզիում մը, տեղւոյն քաղաքապետութեան, Հելսինքիի Հայրենակիցներու Միութեան եւ կէօթէ Հիմնարկի կազմակերպութեամբ: Սէմփոզիումը մեծ հետաքրքրութիւն ստեղծած է գիտական կեանքէն ներս եւ համալսարաններուն մէջ: Փոքրամանուէլեանց շարքին հրաւիրուած է նաեւ «Ակօս» շաբաթաթերթի խմբագրապետը՝ Հրանդ Տինք որ երկրի ունեցած է առաջին օրն իսկ, նիւթ ունենալով փոքրամանուէլիւններու սպառումը ժողովրդավարութեան բացակայութեան պայմաններու մէջ: Հ. Տինք յիշած է որ թուրք պետութիւնը չատ մեծ բան կորնցուցած է Ա. աշխարհամարտի շրջանին կայսրութեան մէջ եւ սա հարցումը ըրած է.– «Դուք ի՞նչ ըրիք, ինչե՞ր ըրիք այս երկրին ու ձեր ապագային համար: Չկրցաք հայերէն օգտուիլ, անոնց ջուրը կարելով եւ արմատները չորցնելով՝ ձեւով մը թուրքիոյ Տէմոքրասիին ալ ջուրը կարեցիք եւ արմատը չորցուցիք, քանի որ հայերը ամէն մարդի մէջ, թէ՛ իրենց աշխատութեամբ, թէ՛ իրենց մշակոյթով եւ թէ Տէմոքրասիի եւ քաղաքականութեան զարգացումին համար տուած չանքերովը առաջնահերթ դիրք զբաղող համայնք մըն էին եւ առաջին քայլերը նեռողները՝ զանազան մարդերէ ներս»: Ան յիշած է, քաղաքական մարդի մէջ Գրիգոր Զօհրապի եւ իր ընկերակիցներուն, հայ երեսփոխան ընկերներուն, չանքերը Թուրքիոյ ժողովրդավարութեան համար երեսփոխանական ժողովին մէջ ու չեշտած որ եթէ հայեր հեռացան են Թուրքիայէն, առոր պատճառն ալ պետութիւնն է որ չէ ուզած հաստութիւն մը տեսնել հայերու եւ միւս փոքրամանուէլիւններուն գոյութեան մէջ, այլ առիթներ ստեղծած է որպէսզի անոնք նուազին եւ քաշուին երկրին քաղաքական, կրթական եւ մշակութային կեանքէն: Եւօրեայ սէմփոզիումը բաւական արդիւնաւոր եղած է ունկնդիրներուն համար:

ՍՈՖԻԱՅԻ «Էլիթ» ճաշարան ակումբին մէջ, Նոյեմբեր 2–ին, նախաձեռնութեամբ Հ.Բ.Ը.Մ.ի տեղւոյն մասնաճիւղին, տեղի ունեցած է հանդիպում մը երգահան Աշոտ Ազատեանի հետ: Բացման խօսքը արտասանած է մասնաճիւղին տեղապահուհին՝ Տիկին Սոնիա Ազատեան – Պետրոսեան: Հանդիսավար Տիկին Եորտանիա Մրիսթովա ներկայացուցած է Հ. Ազատեանի երաժշտական ու ստեղծագործական ուղին:

***

ՆԱՒԼԸԳԱՒՈՒԻ (Պոլիս) մէջ, Նոյեմբեր 17-ին, հոծ բազմութեան մը ներկայութեան, կրօնական եւ աշխարհիկ հանդիսութիւններով, օծուած է Գալֆայեան վարժարանի հիմնարկութեան 130-րդ տարեդարձը: Նախագահած է Գարեգին Պատրիարք, պատարագած եւ քարոզած է Մեսրոպ Արք.: Եկեղեցական արարողութեան յաջորդած է սիրոյ սեղան մը, եկեղեցւոյ կից սրահին մէջ, նախագահութեամբ Պատրիարքին: Բացման խօսքը արտասանած է Գալֆայեանի խնամակալութեան Բ. ատենապետ՝ Նաղար Պինաթլը: Հանդիսութիւնը վարած է Սահակ Պչաքճը: Փակման հակիրճ խօսքը արտասանած է Գարեգին Պատրիարք:

***

ՄՈՆՐԷԱԼԻ Հ.Բ.Ը.Մ. Ակեք Մանուկեան վարժարանի «Ա. եւ Ն. Կէօնճեան» սրահին մէջ նշուած են գիրերու դիւտը եւ Թարգմանչաց տօնը: Բացումը կատարած է երկրորդական կարգերու հայերէնի եւ Հայոց պատմութեան ուսուցիչ Արսէն–Նուպար Մամուրեան, որ մասնաւորապէս չեշտած է Մեսրոպի ստեղծած այբուբենի ճակատագրական դերը հայ ժողովուրդի գոյատեւման մէջ: Գործադրուած է գեղարուեստական յայտագիր մը: Ղեկավարութեամբ վարժարանի երաժշտութեան ուսուցիչ Պ. Արթօ Մխիթարեանի, աշակերտները ներկայացուցած են երկու խմբերգներ «Հայոց Աշխարհ եւ «Երթանք Սասուն»: Փակման խօսքը արտասանած է Հ. Արարատ Վ. Գալֆաքճեան:

ԶԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

Ն.ՏՈՒՐԵԱՆ ՏԷՍԻՆԻ ՄԷՋ

Տէսինի Հայ Մշակոյթի Տունը անժըխտելի կառոյց մըն է Լիոնի հայ հասարակութեան մէջ:

Հիմնուած 1932–ին, չէնքը նկատուած էր որպէս ժողովրդական տուն մը իր սկզբնական շրջանին:

1978–ին, հիմնական վերանորոգումներէ տարի մը ետք, ան կը դառնայ Հայ Մշակոյթի իսկական Տուն մը բոլորին համար, նամանաւանդ, երբ նոյն տարին, Հիլտա Զոպոյեան կը տառնձնէ անոր տնօրէնութիւնը: Այնուհետեւ կը ծաղկին ու կը ծաւալին հոն մնայուն գործունէութիւնները՝ դրական, երաժշտական, նկարչական, դաստիարակչական ու յատկապէս հայերէնի ուսուցման մարզերուն մէջ:

Գրական հանդիպումներուն զուգահեռ, տնօրէնուհին զարկ կուտայ նաեւ դեղարուեստական ձեռնարկներու, որոնք երբեմն երբեմն կը կատարուին Մշակոյթի Տան շրջապատէն դուրս:

Այսպէս, արձանագրելէ ետք 1994 եւ 1995–ին, Նարեկ Տուրեանէն «Փարիզի Հօրաքոյրը» ու «Հէյ Ջան Երեւան»ի յաջողութիւնները, Մշակոյթի Տունը կը ծրագրէ ներկայացնել նոյն շարքէն «Երեւան Քրէտիսմօ» կատակերգութիւնը:

Իր բացումէն ի վեր՝ անցեալ Սեպտեմբեր 28–ին, Տէսինի «Թոպոկան» կոչուած մշակութային նոր կեդրոնը, Կիրակի, Նոյեմբեր 17–ին երրորդ անգամ ըլլալով կը դառնար հայկական ձեռնարկի մը թատերավայրը:

Ցեմմիջօրէի ժամը 3–ին հանդիսասրահին 650 բազկաթոռները զբաւուած էին:

Առ ի նախերգանք օրուան յայտագրին, Հայ Մշակոյթի Տունը դաղութին ծանօթացուց Լիոն – Վիլէօրպանի «Սասուն» պարախումբը, որ հանդէս եկաւ ազգային պարերով:

«Նարեկ Տուրեան փարիզաբնակ տաղանդ մըն է բազմակողմանի տուեալներով օժտուած», բացատրեց Հիլտա Զոպոյեան ու յարեց. «Իր թատերախումբին հետ որ կը մնայ Հայաստան, վեց ամիսը անգամ մը կը կազմակերպէ շրջապտոյտներ Եւրոպայի մէջ: Վերջին չորս տարիներու ընթացքին անոնք ելոյթ ունեցած են Քոնիաստանի, Հոլանտայի, Անգլիոյ, Զուիցերիոյ ու այլ երկիրներու մէջ՝ ինչպէս Ֆրանսա»:

«Երեւան Քրէտիսմօ» երաժշտական կատակերգութիւն մըն է, որ կը պարզէ ժամանակակից կեանքէ առնուած հայկական դրուագներ՝ համեմուած երաժշտութեամբ եւ արամատութեամբ, ոչ միշտ բարձր որակի, ուր Հայաստանցին ու Սփիւռքահայը քնորոշող հոգեբանութիւնները՝ կը համաճուլուին տեսակ մը ճակատագրականութեամբ:

Ներկայացումի աւարտին, Նարեկ Տուրեան մեզի տրամադրեց հանդիպում մը որու ընթացքին բացատրեց ու վերլուծեց իր ըմբռնումներն ու տեսակէտները:

«Թաղական երգիծաբանութիւնը կը կը գործածեմ իբրեւ միջոց՝ տանելու Հայը դէպի թատրոն, որ կը խորհիմ կրնայ կարեւոր դեր խաղալ Սփիւռքի ցիրուցան իրականութեան մէջ: Կը պտտուինք անկումներով լեցուն աշխարհի մը մէջ ու ամէն Հայ կ'ապրի իր բնական երկրին չափանիշներով, ինչպէս մենք՝ Ֆրանսայի մէջ: Մեզի կը մնայ յայտնաբերել մեր տարբերութիւնը՝ յարատեւ աշխատանքով»:

ՎԱՐԴԱՆ

PUBLICATIONS REÇUES

REVUE DES ETUDES ARMENIENNES
TOME 25
1994 — 1995

Directeur : *N. G. GARSOIAN*
Rédacteurs : *CH. DE LAMBERTERIE — J. P. MAHE*

Publiée par l'Association de la Revue des Etudes Arméniennes.

Ecole Pratique des Hautes Etudes, Section des Sciences Historiques et Philologiques à la Sorbonne.

45, rue des Ecoles, 75005 PARIS.

ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՊՈԼՍԷՆ ԴՈՒՐՍ

1896 - 1909

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

– Ի՞նչ ընէի, ըսած է խեզճ մարդը պատուելիին, անունս Գալուստ է, ուրի՞շ անուն մը տայի, մէյ մըն ալ տեսայ որ Հաւէն Աչխանեանց մըն ալ թախմիշ տրին, չհասկցայ ինչո՞ւ համար: «Պարոն Աչխանեանց վեր, պարոն Աչխանեանց վար», ըսելով ինծի ձեռքէ ձեռք կը քաշեն: Սենեակ կուտան, կերակուր կուտան, պահիւ կ'ընեն:

– «Մեր ընկերը» կ'անուանեն ինծի երբ ուրիշին ներկայացնեն: Չեմ գիտեր ի՞նչ է գործերնիս որ ինծի ալ ընկեր կ'ընեն: Մարդ մը եկաւ անունը տուաւ, չմանրացայ, արդէն մէկը չեմ ճանչնար, «որ մենք հերոս» ըսելով ձեռք երկնցուց: Ինչ որ է, կ'ներեսայ թէ Աստուած վրաս գթաց ու ալ նեղութիւններուս վերջ պիտի տայ, կ'ըսէի ինքնիրենս, երբ դուն վրայ հասար: Ի՞նչ ընեմ, ես ի՞նչ ըրի:

Ու պատուելին հառաչելով կ'ըսէր.

– Ա՛խ, կարծեցի թէ կարօտս պիտի առնեմ: Հիմա աւելի չատցաւ, ա՛լ չպիտի դիմանամ: Սէ ուրախութենէս հեռը՝ երբ Գալուստին կեղծ ըլլալը իմացայ, սրտէս բան մը բզտաւ:

Եւ իրա՛ւ ալ խեղճ պատուելին արդէն մաչած քիչ ետքը մեռաւ:

***

Ահա կեղծ հերոսը բացառութիւն մը չէր Եղիպտոսի համար: Այդ թուականին դրբեթէ ամէն ամիս քանի մը հատ այդ տեսակ հերոսներ կ'ինդային Ալեքսանդրիոյ քարափը, որոնք միշտ ոգեւորութեամբ կ'ողջունուէին միամիտներու կողմէ: Սոնոնք սակայն ճշմարիտ խաբեբաներ էին, որոնք կ'ուզէին չահագործել ժողովրդային խանդավառութիւնը:

Ամէնէն չատ իրը թէ պանքան մտնող կեղծ հերոսներ կ'ունենայինք:

Բաբեկամ մը, ցուցակի մը մէջը անուանով ու թուականով նշանակած էր բոլոր այն հերոսները որոնք ինքզինքին ներկայացուցած էին իրբեւ Օսմանեան պանքան մտնողներէն մէկը: Երկու տարուան մէջ անոնց թիւը երկու հարիւրը անցած էր:

Ցետոյ ունեցանք նաեւ մէկ քանի կեղծ Մինաս Օղլուներ, այն քաջարի հրոսակապետը որ այնքա՜ն չահատակութիւններ գործած է Սամսոնի եւ Սեբաստիայի մէջ եւ հայկական կեանքեր փրկած՝ ահ ու սարսափ ազդելով վայրագ աւազակներուն:

Մէկոլց մը նոյնիսկ երկու Մինաս Օղլու ունեցանք Ալեքսանդրիոյ մէջ, ուրիշ մէկ քանի կեղծ Մինաս Օղլուներէ ետքը:

Երկուքն ալ իրենց հարազատութեան վրայ կը պնդէին ու փոխադարձաբար զիրար կ'ամբաստանէին իբր խարեբայ:

Որո՞ւ հաւատալ, «զո՞րն առնել եւ զորն թողուլ»:

Շատեր երկուքն ալ կը մերժէին իրբեւ անվաւեր բայց ուրիշներ, երկու խումբի բաժնուած, իր Հաճի Մինաս Օղլուի հարազատութեան վրայ կը պնդէր. այս հակառակամարտ կիրքերէն բնականաբար կ'օգտուէին երկու խաչագողները, որոնք ամէն տեսակ օգնութիւն կը գտնէին իրենց մոլեռանդ կուսակիցներուն կողմէ:

Այդ միջոցին սակայն վրայ հասաւ Քո՛ւն խսկ հարազատ Հաճի Մինաս Օղլուն, յանձնարարագրով, պաշտօնական վաւերաթղթերով, եւ վերջ դրաւ կատակերգութեան մը որ ա՛լ միօրինակ դառնալ կը սկսէր:

Բո՛ւն Մինաս Օղլուն, որուն հետ ծանօթանալու հաճոյքը ունեցայ, երկայնահասակ, նիհար, կորովի դիմագիծերով, համեստ ու պատուական անձ մըն էր:

Հակառակ կեղծերուն՝ որոնք իրենց երեւակայական քաջագործութիւնները կը պատմէին առատութենէ մինչեւ իրիկուն, արճաճաններու անկիւնը, Մինաս Օղլու երբեք չէր սիրեր իր ըրածներուն վրայ խօսիլ, հակառակ ինքը խօսեցնելու համար ըրած մեր չանքերուն: Ճշմարիտ հերոսի մը պէս՝ այդ մարդը դրեթէ խօսիլ չէր գիտեր եւ կարծես արհամարհանք մը ունէր խօսքին դէմ:

(Շար. 45)

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

ՀԱՄԱԶԱՍՊ ՄՈՄՃԵԱՆԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ԱՌԹԻԻ

Նորա եւ Տոլք Տէր – Յակոբեան 1000 *ֆրանք կը նուիրեն Իսիի Ս. Թարդման– Հայց Դպրոցին (առանալ «Յառաջ»էն) եւ* 1000 *Ֆր. «Յառաջ»ին:*

***

Տիկին Ֆլորա Շիրեան 500 *Ֆր. կը նուի–րէ Ազնաւուր Փուր լ'Ամենի կազմակեր–պութեան (Հայաստանի մանուկներուն համար (առանալ «Յառաջ»էն) եւ* 200 *Ֆր. «Յառաջ»ին:*

***

Տիկին Ս. Գարապաչեան 200 *Ֆր. կը նուի–րէ «Յառաջ»ին:*

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

RECHERCHE

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche pour son camp d'hiver à Bellefontaine du 11 au 18 Février 1997

— **Animateurs diplômés BAFA ayant 18 ans et bon niveau de ski.**

Ecrire au Conseil d'Administration
17, rue Bleue, 75009 PARIS

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՅՏ ԽԱՉԻ Պուլվար Օսման Լէօլա Սասունի մասնաճիւղը ընդհանուր անդա–մական ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր ան–դամուհիները Շաբաթ, Դեկտեմբեր 7, *ժամը* 15·30*–ին սովորական վայրը, կա–բեւոր օրակարգ:*

LOTO

Կապոյտ Խաչի Պոմոնի «Նայիրի» մաս–նաճիւղը կը կազմակերպէ իր Տարեկան Լոթօն, Կիրակի, Դեկտեմբեր 8, *ժամը* 15*-ին, Պոմոնի եկեղեցւոյ կից սրահին մէջ:*

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Super Loto

organisé par la Section
MARSEILLE-VILLE
de la Croix Bleue des Arméniens de France

le Dimanche 1er Décembre à 15 heures

à la M.A.J.C.
12-14, rue Saint-Bazile
13001 MARSEILLE

LA LIGUE DES DROITS DE L'HOMME

FEDERATION DE PARIS

A l'occasion de leur venue à Paris,
la Fédération de Paris de la Ligue des Droits de l'Homme organise un

débat public

avec plusieurs membres de l'Association Arménienne de Défense des Droits de l'Homme *AVANGARD*

— **Maître Ruben SAHAKIAN,** Avocat au Barreau de Erevan,
Chef de file de la Défense dans plusieurs procès à caractère politique;
— **Monsieur Edouard MAMIKONIAN,** Juriste, Président de l'**Avangard;**
— **Madame Flora NAKHSHKARIAN,** Journaliste,
Rédacteur au Journal **Golos Armenii**

Pour évoquer avec eux la situation actuelle des DROITS ET LIBERTES EN ARMENIE

Le débat sera animé par :
Maître Michel TUBIANA
Vice-Président de la Ligue des Droits de l'Homme

La réunion aura lieu le
MARDI 3 DECEMBRE, à 20 heures précises
Salle de l'AGECA — 177, rue de Charonne, 75011 PARIS
Métro : Alexandre Dumas

— *Traduction assurée* —

GRANDE BRADERIE DE NOËL

POUR VOS CADEAUX DE FIN D'ANNÉE

les Samedi et Dimanche
14 et 15 DÉCEMBRE 1996
de 10 heures à 23 heures
sans interruption

Artisanat d'Arménie:
Poterie - Objets de bois sculptés - Bijoux
Broderie - Tapisserie - Instrument de musique
Khatchkar - etc...

Livres, Philatélie Arménienne, Brocante, Antiquités, Épicerie fine Arménienne, Vêtements, Cadeaux, Jouets, Sapins, etc...

■ BAR
■ RESTAURANT
■ TOMBOLA

AINSI VOUS PARTICIPEZ À LA RECONSTRUCTION DES VILLAGES EN ARMÉNIE

CHENE

au Collège SAMUEL MOORAT
26 rue Troyon 92310 Sèvres
Métro : Pont de Sèvres / Parking gratuit assuré
pour tous renseignements, tél: 01 47 50 40 47

VICKEN

ԿԱԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Ֆրանսահայ Կապոյտ Խաչի չարաթթո–ղայ Դպրոցի Կազանդի Կէսօրուան Ճաշը, Կիրակի, Դեկտեմբեր 22*–ին:*

***

Կիրակի, Յունուար 19, *ժամը* 15*–ին Ֆրանսահայ Կապոյտ Խաչի*

«ՄԱՆՈՒԿՆԵՐՈՒ ՕՐ»Ը

***

Պոմոնի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկե–ղեցւոյ տաբեկան ճաշը տեղի կ'ունենայ Դեկտեմբեր 15, *Կիրակի օր, յետ եկեղե–ցական արարողութեան:*

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 PARIS
SIRET: 51027317 A R. C. Paris
Commission paritaire : N° 55935

L'ECOLE ARMENIENNE TARKMANTCHATZ

organise

un REPAS DE FIN D'ANNEE

sous le haut patronage de **Mgr. KUDE NACCACHIAN**
Prélat des Arméniens de Paris

en présence de

Monsieur **A. SANTINI**
Député-Maire d'Issy-les-Moulineaux

Monsieur **V. TCHITETCHIAN**
Ambassadeur d'Arménie

avec la gracieuse participation de
MARTEN YORGANTZ
entouré de nos élèves

Dimanche, le 15 Décembre à 12 heures 30, dans la salle de l'Ecole
19-27, Sentier des Epinettes, 92130 ISSY-LES-MOULINEAUX
RESERVATION : 01. 46. 45. 60. 55.

GRANDE SOIREE DANSANTE

AU PROFIT DE

L'ECOLE SAINT-MESROB D'ALFORTVILLE

Sous la présidence de Monsieur le Maire
RENÉ ROUQUET
Sénateur du Val-de-Marne

DINER DANSANT

avec
BARTEV
LE SAMEDI 30 NOVEMBRE
Salle Roger Delmas
rue de Toulon, 94140 Alfortville
à partir de 20 h 30

Réservation : 01 43. 75. 28. 37.

U G A B Jeunes Marseille — U G A B Jeunes Paris
en partenariat avec l'U.C.P.A.

SOS BOUFFEE D'OXYGENE

Réserve vite ton séjour ski **du 21 au 25 décembre 1996**

LES ORRES

Pour seulement **1.100 F.** tu bénéficies de :

- l'hébergement en pension complète,
- le réveillon du 24 décembre,
- les forfaits remontées mécaniques + assurance,
- la location du matériel,
- les cours de ski,
- l'animation.

—Plus qu'une dizaine de places. Réservez au plus vite ! ! !—

Coupon réponse à envoyer avec 300 F. d'arrhes

NOM, Prénom : .....
AGE : .....
Adresse : .....
..... Tél. : .....

327, Boulevard Michelet — 13009 MARSEILLE — Tél. : 04. 91. 22. 10. 45.

